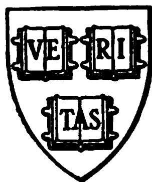
VE RI
TAS

AESCHYLI

TRAGOEDIAE.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADIECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOL. II.

AGAMEMNONEM, CHOEPHOROS, EUMENIDAS ET PERSAS,

ITEMQUE INDICES CONTINENS.

LIPSIAE, 1824

SUMTIBUS FRID. CHR. GUIL. VOGELII.

PRAEFATIO.

Alterum hoc Aeschyli volumen in lucem edens, quum neque consilium, quod in priore parte secutus sum, mutaverim, neque nova accesserint editionis adjumenta, quae quidem singulari commemoratione digna sint, praefandi negotio supersedere facile possem, nisi hanc mihi non jucundam sane necessitatem imponeret vir doctus, qui prioris voluminis censuram egit in Ephemer. litter. Jen. 1824. pag. 217. seqq., Carolus Reisigius Thuringus, (ipse enim, quae est viri illustris ingenuitas, se illius censurae auctorem esse dissimulare noluit) qui quum nonnulla illic a me disputata magis minusve recte, sed paullo acerbius atque iniquius omnia, vituperaverit, de quibus in Appendice disserendi locus erit, tum in varia lectione a me collecta plura fere desiderari quam inveniri monet. Cujus criminis ut me coram lectoribus aut reum confitear, aut insontem coarguam, jure a me exigi potest. Sunt autem tria potissimum, quae

objurgat Reisigius, quorumque alia recte monet, in aliis non ea, quae vituperatorem decet, circumspectione utitur, neglectos enim a me dicit codices a Vauvilliersio collatos, neglectos eos, quorum lectiones publici juris fecit Faehsius, et ne Buttleri quidem atque Blomfieldii copias satis accurate adhibitas. Jam quod ad Francogalli libros attinet, id sane a me commissum esse pudet me atque poenitet, ut, quum a Blomfieldio varias lectiones ex iis laudari viderem, omnes ab eo laudari putaverim, tantumque indulserim pigritiae meae, ut librum a Blomfieldio adhibitum non mihi quoque ipsi inspiciendum esse statuerim. Id autem male a me factum esse, quum Blomfieldius eas quidem lectiones, quae alicujus momenti essent, sed non omnes attulisset, brevi post editum a me librum ab amicis commonefactus, statim omnes, quotquot omiseram, lectiones alteri volumini subjicere decrevi, id quod jam factum est. De Faehsiano autem libro alia res est, quo diligenter perlecto, quum intelligerem, nihil fere novi, quod quidem alicui usui esset, a Faehsio in medium prolatum esse, sed omnes Aeschyli codices, quos usurpavit, ab aliis jam ante collatos esse (id quod et Faehsium ex parte fugit, et Reisigium latuit), tantum me illius libri taedium cepit, quanto ab recocta crambe

abhorrere soleo. Sed jam taedium quoque hocce non minus quam pigritiam illam auctore Reisigio feliciter vici, et has quoque varias lectiones ad calcem libri enumeravi. Sed haec res postulat etiam, ut, quod jam in priore volumine facere debebam, codices Parisinos paullo accuratius describam, idque mox faciam, postquam, quod tertio loco mihi objecit Reisigius, purgavero. Ut enim ne iis quidem lectionibus, quas Brunckius et Buttlerus attulerunt, me satis diligenter usum esse demonstret, ex primis CCL Promethei versibus exempla quaedam omissarum a me lectionum congessit, quae, si aut omnia vera essent aut totidem in reliquis quoque a me neglectas esse inde sequeretur, turpissimae profecto incuriae me arguerent. Sed statim quod primum reprehendit, me v. 28. ἀπηύρω ex Regg. A. B. non laudasse, id nihili est faciendum; ἀπηύρω enim illo loco vulgata est lectio, quam quum in textu dederim, in nota autem monuerim, ἀπύρω in Ald. ἐπηύρω in Med. et cod. Steph. legi, quisque intelligit, ἀπηύρω non solum in Regg. A. B., sed etiam in reliquis libris omnibus praeter eos, ex quibus aliam lectionem attuli, legi, et si Regg. A. B. nominassem, eodem jure reliquos quoque codd. et edd. omnes enumerandos fuisse. Nam si id postulatur, ut ii quo-

que libri, quibus vulgata lectio nititur, enumerentur, ad singulum quodque Aeschyli vocabulum libri omnes et manu scripti et typis exarati enumerandi sunt. Illam contra rationem mihi tenendam esse putavi, ut, in qua lectione et codices et editiones omnes consentiunt, de ea nihil monerem, sicubi autem diversitas aliqua esset lectionis, eorum tantum librorum lectionem afferrem, qui a vulgata recedunt, ex quo sperabam fore ut facile quisque intelligeret, reliquos libros omnes, de quibus nihil monuissem, in vulgata consentire; eandemque rationem et ab omnibus omnium scriptorum editoribus observatam vidi, neque Reisigium ipsum aliter facturum fuisse mihi persuasum est. Eodem redit, quod miratur, me, quum ad primos Promethei versus codicis Reg. O. lectiones enotaverim, non ipsas codicis lectiones, sed varias lectiones ad marginem libri notatas attulisse, quod recte feci, illae enim non differunt a vulgata, neque Faehsius ipse eas attulisset, nisi propter variam lectionem adscribere debuisset. Ejusdem generis complura sunt, quae singula recensere nolo, quum jam longior fuerim quam operae pretium est. Mox ad v. 54. glossam in margine Colb. 2. scriptam a me omitti queritur, sed non meum erat colligere scholia, nisi si

in qua forte glossa verae lectionis vestigium latet. Reliquae sunt variae lectiones nonnullae aut suprascriptae in codicibus aut ad marginem eorum notatae, quarum non diffiteor nonnullas me, in primis maxime paginis, consulto omisisse, alias forsitan me fugisse, sed neque magni illae momenti sunt, neque in sequentibus quidquam ejus generis, quod quidem sciam, a me omissum est.

Sed hactenus de Reisigio. Venio ad codices Parisinos, de quibus nonnulla me moniturum esse pollicitus sum. Sunt antem omnino decem Aeschyli codices ex bibliotheca Regia collati a viris quatuor, Askevio, Brunckio, Vauvilliersio, Faehsio; quorum primus quatuor libris usus est, qui Buttlero et Schützio audiunt Ask. A. B. C. D., a Blomfieldio et me vocantur Regg. G. H. K. L. Priores duo uno continentur volumine, quod tum temporis numero 3320. insignitum fuit; tertius tunc fuit No. 3330., hique tres Prometheum, Septem contra Thebas et Persas continent; in quarto, tunc temporis No. 3521., tribus illis tragoediis accedunt Eumenides et Supplices. Hoc usus videtur Robortellus, cujus editionem Triclinii recensionem exhibere non dixerim cum Hermanno in *Classical Journal* XXXVIII.

p. 286. De Victoriana idem majore jure dici possit, quae cum cod. Farnesiano semper fere consentit.

Brunckius duobus usus est codicibus, No. 2884. et 2787., quos Regg. A. B. nuncupavimus, quorumque uterque Prometheum, Septem contra Thebas, et Persas continet.

Vauvilliersius quinque codices contulit, quorum priores quatuor descripsit in *Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque du Roi* vol. I. Illorum primus, Reg. C., No. 2789. (p. 281 — 299.) Prometheum continet, Septem contra Thebas et Persas. Hoc codice usus videtur Turnebus, pleraeque enim variae lectiones, quas ad libri calcem commemorat, cum hujus codicis lectionibus consentiunt. Alter, Reg. D. No. 2790. (p. 300 — 306.) Prometheum continet; in tertio, Reg. E. 2782. (p. 307 — 317.) Prometheus et Septem contra Thebas leguntur, in quarto, Reg. F. No. 2788. (p. 318 — 323.) Prometheus, Septem contra Thebas et Persae. Horum descriptionem inde a p. 324. alius libri No. 2791. descriptio sequitur, qui illis non est adnumerandus. Est enim Isaaci Casauboni manu scriptus et continet Agamemnonem cum Casauboni notis et observationibus. Sed in earundem Notitiarum vol. IV. p. 89 — 106. quintus describitur co-

dex Reg. N. No. 2783., qui Prometheum, Septem contra Thebas et Persas continet.

Faehsius denique tres Aeschyli codices contulit, quorum primus No. 2787. idem est, quem a Brunckio collatum Reg. B. vocavimus; nec id ignoravisse videtur Faehsius, qui in Sylloge p. 68 — 77. nihil fere ex eo nisi varias lectiones ad marginem libri adscriptas attulit. Quas quum omiserit Brunck., Faehsianam libri collationem Reg. O. vocavimus. Praeterea Faehsius usurpavit cod. No. 2782., quem eundem esse cum Vauvilliersii Reg. E. et numerus ostendit, et ex eo perspicitur, quod variae lectiones, quas ad Prometheum ex eo attulit Faehsius, vel in minutissimis librarii erroribus cum Vauvilliersii collatione consentiunt. Dissentiunt quidem in paucis quibusdam, sed ea ejusmodi sunt, ut alteruter facile potuerit errare. Haec non minus quam ea, quae a Vauvilliersio omissa notavit Faehsius, in Auctario variae lectionis congessi. Sed illud scrupulum videtur injicere, quod Vauvilliers. suo libro Prometheum et Septem contra Thebas, Faehsius Prometheum, Eumenidas et Supplices contineri dicit. Sed in hac re errorem a Faehsio commissum esse perspicuum est. Quas enim, ut ex hoc codice, ad Eumenidas et Supplices varias lectiones enotavit Faehsius,

eae ad amussim respondent iis, quas ex Reg. L. depromsit Askevius; quid quod Suppl. v. 740., qui versus in solo Reg. L. legitur, eadem verba ex hoc libro affert Faehsius. Jam quum Faehsius hunc ipsum codicem Reg. L. revera usurpaverit, quod mox demonstrabitur, certissimum videtur, errasse Faehsium, quum varias lectiones in Eum. et Suppl., quas ex No. 2886. hauserat, ex No. 2782. haustas esse testaretur. Tertius enim, quo Faehsius usus est, codex insignitus est numero 2886., eoque Septem adversus Thebas et Persas contineri dicit. Hic vero in omnibus fere, vel in apertis scribae erroribus, Regio L. respondet, ideoque huc pertinere lectiones varias iu Eum. et Suppl. a Faehsio collatas censeo. Faehsii collationem, quum nonnulla exhibeat, ab Askevio omissa, Reg. P. vocavi.

Postremo his adnumerandi sunt codices duo, quos olim in bibliotheca Colbertina sub num. 4016. et 6448. asservatos usurpavit Askevius. Iidem quum postea in bibliothecam Regiam translati essent, iterum aliis nominibus ab aliis collati sunt. Et Buttlerus quidem Colb. 1. eundem esse cum Brunckii Reg. B., Colb. 2. cum Reg. A. judicat. Blomfieldius autem ab Elmslejo de ea re certior factus, Colb. 1. et Reg. N., Colb. 2. et Reg. B. sibi

respondere testatur. De hac re, quum A. et B. ipsi inter se admodum similes sint, judicium ferre non potest, nisi qui ipse libros illos oculis suis usurpavit; id quidem certum videtur, Regium N. potius apographum Colbertini 1., quam eundem codicem esse, quum in Reg. N. lacuna sit in Prom. v. 898 — 934., quae in Colb. 1. non comparet.

His subjicienda sunt nonnulla de iis codicibus, quorum lectiones in hoc altero volumine accesserunt. Et primum quidem Farnesiani codicis non iis tantum lectionibus usus sum, quas Elmslejus ex eo excerpsit in Museo critico, sed ad integram Agamemnonem, eas suppeditavit Blomfield., ad Eumenidas Burgess. Praeterea ad Agamemnonem Blomfield. collationem habuit codicis, qui in bibliotheca Florentina Plut. XXXI. 8. asservatur, quemque cum eo Flor. vocavi, et codicis Veneti, a Morellio confectam. Ad Persas idem Lambethanum codicem contulit, ex quo tamen paucas tantum lectiones excerpsit. Praeterea addidi codicis Taurinensis No. 253. lectiones in Septem c. Thebas, ex Peyronii *Notitia librorum qui donante Calusio illati sunt in Regii Taurinensis Athenaei bibliothecam* p. 60. s. (observandum est, hunc Taurinensem codicem semper fere cum Guelpherbytano consentire),

et lectiones in Promethei initium ad ed. Robort. a Victorio adscriptas, ex duobus codd. desumtas, siquidem codices sunt, quos litteris m. et s. significavit, ex Thiersch. *Act. Philol. Monac.* I, 3. pag. 319. sq. (plurimas harum lectionum Stephanus jam commemoravit, quas omisi), nec non lectiones quasdam codicis Gudiani, quas, in priore editione adnotatas, in novissima omisit Schützius, quo factum est, ut me fugerint. Postremo in *Classical Journal* No. XXXIV. p. 340. sqq. lectiones quaedam in Prometheum communicantur, a Robortello collectae, quas omisi, quum neque novi quidquam contineant, neque certum sit, quae ex codd. sint petitae, quaeque ab emendatore profectae.

Restat, ut lectores moneam, me Lexico Aeschyleo conficiendo operam navare, quod forsitan aliquando in lucem prodire jubebo, si, quod spero, non ingratum hunc laborem harum rerum aestimatoribus esse intellexero.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

---

et lectiones in Promethei initium ad ed. Robort. a Victorio, adscriptas, ex duobus codd. desumtas, siquidem codices sunt, quos litteris m. et s. significavit, ex Thiersch. *Act. Philol. Monac.* I, 3. pag. 319. sq. (plurimas harum lectionum Stephanus jam commemoravit, quas omisi), nec non lectiones quasdam codicis Gudiani, quas, in priore editione adnotatas, in novissima omisit Schützius, quo factum est, ut me fugerint. Postremo in *Classical Journal* No. XXXIV. p. 340. sqq. lectiones quaedam in Prometheum communicantur, a Robortello collectae, quas omisi, quum neque novi quidquam contineant, neque certum sit, quae ex codd. sint petitae, quaeque ab emendatore profectae.

Restat, ut lectores moneam, me Lexico Aeschyleo conficiendo operam navare, quod forsitan aliquando in lucem prodire jubebo, si, quod spero, non ingratum hunc laborem harum rerum aestimatoribus esse intellexero.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ
Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι [1] τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο [2] τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν [3] τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. [4] μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, [5] ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. [6] ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν

1. πορτήσοι Ald. Turn. πορθήσει Vict. et recentiores. πορθήσοι Blomf.
2. ὑπέσχετο omittunt Ald. Rob. Turn., ἔφη post σημαίνειν inserentes.
3. τὸν omittunt Ald. Rob. Turn.
4. παιανιάζουσι Ald. Rob.
5. θαυμαστόν ἐστι Flor.
6. Sic Ald. Rob. Turn. In Vict. et recentioribus male legitur ὡς καὶ ἔκπληξιν καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν.

Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς [7]· ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. [8]· πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου [9]· ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη το δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκόστῃ, [10]· ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. [11]· ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

---

7. ὑπὸ σκηνῆς recte conj. Stanl., nam quod putat Blomf., Agamemnonem ita a Clytaemnestra caesum esse, ut a Choro quidem non potuerit videri, sed a spectatoribus, non credibile est.

8. ἀπέδειξε Flor.

9. Ὀρέστου Ald. Rob. Αἰγίστου Flor.

10. εἰκοστῇ ὀγδόῃ vulg., quod recte correxit Meurs. in Aeschylo p. 2.

11. πρῶτος σατυρικῷ Flor.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
Φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
Στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
Ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
Καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
Λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι·
Ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν·

---

2. *μῆκος δ' ἦν* Med. Guelph. Rob. *μῆκος δ' ἤν* Ald. *μῆκος δ' ἦν* var. lect. ap. Schol. *μῆκος ἦν* Turn. Sed illud *δ'* patet ab iis profectum esse, qui quum veram lectionem non intelligerent, ita legendum putabant: *φρουρᾶς ἐτείας μῆκος δ' ἦν κοιμώμενος*, quod maxime comprobat ed. Turn., in qua primi et tertii versus fine puncto distinguitur. Sed neque recentiores hunc locum melius intellexerunt; quum enim Stanl. et Valck. ad Herod. IV, 150. *μῆχος* conjecissent, hoc certatim receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., male. Nam *μῆχος* otiosa prorsus et inutilis foret vocabuli *ἀπαλλαγή* epexegesis, quod nulla explicatione eget, *μῆκος* contra defesso et impatientur exspectanti aptissimum est. Recte igitur vulgata defensores nacto est Pauwium, Voss. cur. Aeschyl. p. 13. et Orell. in *Philolog. Beyträge aus der Schweiz* p. 193. Male autem Pauw. cum Schol. eam ita explicat: *τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς*, hoc enim graece non ita dici poterat. Sensus est aut: *liberationem ab his laboribus vigiliae annuae*, quod voluit Voss., aut: *ab his laboribus, a vigilia sc., quae longitudine annua est*, quod ipse in Comment. Aesch. p. 3. proposui.

3. *ἔγκαθεν* Guelph. Ald.

4. *νεκτέρων* Guelph. Ald. Rob.

5. *βροτοῖς θέρος* Ven. Flor. Farn. *θέρος βροτοὺς* Guelph.

7. Hunc versum spurium judicavit Valck. ad Eur. Phoen. 506., quem secuti Glasg. Schütz. et Blomf. eum uncis incluserunt, Both. omisit. Sed neque tautologiam vel repetitionem otiosam in eo video ullam, neo quidquam probat Achilles Tatius Isagog. in Arati Phaen. p. 81., qui tres versus antecedentes laudans, hunc non addidit; neque in *τῶν* recte offendit Blomf.

Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
Αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
Ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
Εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
Εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
Ἐμήν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
Ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
Ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,

(cf. Seidl. ad Eur. Iph. Taur. 764). Summo igitur jure eum tuentur Herm. de verss. spur. ap. Aeschyl. p. IV., Voss. cur. Aesch. p. 14. Humboldt. in versione et Orell. l. c. — ὅτ' ἂν Guelph. Ald. Rob.

10. ἁλώσιμον βάξιν, ut Sept. Th. 617. ἁλώσιμον παιᾶνα. — κρατεῖν γ. ἀ. ἐλπίζω Ald. Turn. Vict. Glasg., Schütz., quod explicant: *sic enim spero fore, ut mulieris viriliter ferocientem animum vincam*, male, non enim suo consilio hoc instituit custos, sed a Clytaemnestra jussus facit; neque cum sequentibus hoc cohaeret. κρατεῖν-ἐλπίζει emendavit Heath. κρατεῖν – ἐλπίζων Both. Sed κρατεῖ — ἐλπίζων Guelph. κρατεῖ — ἐλπίζον Ven. Flor. Farn. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod recte tuentur Abresch. Humboldt. Blomf. Orell. Sensus est: *sic enim jubet mulieris animus viriliter ferociens et sperans.* Ad κρατεῖν jubendi significatione adhibitum in Comment. Aesch. p. 5. contuli Eur. Hecub. 282. οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεών.

12. εὖτ' ἄν γε var. lect. in Flor. κοίτην δὲ conjecit Bentl. ταύτην δὲ mavult Blomf., qui obelum apposuit, constructionem imperfectam esse ratus. Sed protasis, quae ab εὖτ' ἂν incipit, interposita parenthesi continuatur v. 16. vocabulo ὅταν, et apodosis sequitur v. 18. Quare Blomf. male post ὕπνῳ fortius interpunxit.

13. ἐπισκοτουμένην inutilis est Stanleji et Casauboni emendatio.

14. ἐμοὶ conjecerunt Stanl. et Bentl. virgula post ἐπισκοπουμένην posita, idque probavit Schütz. et recepit Blomf., sed causam non video. — In ὕπνος saepius repetito offenderunt Schütz. et Both., sed hoc ex more Aeschyli esse, jam saepius monitum est.

16. ὅτ' ἂν Guelph. Ald. Rob. — De δὲ post parenthesin repetito v. Herm. ad Soph. El. 776. — Sensus est: *quum canendum mihi esse puto*, quod non intellexerunt editores; hanc enim δοκῶ interdum habet praecepti et voluntatis significationem, ut infra v. 1634. δοκεῖς τάδ' ἔρδειν. Soph. Antig. 1089. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικάθειν; Eur. Med. 1275. ἀρῆξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις. Xenoph. Anab. I, 7, 4. αἰσχύνεσθαί μοι δοκῶ. Similiter νομίζω Xenoph. Oecon. XVII, 9. 11.

17. ὕπνον Ald. — ἐκτέμνων

Κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
Οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
Νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
Εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
Ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
Φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
Πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ἰοὺ ἰού.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
Εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
Ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
Ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
Ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
Αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,

Ven. Flor. — De significatione vocabuli *ἀντίμολπον* v. Reisig. comment. crit. ad Soph. Oed. Col. 709.

22. In Ald. et Turn. post *λαμπτήρ* interpungitur, virgula post *νυκτός* sublata, quam interpunctionem defendi posse, monstravi in Comment. Aesch. p. 16. Confirmare eam videtur Schol., qui explicat: *ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν νιδοὺς*· Pers. 301. *λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου*. Agamemn. 508. *φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων*.

23. *νῦν φῶς* Ven. Flor. Farn. — *χωρῶν* Guelph. Ald.

25. Exclamationem ante v. 22. transponi jubet Herm. ad versionem Humboldt., improbante Blomf., neque ego, quamvis speciosa est illa ratio, a libris discedere ausus sum, quum neque hoc loco inepta sit exclamatio, reputante custode, quanto gaudio Clytaemnestram hic nuntius affecturus sit. Fortasse arctius etiam cum versu sequente jungenda est, ut hac ipsa exclamatione expergefacere Clytaemnestram velit, ad quod deinde *σημαίνω* refertur. — Hujus loci oblitus esse videtur Reisig. ad Soph. Oed. Col. 1485., quum hanc exclamationem laetitiae nuntiam comoediae propriam esse, non tragoediae, diceret. Rectius idem observavit, non *ἰού, ἰού* scribendum esse, ut nostro loco recentiores omnes dederunt, sed *ἰοὺ ἰού*, quod ipse Aristoph. Nub. 1. dedit, et nostro loco edd. antiquae exhibent.

26. *Ἀγαμέμνος* Ald. — *σημανῶ* vulg., sed *σημαίνω* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod recte revocavit Both. et Blomf.

27. *εὐνὴν* Guelph. Ald.

28. *ὀλογυμὸν εὐφρημοῦντα* Ald.

29. *ἐπορθριάζειν* Guelph. Ald. *ἐπ' ὀρθριάζειν* Rob.

30. *ἀγγέλων* Ph. Flor. Ald.

32. *Collapsam dominorum fortunam restituam* Schütz. *εὖ θή-*

Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆςδέ μοι φρυκτωρίας.
Γένοιτο δ᾽ οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
Ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
Τὰ δ᾽ ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
Βέβηκεν· οἶκος δ᾽ αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
Σαφέστατ᾽ ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
Μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Δέκατον μὲν ἔτος τόδ᾽ ἐπεὶ Πριάμου
Μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ᾽ Ἀγαμέμνων,
Διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
Τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδῶν,
Στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
Τῆςδ᾽ ἀπὸ χώρας
Ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγάν,

σομαι jungens; male, repugnat enim ordo verborum; *εὖ πεσόντα* jungendum est, quod bene explicat Voss., cur. Aeschyl. p. 15. — *εὖ πεσὸν παθήσομαι* Suid. s. v. *τρὶς ἕξ.*

33. *βαλοῦσα* Suid. l. l. — *τῆς δέ μοι φρυκτορίας* Ald. — *τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας* Phot. et Suid. l. c.

34. De particulis *δ᾽ οὖν* vid. Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. CLXXV.

37. De *βέβηκεν* praesentis significatione v. Erfurdt. ad Soph. Trach. 40. — *φθόγγον* Schütz. nihil monens et sine libris; cf. Eur. Hippol. 418. *τέρεμνά τ᾽ οἴκων μήποτε φθογγὴν ἀφῇ.* De voce domibus et parietibus tributa praeter ea, quae Abresch. e graecis scriptoribus congessit, cf. Spalding de or. Marcell. in Mus. antiq. stud. I, p. 29. sqq.

38. *λέξει᾽. ὡς* Flor.

39. *καὶ οὐ* Guelph. Ald.

40. *ἐπὶ* Ald. Turn. Farn. *ἐπεὶ* est *ex quo* v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 247. — *Πριάμῳ* Guelph. Ald. Rob. Turn., quod ut elegantius fere praeferendum duco.

44. *Ἀτρειδᾶν* Guelph. Farn. Rob. Vict. Glasg. Schütz. *Ἀτρειδῶν* Ald. Turn., quod recepit Blomf., quia Dorismos omnino ex anapaestis ejiciendos putavit, ego autem, quia in formis ad dialecti diversitatem pertinentibus Aldinum exemplar fere secutus sum.

45. *Ἀρδείων* Rob. — *Ἴλιον αὐτὰν* var. lect. in Flor. et apud Schol. *χιλιοναύτην* Blomf. *σὺν κώπᾳ χιλιοναύτᾳ*, quod legitur Iph. Taur. 139., hinc forsitan sumsit Euripides.

47. *στρατιώτην* Ald. Rob. — *ἀρωγήν* Blomf.

Μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
Τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ᾽, ἐκπατίοις
Ἄλγεσι παίδων, ὕπατοι λεχέων
Στροφοδινοῦνται,
Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
Δεμνιοτήρη
Πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
Ὕπατος δ᾽ ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων,
Ἢ Πὰν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον
Γόον ὀξυβόαν
Τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποινον
Πέμπει παραβᾶσιν Ἐριννύν.
Οὕτω δ᾽ Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
Ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
Πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
Γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
Διακναιομένης τ᾽ ἐν προτελείοις
Κάμακος, θήσων Δαναοῖσιν

---

48. *κλάγξαντες* Flor. Farn. vari lect. ap. Steph.

49. *ἐκ πάγλοις* suspicatur Blomf. male, nam nisi *ἐκπατίοις* additur, quam ob causam dolorem conceperint non intelligitur.

50. *ἄλγεπι ποδῶν* Ald. *ἄλγεσσι ποδῶν* Turn. *ἄλγεσσι παίδων* Vict. Stanl., rell. recte *ἄλγεσι παίδων*, nam *ἄλγεσσι* ex corrupto *ποδῶν* metri causa natum est. — *ὕπαλτοι* Ald.

52. *ἐρεστόμενοι* Ald.

53. *δεμνιοτῆρι* Ald.

54. *γόνον* conjecit Musgr., non improbante Blomf., sed hoc multo minus poeticum foret.

55. *δαΐων* Ald. — *τις Ἀπόλλων*, ut v. 1206. *Σκύλλαν τινά.*

58. Vulgo post *μετοίκων* virgula interpungitur, quam sensu postulante et auctore Pauwio Schütz. Both. Blomf. recte post *ὀξυβόαν* transposuerunt. *μέτοικοι* sunt pulli, qui nidis expulsi alias sedes habent, v. Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. CXXV.

59. *παρὰ βᾶσιν* Ald. — *Ἐρινύν* Ald. Blomf., ut semper.

60. *Ἄτρεος* Turn.

63. *τοι* pro *καὶ* Both. ignorans graecismum notissimum, de quo ad Sept. Theb. 321. sermo fuit. — *γαιοβαρῆ* Turn.

64. *ἐρειπομένου* Farn. cum glossa *πίπτοντος*; idem, sed suprascr. vulg. Flor.

65. *πρωτελείοις.* Flor.

66. *Δαναοῖσιν* Guelph. Ald. Rob., quod pro vulg. *Δαναοῖσι* recepi. De sententia paroemiaco non finita v. Herm. El. metr. p 379. ad Eur. Hecub. 69.

Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
Ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τό πεπρωμένον·
Οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων,
Οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν
Ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
Ἡμεῖς δ' ἀτίτᾳ σαρκὶ παλαιᾷ,
Τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
Μίμνομεν, ἰσχὺν
Ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
Ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
Ἐντὸς ἀνᾴσσων

---

67. *ἐπὶ δ' ὅπη νῦν. ἐπὶ πτελεῖται δ' ἐστὸ πεπρωμένον* Ald. De dictione *ἔστιν ὅπη ἔστι* v. Herm. ad Vig. p. 709. Schaef. ad Soph. Oed. Col. 273. Abresch. ad h. l. et Blomf. in glossario.

69. *ὑποκλέων* Guelph. *ὑποκλίων* Ald. *ὑποκλείων* Turn., quod recepit Schütz. *ὑποκαίων* conjecit Casaub. *ὑποκλάζων* Pw. *ἐπικλείων* Both. Sed vulgata, quae cum *δακρύων* bene jungi potest, cur non toleranda sit non video. — *ἐπιλείβων* Schütz. tacite et sine causa.

70. *δακεύων* Ald. *δοκεύων* Turn. — In vocabulis *ἀπύρων ἱερῶν* explicandis sudarunt interpretes, et seducti ab scholiasta, qui de sacrificiis Furiis sine igne offerri solitis (quod ne verum quidem esse in glossario demonstravit Blomf.) sermonem esse dicit, *ὀργὰς ἀπύρων ἱερῶν* putaverunt significare *iram Dearum, quibus sine igne immolatur.* Sed nihil aliud est nisi *ira ob desideratam sacrificiorum flammam*, quem sensum etiam Humboldt. in versione recte expressit. Hoc igitur Chorus dicere vult, qui semel Deos laeserit, eum nunquam iram eorum effugere posse, ideoque se, quamquam qui nunc sit rerum Trojanarum status nesciat, illud tamen certum habere, Trojam aliquando deletum iri.

72. *ἀτίτᾳ* Rob. Vict. Stanl. Glasg. Blomf. sine sensu, sed *ἀτιταῖ* Guelph. *ἀτιταὶ* Farn. *ἀτίται* Flor. Ald. Turn., quod recepit Schütz., sed male explicavit *illaesi.* Significat *inhonorati*, ut Eumen. 257. *ὁ ματροφόνος ἀτίτας* et jungendum est cum genitivis *τῆς τότ' ἀρωγῆς*, qui consulto medii sunt positi inter *ἀτίται* et *ὑπολειφθέντες.*

73. *ἀρογῆς* Ald.

75. *ἰσόπεδα* Rob. Flor.

76. *ὅτε* libri omnes, quod correxit Stanlejus.

77. *ἀνάσσων* vulg. *ἀνᾴσσων* Schütz. ex emendatione Hermanni ad Aristoph. Nub. 994., repetita ad versionem Humboldtianam, quae ut facilis est, ita unice vera videtur, infantium enim medulla nondum *ἀνάσσει*, sed *ἀνᾴσσει.* — *ἀναΐσσων* Blomf.

Ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
Τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἤδη
Κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
Στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
Ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
Σὺ δέ, Τυνδάρεω
Θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
Τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
Τίνος ἀγγελίας
Πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
Πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
Ὑπάτων, χθονίων,
Τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,

---

78. *ἔνι γ' ὥρᾳ* ex Heynii emendatione Herm. l. c. non improbante Schützio. Sed vulgata significat: *suo loco non inest*, et recte Blomf. conferri jubet Ernest. ad Callim. H. Del. 192. et Valck. ad Theocr. Adon. p. 365. A.

79. *τίθιπεργγήρως* Med. *τιθίπεργήρως* Guelph. *τίθι περ γήρως* Ald. *τίθιπερ γήρος* Rob. *τόθη περ γήρως* Turn. *τόθιπερ γήρως* Flor. *τόθ' ὑπεργήρων* Farn. *τόθ' ὑπέργηρων* Vict. *τό θ' ὑπέργηρων* Stanlej. et rell. Sed mirum tamen, omnes fere libros meliores in terminatione *ως* consentire, quare, nisi omnes etiam *τι* vel *το* haberent, suspicarer *ὅ θ' ὑπέργηρως*, quod sequente *ἀρείων* confirmari videtur. — *φυλάδος* Ald.

80. *τρίποδος* Flor. Farn. — Ad hanc dictionem cf. Seidl. ad Eur. Troad. 288.

81. *ἀρειστων* Aldin. *ἄρειον* Schütz., qui *ἀρήϊον* metri caussa suspicatur, quod recepit Both. Sed quamquam neutrum *ὑπέργηρων* praecessit, tamen *ἀρείων* ex constructione *πρὸς τὸ σημαινόμενον* recte stare posse, jam Blomf. vidit; construendum est enim cum nominativo *γέρων*, qui ex praecedentibus cogitatione repetendus est.

82. *ἡμερόφατον* Med. Guelph. Ald. Rob.

85. Interrogationis signa post *χρέος* et *νέον* tolli vult Wunderl. obss. critt. Add. ad pag. 144., male.

87. *πυθοῖ* Flor. unde *πευθοῖ* suspicatur Blomf., quod vulgatae tamen recte non praefert. — *θυοσκεῖς* Turn., quod Bentlej. probavit et Blomf. recepit, sine causa. *θυοσκοεῖς* var. lect. in Farn. cum schol. *ὡς ἀπὸ τοῦ θυοσκόος, ὁ διὰ θυσιῶν τὸ μέλλον κοῶν ἤτοι νοῶν. θύος γὰρ τὸ θῦμα.*

90. Hunc versum spurium et praecedentis glossema putant Pauw. et Heath., quos secuti Glasg. et Schütz. eum uncis incluserunt, Both. omisit. Sed versum minime abundare, neque eadem continere, quae versu praecedente dicta sunt, intellexerunt Herm. de vers. spur. p. IX, Humboldt. in versione,

Βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
Ἄλλη δ᾽ ἄλλοθεν οὐρανομήκης
Λαμπὰς ἀνίσχει,
Φαρμασσομένη χρίσματος ἁγνοῦ
Μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
Πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
Τούτων λέξασ᾽ ὅ, τι καὶ δυνατὸν
Καὶ θέμις αἰνεῖν,
Παίων τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης,
Ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
Τοτὲ δ᾽ ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ᾽

Orell. p. 194. et Blomf. Dei enim *ἀστύνομοι* aut superi sunt aut inferi, aut coelestes aut forenses. Neque omnino abhorrent tragici ab ea verbositate, quae in his conspicua est. Sic Sept. Th. 253. *τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις.* Suppl. 977. *θῆρες καί βροτοὶ, καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.* Soph. Antig. 844. *οὔτε βροτοῖσιν οὔτ᾽ ἐν νεκροῖσιν μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.* Oed. Col. 750. Eur. Hippolyt. 1272.

91. *δώροις* Guelph. Flor. Ald. Rob.

94. *χρίματος* Med. Rob. *χρήματος* Ald.

95. Blomfield. se intelligere negat, quid sint unguenti *ἄδολοι παρηγόριαι*, ideoque hunc versum aut post v. 93. vel post v. 98. ponendum suspicatur. Sed satis bene hoc explicat Schütz.: *olei casti mollibus sincerisque fomentis*, et Humboldt.: *von des heiligen Oels süss schmeichelndem Duft.*

96. *μηχόθεν* Rob.

97. *λέξ᾽ ὅτι καὶ* Ald. *λέξ᾽ ὅτι καὶ σοι* Turn. *λέξον θ᾽ ὅ τι σοὶ* Blomf. propter sequens *τε;* id tamen saepius post participium ab Aeschylo infertur, ut Choeph. 851. *πῦρ καὶ φῶς ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ δαίων, ἀρχάς τε πολισσονόμους ἕξει.* ibid. 550. *ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ θανόντες*, nam quod Blomf. ibi constructionem hujusmodi esse *ὡς ληφθῶσιν δόλῳ τε καὶ ταυτῷ βρόχῳ*, id falsum esse et ordo verborum arguit, et sequens *θανόντες*, quod ille dolose omisit. Conf. Herm. ad Aristoph. Nub. 180. et ad Viger. 772.

98. *εἰπεῖν* pro *αἰνεῖν* Farn. Vict.

100. *νῦν ἔσθ᾽ ὅτε μὲν κακόφρων* Guelph. *νῦν εὖθ᾽ ὅτε κακόφρων* Ald. (in Turn. vulgata est, falso ex ea *ἔσθ᾽ ὅτε τοτὲ μὲν* laudat Buttler.) hinc jam in Comment. Aesch. p. 25. suspicatus eram, aliam latere lectionem *ἢ νῦν ἔσθ᾽ ὅτε κακόφρων τελέθει*, quam tamen vulgatae praeferre non ausim, nisi aliae accesserint auctoritates.

101. *ἀγανὰ φαίνεις* Med. Guelph. Turn. *ἄγαν ἀφαίνεις* Ald. *ἀγανὰ φανεῖσ᾽* Rob. *ἀγανὰ φαίνουσ᾽* Farn. Vict. Stanl. Glasg.

Ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον,
Τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην.

Schütz., quod ita explicarunt, ut ἀγανὰ cum ἐλπὶς construerent, φαίνουσα autem intransitive dictum putarent, hoc sensu: *fausta spes ex sacris elucescens.* Quod quum fieri non posse recte putarent Both. et Blomf., ille ἀγάν' ἀμφαίνουσ' reposuit, hic ex Buttleri emendatione ἀγανὰ σαίνουσ' dedit. Sed vulgatam tuetur etiam Wunderlich. obss. critt. p. 100., qui tamen verbi φαίνειν usum ita explicat, ut supplendum sit φαίνουσα ἀγανὰ οὖσα, in quo verum vidit Wunderlichius, quamquam refragante Seidlero ad Eur. Electr. 1231., sed probavit illius sententiam Herm. ad Soph. Antig. 467. Nam quemadmodum pro φαίνω ἐμὲ ποιοῦντα dicendum est φαίνω ποιῶν (ut οἶσθα δοὺς Soph. Oed. R. 1135.) ita non φαίνω ἐμὲ ἀγαθὸν ὄντα dicitur, sed φαίνω ἀγαθὸς ὤν, et omisso participio verbi εἰμί (ut εὔσημον γάρ οὔ με λανθάνει Aeschyl. Suppl. 695.) φαίνω ἀγαθός; hinc sensu intransitivo positum videtur, quamquam non est. Sic adjecto participio φαίνω et similia dicuntur Soph. Antig. 20. δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. ibid. 242. δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον. Electr. 1350. πῶς οὔτω πάλαι ξυνών μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; Aj. 466. δηλώσω πατρὶ, μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς. ibid. 865. ἁνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς. Omisso autem participio verbi εἰμί, ut nostro loco Eur. Electr. 1230. ἀλλ' οἵδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων φαίνουσί τινες δαίμονες. Soph. Antig. 467. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρός. In hunc numerum Wunderl. non referre debebat nostri Prometh. 111. διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε, et Eur. Bacch. 184. Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός, nam πέφηνα, ut solent ejusmodi perfecta, revera intransitivam vim habet, ut Sophocl. Oed. Col. 319. 1219. ed. Reis. El. 636. ed. Herm. Eur. Iph. Aul. 973. Troad. 615. Jon. 978.

102. ἄπλειστον Med. (teste Blomf.) Guelph. Ald. Rob., unde Blomfield. suspicatur poetam scripsisse φροντίδα πλείστην.

103. τὴν θυμόφθορον λύπης φρένα Med. Phil. Guelph. Ald. Rob, τὴν θυμοβόρον λυποφρένα Farn. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπης Turn. τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα Vict. Cant. Stanl. τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην ex emendatione Pauwii Glasg. probante Buttlero. τῆς θυμοβόρου φρενὶ λύπης Herm. ad. Aristoph. Nub. 180. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην ex Heathii emendatione Schütz. et Blomf. τὴν θυμόβορον λιπόχροιον Both. τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης Herm. ad versionem Humboldt. τῆς θυμοβόρου φρενολύπης vir doctus in Annal. Heidelberg. pag. 1219. Mihi quidem, variis librorum lectionibus inter se comparatis, certissimum videtur, latere vocabulum aliquod novo modo compositum, quod corruptas illas lectiones pepererit. Vero simillimum igitur videtur, legendum esse τὴν θυμοβόρον φρενολύπην, interim recepi eam lectionem, quae a libris minus quam reliquae discedit, et sensum satis commodum praebet.

Κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
στρ.
Ἐκτελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνέει
Πειθὼ μολπὰν,
Ἀλκὰν σύμφυτος αἰὼν,
Ὅπως Ἀχαιῶν
Δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
Ξύμφρονα ταγὰν,
Πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
Θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,

---

104. In Aristoph. Ran. 1276., ubi Aeschylus hunc versum recitat, *ὅσιον* pro *ὅδιον* legitur, quam lectionem Asclepiadi deberi, tradit Schol. ad eum locum.

105. *ἐντελέων* ex emendatione Stanleji, Casauboni et Heathii dederunt Schütz. Both. Blomf. probante Orell. p. 195., sed mutationis necessitatem non video; probum enim sensum praebet librorum omnium lectio *ἐκτελέων*, *virorum excellentium*. — *κατάπναίει* Guelph. *καταπνεύει* Fl. Farn. *καταπνέει* Rob. Turn. Vict.

107. Vulgata editoribus sensu carere visa est, quare Heath. conjecit *ἀλκὰν σύμφυτον, ἀΐων*, Schütz. dedit *ἀλκᾷ ξύμφυτος αἰέν*· Both. *ἀλκὰν ξύμφυτον αἰέν*. Blomf. *πειθῶ μολπᾶν, ἀλκὰν ξύμφυτον, αἰών*. Sed vulgatam recte explicasse videtur Voss. cur. crit. p. 15. sq.: *quamvis senex sim, adhuc tamen divinitus immissa cantum inspirat fiducia; adhuc aetas vires (ad canendum) subministrat.*

109. *ἥβαν* libri omnes et schol., item lect. vulg. in Aristoph. Ran. 1311., ad quem locum schol. *ἀκμήν* legisse videtur, sed *ἥβας* ex emendatione Stanleji et Casauboni Glasg. Schütz. Blomf. idque sensu postulante recepi, quia idem praebent Aristophanis codd. Rav. et Borg. duoque Brunckii, in quorum altero glossa *ἀκμῆς* adjecta est. Both. *ἀκμᾶς* dedit, Blomf. *ἀκμήν* veram lectionem putat, uterque male. — *Ἑλλάδος* est adjectivum, v. interpp. ad Greg. Cor. p. 108. ed. Schaef.

110. *τὰν γᾶν* Med. Ald. Rob. *τὰν γὰν* Guelph. *ταγᾶν* Turn. *ταγὰν* Farn. Flor. Vict. Stanl. Glasg. Schütz. Both. *ταγὸν* Blomf., quia *ταγὰν* primam corripere putat; sed *ταγὸν* ferri non potest ad *δίθρονον κράτος* relatum, neque intelligi potest, cur Aeschylus, qui *ταγός* prima longa usurpavit, non eodem modo *ταγή* dicere potuerit, nihil enim probant, quae affert Blomfield., Aristoph. Lys. 105. Aeschyl. Eum. 296.

111. *πέμπῃ* Rob. Vict. — *ξὺν* Vict. et recentiores omnes, sed *σὺν* Guelph. Ald. Rob. Turn. et Aristoph. l. l., quare hoc recepi. — *δορὶ δίκας πράκτορι* Guelph. Farn. Turn. Vict. *δορὶ δίκας πλάκτορι* Ald., sed *δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι* Aristoph. Ran. 1316., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf. *δίκας*, quod metro adversatur, ex

Οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
ῶν ὁ κελαινὸς, ὅ, τ' ἐξόπιν ἀργίας
Φανέντες ἴκταρ
Μελάθρων, χερὸς ἐκ δορυπάλτου,
Παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
Βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
Βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς
ἀντ.

---

glossa irrepsisse ostendit schol. explicatio *τῷ δίκην εἰςπραξομένῳ*,

113. *νέων* Ald.

114. *ἀργείας* Guelph. Ald. *ἀργίας* rell. omnes. — Schütz., cui metrum hujus versus laborare videbatur, antistrophico quoque mutato tacite dedit *ὅ τε τοὐξόπιν ἀργός*, sed nihil mutandum est, *ἀργίας* enim per synizesin bisyllabum est, cf. Commentar. Aeschyl. p. 26 sqq. De qua re male dubitans Blomf. *ἀργᾶς* scripsit, quod nihil est.

115. *οἱ φανέντες* Flor.

116. *δορεπάλτου* Turn. Vict. et recentiores, sed *δορυπάλκτου* Guelph. *δορυπάλκτον* Ald. *δορυπάλκτου* Med. Flor. Farn. Rob., quod recte praetulit Blomf. — *χερὸς ἐκ δορυπάλτου* est *parte dextra*.

117. *παμπρέποις* vulg. *παμπρέποισιν* Flor. *παμπρέπτεσιν* Farn. *παμπρέπτοις* ex emendatione Abreschii Glasg. Schütz. Both. Blomf. omnino recte, postulante metro. — *ἕδραις* Farn. *ἕδραισιν* Guelph. Ald. Rob., quod pro vulg. *ἕδραισι* recepi.

118. *βοσκομένην* Farn. — *ἐρ' ικύματα* Ald. *ἐρικύματα* Med. Phil. Guelph. Rob. Turn. *ἐρικύμονα* Farn. Vict. ex emendatione, ut videtur, Triclinii et Stephani, sed vera et a schol. confirmata, quare recentiores recte receperunt; falsa enim terminatio vocis *ἐρικύματα* ex sequente *φέρματα* natum videtur. — *φέρβοντο* Farn. Vict. ex emendatione, ut videtur, pro *φέρβατι*, quod teste Buttlero ex confusione litterarum *β* et *μ* in Med. legitur; sed secundum Blomf. Med. et Phil. exhibent *φέρματα*, veram autem lectionem *φέρματι* habent Guelph. Ald. Rob. Turn.

119. *βλαβέντα* ex constructione *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, quod jam vidit Schol., refertur ad *λαγίναν γένναν*, quasi praecessisset *λαγωὸν*, cf. Seidl. ad Eur. Iph. T. 1072.

120. *αἴλινον* semel Flor. — *τὸδ' εὐνικάτω* Ald.

121. *δύω* Ald. Rob. — *λήμμασι* Flor. — *πιστοὺς* emendat Lobeck. ad Soph. Aj. 151., probante Schütz., sed ita loci sensus pervertitur, *δισσοὺς* enim est *dissentientes*; cf. Herm. ad Soph. Electr. 635., quare non melius fecit Blomf., qui Canteri emendationem *δισσοῖς* in textum recepit.

122. *Ἀτρείδας* auctore Monkio Blomf. recte pro vulgat.

Ἀτρεΐδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
Πομπούς τ' ἀρχάς·
Οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
Χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
Πάντα δὲ πύργων
Κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
Οἷον μήτις ἄγα θεόθεν κνεφά-
σῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας

Ἀτρείδας, ad amussim enim hic versus strophico respondet; sic *Τηρεΐας* Suppl. 58. cf. Elmsl. ad Eur. Med. 806. — Blomfield. male comma ante *μαχίμους* posuit. — *λογοδαίτας* Med. Phil. Ald. Rob. Turn. *λαγαδαίτας* Farn. Vict.

123. *ἀρχὰς* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. *ἀρχοὺς* Farn. Vict., quod male recepit Glasg. *ἀρχὰς* de Atridis dictum est, ut v. 110. *ταγὸν* et Eur. Phoen. 987. *λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε.* Sensus autem est: *quum Atridas dissentientes videret, agnovit leporis epalatores et expeditionis duces, i. e. intellexit, hos illis significari.* Quod quum non intelligeret Schütz., male emendavit: *πομποῖς δ' ἀρχοῖς οὕτως εἶπε.*

124. *οὕτω δ' οὖν εἶπε* Flor. Schützii prava emendatio ad versum praecedentem allata est.

125. *αἱρεῖ* emend. Elmsl. ad Eur. Med. 888., quem sequitur Blomf., sed quamquam exempla ab eo allata *αἱρεῖ* etiam dici potuisse ostendunt, non tamen *ἀγρεῖ*, in quo libri omnes consentiunt, non potuisse dici convincunt. De praesente pro futuro posito vid. quae ad Choeph. 543. monebuntur.

128. *πρόσθετα* Pauw. Heath. male. — *δημιοπλησθῆ* Ald.

129. *μοῖρα λαπάξει* Farn., idque ex emendatione proposuit Elmsl. ad Eur. Med. 888. et recepit Blomf., sed quamquam *λαπάζειν* noster usurpavit Sept. Th. 47. et 513., hoc tamen loco homericam formam consulto praetulisse videtur.

130. *οἷον* Ald. Rob. Vict. *οἶον* Farn. Turn. Schol., quod quamquam alibi hac significatione (*μόνον*, *tantum*) non legitur, recte tamen receperunt Glasg. et Schütz., sensus enim postulat. — *ἄτα*, quod in libris omnibus legitur (*ἅτα* Ald.) repugnante metro retinuerunt Glasg. et Schütz. *ἄσα* emendavit Burnejus probante Elmslejo ad Eur. Med. 240., sed sensui multo aptius et librorum lectioni similius est *ἄγα*, quod Hermannus proposuit ad calcem versionis Humboldt. et in Elem. metr. p. 704., idque cum Blomf. recepi.

131. *κνεφάσειε* Farn. — *προτυπὲς* Guelph. Ald. Turn. *προτυφθὲν* Farn. *προτυπεῖσα* dedit Schütz., quod ad *ἄτα* referatur et significet calamitatem erumpentem. Sed *προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας* est: Graecorum

Στρατωθέν. Οἴκῳ
Γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
Πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,
Αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
Στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Τόσσον περ εὔφρων ἁ καλὰ ἐπῳδ.

---

itus ejusque duces (servi-
frenum Trojae impposituri),
m *antea violati sunt*, i. e.
m ante discessum Deorum
am sibi contraxerunt, pec-
ab Agamemnone in Dia-
ommisso, quod tamen nus-
disertis verbis exprimitur,
ab imagine leporis ab aqui-
erati latet.
. στρατωθὲν Med. Phil.
h. Flor. Farn. Ald. Rob.
ἐνθὲν Turn. Vict. et re-
res, sed recte illam pluri-
n et optimorum librorum
nem revocavit Blomfield.,
στρατευθέν nihil prorsus
et passiva vox non esse
:, nisi verbi activi, στρα-
— οἴκτῳ ex conjectura de-
hütz., quod recepit Both.,
legere videtur Humboldt.,
ertit: *Heim den geflügel-
Hunden des Vaters bleibt
Artemis tragend.* Sed
mutatione opus videtur,
ous ita explicatur: *domui
et genti Agamemnonis in-
est Diana propter altos
canes*, i. e. propter sce-
ab Agamemnone commis-
Dativum causae signifi-
e saepe inservire demon-
nt Markl. ad Eur. Suppl.
Brunck. ad Soph. Antig.
Heind. ad Plat. Gorg. p.
— ἔπι, φθόνος Ald.
. πτανοῖς Flor. Farn. πτα-
Ald. Rob. Turn. Vict.
Schütz. invito metro, πτανοῖσιν
Med. — κυσὶν Med. Rob.

135. πτάων καθυομένοισιν Ald. πτῶκα θυομένοισιν Farn. Turn. Vict. πτᾶκα θυομένοισιν Rob., unde recte πτάκα Glasg. et rell.

136. ἀετῶν Glasg. Blomf. sine libris.

137. αἴλινον semel Flor. — τὸδ' εὐνικάτω Ald.

138. τόσσων Guelph. Ald. Rob. τόσσον Med. Turn. Vict. τόσον Flor. Farn. et sic Schütz. Blomf., δὸς, ὅνπερ emendavit *Feder. comment. in Agam. carmen epodicum primum* p. 23., sed librorum lectionem τόσσον revocare non dubitavi, quum τόσσον legatur Soph. Aj. 184., ὅσσον Eur. Suppl. 59. ὅσσα Eur. Troad. 785. Soph. Philoct. 508. neque μέσσος et ἐσσομαι tragicis denegaverim, cf. Erfurdt. ad Soph. Antig. 1208. ed. min. Meinek. quaest. Menandr. p. 31. Sensus autem est: *Diana, quamquam tantopere* (ut versibus praecedentibus dictum erat) *ferarum foetibus favet, tamen faustum exitum nos exspectare jubet.* — ἄφρων καλὰ Ald. ἄφρων καλαδρόσοισιν Turn. εὔφρων καλὰ Med. Guelph. Rob. εὔφρων ἁ καλὰ Farn. Vict., ex emendatione, ut videtur, quam receperunt recentiores omnes, recte, ni fallor, favet enim et sensus et metrum,. Blomf. tamen ψακάλοις reponendum su-

Δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων,
Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
Τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
Δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν

---

spicatur, vix recte. ἁ καλὰ notum est Dianae epitheton, vid. Feder. p. 9.

139. δρόσοισιν Med. Philelph. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. δρόσοις Farn. et sic male, plurimorum librorum lectione posthabita, Schütz. et Blomf. metri, ut videtur, causa, de quo propter corruptam vocem sequentem judicare non poterant: ν autem ἐφελκυστικόν, quod propter vocem sequentem, quae vulgo male a vocali incipit, additum est, omisi. — ἀέλπτοις Med. Phil. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἀέπτοις Flor. ἀέπτοισι Farn. Vict. et sic legit Schol. idque receperunt recentiores omnes, sed in eo explicando multum frustra sudarunt; nam quas Schól. dat explicationes: τοῖς ἕπεσθαι τοῖς γυνεῦσι μὴ δυναμένοις et τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι, earum neutra ulla analogia nititur. Hinc ἀέφθοισι emendavit Pauw., ἀπτησὶ Heath. ἀλέπτοις ovo nondum exclusis Blomf. Sed locus eodem modo mihi sanandus videtur, quo Suppl. 90. restitui, nam ΑΕΠΤΟΙΣ nihil est nisi ΛΕΠΤΟΙΣ, altera autem lectio ἀέλπτοις ex hac correctione αεπτοις (λ) nata est. Haec emendatio, (qua succurritur etiam librorum lectioni δρόσοισιν pro δρόσοις, quae metrum pessumdaret, si ἀέπτοις verum esset) tam certa mihi videtur, ut eam receperim; in genere enim masculino vix quisquam, puto, haerebit. — ὄντων libri omnes, praeter Rob., ubi ὄλτων (sic, sine spiritu) legitur, et Flor. Farn., in quibus vocabulum omittitur. λεόντων emendavit Stanl. ex Etymol. M. p. 377. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε, procul dubio recte, et receperunt Glasg. Schütz. Both. et dubitanter Blomf.

141. ὀκρικάλοισι Guelph. Ald. ὀβρικάλοις Flor. Farn. — τερπνὰ δε τούτων dedit Blomfield., qui post ὀβρικάλοισιν punctum posuit et versum finivit, sensum pervertens. Idem δὲ inseruit Lachm. de chor. syst. p. 56.

143. αἰτῶ Schütz. probante Buttlero, sed nulla mutatione opus esse videtur: *Diana postulat, ut tanquam faustum omen interpreter avium apparitionem.* Si quid mutandum esset, praeferrem αἰνεῖ, quod legisse videtur Humboldt. — κρέναι Med. (teste Blomf.) et Ald. Rob., quod receperunt Glasg. Schütz. φάναι Vict. Schol., sed κρᾶναι Med. (teste Buttlero) Guelph. Flor. Farn. Turn., quod sensu postulante cum Blomf. recepi.

143. κατάμορφα Rob. — φάσματα τῶν στρουθῶν Flor. Farn. Vocabulum στρουθῶν omisit Blomf. jubente Porsono Adversar. p. 138. ed Lips., qui illud ex Il. B. 311. interpolatum putat, et versum in φάσματα finiens numerum corrupit. Mihi quidem hac una de causa in illo vocabulo offendendum vide-

Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
Μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῇδας
Ἀπλοίας τεύξῃ,
Σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
Νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα. μίμνει
Γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
Οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
Τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε
Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·

---

tur, quod metro dactylico officit, quod neminem editorum ante Blomf. animadvertisse miror. Sed utrum in alius vocabuli locum ex glossemate irrepserit, an excusari possit exemplis illis, quae attulit Herm. El. metr. p. 47., viderint acutiores. φάσμα στρουθῶν dedit Lachm. p. 56.

144. ἴηον Ald. Turn. ἴκιον Rob. — καλῶ Blomf. auctore Burnejo, sed v. Lobeck. ad Soph. Aj. 427.

145. ἀντὶ πνόους δεινάοῖς Ald. — ἐχενηΐδας vulg., quod cum Blomf. metri causa contraxi. — ἐχενηΐδας χρονίας Farn.

146. ἀπλοΐας Ald. Rob. ἀπλοΐδας Flor. Farn.

147. σπαρδομένα Guelph. σπευδομένα Ald. Turn. — θυσίαν ἑτέραν est *sacrificium infaustum*, de qua voc. ἕτερος vi cf. Valck. Diatrib. p. 112. Feder. comment. p. 49. Loquitur autem de Iphigeniae immolatione.

148. τέκτωνα Rob. — οὐδ' εἰσήνορα Ald. — τέκτονι σύμφυλον οὐ δεισήνορι dedit Schütz. contra metrum et sensum, qui hic est: *sacrificium infaustum, quod efficiet jurgia inter cognatos* (Agamemnonem et Clytaemnestram), *virum* (Agememnonem) *non timentia*. Adjectiva enim σύμφυτον et δεισήνορα per hypallagen transposita sunt, quum deberert cum νεικέων jungi, ut supra 49. ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων, Choeph. 183. ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες. Eur. Herc. fur. 447. γραίας ὅσσιον πηγάς. cf. Blomf. glossar. ad h. l. — μῆτιν vel simile quid post δεισήνορα excidisse putat Lachm. p. 56., qui μίμνει ad versum sequentem trahit, et ἁ post γὰρ inserit; haec omnia sine causa.

149. γὰρ deest in Flor. Farn. — παλινόρσιος Med. (teste Blomfield.) παλίνορτος Med. (teste Buttlero) Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. παλινόρσος Turn. Vict. et recentiores omnes, sed revocavi eam formam, quam libri optimi et plurimi tuentur, cf. Etymol. M. p. 648. παλίνορσον suspicatur Schütz., probante Voss. cur. Aeschyl. p. 16., quod ad Agamemnonem referatur; sed non de sola Clytaemnestrae ira sermo esse videtur, sed respici simul ad priores Pelopidarum caedes, ut sensus sit: *manet semper denuo resurgens ira liberorum ultrix.*

150. μνάμην Ald. Turn.

151. ἀπέκλαιξεν Med. Guelph. Ald.

152. οἶκος Flor.

Τοῖς δ' ὁμόφωνον
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
Ζεὺς, ὅςτις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ- στρ. α'.
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
Τοῦτό νιν προςεννέπω.
Οὐκ ἔχω προςεικάσαι,
Πάντ' ἐπισταθμώμενος,
Πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
Χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
Οὐδ' ὅςτις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. α'.
Παμμάχῳ θράσει βρύων,
Οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὤν,

---

153. ὁμόφρονον Ald. ὁμόφρων ὢν Turn.

155. εἰτὸ δ' Rob. — τόδε idem est accusativus, qui v. 157. τοῦτο, cf. Herm. ad Vig. pag. 737. ad Eur. Hecub. p. 121. — De metro v. Herm. El. metr. p. 661. De tota hac Jovem invocandi ratione cf. Victor. var. lect. XIII. 2. Heind. ad Plat. Cratyl. 38. et quos laudat Blomfield., Eur. Melanipp. fr. 1. Bacch. 220. Danaae fr. 1. et Troad. 884.

157. τοῦτον Guelph. Ald.

158. οὐκ ἔχει τις εἰκάσαι Schütz. propter vocabula πλὴν Διός, quae non intellexit.

160. Δία Ald. Turn. — τόδε μάταν vulg. contra metrum et sine sensu. εἴγε μάταν Farn. — Schütz. dedit εἰ τόδ' ἐμᾶς, et ex hac emendatione atque illa, quae ad. v. 158. allata est, locum ita vertit: *Nemo enim possit decernere, etiamsi omnia perpendat, praeter Jovem, utrum hoc meae curae pondus vere oporteat abjicere.* εἰ τὸ μάταν dedit Glasg. idemque proponit Herm. ad vers. Humboldt., quod metro quidem succurrit, sed qui sensus insit non video, neque intelligo, quae ad illud explicandum profert Orell. p. 196. πλὴν adverbialiter capiunt, et genitivum Διός a προςεικάσαι pendere faciunt Humboldt. et Salzmann. observ. in Agam. p. 5., quod vix probandum. Blomf., qui item τὸ μάταν edidit, locum satis inepte ita explicat: *non enim alium titulum comparando assequi possum, omnibus perpensis, praeterquam hunc Jovis, si revera inutile conjecturae onus excutere licet;* sed ματᾶν legere malit. Mihi quidem non dubium videtur, quin illud τόδε μάταν corruptum sit, sed medelam non habeo; hoc tamen certum videtur, comma, quod vulgo post ἐπισταθμώμενος ponitur, delendum esse, ut haec jungantur πάντ' ἐπισταθμώμενος πλὴν Διός, deinde ἀπὸ φροντίδος ἄχθος βαλεῖν dictum esse pro φροντίδος ἄχθος ἀποβαλεῖν.

161. ἐτυτήμως Guelph. Ald.

164. οὐδὲν λέξαι Guelph. Flor. Ald. Rob. Turn. Glasg. οὐδέν τι πλέξαι Farn. Vict., quae quum metrum respueret, οὐδὲν ἂν λέξαι emendarunt Schütz., Both., Herm. ad Humboldt., et Blomf.,

Ὅς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
Τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·
Τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- στρ. β'.
σαντα, τῷ πάθει μάθος
Θέντα κυρίως ἔχειν.
Στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
Μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως
Σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
Καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσ- ἀντ. β'.
βυς νεῶν Ἀχαϊκῶν,
Μάντιν οὔτινα ψέγων,

---

jus sensum explicat Herm. ad ig. 756. Recepi et ego, quamam an non verum sit dubito. δεῖν ἂν δεῖξαι (δεῖξαι) suspitur Blomf. Vulgarem hanc tativi formam tragicis non initatam esse, demonstravit Erf. Soph. Antig. 410. ed. min.

165. ἐπεί τ' Ald.

168. φρονῶν Rob.

169. φρονεῖ Ald. — βροτοῖς ıb.

170. τῷ πάθει μάθος Med. rn. Ald. Rob. Turn. τῷ πάει μαθὼν Vict. τᾷ πάθει μάος η ıις Guelph. τῷ πάθει μάθο or. τὸν πάθει μάθος correrunt Glasg. Blomf. τὰν πάη μάθος Schütz. Sed librom omnium lectio τῷ retinenest, participium enim θέντα adet a participio ὁδώσαντα: i sapere mortales docet, effins, ut ex malo prudentiam piant. Sic infra v. 582. εὐημοῦντες-κοιμῶντες φλόγα qui clamabant exstinguentes flamam.

172. ἔνθ' Ald. Rob. — πρὸς καρδίας Turn.

174. De articulo ad σωφρονεῖν omisso v. Herm. ad. Vig. p. 703.

175. βιαίω Rob. βίαιος Turn., quod recepit Blomfield., qui tamen suspicatur βιαίῳ — ἡμένῳ. Schütz. βίαια dedit, quod prorsus sensu caret, sed nihil mutandum est: *Deorum haec est gratia: potenter sublimi transtro insidentium.* Similiter Soph. Aj. 244. θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον.

177. τοδ' Schütz. typothetae errore.

178. ἀχαιϊκῶν Flor. Farn. Ald. Rob. Schütz., sed recepi reliquorum librorum lectionem ἀχαϊκῶν, cf. Seidl. ad Eur. Troad. 674. Herm. de emend. gr. p. 37. Lobeck. ad. Phrynich. p. 39 sqq.

179. οὔτινα ψέγων vel οὔτιν' ἔψεγεν legi vult Blomf., quod nimis longe absit apodosis, sed ita sensus perverteretur.

Ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
Εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιῤῥό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις,
Πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι — στρ. γ'.
Κακόσχολοι, νήστιδες, δύςορμοι
Βροτῶν ἄλαι,
Νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
Παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
Τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
Ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
Χείματος ἄλλο μῆχαρ
Βριθύτερον πρόμοισι
Μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥςτε χθόνα βάκ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.
Ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· — ἀντ. γ'.
Βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
Βαρεῖα δ', εἰ

---

180. ἐκπαίοις Ald. — τύχεσι Ald. τειχεσι Turn. τύχαις Flor. — συμπνέει Farn.

181. ἀπλοίω Ald ἀπλοΐᾳ Farn. — κεναγεῖ Ald. Turn.

182. ἀχαιϊκὸς Farn. Ald. Rob. Turn. Schütz. vid. v. 178.

184. τόπος Ald.

188. ναῶν καὶ libri omnes. νεῶν τε καὶ metri causa Glasg. Schütz. Blomf., qua mutatione non opus foret, si in antistrophico δαΐξω bisyllabe legi posset; cujus rei quum exemplum non exstet, a me quoque emendatio illa recepta est.

παλίμμ

189. πολυμήκη Flor.

190. τριβᾷ suspicatur Blomf., cujus nulla est necessitas. — Ἄργεος Schütz. metri causa, sed nihil mutandum est.

191. ἐπειδὴ καὶ Rob.

192. ἄλλο τι Schütz. propter antistrophicum, ad quem vid.

193. πρόμοισιν Rob. Blomf.

194. ἔκλαγξεν Glasg. Blomf. pro vulg. ἔκλαγξε.

195. ὅς τε Ald. ὥς τε Turn. — μάκτροις Rob.

198. φρωνῶν Ald. De εἶπε φωνῶν v. Lobeck. ad Soph. Aj. 756.

199. πείθεσθαι vulg. πιθέσθαι Turn., quod recte receperunt Pauw. Glasg. Schütz. Both. Blomf.

Τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
Μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
Ῥεέθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας·
Τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
Πῶς λιπόναυς γένωμαι,
Ξυμμαχίας ἁμαρτών;
Παυσανέμου γὰρ θυσίας
Παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιόργως ἐπιθυ-
μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.
Ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, στρ. δ'.
Φρενὸς πνέων δυςσεβῆ τροπαίαν
Ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν

---

202. παρθενοσφάγοις Flor. παρθενοσφάγοισι Vict. Glasg. Schütz., sed παρθενοσφάγοισιν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Blomf.

203. ῥείθροις invitis libris omnibus Glasg. Schütz. Blomf. metri causa, sed nihil mutandum esse docuit Herm. El. metr. pag. 233. — πατρῴοις Guelph. Ald. — πέλας βωμοῦ Blomfield. propter strophicum, ad quem v.

204. ἄνευ κακῶν pro adjectivo positum est, ut Soph. Antig. 4. ἄτης ἄτερ.

205. τί τῶς Ald. Turn. τί; πῶς Rob. Vict. Perspicuum est, vitium librario deberi, cujus oculi in versus praecedentis initium aberraverant. — λιπόναυς τε Guelph. Ald. Rob. Turn. λειπόναυς τε Vict. λιπόναυς δὲ Schütz., qui propterea strophicum mutavit, sed τε ex vocabuli sequentis syllaba prima natum est. Veram lectionem πῶς λιπόναυς γένωμαι habent Farn. Glasg. Blomf.

209. ὀργαὶ Rob. ὀργᾶ Ald. Turn. αὐδᾷ Farn., quam lectionem etiam Schol. habet. Variis modis hunc locum tentarunt interpretes; ἐπιθυμεῖ Ἄρτεμις correxerunt Pears. Casaubon. Stanl. et Ruhnk. ad Tim. pag. 194. et, ut reliquos praetermittam, ὀργᾷ in ἀρχὰς mutavit Schütz.; ὀργᾷ pro verbo habuisse videtur Humboldt. Sed vero simillima est ratio Vossii cur. Aesch. p. 10. a Blomfield. quoque probata, qui ὀργᾷ περιόργως dictum putat, ut πικρῶς ὑπέρπικρον Prom. 946.

210. γὰρ εὖ εἴη Flor. Farn.

211. Haec stropha vulgo usque ad v. 223. continuatur, quo sequentia turbata sunt. Verum horum versuum dispositionem primus vidit Hermannus, quem sequitur Humboldt., et Elmsl. in Censura Edinensi T. XVII. p. 221., quem sequitur Blomf. Utriusque ratio paucis quibusdam versibus, qui aliter distributi sunt, exceptis, eadem est.

212. δυσεβῆ Flor.

213. ἀνίερόν θ'. ἅθεν Turn. — Loci, qui sequitur difficilis est explicatio; vulgo enim post βροτοὺς interpungitur, quare Schützius (nam Pauwium, Ar-

Τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
Βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
Τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
Ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς
Γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγὰν,
Καὶ προτέλεια ναῶν·
Λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. δ'.
Παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
Ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.

---

naidum, Heathium praetermittere licet) verba τόθεν — πρωτοπήμων in parenthesi dicta, et apodosin a vocabulo ἔτλα incipere putat, hoc sensu: *postquam vero rex necessitatis jugum subiit, tum sane mutationem animi spirans impiam (unde ille ad quidlibet audendum promptos fieri solere mortales sero intellexit etc.) ausus est*, inauditam fingens verbi μεταγιγνώσκειν significationem. Bothius eadem parenthesi posita βροτὸς emendavit: *unde ad quidlibet audendum promtus fieri mutatis mentibus mortalis solet*, quod minus displicet, et Orellio quoque in mentem venit. Novam viam inierunt Hermann. ad Humboldt. et Blomf., qui ante βροτοὺς interpunxerunt, ut a τόθεν incipiat apodosis; male tamen Blomf. τὸ παντότολμον subjectum fecit: *exinde audacia sapientiam exuit*, melius ex Hermanni sententia: *exinde mutato consilio decrevit audacissimum facinus suscipere.* Quae ratio etsi ita probabilis mihi videtur, ut in textu eam secutus sim, tribus tamen incommodis laborat; primum enim vocabuli τόθεν vis demonstrativa, quamquam analogia non caret (ut τὸ pro τοῦτο et similia sexcenties apud tragicos), exemplis tamen destituta est, deinde tautologia in his esse videtur: φρενὸς πνέων τροπαίαν — τόθεν μετέγνω, postremo libri omnes in βροτοῖς consentiunt; quare adhuc dubius haereo.

214. τὸ πάτολμον Turn. Vict., sed τόπαν τότολμον Ald. τὸ ταντότολμον Rob. τὸ παντότολμον Farn. et var. lect. ap. Steph. et sic poscente metro recentiores omnes.

315. βροτοῖς libri omnes. βροτοὺς Schütz. Herm. Blomf.

216. De metro hujus versus v. Herm. El. metr. p. 254.

218. γυναικοποίνῳ πολέμῳ ἀρωγὸν Turn. — Accusativum ἀρωγάν explicat Herm. de ellips. et pleon. p. 173. in Mus. ant. stud. vol. I. et Matthiae Miscell. phil. vol. II. p. 7.

219. προτελείῳ Guelph. Ald. Turn. — καὶ ναῶν προτέλεια metri causa Schütz., quippe qui strophas male distribuit, ut supra dictum est.

220. καὶ metri causa omisit Schütz., qui hunc versum ad stropham pertinere putabat.

221. αἰῶνα παρθένιον vulg. αἰῶνά τε παρθένιον Stanl. et Schütz. metri ignari. αἰῶνα παρθένειον Flor. Farn., quod postulat metrum, τ' in fine recte addidit auctore Elmslejo Blomf. et sensus et metri causa.

222. δὴ post ἔθεντο auctore Heathio inseruit Schütz. metri

Φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν,
Δίκαν χιμαίρας ὕπερθε 'βωμοῦ
Πέπλοισι περιπετῆ, παντὶ θυμῷ
Προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
Τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν
Φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
Βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. ε'.
Κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα,
Ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
Ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
Πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
Θέλουσ' ἐπεὶ πολλάκις
Πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
Ἔμελψεν. ἁγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς

---

sui causa. — *βραβεῖς* Flor. Farn., quod recepit Blomf., quia altera scriptura non sit aevi Aeschylei, male.

223. *φράσε* Flor. Turn. *δ' ἐν ὄσσοις* Farn. — Hinc Glasg. Schütz. antistropham quartam incipiunt.

224. *χειμαίρας* Guelph. Ald. Rob. — *ὕπερθεν* Vict.

225. *περιπετεῖ* Ald. — *παντὶ σθένει* Schütz., verae versuum distributionis ignarus.

226. *προνοπῆ* Rob. — *βαλεῖν* Farn. — *ἀέρδειν* Flor.

227. *καλλίπρωρον* Guelph. Ald. — *φυλακαγκατασχεῖν* Ald. *φύλακ' ἀγκατασχεῖν* Turn. *φυλακᾷ* suspicatur Blomf., sed nihil mutandum est, *φθόγγον ἀραῖον* est accusativus, quem vocant, absolutus usitatissimus. — Schütz. metri imperitus haec ita deformavit: *στόματος δὲ φύλακας τοῦ καλλιπρώρου φθόγγον κατασχεῖν ἀραῖον οἴκοις.*

229. *ἀναύδων* Flor. — *ἀναύδῳ τε μένει* Schütz. metri sui causa.

230. *δ'* omittit Farn. — *χέουσ'* Vict. et recentiores, sed *χέουσα* Guelph. Ald. Rob. Turn., quod metrum requirit.

231. *ἔβαλ'* vulg. *ἔβαν* Ald. *ἔβαλλ'* Rob. Turn., quod cum Blomf. metri causa recepi. — *ἕκαστον ἔβαλε* transposuit Schütz.

233. *πρέπουσσα* Ald. — *δ'* Schütz. tacite et sine libris. — *προσενέπειν* Schütz. metri sui gratia.

236. *ἔμελθεν* Guelph. Ald. Rob. *ἔμελλεν* Turn. *ἔμελψεν* Vict. Glasg. Schütz. Blomf. hoc sensu: *quum saepe in patris coenaculis cecinisset et patris felicitatem celebrasset*, cujus nexum non video. Herm. ad Humboldt. *ἔμελθεν* in *ἔμιχθεν* mutandum putat, et hunc sensum exprimit: *colloqui voluit, ut antea, quum saepe in patris aedibus convenissent*, qui verbis non inest. Sequentibus autem versibus idem putat Iphigeniae animum ad mortem paratum, qua patris gloriam in bello Trojano parandam adjuvet, signifi-

Φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
Αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
Τὰ δ' ἔνθεν, οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω· ἀντ. ἑ.
Τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι
Μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.
Τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις, προχαιρέτω·

---

cari et Ἅιδα forsitan pro αὐδᾷ legendum, quod admodum dubium est. Vir doctus in Annal. Heidelb. p. 1222. ita legit: πρέπουσά θ', ὡς ὅτ' ἐν γραφαῖσι προσεννέπειν ἔμελλεν, ἐπεὶ κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἀδμῆς πατρὸς τρίσπονδον φίλοις αἰῶν ὀπὶ πολλ' ἐτίμα. Alius vir doctus in Ephem Háll. 1822. p. 310. ἐπεὶ in ὅπα (*quemadmodum*) mutari vult. Sed vitium in corrupto ἔμελθεν latet, quod donec codicibus sanatum erit, emendandi labor frustra impenditur. — ἁγνᾷ Schütz., qui ab hoc vocabulo stropham quintam incipit, et Blomf. sine causa. — αὐδὰ Turn.

237. τρίσπονδον Stanl. Schütz., quod metro adversatur. τριτόσποδον Rob. — εὐπόταμον Flor. εὔποτον Farn. εὔποτμόν τ' auctore Elmslejo Blomf., quod sermo poeticus respuit, neque metrum postulat.

239. οὐκ οἶδα γ' οὔτ' ἐννέπω Schütz. perperam.

240. ἄγραντοι Ald. ἄχραντοι Turn.

241. δίκα δὺς Ald. Turn. — Hunc locum variis modis explicarunt interpretes. Schütz.: *justitia autem iis, qui mala perpessi sunt, seram ex damno sapientiam appendit.* Matthiae Miscell. phil. vol. II, p. 4.: *justitia ingruit in homines, ita ut futuro tempore, damnum ex injuste factis nacti, cognoscant, mala facinora non impunita manere.* Wunderlich. obss. critt. p. 60. *justitia hominibus mala patientibus, h. e. mala patiendo id, ut sortem futuram cognoscant, appendit.* Blomfield. autem, qui post ἐπιῤῥέπει interpungit, hunc sensum invenire videtur: *justitia illis, qui mala perpessa sunt, hoc tribuit, ut inde discant.* Mihi nexus sententiarum hic videtur: *Quae exinde* (post abreptam Iphigeniam) *facta sunt, et quae inde evasura sint, neque vidi, neque dico: timeo autem, ne ex Calchantis vaticinio mala eveniant. Justitia illis, qui mala passi sunt, futura adducit, ut cognoscant, sed ea praescire nolo; hoc enim idem est ac antea queri.*

243. ἐπιγένοιτ' Med. Rob. ἐπὶ γένοιτ' Guelph. ἐπιγένοι τ' Ald. ἐπεὶ γένοιτ' Turn. Vict. Glasg. — ἂν ἡ λύσις Med. Vict. ἂν ἠλύσις Turn. ἂν ἠλύσις Guelph. ἀνηλύσις Ald. ἀνκλύσις Rob. ἂν κλύσις Flor. Farn. ἂν ἤλυσις Glasg. — Schütz. metri imperitus dedit: τὸ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ οὔπω γένοιτ' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω. ἴσον δὲ τὸ προστενάζειν. Sed glossema aliquid huic versui inesse, metrum strophici docet; hinc Herm. ad Humboldt. legendum putat: τὸ προκλύειν δ' ἤλυσιν προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ προστένειν. Blomf.: τὸ μέλλον, δ' ἐπεὶ οὐ

Ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
Τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
Πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις, ὡς
Θέλει τόδ' ἄγχιστον ἀπίας
Γαίας μονόφρουρον ἕρκος.
Ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
Δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
Κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὐάγγελος μὲν, ὥςπερ ἡ παροιμία,

γένοιτ' ἂν λύσις, προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ προστένειν. Lachm. de chor. syst. p. 57.: *τὸ δὲ προκλύειν προστένειν· ἐπεὶ γένοιτ' ἂν εἰ κλύοις, προχαιρέτω.* Hermanniana ratio reliquis probabilior est, certum autem auxilium a codicibus est exspectandum. — Ab hoc versu Schütz. antistropham quintam incipit.

245. *σύνορθον* Med. Rob. *σὺν ὀρθὸν* Guelph. Ald. Turn. *σύναρθρον* Vict. Glasg. Hermann. Blomf. *ξύναρθρον* Schütz. Sed injuria recentiores omnes illam optimorum iibrorum lectionem prorsus neglexerunt, quam si cum Victoriana comparaveris, patet *σύνορθρον* legendum esse, quod vel propter sequens vocabulum necessarium esse mox videbimus. — *ἀΰταις* Med. Farn. Vict. Glasg. *αὐταῖς* Guelph. Ald. Rob. Turn. Blomf., qui sic explicat, ut ad *τέχνας Κάλχαντος* referatur, sed hae nimis longe remotae sunt. *ἄταις* emendavit Schütz. *αὐτᾷ* sc. *δίκᾳ* Elmsl., sed facillima est emendatio Hermanni ad Humb. *αὐγαῖς.* Hoc tamen de diei radiis quisnam intelligere potest, nisi accesserit aliquid, quod de his sermonem esse significet? hinc unice verum mihi videtur *σύναρθρον αὐγαῖς simul cum matutinis diei radiis.*

246. *πέλοι* Rob. — *τούτοις* Vict. et recentiores, sed *τούτοισιν* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod metrum poscit.

249. Per totam hanc scenam Chori partes in Ald. Turn. Vict. *Ἀγγέλῳ*, in Rob. *Φύλακι* tribuuntur. Chori personam recte reposuit Stanl., quem sequùntur recentiores.

250. *ἐπιφωτὸς* Ald. *ἐστὶν φωτὸς* Schütz.

251. *ἀρσένου* Guelph. Ald, Turn.

252. *εὐ δ'* Ald. *εὔ δ'* Turn. pro *σὺ δ'*. — *εἴ τι κεδνὸν* Marg. Ask. probante Buttlero et Blomf. sine causa.

253. *εὐαγγελλοῖσιν* Ald.

254. Clytaemnestrae hunc versum tribuunt Flor. Farn. Turn. — *οὐ δὲ* Blomf. sine causa. — *σιγῶντι* Flor. Farn.

255. Hunc versum Nuntio tribuunt Flor. Farn., *φύλακι* continuat Rob.

Ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
Πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Παιδὸς νέας ὥς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

---

257. *πεύσει* Glasg. Schütz. Blomf. invitis libris. — Huic versui Nuntii personam praefigunt Ald. Turn. Vict., deinde v. 259. personam Clytaemnestrae, et sic per totum hoc diverbium Chori loco Clytaemnestra, et hujus loco *Ἄγγελλος* positus est.

259. *τοὔπος* Flor. *τὸ ὕπος* Farn. — *ἐξαπιστείας* Ald.

260. *ἦτορ ὡς* Ald.

262. *φρονούσης* Farn. Vict.

263. Schützium, qui post *γὰρ* interrogationis notam poni vult. bene refutavit Döderl. in Act. phil. Monac. I, 1, p. 39., quem sequitur Blomf. — *ἔστιν* Guelph. Ald. Rob. Turn.

264. *ἔπιν* Ald. *ἔστι* Turn. — *τάδ' οὐχὶ* Turn.

265. *εὐπειθῆ* Ald. *εὐπιθῆ* Blomf. secundum ea, quae ad Prom. 341. disputavit, rejecto tamen *εὐπιθής*, quod ibi conjecerat.

267. *ἀλλ' ἦσ'* Ald. — *εὔπτερος* Turn. — *ἄπτερος levis* explicat sine causa Wernick. ad Tryphiod. p. 132.

268. *ὡς* Ald. Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Ποῖον χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πολις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρονης, λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
Ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν, πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
Ὑπερτελής τε, πόντον ὥςτε νωτίσαι,
Ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πεύκη, τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,

---

271. *καὶ πῶς τόδ'* Farn. — *ἵκοιτ'* Ald. — *ἀγγελῶν* Pauw. lasg. male.

273. *ἀγγέλου* libri omnes, sed γγάρου ex h. l. laudant Suid. v. *Ἄγγαρος*. Etym. M. p. 7. f. Bekker. Anecd. T. I, p. 325. t Eustath. ad Odyss. T. pag. 354. Hoc ut recipiatur suaseınt Canter. et Wessel ad Diod. ic. XIX, 57., receperunt Glasg. chütz. Blomf.

275. *φανὸν* libri omnes, sed *ανὸν* Glasg. Both. Blomf., suaente Casaubono et Stanlejo, ex thenaeo XV, p. 701. E. *Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται οῦ πανοῦ*, quod neque ego reipere dubitavi.

276. *Ἄθωον* Blomf. secundum ustath. ad Il. B. p. 358. fortitan recte.

277. *ὑπερτελη στεπόντον* Med. uelph. (*ὑπερτελεστε* Med. tete Blomf.) *ὑπερτελής τε πόνων* Ald. *ὑπερτελής τε, πόντον* Turn. *ὑπερθ' Ἕλλης τε πόντον* ob. *ὑπεὶρ Ἕλης τε πόντον* Vict. Stanl. *ὕπερθ' Ἕλλης γε πόντον* auctore Heathio Schütz., metrum jugulaus; sed optimorum librorum lectionem cum ea interpunctione, quam praebet Turn., recte receperunt Glasg. et Blomf. De *ὑπερτελής* vid. Musgr. ad Soph. Trach. 36. et ad Eur. Jon. 1549, de *νωτίζειν* Pors. ad Eur. Phoen. 663. In omisso *ἐγένετο* non ita offendendum est, ut *ὑπερτελεῖ* cum Blomf. emendandum sit.

278. *ἰσχὺν*, quod cum *ὥστε νωτίσαι* jungatur, dedit Blomf., quia alius nominativus sequitur *πεύκη*. Hunc eadem de causa Schütz., qui *ἰσχὺς* retinet, in *πεύκης* mutavit; sed neutrum mutandum est; *πεύκη* explicationis causa per appositionem subjicitur. — *πρὸς ἐκδοχὴν* emendavit Schütz., probante Buttlero, sed *πρὸς ἡδονὴν* de laeto nuntio, quem allatura est, accipiendum est, recteque Blomf. confert Prom. 492. Eur. Med. 771. Iph. A. 1022.

Σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
Ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
Νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
Ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
Οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
Σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
Ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας,
Ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
Φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
Λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
Ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
Ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.

---

280. *παραγγείλας ἀμακίστου* Guelph. Ald. — *σκοπᾶς* Med. Guelph. var. lect. ap. Stephan. *σκοπὰς* Flor. Farn. Ald. Rob. *σκοποῖς* emendavit Blomf. propter sequens *ὁ*, ut videtur, sed id ipsum ferri non posset, si pluralis *σκοποί* praecessisset.

281. Heathius Macistum virum esse putat, ad quem *ὁ δ' οὔτι μέλλων* referatur; sed de monte sermonem esse necessarium est, quare Schütz. legendum putat *οἱ δ' οὔτ' ἔμελλον - νικώμενοι παρῆκαν*, quod referatur ad *σκοποὺς*, qui latent in *σκοπαῖς*. Sed intelligi non potest, cur non eodem jure singularis *σκοπός* in *σκοπαῖς* latere possit. — *ἀφασμόνως* Rob. *ἀφράσμων ὡς* Turn. *ἀφραδμόνως* Schütz. Blomf., quod sine libris non receperim.

284. *Μεσαπίου* vulg. *Μεταπίου* Ald. *Μεσσαπίου* Rob., quod non recipere debebat Blomfield. una Strabonis auctoritate, nam in Steph. Byzant. item uno *σ* et vulgo et in cod. Vratisl. scribitur. — *φύλαξ* Rob. — *μολὼν* Turn. Vict. Stanl. Glasg., sed *μολὸν* recte Ald. Rob. Schütz. Blomf.

285. *οἵ τ'* Flor. *οἵ δ'* Farn. *ἀντ' ἔλαμψαν* Ald.

286. *γαίας* Turn.

287. *λαμπά δ'* Ald. *λαμπὰδ'* Guelph.

288. *παιδίον ὠποῦ* Guelph. Ald. *πεδίον ὠποῦ* Rob. *πεδίον Ὠρωποῦ* Turn. probante Casaubono, sed *παιδίον Ἀσωποῦ* Med. *πεδίον Ἀσωποῦ* Farn. Vict.

289. Post *λέπας* Blomf. recte comma posuit, quod vulgo abest.

290. Hic versus cum sequente locum mutat in Guelph.

291. *ἠνεναίτο* Rob.

292. *φρουρᾶ* Ald.

294. *ἔτ'* Rob.

295. *μὴ χαρίζεσθαι* vulg. *δὴ χαρίζεσθαι* Farn. *μοι χαρίζε-*

Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
Φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
Πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν', ὑπερβάλλειν πρόσω
Φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
Κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
Φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
Τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
Ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.

σθαι Casanb. Stanl. Both. *νιν χαρίζεσθαι* Voss. Pearson., quod placet Blomfieldio. *μὴ χατίζεσθαι* Heath., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Num forte verbum est Aeschyleum *μηχαρίζεσθαι*, a *μῆχαρ* derivatum, ut *θεναρίζω* a *θέναρ*? haec certe facillima foret emendatio et sensui aptissima, nam de reliquis dubito.

296. *μέρει* Rob.

297. *πώγονα* Guelph.

298. *κατοπτρον πρῶν' ὑπερβάλλειν* Guelph. Rob. Vict. *κάτο πτρονοῦ περβάλλειν.* Aldin. *κάτοπτρον οὐχ ὑπερβάλλειν* Turn. *κάτοπτον* recte correxit Canter. — Schütz. dedit: *ὑπερβάλλει πρόσω φλέγουσα· κᾆτ' ἔσκηψεν,* sed construendum est: *φλογὸς πώγωνα — φλέγουσαν*, (ex constructione *πρὸς τὸ σημαινόμενον* ad *φλόγα* relatum), *ὥστε ὑπερβάλλειν*, ut neque de versu, qui interciderit, cum Blomf. cogitandum sit.

299. *ἔς τ' ἀφίκετο* Stanlej. Heath. Glasg. Schütz. *ἔστ' ἀφίκετο* Blomf., sed vetat significatio vocabuli *σκήπτω*, quod v. 293. et 301. ita usurpatum est, ut idem fere sit, quod *ἀφικέσθαι*; quare vulg. retinenda est; *εἶτα* cum vi quadam repetitum videtur, ad exprimendam laetitiam, quod nuntius jam ad eam pervenerit stationem, quae Atridarum aedibus proxima erat.

300. *ἀστυγείτονα* Guelph. Ald. *ἀστὺ γείτονας* Rob.

301. *ἐπόγε* Aldin. *ἐς τόγε* Guelph. Rob. Turn. — Inde ab hoc versu lacuna est in Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., usque ad v. 1062. Robortellus primus lacunae signum apposuit, et multa deesse monuit. Lacunam supplevit Vict. ex codice suo.

303. *τοιοίδ' ἔτυμοι* Vict. Cant. *τοιοίδ' ἕτοιμοι* Farn. et sic emendarunt Stanl. et Heath. Vocabulorum *ἔτυμος* et *ἕτοιμος* confusio frequentissima et *ἕτοιμοι* h. l. sensui accommodatissimum est. Multo deterior est longiusque a vulg. lectione recedens Schützii emendatio *τοιοίδε τοί μοι*, quam tamen receperunt Glasg. Both. et Blomf.

306. *τοιοῦτον* Flor. Farn., quod cum Blomf. pro vulgato *τοιοῦτο* recepi, non tamen propterea Prom. 803. *τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω* emendatione egere ratus, ubi Elmsl. in Censura Edinensi T. XVII. p. 239. *τοιοῦτον ἔν σοι*, Blomf. *τοιόνδε μέν σοι* repondum putat, nam

Τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
Ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προςεύξομαι.
Λόγους δ' ἀκοῦσαι τούςδε κἀποθαυμάσαι
Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐκχέας ταυτῷ κύτει,
Διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προςεννέποις.
Καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
Φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
Ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,

---

et altera forma, ubi metrum postulabat, tragicos usos esse, certum habeo.

308. Hunc versum Ἀγγέλῳ, cui praecedentia tribuuntur, continuat Vict., deinde versui 309. Clytaemnestrae personam praefigit, v. 311. Nuntii, 312. Clytaemnestrae.

310. διανεκῶς Blomf. ex praecepto Moeridis p. 129., male. — οὓς λέγεις, πάλιν emendavit Both., ὡς λέγεις, πάλιν dedit Blomf., qui etiam εἰ λέγοις πάλιν proponit; sed vulg. retinenda est. Schütz. eam ita explicat: *itaque iterum dicas*, sed videtur potius locutio ex duarum constructionum confusione nata esse, nam et hoc dicere vult Chorus: λόγους ἀκοῦσαι θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγεις, et λέγοις πάλιν *utinam iterum dicas*, haec igitur ita conjungit, ut dicat: *narrationem hanc perpetuo audire velim, quemadmodum iterum velim narres.*

313. ἄλειφάρ τ' Pears. Schütz. probante Buttlero, nec improbante Blomf., sed formam rariorem non sine librorum auctoritate ejecerim. — ἐκχέας Farn. Vict. ἐγχέας Cant. et recentiores omnes, sed mutationis necessitatem non video, cum sensus hic sit: *acetum et oleum si ex duobus effuderis in unum vas.*

314. οὐ φίλως Farn. Vict. Cant. οὐ φίλω ex emend. Stanleji Glasg. Schütz. Both. Blomfield., quod commatibus incluserunt; sed quum διχοστατοῦντε praecesserit, languida haec et otiosa foret repetitio; contra recte et Aeschyleo more dictum est οὐ φίλως διχοστατοῦντ' ἄν.

318. Post φυταλμίων Heathio auctore comma sustulerunt Schützius et Blomf., ut cum γερόντων conjungatur, male; tollitur enim imaginis varietas, si γέροντες parentes vocantur; di-

Παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
Δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
Τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
Νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
Τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
Ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
Ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
Ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
Δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες· ὥς δυςδαίμονες
Ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
Εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
Τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς, θεῶν θ' ἱδρύματα,
Οὐκ ἂν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
Ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ

---

cuntur autem fratres super fratribus jacuisse, filii super parentibus, parentes super filiis, infantes super senibus. cf. Reisig. ad Oed. Col. p. XLIX.

322. *νήστεις* Farn. Hoc voluit Pears., atque sic vertunt Stanl. et Schütz., *jejunos*, sed *νῆστις πόνος* recte jungitur, ut Prom. 573. *νῆστιν ψάμμον.* ib. 602. *νήστισιν αἰκίαις.* Agam. 185. *πνοαὶ νήστιδες.* 988. *νῆστιν νόσον.* 1605. *νήστιδες δύαι.*

326. *νέουσιν* Vict. Cant. *ναίουσιν* Flor. Farn., quod jam ex conjectura reposuit Stanl. et receperunt omnes. — *τῶν δ' ὑπ'.* Schütz., quia haec cum sequentibus jungit.

327. *ὡς δυςδαίμονες* vulgat., quod Schütz. ita explicat: *dormiunt per totam noctem, ut pauperes, i. e. ut illi, quibus nihil est quod custodiant.* *ὡς δ' εὐδαίμονες* emendavit Stanl., quod recepit Blomf. *ὡς δὲ δαίμονες* Herm. ad Humboldt. *ὡς δ' ὁμαίμονες* Orell. p. 198. Ego quidem interea dum melius quid inventum erit, accentum tantum in *ὥς* mutavi, ut sensus sit: *sic dormient infelices.*

329. *εὖ σέβουσι* ex emendatione Valck. ad Eur. Phoen. 1331. Glasg. et Blomf. Sed illa Valckenarii et Porsoni ad Eurip. Phoen. 1340. nimis cupide a Blomf. arrepta est, quum librorum lectio, ut h. l., saepius adversetur. cf. Musgr. ad Eur. Phoen. 1331. et Herm. ad Soph. Antig. 727. ed. sec.

331. *αὖθις ἀνθαλοῖεν ἂν* emendavit Stanl., quod receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., nisi quod illi *ἀνθάλοιεν*, hic *ἀνθαλῷεν* dedit. Sed Stanleji emendatio, quamvis speciosa, necessaria tamen non est; nam verborum *ἑλεῖν* et *θανεῖν* significatio h. l. non nimis premenda est, sed ita adhibita videntur, ut alterum sit pro *vincere*, alterum pro *vinci.* Sensus igitur est: *si Deos pie colunt, non victores deinde rursus ipsi vincentur.*

332. *ἐμπίπτῃ* Flor. *ἐμπίπτοι* Farn.

Ποθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένους.
Δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
Κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
Θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
Ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
Γένοιτ' ἂν, εἰ πρόςπαια μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·
Τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν.
Πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.

ΧΟΡΟΣ.

Γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
Ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
Θεοὺς προςειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
Χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,

---

333. *πορθεῖν* Flor. Farn. Blomf. minus apte. — *κέρδεσι* Flor.

336. *θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος* Vict., quam lectionem retinuit Blomf., nisi quod *ἀναπλάκητος* scripsit, hoc sensu satis inepto, qui ne inest quidem ita verbis graecis: *quinetiam si nullis erroribus actus redierit exercitus, Diis tamen ira ob eos, qui interierunt, reviviscat, etiamsi nihil novi acciderit.* Schütz. dedit *θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος*, Glasg. *θεοῖς δ' ἂν, ἀπλάκητος*. Sed comma illud delendum est: *si vero Diis obnoxius redeat exercitus* etc. De *εἰ ἂν* vid. quae ad v. 904. monebuntur.

337. *ἐγρήγορον* vulg. inscitia, ut videtur, librariorum illatum pro genuina lectione *ἐγρηγορὸς*, quam restituerunt Glasgov. et Blomf. cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 119.

339. *τοιαῦτά σοι* Farn. *τοιαῦτα τἂν* Blomf. male; sensus est: *haec a me accipiatis velim, senes, quamquam mulier sum.*

341. Schützius hunc versum ita explicat: *multorum enim bonorum fructum percepi*, quod displicet. Alii emendationes tentarunt; *πολλῶν γ' ἂν* voluit Heathius; *τήνδ' ὄνησιν* proposuit Herm. ad Humboldt., sed sensum hujus mutationis neque Humboldt. assecutus est, neque, qui eam in textum recepit, Blomfield.; vertit enim: *nactus sum hoc tempore multorum bonorum fruitionem.* Hermannus ipse in Museo Ant. stud. vol. I, p. 144. ita explicare videtur: *hanc enim utilitatem multis bonis praetulerim*, et sic Orell. p. 198. Sed hoc sensu *ἂν* abesse non poterat. Mihi quidem *γὰρ* ad praecedens *μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν* referendum videtur, ut sensus hic sit: *Vincat id, quod bonum est, sine ambiguitate: multorum enim bonorum fru-*

Μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
Ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν,
Μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δουλείας
Γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
Τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
Τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
Μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρον
Βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.
Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν, στρ. ά.
Πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.

---

ctum, *hoc dicens*, *mihi delegi.* Ita neque τήν mutandum est.

347. τῶν μεγάλων Farn. — Hiatus, qui est in fine hujus versus, ex allocutione excusationem habere posse videtur, cf. Herm. El. metr. p. 373. Magis etiam excusaretur, si verum esset, quod observavit Reisig. conjectan. in Aristoph. I, p. 269., systema hoc antistrophicum esse. Videtur enim illi versibus 346. 347. proodus contineri, v. 348—352. stropha, 353—357. antistropha. Sed obstat ejus sententiae v. 351., qui dipodia brevior est; eam paullo audacius ita supplendum putat, ut δειλαιοτάτας addat.

352. παγάλωτον conj. Stanl. male.

354. Vulgo post Ἀλεξάνδρῳ interpungitur, sed male πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ jungitur; recte igitur Humboldt., quem sequitur Blomf., post πράξαντ' distinxit.

355. τείναντα Blomfield. sine causa.

356. Inutiles difficultates movet Blomf. de vocabulis ὑπὲρ ἄστρων, quae sensu carere putat; significant: *altius*, *quam ut telum Alexandrum ferire possit.*

357. Versum propter spondaicum exitum obelo notavit Glasg., correxitque Pors. apud Kidd. ad Dawes. Misc. p. 621. σκήψῃ βέλος ἠλιθιῶσαν, quod quamquam improbat Blomf., tamen propterea quoque corruptum hunc versum putat, quia ὡς ἂν cum optativo jungi non posse putat, nisi quando significent *quo maxime modo.* Sed ipse adfert Soph. Oed. Col. 425. Herod. I, 99. bis, quibus locis nihil mutandum est. Addere poterat tum alios multos, tum Hymn. Hom. in Cer. 272. ὡς ἂν ἔπειτα — ἱλάσκοισθε, quem frustra tentat Schaef. Melet. crit. p. 109. De exitu spondaico v. Herm. El. metr. p. 378.

358. ἔχουσ' Vict., quod metri causa in ἔχουσιν mutavit Stanl. et obsecuti sunt recentiores omnes. — Post ἔχουσιν interpunxit Blomf., quod probarem, nisi deinde emendare debuisset εἰπεῖν πάρεστι τοῦτο κἀξιχνεῦσαι.

359. τοῦτ' ἐξιχνεῦσαι Flor.

Ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
Θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
Πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
Πέφανται δ' ἐγγόνους
Ἀτολμήτων Ἄρη
Πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
Φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
Ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
μαντον, ὥςτε κἀπαρκεῖν
Εὖ πραπίδων λαχόντα.
Οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
Πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
Λακτίσαντι μέγαν δίκας

---

360. ὡς ἔπραξεν, ὡς ἔκρανεν vulg., quod quum metro non conveniret, ὡς ἔπραξ' emendarunt Stanl. et Schütz. Sed neque duplex ὡς sensui aptum est, quare recte alterum ejecisse videtur Hermann. ad Humboldt., quem sequitur Blomf.

361. μελεῖν τινὸς habet etiam Soph. Aj. 674. El. 334.

364. ἐγγόνους Vict ἐκγόνους Farn. Schol. — Hunc locum variis modis corrigere et explicare tentarunt viri docti. Scholiastae explicatio haec est: οἱ θεοί, φησί, πέφανται, καὶ φανεροὺς ποιοῦσι τοὺς ἐκγόνους τῶν ἀσεβῶν τῶν πνεόντων Ἄρη μείζω ἢ δικαίως κατὰ τῶν δωμάτων τῶν ἀτολμήτων, ἤγουν ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις τῶν θεῶν, quae frustra in Aeschyli verbis quaesiveris. Heathius emendavit: ὁ δ' οὐκ εὐσεβὴς πέφανταί γ' ἔγγονος ἀτολμήτων, Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως, φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. Schütz. cum Stanlejo ἐγγόνοις et ἀτόλμητον legit, locumque sic vertit: *manifestati sunt dii posteris Priami reliquorumque Trojanorum, bellum, quod suscipere nefas erat, ultra id quod justum erat, spirantium, aedibus nimirum nimia felicitate ac divitiarum copia affluentibus.* ἐγγόνους et ἀτόλμητον Hermannus quoque legit ad Humboldt., qui praeterea ὅπερ τὸ βέλτιστον proponit. Blomfield. in textu vulg. exhibet, ita autem legendum suspicatur: πέφανται δ' ἔκγονος ἀτολμήτων Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ, ὑπὲρ τὸ βέλτιστόν ἐστ', οὐδ' ἀπήμαντον, ὥςτε κἀπαρκεῖν εὖ πραπίδων λάχοντα. Nihil horum mihi placet, neque meliorem explicationem ipse habeo.

467. φλυόντων conjecit Stephanus.

368. ἢ που τὸ βέλτιστόν ἐστιν τἀπήμαντον suspicatur Schütz.

369. ὥστ' ἀπαρκεῖν Flor.

373. ἐκλακτίσαντι Farn. -- μεγάλα Farn. Vict. μέγαν recentiores ex emendatione Canteri.

Βωμὸν, εἰς ἀφάνειαν.
Βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθώ, ἀντ. ά.
Προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας
Ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
Πρέπει δὲ, φῶς αἰνολαμπὲς, σίνος·
Κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
Τρίβῳ τε καὶ προςβολαῖς
Μελαμπαγὴς πέλει
Δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
Διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
Πόλει πρόςτριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
Λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
Τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
Φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
Οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
Ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,

---

376. Blomf. post *ἄφερτος* com-ιte distinguit, ut et Vict. ıasg., ut *πειθὼ ἄτας* junga-:, et cum Schol. explicat: *i vero suadela urget, quae steris intolerabili modo con-it*, sed multo melius Schütz.: *get infausta fiducia, intole-bilis noxae filia consiliatrix*, *οβουλόπαις* enim nihil aliud quam *πρόβουλος παῖς*, ut *όπατερ* Choeph. 313. *ἀμ-οτόπωλος* Eur. Troad. 553., quae ibi laudat Seidlerus, *ολέοντα* Theocr. XXV. 168. *ογιγάντων* Nonn. IV. p. 87. *όλυκον* Anthol. H. Steph. p. 0. *αἰνοτύραννος* ibid. p. 401. *νοπολίτης* Aristoph. Acharn. 5. *μονόλυκος* Arat. Dios. 392.

377. Post *παμμάταιον* recte erpunxit Schütz., quem se-itur Blomf., quum vulgo jun-retur *ἄκος δὲ παμμάταιον οὐκ ρύφθη*.

378. *φώς* scripsit Schütz., ut de viro sermo sit, quo sensus pervertitur. Praeterea vulg. post *φῶς* comma ponitur, ut *αἰνο-λαμπὲς σίνος* jungatur, sed perspicuum est, sensum hunc esse: *non latet noxa, sed conspicua est, ut lux horrendum splendens.*

380. *τε* deest in Flor. — *προβολαῖς* vulg., quod in *προςβολαῖς* et sensus et metri causa recte mutavit Stanl.

383. *πτανὸν* vulg., quod metri causa in *ποτανὸν* recte mutarunt Schütz. Glasg. Blomfield. Aliter metro succurritur in Farn., ubi *πτανόν τιν'* legitur.

384. *θείς* Flor.

386. *τούτων* Blomfield, sine causa.

387. *φῶτα Δίκα* suspicatur Blomf., sed nominativus *θεός* ex praecedentibus supplendus est.

389. *οἶκον* pro *δόμον* Farn. *τῶν Ἀτρειδᾶν* Vict., quod recte mutavit Canterus.

Ἤισχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.
Λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας στρ. β'.
Κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμοὺς,
Ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν,
Βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
Ἄτλητα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔστενον
Τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται.
Ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
Ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
Πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος,
Ἀλοίδορος,
Ἄδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν.
Πόθῳ δ' ὑπερποντίας
Φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.

---

391. *κλοπαῖς* Vict. Canter., quod recte mutavit Stanl.

393. De bacchio dochmios sequente vid. Herm. El. metr. p. 256., nam Seidlerum de verss. dochm. p. 30. versus male distribuisse, facile intelligitur.

394. *Ἰλίου* Blomf. nihil monens, male.

395. *βέβακε* Glasg. Blomfield. invito metro.

396. *πολὺ δ' ἔστενον* vulg. adversus metrum. *πολὺ δ' ἀνέστενον* Flor. *πολὺ δ' ἐπέστενον* Both. Nisi *πουλὺ* cum Arnaldo et Heathio scribere volueris, legendum erit *πολλὰ*, quod conjecit Pauw., probavit Herm. ad Humboldt., et recepit Blomf. In textu nihil mutare volui.

397. *τό δ'* Farn. *τάδ'* Buttler. et Blomf., cujus mutationis necessitatem non video. — *δόμον* ex emendatione Stanleji et Musgravii ad Soph. Aj. 755. Blomf., sed neque hoc necessarium.

398. *ἰὼ δῶμα καὶ* Flor.

400. Exhibui vulgatam loci desperati lectionem, quem variis conjecturis sanare tentarunt viri docti Schütz. legendum suspicatur: *πάρεστι σῖγ' ἄτιμός, ἀλλ' ἀλοίδορος, ἄλγιστος ἀφεμέναν ἰδών.* Both. *πάρεστι σοί γ' ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄδιστος, ἀφεμέναν ἰδεῖν.* Orell. ad calcem Isocratis p. 370. *πάρεστι σιγάσ' ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄπιστος ἀφεμέναν ἰδεῖν.* Herm. ad Humboldt. *πάρεστι σιγὰς, ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄληστος ἀφεμένων, ἰδεῖν.* Quae emendatio, quamvis ingeniosa et facilis, duabus tamen difficultatibus laborat, primum quod Menelaus, de quo nondum sermo fuit, non potest subintelligi, deinde quod *ἀφέμενοι* non sunt: *qui aufugerunt.* Locus codicum auxilium exspectat.

403. *ὑπὲρ ποντίας* Vict. Canter., una voce Farn. Stanl. et recentiores.

404. Duplex sensus his inesse potest; aut enim significant,

Εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
Ἔχθεται χάρις ἀνδρί.
Ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
Ἔῤῥει πᾶς' Ἀφροδίτα.
Ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'.
Πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
Μάταν γὰρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν,
Παραλλάξασα διὰ χερῶν
Βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
Πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.
Τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη,
Τάδ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
Τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας

---

od voluerunt Schütz. Orell. mf.: *prae desiderio Mene-s umbra aut spectrum esse ebitur*, aut, ut Heath. Ca-bon. Humboldt.: *desiderio nsmarinae, i. e. desideranti nelao imago ejus aedibus im-are videbitur*, quem sensum uentia confirmare videntur.

405. *εὐμόρφων γὰρ* vulg. in-o metro et sensu. *εὐμόρφων* Flor., quod recte recepit mf., frequentissime enim *δὲ γάρ* confundi, notum est.

406. *τἀνδρὶ* vulg. contra me-m. *ἀνδρὶ* Flor. Pauw. et re-tiores.

410. *πάρεισι* vulg., quod me-m jugulat, et sic Blomfield. *ρεισιν* recte Heath. Schütz. sg. Sed Herm. El. metr. 256. et ad Humboldt. prae-ea *δόκαι* metri causa repo-ndum putat, quod non ne-ssarium est; quam saepe enim spondaeus jambo respon-at, docet Seidl. de verss. chm. p. 30.

411. Sensum hujus loci non cte explicant Heath. Schütz. Blomf., qui ad *μάταν* subau-diunt *ἐστὶ*, et *εὖτ' ἂν βέβακεν* jungunt: *frustra enim est, si, cum quis bona quaedam per somnium sibi videre videtur, visum illud e manibus elapsum paullo post discedit.* At *εὖτ' ἂν* cum indicativo *βέβακεν* con-strui non potest, sed jungen-dum est cum participio *δοκῶν* pro *δοκῇ* posito, de qua con-structione v. Lobeck. ad Soph. Aj. 882. Herm. ad Soph. Aj. 179. Seidl. ad Eur. Electr. 533. Reisigii autem emendationem, qui Comment. crit. ad Sophocl. Oed. Col. p. 375. proponit: *εὖ τά γ' ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν* vix quisquam probare poterit, quum non uno incommodo la-boret, neque Salzmanni emen-dationem (Observ. p. 8.) *εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκοῦνθ' ὁρᾷ.*

412. *χειρῶν* Flor.

415. *ἐφεστίους* conjecit Stanl., quod probant Schütz. et Blomf.; hic tamen vocabulum illud pror-sus omittere et in stropha *ἰὼ δῶμα καὶ πρόμοι* legere ma-vult, sed in vulgata nullam vi-deo difficultatem.

Συνορμένοις πένθεια τλησικάρδιος
Δόμων ἑκάστου πρέπει.
Πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
Οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
Οἶδεν· ἀντὶ δὲ φωτῶν
Τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται. —
Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων, στρ. γ'.
Καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
Πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
Φίλοισι πέμπει βαρὺ
Ψῆγμα δυςδάκρυτον ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτου.
Στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
Τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας διαὶ γυναικός.
Τάδε σῖγά τις βαΰζει.

---

422. *τις* metri causa inseruit Glasg., recte, ut videtur.

423. *ἀντὶ φωτῶν δὲ* Schütz., ale.

425. *εἰς ἑκάστου τοὺς δόμους εἰςαφικνεῖται* vulg. *τοὺς* omittit Flor. — Locum recte emendavit Glasg., sequente Blomf.

427. Hunc versum recte explicat Orell. p. 199. ita, ut *ἐν μάχῃ δορὸς* jungatur: *qui libram tenet in hastarum pugna.*

429. *βραχὺ*, quod proposuit Schütz., probat Buttler. et rerepit Blomf., sed vulg. recte se habet: *cineres graviter affligentes.*

432. *γεμίζων τοὺς λέβητας εὐθέτου* vulg. *γεμίζοντος λέβητας εὐθέτους* Schütz. *γεμίζον λέβητας εὐθέτους* Herm. ad Humboldt. *γεμίζων λέβητας εὐθέτους* Blomf. Et *γεμίζων* quidem retinui, non video enim, quid in eo sit offensionis; articulum autem et ego omisi, quia et sensus et metri causa bene abest, neque legitur in Flor.; de *εὐθέτους* autem dubius sum, nam quamquam *εὐθέτου* defendi sane potest, *εὐθέτους* tamen magis placet, et facile propter articulum potuit mutari, ne vitioso ordine legeretur *τοὺς λέβητας εὐθέτους*.

434. *ἄνδρας* Stanl. Schütz., sed apte Voss. Cur. Aeschyl. p. 18. confert Aristoph. Av. 842. *κήρυκα πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω, ἕτερον δ' ἄνωθεν.*

436. *διὰ* vulg. invito metro, quare *διαὶ* recte Herm. de metr.

Φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
Προδίκοις Ἀτρείδαις.
Οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
Εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
Βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· ἀντ. γ'.
Δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
Μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
Μέριμνα νυκτηρεφές.
Τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
Ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐριννύες χρόνῳ
Τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
Παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου
Τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀΐστοις
Τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ,
Βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός.
Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.

---

p. 348. Voss. cur. Aesch. p. 18., Burnej. et Blomf.

439. *προδίκοισιν* vulg. *προδίκοις* Farn. et sic, metro poscente, Pauw. Heath. Glasg. Blomfield.

442. *εὐμόρφως* Farn. *εὐμόρφους* Blomf. sine causa; recte explicatur a Schützio.

443. *ἐχθρῶν* Farn. — *ἑλόντας* vult Pauw. *ἔχθοντας* Orell. ad Isocr. p. 371., sed vulg. recte explicant Schütz. et Blomf.: *eos, qui sepulcra habent.*

445. *δημοκράτου* vulg., quod sensu metroque postulante in *δημοκράντου* mutavit Glasg., obsequente Blomf.

449. *ἀπόσκοποι* Flor.

450. *δ' οὖν Ἐριννύες* vulgat., sed *οὖν*, quod abest in Flor., cum Blomfieldio omisi, v. ad strophicum. — *χρόνῳ* est *tempore, tandem* v. Wunderl. obss. critt. p. 57.

452. *παλιντυχῆ* vulg. *παλιντυχῆ* Farn. *παλιντυχεῖ* emendavit Scalig., quod cum Glasg. Schütz. Both. Blomf. recipere non dubitavi, suadente sensu.

455. *ὑπερκόπως* Pears. Grot., quod recepit Blomf.; sed vulg. recte se habet; *ὑπερκότως* idem est, quod *ξὺν κότῳ* v. 444., et sensus hujus versus idem, qui illo exprimitur: *cum magna populi invidia laudari grave est.*

Μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
Μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.
Πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου ἐπῳδ.
Πόλιν διήκει θοὰ
Βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
Τίς οἶδεν, ἤ τοι θεῖόν ἐστι μη ψύθος;
Τίς ὧδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
Φλογὸς παραγγέλμασιν
Νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
Ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
Γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει,
Πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
Ταχύπορος. ἀλλὰ ταχύμορον
Γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.

---

459. *μήδ' εἴην* Flor. — *πτολίπορθος* Blomf. propter *πτολιπόρθ'*, quod legitur v. 763., sed quis neget, Aeschylo utraque forma uti licuisse?

463. *τὴν πόλιν* Farn. Vict., sed articulum recte omittunt cum Flor. Glasg. Blomfield. — *θοὰ διήει βάξις* Schütz. male.

464. *ἐτήτυμος* Blomfield. sine causa

465. Vulgatum *ἤτοι* sensu caret, quare Stanl. emendavit *ἢ ψύθος*, Schütz. *ἤτοι δεῖος ἐστὶ, μὴ ψύθος;* Both. *ἐπιτήδειόν ἐστιν ἢ ψύθος.* Sed disjungendum videtur in *ἤ τοι*, quo saepe utuntur tragici, ut infra v. 648. 823. Choeph. 490. Soph. Trach. 149. Antig. 1167. Eur. Orest. 1507. Jon. 431. Jam interrogationis signo, quod vulgo post *οἶδεν* ponitur, in fine versus collocato, sensus hic erit: *an vero recte fama illa obtineat, an non mendacium sit divinitus missum, quis est qui sciat?* — *ει ἤ, τοι* Flor.

467. *παραγγέλμασι* vulg. — *ν* recte addiderunt Glasg. Blomfield.

469. *λόγους* Vict. sine sensu, sed *λόγου* Farn. et sic recte ex conjectura Schütz. Glasg. Both.

470. Vulgo post *καμεῖν* non interpungitur, post *αἰχμᾷ* autem commate distinguitur, quod recte jam mutavit Schütz. Praeterea *ἐν γυναικὸς* Vict., sed *ἐν*, quod ex vocabulo praecedente ortum est, recte omisit Glasg., obsequente Blomf. Hic tamen errat, quum *γυναικὸς αἰχμὴν* *indolem femineam* esse dicit, quod h. l. non magis significare potest, quam Choeph. 621., quem locum documento affert ille; utroque loco de mulieris imperio sermo est.

475. Haec non Clytaemnestrae, sed Chorago tribuenda pu-

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τάχ᾽ εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
Φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
Εἴτ᾽ οὖν ἀληθεῖς, εἴτ᾽, ὀνειράτων δικην,
Τερπνὸν τόδ᾽ ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας.
Κήρυκ᾽ ἀπ᾽ ἀκτῆς τόνδ᾽ ὁρῶ κατάσκιον
Κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
Πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
Ὡς οὔτ᾽ ἄναυδος, οὔτε σοι δαίων φλόγα
Ὕλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῷ πυρός.
Ἀλλ᾽ ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων - - -
Τὸν ἀντίον δὲ τοῖςδ᾽ ἀποστέργω λόγον·
Εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προςθήκη πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ὅςτις τάδ᾽ ἄλλως τῇδ᾽ ἐπεύχεται πόλει,

---

to; nam praeterquam, quod Clytaemnestra per totam hanc scenam non loquitur, ad quem illud σοι v. 482. referendum sit, nisi ad Clytaemnestram, non video. Praeterea solet Chorus procul advenientes primus conspicere propter eum, quem in theatro occupabat locum; in textu autem nihil novare ausus sum. — εἰσόμεθα Flor.

478. ἐφήλωσεν Glasg. Blomf.

480. Offendit hoc loco Schützius, qui non intelligere se dicit, quomodo pulvis testari possit, nuntium haec vel illa dicturum esse, quare v. 481. post τάδε puncto distinguit, ut τάδε ad praecedentia referatur, deinde ὅς οὔτ᾽ ἄναυδος. Sed ut taceam, relativum ὅς neminem ad Κήρυκα, referre posse, ineptissimum est etiam τάδε, ad praecedentia relatum; nam venire nuntium, id non pulveris testimonio eget, quum ipsa jam eum se videre dicat; sequitur tamen Schützium Bothius. Aliter locum explicant Voss. cur. Aescyl. p. 19. et Buttler., qui Clytaemnestram ex pulvere nuntii celeritatem intelligere, ideoque bona ominari putant; si enim minus fausta attulisset, lento gradu eum processurum, neque pulverem moturum fuisse. Sed haec explicatio quam artificiosa sit longeque repetita quisque videt. Blomf. denique non pulverem, quem accurrens moveat, sed quo tectus sit nuntius, dici putat, indeque colligere Clytaemnestram, eum recta ab exercitu profectum esse; paene ridicule. Mihi quidem sensus simplicissimus hic videtur, ut κόνις opponatur καπνῷ, et hoc dicat Clyt., *ex pulvere, quem excitat, intelligo, eum non uno loco stare, ut ignem accendat, sed accurrere, ut verbis nos certiores faciat.*

484. Post hunc versum aposiopeseos signum recte posuerunt Glasg. Schütz. Blomf. cf. Herm. ad Vig. p. 870.

Αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

Ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός·
Δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ᾽ ἀφικόμην ἔτους,
Πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
Οὐ γάρ ποτ᾽ ηὔχουν τῇδ᾽ ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
Θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
Νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ᾽ ἡλίου φάος,
Ὕπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ᾽ ἄναξ,
Τόξοις ἰάπτων μηκέτ᾽ εἰς ἡμᾶς βέλη·
Ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
Νῦν δ᾽ αὖτε σωτὴρ ἴσθι κἀπαγώνιος,
Ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ᾽ ἀγωνίους θεοὺς
Πάντας προσαυδῶ, τόν τ᾽ ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
Ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
Σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ᾽ ἀντήλιοι,
Εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ᾽ ὄμμασι
Δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
Ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
Καὶ τοῖσδ᾽ ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

---

489. Persona praeconis non praefixa est in Vict.

497. Ut anapaestus removeatur, Both. *ἄρσιος* legit, Buttl. vocabula transponi vult, aut *παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἄλις ἀνάρσιος*, aut *ἦλθες παρὰ Σκάμανδρον ἄλις ἀνάρσιος*. Blomf. *ἦσθ᾽ ἀνάρσιος* dedit, quod Margo Askeviana praebet, sed nisi forte *ἀνάρσιος* alius vocabuli glossema est, anapaestum retinere malim, quam in reliquis aliquid mutare.

498. *καὶ παγώνιος* Flor. — *καὶ ἀπαγώνιος* esse, non *καὶ ἐπαγώνιος*, quod putat Schütz., docet Schol., qui *ἀπόμαχος* explicat, recte probante Blomfieldio, qui bene vertit *certamine liberans*.

506. *ἦ ποῦ* vulg., recte mutatum a Stanlejo, quem sequuntur recentiores — *τοῖσιν ὄμμασι* Farn. *φαιδροῖσι τοῖσι δώμασι* vel *φαιδροῖς ἰδόντες ὄμμασι* conj. Stanl., sed neutrum necessarium est.

507. *δέξαισθε* Farn.

508. *ἡμῖν* Flor.

Ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
Καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
Τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
Ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
Ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
Τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
Ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
Ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
Τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε, καὶ πανώλεθρον
Αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
Διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.

ΧΟΡΟΣ.

Κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

Χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

Ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

---

513. Similis versus legitur Pers. 816. *βωμοὶ δ' ἄϊστοι δαιμόνων θ' ἱδρύματα*, non tamen propterea ejiciendus est, quod putat Salzmann. obss. in Agam. p. 10.

518. *Πάρις οὔτε πόλις* dictum est pro *οὔτε Πάρις οὔτε πόλις*, quam constructionem explicant Elmsl. ad Oed. R. 817. Herm. in Classical Journ. XXXVIII. p. 277. Markl. ad Iph. T. 1368. Schweigh. ad Herod. V, 92.

520. *ὄφλων* vulg., quod in *ὀφλὼν* recte mutavit Blomf.

522. *αὐτόχθονον* obelo notavit Glasg., nec alibi haec forma exstat, quare non improbabilis est Blomfieldii emendatio *αὐτόχθον' ὄν*.

524. Quae per totam hanc stichomythiam Chorus loquitur, vulgo Clytaemnestrae adsignantur. Ab Heathio recte Choro vindicata esse docet totius colloquii indoles, Clytaemnestra minime digna, prae ceteris v. 535 sq. v. 566. 569 sq. Merito igitur recentiores eum sequuntur.

525. *οὐκ ἀντερῶ* Flor.

ΧΟΡΟΣ.

Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆςδ' ἐπήβολοι νόσου;

ΚΗΡΥΞ.

Φῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου;

ΧΟΡΟΣ.

530 Τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος.

ΚΗΡΥΞ.

Ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

Πόθεν τὸ δύςφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στράτῳ;

ΧΟΡΟΣ.

Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

533 Καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

Εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
Τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,

---

528. ἄρ' ἴστε Flor. — Interrogationem deleri jubet Heath., quem sequitur Blomf. male.

529. πῶς δή; διδαχθεὶς — λόγου. Sic interpungi vult Schütz., quem sequitur Blomfield. sine causa.

530. πεπληγμένοι emend. Tyrwhitt. Schütz. Blomf. sine causa; redit Chorus ad singularem, quo v. 526. usus erat.

531. Interrogationem, quae vulgo abest, recte apposuerunt Heath. et Blomf.

532. μ' vulgo abest, quod Marg. Ask. praebet, et inseruerunt Glasg. Schütz. Blomf.

533. In στράτῳ offenderunt editores; στυγόστρατον voluit Pauw., στύγος στρατοῦ Casaub. Stanl. θυμῷ στύγος dedit Schütz. Sed στρατὸς est *populus*, ut Soph. El. 739.

535. τυράννων vulg. κοιράνων emendavit Canter. et sic Farn. τύραννος et κοίρανος confusa sunt Eurip. Iph. T. 1050. edit. Seidl. et κοιρανοῦντα in τυραννοῦντα corruptum vidimus Prom. 960.

536. ὧν νῦν τὸν σὸν δὴ Vict. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ Stanl. Glasg. Schütz. Blomf. recte.

537. Schütz. post ταῦτα interpunxit, male.

538. εὖ λέξειεν vulg. ἂν λέξειεν Stanlej. Glasg. Schütz Blomf. bene, quum εὖ abundet.

Τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
Ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
Μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυςαυλίας.
Σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, — τί δ' οὐ
Στένοντες, οὐ λαχόντες, ἤματος μέρος;
Τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προςῆν, πλέον στύγος·
Εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
Ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
Δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
Ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
Οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
Ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς

---

542. *κακοτρώτους* Vict.

543. *οὐ κλαίοντες* conj. Stanl. *οὐ λάκοντες* Heath. *οὐ καμόντες* Pauw. *οὖ λαχόντες* Schütz., quod significet *τί δ' οὐ ἐστένομεν, οὐ ἐλάχομεν, ἤματος μέρος;* idque probat Hermann. ad Vig. p. 770. Sed neque haec mutatio necessaria videtur; sensus hic est: *qua parte diei non suspiravimus, quum illa nobis non acciderint?* i. e. nulla parte diei illa nobis non acciderunt.

546. Pro *γὰρ* Casaub. *δ' αὖ* voluit; Pears. ed Heath. *δὲ*, quod receperunt Schütz. et Blomf., sed nihil mutandum est, nonnunquam enim *γὰρ* ita iteratur, ut particula repetita duo membra non inter se, sed cum primaria sententia connectantur. Simillimus est locus infra v. 761. *δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί· τὸ δυςσεβὲς γὰρ ἔργον — τίκτει, οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος αἰεί.* Suppl. 477. *βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων θές, ὡς ἴδωσι — μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος ἐμοῦ. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἶκτος — ἐχθήρειεν.* Eurip. Suppl. 842. *εἰπέ γ' ὡς σοφώτερος νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'. ἐπιστήμων γὰρ εἶ. εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα.* Cf. Herm. ad Vig. p. 846. Poppo obss. critt. in Thuc. p. 54. sq. Alia ratio est particulae *γὰρ* ita repetita, ut posterius membrum non primariae sententiae, sed membri prioris causam contineat, ut Prom. 333. Choeph. 742. 983. Soph. Aj. 550. Eurip. Heraclid. 476. Phoen. 959. Iph. Aul. 1408. 1423. Markl. — *λειμωνίας* ex Schützii emendatione Bothius, Blomfield., quaerit enim ille, quomodo *δρόσοι λειμώνιαι* possint a coelo stillasse dici. Sed talia in poeta premere ineptum est; eodem enim jure quaerere poterat, quomodo rores possint a terra *καταψεκάζειν*, quod verbum ad solum *ἐξ οὐρανοῦ* aptum est.

548. De *τιθέντες* participio masculino ad *δρόσοι* relata, v. Wernsdorf. ad Himer. Ecl. XIII, 23. Musgr. ad Eur. Iph. T. 844. Valck. diatr. p. 175.

Κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών· —
Τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
Παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
Τὸ μήποτ᾽ αὖθις μηδ᾽ ἀναστῆναι μέλειν.
Τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
Τὸν ζῶντα δ᾽ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.
Ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
Νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ᾽ οὐκ ἀντιῤῥέπει.
Ὡς κομπάσαι τῷδ᾽ εἰκὸς ἡλίου φάει,
Ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
Τροίαν ἑλόντες δήποτ᾽ Ἀργείων στόλος,
Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ᾽ Ἑλλάδα,
Δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
Τοιαῦτα χρὴ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν,
Καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τόδ᾽ ἐκπράξασα. πάντ᾽ ἔχεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
Ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
Δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
Εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,

---

562. In *ποτωμένοις* male offenderunt nonnulli, qui *ποτωμένους* vel *ποτώμενοι* reponi voluerunt; sed non plene, ut vulg. post hoc vocabulum interpungendum est, sequentia enim sunt verba ipsa, quibus se jactarunt sospites.

564. *θεῶν* vult Valcken. ad Phoen. 88., sed neque hoc necessarium, neque cum Blomf. de schemate colophonio cogitandum est, sed *δόμοις* pro *ἐν δόμοις* dictum est, de cujus praepositionis omissione. v. Comm. Aesch. p. 60. sq. — Similiter Eur. Rhes. 180. *θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.*

565. *ἀρχαίοις* Blomf. ex emend. Porsoni, male.

573. *ἀνωλολύξαμεν* cod. Vict. (Flor.) Farn. *ἀνωλόλυξα μὲν* Vict. ex emendatione Stephani, recte. *ἀνηλάλαξα* Auctor Christi patientis v. 70., sed *ὀλόλυγμα* propriam esse mulieribus laetitiae significationem docuit Elmsl. ad Eur. Heraclid. 782. cf. Seidler. ad Eur. El. 686.

Ὅτ᾽ ἦλθ᾽ ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
Φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ᾽ ἀνάστασιν.
Καί τίς μ᾽ ἐνίπτων εἶπε, φρυκτώρων διὰ
Πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
Ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ.
Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ᾽ ἐφαινόμην.
Ὅμως δ᾽ ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
Ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
Ἔλασκον, εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
Θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
Καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ᾽ ἐμοὶ λέγειν;
Ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
Ὅπως δ᾽ ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
Σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
Γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
Ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
Πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ᾽ ἀπάγγειλον πόσει,

---

576. ἐνίππων Flor.

579. λόγοις τοιούτοις *secundum ejusmodi sermones*, v. Hermann. ad Soph. Ant. 687. — Auctor Christi patientis, hunc versum laudans, addit: πεισθεῖσα τῷ φέροντι θέσκελον φάτιν, quem versum quum ab Aeschylo profectum et hic inserendum esse suspicatur Herm. de versibus spuriis p. XI., probare mihi sententiam suam non potest.

582. ἐνθεῶν Vict., quod recte in ἐν θεῶν mutandum esse vidit Stanl. ἕδραις ἐν θεῶν dedit Glasg., nescio qua de causa.

583. In κοιμῶντες offenderunt interpretes; καίοντες emendavit Casaubon. κοσμοῦντες Legrand. κομῶντες vel κομοῦντες Pauw. κομοῦντες recepit Schütz., qui post εὐφημοῦντες commate interpunxit et θεῶν θ᾽ ἕδραις dedit. Sed recte Buttlerus vidit, κοιμῶντες a participio εὐφημοῦντες pendere (vid. v. 170.), ut sermo sit de acclamationibus in fine sacrificii fieri solitis: *acclamabant exstinguentes flammam.* Quare non, ut in Vict. post ἕδραις interpungendum est, sed cum Stanlejo post ἔλασκον.

590. Vulgo post ἥδιον et ἄνδρα commate interpungitur, quare Pauw. Glasg. Schütz. πύλας τ᾽ ἀνοῖξαι dederunt, ut sit: *quid dulcius, quam virum reducem videre, eique portas aperire?* Buttlerus vulgatam ita defendendam putat, ut δρακεῖν ἀνοῖξαι jungatur: *quid dulcius, quam videre virum reducem portas aperientem?* sed hic sensus participium ἀνοίξαντα postulat. Blomf. alteram Pauwii rationem secutus, recte post δρακεῖν interpungit, sed ἄνδρα in ἀνδρὶ mutat: *quid visu jucundius est, quam viro reduci portas aperire?* Sed neque hac

Ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
Οἵαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
Ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύςφροσιν,
Καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
Οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
Οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ ἐπίψογον φάτιν
Ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

ΚΗΡΥΞ.

Τοιόςδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
Οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
Τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
Σὺ δ' εἰπὲ, κῆρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
Εἰ νόστιδός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
Ἥξει ξὺν ὑμῖν, τῆςδε γῆς φίλον κράτος.

---

mutatione opus est, nam commate post ἄνδρα deleto, sensus hic est: *quid visu jucundius est, quam, quum Dii virum sospitem reddiderint, portas ei aperire?* Ad vindicandam particulae ἤ omissionem Blomfield. recte confert Eur. Alcest. 900. τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου; in quo loco non offendisset Schaefer. ad Lamb. Bos. p. 477., si nostri memor fuisset.

592. ἔνδον εὑρήσει voluit Schütz., quod placet Buttlero, sed εὕροι est *utinam inveniat*, i. e. *utinam celeriter veniat, ut inveniat.*

597. οὐκ οἶδα Blomf. Schützium secutus, sine causa.

598. χαλκὸς voluit Pauw. καλχῆς Tyrwhitt. Vulgat. Schütz. explicat *vulnera ferro inflicta.* Buttlerus: *aeris tincturam*, quo proverbialiter significetur aliquid, quod fieri non possit, probante Blomf., sed hujus proverbii non alibi mentio fit. Sunt omnino χαλκοῦ βαφαί vulnera ferro inflicta, quae sanguine saucium tingunt.

602. τοροῖσί θ' ἑρμήνευσιν vult. Schütz., quod significet: *haec igitur ista prolocuta est, tum tibi discenti, h. e. nondum eam satis intelligenti, tum nobis, claris interpretibus, convenienter*, satis inepte. Blomf. λόγον in λόγοις mutavit propter Scholiastae explicationem ἀκριβέσι λόγοις, haec autem ad verba τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν refertur. Sensus videtur: *haec sic tibi, si intelligis, verbis sententiam ipsius clare interpretantibus artificiose rem suam explicavit.*

ΚΗΡΥΞ.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
Ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
Σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗΡΥΞ.

Ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
Αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
Ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;

ΚΗΡΥΞ.

Ἔκυρσας, ὥςτε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ·
Μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
Φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;

ΚΗΡΥΞ.

Οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, ὥςτ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,

---

606. Schütz. ante ὅπως com- ι poni vult, ut sit: *haud li- ɔit amicis diuturnum inde lae- ;ae fructum capere, postquam ta iis bona narravero*, pessi- ɔ non una de causa, refutā- ɜque a Voss. cur. Aeschyl. p. . οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι jun- ndum est, ut iis locis, quae llegit Monk. ad Eur. Alcest. 7. Male etiam Glasg. et Blomf. mma, quod in Vict. qost ψευ- ' positum est, sustulerunt; il- enim retento, evadit sensus e, quem poscunt sequentia ıori verba: *Non possum men- :cia dicere, quae pulchra qui- m forent amicis, ita ut diu fruerentur.* His bene con- niunt Chori verba, ab inter- etibus non intellecta: *quomo- do igitur fieri poterit, ut, bona narrans, vera dicas?* i. e. quum mendacia pulchra foro dixeris, vera non possunt bona esse, ideoque te mala nuntiaturum esse intelligo. Ad τύχοις participium εἰπὼν repetendum est.

698. In Vict. et Cant. Chori partes per hanc scenam male Clytaemnestrae assignantur. — κἀληθῆ Schütz. sensu non perspecto, quem supra exposui. — τύχης vulg., quod recte in τύχοις mutarunt Glasg. Schütz. Blomf.

610. Ἀχαιϊκοῦ Flor. Farn. Schütz. vid. v. 178.

616. πότερα δ' ἄρ' voluit Stanl., sed sic statim v. 620. πῶς γάρ. Pers. 244. πότερα γάρ.

Πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
Ἐλθεῖν, τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;

ΚΗΡΥΞ.

Εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
Γλώσσῃ μιαίνειν. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
Ὅταν δ᾽ ἀπευκτὰ πήματ᾽ ἄγγελος πόλει
Στυγνῷ προςώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
Πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
Πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
Ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
Δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,
Τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον,
Πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ᾽ Ἐριννύων.
Σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον

---

625. πήματα φέρειν pro ἀγγελίαν πημάτων φέρειν v. Herm. ad Eur. Hecub. 162. Erfurdt. ad Soph. Aj. 780. ed. maj.

626. τυχὸν malit Blomf., male, pendet enim ab ὅταν ἀγγέλλῃ, quod in praecedentibus latet.

629. Post hunc versum in Vict. Cant. Stanl. Glasg. male punctum ponitur; commate recte distinxerunt Pauw. Schütz. Blomf., hinc enim apodosis incipit.

630. σεσαγμένων vulg. σεσαγμένον reposuit Schütz., quod probant Glasg. Both. Voss. cur. Aesch. p. 20. Humboldt. Blomf. et necessarium videtur, quum σάττειν sit *onerare;* constructio quoque sic melius procedit.

631. τῶν Ἐριννύων Stanlej. Schütz. abundante articulo, sed neque ad ἄγγελον referri potest τόνδε, quod voluerunt Pauw. Abresch. Blomf., sed jungendum est, quod verborum ordo postulat, παιᾶνα τόνδε, ita enim vocatur ipsa illa malorum renuntiatio.

632. εὐάγγελος ἥκων τε Casaub. Stanl. Schütz. Both. pessime. Male autem Blomf., qui vulg. retinet, post πόλιν puncto distinguit, ut construatur: ἥκοντα δὲ πρὸς χαίρουσαν πόλιν χρὴ λέγειν παιᾶνα εὐάγγελον πραγμάτων σωτηρίων. Sed jucunda inest orationis inversio; quum enim in universum dicere coepisset de nuntio bono, mox in ejus locum se ipsum substituit, et ab iis, quae generatim dicenda erant, ad specialia transit, dicendum enim erat: εὐάγγελον δὲ ἥκοντα οὐ πρέπει συμμῖξαι κ. τ. λ. Hoc jam recte viderunt Abresch. et Voss. cur. Aeschyl. p. 21., qui apte confert Soph. Philoct. 298.: οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα πάντ᾽ ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.

Ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
Πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
Χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
Ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρὶν,
Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην,
Φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
Ἐν νυκτὶ δυςκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
Ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῄκιαι πνοαὶ
Ἤρεικον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίᾳ
Χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
Ὤιχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ
Ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
Ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
Ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
Ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
Ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν, ἢ 'ξῃτήσατο

---

636. Post ἔχθιστοι Vict. Cant. male comma habent.

639. ὠρόρει Schütz., causa non allata. Recte Blomf. confert Hom. Il. Σ. 497. et Soph. Oed. Col. 1614., ubi recte Reisigius ὠρώρει restituit.

640. ἀλλήλαισι Farn. — θρηϊκίαι Vict. Cant., quod recentiores in θρῄκιαι mutarunt, sed et diaeresis syllabae primae in ῥήματι ἀγγελικῷ ferri potest, neque synizesis in postremis syllabis, quam deinde metrum poscit, inaudita est, cf. Comment. Aeschyl. p. 28. Sed illud revocare non ausus sum, quamquam formam eandem praebent libri Eurip. Alcest. 1024. Eur. Hecub. 7. 36., nam libris in hac re non multum tribui posse fateor.

641. ἤρειπον Farn. — κερωτυπούμεναι vulg. κεροτυπούμεναι Glasg. Schütz. Both. Blomf. ex emendatione Porsoni praef. ad Hecub. p. VIII.

642. χειμῶνι, τυφῶ vulg. χειμῶνι τυφῷ legendum putat Schütz. et sic dedit Blomf. χειμωνοτυφῷ Both. Sed comma tantum post χειμῶνι tollendum esse, ut χειμὼν τυφῶ idem sit, quod τυφῶ μένος Suppl. 555., recte vidit Voss. cur. Aeschyl. p. 22. — ξὺν Glasg. male.

643. κακῷ στρόβῳ voluit Stanl., sed ποιμὴν κακός est procella.

646. ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις Schütz., sed quum ἀνθεῖν cum utroque casu jungi posset, structura variata est, quod recte viderunt Matthiae Miscell. phil. II. p. 6. et Voss. cur. Aeschyl. p. 22. Exempla habet Lobeck. ad Soph. Aj. p. 331. cf. quae ad Choeph. 215. monebuntur.

648. ἢ 'ξηγήσατο Schütz. ἢ 'ξῃρήσατο suspicatur Hermann.

Θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο·
Ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
Μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
Ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες,
Λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
Ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
Στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
Καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
Ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.
Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
Πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προςδόκα μολεῖν.
Εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
Καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
Οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
Ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
Τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' στρ. α'.
Ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως, —

---

apud Lobeck. ad Phrynich. p. 718. Sed nihil mutandum est: *Deus aliquis aut dolo aut precibus effecit, ut servaremur.* — De duplice *τις* v. Elmslej. ad Aristoph. Acharn. 569. ad Sophocl. Oed. R. 1100.

650. *ναῦν στελοῦσ'* Canter. Glasg. Humboldt. Elmslej. ad Oed. R. 81. *σωτὴρ ναῦν θέλουσ'* Pauw. *νιν θέλουσ'* Both. *ναυστολοῦσ'* Casaubon. Stanlej. Blomf. Sed nullam video mutandi necessitatem; *θέλουσα* est *lubens*, *propitia*, ut Choeph. 19. *γενοῦ σύμμαχος θέλων ἐμοί.* Suppl. 136. *θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα.*

651. *ἄνορμον* Both. *ἀνόρμους* Buttler. sine causa.

659. *ἡμεῖς δ'* Schütz. Both. male. — *ταὖτ'* Stanl. Pauw. Schütz. Both. Blomf. male; hoc enim foret *τὰ αὐτὰ ἔχειν, ἃ ἡμεῖς ἔχομεν.*

660. *δ' ἄρ' οὖν* Stanl. Blomf. male. Causam addit, cur fausta cupienda et exspectanda sint.

662. *εἰ γὰρ* Blomfield. sine causa.

666. *κλύων* Flor. *κλύειν* Farn.

668. In fine hujus versus in-

Μή τις, ὅντιν᾽ οὐχ ὁρῶμεν, προνοί-
αισι τοῦ πεπρωμένου
Γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
Τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ᾽
Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
Ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
Ἐκ τῶν ἁβροτίμων
Προκαλυμμάτων ἔπλευσε
Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
Πολύανδροί τε φεράσπιδες, κυναγοὶ
Κατ᾽ ἴχνος πλάταν ἄφαντον
Κελσάντων Σιμόεντος ἀκ-
τὰς ἐπ᾽ ἀεξιφύλλους,

---

terrogationis signum perperam habet Vict.

670. προνοίαις vulgat., quod metri causa in προνοίαισι mutandum esse, recte vidit Pauw., quem sequuntur recentiores.

674. ἑλέναυς Blomf. et Elmsl. ad Eur. Bacch. 508., quod fere necessarium videtur. — Multa similia lusus etymologici exempla ex tragicis collegit Elmsl. l. c.

675. ἁβροπήνων emendavit Salmas. Exerc. ad Solin. p. 78., quod receperunt Glasg. et Blomf., hic firmavit etiam allato Lycophr. 863. μηδ᾽ ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους. Sed quamvis elegans est mutatio, vulgata, quum sensu non careat, non deserenda videtur.

677. Post αὔρᾳ vulg. puncto distinguitur, quod propter sequentium sensum recte sustulit Pauw. Glasg. Blomf.

679. πλάταν vulg. πλάτας Cant. πλατᾶν ex emendatione Heathii receperunt Schütz. Blomfield., sed non opus est; accusativus πλάταν a κελσάντων pendet, quod mox videbimus.

680. In κελσάντων offenderunt interpretes, quia genitivus non habere videbatur unde penderet, et verbum finitum deesse videbatur; quare κέλσαν τοῦ Casaub. Both. ἔκελσαν οὖν Schütz. κέλσαν ναῦν Orell. ad Isocr. p. 371. Inepte Salzmann. observ. p. 15. κελσάντων pro tertia imperativi habet et vertit: *Appellere oportuit.* Sed, puncto post αὔρᾳ deleto, ἔπλευσαν e praecedentibus supplendum esse, recte viderunt Pauw. et Heath., quos sequuntur Glasg. et Blomfield., qui tamen κέλσαντες dederunt, qua mutatione non opus est. Construas κατ᾽ ἴχνος κελσάντων πλάταν: *navigarunt, vestigium secuti eorum* (*Paridis et Helenae*), *qui navem, non amplius conspiciendam, appulerant ad Simoentis ripas.*

681. ἀξιφύλλους vulg. metro sensuque repugnante; quare ἐπ᾽ αἰξιφύλλους Pears. Stanl., quod recepit Blomf., sed nescio, quomodo hoc vocabulis ἀμφὶ πολιτᾶν respondere velit. ἀεξιφύλλους Pauw. Heath. Abresch. Schütz. Herm., quod recepi.

Δι' ἔριν αἱματόεσσαν.
Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ- ἀντ. ά.
θώνυμον τελεσσίφρων
Μῆνις ἤλασε, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
Καὶ ξυνεστίου Διὸς
Πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
Μέλας ἐκφάτως τίοντας
Ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν
Γαμβροῖσιν ἀείδειν.
Μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον.
Πριάμου πόλις γεραιὰ,
Πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλήσκου-
σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
Παμπρόσθη πολύθρηνον αἰ-

---

684. τελεσίφρων vulg., quod metri causa recte mutavit Arnaldus, quem sequuntur recentiores.

685. ἔλασε Vict. ἤλασε, quod metrum poscit, Farn. et sic ex Stanleji emendatione Schütz. ἤλασεν Glasg. Blomf., huic tamen placet Wakefieldii conjectura ἔπλασεν, quod a πλάσσειν derivetur, inepte.

686. ἀτίμως ἵν' Vict., quod egregia conjectura in ἀτίμωσιν mutavit Canterus, quem recte sequuntur recentiores.

689. τίοντος Schütz., quod probat Buttler. et recepit Blomf. Referunt genitivum ad Διὸς, ut sit: *strenua Graecorum ira persequitur dehonestationem Jovis hospitalis, qui nuptiale illud canticum supra modum punit.* Sed notum est πράσσεσθαι cum duplici accusativo junctum, unde sensus hic esse videtur: *ira Deorum omnia perficiens contumeliae, qua mensam Jovemque hospitalem affecerunt, poenas exigit ab iis, qui carmen nuptiale celebraverant.* Sic locum recte explicarunt Heath., Voss. cur. Aeschyl. p. 23. et Humboldt.

690. ἐπέπρεπεν Farn. ἐπέῤῥεπε Glasg. Blomf.

692. μεταμανθάνουσα non est *postea discens*, non magis quam v. 214. μεταγιγνώσκειν *postea cognoscere*, ut putat Schütz., sed μεταμανθάνειν est *aliquid dediscere, ita ut aliud quid ejus loco discas*, quam vim verbis a μετά compositis inesse constat.

694. πολυθρέμμων ex Bothii emendatione Schütz., propter vocabulum mox repetitum, in qua re eum semper offendisse vidimus.

696. παμπρόσθη vocabulum nihili est, quare παμπενθῆ emendarunt Casaubon. et Stanl. παμπρόςθῃ Pauw. et Abresch. παμπήδην Schütz. πάμπροσθεν Both. πάμπροσθ' ἦ Blomfield. Sed huic vitio vix sine libris mederi licet.

ὧν' ἀμφὶ πολιτᾶν
Μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.
Ἔθρεψεν δὲ λέοντα στρ. β'.
Σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
Οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον,
Ἐν βιότου προτελείοις
Ἅμερον, εὐφιλόπαιδα,
Καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
Πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
Νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
Φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
Χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἀντ. β'.
Ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων.
Χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων,

---

697. πολίταν Farn. πτολιτᾶν vel πολιητᾶν metri causa legendum puto. Humboldt. ἀμφί τε πολιτᾶν legisse videtur, vertit enim: *conquerens propter civium vitam et effusum sanguinem.* Sed vocabuli ἀνατλᾶσα significatio postulat accusativum αἰῶνα, hoc sensu: *urbs quae miseram vitam agit propter civium caedem.* In Glasg. vocabula μέλεον αἷμα male commatibus inclusi sunt.

701. οἶτος vulg. metro et sen-
ὡς
su adversante. οὗτος Flor. οὕτως Farn. et sic ex emendatione Both. Schütz. Buttl. Herm. Blomf.

705. ἔσχ' vulg., quapropter φαιδρωπὸν et σαίνοντα conjecit Stanl. ἔσχε Heath. et Schütz. explicant *haesit*, quod esse non potest. ἔσκ' rectissime emendarunt Casaub. et Pears., quae forma quum et Pers. 661. legatur, cum Blomf. eam recepi.

710. 11. Hi versus quum vulgo ita legeruntur:
ἔθος τὸ πρὸς τοκήων.
χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων
strophicis non responderunt, quare Blomf. dedit
ἔθος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων.
et τοκέων quidem, atque τροφεῦσιν ex Farn. recepit. Sed multa facilior mihi videtur ea mutatio, quam in textu exhibui. Nam πρόσθε sensus etiam poscit, ut sit: *antiquam parentum indolem*, γάρ autem transposuerunt jam Pears. Heath. Schütz., idque non minus quam δέ saepe a librariis loco motum esse, si post secundum tertiumve vocabulum positum erat, satis notum est; sic mox v. 736. cf. Schaef. melet. crit. pag. 76. Reisig. conject. in Aristoph. I. p. 147. Hic autem recte vocabulo τροφᾶς postponitur, quia in eo sonus inest, cf. Stallb. ad Plat. Phileb. p. 90.

Μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
Δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
Αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
Ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
Μέγα σίνος πολυκτόνον.
Ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προςεθρέφθη.
Παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
Λέγοιμ' ἂν, πρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας
Ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
Μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
Δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
Παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν
Δὲ γάμου πικρὰς τελευτὰς,
Δύςεδρος καὶ δυςόμιλος,
Σύμένα Πριαμίδαισιν,

---

712. ἄταισιν vulg. ἄταις Flor. Metri causa Pauw. et Schütz. scripserunt μηλοφόνοις ἄταισιν, Buttler. ἄταις μηλοφόνοισιν, sed melius Herm. El. metr. p. 326. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν, quod cum Blomf. recepi.

715. ἄμαχον δ' Vict., sed δ' recte ejecerunt Pauw. Glasg. Schütz. Blomf.

716. πολύκτονον vulg., quod correxerunt Both. Blomf.

718. προςετράφη Vict. contra metrum. προςετρέφθη Heath. προςεθρέφθη Glasg. Schütz. Blomf.

719. παρ' αὐτὰ Heath. Blomf., sine causa, neque *statim* vertendum est, sed *similiter*. — δ' οὖν ἐλθεῖν vulg., ut in antistr. ἐν τοῖς βροτοῖς, ex qua lectione non solum versus sunt miserrimi, sed in antistrophico etiam male abundat articulus. Recte igitur οὖν et τοῖς ejici jubet Hermann. ad Humboldt., quem cum Blomf. eo magis secutus sum, quod utrumque vocabulum abest in Flor. — ἦλθεν voluerunt Pauw. Stanl., λέγοιτ' ἂν Casaub. Pears., quia v. 724. male interpungebatur.

721. δ' inseruerunt Glasg. Blomf., metro sensuque postulante, quod ante A. facile excidere potuit.

724. Post παράκλίνουσ' vulg. interpungitur, quod tantas turbas excitavit, ut alii de emendatione cogitarent (vid. ad v. 719.), Blomf. de enallage casuum. Sed παρακλίνουσ' ad sequentia trahendum esse, viderunt Stanl. Abresch. Heath. Schütz. Humboldt. Significat: *deflectus ab indole priore*, *et ad pejus conversa*. παρακλίνασ' Flor.

725. πικροῦ Flor., sed πικρὰς τελευτὰς γάμων habet etiam Eurip. Med. 1385., ubi v. Elmsl.

727. Πριαμίδαισι vulg., quod recte mutavit Pauw.

Πομπᾷ Διὸς ξενίου,
Νυμφόκλαυτος Ἐριννύς.
Παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'.
Τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
Τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
Ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
Βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυςσεβὲς γὰρ ἔργον
Μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
Σφετέρα δ' εἰκότα γέννᾳ.
Οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
Καλλίπαις πότμος ἀεί.
Φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις στρ. δ'.
Μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν,
Τότ' ἢ τόθ', ὅταν τὸ κύριον μόλῃ,
Νεαρὰ φάους κότον

---

729. Ἐρινὺς Flor. Blomf., ut assolet.

730. ἐν τοῖς βροτοῖς vulg. de articulo omisso vid. ad v. 719.

731. Post ὄλβον male commate distinguunt. Stanl. Glasg.

734. ὀϊζὺν vulg., quod recte Pauwio auctore disyllabum fecerunt recentiores.

736. τὸ γὰρ δυςσεβὲς vulg., quod metro monente transposuerunt Pauw. Heath. Schütz. Blomf. vid. quae ad v. 710. monita sunt.

739. δ' ἄρ' Stanlej. Glasg. Schütz. Blomf, γὰρ ferri non posse existimantes, sed vid. quae ad v. 546. monuimus. cf. Herm. ad Vig. p. 846.

740. ἀεὶ Glasg. Blomf.

741. Quae sequitur stropha et antistropha pluribus vitiis scatet, quam quae conjectura sanari possint, quare manum ubique abstinui.

744. ὅταν metro adversatur, quare ὁππόταν emendavit Pauw., quod receperunt Schütz. et Blomfield. εὖτ' ἂν proposuit Herm. ad Humboldt., qui in antistropha igitur τὰ χρυσόπαστ' ἐσθλὰ legere videtur. Sed nihil mutare ausus sum.

745. Vulgatam corruptam variis modis tentarunt interpretes: νεαρὰ φάους σκότον Casaubon. νεαρὰ φύει κότον Heath. νεαρὸν φάει σκότον Schütz. νέας ῥαφὰς σκότου Seidler. de vers. dochm. p. 57. νεοῤῥαφῆ σκότον Herm. ap. Seidler. l. c. νεαρορραφῆ σκότον Herm. ad Humboldt., quod ad librorum lectionem proxime accedit.

Δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον,
Θράσος μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
Εἰδομέναν τοκεῦσιν.
Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν ἀντ. δ'.
Δυςκάπνοις δώμασιν,
Τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
Τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
Παλιντρόποισιν ὄμ-
μασιν λιποῦσ', ὅσια προςέβα, δύναμιν οὐ σέβου-
σα πλούτου παράσημον αἴνῳ·
Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

Ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
Πῶς σε προςείπω; πῶς σε σεβίζω,
Μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
Καιρὸν χάριτος;
Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
Προτίουσι, δίκην παραβάντες.

---

746. Blomf. *τε* ejici vult, et praeterea *ἀπόλεμον* cum Stanlejo et Abreschio; *ἄμαχον* omittit Farn.; sed neutrum abesse posse docet metrum antistrophici. *τὸν* autem recte in *τὰν* mutasse videtur Herm. ad Humb., ut habeat deinde *εἰδομέναν*, quo referatur, neque mutatione egeat.

748. *εἰδομένας* Casaub. Pears. Heath. Schütz. *εἰδόμενον* Pauw., sed nihil mutandum est, si ad *τὸν δαίμονα* refertur.

750. *δώμασιν* pro vulg. *δώμασι* Pauw. Glasg. Blomf. *δυςκάπνοισι δόμοις* Schütz., qui versus aliter distribuit, male.

752. *χρυσόπαστ' ἐσθλὰ* Farn. — *ἔδεθλα* conjecit Stanl., quod recepit Schütz., et omnino *ἐσθλὰ* corruptum videtur.

753. *παλιντρόποις* vulg., quod in *παλιντρόποισιν* metri causa mutandum. Schütz. eadem de causa cum Pauw. et Heath. dedit *λιποῦσ' ὄμμασιν*, male.

754. *ὄμμασιν* item metrum postulat pro vulg. *ὄμμασι*. — *προςέβα τοῦ* vulg. *προςέβα τοὔμπαλιν* scribendum putavit Canter., sed nihil post *τοῦ* excidisse docet metrum; igitur ipsum illud *τοῦ* ex errore natum omisi; *προςέβα* autem in *προςέβαλε* mutari vult Hermannus, quod veri non est dissimile.

757. *πτολίπορθ'* reposuit Blomf., quod sine libris non licet.

759. *σεβίξω* Flor.

762. *τὸ δοκεῖν εἶναι* recte explicat Herm. ad Vig. p. 703.

763. *παραβαίνοντες* Farn.

Τῷ δυςπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
Πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προςικνεῖται·
Καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
Ἀγέλαστα πρόςωπα βιαζόμενοι.
Ὅςτις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
Οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
Τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
Σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
Κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος·
Οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
Θράσος ἀκούσιον

---

764. *δυςπραγέοντι* ex Grotii emendatione Heath. Schütz. Lobeck. ad Aj. 427., metri causa ut putabant, sed hoc ipso metrum corrumpitur, *δυςπραγοῦντι* enim secundam longam habet, quod jam vidit Erf. ad Soph. Aj. 418. ed. maj.

765. *δεῖγμα* Vict., sed *δῆγμα* ex Stob. p. 499. emendavit Stephanus, et sic legitur in Farn.

766. *ἐφ' ἧπαρ*, ut v. 421. *πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ*. — *προςεφικνεῖται* Farn.; in paroemiaco offendisse videtur Triclinius, ut v. 763.

767. *καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν* Stob. l. c., unde Hermann. ad Humboldt. legendum censet *νυκτὶ δὲ χαίρουσιν*: *et laetantur, dum nocti similes sunt, vultu ad severitatem risu carentem composito.* Sed sensus hic non magis aptus est, quam comparatio cum nocte. Multo melius ex vulgata lectione: quemadmodum cum aliis gemunt, quamquam dolorem ipsi sentiunt nullum, ita laetari etiam cum aliis videntur (*ξυγχαίρουσιν* est dativus, quod Schützius non vidit), vultum, minime ad risum compositum, ridere cogentes.

768. *ἀγέλας*: *τὰ* Stob. — De hiatu in fine versus v. Herm. El. metr. p. 373.

770. Post *φωτὸς* in Vict. Cant. plene distinguitur.

774. *οὐ γὰρ ἐπικεύσω* vulgat. metro labante, quare *οὐ γὰρ ἐπικεύψω* Pauw. Both. Blomf.; sed melius videtur *οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω*, quod proponit Buttler. Vulgatam male tuetur Doederl. spec. Soph. p. 20. locis aut corruptis aut minime aptis.

775. *ἀπόμουσός τ'* — *οὔτ' εὖ* rescribi vult Elmsl. ad Eur. Med. 102. sine causa, et recte improbante Herm. in *Classical Journal* XLII. p. 339.

776. *νωμῶν* scribi voluit Stanl. *οἴακα* mediam longam habere oblitus; neque causa est, cum *νέμειν* ita interdum pro *νωμᾶν* ponatur, vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 367.

777. *ἑκούσιον* vulg., sed *ἀκούσιον*, quod metrum sensusque

Ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
Νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενός, οὐδ' ἀφίλως
Εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι.
Γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
Τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
Πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΗΜΝΩΝ.

Πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
Δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
Νόστου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
Κλύοντες, ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
Ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχοῤῥόπως
Ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
Ἐλπὶς προςῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
Καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις
Ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
Σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.

---

postulant, recte reposuerunt Canter. Casaub. Pauw. Glasg. Schütz.

780. *πόνον* ex emendatione Rothii Schütz. Blomfield., sed Schützius ipse in notis vulgatam bene explicat: *nunc vero feliciter defunctis non leviter nec sine benevolentia gratus est exhaustus militiae labor.* *τις* autem, quod abest in Flor., quodque omittunt Humboldt. et Blomf., mihi quoque ejiciendum videtur.

781. *γνώσει* Glasg. Schütz. Blomf.

788. *ἀνδροθνῆτας* in Glasg. 2. obelo notatum est, quare Blomf. *ἀνδροκμῆτας* reposuit; sed quamquam hoc vocabulum Aeschylo usitatum est, non est cur illo non potuerit uti.

790. *φθορὰς ψήφους ἔθεντο* dictum est pro *φθορὰς ἐψηφίσαντο*, cf. Herm. ad Vig. 899. Pors. ad Eur. Phoen. 300. Seidler. ad Iph. Taur. 1061. Herm. ap. Seidl. ad Eur. Troad. 123. et in *Classical Journal* XLIV. p. 422. sq.

791. Hunc locum non intellexerunt editores. *χεῖλος* conjecerunt Stanl. et Casaubon. *πληρουμένη* dedit Schütz. *προςίει χεῖρας* Both., quod probant Voss. cur. Aeschyl. p. 24. et Blomf. Sed nihil mutandum est: *ad alterum autem vasculum spes tantum accessit manus* (*calculum absolventum injecturae*), *quod igitur non implebatur*, vel, *ita ut non impleretur.*

793. *ζῶσι florent, vigent.* v. Musgr. ad Soph. Oed. R. 485. Erf. ad Oed. R. 45.

Τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
Τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
Ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
Πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
Ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηστρόφος λεώς,
Πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
Ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων,
Ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
Τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
Καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις,
Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
Δύςφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προςήμενος,

---

796. *χάρπαγὰς* conj. Tyrwhitt. et Orell. ad Isocr. p. 371. *ὑπερκόπους* praeeunte Heathio Blomfield.; neutro opus est, *πάγαι ὑπέρκοτοι* sunt *insidiae gravi ira structae.*

797. *ἐπραξάμεσθα* Vict., quod correxit Stanl.

798. *Ἀργεῖον* sine causa obelo notavit Glasg. 2.

799. Schützius aut *νεότητος ἵππος ἀσπιδηστρόφου πλέως* scribendum, vel totum versum ejiciendum putat. Utrumque quam sit non necessarium, nemo non videt. Recte vidit Heathius hoc versu appositionem contineri vocabulorum *Ἀργεῖον δάκος*, quibus non equus ille Trojanus, sed Argivi ipsi designantur. — De forma *ἀσπιδηστρόφος* dubitans Blomf. *ἀσπιδηφόρος* mavult, sed non possunt librarii compositum insolentius in locum notissimi suffecisse. Attamen et ego cum Lobeckio ad Phryn. p. 683. de *ἀσπιδηστρόφος* dubito, quia, quod recte animadvertit Blomf., non solebant in his compositionibus *η* adhibere, nisi ubi syllaba brevis vitanda erat, quare *ἀσπιδοστρόφος* verum videtur, quod praebet Farn., facile enim ex noto *ἀσπιδηφόρος* librarii *η* recipere poterant.

801. *ὑπερθορῶν* Farn.

804. *εἰς* Blomf. — *φρόνημ' ὃ μέμνημαι* legendum putat Schütz., ineptissime, quum vulgat. nihil offensionis habeat, si ita explicatur: *quod vero ad tuum erga me animum attinet, memini me audire* etc.

805. *ταῦτα* vulg., quod Casaubono auctore correxerunt recentiores. — *ξυνήγορον* Glasg. Schütz. Blomf.

807. *φθόνων* Flor. *ψόγου* Stob. p. 223.

808. *καρδίᾳ* Casaub. Pears. Grot. in Excerpt. Blomf., sed accusativum satis tuentur loci, quos collegit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 249. Reisig. ad Oed. Col. 1162.

Ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
Τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
Καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰςορῶν, στένει·
Εἰδὼς λέγοιμ' ἂν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι,
Ὁμιλίας κάτοπτρων, εἴδωλον σκιᾶς
Δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
Μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅςπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
Ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
Εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
Λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς,
Κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
Βουλευσόμεσθα, καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
Ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον,
Ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
Ἤ τοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
Πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου,

---

809. *πεπαμμένῳ* vulg., quod correxerunt Glasg. Blomf.

810. *αὐτοῦ* Elmsl. ad Heracl. 814., sed vid. ad Choeph. 109.

812. Colon post *λέγοιμ' ἂν* sustulerunt recentiores, ut *εἰδὼς* ad sequentia trahatur, praeterea *ὁμιλίας κάτοπτρον* variis modis explicarunt. Schützius: *expertus enim dico, quod in eorum consuetudinem tanquam in speculum inspexi, eos, qui mihi maxime benevoli viderentur, nil nisi umbrae quandam imaginem esse.* Humboldt., qui post *ὁμιλίας* comma ponere, et hoc vocabulum pro accusativo habere videtur, hunc sensum expressit: *expertus dico (probe enim novi familiares meos) imaginem tantum et umbram fuisse etc.* Orell. p. 202. *κάτοπτρον* nominativum esse vult: *ego, qui speculum fui amicorum meorum.* Sed malim cum Blomf. *ὁμιλίας κάτοπτρον* explicare *imaginem et speciem familiaritatis*, et sic retenta antiqua interpunctione sensus commodissimus hic erit: *expertus loqui possum; probe enim scio, speciem tantum familiaritatis umbraeque imaginem fuisse eos, qui maxime benevoli videbantur.*

816. *σειρασφόρος* vulg. *σειρᾶφόρος* Farn. idque ex Polluce VII, 24., ubi *σειραφόρος* ex Aeschylo laudatur, restitui jubent Lobeck. ad Phryn. p. 645. et Blomf. Legitur eadem forma Eur. Iph. Aul. 225. et Aristoph. Nub. 1300. His auctoritatibus fultus, formam, quae analogia caret, ejeci.

818. In Glasg. post *θεοὺς* non interpungitur, quod minus placet.

822. De *δεῖ* cum dativo vid. Elmsl. ad Eur. Med. 552.

824. *πήματος τρέψαι νόσον* vulg., sed *νόσος πήματος* nihil est, contra *πῆμα νόσου* dixit Soph. Philoct. 765. *νοσούντων πήματα* Eur. Suppl. 238. *πῆμα ἄτης* Soph. Aj. 363., palmaria

Νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
Ἐλθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
Οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
Νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
Λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
Τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
Μαθοῦς', ἐμαυτῆς δύςφορον λέξω βίον,
Τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
Ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
Πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
Καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπειςφέρειν κακοῦ
Κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
Ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
Φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
Τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
Πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω

tur est Porsoni emendatio in lvers. p. 138. ed. Lips. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσον, quam non tui non recipere cum Blomf.

833. Post βίον plene distin- itur in Glasg., et commate st Ἰλίῳ, haud recte.

834. ἐπ' Ἰλίῳ Farn.

837. ἡδονὰς vulg. κληδόνας ex nj. Stanleji recentiores omnes, od verum esse docet v. 848.

838. Hunc versum recte ex- ioat Schütz.: *alium venire, ilis nuntiantem, alium pejora* *'erre*, nam λάσκοντας δόμοις utrumque refertur.

841. ὠχετεύετο vulg., quod rrexit Heath.

842. Facile emendari possit τέτρωτ' ἂν, sed abstinendum est; nondum enim scit Clytaemnestra, an non revera permultis vulneribus tectus sit. conf. Poppo prolegg. ad Thucyd. vol. I. p. 152.

843. ἐπλήθυον Glasg. Blomf.

844. τ' ἂν vulg., quod sensu caret. γ' ἂν Abresch. Heath. Schütz., sed τἂν legendum esse perspicuum est, quod in apodosi post εἰ saepius invenitur, ut Eum. 891. Soph. Aj. 451.

845 sq. Vexavit hic locus interpretes. Schütz. τὸν κάτω legit, et verba τὸν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονὸς τρίμοιρον paren-

Χθονός, τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν
Ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
Τοιῶνδ᾽ ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
Πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
Ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
Ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ᾽ οὐ παραστατεῖ,
Ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
Ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
Τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
Ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ᾽ ὑπ᾽ Ἰλίῳ σέθεν

---

thesi includit, aut v. 845. ejiciendum putat, neutrum profecto recte. Blomf. post λέγω interpungit, et χθονὸς χλαῖναν interpretatur cum Bothio et Voss. cur. Aeschyl. p. 24. de sepulchro, corporis mortui indumento. Quod ut per se bonum sit, ferri non potest propter sequens μορφώματι, quod revera de pluribus corporibus viventibus sermonem esse indicat, neque hoc sensu comparatio cum Geryone satis apta foret. Jam si, ut vulgo, post χθονὸς interpungitur, χλαῖνα debet corpus significare, quod an alibi sic simpliciter dictum reperiatur, nescio; si χθονὸς χλαῖνα conjungitur, corpus vocatur *involucrum terreum*, id quod recentioribus poetis usitatius sane est, quam graecis. Utut sit, sensus hic esse debet: *Si vero tot mortes obiisset, quot multiplicabant rumores, posset, tanquam alter Geryon tricorpor, saepius sibi triplex in terra* (*nam quod sub terra est Geryonis corpus, non dico*) *corpus contigisse gloriari.* Nam πολλὴν τρίμοιρον χλαῖναν significat corpus triplex, quod non semel, sed saepius ei contigit, nam saepius quam ter mortuus esse dictus est; sic mox v. 849. πολλὰς ἀρτάνας ἔλυσαν *saepe laqueum solverunt.* Sept. Theb. 6. Ἐτεοκλέης ἂν πολὺς ὑμνοῖτο. Quod vero addit, se non de tricorpore umbra Geryonis loqui, quae apud inferos sit, id non otiosum est, sed ad invidiam removendam et ad sustentandam eam, quam prae se fert, amoris speciem, comparatum. Quum enim Agamemnonem cum Geryone comparet, fieri possit, ut aliquis de Geryone apud inferos habitante cogitet eumque cum Agamemnone mortuo conferat, quare subjicit: longe absit, ut de Agamemnone mortuo loquar. Sic enim οὐ λέγω adhibetur, si quis significare vult, se abominari, quod mali ominis esse possit, ut Eum. 869. Soph. Electr. 1467.

850. εἰλημμένης Stanlej., sed alterius formae exempla habet Elmsl. ad Eur. Bacch. 1100. λελημμένη suspicatur Schütz. male. Melius foret λελιμμένης, quod conjicit Blomf., sed neque hoc necessarium.

853. μὴ δὲ Blomfield. contra sensum.

856. τὸν δ᾽ Canter. Stanlej., sed τόν θ᾽ recte Vict. et recentiores.

Κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
Βουλὴν καταῤῥίψειεν, ὥςτε σύγγονον
Βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
Τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
Ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
Πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
Ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
Τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
Ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
Λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
Ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
Ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
Νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ,
Λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα,
Σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
Στύλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
Καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
Κάλλιστον ἦμαρ εἰςιδεῖν ἐκ χείματος,

---

857. Post κίνδυνον male in ct. plene distinguitur.
858. βόλον voluit Canter. καῤῥάψειεν Abresch., neutro us est. Sed male Blomfield. plicat: *si consilium iniret, n, qui cecidit, magis conculidi, quemadmodum mos est ninibus.* Nam quomodo βουν καταῤῥίπτειν possit esse *silium inire*, non video. Sub υλῇ illi intelligi videntur, qui sente Agamemnone imperium ient, iique sunt πεσόντες, si amemnon mortuus est. Initivum autem λακτίσαι a σύγνον pendere, perspicuum est. ξύγγονον Schütz.
θ τ
862. κατεσβηκασιν Flor.
863. ὄμμασι Glasg. Blomf. — ιβὰς Flor.
865. λαμπηρουχίαι ἀτημέλητοι non sunt: *signa per incuriam non exhibita*, quod cum Heathio putat Blomf., sed signa, quae negligebantur, i. e. non incendebantur, quia incendendi causa nondum aderat; non igitur de incuria custodum queritur, sed de longa mariti absentia, quae prohibuerit, quominus faces incenderentur. — ὀνείρασι Glasg. Blomf.

871. In Vict. Cant. post ναὸς comma ponitur, quod post πρότονον ponendum esse vidit Canterus, quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.

872. στόλον Flor.

873. In καὶ offendit Blomf., qui aut γῆν ἐκφανεῖσαν aut γαῖαν φανεῖσαν legendum aut versum ejiciendum putat. Sed videtur illud καὶ negligentiae cuidam poeticae tribuendum esse.

Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
Τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
Τοιοῖςδέ τοί νιν ἀξιῶ προςφθέγμασιν,
Φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
Ἠνειχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ φίλον κάρα,
Ἔκβαιν' ἀπήνης τῆςδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
Τὸν σὸν πόδ', ὦ 'ναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
Δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
Πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
Εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
Ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
Τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
Θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
Ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
Μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
Καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
Ἅβρυνε μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
Χαμαιπετὲς βόαμα προςχάνῃς ἐμοὶ,
Μήδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον

---

876. Hunc versum post sequentem collocavit Schütz., ejiciendum putat Blomf., sed recte locum suum tenet, causam enim continet, quare istis gaudii et amoris nominibus Agamemnonem cumulaverit.

877. *τοιοῖςδε τοίνυν ἀξιῶ* vulgat. *τοίοις σε τοίνυν ἀξιῶ* Casaubon. Stanl. *τοιοῖςδε τοίνυν, σ' ἀξιῶ* Pauw., sed recte *τοιοῖσδέ τοί νιν* Schütz., quod receperunt Glasg. Blomf., ita enim de Agamemnone locuta erat, ut tertia persona uteretur. — *ἀξιῶ honoro* vid. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 918.

881. *ἄναξ* vulg., quod metro postulante correxerunt Pauw. et Heath. — *πορθήτορος* emendavit Valcken. ad Eurip. Phoen. v. 854., sed poetico more ad pedem transfertur, quod de Agamemnone dicendum erat.

883. *στορνύναι* vult Elmsl. ad Eur. Med. 1209.; male.

885. *εἰς* Blomf. — Post *ἄελπτον* comma poni vult Voss. cur. Aesch. p. 24., quo sensus pessumdatur.

887. *ξὺν* Schütz.

893. *βαρβάθου* (ρ) Flor.

894. *βόημα* Flor. Farn.

Τίθει· θεούς τοι τοῖςδε τιμαλφεῖν χρεών·
Ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
Λέγω κατ᾽ ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
Χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
Κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
Θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
Βίον τελευτήσαντ᾽ ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
Εἰ πάντα δ᾽ ὡς πράσσοιμ᾽ ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Καὶ μὴν τόδ᾽ εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ᾽ ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ᾽ ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Εἴπερ τις, εἰδώς γ᾽ εὖ τόδ᾽ ἐξεῖπον τέλος.

---

897. γὰρ pro δὲ Etymol. M. 486.
900. ποδοψήστρων δ᾽ ἐμὴ τῶν ...hütz., sed τὰ ποικίλα abso...e est dictum de variegatis ...otibus, ut mox v. 910. cf. ...eocrit. XV, 78. Aristophan. ...t. 1199. Phot. s. v. ποικί...ν, quos laudat Blomf.
904. In εἰ ἂν offendit Blomf., ...i ex Farn. recepit ἄνευ θάρ...ς; sed ita supra v. 336. θεοῖς ...ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρά...ς Eur. Androm. 771. εἴ τι ...ε ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον, ...ῶς οὐ σπάνις εὐγενέταις. ...oen. 736. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς ...οσβάλοιμ᾽ ἂν ἐκ λόχου conf. ...rm. ad Viger. p. 830. Sen...s igitur erit: si omnia sic ...rficere possim, bono animo ...o. In quo non video, quo...odo nimiam parumque deco...m Agamemnonis fiduciam invenire potuerit Reisig. *de vi et usu* ἂν *particulae* p. 107., qui propterea legi jubet: εἰ πάντα δ᾽ ὡς πράσσοιμ᾽, ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ, duriore optativi εἴην ellipsi admissa.
906. διαφθεροῦσ᾽ ἐμοὶ conjecit Pors. Advers. p. 138. edit. Lips., probante Blomfield., sed γνώμην διαφθείρειν est *sententiam in pejus mutare*, ut Eur. Med. 1051. χεῖρα δ᾽ οὐ διαφθερῶ. Hecub. 602. φύσιν διέφθειρε. Hippol. 389. ταῦτ᾽ οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ᾽ ἐγώ, οὐκ ἴσθ᾽ ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν ἔμελλον.
907. εὔξω Blomf. — Idem in ηὔξω ἂν offendens, interrogationem sustulit, ut sit: *Vovisses haec ita facere, si aliquid metuisses*, inepte. Ἂν non ad ηὔξω, sed ad infinitivum ἔρδειν trahendum est.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον - - - -
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Ὁ δ' ἀφθίνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει,
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
Πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας

---

909. δοκῇ hoc et sequente versu Vict. Cant., quod correxerunt Schütz., Glasg. Blomf. Corruptum est a librariis, qui putabant ἂν δοκῇ jungendum esse, neque intelligebant, ἂν hoc versu ad omissum ποιῆσαι, sequente ad βῆναι pertinere; saepe in hac re peccarunt librarii, ut Plat. Alcib. I. p. 105. A. 126. B. Alcib. II. p. 138. C. ubi vid. Buttmann. cf. Bökh. ad Plat. Minoem. p. 142. Schaefer. melet. crit. p. 60.

911. αἰδεσθῆς Farn. αἰδεσθῇς Casaubon. Pears. Pauw. Blomfield., sed oratio est interrupta.

913. Interrogationis notam in fine versus habet Vict.

916. τῆςδε Stanlej. Both. — δήριος pro adjectivo habent Pauw. et Humboldt. δήρεως Bothius. τήνδ' ἀδήριτος Buttl. Omnino nemo hunc versum satis apte explicavit, praecipue collocationem vocabulorum καὶ σὺ et voc. τήνδε omnes neglexerunt; nam quod Blomf. dicit: *tune adeo victoriae appetens es, ut vel hujusmodi victoriam contentionis plurimi facias*, id verbis non inest. Nisi quid vitii latet, non alius sensus esse potest, nisi hic: *num tu quoque ejusmodi victoriam amas?* i. e. ut vinci te patiaris, nam τήνδε ad nihil referri potest, nisi ad τὸ νικᾶσθαι. Genitivus δήριος, nisi quis jonicam formam improbat, nihil offensionis habet, v. Lobeck. ad Soph. Aj. 1152.

917. μέν τοι Blomfield. sine causa.

Λύοι τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδὸς,
Σὺν ταῖςδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν, θεῶν
Μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
Πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
Φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
Τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
Τήνδ' ἐςκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς,
Θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προςδέρκεται.
Ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
Αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
Ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
Ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
Εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἔστιν θάλασσα, — τίς δέ νιν κατασβέσει; —
Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
Κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.

)19. πρόδουλος ex emendatione tanlejo commemorata Blomf., le; poetice ἀρβύλαι vocan- πρόδουλος ἔμβασις ποδός. — actum, quod in fine versus go ponitur, recte sustulerunt mboldt. et Blomf.

20. ξὺν Glasg. καὶ Flor. — ς δὲ vulgat. ταῖςδε Heath. ütz. Blomf.

21. βάλῃ Blomf., quod a aine repositum esse miratur; nullam video mutandi cau- , nam quamquam Eur. El.). legitur μή μέ τις βάλῃ ένῳ, non ideo nostro loco m est reponendum; ibi enim s est sententiarum nexus. — hac dictione φθόνος με βάλ- cf. Markl. ad Eurip. Iph. 1200.

22. σωματοφθορεῖν ita ex- care conatur Voss. cur. Ae- yl. p. 24., ut σῶμα de tota nilia accipiendum dicat, quod vix probandum est. στρωματοφθορεῖν Casaubon. Stanlej. Glasg. 2. Buttler. δωματοφθορεῖν Schütz. Humboldt. Blomf. Vulgata vix sana, correctio autem incerta est, Schützio tamen magis assentior. — πόσιν Vict. Canter.

924. τοῦτ' οὖν, vel ταῦτ' οὖν scribendum putat Schütz., et fatendum est, genitivum τούτων, quem Pauw. omisso περί explicat, habere aliquid offensionis. — οὕτω Flor. Farn. Glasg.

928. αὕτη Both. Blomf., quod non displicet.

930. καθέσταμαι var. lect. ap. Schol. κατέσταμαι Farn.

931. δόμους (ων) Flor.

933. εἰς ἄργυρον vulg. ἰσάργυρον egregia est emendatio Salmasii Exerc. Plin. p. 418. E., recepta a Glasg. Schütz. Blomf.

Οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
Ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
Πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην,
Δόμοισι προὐνεχθέντος χρηστηρίοις,
Ψυχῆς κομίστρα τῆςδε μηχανωμένη.
Ῥίζης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
Σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
Καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
Θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών·
Ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεύς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
Οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
Ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
Μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως   στρ. ά.

---

935. Vulgo post ἄναξ punctum ponitur, quod post ἔχειν recte collocarunt Glasg. Blomf., sed iidem οἴκοις dederunt, Blomfield. etiam οἴκῳ — τῷδε malit, sed nulla mutatione opus est, si ad ἔχειν, ut saepe, ὥστε suppletur.

937. δειμάτων vulg., quod correxit Canterus.

939. μηχανωμένης vulg., corruptum propter vicina ψυχῆς τῆςδε; correxit Stanl., quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomfield.

940. εἰς Blomfield.

941. ὑπερτίνασα Flor. ὑπερτείνουσα Casaub. Stanl. Blomf. male, quum praecesserit aoristus ἵκετο.

943. δόμοις pro μολών Schütz. μολόν Blomf. θερμαίνει μολόν Voss. cur. Aesch. p. 25. Sed nihil mutandum, sensus enim est: *quum tu domum redis, rediens (i. e. ipso tuo reditu) aestivum fervorem adfers.* Qui sensus quum exprimendus et μολών repetendum esset, non poterant non poni genitivi, quamquam ad subjectum referuntur. Igitur hoc non eget quidem h. l. negligentiae excusatione, quae in aliis locis observari potest, quos collegit Matthiae Gr. gr. p. 818. Walch. emend. Liv. p. 74. Poppo Prolegg. in Thucyd. I. p. 119.

944. Ζεύς τ' Farn. Vict., sed τ' deleverunt Pauw. Heath. Glasg. 1. Schütz. Blomf. Ζεύς γ' Glasg. 2., idque recepi, intelligi enim non potest, quomodo illud τ' irrepserit.

946. ἐπιστρεφωμένου Flor. ἐπιστροφωμένου Farn.

948. μέλῃ Flor. — δέ τί σοι vulg. δέσοι Flor. δέ σοί τι Pauw. Schütz. δέ τοι σοὶ Farn. Glasg. Blomf., quod verum puto.

Δεῖγμα προστατήριον
Καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
Μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά·
Οὐδ', ἀποπτύσας δίκαν
Δυςκρίτων ὀνειράτων,
Θάρσος εὐπιθὲς ἵζει
Φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
Ψαμμίας ἀκάτας παρή-
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
Ὦρτο ναυβάτας στρατός.
Πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων ἀντ. ά.

---

950. *δῆγμα* conjecit Stephas, *δεῖμα* Casaub. Stanl., quod ceperunt Schütz. Humboldt. omf., sed vulgatum *δεῖγμα* cte tuentur Pauw. et Voss. r. Aeschyl. p. 27. Significat *entum illud, quod semper oculobversatur*, et cum hoc bene nvenit *καρδία τερασκόπος, anis, qui ex ostento illo mala guratur.*

953. *ἀποπτύσαν* Casaub. Pauw. ag. Blomf., sed *ἀποπτύσας* t nominativus absolutus, quem saepe observavimus, pro *ποπτύσαντος ἐμοῦ*.

955. *ἵξει* vulg. *ἥξει* Schütz. *ει* Casaub. Abresch. Glasg. omf., quod probo.

956. *ἐπὶ* Farn., quod ex conctura reponi voluerunt Stanl. Herm. ad Humboldt., qui aeterea *ξυνεμβολαῖς* et *παρήσεν* scribendum censet, et verm hoc activo sensu accipere detur. Reliquis non mutatis o *παρήβησεν* Pauw. *πάρβησεν* ripsit, Schütz. et Both. ex ethii conjectura *πάρηψεν*. Sed ura h. l. corrupta, nam *ξυνβόλοις* nihil est, quare Schneirus in Lex. *ξυνεμβολαῖς* scribi jussit, quod recepit Both., qui praeterea *ψαμμίαις* dedit; *ξὺν ἐμβολαῖς* conjecit Casaubon. *ξὺν ἐμβόλοις* Stanl. Abresch. Pauw. Deinde *ἀκάτας*, cujus loco Flor. *ἀκάτα* habet, non alibi exstat, et quamquam cum Both. et Blomf. in *ἀκάτους* mutaveris, non video, quid sint *ψαμμίαι ἄκατοι*. Adjectivum *ψαμμίας* videtur *ἀκτὰς* poscere, idque suspicatus est Tyrwhitt. Totum locum ita legendum putat Blomf.: *χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαὶ ψαμμίαις ἀκταῖς παρήβησαν*. Mihi quidem, si quid conjectura assequi licet in loco corrupto, de quo eo difficilius est judicium, quod et antistrophicus v. 970. corruptus est, minore mutatione ita legi posse videtur: *χρόνος δ', ἐπεὶ πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς ψαμμίας ἀκτᾶς παρήβησεν, diu est, ex quo simul cum funibus littori arenoso inhaerentibus consenuit exercitus*, ut ab *ἐμβολαῖς* duplex genitivus pendeat.

961. *ἀπ' ὀμμάτων meis oculis*, ut Soph. Oed. Col. 15. Eur. Med. 211.

Νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν.
Τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
Θρῆνον Ἐριννύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
Θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
Ἐλπίδος φίλον θράσος.
Σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει
Πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
Δίναις κυκλούμενον κέαρ.
Εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι
Ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν,
Ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
Μάλα γάρ τοι τᾶς στρ. β'.
Πολλᾶς ὑγιείας
Ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ * *

---

963. *τόνδ'* vulgo. *τὸν δ'* Schütz. Glasg. Blomf. — *ὅπως* Farn. Vict. Canf. *ὅμως* ex vera Stanleji emendatione recentiores.

964. *Ἐριννὺς* Vict. Cant. *Ἐριννύος*, quod metrum et sensus postulat, Glasg. Schütz. Blomf.

967. *οὔτοι* vulg. *οὔτι* metro exigente Casaubon. Abresch. Schütz. Glasg. Blomf.

968. *ἐνδίκοις δὲ φρεσὶν* scribi vult Schütz., ne copula absit, sed *κέαρ κυκλούμενον* sunt nominativi absoluti pro genitivis.

970. Vulgatam, quam exhibui, corruptam esse, perspicuum est. *τι* in *τοὶ* mutari vult Pears., in *τιν'* Pauw. Heath. Schütz., in *τάδ'* Stanl. Pors. Advers. p. 138. ed. Lips. In Flor. legitur *εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος*, unde Blomf. dedit *εὔχομαι τάδ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος*, sed certi aliquid eo minus constitui potest, quum et strophicus corruptus sit.

971. *ψύδη* Vict. *ψευδῆ* Pauw. *ψύθη* Steph., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

973. Strophae initium in vulgata lectione, quam exhibuimus, corruptum est. *μάλα γέ τοι δὴ τᾶς* Farn. *τοι* in *τὸ* mutarunt Schütz. Buttler. Blomf., sed neque sic versus antistrophico respondet, quem propterea violentius mutare coacti sunt. *μάλα γὰρ οὖν τὰ πολλὰ τᾶς ὑγιείας* suspicatur Lachmann. de chor. syst. p. 60., sed facilius foret *μάλα γέ τοι τὸ τᾶς*, ut *γὰρ* ex *γε* natum, *τὸ* a praecedente *τοι* absorptum sit.

974. *ὑγιείας* penultimam corripere recte observat Lachm.

975. *ἀχάριστον* legendum putat Schütz., quod receperunt Both. et Humboldt., sed damnari vulgata non potest, quum sensus propter incertam versus praecedentis lectionem non perspicuus sit. — Deesse aliquid in fine versus, docet antistrophici metrum: *νόσος μογερὰ* conjecit Lachm., *νόσος γὰρ ἀεὶ* Blomf., qui ita etiam metro succurri posse dicit, ut omittatur *πάλιν* v. 992., quod abest in Farn. Res incerta est.

Γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
Καὶ πότμος εὐθυπορῶν
Ἀνδρὸς ἔπαισεν * * *
* * * ἄφαντον ἕρμα.
Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
Κτησίων ὄκνος βαλὼν,
Σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
Πημονᾶς γέμων ἄγαν,
Οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
Πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ
Ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
Νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόνθ' ἀντ. β'.
Ἅπαξ θανάσιμον
Προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
Πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;

---

978. Lacunam hic esse, do- nt antistrophici. Schützius, i. in antistropha verba ἐπ' εὐβείᾳ omisit, ante ἀνδρὸς unum cabulum, fortasse πολλάκις, cidisse putat, et ἔπαισ' scri- it.

980. καὶ πρὸ μὲν τὸν χρημά- ν κτησίων ὄγκον βαλὼν emen- vit Schütz., quod probant ttler. et Humboldt., neque plicet, nam etiamsi cum Ca- ubon. et Blomf. ὄκνος βαλὼν o genitivis absolutis ὄκνου βαντος positum accipitur, tamen omodo illud τὸ μὲν πρὸ χρητων explicandum sit, non leo.

983. γόμος suspicatur Blomf. ile.

985. οὐ δ' Glasg. male.

987. κἀξ ἀλόκων Flor.

989. πεσόνθ' sensu caret, qua- πεσόν γ' ἅπαξ Casaub. Pears. σὸν ἅπαξ Pauw. Blomfield., quod nescio quomodo strophico respondere velit. Schütz. propter strophicum a se mutatum violenta transpositione ita dedit: τὸ πεσὸν δ' ἅπαξ ἐπὶ γᾶν προπάροιθ' ἀνδρὸς θανάσιμον, nec tamen responsionem video. Mihi quidem certissimum videtur vocabula πεσόνθ' ἅπαξ ita transponenda esse:

τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ
πεσὸν θανάσιμον

hinc illud θ, quod ex sequente vocabulo male adhaesit voci πεσόν.

991. τίς τ' ἀγκαλέσαιτ' omisso πάλιν Farn.

993. οὐ δὲ τὸν ὀρθοδαῆ τοὺς φθιμένους ἀνάγειν Ζεὺς αὐτ' ἔπαυσεν; Schütz. omisit enim verba ἐπ' εὐλαβείᾳ γε, quae vulg. post ἔπαυσεν leguntur, cum Cantero et Casaubono, eadem uncis inclusit Glasg. Sed ex Scholiastae verbis: τὸν Ἀσκλη-

Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
Τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ.
Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
Μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
Εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
Προφθάσασα καρδία
Γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
Νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
Θυμαλγής τε, καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ
Καίριον ἐκτολυπεύσειν,
Ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·
Ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
Κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
Δούλων, σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
Ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
Καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
Πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.

πιον γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ βλαβῆναι, intellexit Herm. ad Humboldt. scribendum esse *Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ*, quod cum Blomf. recepi, succurrunt enim et codd., nam Flor. omittit *γε*; in Farn. autem legitur *ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε*. Illud *ἂν* autem, quod sensu postulante post *Ζεὺς* insertum est, facile propter sequens *αὖτε* excidere potuit. Sensus hic est: *neque, si Dii vellent mortuos reviviscere, Jupiter eum, qui rem bene perspectam habet* (Aesculapium), *prohibuisset, quominus mortuorum aliquem ad integritatem reduceret.* Ad *τῶν φθιμένων* enim *τινὰ* supplendum est, de qua ellipsi v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 1036. ed. min. Neque opus est cum Blomf. verba *ἐπ' ἀβλαβείᾳ* post *ἀνάγειν* collocare.

1002. Verba *θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν* omittit Farn.

1005. *ἀμηνίτοις* ex Aurati emendatione Schütz. sine causa, sed adverbium neque significat *cum benevolentia erga nos*, quod voluit Wunderl. obss. critt. p. 152., neque *absque nostra ira*, *absque dominorum saevitia*, quod putavit Buttler., sed *sine ira erga te*, quod sc. *ἀρχαιοπλούτοις* aedibus te tradidit.

1011. Post *πραθέντα* vulgo commate interpungitur, quod recte sustulerunt Schütz. Glasg.

Εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης,
Ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
Οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
Ὠμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην,
Ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟΡΟΣ.

Σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
Ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
Πείθοι' ἂν εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
Ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
Ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἕπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
Πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα

Blomf. *τλῆναι* cum participio jungendum est, cujus constructionis exempla habet Wunderl. obss. critt. p. 152 sq. — *θίγειν* vulg., quod in *θιγεῖν* recte mutarunt Glasg. Blomf. — *τλῆναι δουλείας μάζης βίου* habet Flor.

1014. *οἱ* vulg., quod ex Stanleji voluntate correxerunt Schütz. Blomf.

1016. *ἕξεις* volunt Casaubon. Stanl. Pauw. Buttler., sed praesens praestat.

1019. *πείθοι' ἂν εἰ πείθοιο*, ut infra v. 1365. *χαίροιτ' ἂν εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἀπεύχομαι.* Ad *ἀπειθοίης* autem non opus est *ἂν* ex praecedentibus repeti, quod vult Blomf., quum *ἴσως* vicem ejus sustineat, ut Suppl. 707. *ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.* Eurip. Iph. T. 1025. *τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.*

1021. Schütz. legendum putat *βάρβαρον φρενῶν ἔσω κεκτημένη, λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.* Buttlerus post *λέγουσα* comma poni vult, ut ad Cassandram referatur. Sed *ἔσω φρενῶν λέγουσα* est *ita loquens, ut intelligat.*

1022. *εἴσω* Blomf. — *πεῖθε* legi jubet Elmsl. in *Edinburgh Review* 1811. N. XXXVII. p. 81. male.

1024. *πιθοῦ* Blomf. ut solet.

1025. *θυραῖαν* Vict. Glasg. Schütz. perperam, nisi forte *θυραῖον* legendum est, ut Soph. El. 305. Eur. Alc. 821. Omnino autem *θυραίαν* cum *τήνδε* jungendum, et ad Cassandram referendum est, non ad Clytaemnestram, quod putat Blomf.

Τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
Ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
Ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
Σὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΧΟΡΟΣ.

Ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
Δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
Ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
Ἥκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
Οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
Ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
Εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ. στρ. ά.
Ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

1037. Hoc versu desinit lacuna in Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. — ἐξ ἀφρίζεσθαι Ald.

1038. ῥίψας Turn. — ἀτιμάσθησομαι Farn. Vict. Stanl. Schütz. ἀτιμεστρήσομαι Rob. ἀτιμωθήσομαι Guelph. Aldin. Turn., quod cum Glasgov. et Blomf. praetuli.

1039. ἐπικτοίρω Guelph. Ald.

1040. ἴσθ' Vict. Cant. Stanl., sed ἴθ' Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. et recentiores. — ἐρημώσας Ald.

1041. ἔκουσ' Ald. Turn. Vict. εἴκουσ' Rob. ex Sophiani emendatione et sic recentiores recte. — ἀνάγκη τῆδε Ald. ἀνάγκη, τῇ δε Turn. — καίν' ἴσον Guelph. καὶ νίσον Ald.

1042 et 1046. ὀτοτοτοὶ Flor. ὀτοτοτοῖ Farn. et sic Blomf. — πομποῖ δᾶ Flor. Farn. — ὀτοτοῖ, ὀτοτοῖ vult Blomfield. sine causa. Idem πόποι dedit, sed ποποῖ non est Deorum invocatio, sed interjecto dolorem exprimens.

1043. et 1047. Ἄπολλον, Ἄπολλον Farn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed ὤπολλον ὤπολλον Guelph. Ald. Rob. Turn. ὦ 'πολλον ὦ 'πολλον Med., quod recepi. ὤ 'πολλον ὤ 'πολλον Blomf.

ΧΟΡΟΣ.

Τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
Οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥςτε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ. ἀντιστρ. ά.
Ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ δ' αὖτε δυςφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
Οὐδὲν προςῆκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἄπολλον, Ἄπολλον,
Ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.
Ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟΡΟΣ.

Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
Μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἄπολλον, Ἄπολλον, ἀντ. β'.
Ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.
Ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

1044. ἀνωλόλυξας legendum suspicatur Steph., et sic legitur apud Schol. ad Eurip. Phoen. 1026., sed ἀνωτότυξας refertur ad Cassandrae exclamationem ὀτοτοτοῖ.

1049. προσήκοντ' εὐγυγόοις Ald.

1051. ἀγυιεῦ τ' Turn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed quid illud τε sibi velit, nemo dixerit. ἀγυιᾶ τ' Med. ἀγυίατ' Flor. ἀγυιάτ' Farn. ἀγυιά τ' Aldin. ἀγυιᾶτα Rob., unde recte ἀγυιᾶτ' Herm. El. metr. p. 265. et Blomf. Ἀπόλλων ἀγυιάτης commemoratur a Steph. Byz. s. v. Ἀγυιά.

1052. ἀπώλεσας Ald. — Similem in vocabulis Ἀπόλλων et ἀπολλύναι lusum habet Euripides Phaetonte laudatus ab Elmsl. ad Eur. Bacch. 508. — De οὐ μόλις v. Herm. ad Vig. p. 788.

1053. χράειν Guelph. Aldin. κλάειν Turn. — αὐτῆς Aldin. Rob.

1054. παρ' ἓν Med. Aldin. Turn. παρὲν Vict. παρὸν Farn. Rob., sic conjecit Stanl. et dederunt Pauw. Glasg. Sed recte Schütz. emendasse videtur περ ἐν, quod recepit Blomf.

1056. ἀγυιεῦ τ' vulg. ἀγυιά τ' Med. Ald. ἀγυιᾶ τ' Rob. ex emendatione Sophiani, in cod. enim invenit ἀγυιάτ'. Vid. ad v. 1051.

1057. ᾇ Rob. — ποῖ ποῖ vel ποῖ δὴ pro ᾇ ποῖ legi vult

ΧΟΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ᾽ ἐννοεῖς,
Ἐγώ σοι· καὶ τάδ᾽ οὐκ ἐρεῖς ψύθη.
Ἆ, ἆ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα — στρ. γ΄.
Αὐτοφόνα κακὰ, κἀρτάναν,
Ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην

Elmsl. in Museo crit. Cantabr. VI. p. 306. sine causa.

1058. *εἰ σύ, τὸ, μήδ᾽ ἐννοεῖς* Flor. *εἶ. τόπερ μὴ δ᾽ ἐννοεῖς* Fern.

1059. *τοι* pro *σοι* Rob. — *κᾆτα δ᾽ οὐκ* Flor.

1060. Interjectiones *ἇ ἇ*, quae in Farn. Vict. absunt, omiserunt recentiores, sed leguntur in Med. Ald. Rob. Turn., indeque restitui. *εὖ εὖ* Guelph. ex frequente litterarum *α* et *ευ* confusione. *ἄ, ἄ* Blomf.

1061. *ξυνίστορα* vulg., quod in *συνίστορα* metri causa mutarunt Pauw. Glasg. Blomf. et sic Flor.

1062. Versus hic antithetico non respondet, quare *αὐτόφονά τε κακὰ* scribi voluerunt Pauw. et Herm., *καὶ ἀρτάναι* Lachm. de chor. syst. p. 105., in antistrophico *τὰ βρέφη* Blomf., quorum quum unumquodque verum esse possit, neque alterum altero magis sit verisimile, nihil mutare malui. — *αὐτόφονα* vulg. *αὐτόφονα* Rob. Flor., quod recte recepit Blomf. — *κἀρτάναι* vulg. *κἀρτάνας* ex emendatione Stanleji et Casauboni Schütz., Blomf., accusativum enim poscit adjectivum *συνίστορα*, cf. Erf. ad Soph. Ant. 783. ed min., sed facilor mutatio est *κἀρτάναν*, quum notum sit, quam saepe *ν* et *ι* in codd. confundantur. cf. Seidl. ad Eur. Troad. 206., neque sensus pluralem postulat. Displicet ratio Lachmanni, qui, puncto post *οὖν* posito, *συνίστορα*, ut reliqua omnia, pro nominativis habet.

1063. *σφάγιον* Ald. Rob. Vict., sed *σφαγεῖον* Turn., quod metri causa recentiores recte receperunt. — *πέδον* Pears. Schütz. Humboldt., quod propter copulam *καὶ* ferri non potest, quamquam fatendum est, adjectiva in *ηριος* semper fere activam vim habere; nam quae contra afferri posse videantur, *λυτήριον λύπημα* Soph. Trach. 551. *ἱκέτην σωτήριον* Soph. Oed. Col. 477. *κληδόνες σωτήριοι* Choeph. 498. *πλοῦτον λυτήριον* Choeph. 806., ea omnia, si accuratius adspexeris, activa esse invenies. Tantum *σπέρμα σωτήριον* Choeph. 234. et *σωτήρια πράγματα* Agam. 632. possunt quodammodo activa vi praedita videri.

1064. *εὖριν* Vict. Stanl. Schütz. *εὔριν* Blomf. *εὖριν* etiam Med., sed deleto *ν* suprascriptum est *ς* antiqua manu. *εὖρις* Guelph. Ald. Rob. Turn., unde propter majorem librorum auctoritatem et quia forma est rarior, cum Glasg. *εὔρις* scripsi.

Ἶναι, ματεύειν δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι· ἀντ. γ'
Κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς,
Ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
Ἦμεν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μήδεται; στρ. δ'.
Τί τόδε νέον ἄχος μέγα

μαντεύει Med. Guelph. ›b. ματεύει Vict. Stanl. Schütz., sed ματεύειν ıe Turn., retento ν, quod ›res libri habent, sed lo- motum, idque cum Blom- vocavi. — ὧν ἂν εὑρή- ı. ὧν ἂν εὑρήσῃ Guelph. ' ἂν εἰρήσῃ Ald. ὧν ἂν ει Turn. ὧν ἐφευρήσει ıtanlej. Schütz., ed ὧν ει unice verum esse col- ıter se meliorum libro- tiones facile docent, id- ı Glasg. Blomf. dedi.

Antistrophae etiam ἆ, ἆ ıt Blomf., sed quum h. bris non exstet, omisi, d responsionem necessa- letur, cum ejusmodi ex- nes extra versum poni — μαρτυρίοις γὰρ vulg. ʻοις μὲν γὰρ Flor. μα- γὰρ οὖν Abresch., sed οισι γὰρ recte Pauw., ›equuntur Glasg. Blomf. ıs πεπείθομαι Flor. Ald. οῖςδε πείθομαι Turn. ıanl. Schütz. repugnante τοῖσι δ' ἐπιπείθομαι ı., sed τοῖςδ' ἐπιπείθο- ›te Abresch. Glasg. 2.

1067. Accusativi, qui sequuntur, sunt absoluti, pro genitivis, v. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693. — τὰ βρέφη Ven. Flor. quod metri causa recepit Blomfield. vid. quae ad v. 1062. monita sunt. — Comma, quod vulgo post βρέφη ponitur, recte sustulit Schütz., σφαγὰς enim a Κλαιόμενα pendet. — σφαγάς τε Rob.

1069. s. ἦ μὲν - ἦ μὴν Guelph. Farn. Ald. ἤμεν — ἤμεν Rob. ἦμεν — ἦ μὴν Turn. ἦμεν — ἦμεν Vict. ἦ μὴν — ᾖσμεν Glasg. Blomf. ᾖσμεν — ᾖσμεν Schütz. Humboldt., sed non est cur tantum a libris discedatur, quum ἦμεν - ἦμεν bonum sensum praebeat.

1070. ματεύομεν Schütz. contra librorum omnium auctoritatem sine causa.

1071. ἰὼ hic et in antistrophico bis posuit Blomf., sine causa. — πόποι Blomf. ex Rob. Ven. Farn., ut v. 1042. — Post ποποῖ Rob. Chori personam ponit. — μήδεσθαι Ald.

1072. ἄχθος vulg. ἔχθος Casaub. Pears. ἄγος Both. Schütz. ἄχος Flor. Farn. Seidl. de verss.

Μέγ' ἐν δόμοισι τοῖςδε μήδεται κακον
Ἄφερτον φίλοισιν, δυςίατον· ἀλκὰ δ'
Ἑκὰς ἀποστατεῖ;

ΧΟΡΟΣ.

Τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
Ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. δ'.
Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
Λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
Τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
Χειρὸς ὀρεγομένα.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων

---

dochm. p. 161. Blomf. recte. Θ ex sequente O natum est.

1074. φίλοισι vulg., quod metri causa in φίλοισιν mutandum esse viderunt Pauw. Glasg. Blomf. et sic Farn. — ἀλκὰν Vict. Canter. ἀλκὰ vel ἀλκὰρ conj. Tyrwhitt., sed ἀλκὰ habent Med. Ald. Rob. Turn., et hinc Schütz. Glasg. Blomf.

1077. βοᾷ πόλις Farn. Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed πόλις βοᾷ Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., et hinc recte Glasg. Blomf.

1080. φαιδρύνασ' Rob.

1081. προτεῖν δὲ χεῖρ' Aldin. Turn. προτείνει δὲ χεῖρ * ἐκ Rob. (asterisco forsitan ex errore typ. pro apostropho posito) προτείνει δὲ χεῖρ' Glasgov. Schütz. προτείνει γὰρ χεὶρ Ven. προτείνει δὲ χεὶρ Vict. Blomf. Herm. ad Humboldt. Lachm. p. 105. propter versum sequentem.

1082. χερὸς Glasg. 2. Blomf. metri causa, quod non necessarium est. — χερὸς ὀρεγμένα Flor. Farn., quae aperte metrica est Triclinii correctio, quum χειρὸς ὀρεγομένα strophico recte respondere ignoraret. Sed ex scholiastae verbis διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασιν τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα Hermann. ad Humboldt. conjecit ὀρέγματα legendum esse, quem sequuntur Blomfield. et Lachm. Difficilis sane est optio inter has lectiones προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χειρὸς ὀρεγομένα et προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ χερὸς ὀρέγματα. Haec quidem elegantior videtur et doctior, praetereaque versum strophico ad amussim exaequat; sed quum illa optimis libris nitatur, neque aut sensus aut metri causa offensionem habeat, deserere eam non ausus sum. Praeterea aptius videtur, de Clytaemnestra sola sermonem esse, quum Aegisthi nullam adhuc mentionem injecerit Cassandra.

1083. θὴν γὰρ vult Schütz. male.

Ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἒ, ἔ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ί.
Ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;
Ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
Φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
Κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

Ποίαν Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
Ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
Ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
Σταγὼν, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος
Ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
Ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἆ, ἆ· ἰδοὺ, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ. ί.
Τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν

1084. ἐπ' ἀργέμοισι Med. rn. Turn. var. lect. ap. Stenn. — ἀμνημονῶ Ven.
1086. ἀΐδου Ald. Rob. Turn. hütz. invito metro.
1087. ἀκόρεστος vulg., quod ἀκόρετος mutandum esse mem docet, et sic Hermann. omf.
1088. θύματε Ald. θύματι rn.
1090. ἐριννῦν Med. Rob. ἐρι- Guelph. Blomf. ἐρινὰν Ald. ννὺν Turn. Vict. — δώμασι b. Turn. — κέλη Rob. κέλῃ t. κάλῃ Ald. καλεῖ Turn. ει Glasg. Schütz. Blomfield. e libris.
1091. ἐπορθιάζων Turn.
1092. ἐπεὶ Guelph. Ald. — ραμαι Turn.
1093. καὶ δωρία Ald. Turn. ὶ διρία Rob. καὶ δορία Vict. riae sunt virorum doctorum conjecturae: ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις Casaubon. Stanl, Schütz. Blomf. ἅτε καὶ δορᾷ πτώσιμος Pears. ἅτε κάνορέᾳ πτώσιμος Pauw. ἅτε γᾷ δορὶ πτώσιμος Herm. ad Humboldt., sed ut dativus duplex incommodus est, ita intelligi non potest, unde illud α ante πτώσιμος irrepserit. Locus sine libris sanari non posse videtur, quare vulg. retinui.
1094. ξυναντεῖ Aldin. Rob. Turn. ξυνανυτεῖ Vict. Stanlej. Schütz. Herm. ad Humboldt. ξυνανύτει Glasg. Blomf. Quum propter praecedentis versus obscuritatem sensus non perspicuus sit, de lectionis veritate judicari non potest. — αὐγάς Pauw. Heath. Schütz.
1096. βοῆς Farn.
1097. πέπλοισι Guelph. Ald. Turn. Glasg.

Μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
Τύπτει· πιτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
Δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
Εἶναι, κακῷ δέ τῳ προςεικάζω τάδε.
Ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
Βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
Πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
Φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

1098. μελαγκαίρωνι Guelph. Ald. μελαγκέρῳ Rob. μελαγκέρῳ var. lect. ap. Schol. et sic Casaub. Schütz. Humb., quod si verum esset, neque κεκρυμμένῳ explicandum esset cum Schol., neque cum Schütz. de bipenni corneo manubrio instructa accipiendum, sed ad vaccam referendum esset, nigris cornibus praeditam. Ea autem minus apte μηχάνημα vocarentur, et ob id ipsum praefero vulgatum μελαγκέρων, ad taurum referendum.

1099. πίπει Guelph. Aldin. πίπτει Turn. — δ' ἐνύδρῳ vulg. δ' ἐν ὑδρῷ Ald., sed δ' ἐν ἐνύδρῳ metri causa recte Schütz. Blomf. Sed Blomf. etiam κύτει pro τεύχει dedit, quod non necessarium est.

1100. δὲ ante λέβητος habent Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed recte abest in Med. Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf. — χέβητος Ald.

1101. οὐκ ὀμπάσαι μ' ἄνθε σφάτων Ald.

1102. κακῷ δέτω Ald.

1103. ἀποδέθες φάτων Ald. — τὶς vulg., sed τίς scribendum, et post στέλλεται, ubi vulg. puncto distinguitur, interrogationis notam ponendam esse, viderunt Heath. Pauw. Schütz. Blomf.

1104. βροτοῖσι Farn. Vict. Stanl. Schütz., sed βροτοῖς, quod metrum postulat, Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf. — κακῶν γὰρ δὴ αἱ Farn. Vict. Glasg. 1. hinc κακῶν δὴ γὰρ αἱ Herm. Schütz. Lobeck. ad Aj. p. 339., sed κακῶν γὰρ διὰ Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. 2., ex quo cum altera illa lectione collato perspicuum est κακῶν γὰρ διαὶ scribendum esse, et sic Herm. ad Humboldt. et Blomf.

1105. πολυτεῖς Vict. Canter. Stanl. Glasg. Schütz. Humboldt. πολυεπεῖς Med. Ven. Flor. Farn. Ald. Rob. Turn., quod quin vel sine hac optimorum librorum auctoritate praeferendum fuerit, nemo dubitare potest, et praetulerunt Herm. ad Humboldt. et Blomf. — Vocabula θεσπιῳδὸν φόβον omittit Rob. θεσπιῳδῶν emendarunt Casaub. Pears. Heath. Schütz. θεσπιῳδοὶ Hermann. ad Humboldt., quod, si quid mutandum est, alteri emendationi praeferendum est, sed vulgata sana videtur.

1106. φέρουσι vulg., sed φέρουσιν exigente metro Pauw. Glasg. Blomf., et sic Farn.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ, ἰὼ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι. στρ. ς'.
Τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα.
Ποῖ δή με δεῦρο την τάλαιναν ἤγαγες;
Οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

Φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ' αὑτᾶς θροεῖς
Νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
Ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
Ἀηδὼν βίον. 1154

1107. ἰὼ semel auctore Butt-'o Blomf., sine causa, versus mpositus est ex dochmio hy-rcatalecto et dochmio.

1108. θροᾶ Ald. θροᾷ Turn. ἐπαγχέασα Vict. Stanl. Schütz. ἐγχέασα Guelph. Ald. Rob. ırn. Glasg. Blomf., qui tamen rruptum putat. ἐπ' ἄχεα σὰ ıendavit Seidl. de vers. dochm.

14. Hermannus autem ad ımboldt. sanum putat, anti-'ophicum autem ita legit πε-βάλοντο οἱ πτεροφόρον δέμας ρ, in quo, ut γὰρ quinto lo-positum taceam, cujus sane empla exstant, offendit tamen ıtus in περιβάλοντο οἱ, et ıum illud ἐπεγχέασα quem osum habeat non video, quare hi quoque corruptum vi-tur.

1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ Med. ıelph. Rob. οὐδέν ποτ' εἰμὶ d. Turn. οὐδέποτ' εἰ μὴ Vict. δήποτ' εἰ μὴ Farn. De vera :tione nemo dubitare potest. Interrogationi τί γὰρ Chori rsonam praefigit Rob.

1111. τις ἢ Guelph. Ald. Turn.

1112. αὑτᾶς Turn. Blomfield. τῆς Ald.

1113. ἄνομόν γε Vict. ἄνομόν γ' Farn. et sic Pauw. Schütz., sed γε, quod aperte tanquam fulcrum additum est versui, qui antistophico corrupto non videbatur respondere, recte omittunt Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.

1114. ἀκόρεστος vulg. metro invito, ἀκόρετος recte Ald. Glasg. Blomfield. — βοῦς Rob. βοᾷς Turn. — βοᾶς φιλοίκτοισι φρεσὶν Farn., hinc βοᾶς φιλοίκτοις ταλαίναις φρεσὶν Vict., sed pro φιλοίκτοις, quod aperte ex glossemate natum est, φεῦ legitur in Med. Guelph. Aldin. Rob. Turn., quod metro postulante receperunt Glasg. Schütz. Blomfield. In iisdem ταλαινὰς legitur, cujus loco ταλαίνας habet Vict., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Incommodum sane foret, ταλαίνας cum βοᾶς jungere.

1115. ἴτυν ἴτην σθένουσ' ἀμφὶ θαλῆ Ald.

1116. ἀηδὺν Rob.

1117. ἰὼ semel Blomf., ut in strophico.— ἀηδόνος μόρον vulgat., quod transponi jubet me-

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ, ἰὼ, λιγείας μόρον ἀηδόνος· ἀντ. ς'.
Περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
Θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
Ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟΡΟΣ.

Πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
Ματαίους δύας,
Τὰ δ' ἐπίφοβα δυςφάτῳ κλαγγᾷ
Μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
Πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
Κακοῤῥήμονας;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ γάμοι, γάμοι στρ. ζ'.
Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
Ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
Τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
Ἠνυτόμαν τροφαῖς·

---

trum, et sic auctore Hermanno Blomf.

1118. περεβάλοντο Med. περιβάλλοντο Ald. παρεβάλοντο Rob. περιβάλοντο Turn. Vict. Glasg. περιβαλόντες Ven. Flor. Farn. παρέβαλον Schütz. περίβαλον Blomf., quod verum puto, sed in textu nihil mutare ausus sum, quia antithetici lectio incerta est. Hermanni ratio ad strophicum allata est. — πετροφόρον Rob.

1119. ἀγῶνα Guelph. Ven. Farn. Ald. Rob. Vict. Schol. var. lect. ap. Turn. αἰῶνα Turn. var. lect. ap. Schol. Stanl. Pauw. Glasg. Schütz. Blomf. recte. — καμάτων Guelph. Ald.

1120. ἀμφίκη Ald.

1122. δοι pro θύας Ald. δ' οἷ Turn.

1123. ἐπὶ φόβῳ Ald. Rob. Turn. ἐπιφόβῳ Vict. Stanl. Glasg. Schütz, utrumque sine sensu. ἐπίφόβα Flor. Farn. ἐπίφοβα Aurat. Blomf., quod metrum quoque postulat.

1124. μελοτυπεῖς Flor. μολοτυπεῖς Farn. — ἐννόμοις Ald. Rob.

1125. ὅρουσ' Guelph. — ἔχῃ Flor. — θεσπίας Vict. var. lect. ap. Turn. Cant. Stanl. θεσπετίας Ald. θεσπεσίας Med. Rob. Turn.

1126. Inde ab hoc versu lacuna est in cod. Med. usque ad Choeph. v. 10.

1127. γάμοι γάμον Ald. γάμοι semel Rob.

1130. τάλαινα Vict. Canter. Stanl., sed τάλαιν' Guelph. Ald. Rob. Turn. et recentiores.

1131. Hunc versum in Guelph. Aldin. Turn. statim sequitur

Νῦν δ' ἀπφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
Ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

Τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
Νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.
Πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,
Δυςαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας,
Θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ πόνοι, πόνοι ἀντ. ζ'.

---

ph. v. 10. et Agamemno-nscriptio usque ad Choe-rum finem continuatur. ob. est lacuna, sed monuit r, multa deesse et sequen-t Choephoris esse.

3. κἀχερουσίας ὄχθας ex datione Casauboni Blomf., ὄχθος sit tumulus, ὄχθα sed utrumque vocabulum ie idem significat: collem pam sitam, ut Pers. 465., e autem loquendi consue-ita tulit, ut altera forma ripae, altera tumuli signi-nem indueret, ita tamen, tera alterius vim interdum et, sic Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον ipam Ismeni Eur. Suppl.

4. In fine hujus versus in-gationis signum posuit Blom-, quia τί non possit pro poni, sed ὅτι ἐφημίσω est dixisti, τί ἐφημίσω quid is.

5. νεογνὸς ἂν ἀνθρώπων Schütz., sed ἂν in ejus-dictione recte abesse, jam as monitum est; at eadem usa Blomf. νεογνὸς ἂν μά-misso ἀνθρώπων, quo fa-est, ut in antistropha tur-noveret.

6. ὑπὸ Ven. Flor. ἧπαρ cit Canter., quod probat Valck. ad Hippolyt. 1070., sed non necessarium est. Schütz. metri causa post ὑπαὶ aliquid excidisse putat, sed de metro ad antistrophicum videbimus. — δείματι conj. Stanl. male.

1137. δυςαγγεῖ τύχᾳ Farn. Vict., quod jam Cant. correxit. δυςαλγεῖς τύχας Schütz. sine causa. — μινυρὰ κακὰ θρεομέ-νας vulg., quo metrum pessum-datur, quare Seidler. de verss. dochm. p. 43. et 172. in anti-strophico θανατηφόρα scriben-dum putant, sed rectius vide-runt Schütz., Herm. El. metr. p. 279. et ad Humboldt. atque Blomf., κακὰ ejiciendum esse, quod interpretamentum est. θρευ-μένας autem, quod volunt Her-mann. et Seidl., non video cur sit necessarium.

1138. τραύματ' ex conj. Can-teri Pauw. Schütz. θαύματ' Tyrwhitt. Schneider. in Lexic. et Blomf., sed θραύματα, quae animum frangunt, verum est. — κλύων Schütz., a quo genitivus θρεομένας pendeat, pessime; ille est genitivus absolutus, ad quem σοῦ supplendum, ut v. 1251., κλύειν autem a θραύμα-τα pendet.

1140. πόλεως ὀλευμένας Vict. Stanl. Schütz. πόλεος ὀλωμένας Ven. Flor. πόλεος ὀλουμένας

Πόλεος ὀλομένας τοπᾶν.
Ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
Πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
Οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
Τὰ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
Ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
Καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνῶν,
Μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα;
Τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων

Glasg. 1. πόλεως ὀλομένας Casaub., sed recte πόλεος ὀλομένας Glasg. 2. Blomf.

1143. ἐπήρκεσεν Blomf. male, nec melius, quod idem proponit, ἄχος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν.

1144. μὴ οὐ scribi jussit Hermann. de Ellips. et Pleonasm. p. 222., quod recepit Blomf. Sed ipse jam recte mutavit sententiam ad Viger. p. 800., et simplex μὴ positum esse putat, quia non de re futura, sed de praeterita et certa sermo est, ut Soph. Trach. 225. ὁρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον. — ἔχειν Vict., quod correxit Stanl.

1145. ἐμπέδῳ vulg., quod in ἐν πέδῳ recte mutarunt Casaub. Heath. Blomf. Sed neque sic versus sanus esse videbatur, quare θερμὸν ὡς τάχ' emendavit Canter. θερμὸν ῥοῦν Musgr. θερμονὰς Lachm. de chor. syst. p. 106. θερμὸν οὖς etiam emendare aliquem memini. θερμόνους τάχ' ἐμπέσω βόλῳ Both. Schütz. τάδ' pro τάχ' vult Blomf. Nihil mutandum, sed ἐμαυτήν aut βαλῶ supplendum videtur.

1146. προτέροις vulg., quod metri causa recte correxerunt Pauw. Schütz. Glasg. Blomf.

1147. καὶ κακοφρονεῖν vulgat., sed καὶ, ut facile ex vocabulo sequente nasci potuit, ita metro adversatur, quare ejiciendum esse recte judicavit Hermann. ad Humboldt., quem sequitur Blomfield., et abest in Ven. Flor. κακοφρονῶν ex emendatione Schützii Humboldt. Blomf. recte.

1148. Blomf., quia v. 1135. dedit νεογνὸς ἂν μάθοι, hoc versu scribendum putat τίθησι δαίμων καὶ βαρὺς ἐμπίτνων. Debebat saltem τίθησιν scribere, sed nihil mutandum esse, nostra versuum distributio docet, quae Hermannum sequitur.

1149. θανατηφόρα Pauw. Glasg. 2. Seidl. de verss. dochm. p. 43. et 172. Lobeck. ad Phrynich. p. 651., sed vid. quae ad v. 1137. monita sunt.

Ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην·
Λαμπρὸς δ᾽ ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς,
Πνέων ἐςήξειν, ὥςτε κύματος δίκην
Κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
Μεῖζον· φρενώσω δ᾽ οὐκέτ᾽ ἐξ αἰνιγμάτων.
Καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
Ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
Τὴν γὰρ στέγην τήνδ᾽ οὔποτ᾽ ἐκλείπει χορὸς
Σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
Καὶ μὴν πεπωκώς γ᾽, ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
Βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
Δύςπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐριννύων.
Ὑμνοῦσι δ᾽ ὕμνον δώμασι προςήμεναι
Πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ᾽ ἀπέπτυσαν
Εὐνὰς ἀδελφοῦ, τῷ πατοῦντι δυςμενεῖς.
Ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τὶς ὥς;
Ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
Ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ᾽ εἰδέναι

1152. *νύμφας* Vict. quod correxerunt Glasg. Blomf.

1154. *ἐςάξειν* vel *ἐςαίξειν* cum Bothio vult Blomf. sine causa.

1155. *κλύειν* vulgat. *κλύζειν* Aurat. Schütz. Glasg. Blomfield. recte, sed *πρὸς ἀκτὰς*, quod idem vult Aurat., probantque Buttler. et Blomf. non magis est necessarium, quam *πρὸς αὐτὰς*, quod suspicatur Blomf.

1157. *ξυνορόμως* Glasg. Schütz.

1158. *ῥινηλατούσης* Vict. Canter. *ῥινηλατούσῃ* Aurat. Casaubon. Stanl. Glasg. Schütz. Blomfield., quod recepi, quia idem in Farn. et *ῥινηλατούσῃ* in Flor. legitur; nam possit sane etiam genitivus defendi, ut sit absolutus subaudito *ἐμοῦ*, ut v. 1137.

1160. *ξύμφθογγος* Schütz. Glasg. Blomf.

1162. Schützius *Κῶμος* scripsit et post *δύςπεμπτος* commate interpunxit; male. Verba *δύςπεμπτος ἔξω* commatibus includenda sunt, ut *κῶμος Ἐριννύων* jungatur. Sic Herm. ad Humb. et Blomf. — *ξυγγόνων* Schütz. Glasg. Blomf. — *Ἐρινύων* Blomfield.

1164. *δώμασιν* Glasg. Blomf.

1165. *πρώταρχος* Flor.

1166. Post *ἀδελφοῦ* recte interpunxit Pauw., ut *ἀπέπτυσαν εὐνὰς* jungatur; quominus enim cum Heath. et Blomf. construatur *δυςμενεῖς τῷ πατοῦντι εὐνὰς ἀδελφοῦ*, prohibet ordo verborum.

1167. *τηρῶ* Ven. Flor. Farn. Vict. *θηρῶ* Canter. et recentiores.

1169. *καὶ μαρτύρησον* Farn.

Λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν,
Παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
Πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
Κυρεῖν λέγουσαν, ὥςπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

Ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτον νόμῳ;

1171. ὅρκος πῆμα vulg. ὅρκου πῆγμα Aurat. Cant. Stanl. Casaubon. Schütz. Blomf., qui inepte suspicatur legendam esse ὅρκοις ῥῆμα. Verum esse πῆγμα, docet παγὲν, ὅρκος autem non mutandum est, et omnis difficultas tollitur commate ante πῆγμα posito, quod cum Glasg. fecit Humboldt. παγέντας ὅρκους habet Eur. Iph. Aul. 395.

1172. παιώνιος Farn. Casaub.

1173. Vulgo post πόλιν commate interpungitur; hinc locus ita obscurus fuit, ut Abresch. et Both. ἀλληθρούπολιν reponerent, Schütz. post ἀλλόθρουν complures versus excidisse putaret. Sed comma post πόλιν delendum esse, recte vidit Herm. ad Humboldt., ut accusativus πόλιν a λέγουσαν pendeat.

1175 sqq. Haec vulgo sic leguntur: ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; ἁβρύνεται κ. τ. λ., quae quum male cohaerere sentiret Schützius, versum qui ab ἁβρύνεται incipit, Cassandrae tribuit, et deinde unum versum, qui Chori interrogationem contineret, excidisse putat. Aliter, nec tamen melius, hunc locum constituit Orell. ad Isocr. p. 373. Verum versuum ordinem, quem in textu exhibui, restituit Herm. ad Humb., quem sequitur Blomf.

1178. βαρύνεται Farn.

1180. ἠλθετόν γ' ὁμοῦ voluit Buttler. ἠλθέτην autem Elmsl. ad Aristoph. Acharn. 733. et ad Eur. Med. 1041., hinc ἠλθέτην ὁμοῦ Blomf., quod non displi-

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

Ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰοὺ, ἰοὺ, ὢ ὢ κακά.
Ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
Στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
Ὁρᾶτε τούςδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
Νέους, ὀνείρων προςφερεῖς μορφώμασιν;
Παῖδες θανόντες ὡςπερεὶ πρὸς τῶν φίλων
Χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
Σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,

---

oet, sed *νόμῳ ex more* non est spernendum.

1184. *ἄνακτος* vulg. *ἄνατος* conj. Canter. et Dawes. Misc. Crit. p. 236., probavit Schaefer. melet. crit. p. 137. (ubi male *Λοξία* scripsit) et receperunt Schütz. Glasg. Blomf., qui male *κότου* legendum proponit.

1185. *οὐδὲν οὐδὲν* Vict. Cant. Stanl., sed *οὐδέν' οὐδὲν* scribendum esse vidit Cant., quem sequuntur recentiores. — *ἤπλακον* Glasg. Blomf.

1189. *φροιμίοις ἐφημίοις* vulg. *φροιμίοις ἐφημένους* Ven. *φροιμίοις* (οι) *ἐφημένους* Farn. Hinc patet librarium, oculo in finem versus sequentis aberrante, inde *ἐφημένους* sumsisse pro eo vocabulo, quod scribendum erat; ita jam Buttlerus judicavit. Frustra igitur varias conjecturas tentarunt viri docti: *ἐκφημίοις* Casaub. *ἐφυμίοις* Jacob., quod recepit Blomf. *εὐφημίοις* Stanl. et Spanh. ad Callim. hymn. in Del. 89. *ὑφηνίοις* Musgr. *φροιμίων εὐφημίαις* Schütz. *φροιμίοις ἐφ' ἡμέροις* Both. *φροιμίοισι φημίοις* Blomf.

1191. *μορφώμασι* Glasg. Blomfield. — Interrogationis loco punctum posuit Schütz. male.

1194. *ξὺν* Glasg. Schütz.

Πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
Ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
Λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
Οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
Ἐμῷ. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
Νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
Οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
Λέξασα, κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην
Ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
Τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεύς
Ἐστιν. τί νιν καλοῦσα δυςφιλὲς δάκος,
Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Θύουσαν Ἅιδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἄρην

1196. ποινὰς φημὶ Farn. Blomfield.

1199. δούλειον Farn.

1200. νεῶν δ' Schütz. inepte. — ἄπαρχος Farn.. Vict. ἔπαρχος Cant. et recentiores.

1202. λείξασα conj. Tyrwhitt. Both., quod non displicet. — καὶ κτείνασα Vict. κἀκτείνασα ex emendatione Canteri recentiores.

1204. τοιάδε Ven. Flor. — Post θῆλυς vulg. interpungitur, sed θῆλυς ἄρσενος sibi opponi et conjungenda esse perspicuum est, quod primus vidit Tyrwhitt., qui ita interpungit: τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς. Hoc egregium sane sensum praebet, sed quid deinde ἐστὶν significet? Elmsl. ad Eur. Heraclid. 387., qui eodem modo interpungit, ἐστίν in εἶεν mutat, quod non displicet. Sed si ἐστὶν retinendum est, post τολμᾷ interpungi oportet, idque cum Blomfield. feci, quamquam haec disjunctio non satis placet.

1205. Post τί interrogationis notam ponit Pauw., male; locutionem illustrat Hermann. ad Soph. El. 756.

1208. Comma post θύουσαν habet Vict. — In Ἅιδου μητέρα neminem offendisse miror, quod mihi quidem vitiatum videtur. Silentio praetereundi sunt Potter. ad Lycophr. 1188. et Schütz., qui vertunt *Orci matri sacrificantem*, ignorantes scilicet, ι dativi non elidi. Sed quod vertunt *matrem infernalem*, id an ne uno quidem exemplo confirmari possit, dubito; nam quae Bothius affert ᾅδου μολπὰς, ᾅδου μαγείρῳ, Βάκχα νεκύων, ea aliena sunt, et si revera illo genitivo *abominanda*, *dira*, exprimeretur, non μητὴρ, sed δάμαρ vocanda erat. Deinde hoc versu non nova convicia contineri debent, sed causa, ob quam nominibus illis digna sit, id quod ex particula τι elucet. Ita hic sensus mihi quaerendus videtur: *amphisbaenamne an Scyllam eam nominem —, quippe quae Orco immolat et amicis bellum*

Φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
Ἡ παντότολμος, ὥςπερ ἐν μάχης τροπῇ.
Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
Τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
Ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
Ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
Κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα.
Τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

---

infert. Nisi igitur insolentius aliquod compositum in *Ἀΐδου μητέρ'* latet, *Ἀΐδου νέρτερ'* vel simile quid legendum est. — *ἀρὰν* vulg., sed neque *ἄσπονδος ἀρὰ* dici potest, neque *ἀρὰν πνεῖν*. Certissima igitur est emendatio Lobeckii ad Soph. Aj. p. 341. *ἄρην* reponentis, ab ipso aptissimis exemplis stabilita. In eandem incidit et Buttlerus, et recepit Blomf.

1212. Post *πείθω* Schütz. et Humboldt. aposiopeseos signum ponunt, cui et *ὅμοιον* et sequens *τί γάρ;* repugnat. Sensus est: *et horum si tibi quid non persuadeo, perinde est*, ut infra v. 1376. *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις ὅμοιον.* Ad sensum similiter Herod. VII, 80. *ἢν δὲ αὐτοῖσι μὴ πιστὰ γένηται, ὅμοιον ἡμῖν ἔσται.* cf. Markl. ad Eur. Suppl. 1069. — *τί γὰρ* affirmandi significatione illustrat Heind. ad Plat. Sophist. 38.

1214. *σὺ μὴν τάχει* Vict. *σύ μ' ἐν τάχει* Aurat. Casaubon. Stanl. Schütz. Glasg. Blomfield., hic tamen mavult *καὶ σύ γ', ἐν τάχει παρὼν, ἄγαν μ' ἀληθόμαντιν* et in textu *ἄγαν ἀληθ.* dedit, sine causa. *ἄγαν γ'* legitur mox 1227.

1215. *παιδίων* vulg., quod in *παιδείων* recte mutarunt Schütz. Glasg. Blomf.

1217. *ἐξεικασμένα* Farn. Stanl. Blomf. male.

1220. *εὔφημον* minime *κατ' ἀντίφρασιν* pro *δύςφημον* positum est, quod putarunt Wakef. ad Soph. Trach. 786. Schütz. et Humboldt., sed sensus est *κοίμησον στόμα, ὥςτε εὔφημον γενέσθαι*, de quo adjectivorum usu v. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 299. Seidler. ad Eur. El. 442. Hermann. ad Vig. p. 897. ad Eur. Suppl. 1030. ad Soph. Electr. 135. ad Soph. Trach. 106. — *κοίμισον* Farn. Casaubon. Pears. male.

1221. *οὔτοι* Vict. Cant. Stanl. *οὔτι* ex emend. Canteri recentiores, et sic Flor. Farn.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

1222. εἴπερ ἔσται γ' ex conj. Schütz. Glasg. Blomf., sed vulgata lectione necessaria est; εἰ παρέσται λόγος est: *si id, quod dicis, praesens aderit, i. e. si factum exit*, quod simplici ἔσται non exprimitur.

1223. κατεύχει Schütz. Glasg. Blomf.

1224. τινὸς Vict. Cant. Glasg. Blomf. τίνος Flor. Casaubon. Stanl. Schütz., quod omnino necessarium est. — ἄγος ex emendatione Aurati Cantero probata Schütz. et Blomfield., sed ἄχος recte dicitur de eo, quod dolorem excitat, i. e. de malo, vid. quae ad Choeph. 579. monebuntur.

1225. In vulgata, quam exhibui, ἄν sensum pervertit, quare ἦ κάρτ' ἀρὰν Canter. Stanl. Pauw. ἦ κάρτ' ἄγαν vel ἦ κάρτα γοῦν Heath. ἦ κάρτα γὰρ Abresch. Schütz. Porsonus autem, qui praeterea in eo quoque offendit, quod pedes tertius et quartus unam vocem efficiunt, in praef. ad Hecub. p. XXX. ed. Lips. emendavit ἦ κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἐμῶν παρεσκόπεις, quod recepit Blomfield. Sed mutatio haec violentior est, quam quae probari possit, et Porsoni regulam satis redarguerunt Lobeck. ad Aj. 1017. Herm. ad Hecub. 721. et El. metr. p. 112. Hermannus ἦ κάρτ' ἄγαν probat, quod mihi quoque placet. — παρεσκόπης Flor. παρεσκόπης Farn.

1227. ἐμὴν pro Ἕλλην' reponi vult Elmsl. in *Quarterly Review* XIV. p. 463., qui Ἕλλην nunquam feminino genere adhiberi contendit; cujus sententiae neque rationem ullam adferre potuit, et tres ejus gratia locos praeter nostrum mutare debuit, Eur. Iph. Taur. 341. Ἕλληνος ἐκ γῆς. 495. πατρίδος Ἕλληνος Heracl. 131. στόλην Ἕλληνα. Corrigere etiam debebit Philemonem, ex quo Antiatticista Sangerm. p. 97. laudat Ἕλλην γυνή et Eustath. ad Il. p. 1077. Ἕλλην ἀληθῶς οὖσα et Phot. Bibl. p. 211. Ἕλληνα θρησκείαν τιμώσῃ. Xenoph. Cyneg. II, 4. Ἕλληνα φωνήν. — ἐπίστασαι ex emend. Marklandi ad Eur. Iph. T. 341. receperunt Glasg., Elmsl. l. c. et Blomf., sed ita sensus

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυςμαδῆ δ' ὅμως,

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
Ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον· οἲ ἐγώ, ἐγώ.
Αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
Λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
Κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
Τεύχουσα, κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ.
Ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
Ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
Τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
Καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
Σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.

---

vertitur; si enim ἐπίστασαι itur, versu sequente ad verκαὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα supadum erit ἐπίσταμαι, quod ptum est. Immo subaudienm est ἐπίσταται Ἕλληνα φά-, i. e. *graece loquuntur*. Quum m Cassandra dixisset: *atta- graecam linguam satis no- ut intelligere potueris*, *quae i*, respondet Chorus: *enim- et oracula graece loquun-, nec tamen facilia sunt in- ntu*.

1228. δυςπαθῆ vulg., quod rexit Canterus, quem sequun- recentiores.

1229. παπαῖ, οἷόν μοι πῦρ ἔρχεται τόδε scribendum pu- Herm. praef. ad Hecub. p. ., qui versum etiam sequen- mutandum censet, ut re- ndet versui 1187., sed pro- to ipse jam mutavit senten- m. Sed abest vulgo inter- ectio post πῦρ, quam propter uens δὲ necessariam esse vi- Blomf. Quod quum non in- ligerent Casaubon. Pearson. Stanl. δέμας pro δέ μοι scribi voluerunt.

1230. De ultima syllaba prioris ἐγώ in hiatu producta vid. Seidl. de verss. dochm. p. 91.

1231. δίπλους Flor.

1234. ἐνθήσει κότῳ vulgat., quod quum intelligi non posset, ποτῷ conjecerunt Casaub. Stanl., ut Jacobi, Musgravii, Scaligeri emendationes silentio praeteream. Sed necessaria est emendatio Hermanni ad Humb. ἐνθήσειν reponentis, quod et in Farn. legitur. Ita sensus hic erit: *quasi toxicum parans gloriatur, se mei quoque mercedem inveteratae erga Agamemnonem irae admixturam esse, gladium marito acuens, ut pro me adducta morte eum puniat*. Blomfield., ut vulgatam tueretur, et asyndeton inter ἐνθήσει et ἐπεύχεται silentio transiit, et ἀντιτίσασθαι in ἀντιτίσεσθαι mutare debuit. ἀντιτίσασθαι cum θήγουσα jungendum est, subaudito ὥστε.

1239. σφὲ μὲν Casaub. Pears.

Ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθῶ δ' ἀμείψομαι·
Ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
Ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
Χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐπόπτευσας δέ με
Κἀν τοῖςδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
Φίλων ὕπ', ἐχθρῶν οὐ διχοῤῥόπως, μάτην.
Καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια,
Κτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην.
Καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
Ἀπήγαγ' ἐς τοιάςδε θανασίμους τύχας.
Βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίξηνον μένει,

Schütz., sed nulla mutatione opus est; sceptrum primum alloquitur, deinde coronas.

1240. ἀγαθῶ δ' sensu caret. ἀγαθῶν δ' Pauw. ἐγὼ δ' Heath. πεσόντα· γ' ὧδ' Jacob., quod recepit Blomf., qui tamen ante πεσόντα interpungi mavult. ἀγαθὰ δ' Schütz. Optimum foret, si anapaestus tolerari posset, ἀγαθ' ὧδ', quae nulla fere mutatio est: *bona, quae mihi praestitistis, ita remunerabor*, i. e. par pari referam.

1241. Vulgatum ἄτην sensu caret, quare ἄτης conj. Stanl. ἄτη γ' Heath. ἄτης Glasg., quod improbat Elmsl. ad Med. 466. ἄταις Schütz. Blomfield., quod nimis longe a librorum lectione recedit, quam ut probari possit. Placet ἄλλην τιν', ἄλλην, quod ad Marg. Ask. invenit Buttlerus.

1243. Post ἐσθῆτ' vulgo puncto distinguitur; propterea ἐπωπτεύσας Heath. Schütz. Glasg. 2. Buttler. et sic Farn.; sed haec Apollinis allocutio ferri non potest, et propter praecedentia, et propter v. 1248. Recte jam Pauwius vidit, post ἐσθῆτ' comma ponendum esse, ut jungatur Ἀπόλλων ἐκδύων, ἐποπτεύσας δέ.

1244. καταγελωμένην μετὰ φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν vulg., neque sensu apto, neque μετὰ recte in fine senarii collocato; μέγα scribendum vidit Herm. ad Humboldt., quem sequi non dubitavi. Deinde vero etiam post ὕπ' comma ponendum est, quod ille neglexit. Comma, quod vulgo post ἐχθρῶν ponitur, tollendum esse vidit Blomf. Sensus enim hic est: *qui vidit me hoc ornatu irrisam inepte ab amicis, qui haud ambigue inimici erant.*

1246. κάλωμένη Heath. Schütz. κακουμένη Tyrwhitt. Musgr. Buttler. Sed neque hae mutationes necessariae sunt, neque ἠνεσχόμην καλουμένη jungendum est, quod putat Blomf., tum enim illud fit, in quo offendit Heath., ut καλουμένη πτωχὸς, καλουμένη λιμοθνὴς jungendum sit, sed constructio haec est: καλουμένη δὲ φοιτὰς, ἠνεσχόμην πτωχὸς, τάλαινα, λιμοθνὴς οὖσα.

1250. ἀντεπίξηνον vulg., quod in ἄντ' ἐπίξηνον recte mutavit Auratus, quem sequuntur Schütz. Glasg. Blomf.

Θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
Ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
Φυγὰς δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος
Κάτεισιν, ἄτας τάςδε θριγκώσων φίλοις·
Ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας·
Ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
Τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω;
Ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
Πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἳ δ' εἶχον πόλιν,
Οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
Ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ἅιδου πύλας δὲ τάςδ' ἐγὼ προςεννέπω·
Ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
Ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
Ἀποῤῥυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ

1251. θερμῷ κοπεῖσαν Aurat. θερμῷ κοπείσῃ Abresch. Glasg. Blomf. θερμὸν κοπείσης Schütz., sed nihil mutandum est, κοπείσης est genitivus absolutus, omisso ἐμοῦ, ut v. 1137. — προςσφάγματι Casaub. Schütz., quod non est necessarium. Sic πρόσφαγμα Eur. Iph. T. 441. ed. Seidt. Hecub. 41. ubi vid. Herm.

1257. Hic versus vulgo post v. 1263. legitur, ubi quum parum aptum eum esse vidisset Schütz., post v. 1258. collocavit, sed in veram sedem eum revocavit Herm. de verss. spur. p. VII. s. et ad Humboldt., quem sequitur Blomf. Hic autem recte eum poni, maxime perspicitur ex sequente ἄξειν, quod sensu caret, nisi hic versus praecedit.

1258. ἄξει Stanl. Schütz. Glasg., quia, versu praecedente omisso, nexus deerat.

1259. In fine hujus versus recte Schütz. interrogationis signum posuit, quod vulgo male v. 1262. post κρίσει legitur.

1262. ἐκ θεῶν Flor.

1263. ἰοῦσα κἀγὼ Heath. Schütz. Humboldt. ἰοῦσα πόρσω Orell. p. 205., sed πράξω eodem sensu dictum est, quo v. 1261. et ad eum forsitan respicitur.

1264. τὰς λέγω vulgo, ex confusione litterarum Λ et Δ. τάςδ' ἐγὼ recte Cant., quem sequuntur recentiores.

1266. ἐνθνησίμων Schütz. inepte.

1268. πολλὰ δὲ σοφὴ Ven. Flor.

Γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
Μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
Βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέων,

ΧΟΡΟΣ.

Ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

1269. *μακρὰν ἔκτινας* Ven.
1270. *αὑτῆς* Blomf.
1272. *ὦ ξένοι* Casaub. Stanl. Schütz. Blomf., sed repetitum *οὐ* aptissimum est. — *χρόνῳ πλέω* vulg. *χρόνῳ πλέῳ* Jacob. et sic Farn. *χρόνῳ πλέον* Pauw. *χρόνου πλέων* Schütz. Blomf. *χρόνῳ πέλει* Orell. ad Isocr. p. 375. *χρόνον κλέκω* id. in Philol. Beitr. p. 206. Sed nihil horum aptum est; certissimum videtur et facillimum, in quod et Pears. incidit *χρόνῳ πλέων*: *non est mihi tempore*, i. e. *retardando, majus effugium*, i. e. retardare quidem mortem possum, sed non effugere; confirmatur hoc sequente Chori et Cassandrae sermone v. 1273 et 1274.
1273. *τῷ χρόνῳ* suspicatur Schütz. sine causa.
1276. 7. Hi versus vulgo inverso ordine leguntur, quos auctore Heathio recte transposuerunt Schütz. Humboldt. Blomf. Frustra dubitat Buttlerus et *δυσδαιμόνων* legendum putat.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ὅμοιος ἀτμὸς, ὥςπερ ἐκ τάφου, πρέπει.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
Ἰὼ, ξένοι.
Οὔτοι δυςοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ
Ἄλλως. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
Ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
Ἀνήρ τε δυςδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
Ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ως θανουμένη,

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
Ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι

1282. *φόβον* vulg. *φόβον* (ν supra scr.) Farn. *φόνον* ex conj. Canteri recentiores recte.

1283. Vulgo interrogationis signum post *πῶς* abest, quod necessarium esse viderunt Pauw. et Blomf.

1289. Comma ante *θάμνον* primus recte posuit Schütz., quem sequuntur Glasg. Blomf.

1290. Vulgo: *φόβῳ. ἀλλ' ὡς θανούσῃ*, quod vertunt: *sed ut morituræ mihi testamini*, quod neque verbis inest, neque sequentibus accommodatum est. *μαθούσῃ* conj. Schütz. *ἀλλ' ὥς θανούσῃ* voluit Orell. ad Isocr. p. 375. *ὡς θανούσῃ μαρτυρῆτε* id. in Philol. Beitr. p. 206. Id. quod in textu dedi, Hermanno debetur ad Humboldt., et receptum est a Blomf.

1259. *ἔστ' εἰπεῖν* Ven. — *ῥύσιον θρῆνον* emendavit Herm. ad Humboldt., quod vix probandum est; illud tamen persuasum habeo in *ῥῆσιν ἢ* adjectivum aliquod latere, tam languida enim est vulgata, ut ferri nequeat, quamquam reliquorum editorum nemo offendit.

1296. *αὐτῆς* vulg. *αὑτῆς* Farn. et Blomf. auctore Elmsl. recte, propter antecedens *ἐμόν*.

Μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
Καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ᾽ ἔχειν ἀρας,
Οὐδὲν τόδ᾽ ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἐναντίον φέρων,
Ὃς οὐ προτιμῶν, ὡςπερεὶ βοτοῦ μόρον,
Μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
Ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
Ὠδῖν᾽, ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆςδε χρῆν σ᾽ ἀνδρηλατεῖν,
Μιασμάτων ἄποιν᾽; ἐπήκοος δ᾽ ἐμῶν
Ἔργων, δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι,
Τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη

---

metri causa et ego olim emendavi, et emendasse video Seidlerum de verss. dochm. p. 172. et Hermannum ad Humboldt., quos sequitur Blomf. — ἔσει Schütz. Glasg. Blomf.

1388. οὐδὲν τότ᾽ Is. Voss. Orell. ad Isocr. p. 375. Blomf. male. οὐδὲν τόδε est *nihil ejusmodi.*

1390. μήλοις φλεόντων εὐπόκοις νομευμάτων Schütz. sine causa, neque melius μήλων φλεόντων ad βοτοῦ apponi putant Buttl. et Blomf., sed recte Heath.: *quum oves abundarent in gregibus velleribus bene instructis*, i. e. quum ovem immolare posset.

1392. τε λημμάτων vulg. ἀημάτων bene divinavit Canterus, quod receperunt recentiores. τε versus causa insertum est, cum ΑΗΜΑΤΩΝ in ΛΗΜΜΑΤΩΝ corruptum esset.

1393. τῆςδε χρὴ vulg. τῆςδ᾽ ἔχρη Schütz. τῆςδε χρῆν recte Glasg. Blomf.

1394. βιασμάτων Ven.

1396. λέγω δέ σοι τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν vulg. sine sensu. παρεσκευασμένος legit Auratus. παρασκευασμένον Casaub. λέγω δέ σοι τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη· ἐκ τῶν ὁμοίων χρῆν σε νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν. Buttler. λέγω δέ σοι τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένῃ σ᾽ ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν Schütz. Humboldt. hoc sensu: *dico autem tibi, te talia mihi minari, ut quae parata sim et exspectem, te, si similiter manu viceris, mihi imperaturum.* Sed ut reliqua taceam, hoc sensu ad ἀπειλεῖν non omitti poterant pronomina σέ et μοί, deinde nescio, quis unquam dixerit παρεσκευάσμαι σὲ ἄρχειν exspecto te imperaturum esse. λέγω δέ σοι τοιαῦτ᾽ · — ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ὁμοίων — χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν dedit Blomf., in quibus non solum λέγω δέ σοι τοιαῦτα displicet, sed παρεσκευασμένης etiam soloecismus est, quum debeat nominativus esse; nam exempla a Blomf. allata nihil aliud probant nisi ὡς cum genitivis absolutis dici, quod tam notum est, ut

Νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
Καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν, ἄλλων
Ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.
Τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν, ἀσινεῖ
Δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ α'.

Σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ β'.

Τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ γ'.

Ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ δ'.

Ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,

1313. Vulgata, quam exhibui, neque sensui neque metro satisfacit. *θανάτων ἂν ἐπικρανεῖ* emend. Jacob. *ἄτᾳ ἐπικρανεῖ* Pauw. *αὐτὸς ἐπικρανεῖ* Heath. *ἐπικραίνει* omisso *ἄγαν* Herm. ad Humboldt., et *ἄγαν* abest a Ven. Flor., mirum tamen, quomodo irrepserit. *ἄταν τε κρανεῖ* H. Voss. Blomf. Codicum auxilium exspecto.

1314. In hoc quoque versu metrum laborat. *τίς ἂν οὐκ εὔξαιτο* Cant. Blomf. sensu vix apto. *τίς ἂν εὔξαιτ' ἄρα* Pauw. *ἄρ'* post *βροτῶν* inserit Heath. *ἄρ'* post *ἂν* H. Voss. *βρότος ὢν* Both. Butl. *τίς, τίς ἂν* Musgr. *τίς ἂν οὖν* Pors. ad Aristoph. Eccl. 363. Sed horum nihil certum est.

1316. *ὤμοι* Blomf., sed v. Reisig. ad Oed. Col. p. CXVII. — Post *πέπληγμαι* colo interpungit Blomf., et deinde pro *ἔσω* scribit *ἔχω*, quod parum placet.

1317. Quae sequuntur, vulgo inter semichoria distribuuntur; singulis autem Chori personis tribuenda esse, sensus eorum, quae dicunt, clarissime demonstrat, idque primus vidit Hermannus dissert. de choro Eumenidum p. IX. s., quem sequitur Blomf. — *σῖγα* Vict. *σίγα* Stanl. Glasg. 1. Vict., veram lectionem revocarunt Glasg. 2. Blomf.

1318. Comma, quod vulgo post *ὤμοι* ponitur, recte post *μάλ' αὖθις* posuit Blomf. conferens Choeph. 863. Soph. El. 1416. Eur. Hecub. 1027. Orest. 1017. Aristoph. Plut. 936.

1319. *οἰμώγμασιν* Farn.

1320. *κοινώσοίμεθ'* Schütz. *κοινωσαίμεθ'* Glasg. Blomf., qui etiam interrogationis signum male addidit.

Πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν,

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ἑ.

Ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
Καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεοῤῥύτῳ ξίφει.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ϛ'.

Κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
Ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ζ.

Ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὣς
Τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ή.

Χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ϑ'.

Οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.
Τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ί.

Κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυςμηχανῶ
Λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

1324. *νεοῤῥάντῳ* suspicatur Blomf., sed non de gladio Clytaemnestrae recente caede cruentato sermo est, quod et Schütz. putat, sed de stricto Choreutarum gladio.

1327. *ὡς* vulg., quod non ita in fine senarii poni poterat. *ὣς* etiam sensus postulat.

1329. *μελλούσης κλέος* vulg., quod vario modo emendarunt viri docti, sed Trypho *περὶ τρόπων* in Museo crit. Vratislav. p. 10. haec habet: *κατὰ παρονομασίαν, ὣς χρυσῶ ἀπό τοῦ χρυσοῦ· οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ μελλῶ. Χρονίζομεν ὧδε. τῆς μελλοῦς χάριν.* Hinc Herm. ad Humboldt. *τῆς μελλοῦς κλέος*, quod recepit Blomf.

1330. *πεδοῖ* Herm. ad Humboldt., sed *πέδον* eodem sensu Choeph. 633.

1331. *τύχω λέγων* Schütz. inepte.

1332. *πέρα* Schütz. Humboldt., cui nexus sententiarum non favet. *κοὐ τὸ βουλεῦσαι παρά* Buttler., sed Blomf. recte vidit, construendum esse *ἐστὶ καὶ τὸ βουλεῦσαι περὶ τοῦ δρῶντος*, i. e. *quum caedem jam non prohibere possimus, de eo qui fecit*, i. e. de interfectoribus *consilium inire licet.* Confirmatur haec explicatio iis, quae sequuntur.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιά.

Ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
Δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιβ'.

Ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
Πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιγ'.

Ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
Μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιδ'.

Σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.
Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

ΧΟΡΑΓΟΣ.

Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
Τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
Τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
Πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
Δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
Φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
Ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
Νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·

---

335. *κτείνοντες* Farn. Vict., d correxit Canterus.
337. *κράτει* Vict. Glasg. *κρα-* ex Casaub. emendatione ütz. Blomf.
343. *πληθύομαι* Glasg. male.
345. *πάροιθε* Glasg. Blomf. causa.
347. *ὥς γάρ τις* Schütz. in- ogatione sublata, male. — *συνῶν* conjeci in Comment. ch. p. XII., quod etiamnum babile videtur.
348. *πημονῆς ἀρκύστατον* Au- Stanl. Schütz., sed *ἀρκύστατον* adjectivum est, ut Eur. Or. 1422. *πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν* Elmsl. ad Eur. Med. p. 152. ed. Lips. quod recepit Blomf., ne *ἄν* absit; eadem de causa *φράξει' ἂν* Schütz., sed *ἂν* recte abesse docuit Herm. ad Soph. Aj. 904. cf. Comment Aesch. p. XII.

1349. *φράσειεν* legi vult Lobeck. ad Soph. Aj. p. 443. nescio quo sensu.

1351. *νίκης* Vict. Glasg. Blomf., quod sensu caret, *δίκης* Pauw., sed *νείκης* Heath. Schütz. Hum-

Ἕστηκα δ᾽ ἔνθ᾽ ἔπαισ᾽, ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις
Οὕτω δ᾽ ἔπραξα, καὶ τάδ᾽ οὐκ ἀρνήσομαι
Ὡς μήτε φεύγειν μήτ᾽ ἀμύνεσθαι μόρον.
Ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥςπερ ἰχθύων,
Περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
Παίω δέ νιν δίς· κἂν δυοῖν οἰμώγμασιν.
Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
Τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
Οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
Κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν,
Βάλλει μ᾽ ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
Χαίρουσαν οὐδὲν ἧ Διὸς νότῳ
Γανᾷ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
Ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
Χαίροιτ᾽ ἄν, εἰ χαίροιτ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἐπεύχομαι.
Εἰ δ᾽ ἦν πρεπόντων ὥςτ᾽ ἐπισπένδειν νεκρῷ,

---

boldt., quod certissimum videtur. Idem vocabulum Eumen. 906. legitur ex emendatione Hermanni ad Soph. Aj. 955.

1352. *ἔπεσ᾽* vulgo, metro laborante. *ἔπεσεν* Casaub. Heath. Pauw. Humboldt. *ἔπαισ᾽* Schütz. Blomf., quod recepi, quia et sensum commodissimum praebet, et legitur in Ven. Farn. *Tranquilla sto, ubi eum cecidi*, i. e. non fugio, neque me fecisse nego, idque quia jam diu res cogitata et praeparata est. Itaque minime cum Abresch. et Blomf. de versu transponendo cogitandum est.

1354. *ἀμύνασθαι* Ven. Flor. Farn.

1356. *περιστοιχίζω* vulg. contra metrum. *περιστιχίζω* ex emendatione Canteri Schütz. Glasg. Blomf. — *καλὸν* Casaub.

1357. *οἰμώγμασι* Glasg. Blomf.

1358. *αὐτοῦ* vulg., quod in *αὑτοῦ* mutandum fuit, quid enim velit Blomf. ita explicans: *κῶλα αὐτοῦ μεθῆκεν αὐτὸν*, non video.

1361. *αὐτοῦ* vulg., quod in *αὑτοῦ* mutandum esse viderunt Schütz. Buttler. et Blomf.

1364. *γᾶν, εἰ σπορητὰς* vulg. sine sensu. *γαῖα σπορητὸς* Casaub. *γᾶν εὐσπόρητον* Schütz. probante Buttlero, sed accusativus male se habet. *ἢ διοσδότῳ γάνει σπορητὸς* ex Porsoni emendatione Blomf., sed verbum finitum desideratur. Hoc elegantissima emendatione restituit Herm. ad Humboldt., *γανᾷ* reponens, quod recipere non dubitavi.

1368. *πρεπόντων* vix ulla ratione defendi potest, nam quod Wolf. ad Demosth. Leptin. p. 217. pro *πρέπον* positum esse putat, id sane fieri posset, si

Τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
Τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
Πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟΡΟΣ.

Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
Ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος,
Ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
Λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν, εἴτέ με ψέγειν θέλεις,
Ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
Πόσις, νεκρὸς δέ, τῆςδε δεξιᾶς χερὸς
Ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

Τί κακὸν, ὦ γύναι, στρ.
Χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
Πασαμένα, ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον
Τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς;
Ἀπέδικες, ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ,

---

scriptum esset εἰ δ' ἦν τῶν πρεπόντων. Aut πρεπόντως legendum est cum Stanlejo aut πρέποντ' οὖν.

1369. τῷδ' ἂν conj. Tyrwhitt., quod non displicet, nec tamen omnino necessarium est; τάδε loci significationem habet, ut saepe. Ad δικαίως ἦν supplendum videtur πρέποντα. — Post ἦν vulgo ineptissime puncto distinguitur, ut ὑπερδίκως μὲν οὖν ad sequentia trahatur, sed in fine demum versus plene interpungendum esse, viderunt Tyrwhitt. et Herm. ad Humboldt.

1370. τοσόνδε malit Blomf., quod tamen non necessarium est.

1374. μου deest in Ven. — ἀφράδμονος Blomf.

1376. De priore εἴτε omisso v. Herm. ad Vig. p. 834. Heind. ad Plat. Sophist. 21. ad Hor. sat. II. 5, 10.

1378. Vulgo νεκρὸς δὲ τῆςδε δεξιᾶς χερὸς junguntur, colo post χερὸς posito; rectam interpunctionem viderunt Abresch. Humboldt. Blomf.

1379. δικαίως Farn.

1381. De metro hujus versus v. Herm. El. metr. p. 280.

1382. ῥυσᾶς vulg. invito metro ῥυτᾶς Stanl. Herm. ad Humboldt. Blomf. — ὁρώμενον Vict. sensu et metro repugnante. ὀρόμενον scribendum esse vidit Canter., quod non opus est in ὄρμενον mutare cum Abresch. Glasg. Schütz. Blomf.

1383. ἐπεύθου Farn.

1384. ἀπέταμες (ε) Flor. ἀπέτεμες (α) Farn. — ἄπολις vulg. ἀπόπολις

Μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
Καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀρας,
Οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων,
Ὃς οὐ προτιμῶν, ὡςπερεὶ βοτοῦ μόρον,
Μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
Ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
Ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆςδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
Μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
Ἔργων, δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι,
Τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη,

---

metri causa et ego olim emendavi, et emendasse video Seidlerum de verss. dochm. p. 172. et Hermannum ad Humboldt., quos sequitur Blomf. — ἔσει Schütz. Glasg. Blomf.

1388. οὐδὲν τότ' Is. Voss. Orell. ad Isocr. p. 375. Blomf. male. οὐδὲν τόδε est *nihil ejusmodi*.

1390. μήλοις φλεόντων εὐπόκοις νομευμάτων Schütz. sine causa, neque melius μήλων φλεόντων ad βοτοῦ apponi putant Buttl. et Blomf., sed recte Heath.: *quum oves abundarent in gregibus velleribus bene instructis*, i. e. quum ovem immolare posset.

1392. τε λημμάτων vulg. ἀημάτων bene divinavit Canterus, quod receperunt recentiores. τε versus causa insertum est, cum ΑΗΜΑΤΩΝ in ΛΗΜΜΑΤΩΝ corruptum esset.

1393. τῆςδε χρὴ vulg. τῆςδ' ἔχρη Schütz. τῆςδε χρῆν recte Glasg. Blomf.

1394. βιασμάτων Ven.

1396. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν vulg. sine sensu. παρεσκευασμένος legit Auratus. παρασκευασμένον Casaub. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη· ἐκ τῶν ὁμοίων χρῆν σε νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν. Buttler. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη σ' ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν Schütz. Humboldt. hoc sensu: *dico autem tibi, te talia mihi minari, ut quae parata sim et exspectem, te, si similiter manu viceris, mihi imperaturum.* Sed ut reliqua taceam, hoc sensu ad ἀπειλεῖν non omitti poterant pronomina σέ et μοί, deinde nescio, quis unquam dixerit παρεσκευάσμαι σὲ ἄρχειν *exspecto te imperaturum esse.* λέγω δέ σοι τοιαῦτ' · — ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ὁμοίων — χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν dedit Blomf., in quibus non solum λέγω δέ σοι τοιαῦτα displicet, sed παρεσκευασμένης etiam soloecismus est, quum debeat nominativus esse; nam exempla a Blomf. allata nihil aliud probant nisi ὡς cum genitivis absolutis dici, quod tam notum est, ut

Ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
Ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός,
Γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Μεγαλόμητις εἶ, ἀντ.
Περίφρονα δ' ἔλακες. ὥςπερ οὖν
Φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.
Λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὐπρέπειαν
Τίετον. ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
Τύμμα τύμματι τῖσαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
Μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην, Ἐριννύν θ' αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
Οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
Ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.

---

exemplis non egeat. Id quod in textu dedi, optime mihi convenire videtur feroci Clytaemnestrae animo, sensus enim hic est: *jubeo autem te, nam et ego ad similes minas parata sum, victoria vi reportata mihi imperare sin minus, et si contraria Dii perfecerint, damno edoctus sero sapere disces.*

1399. γνώσει Glasg. Schütz. Blomf.

1402. ψυχᾷ suspicatur Cant. male, neque recte de vulgatae lectionis veritate dubitat Schütz.

1403. λῖπος Vict., sed rectius λίπος Glasg., ut Soph. Ant. 1009. λίβος Casaub. Pears. Schütz. Blomf. sine causa. — εὐπρέπειαν τίετον Vict. εὖ πρέπει ἀτίετον Farn. ἐμπρέπει ἀτίετον emend. Canter., quod recepit Blomf. εὐ πρέπει ἀτίετον Schütz. ἐμπρέπειν ἀτίετον Herm. ad Humboldt. Sed res mihi valde incerta videtur, nam si ἀτίετον recipitur, etiam σέ metri causa ejiciendum est, quare nihil mutare malui. εὖ πρέπει. ἔτι σ' ἔτι σε χρὴ Lachm. de chor. syst. p. 87.

1405. τύμμα τύμμα vulg., quod correxit Stanl. Syllaba τι a sequente τῖσαι absorpta est. — τίσαι Vict. Glasg. Schütz., sed τῖσαι recte Blomf.

1406. ἀκούσεις Stanl. Both. Blomf. male et soloece.

1409. De infinitivo praesentis post ἐλπίς v. Elmsl. ad Eur. Med. 750. et Herm. in *Classical Journal* XLIV. p. 413. — ἐμπατεῖ Flor. Farn.

1410. ἐμὰς Vict. Cant. Stanl. ἐμᾶς Casaub. ἐμῆς Glasg. Schütz. Blomf.

Κεῖται γυναικὸς τῆςδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
Ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
Καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
Πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
Ἰστοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
Ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
Κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
Εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟΡΟΣ.

Φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, στρ. ά.

1413. *γυναικὸς τῆςδε* non cum Schütz. ad Cassandram, sed cum Humboldt. ad Clytaemnestram referendum est.

1418. *ἰσοτριβής* Pauw. Schütz. Glasg. Humboldt. idemque recipi vult Blomf., sed societatis notio ex praecedente *ξύνευνος* repetenda videtur, ut sit *et in lecto fidelis ei socia et in navi.*

1421. *φιλήτως* Flor.

1422. *εὖνις* Casaub. Pears. Orell. p. 208. *εὐνῇ* Pauw. Schütz. *εὐνὴ* H. Voss. *χλιδῇ* legendum putat Blomf., sed nihil mutandum est, *παροψώνημα* habet duplicem genitivum, ut Soph. Aj. 54., ubi vid. Herm. *παροψώνημα εὐνῆς* est gaudium, quod ex ejus morte seu sepulcro (sic *εὐνὴ* Soph. El. 429.) capitur, *παροψώνημα χλιδῆς* gaudium, quod ad priores delicias accedit.

1423. In strophis quae sequuntur distribuendis eam rationem secutus sum, quam proposuit Hermannus El. doctr. metr. p. 737., quamque secutus est Humboldt. Vulgo enim tres tantum strophae et antistrophae, eae, quae nobis sunt ά. έ. θ'., indicantur. Cum Hermanno in plerisque consentit Blomfield., nisi quod cum Buttlero post. v. 1443. nullam lacunam ponit, neque eas, quas nos antistrophas β'. γ'. vocavimus, antistrophas esse putat. Quo fit, ut post ἀντ. ά. lacunam ponat, quae ἀντ. β'. γ'. contineat; deinde quae nobis sunt ἀντ. β'. γ'., eas strophas fecit, et iisdem verbis ut antistrophas repetiit post ἀντ. θ'. Hinc ei ordo stropharum hic est:

ά. β'. γ'. δ'. ά. β'. γ'. δ'.
έ. ς'. ζ'. ή. έ. ς'. ζ'. ή.
θ'. ί. ϰ'. λ'. θ'. ί. ϰ'. λ'.

Qua ratione quanto sit simplicior et praestantior Hermanniana, non est quod multis exponatur. Ex hac systema ita est comparatum:

ά. β'. γ'. δ'. ά. δ'.
έ. ς'. ζ'. ή. έ. ς'. ζ'. ή.
θ'. β'. γ'. ί. θ'. ί.

τὶς ἂν Stanl. Schütz., sed *τίς ἂν* est *utinam aliquis*, ut *πῶς ἂν utinam aliquo modo* v. Schaef. ad Soph. Oed. Col. 1100. — *περιώδυνα* Erfurdt. ad Soph. Ant. 134. ed. maj. metro non perspecto.

Μηδὲ δεμνιοτήρης,
Μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
Φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ
Πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
Πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.
Ἰὼ, ἰὼ παράνους Ἑλένα στρ. β'.
Μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
Ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
Νῦν δὲ τελείαν * * *
* * * * * *
* * * * * *
* * * * * *
* * * * * *
* Πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον. στρ. γ'.
Ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
Ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

1425. ἀεὶ Glasg.

1427. καὶ in sequentem versum rejiciunt Buttler. Blomf., sed v. Herm. El. metr. p. 257.

1429. βίον abesse vult Buttler., sed multo melius in antistrophico lacunae signum ponunt Schütz. Glasg. Herm. Blomf.

1430. ἰὼ semel vulg. Alterum ἰὼ metro jubente inserui. — παρανόμους vulg. παράνομος ex conj. Canteri Schütz., sed παράνους scribendum esse, quod et sensus et metrum postulat, vidit Herm. ad Humboldt., idque cum Blomf. recipere non dubitavi.

1433. Lacunam post τελείαν esse, quod et sensus docet, et antistropham a v. 1519. incipere, vidit jam Seidl. de verss. dochm. p. 408., quocum consentit Hermannus.

1438. δι' αἷμ' vulg., sed ΔΙ, quod ex sequente ΑΙ natum est, sensu metroque postulante, ejicere non dubitavi: *ornasti, texisti te nobili sanguine, non exstinguendo.* Haec quum vulgo juncta cum verbis νῦν δὲ τελείαν legerentur, sensum aut nullum viderunt interpretes, aut conjecturis inferre conati sunt. ἀπηνθίσω Stanl. Casaub. Pauw. Schütz. τελείαν πολύμναστον ἄτην ἀπηνθίσω suspicatur Blomf.

1439. 40. Hi versus antistrophicis non respondent, et corruptos esse perspicuum est; sed emendatio eorum difficilis est, quia propter lacunam nexus eorum cum praecedentibus et sensus perspici nequit, quare abstineo. ἤ τις Schütz. probante Buttlero. — ἐριδμαντὸς suspicatur Blomf. — ὀϊζὺς vulg., quod correxerunt Glasg. Blomf.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου στρ. δ'.
Τοῖςδε βαρυνθείς
Μηνʼ εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
Ὡς ἀνδρολέτειρʼ, ὡς μία πολλῶν
Ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασʼ,
Ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟΡΟΣ.

Δαῖμον, ὃς ἐμπιτνεῖς δώμασι καὶ διφυί- ἀντ. ά.
οισι Ταντανλίδαισιν,
Κράτος τʼ ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
Καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
Ἐπὶ δὲ σώματος, δίκαν μοι
Κόρακος ἐχθροῦ, σταθεῖσʼ ἐκνόμως
Ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται * *

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Νῦν δʼ ὤρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ'
Τὸν τριπάχυιον

1443. ἐκτρέχῃς Flor.

1445. ὀλέσασα Vict. ὄλεσαν Flor.

1446. ἔπραξε Glasg. 2.

1447. ἐμπίπτεις Vict. metro invito. ἐμπίτνεις ex conj. Canteri Glasg. Blomf. rectius ἐμπιτνεῖς Herm. — διφυεῖσι vulg. invito metro. διφυίοισι correxit Herm. El. metr. 104. et ad Humboldt.

1448. Ταντελίδεσιν Flor.

1449. κράτος ἰσόψυχον vulg. contra metrum. κράτος γʼ Pauw. Heath. κράτος δʼ Pears. Both. κράτος τʼ Herm. ad Humboldt., quod cum Blomf. recepi, quia et sensus ei favet, et *T* ante *I* facillime excidere potuit.

1450. καρδίᾳ δηκτὸν vulg. egregiam Abreschii emendationem καρδιόδηκτον, quam metrum postulat, recte receperunt Schütz. Glasg. 2. Herm. Blomf.

1452. σταθεὶς vulg. σταθεῖσʼ recte Schütz. Glasg. 2. Blomf. — ἐννόμως Ven. Flor.

1453. Vocis bisyllabae defectum recte indicant Glasg. 1. Schütz. Blomf.; φόνῳ supplet Schütz. δόμοις Buttl. Blomf.

1454. Clytaemnestrae personam non apponit Vict.

1455. τριπαχύιον a πῆχυς derivatum neque metro convenit, et ridiculum est de Deo dictum; τρίςπαχυν, quod Pauw. et Buttl. legi volunt, eadem sensus difficultate laborat. Blomf. aut τριπαχύιον a παχύς derivandum putat, quod analogia non sinit, aut τριπάλαιον legendum, quod nimis a ductu litterarum recedit. Itaque ampliandum censeo.

Δαίμονα γέννας τῆςδε κικλήσκων.
Ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
Νείρει τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι
Τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ μέγαν οἴκοις τοῖςδε στρ. έ.
Δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.
Φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
Ἰὼ, ἰὴ διαὶ Διὸς
Παναιτίου πανεργέτα.
Τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
Τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
Ἰὼ, ἰὼ, στρ. ς'.
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
Ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
Ὤ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, στρ. ζ'.

ας
1456. γέννης Flor.

1458. νείρει vulg. νείρῃ Casaub. Stanl. Schütz. Blomf., sed debebat esse νείρᾳ, neque sensum ex eo video aptum, quare nihil muto. νείκει Scalig. ἦρι Is. Voss. — Propter praecedens αἱματόλοιχος facile aliquis καταλεῖξαι suspicari possit.

1459. ἄγος Casaub. Stanl. male.

1460. Versus syllaba una longior est antistrophico, quare Herm. ad Humboldt. τοῖςδ' αἴμονα conjecit, quod quum propterea vituperat Blomf., quod sint tria epitheta sine substantivo, errat, pertinent enim ad αἶνον; sed displicet καὶ, quo tertium epitheton duobus prioribus non copulatis adnectitur, displicet, quod δαίμονα sic removetur, quo aptissime respicitur ad praecedentia Clytaemnestrae verba, quare antistrophicus potius mutandus videtur.

1465. πανεργέταν Flor.

1468. ἰὼ semel Ven. Flor.

1470. τί ποτ' ἄρ' εἴπω Farn., catalexeos vitandae causa, ut mox v. 1472. ἐκπνείων.

1472. εὐσεβεῖ Flor. — ἐκπνέων bisyllabum est. v. Herm. ad Soph. Antig. 1132.

1473. κοίτας τᾶςδ' ἀνελευθέρας suspicatur Buttler. κοιτᾶν τᾶνδ' ἀνελευθέρων Blomf., sed repetendum est e praecedentibus κεῖσαι, ex notissimo graecismo κοίταν κεῖσθαι. — ἀνελευθέρα Farn.

Δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὖργον ἐμόν. στρ. ί.
Μηδ' ἐπιλεχθῇς
* * * * * *
* * *
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
Φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
Τοῦδ', ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος,
Τόνδ' ἀπέτισεν,
Τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ἀντ. ί.
Τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
Πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ,
Βιάζεται δ' ὁμοσπόροις

1476. Deesse in hac stropha versus duos, antistropha docet; sed Hermannus primos versus excidisse putat, deinde autem *μὴ δ' ἐπιλεχθῇς* legere videtur, idque cum sequentibus jungit, vertit enim Humboldt.: *at ne simul dicas, me Agamemnonis uxorem esse.* Sed hoc non potest passivum *ἐπιλεχθῇς* significare, praeterea Vict. *ἐπιλεχθὴς** habet, quare post hoc potius vocabulum, sensu etiam monente, lacunae signum posui.

1477. *ἐπιλεχθὴς* Vict. Cant. *ἐπιλεχθῇς* Pauw. Schütz. Glasg. Blomf. *ἐπιλεχθεὶς* Scalig., sed hoc incertum est propter sequentem lacunam. Male Blomf. cum Buttlero hic unum tantum versum excidisse putat, et dipodiam unam v. 1484. post *τόνδ' ἀπέτισεν*, vulgatam versuum distributionem in antistropha secutus, quam ad strophae normam cum Hermanno immutavi.

1485. *νεκροῖς* conj. Stanl. et sic Farn., sed opponitur Agamemnon *adultus impuberibus* Thyestae filiis.

1486. Versus syllaba brevior est, quare *ἦσθα* Pauw. *εἶ σὺ* Schütz. Blomf. Fortasse *ἐσσὶ* legendum est, ut Eur. Hel. 1246., cujus loco usitatam formam posuerunt scribae.

1488. *πῶς πῶς* ad marg. Ask. invenit Buttler., quod recepit Blomf., sed quum *πῶ* sicula vox sit, qualibus usum esse Aeschylum constat, nihil mutaverim.

Ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων
Μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
Πάχνα κουροβόρῳ παρέξει.
Ἰὼ, ἰὼ, ἀντ. ϛ'.
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
Ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
Ὤ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, ἀντ. ζ'.
Δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον ἀντ. η'.
Τῷδε γενέσθαι.
Οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
Οἴκοισιν ἔθηκ';
Ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν,
Τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν ἀν-

1492. μέλεος Both. Blomf. — ιοσβαίνων Vict. Ven. Flor. nnino locus non sanus vider, sed inutiles sunt virorum ctorum conjecturae, quas afrre non operae pretium est.

1493. πάχνα vulg. πάχναν κουβόρον Casaub. πάχναν κουροόρῳ Pauw. Both., sed nihil i πάχνα mutandum est, cujus o πάχνᾳ et sensus et metrum stulat, idque reposuerunt rm. ad Humboldt. et Blomf. προσέξει Aurat. Cant. παρήν Orell. p. 208.

1502. οὐκ Schütz. Buttler. omf., sed adnectit haec Clyemnestra iis, quae supra dixet. — Hunc et sequentem versm a sciolo quodam insertum tat Seidler. de verss. dochm. p. 408., quod si verum esset, in stropha nulla lacuna foret; sed ibi sensus quoque de lacuna admonet, et hi versus nescio quare jejuni vocandi sint. Cf. Herm. de verss. spur. p. IX.

1505. Interrogationis notam, quae vulgo abest, sensu postulante rectissime inseruerunt Schütz. Humboldt. Non obsequitur Blomf., qui ex Dobraei emendatione δούλιον pro δολίαν scripsit, quod minime probari potest.

1507. πολύκλαυτόν τ' vulg. Copulam otiosam versus detrimento tollunt Stanl. Schütz., sed πολυκλαύτην rectissime Pors. ad Eur. Med. 822. et Blomf., improbante quidem Elmslejo, qui in Mus. crit. Cantabr. VI. pag.

ἀξια δράσας, ἄξια πάσχων,
Μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
Ξιφοδηλήτῳ
Θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς, *στρ. θ'.*
Εὐπάλαμον μέριμναν,
Ὅπα τράπωμαι, πιτνόντος οἴκου.
Δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
Τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
Δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης,
Πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ἰὼ, γᾶ, γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, *ἀντ. β'.*
Πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου

296., in *Edinburgh. Review* XXXVII. pag. 94. et ad Eur. Med. 807. *τὴν πολύκλαυτον ἀν-άξια δράσας* legi jubet omisso nomine *Ἰφιγένειαν*, sed ille satis refutatus est ab Hermanno in *Classical Journal* XLIV. p. 419. Sed Hermannus ipse ad Humboldt. ita legendum suspicatur: *ἔρνος ἀερθὲν τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας, ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων*, additque *i. e. ἄξια ἀ-ξίων δραμάτων πάσχων*, in quibus et *ἔρνος Ἰφιγενείας* et artificiosa illa explicatio ferri vix possunt. Mihi quidem nihil mutandum videtur: *postquam filiam meam ex illo conceptam Iphigeniam indigne tractavit, digna passus, ne glorietur.* Vocabulum autem *ἀνάξια* in duos versus disjungi potuit, quia compositum est.

1512. *φροντίδος* Ven. Flor.

1513. *εὐπάλαμνον* vulg. *εὐ-πάλαμον* recte Glasg. Blomf. — Comma post *μέριμναν* male delent Stanl. Schütz. Humboldt. Blomf. *ἀμηχανῶ μέριμναν* jungendum est.

1514. *ὅποι* vult Elmsl. ad Heraclid. 595., sed vid. quae ad Choeph. 403. monebuntur. — *πίτνοντος* vulg. *πιτνόντος* Blomfield., quod necessarium est. v. ad Choeph. 35.

1517. *δίκη* vulg. *δίκῃ* Farn. *δίκην* Aurat. cui recte assentiuntur Canter. Schütz. Herm. Blomf. — *θήγει* vulg. *θηγάνει* emend. Herm. ad Humboldt. recepit Blomf.

1518. *θηγάναις* vulg. *θηγάναισι* Pauw. Abresch. Heath. Glasg. Blomf. metri causa.

1519. *εἴθε μ'* Farn.

1520. *ἐπιδεῖν* Farn.

Δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
Ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'
Ἄνδρα τὸν αὑτῆς, ἀποκωκῦσαι
Ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
Μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ ἀντ. γ'.
Σὺν δάκρυσιν ἰάπτων
Ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὔ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν στρ. ι'.
Τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
Κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
Οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
* * * * * *
* * * * * *
Ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
Θυγάτηρ, ὡς χρὴ,
Πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον

1521. *νῦν* post *δροίτας* vulgo legitur, sensus non minus quam metri causa otiosum, quare uncis inclusit Glasg., ejecerunt Humboldt. Blomf. et omittitur in Ven. Flor.

1523. *τόδ'* Blomf. male. — *τλήσει* Glasg. Schütz. Blomf.

1524. *αὐτῆς* Farn. Blomfield. male. — *ἀποκωκύσαι* vulg. accentum ex Farn. correxit Blomfield.

1526. *ἐπικράναι* vulg. accentum correxit Blomf.

1527. *ἐπιτύμβιον αἶνον* ex Stanleji conjectura Schütz. Blomfield., vim po[illegible]am infringentes; *αἶνος* ip[illegible]a *πονεῖν* dicitur.

1528. *ξὺν* Glasgov. Schütz. Blomf. — *δακρύοιν* vulg. *δακρυσιν* Glasg. Schütz. *δακρύοις* Farn. Buttler. Blomf., sed illud probabilius est, quemadmodum *χεροῖν* et *χερσὶν* saepe confusa vidimus. Metrum litem dirimeret, nisi strophicus corruptus esset.

1530. *οὔτε* Farn.

1332. Verba *κάππεσε, κάτθανε* delenda putat Pors. Advers. p. 139., male.

1536. *Ἰφιγένειαν ἴν'* vulgat., quod bene correxit Stanlejus, quem sequuntur recentiores.

Πόρθμευμ' ἀχέων
Περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

Ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. ἀντ. θ'.
Δύςμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
Φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
Μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς,
Παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γάρ.
Τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
Κεκόλληται γένος προςάψαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ. ἀντ. ι'.
Χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
Ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
Ὅρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,
Δύςτλητά περ ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
Ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεὰν
Τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.

1540. χεῖρα vulg. χεῖρε, quod sensus postulat, Glasg. Blomfield. — φιλήσῃ vulgat. corruptum, ut videtur, propter falsum ἵνα v. 1536.; correxit Abresch.

1541. Sensum hujus versus recte explicat Wunderl. obss. critt. p. 48.

1544. Quum μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διός sensu careat, durissima autem sit constructio, quam Blomf. proponit: μίμνει δὲ, μίμνοντος Διός, ἐν χρόνῳ παθεῖν τὸν ἔρξαντα, non displicet Schützii conjectura ἐν θρόνῳ, quae vocabula saepe confunduntur.

1546. ἀραῖον egregia est emendatio Hermanni pro vulg. ῥᾷον, quod frustra explicare vel emendare conati sunt interpretes.

1547. προςάψαι vulgat. sine sensu. Variae sunt interpretum conjecturae, quas adferre nolo. Reliquis praestant Hermanni πρὸς ἄψῃ et Blomfieldii πρὸς ἄτᾳ, sed nihil mutare ausim.

1548. ἐνέβη — χρησμὸν vulg. sine sensu. ἐνέβη — χρησμῷ Pears. Schütz. ἐνέβης-χρησμῶν Cant. Heath. Herm. recte; loquitur de iis, quae postremo vaticinatus erat Chorus, Orestem ultorem obscure innuens.

1551. θεμένα vulg. θεμένη Flor. Blomf.

1552. δύσπλητα Flor. — ὃ δὲ vulg. sine sensu. ὃ δὲ λοιπόν, quod vero reliquum est, Is. Voss. Stanl. Pauw. Glasg. Schütz. Blomf.

1554. Hunc versum omittit Farn.

Κτεάνων τε μέρος
Βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι, δ'
Ἀλληλοφόνους
Μανίας μελάθρων· φελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
Φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
Θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
Ἰδὼν ὑφαντοις ἐν πέπλοις Ἐριννύων
Τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
Χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆςδε γῆς, τούτου πατήρ,
Πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
Αὑτοῦ τ' ἀθελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
Ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων,
Καὶ προςτρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
Τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ,

1556. ἀποχρῇ scribi vult Elmsl. Mus. crit. Cantabr. VI. pag. 5. male. — μοι δ' ἀλληλοφόνυς vulgo, sine sensu. μοί γ' l. Pauw. Heath. Schütz. μοι, λληλοφόνους Canter. Glasg. 2. omf., quod sensus non fert. ibi quidem pro μοι olim aliud cabulum in consonam desins lectum fuisse videtur, quo μοι corrupto, δ' illud metri usa insertum est. Fortasse gendum est πᾶν ἀπόχρη, μόν ἀλληλοφόνους, quod probaius certe est violentissima muione Erfurdtii ad Soph. Phi;t. 475.: πᾶν ἀρκεῖ μοι μαις μελάθρων ἀλληλοφόνους ελούσῃ.

1561. ἄγη Aurat. Canter. Canbon. Glasg. 2. Schütz. Blomld. sine causa. γῆς ἄχη sunt lores et mala mortalium.

1562. Ἐριννύων Blomf.

1564. χειρὸς Farn. Blomf. — ἐκτινόντα Stanl. Schütz. Blomf. sine causa.

1567. αὑτοῦ vulg. male. — αὑτοῦ δ' ἀδελφὸν scribi vult Elmsl. ad Med. 940. Vix recté, nam quum δέ in ejusmodi dictionibus alicui describendo inservire soleat, hic vix ei locus esse potest; Thyestes enim Choro satis notus est. Quare pro τε, quod sane ferri non potest, γε scribi velim, argumentum enim indicari debet, cur tam turpe Atrei facinus fuerit; quemadmodum duobus aliis locis, nostro similibus, quibus item δέ reponit Elmslejus, Eur. Med. 940. πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν γ' ἐμὴν et Eur. Androm. 25. Ἀχιλλέως παιδὶ, δεσπότῃ γ' ἐμῷ.

Τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
Αὐτοῦ. ξένια δὲ τοῦδε δύςθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
Τῷ μῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
Δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
Τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
Ἔθρυπτ᾽ ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
Ἄσημα δ᾽ αὐτῶν αὐτίκ᾽ ἀγνοίᾳ λαβὼν,
Ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει,
Κἄπειτ᾽ ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
Ὤιμωξεν, ἀμπίπτει δ᾽ ἄπο σφαγῆς ἐμῶν,
Μόρον δ᾽ ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
Λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,

1572. αὐτοῦ admodum languet, quod quum sentiret Schütz. et praeterea nescio quomodo offenderet in vocabulis προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως et in nomine Atrei iterum allato, hunc versum ita legit: ξένια δὲ τοῦδε δύςθεος πατὴρ πατρὶ, sequentem ejecit, quod nemo probare potest. Non melius Blomf. illud αὐτοῦ in αὐτὸς mutavit, cujus vim non video. Verum vidisse Hermannus videtur, qui post πέδον interpungit, et deinde ἀστοξένια δὲ τοῦδε legit; quam saepe ἀστός et αὐτός confundantur, notum est.

1575. παιδίων vulg. παιδείων Scalig. Abresch. Schütz. Glasg. Blomf. et sic Flor. Farn.

1577. Vulgata, quam exhibui, sensu caret. ἔκρυπτ᾽ ἄνωθεν ἄνθρακας καθειμένος Tyrwhitt. ἔκρυπτ᾽ ἄνω θεὶς ἀνδρακὰς καθημένοις Casaub. Pears. Stanl., idque recepit Schütz., nisi quod ἄνωθεν retinuit. Ita etiam Blomf. legendum putat, sed ἄνευθεν pro ἄνωθεν suspicatur. Hermann. ad Humb aliquid ante hunc versum e disse judicat, deinde legit θρύπτ᾽ ἄνωθεν. Et lacu quidem hic esse, certissi videtur, quod vel ex eo pe ci potest, quod in sequen aliud est subjectum; sed ipsam hanc lacunam illud θρυπτ᾽ admodum incertum Codicum auxilium exspe dum est.

1578. Propter subjectum bito neque nomine addito tatum varias emendationes tarunt interpretes, sed lat iis, quae excidisse supra nuimus.

1581. ᾤμωξεν ἄν, πίπτε ἄπο σφαγῆς ἐρῶν Vict. sine su. ἀμπίπτει δ᾽ ὑποσφαγῆς conj. Canter. ἀμπίπτει δ᾽ σφαγῆς ἐμῶν Stanl., quod receperunt Glasg. Schütz. E field., sed ἄπο etiam ret dum est, ut jungatur ἐκ σφαγῆς, genitivo partem solet, significante.

1583. σιθεὶς ἐρᾷ Ven.

Οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
Ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
Κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
Τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
Συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
Τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
Καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
Πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
Οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
Ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
* * * * * *
Σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν κατακτανεῖν,
Μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον,

1584. ὀλέσθη vulg. ὀλέσθαι Glasg. Schütz. Blomf. recte.

1588. ξυνεξελαύνει Glasgov. Schütz. Blomfield. συν. edd. vett.

1591. ξυνάψας Glasg. Schütz. Blomf. συν edd. vett.

1593. ἰδόντι Farn., idque voluit Pauw., sed vid. quae de hac constructione monebuntur ad Choeph. 405.

1594. ἐν θανοῦσιν suspicatur Abresch. ἐν καμοῦσιν Porson. ἐν κακοῖσιν in Glasg. 2. obelo notatum est, sed nihil habet offensionis. Simillimus est locus Soph. Aj. 1097. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ. — Post hunc versum excidisse unum, rectissime vidit Herm., quem sequitur Humboldt. Docet hoc primum asyndeton, quod est in sequentibus, quodque ad mutationes impulit editores; videtur autem in versu, qui excidit, conjunctio aliqua, ἐπεὶ vel εἰ fuisse. Deinde autem sex versus a Choro proferri postulat responsio quaedam, quam mihi deprehendisse videor in numero versuum a Choro et Aegistho prolatorum, ita enim sese excipiunt:

Chor.	Aeg.	Chor.	Aeg.	Chor.	Aeg.	Chor.
VI.	VIII.	III.	V.	III.	VIII.	VI.

1596. τόνδε φῇς ex emendatione Pauwii Glasg. Blomf., ut tollatur quodammodo asyndeton, cujus aliam causam supra attulimus.

1597. ἐπακτὸν ex emendatione Casauboni Blomfield., quia ἔποικτος non alibi exstat, sed hanc nullam esse mutandi causam, quum vocabulum analogiae non repugnet aptumque huic loco sensum habeat, quis-

Οὔ φημ' ἀλύξειν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
Δημοῤῥιφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προςήμενος
Κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
Γνώσῃ, γέρων ὤν, διδάσκεσθαι βαρὺ
Τῷ τηλικούτῳ; σωφρονεῖν εἰρημένον.
Δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
Δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
Ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῇς.

ΧΟΡΟΣ.

Γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον

---

que intelligit. In lexicis male deest. — In fine versus Glasg. Schütz. punctum habent, interrogationis signum Both. Blomfield., sed colo interpungendum est, ut in Vict., aut commate, incipit enim hinc apodosis.

1600. Clytaemnestrae haec tribuenda putat Blomf. ineptissime. vid. ad v. 1608.

1602. γνώσει Glasg. Schütz. Blomf. γνώσῃ edd. vett.

1603. Hermann. ad Vig. pag. 702. et ad Humboldt. legendum dicit: ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ τὸ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον, idque Humboldt. vertit: *senex supere disces, intelligens effatum illud, senes non facile doceri*, quod non video, quomodo verbis insit. Articulus certe ab εἰρημένον sejunctus ferri non potest. σωφρονεῖν κεχρημένον reponi vult Elmsl. ad Eur. Heracl. 801. Add. εἰρημένῳ Buttler. Schützius, qui vulgatam retinet, ita explicat: *profecto vos ut senes sentietis, quam vere dicatur, homini ejus a tis difficillimum esse sapere scere*, sed neque hoc verbis est. Recte Blomf. vidit, ve explicationem dare glossam Farn. προσταγὲν αὐτῷ. *S disces, quam difficile sit di homini ejus aetatis, quum pere jussus est.*

1604. δεσμὸν Ven. Flor. (structio haec est: *Senect quoque vincula et jejunium time docent.*

1606. Male Schütz.: *cum videas, nonne vides quid tibi prosit?* Immo: *haec non vides, quum vi* i. e. quum non coecus sis?

1607. πήσας vulgat. πα Schol. MS. Gotting. ad Pin Pyth. II. fin. laudatus a Po no Advers. p. 139. edit. L qui inde πταίσας conjicit. etiam Elmsl. ad Eur. Bacch. Buttl. et Blomf. recte.

1608. Interpretes omnes (rum haec Clytaemnestrae di putarunt; sed Clytaemnestra

Οἰκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα
Ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
Ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
Σὺ δ' ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν
Ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
Ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
Δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
Ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.

---

est in scena, et perspicuum est, Chorum acerbe Aegisthum γύναι alloqui, cui deinde pulcherrime opponitur ἀνδρὸς et ἀνδρί. — τοῦδ' ἥκοντος ex emendatione Stanl. Heath. Glasg. Schütz. Blomf. male; accusativi ab οἰκουρὸς pendent: *domi exspectans eos, qui ex pugna rediissent.* τῷδ' voluit Tyrwh., quod cum ἅμα jungatur, cum reliquis ratus, Chorum Clytaemnestram alloqui; ἅμα autem cum participio αἰσχύνουσα jungendum est (cf. Stallbaum. ad Plat. Phileb. c. 106.), male igitur fecerunt Stanl. Pauw. Buttler., qui ante ἅμα comma posuerunt.

1610. τῶδ' Flor. hinc τῷδ' Blomf. pessime.

1614. ἠπίους Pauw. Heath. Blomf., quod opponatur Orpheo, fera corda mansuefaciente, sed nihil ejusmodi continetur versu praecedente, cui opponatur. νηπίοις Jacob. Legrand. Schütz., quod fere verum puto, nisi aliud quid latet, nam vulgata ferri non potest.

1615. ἄξει Glasgov. Schütz. Blomf. ἄξῃ edd. vett.

1616. De ὡς δὴ v. Seidler. ad Iph. T. 1304. — ἔσει Glasg. Schütz. Blomf. ἔσῃ edd. vett.

1617. De duplici negatione ὃς οὐκ — οὐκ ἔτλης vid. Erfurdt. et Hermann. ad Sophocl. Ant. 5. Reisig. ad Oed. Col. p. 239.

1620. ἦν voluerunt Canter. Stanl. Pauw. ἦ dedit Schütz. ὢν Both. probante Buttlero, sed vid. quae ad Choeph. 516. monebuntur. — Post παλαιγενὴς commate interpungunt Vict. Canter., quod recentiores in punctum

* * * * * *

Ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
Ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
Ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειρασφόρον
Κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυςφιλὴς σκότῳ
Λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
Οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλά νιν γυνὴ
Χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Ἔκτειν'. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,

---

mutarunt; sed confirmatur eo lacuna, quam hic cum Humb. posui. Versum enim unum excidisse et nexus sententiarum docet, et versuum numerus, de quo ad v. 1594. sermo fuit.

1622. *ἐκ τῶνδε. τοῦδε* Vict. Cant.; quod correxerunt Jacob. Pears. et recentiores.

1624. Ad *βαρείαις* subaudiunt *σείραις* Abresch. et Dorvill. ad Charit. p. 323. *ἀνάγκαις, ἄταις* vel *πημοναῖς* Elmsl. ad Heracl. 886. *πληγαῖς* Pauw., quod vero similius est, si cogitamus, Aegisthum haec dicentem simul manum movisse, tanquam ferientem. — *ὥςτε μὴ* Stanlej. Heath. *οὔτι μοι* Pauw. Glasg. 2. Blomf., sed nihil mutandum est; dicendum erat: *ζεύξω βαρείαις, καὶ οὔτι μὴ σειραφόρος ᾖ*, quae arctius junxit dicens *ζεύξω οὔτι μὴ σειραφόρον ὄντα.* — *σειρασφόρον* vulg., sed *σειραφόρον* Flor. Farn. Pollux. VII. 24., quod cum Blomf. recepi; vid. quae ad v. 816. monita sunt.

1625. *κριθιῶντα* Schütz. ex Polluce, cui formae et analogia et metrum repugnat. — *δυςφιλὴς κότῳ* vulg. *δυςφιλεῖ σκότῳ* ex Stanleji conjectura Glasg. Schütz. *δυςφιλὴς σκότῳ* Pears. Blomf., quod mutationis facilitate sese commendat, quamquam alterius lectionis sensus praestare videtur.

1627. *τί δή;* Schütz. male.

1628. *ἀλλὰ σὺν, γυνὴ* vulgat. *ἀλλά σφ' ἡ γυνὴ* conj. Canter. *ἀλλὰ σὴ γυνὴ* Stanl. *ἀλλὰ νῦν γυνὴ* Pauw. *ἀλλά νιν γυνὴ* Heath. Schütz. Blomf. Possit quodammodo vulgata defendi hoc sensu: *quidni virum interfecisti ipse solus* (id *αὐτός* saepe significat v. Elmsl. ad Aristophan. Acharn. 509. Heindorf. ad Plat. Parmen. p. 220.), *sed tecum mulier ista?* Sed Aegisthus ne adfuisse quidem caedi videtur.

1630. *βλέποι φάος;* Schütz. male.

Ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ,
Ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

Εἶα δὴ φίλοι λοχῖται; τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

* * * * * *

ΧΟΡΟΣ.

Εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐρούμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.

1633. δοκεῖ conj. Aurat. Stanl. et recepit Blomf., sed δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν est: *statuis haec facienda et dicenda esse*, δοκεῖς voluntatis significationem habet, ut supra v. 16., ad quem vid. quae monita sunt. — γνώσει Glasg. Schütz. Blomf. γνώσῃ edd. vett.

1634. Hunc et sequentem versum Aegistho continuari, deinde versum 1637. Choro, 1638. Aegistho tribui vult Stanlejus, probante Schützio et obsequente Bothio; sed aperte repugnat sensus, neque versuum responsio tres versus Aegistho tribui patitur. Recte vidit Hermannus, unum versum Aegistho tribuendum excidisse, quem sequitur Blomf.

1637. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ Glasg. 2. Blomf. sine causa.

1638. De infinitivo aoristi post λέγεις vid. Hermann. ad Soph. Aj. 1061. — ἑλούμεθα conjecit Stephanus, αἱρούμεθα Canter. Pauw. Abresch. Tyrwhitt., ad cujus emendationem Elmsl. monet κτανεῖν pro θανεῖν legendum esse. ἐρώμεθα ex emend. Schützii Blomf. ἐρούμεθα quidem certo corruptum est, sed de emendatione ambigo.

Ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
Πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
Στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμένους,
Πρὶν παθεῖν. ἔρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
Εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γ', ἐχοίμεθ' ἄν,
Δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυςτυχῶς πεπληγμένοι.

1640. *δύστηνον ὁ ἔρως* vulg. *δυστήνων ἔρως* Casaub. Stanl., sed egregia est Schützii emendatio *δύστηνον θέρος*, ex frequente litterarum *Ο* et *Θ* confusione. Iure eam receperunt Glasg. Blomf., attulitque Pors. locum simillimum ex Euripidis Inone ap. Stob. XCIII. *ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.* Blomf. adjecit Eur. Bacch. 1314. *ἐξήμησα κάλλιστον θέρος.*

1641. *ὕπαρχε* vulg. *ὑπάρχει* recte Glasg. Blomf. — *ἡματώμεθα* Vict. Cant. *αἱματώμεθα* Jacob. Glasg. Schütz. Blomf. sensu apto, quare non opus est majore mutatione quamvis probabili, quam proponit Herm. ad Humboldt. *ὑπάρχει μηδὲν ᾑματωμένοις.*

1642. *στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους τούςδε* vulg., metro violata. *τούςδε* in fine abjecerunt omnes, recte; initium varie emendarunt: *στείχετ' ἐνθένδ', ὦ γέροντες* Heath. *ἀλλὰ στείχετ', οἱ γέροντες* Schütz. repugnante metro: *στείχετ' εὐθέως γέροντες* Both. *στείχετ', οἱ γέροντες οἵδε* H. Voss. *στείχεθ', οἱ γέροντες ἤδη* Glasg. Blomf., qui monet propius ad librorum lectionem accedere *στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες*, quod recepi, quamquam verum non puto; videtur mihi inter *στείχετ'* et *γέροντες* adjectivum excidisse, cujus *ε δ' οἱ* reliquiae sunt. — *δόμους, πεπρωμένους πρὶν παθεῖν* Heath., quod recepit Blomf. vix recte.

1643. Vulgata, quam exhibui, sensu caret. *πρὶν παθεῖν. στέρξαντας αἰνεῖν* conj. Heath. *πρὶν παθεῖν. εἴξαντε καιρῷ* Legrand. Schütz. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντ' ἄκαιρα. χρῆν τάδ'* Hermann. ad Humboldt., quod placeret, si additus esset articulus *τὸν ἔρξαντα;* ita autem vix ferri potest. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντας. αἴρειν* Blomf. Sed veram lectionem conjectura vix assequi licet.

1644. *εἰ δέ τις μόχθων δέοιτο, τοῦδ' ἅλις γ' ἔχοιμεν ἄν* Schütz. *εἰ δέ τῳ μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἅλις* Both. Blomf. *εἰ δὲ μὴ μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις* legisse videtur Humboldt. Sensum mihi adjuvisse videor, virgula, quae vulgo post *γένοιτο* ponitur, post *ἅλις γ'* collocata.

Ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλὰ τούςδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι,
Κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
Σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα***

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προςσαίνειν κακόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

Πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆςδε μωρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

Κόμπασον θαῤῥῶν, ἀλέκτωρ ὥςτε θηλείας πέλας.

1645. χηλῇ Flor. Farn.

1647. τούσδ' ἐμοὶ Stanlejo auctore Blomf. sine causa. — ἀκοντίσαι Wakefield.

1648. δαίμονας vulg. δαίμονος emend. Casaubon. Pearson. recentiores.

1649. ἁμαρτῆτον κρατοῦντα vulg. ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * * Casaub. Heath. Schütz. Glasg. Blomf. ἁμαρτῇ τὸν ad marg. Ask. legitur; forsitan recte. — Ad lacunam explendam λοιδορεῖν additur in marg. Ask., δ' ὑβρίσαι a Blomf. τῷ κρατοῦντι δύςφορον Pauw. Schütz., sed plures versus excidisse videntur.

1650. προσαίνειν Vict.

1651. Clytaemnestrae tribuitur hic versus in Flor.

1656. θαρσῶν Glasg. Blomf.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
Καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

— ὥσπερ vulg. contra metrum. ὥςτε Stanl. et recentiores.
1657 sq. ἐγὼ et καλῶς vulgo desunt, quas voces ex Schol. suppleverunt Canter. Heath. et recentiores.

ΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.

Argumentum et personarum index in omnibus codd. et edd. antiquis desunt.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
Σωτὴρ γενοῦ μοι, ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.
Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ

In codicibus et edd. Ald. . cum Agamemnone cohae- agoedia nostra, periit enim cum extrema Agamemno- ırte Choephororum initium, ıt Agam. v. 1160. ἠνυτόμαν ɩῖς statim legitur nostrae ɜdiae v. 10. τί χρῆμα λεύσ- ʌgamemnonis etiam inscri- ɜ usque ad Choephororum continuata. Choephoros .s distinxit Rob., qui ta- lacunam habet eandem. .emnonis postremam par- ːx codd. supplevit Victo- Choephororum initium non ‹Prologi tamen partem vit Aristoph. Ran. 1150. sqq. primos quinque versus pri- recepit Stanlejus. Duos ı habet etiam Thom. Mag. v. αἰτοῦμαι. ἥκω. κατέρχο- — In verbis πατρῷ' ἐπο- ν κράτη ambiguitatem quae- apud Aristophanem Euri- , quae neque editores non t, possunt enim illa signi- aut: *qui patris mei impe- respicis*, aut *qui officia a tuo tibi tradita exseque- ris*. Priorem explicationem ad- modum ineptam, quam joci cau- sa Euripidi tribuit Aristophanes, veram putant Schütz. et Buttl., altera vero, quam apud Aristo- phanem Aeschylus ipse profert, unice vera et sensui accommo- data est. Ceterum ἐποπτεύων κράτη breviter dictum est, ut solet in his verbis: *qui ἐπο- πτείαν agendo potestatem a patre acceptam exerces*, ut Soph. Trach. 617. Ἑρμοῦ τήνδε πομ- πεύω τέχνην, ad quem locum vid. Herm. Nec multum dissimilia sunt, quae collegit Markl. ad Eur. Suppl. 991. et 1205.

3. In vocabulis ἥκω καὶ κατέρ- χομαι tautologiam quaerit apud Aristophanem Euripides, recte ibidem ab Aeschylo refutatus, κατελθεῖν enim exsules dicuntur in patriam redeuntes, cf. Bergl. ad Aristoph. Ran. 1189. Pors. ad Eur. Med. 1011. Elmsl. ad Med. 983.

4. Aristophanis cod. Rav. ha- bet τῷδε κηρύσσω, Borg. τάδε κηρύσσω, quorum illud verum esse potest.

Κλύειν, ἀκοῦσαν. * *
* * * *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον
Τὸν δεύτερον δὲ, τόνδε πενθητήριον
* * *
Τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ᾽ ἥδ᾽ ὁμήγυρις
Στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
Πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προςεικάσω;
Πότερα δόμοισι πτῶμα προςκυρεῖ νέον;
Ἢ πατρὶ τῷ᾽ μῷ τάςδ᾽ ἐπεικάσας τύχω
Χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;

---

5. Iterum tautologiae Aeschylum accusat Euripides propter *κλύειν ἀκοῦσαι*, sed similia sunt frequentissima, ut Prom. 140. *δέρχθητ᾽ ἐςίδεσθ᾽*. Eur. Phoen. 1568. *παρὰ γὰρ στενάχειν, τάδ᾽ ἀΰτεῖν*. Ion. 1446. *τίν᾽ αὐδὰν ἀΰσω, βοάσω*. cf. Abresch. Animadv. ad Aesch. I. pag. 405. Potter. ad Lycophr. 353. Ruhnk. epist. crit. I. p. 139. sqq. Praeterea h. l. ne dici quidem potest, an non *ἀκοῦσαι* cum sequentibus, quae desunt, jungendum sit.

6. Hunc et, qui sequitur, versum ex Schol. ad Pind. Pyth. IV, 145. recte h. l. inseruit Stanlejus; respicit eosdem etiam Eustath. ad Il. II. p. 165. — Versum explere voluit Erf. ad Soph. El. 52., *φέρω δὲ* praeponendo.

10. *λεύσω* Ald. — *ὁμήγυρυς* Ald. Turn.

11. *φαρέτι* Ald. *βάρεσι* Turn.

12. *κοῖα* Ald. *τοίᾳ* Rob.

13. *δόμοις* Rob. — *πόμα* Ald. *πῆμα* Med. Guelph. Rob. — *προςκυνεῖ* Ald. Turn.

14. *τ᾽ ὠμῷ* Rob. — *ἐπεικάσας τύχω* est: *num forte conjiciam?* prorsus ut Eur. Hippolyt. 826. *Τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν Βαρύποτμον, τλῆμον, προςαυδῶν τύχω;* Neutro loco, quod putaverunt Musgr. et Schwenk., *τύχω* significare potest: *verum attingam*, hoc enim sensu conjunctivus poni non poterat. Ita potius explicandus est locus Soph. El. 656. *ἐπεικάζων κυρῶ*, ubi tamen *κυρῶ* non est conjunctivus.

15. *νερτέροις μειλίγματα* conjecit Stanlejus, quod in textum recepit Schütz., probante Schwenkio, eaque conjectura confirmari videtur loco simili Pers. 608. *πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς χοὰς Φέρουσ᾽, ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.* Sed vulgatam retinendam esse recte vidit Herm. obss. critt. p. 55. sq., quamquam nihil attulit ad explicandum dativum, in quo illi offenderant. Significat autem hic consilium et rationem, qua permoti libationes afferant, ut sensus sit: *afferunt eas, ad* vel *propter placandos manes.* Sic Thucyd. VI, 33. *Ἀθηναῖοι ἐφ᾽ ἡμᾶς πολλῇ στρατᾷ ὥρμηνται καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ, πρόφασιν μὲν Ἐγεσταίων ξυμμαχίᾳ καὶ Λεοντίνων κατοικίσει, τὸ δὲ ἀληθὲς Σικελίας ἐπιθυμίᾳ. ad auxilium Egestaeis ferendum et Leontinos*

Οὐδέν ποτ᾽ ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
Στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
Πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
Πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
Μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προςτροπή.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. α.
Χοᾶς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
Πρέπει παρηῒς φοινίοις ἀμυγμοῖς,

---

stituendos. Herod. I, 87. *ἐγὼ ῦτα ἔπραξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ, τῇ ἐμεωϋτοῦ δὲ κακοδαιμονίῃ.* Similia collegerunt Markl. Eur. Suppl. 304. Brunck. ad ph. Antig. 1219. Heind. ad at. Gorg. p. 146. *νερτέροις* aun est adjectivum, et *νέρτερα ιλίγματα* ex usu satis vulgari :itur pro *μειλίγματα τῶν νερρων.*

16. *ἄλλοι* Rob.

17. *στείχειν* deest in Guelph. ld., ejus loco *ὁρᾶν* habet Turn., od recepit Schütz., offensus, fallor, constructione verbi *κῶ* cum Acc. c. Infinit., quae nen non adeo rara est; sic om. 434. *Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε ιτ᾽ αὐθαδίᾳ Σιγᾶν με.* Sept. ı. 597. *Δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴ προςβαλεῖν πύλαις.* Ag. 599. *οίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;* ph. El. 462. *πικρὰν Δοκῶ με ῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.* Eu-. Hecub. 222. *δοκῶ μέν σ᾽ εἶναι γνώμην στρατοῦ.* ib. 1295. *ια δοκεῖς πείσειν τάδε;* Orest. 6. *τὸν κατὰ χθονὸς Θανόντ᾽ ούειν τάδε δοκεῖ.* ib. 1175. *τό τοῦτ᾽ ἔχειν δοκῶ Σωτηρίαν.* 1198. *καί νιν δοκῶ — χρόνῳ λάξειν σπλάγχνον.* — *λυγρῷ* est Rob.

19. *ξύμμαχος* Glasg. Schütz. ritis libris.

20. *ἐκποδὼν* conjecit Stanl. et sic scribit etiam Elmsl. ad Heracl. 109. forsitan recte.

21. *προστρωπὴ* Ald.

22. *ἔβη* Med. Guelph. Ald.

23. *χοᾶς* Vict. Glasg. Schütz., sed singularis ferri non potest; quare procul dubio praeferendum *χοάς*, quod habent Guelph. Ald. Rob. Turn., firmatum igitur insuper etiam majore librorum auctoritate. Accusativus ab adjectivo *προπομπός* pendet, vid. Herm. ad Vig. pag. 895. et ad Soph. Aj. 1014. Erf. ad Soph. Trach. 615. et Antig. 783., quos locos jam indicavit Schwenk. — *σὺν κύπτῳ* Med. Ald. Vict. *συγκύπτῳ* Guelph. *συγκύπτω* Turn. *συγκόπτῳ* Rob. Hinc *σὺν κόπτῳ* Stanl. inepte, *σὺν κόπῳ* Pauw. Schwenk. *σὺν κτύπῳ* Arnald. Glasg. Schütz., quod sane ad librorum lectionem proxime accedit, ideoque a me quoque receptum est. Sed illud *σύν* molestum est, et malim fere, librorum vestigiis insistens, *συγκτύπῳ* legere, quamquam vocabulum non alibi occurrit.

24. *φοίνισσα γωγμοῖς* Guelph. Ald., idemque in cod. suo reperit Rob., qui *φοίνισσ᾽* dedit, reliquis omissis. *φοίνισσα γ᾽ ὠγμοῖς* Turn. *φοινισσαμυγμοῖς* Med. *φοίνισσ᾽ ἀμυγμοῖς* conje-

Ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
Δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
Λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
Λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,
Πρόστερνοι στολμοὶ
Πέπλων ἀγελάστοις
Ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
Τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ, ἀντ. ά.
Δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
Πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
Μυχόθεν ἔλακε, περὶ φόβῳ

---

cerunt Sophian. et Cant. *φοινίοις ἀμυγμοῖς* emendavit Stanl., quod recepi cum Glasg. Schütz. Schwenk., quamquam admodum incertum est.

25. *ἄλοκι'* Guelph.

26. *διοιγμοῖσι* Med. Guelph. Ald. Rob. Vict. Cant. *δ' ὠγμοῖσι* Turn. *δ' ἰυγμοῖσι* ex emendatione Canteri Glasg. Schütz. Schwenk. recte, ut videtur. — Versus est dochmiacus, dochmium praecedente antispasto, sequente dijambo, quod propter Heathii et Buttleri nugas moneo.

27. *λινοφθόροις* ex conjectura dedit Schütz., probante Buttlero et Bothio; sed *λινοφθόροι λακίδες* sunt *λακίδες λίνων φθαρέντων*. Similia multa habent Erf. ad Soph. Antig. 1009. Lobeck. ad Aj. 323. Schwenk. ad h. l. cf. Comment. Aeschyl. p. 64.

28. *ἄλγεσι* vulg. *ἄλγεσιν* Glasg. et deinceps omnes.

29. *προστέλνοι* Ald. Rob.

32. *φοῖβος* Guelph. Ald. Rob. — Metro non aptus visus est vulgatus verborum ordo, quare *τορὸς φόβος γὰρ ὀρθόθριξ* emend. Arnald., quod recepit Schwenk., et *τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος* Heath., quod dederunt Glasg. et Schütz. Vulgatam retineri voluit Herm. obss. critt. p. 59., qui versum antispasticum esse, et in strophico dijambum pro antispasto positum esse putavit, quod fieri non posse jam ipse demonstravit in Elem. metr. p. 226. Erit igitur profecto ad transpositionem confugiendum, quae tamen quum incerta sit, vulg. retinere malui. Lachm. de chor. syst. p. 49. legendum putat *τόρος δὲ Φοῖβος ὀρθόθριξ*, quae mutatio non magna est, (quam saepe enim *γάρ* et *δέ* confundantur, notum est) sed *γὰρ* h. l. necessarium videtur, et *Φοῖβος* paullo audacius dictum foret.

34. *ἀρωρόνυκτον* Ald.

35. *ἔλαχε* Guelph. Ald. idemque in cod. suo reperit Rob., qui ex conj. dedit *ἔλακε*. — *περὶ φόβῳ*. quod vulg. commate post *φόβῳ* posito cum *ἔλακε* jungitur, non intellexerunt editores, quare *περίφοβον* vel *περιφόβως* conjecerunt Stanl. et Pauw., *περὶ φόνῳ* dedit Schütz. Vulgatam retinet Schwenk., eamque *περιφόβως* significare vult; *prae metu* explicat Herm. ad Vig. p. 862., sed non intelligo, quid sit: *metus strepuit prae metu.* Commate post *ἔλακε* po-

Γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών.
Κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων
Θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι,
Μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
Νέρθεν περιθύμως,
Τοῖς κρανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.
Τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν, στρ. β'.
Ἰὼ γαῖα, γαῖα,

ιxplicandum puto, *metus netum consedit*, *metus acmetui*, ut Eur. Troad. 591. *ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.* Eoaodo *περὶ σοῖσιν γοίνασιν* dicitur Eur. Suppl. 285.
γυναικίοισιν Med. Guelph. Rob. Turn. — *δόμασιν* — *βαρὺ πιτνῶν* vulg. *βα-ῶν* Ald. *βαρὺς πιτνῶν* Med. quod recte recepit Glasg. ιtibus Schütz. et Schwenk. rea etiam *πιτνών* rescripsi, ensus aoristum requirit, et ior iis, quae contra Elmsl. ed. 54. et Heraclid. 77. ιvit Hermannus in *Classi-ournal* XXXVIII. p. 284. imiliter sensus docet, Eulcest. 629. scribendum es-*ιστήσασα δὲ ἡμᾶς πιτνόν-* ubi libri *πίτνοντας* praevulgo autem editur *πιτ-*ιs. Non minus *προσπιτνών* lg. *προσπιτνῶν* scribendum rip. Hecub. 278. et *πιτνόν-*ο *πίτνοντος* Agam. 1514.
τε, quod vulgo abest, reιertum esse in ed. Glasg. sus et metrum docent, et s certe excidere poterat, *δὲ*, quod ex Arnaldi ιatione inseruerunt Schütz. ιwenk.
ἔλαχον Guelph. Ald. Rob. *τοιὰν δὲ* Ald. Turn. *τοι-*ex conjectura dedit Schütz., itissime, vid. quae ad Prom. 112. sunt monita. — Propter similitudinem vocabulorum *ἀπότροπον κακῶν* et *ἀπόλεμον τὸ πρὶν* in antistrophico facile adduci aliquis poterat, ut haec sibi ad amussim respondere putaret. Sic autem in priore versus parte syllaba deest, quam explere voluit Herm. obss. critt. p 57., *ἐπὶ* ante *χάριν* inserendo, quod recepit Schütz. Quo facto non solum vocabulum prorsus abundans contra librorum omnium auctoritatem intruditur, sed pervertitur etiam in sequentibus ictus, qui melius in utriusque vocabuli syllabam *χα* cadit, ut et Eur. Iph. T. 551. *κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο,* et Phoen. 1771. *χαριν ἀχάριτον εἰς θεοὺς διδοῦσα*, quemadmodum ibi pro vulg. *ἀχάριστον* legendum censeo. Hoc incommodo non laborat alia syllabae supplendae ratio, in quam et ego incideram, et incidisse video Elmslejum in Mus. crit. Cantabr. VI. p. 290., ut *τοιάνδε χάριν ἀχάριτον* legatur. Sed toti huic rationi obstat tum librorum omnium consensus, tum illud, quod *ἀπότροπος* secundam syllabam producere solet, v. Erf. ad Soph. Oed. T. 639. ed. min. Quare nihil mutandum censeo.
43. *γαῖα, γαῖα* vulg. *γαῖα, μαῖα* Med. Guelph. Ald. Turn., quod propter librorum auctoritatem cum Schützio recepi.

Μωμένα μ' ἰάλλει
Δύςθεος γυνά.
Φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
Τί γὰρ λυγρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ;
Ἰὼ πανοιζὺς ἑστία.
Ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
Ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς
Δνόφοι καλύπτουσι δόμους,
Δεσποτῶν θανάτοισι.
Σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν, ἀντ. β'.
Δι' ὤτων φρενός τε
Δαμίας περαῖνον,
Νῦν ἀφίσταται.
Φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
Τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε, καὶ θεοῦ πλέον.
Ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν,

---

44. *μωμέν' ἀμιλλεῖ* Med. *μωμένα μυλλεῖ* Turn. *μωμένα μιλλεῖ* Guelph. Ald. Rob. Vict., unde recte *μ' ἰάλλει* emendavit Stanl., quod receperunt omnes, patet enim *Α* a vicinis *ΛΛ* absorptum esse.

46. *τόδ'* omittit Turn. *τόδε* Rob. Vict. — *ἐκβάλλειν* vulg. *ἐκβάλλεν* Turn. *ἐκβαλεῖν* post Pauw. et Stanl. recte omnes; contrarium factum est in libris, quam quod supra in *ἰάλλει*.

47. Sensus hujus versus obscurior est, quare *λυτρὸν* conjecit Cant., quod probavit Herm. obss. critt. p. 58. recepit Glasg. Mihi quoque verum videtur, sed recipere non sum ausus. Schütz. vulg. ita retinuit, ut post *τί γὰρ* interrogationis notam poneret, hoc sensu: *quid enim? triste hoc est* (inferiarum beneficium) *sanguine semel in terram effuso*, quod displicet. Schwenk. explicare videtur: *quid enim triste esse potest, sanguine semel effuso?* confert enim Eur. Med. 1280. *τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν*, sed nexum cum praecedentibus non video.

48. *πανοϊζὺς* vulg. *πανοιζὺς* cod. Rob. Ald. Turn., quod inde a Glasg. recte receptum est.

50. *βροταστυγεῖς* Ald.

53. *ἀδάμαντον* vulg. *ἀδάματον* metri causa legendum esse vidit Herm. obss. critt. p. 57., quod receperunt Schütz. et Schwenk.

54. *φρενές τε* Med. *φρένεστε* cod. Rob. *φρένας τε* Rob. e conj. *φρενῶν τε* Turn.

58. *ἐμβροτοῖς* Med. *ἐν βροτοῖσι* Rob. — *θεός τε σθεοῦ* Ald. *θεός τε θεοῦ* Turn.

59. Sequitur locus paullo obscurior, cujus sensum tamen et nexum in universum bene ceperunt interpretes, quamquam singula non satis recte explicarunt. Est autem hic: *Metuit nunc*

Ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει,
Τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
Μένει χρονίζοντα βρύει·
Τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
Δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ, ἐπῳδ.

---

mnestra, *felicitatem au-*
rternam prae ceteris curat,
Dei instar colunt homines,
)ena male facta serius ocius
ur, *et ingravescit*, *quo*
ı cunctatur. — δίκαν Ald.
Vict. δίκας ex una ed.
receperunt editores, quia
ro opus esse putabant, sed
, etiamsi verum esset, ta-
ıccusativus foret, ut Eu-
219. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ'
ενσει θεά. Jam quum ac-
rus unice verus sit, pluri-
a librorum lectionem prae-

τοὺς μὲν ex sola ed. Turn.
ırunt Schütz. et Herm. obss.
p. 59., quia δίκας versu
ıdente genitivum putabant,
ıῖς est dativus, quem vo-
commodi, et cum ταχεῖα
ıdus, quare etiam ante
: commate interpunxi, quod
abest. Kam verba ῥοπὴ
σκοπεῖ δίκαν tanquam sum-
rei continentia praemissa
reliqua autem varios poe-
:sequendi modos designant,
ıuos primum refertur, non-
poenam celerem esse.
Hic et sequens versus
am difficultatem crearunt;
enim antecederet: ταχεῖα
μὲν ἐν φάει, oppositionis
sequi debebat τοῖς δ' ἐν
μίῳ σκότου χρονίζουσα καὶ
σα; sed hic poeta jucunda
ais inversione, quae animo
oto aptissima est, subjecto
ɔ in locum vindictae, quae
s regit, poenas ipsas sub-
, quod optime explicavit
Herm. obss. critt. p. 60. Interpretes autem, qui hoc non intellexerunt, alii aliter locum correxerunt, et Schütz. quidem dedit: Τοῖς δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου Μένει χρονίζουσα βρύει. — Ad verba ἐν μεταιχμίῳ σκότου ex praecedentibus subintelligendum est καὶ ἡμέρας, designatur enim crepusculi tempus, quocum apte Schwenk. contulit Aristoph. Av. 187. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς suppl. καὶ οὐρανοῦ. — μετ' αἰχμίου Ald.

62. χρονίζοντ' Rob. Post χρονίζοντ' vulg. ἄχη legitur, ἄχει in Med. a prima manu, εὔχη Ald. et cod. Rob., pro quo Rob. ex conj. ἄχη dedit, εὐχῇ Turn. Sed ἄχη abesse debere et sensus et metrum docet, aperteque glossema est ad τὰ δὲ, insertum ad explicandam subjecti mutationem, quare cum Schützio omisi. μένει, χρόνια δ' ἄχη βρύει vult Buttler. — Ceterum μένει est dativus; alii, inter quos Schol. et Schwenk., τὰ pro relativo et μένει pro verbo habuerunt, quod sententiae vim infringit.

63. ἄκραντας Ald. — νὺξ simul tempori designando inservit, ut supra ἐν φάει et ἐν μεταιχμίῳ σκότου, et poenae acerbitati significandae. ἄκραντος activa vi accipi vult Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. CXXXIII. vix recte.

64. Hanc epodum primus in stropham et antistropham divisit Herm. de metr. Pind. p. 198., quem secutus Schütz. ita edidit:

Τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαῤῥυδᾶν.
Διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
Παναρκέτας νόσου βρύειν.
[Τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ·]
Οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων

Stroph.
Δι' αἷμ' ἐκποθὲν δ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
Τίτας φόνος πέπηγ', οὐ διαρυδᾶν.
Διαλγὴς δ' ἄτα διαφέρει
Διασπαράσσει
Παναρκέτας νόσου τὸν αἴτιον.
Οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων
Ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
Βαίνοντες τὸν χειρομυσῆ φόνον
Καθαίροντες λούσειαν μάτην.
Antistroph.
Ἐμοὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
Θεοὶ προςήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
Πατρῴων δούλιον ἐςᾶγον
Αἶσαν δίκαια
Καὶ μὴ δίκαια πρέπον τύχαις βίου,
Βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
Στύγος κρατούσῃ· δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
Ματαίοις δεσποτᾶν τύχαις,
Κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη.
quae quam parum sibi respondeant, nemo non videt. Eandem tamen stropham et antistropham statuere videtur Seidl. de verss. dochm. p. 158. Contra Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. VI. p. 281. et Buttler. stropham et antistropham versibus 64 — 72., reliquis epodum contineri putant. Aliam denique viam ingressus est Schwenk., qui v. 64 — 68. epodum, v. 69 — 72. stropham, 73 — 77. mesodum, 78—81. antistropham fecit, quod minime probabile est. Ego quidem non dubitavi, epodum exhibere cum Lachm. de chor. syst. p. 49. — *δι' αἱμά τ' ἐκποθὲν* vulg. ex Rob. conjectura, *δι' αἵματ' ἐκποθὲν* Ald. et cod. Rob., unde recte Glasg. dedit *δι' αἵματ' ἐκποθένθ'*, quod recipere non dubitavi.

65. *τί τὰς* Ald. — *πεπηγμένου διαῤῥυδᾶν* Guelph. Ald. — *διαῤῥυδᾶν*, quod miror ab omnibus participium haberi, (quale enim hoc participium? et quo pertinet genus neutrum?) nihil esse nisi infinitivus potest verbi *διαῤῥυδάω*, quod a lexicis abest. *διαῤῥύδην* suspicatur Lachm. p. 49.

66. *αἴτη* in cod. invenit Rob. et in *ἄτη* mutavit. — *διασπαράσσει* pro *διαφέρει* Ald. Turn., quod alterius glossema esse ex Schol. patet. — *τὸν αἴτιον* omittunt Ald. Turn.

67. *παναλκετὰς* Ald. Dativum vult Schütz., sed totus locus obscurior est, quam ut certi aliquid statui possit. Occurrit tamen *βρύειν* cum genitivo Soph. Oed. Col. 16. cf. Döderl. spec. Soph. p. 75.

69. Sensum jam Schol. recte explicavit: *quemadmodum illi, qui virginales thalamos expugnavit, nullum est pudicitiam laesam reparandi remedium, ita sanguinem semel effusum nihil valet exstinguere*, sed in eo est offendendum, quod nullae adsunt comparandi particulae, quare non male Both. *οὔτι* videtur in *οὔτε* mutasse, quod ad sequens *τε* referatur. Eodem mo-

Ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
Βαίνοντες τὸν χαιρομυσῆ
Φόνον καθαίροντες ἴουσαν ἄτην.
Ἐμοὶ δ', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν θεοὶ
Προςήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
Πατρῴων δούλιον ἐςᾶγον αἶσαν,
Δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
Πρέποντ' ἀρχαῖς βίου,
Βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
Στύγος κρατούσῃ. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων

---

do *οὔτε — οὔτε* comparationi inservit infra v. 256. sqq. Praeterea mutatione nulla opus est, et frustra *θίγοντι* conjecit Steph.

70. Quae sequuntur obscurissima sunt; *πόροι* scholiaste auctore, omnibus sunt *fluvii*, sed nescio quo jure, et neque sic sensus ullus inest, nisi mutatis verbis *ἴουσαν ἄτην*. Lachm. quidem p. 50. haec non mutavit, sed *διαίνοντες* pro *βαίνοντες* reposito, vertit: *omnes sanguinis rivi eadem via procedentes scelestum madefaciunt, vindicantes facinus et perniciem facinore adductam*, quae neque intelligo, neque video, quomodo verbis insint. Mihi quidem post v. 72. excidisse aliquid videtur, quo facto praecedentia intelligi nequeunt.

71. *χειρομυσῆ* vulg. *χαιρομισῆ* Ald. *χειρομισῆ* Turn. hinc *χειρομυσῆ* Pauw. Heath. Schütz. Schwenk. *χερομυσῆ* Lachm. Vulg. retinui, quum sensus incertus sit.

72. In verbis *ἴουσαν ἄτην* offenderunt omnes; accusativum attice pro genitivo positum esse dicit Schol., quod nemo intelligit, interpretes autem alii aliter emendarunt; Heath. proposuit *ῥέουσι μάταν*, Schütz. ex Hermanni emendationi dedit *λεύσσειαν μάτην*. Sed haec omnia frustra, vid. ad v. 70.

73. Sensus eorum, quae sequuntur, hic esse videtur: *me autem, quum in servitutem redegerint Dei, omnia laudare decet, quae a dominis meis perpetrantur, sive justa sint, sive injusta.* Sed singula admodum obscura sunt, nec quidquam conjecturis proficitur. — *ἀμφίπτολιν* vulg., quod dubiae est significationis, neque scholiastae explicatio sufficit, quare *ἀμφιπόλων* suspicatur Schütz. Fortasse *ἀμφὶ πτόλιν* reponendum est, quod habent Ald. Rob. Turn.

75. *ἐς ἄγον* Ald. cod. Rob.

77. *πρέποντ'*, subintellecto *ἐστὶ*, pro *πρέπει* positum videtur. — *ἀρχᾶς* Ald. *ἀρκᾶς* cod. Rob. *ἀρχαὶ* Turn. vocabulum obscurum, et vix incorruptum. *πρέπον τύχαις* dedit Schütz. *δίκα καὶ μὴ πρέποντ' ἀρχαῖς βίου* Lachm.

78. *βίαι* Guelph. Ald. *βίῳ* cod. Rob. est et hoc obscurum et procul dubio corruptum. — *πικρῶν* Guelph. Ald. Rob. Turn.

79. *κρατάσῃ* Ald. — Versum corruptum putat Pors. ad Eur. Med. 1218., quia *δακρύω* mediam longam habet; exceptionem h. l. admitti putat Elmsl.

Ματαίοισι δεσποτᾶν
Τύχαις, κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
Ἐπεὶ πάρεστε τῆςδε προςτροπῆς ἐμοὶ
Πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
Τύμβῳ χέουσα τάςδε κηδείους χοὰς,
Πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
Πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
Γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
Τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
Χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
Ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς
Ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε

---

ad Heraclid. 1190., at non est versus, quod vulgo putatur, trimeter, sed eodem metro decurrit, quo v. 73. — ὑψειμάτων Ald.

80. δεσπόταν libri omnes, quod inde a Stanlejo in δεσποτᾶν mutatum est.

81. πένθεσιν Med. Rob. — παχνουμένην Med. Ald. Rob.

83. πάρετε Ald. — προτροπῆς Guelph. Ald.

84. γενέσθαι Med., sed ε suprascriptum eadem manu. Fortasse verus est infinitivus, a librariorum imperitia in imperativum mutatus. — τῶνδε ad sequentia refertur, de quo usu v. Erf. ad Soph. Oed. R. 101. ed. min.

85. τύμβῳ δὲ Ald. Rob. τύφῳ δὲ Med. Guelph. cod. Rob., unde quis τάφῳ conjicere possit; τύμβῳ ex v. 90. huc migrare potuit.

86. κατεύξομαι Ald. Rob.

91. Hunc locum male intellexit Schütz., qui post ἐστ' non interpungit, tunc enim sensus hic est: *Num hoc dicam, morem esse hominibus, ut reddant etc.?* Versus autem sensus est: *Num jubeam eum, quemadmodum mos est hominibus, reddere etc.?* In verbis enim φάσκω τοὔπος jubendi significatio inest, ut saepe verbis dicendi, v. Jacobs. ad Anthol. II, 3. p. 200. Schaef. ad Theocr. XXV, 47.

92. Elmsl. ad Heraclid. 387. offendit in vocabulo ἐστί initio versus ita posito, ut ad versum praecedentem pertineat, quare ἐσθλ', et versu sequente καλῶν legendum putat; sed neque mutandi ulla est causa; (ipse enim quatuor adfert certa exempla vocabuli ἐστί ita collocati, Aesch. Agam. 1240. Eurip. Herc. fur. 1291. Heracl. 387. Thes. fragm. 5., quibus omnibus ejus mutatio non est necessaria) et sensus, quem emendatione sua infert, ineptus est; nam an bona verba facienda sint, jam suprà quaesiverat, nunc interrogat, num forte mala sint precanda. — ἄντι δοῦναι Ald. πέμπουσι Guelph. Ald. Rob. Turn.

Στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
Ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥςπερ οὖν ἀπώλετο
Πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
Στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν,
Δικοῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
Τῆςδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
Κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
Μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
Τὸ μόρσιμον γάρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
Καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
Λέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟΡΟΣ.

Αἰδουμένη σοὶ, βωμὸν ὣς, τύμβον πατρὸς,
Λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Λέγοις ἂν, ὥςπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

Φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προςεννέπω;

ΧΟΡΟΣ.

Πρῶτον μὲν αὑτὴν, χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.

---

93. In τε offendit Herm. obss. critt. p. 62., qui δόσιν cum ἀντιδοῦναι jungit, ideoque δόσιν γε legendum putat; eadem de causa Both. ἐπάξια dedit, sed ἀντιδοῦναι absolute est positum sine objecto, deinde ad δόσιν τε repetendum δοῦναι.

95. λύσιν Ald.

96. κάθαρμα θ' ὅςτις Ald. κάθαρμα θ' ὥςτις Rob. — ἐκπέμψαις Guelph. Ald. — πάλιν — δικοῦσα Turn.

97. ὄμμασι Turn. — De more purgamenta super caput rejiciendi v. Turneb. Advers. XIX, 22. Barnes. ad Eurip. Androm. 293.

98. τῆς δ' Schütz. male. — ἔστε Turn. Vict. ἐστὲ Stanl. Glasg. Schütz. Schwenk. male.

105. τόν omittit Rob.

106. ἠδέσω Ald.

107. εὔφροσι Turn.

109. αὐτὴν Ald., quod reponendum foret ex sententia Elmsleji ad Soph. Oed. R. 138. et ad Eur. Heraclid. 144.; sed vulg. retinui, probavit enim mihi, quae contra eum disputavit Herm. ad Soph. Trach. 451. — χ' ὅςτις Vict. Cant. χ' ὥς τις Rob.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

Αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προςτιθῶ στάσει;

ΧΟΡΟΣ.

Μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.

ΧΟΡΟΣ.

Τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη ....

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά ....

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἁπλῶς τι φράζους', ὅςτις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ ταῦτα μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;

---

110. *γ' ἄρ'* vulg., quod male retinuit Schütz. *τ' ἄρ'* Guelph. Ald. Rob. *γ' ἆρ'* recte Glasg. Schwenk., ut infra v. 219. *αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἆρα μηχανοῤῥοφῶ;*

113. *καὶ* Vict. Cant. Stanl., sed *κεὶ* Med. *κεἰ* Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. et rell. — Comma ante *ὅμως* non pouendum esse recte monet, qui hanc dicendi rationem exemplis illustravit, Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. III. p. 351. et ad Eur. Med. 1216.

120. *μοῦ 'στιν* vulg. *μου' στιν* Glasg., utrumque male, nihil enim genitivus habet unde pendeat; sensus dativum requirit, quod solus sensit Pors. Advers. p. 139. ed. Lips., sed male ille *μοι' στὶν* reponi vult; minore mutatione *μοὐστὶν* dedi, quod habet etiam Turn., ex *μοί ἐστιν* contractum, probo enim, quae de hac crasi disputant Reisig. in syntagm. crit. pag. 26. sqq. et Elmsl. praef. ad Soph. Oed. R. p. X. Idem *μοὐστὶ* recte Herm. reposuit Soph. Aj. 1204., de quo loco monuit etiam Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. III. p. 485. — *εὐσεφῆ* Ald.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

* Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
Τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας, κλύειν ἐμὰς
Εὐχάς, πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπους,
Καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
Θρέψασά τ', αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
Κἀγὼ χέουσα τάςδε χέρνιβας βροτοῖς,

---

1. Post οὐ interrogationis n habent Stanl. Glasg. tz. Schwenk., sed libri an- post οὐ comma, et inter- ionem in fine versus po- , omnino rectius, nam ex m ratione infinitivus nexu .

2. Versus mutilus, quam- Ald. Turn. Vict. nullum ae signum habent; Rob. in fine versus, Canter. post ς posuit, probante Buttle- quam rationem v. 1. com- are videtur. Recentiores omnes ab initio versum um esse designarunt, et cto facilius intelligi potest, odo prima verba excidere rint. Lacunam probabili e ex v. 163. explevit Herm. rs. spur. ap. Aesch. p. VI.

ρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
ουσον, Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοί.

ξας vulgo vertunt *nuntians*, sensu caret; idem sensit , qui propterea κηρύξω, σὲ x conjectura dedit, sed ni- utandum est, κηρύσσω ha- . l. convocandi et invocan- nificationem, ut Eur. He- 148. κήρυσσε θεούς, τούς ανίδας, τούς θ' ὑπὸ γαίας. Quare comma post ἐμοὶ delevi et post δαίμονας posui.

124. δ' ὀμμάτων πατρῴων Guelph. Ald. πατρῴων ὀμμάτων Turn. πατρῴων δωμάτων ex Stanleji conjectura Schütz., sine causa, nam πατρῷα ὄμματα ex circumscriptione usitatissima pro patre ipso dicuntur. Jam incommodum est solum illud δ', quod lectione Turn. recepta removeri possit, sed malui vulg. retinere, quia, cum orationis initium desit, nexus cum praecedentibus non satis perspicuus est.

125. ἣ τὰ πάντα Ald. ἣ κατὰ πάντα Rob.

127. βοτοῖς Ald. Turn. — In vocabulo βροτοῖς offenderunt interpretes. Heraldus emendavit: χέουσα τάςδε χέρνιβας, χοὰς λέγω, καλῶ σε, πάτερ. Both. dedit: Καί, γῇ χέουσα τάςδε χέρνιβας, βροτῷ λόγῳ καλῶ σε, πάτερ. Hermannus denique obss. critt. p. 63., ineptum judicans βρότοις λέγω, illud in φθιτοῖς mutari vult, allatis Pers. 217. Eurip. Alcest. 100., quibus addi potest Pers. 512. Ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα Ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν. Sed dativus non cum λέγω, sed cum χέουσα jungendus est, et βροτοῖς eadem significatione adhibitum est, qua illis locis φθιτοῖς, quare nihil mutandum.

Λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ,
Φίλον τ' Ὀρέστην· πῶς ἀνάξομεν δόμοις;
Πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
Πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅςπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
Κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
Φεύγων Ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
Ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
Ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
Κατεύχομαί σοι καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
Αὐτῇ τέ μοι δὸς, σωφρονεστέραν πολὺ
Μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
Ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάςδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
Λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
Καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατακανεῖν δίκην.

---

128. πάτερ Rob. — ἐποικτείρειν legi vult Herm. l. l., quod recepit Both., sed imperativum unice verum esse, docent v. 132. et 135., ubi item directa est allocutio. — τε ante ἐμέ positum est, de quo vid. quae ad Prom. 42. monita sunt.

129. πῶς in γ' ὡς mutari voluit Heath., in ὡς Hermann. et Both., sed retineri potest, modo non, ut vulgo, commate post Ὀρέστην interpungatur, et interrogationis signum in fine versus ponatur, quod vulgo abest.

130. πεπρασμένοι conj. Stanl. πεπραμένοι dedit Glasg., quod receperunt Schütz. et Both.; sed vulgata, quam et Schol. tuetur, bene se habet, ut infra v. 867. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ. Pers. 515. οἱ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατου. ibid. 258. ὡς πάντα γ' ἐστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα. Soph. Trach. 781. τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου. - ἀλώμεθα Rob. Turn.

132. σοὶ Both., quod elegantius vocat, sine causa. — μεταίτιον Guelph.

134. φεύγειν Med. Guelph. Ald. et cod. Rob. — ὑπερκόποις Both. pessime.

135. πόνοισιν Med. Guelph. Ald. Turn. — χλίουσι Turn. — μέτα Med. Guelph. Ald. Rob.

137. καὶ νὺ κλεῦθι Ald.

138. σωφρονετέραν Ald.

142. Vulg. ἀντικατθανεῖν δίκην sensu carere videtur, defensorem tamen habet Schwenkium, qui accusativum δίκην id significare dicit, quod verbo efficitur; sed id loco nostro fieri non potest. Both. dedit ἀντικατθανεῖν δίκῃ. Sed Schol. et varia lectio apud Turn. praebent ἀντικατακτανεῖν; unde Hermann. obss. critt. 64. emendavit ἀντικατακανεῖν, quod recte recepit Schütz., nisi forte ἀντικακτανεῖν vel ἀντικακκανεῖν legendum est; ut κακκυνηγέτις Eum. 226., ex quo vulgatae lectionis origo facilius intelligi possit. Sed idem Herm.

Ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι, τῆς κακῆς ἀρᾶς
Κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
Ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
Σὺ θεοῖσι, καὶ γῇ, καὶ δικῃ νικηφόρῳ.
Τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
Ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
Παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξανδωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον στρ.

δίκην in δίκῃ mutavit, qua tione non opus est, si τι- ον δίκην jungimus, ut Eur. r. 676. δὸς δῆτα πατρὸς 'ε τιμωρὸν δίκην. Nom me- Pors. Advers. p. 139. ἀν- θανεῖν δίκῃ.

3. ἐν μέπω Ald. — Post quum vulgo comma pona- sensus est nullus, quare ; ἀρᾶς ex conjectura dedit tz., quod recepit Bothius, so simul versu sequente, urio. Sed omnino non in- o, quid sit: ἐν μέσῳ τί- τῆς καλῆς ἀρᾶς, et si inest sensus, is tam in- ; est et frigidas, ut tale Aeschylus dixisse non pos- Mihi quidem post τίθημι na ponendum videtur, ut ivi cum versu sequente jun- ur, ἀρᾶς autem corruptum puto a librario, cujus oculi rsum sequentem aberrarunt. sit, ἐν μέσῳ τιθέναι, in is notum est.

ł. κείνους Rob. et var. lect. Steph.

). τῶν suprascr. δ' Med. ' Ald.

3. ξὺν Glasg. Schütz. in- libris.

). ἐξανδομένας Guelph. Ald.

ł. Quae sequuntur, mono- hica leguntur in editioni- quamquam certa insunt re- sponsionis vestigia. In stro- pham et antistropham primus divisit Herm. obss. critt. p. 67., ita tamen, ut singuli versus minime sibi respondeant. Idem facere conatus est Both., sed tanta cum audacia, ut ejus mu- tationibus afferendis supersedere possim. Melius res processit Seidlero de verss. dochm. p. 59., cujus rationem in posteriore strophae et antistrophae parte secutus sum, in priore vulga- tam retinui, quia nimias mu- tationes requirit. Hanc autem ille ita legit:

Ἵετε δακρὺ καναχὲς ὀλόμενον
ὀλομένῳ δεσπότᾳ
πρὸς ἔρυμα τόδε κεδνῶν, κα-
κῶν τ'

et antistr.

ὀτοτοτοτοτοτοὶ ἰὼ τίς ἀναλυτὴρ
δωμάτων
δορυσθενὴς ἀνὴρ Σκύθης

in quibus transpositionem vo- cabulorum δορυσθενὴς ἀνὴρ et sensus et metrum postulare vi- dentur, sed reliqua minus pro- babilia sunt, neque δάκρυ ὀλό- μενον quid sit intelligo. For- tasse legendum:

ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλομένῳ
ὀλομένῳ δεσπότᾳ

ut Eurip. Orest. 1364. διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἰδαῖον. Se- cundo versui deinde responderet τίς δόμων ἀναλυτήρ. Sed haec

᾿Ολομένω δεσπότᾳ.
Πρὸς ἔρυμα τόδε, κακῶν κεδνῶν τ᾿
᾿Απότροπον ἄγος ἀπεύχετον,
Κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε, σέ-
βας ὦ δέσποτ᾿, ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
᾿Οτοτοτοτοτοτοτοτοῖ· ἰώ·
Τίς δορυσθενὴς ἀνὴρ,
᾿Αναλυτὴρ δόμων, Σκύθης,
Τά τ᾿ ἐν χεροῖν παλίντονα
᾿Εν ἔργῳ βέλη ᾿πιπάλλων Ἄρης,
Σχέδιά τ᾿ αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ.
[Κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.]

---

intacta relinquo. Lachmann. de chor. syst. p. 92. totum carmen in unam stropham contraxit, cujus antistropham deesse putat. — κάναχὲς Guelph. Ald.

151. ὀλυμένῳ Ald.

152. Quae sequuntur intellectu difficillima sunt Hermann. Schütz. et Seidler. verbis transpositis jungunt πρὸς ἔρυμα τόδε κεδνῶν, κακῶν τ᾿ ἀπότροπον ἄγος *ad confirmanda nobis bona et averruncanda mala.* Sed haec verbis non insunt, et obstat huic sensui maxime τόδε. Aptior sane verbis est explicatio scholiastae, ut κακῶν κεδνῶν τ᾿ ἀπότροπον ἄγος appositio sit ad δάκρυ, ἔρυμα autem significet tumulum, quam significationem si quis huic vocabulo inesse posse neget, facile reponi possit ἔρμα, in quod incidisse video etiam Hermannum ad Soph. Antig. 841. ed. nov.

753. ἄλγος Med. Ald. Rob. Turn.

154. χοὰν Ald. — κλῦε vulg. male., κλύε Glasg. Hermann. Seidler.

155. σεβάσω Aldin. Rob. — δέσποτα ἐξ vulgat. δέσποτα ᾿ξ Heath. Schütz. perperam.

157. δόρυ σθενὴς Ald.

158. Σκυθίης var. lect. ap. Steph. Σκυθικά τ᾿ ἐν ibid. et Rob., quod recepit Schützius male.

159. παλίντον᾿ vulg., quod cum Seidlero mutavi.

160. ἔνεργα Turn., quod recepit Schütz. male.

161. ξίφη pro βέλη vult Schütz., quia βέλη praecessit, sed de hac, ejusdem vocabuli repetitone in Aeschylo frequentissima jam saepius sermo fuit. Ceterum post hunc versum aliquot versiculos intercidisse putat Schütz., sine causa.

162. ἀπότου Guelph. εὐκότους Rob.

163. Inepta est haec Mercurii allocutio, praesertim quum statim ad Chorum se convertat Electra; neque de lacuna, quae longiorem ad Mercurium orationem contineat, cogitari potest, haec enim Electrae, ut nunc est animo affecta, minime apta

Νέον δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ·

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οὐκ ἔστιν ὅςτις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐχθροὶ γὰρ οἷς προςῆκε πενθῆσαι τριχί.

---

ret, debebatque deinde ὑμεῖς sequi. Omnino v. 162. et 4. tam arcte cohaerent, ut hil debeat intercedere. Quare hi persuasum est, hunc verm, in quo nemo adhuc ediμum offendit, ejiciendum esse iquam spurium et aliunde ilum, neque eum uncis inclure dubitavi, quum sententiae ae faveant edd. Rob. et Vict., ae hunc locum tanquam corptum vel mancum signant. aeterea, si quid in hac re est nderis, in fine stichomythiae 179. Chorus etiam non tres, l duos versus habet. Potest tem hic versus ante v. 122. um habuisse. In hanc senitiam jam Hermannum quoe abiisse video in dissert. de rs. spur. ap. Aeschyl. p. VI. rum denique est, quod Ald. b. Turn. Vict. Cant. in μεπῃ consentiunt, quod inde a Stanlejo in μέγιστε mutatum est.

165. λέγοις ἀνορχεῖται Aldin. Rob.

167. βαθῦ ζώνου Ald.

168. τόδ' ἐπὶ Ald.

169. Interrogationis notam post οὖν auctore Stephano posuit Schütz., qua non opus est.

170. πλῆν ἐμῶν Both. inepte. — κείρετό νιν Guelph. Aldin. Rob. De optativo v. Herm. ad Soph. Aj. 1200.

171. ἐχθροῖς Ald. Turn. Hinc ἐχθροῖς γὰρ οὐ προςῆκε emendavit Pauw., ἐχθρῷ γὰρ οὐ προςῆκε Both. utrumque inepte. Quum Electra dixisset, neminem hic adesse, qui praeter ipsam capillum potuerit detondere, affirmat hoc Chorus, addita simul causa, quia inimici sint, quos deceret; innuit autem Clytaemnestram.

ΗΛΕΚΤΡΑ.
Καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος....
ΧΟΡΟΣ.
Ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
Αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προςφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟΡΟΣ.
Μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
Μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προςείδεται.
ΧΟΡΟΣ.
Καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛΕΚΤΡΑ.
Ἔπεμψε χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός.
ΧΟΡΟΣ.
Οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
Εἰ τῆςδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
Κἀμοὶ προςέστη καρδίας κλυδώνιον

---

172. *καρτιδεῖν* Ald. — In fine hujus versus interruptae orationis signum posui, quod vulgo abest.

174. *αἰταῖσιν ἡμῶν* Turn. Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed *αὐτοῖσιν ἡμῖν* Med. Guelph. Ald. Rob. Glasg. Schwenk., quod unice verum est, positum pro *ταῖς ἐθείραις αὐτῶν ἡμῶν*, qui usus est frequentissimus, ut Il. XVII, 51. *κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι.* cf. Schaef. ad Dionys. de comp. p. 170. et ad Plin. ep. I. 16. Comment. Aesch. p. 63. *αὐταῖσιν ἡμῖν* Both. minus bene, masculinum enim, praesertim plurali numero, de muliere adhibitum, in tragico sermone offendere neminem potest.

175. *κρύαδα* Guelph. Ald.

178. *ἔπεμψεν* Guelph. Aldin. Rob. — *καὶ τὴν* Guelph. Ald. Rob. Turn. et var. lect. ap. Stephan. — *πατρὶ* vulg., sed *πατρὸς* Med.. Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod propter librorum auctoritatem praeferendum duxi. Similiter Soph. Electr. 84. *πατρὸς χέοντες λουτρά.* Eurip. Orest. 123. *ἄπανθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.* cf. Hermann. ad Soph. Antig. 598. ed. nov.

179. *οὐκ* Rob.

180. *ψαύσῃ* Guelph. Ald. Rob. Forsitan verum *ψαύσῃ*, ut *καὶ μὴ θέλῃ* Prom. 670.

Χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει·
Ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
Σταγόνες ἄφραστοι δυςχίμου πλημμυρίδος,
Πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
Ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆςδε δεσπόζειν φόβης;
Ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
Ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
Φρόνημα παισὶ δύςθεον πεπαμένη.
Ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,

---

l. πρόςεστι Turn. Vict. ...πι Ald. — καρδίᾳ volunt . Pauw. Abresch. Schütz. er. sine causa, κλυδώνιον cem genitivum habet, de usu vid. Schaef. ad Soph. 1184. Herm. ad Aj. 54.

.. ἐπαίθην Med. Guelph. Rob. ἐπώσθην Turn. Vict. . ἐπαίσθην Canter. et rell. ...αλταίῳ cod. Rob., quod rtellus propter novitatem ...t.

... διψίων ex conjectura ...z. et Both., sine causa, ...ivum poetice transpositum ut Eur. Herc. fur. 447. ...ς ὄσσων πηγάς, quem lo... apte affert Schwenk.

... ἄφραστοι vulg. ἄφρακτοι Guelph. Ald. Rob., quod er librorum auctoritatem Schützio praetuli. — δυς- ... Turn.

... ἐλπίζω Ald.

... κατανοῦσ' Ald.

... In particula δέ offende- editores, quia non videba- ...bere, quo referretur, qua- ...γε mutarunt Glasg. Both. ...hütz., quorum hic etiam ...st οὐδαμῶς inseruit, sed vidit Elmsl. ad Eur. Med. illud δέ referri ad μέν, reticetur in priori membro ἡ κτανοῦσα, idque aptis exemplis comprobavit. Dissentit quidem Hermann. in *Classical Journal* XLIV. p. 426., qui excidisse putat versum hac ferme sententia: ἡ τοῦ μὲν αἰσχυντῆρος Αἰγίσθου δάμαρ, quia non possint haec, quae diversissima sint, ita conjungi: ἡ κτανοῦσα, ἐμὴ δὲ μήτηρ. Sed errare videtur vir summus; nam si omnino κτανοῦσα vocaretur, hoc sane diversissimum a matre foret, sed quum sit ἡ τὸν πατέρα κτανοῦσα, huic profecto apte opponitur ἐμὴ δὲ μητήρ.

189. πεπαμένη Ald.

190. ἐγὼ δὲ πῶς ex conjectura dedit Schütz., qui simul post Ὀρέστου interrogationis signum posuit; sed habet vulgata aposiopesin usitatissimam, quum enim post Ὀρέστου addere voluisset: οὐκ ἔχω, ipsa sententiam tam tristem non absolvit, sed subjicit spei laetae solatium, quod quo clarius appareret, interruptae orationis signum v. 192. posui. Similis est et simili de causa usurpata aposiopesis Agam. 484. Ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων. . . Τὸν ἀντίον δὲ τοῖςδ' ἀποστέργω λόγον. — αἰνέσθαι Ald.

Εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
Βροτῶν Ὀρέστου... σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος
Φεῦ. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
Ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην·
Ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
Εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
Ἢ ξυγγενὴς ὤν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ
Ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
Ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,

---

192. *σαίνομα* Ald.

193. *εἶθ'* Ald. — *εὔφρον* Ald. *ἔνφρον'* conjecit Stanl., quod probant Schütz. Buttler. et Hermann. obss. critt. p. 69. et recepit Both., sed non significat hoc vocabulum, quod volunt: *clarus*, *intelligibilis*. Facilius *laeta vox* pro *clara* poni potest.

194. *κηνυσσόμην* Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Stephan. eadem varietate, qua Prom. 158. *μὴ 'κινυσσόμην* Schütz. Both. Schwenk., contra libros, sed augmentum omissum est, de qua re alio loco plura dicenda erunt.

195. *ἀλλ' εὖ σαφηνῆ* vulgat., quod sensu caret, quare *ἀλλ' ἢ σαφηνῆ* conjecit Canter., quod sensum non juvat. *ἀλλ' ἢ σάφ' ἦν μοι* dedit Schütz. *ἀλλ' εὖ σάφ' ᾔδη* Pors. Advers. p. 139. Canteri emendationem amplectitur Hermann. obss. critt. p. 71., qui propterea etiam v. 197. *εὖ γε συμπενθεῖν* scribit, quamquam sic infinitivus *συμπενθεῖν* non magis quam *ἀποπτύσαι* habet, unde pendeat. Both. reliquis non mutatis, Aldinam lectionem *ἀπέπτυσα* recepit, et in eandem sententiam abierunt Erfurdt. atque Voss. in censuris editionis Schützianae. Erfurdt. denique ad Soph. Aj. p. 626. ed. maj. *ἀλλ' ἦν σαφηνῆ* conjecit. Mihi vero etiamnum unice vera videtur emendatio in Comment. Aeschyl. p. 35. olim a me prolata, ut legatur *ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἤ*, quo facto et sensus sine ulla mutatione restituitur, et constructio optime procedit, quare non dubitavi hoc in textum recipere. Particula *ἤ* negligentius posita est, debebat enim esse *ἀλλ' ἢ εὖ σάφ' ἦν*, cujus usus haec ipsa tragoedia duo exempla praebet. Nam praeter hunc locum ita posita reperitur v. 848., ubi scribi debebat *νῦν γὰρ ἢ μέλλουσι*. Similiter Eurip. Med. 819. *ἱερῶν ποταμῶν ἢ πόλις ἢ φίλων πόμπιμός σε χώρα ἕξει.* Aristoph. Av. 422. *κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν.* — *ἀποπρίσαι* Med. *ἀποπτύσῃ* Guelph. *ἀπέπτυσα* Ald. *ἀποπτύξαι* Rob., quod recepit Glasg. male.

196. *γ'* omittunt Guelph. Ald. Rob. Turn. — *εὐχθροῦ* Ald.

198. *τιμὴ* dederunt Schütz. et Both. male; vulgatae sensum recte explicasse mihi videor in Comment. Aeschyl. p. 37.: » *posset mecum lugere de tumuli ornatu et honore patris*, qui sc. nullus est.

Οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
Στροβούμεθ᾽· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
Σμικροῦ γένοιτ᾽ ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
Καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
Ποδῶν ὅμοιοι, τοῖς τ᾽ ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
Καὶ γὰρ δύ᾽ ἐστὸν τῶδε περιγραφὰ ποδοῖν,
Αὐτοῦ τ᾽ ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινός.
Πτέρναι, τενόντων θ᾽ ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
Εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
Πάρεστι δ᾽ ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους

---

203. In his, qui sequuntur, rsibus offenderunt editores, et ae ceteris quidem Schützius tam hanc e vestigiis conclu-ndi rationem Aeschylo indi-am ratus, v. 203—209. spu-s judicat. Sed apte hanc sen-itiam refutavit Eichstadius in hem. Jenens. 1797. 221. 222. Blümner *über die Idee des hicksals* p. 51. sq. Ita enim manae naturae peritus erat schylus, ut non ignoraret, am facile ex rebus levissimis em suscipiant illi, qui vehe-nter aliquid concupiscunt. aeterea Electram prae despe-ticne et subita spe perturba-n animo fingit. Postremo s versus revera ab Aeschylo ofectos esse, docet locus Eu-ideus, El. 532 sqq., quo hoc schyli inventum perstringi-r. Sed etiamsi non omnes hi rsus sint spurii, aliquid tamen l insititii vel corrupti iis in-se, omnes interpretes consen-nt. Schützius v. 204. 205. et 7. ut spurios uncis inclusit; chstadius l. c. v. 208. post 203. collocat. v. 204. et 207. icit; Herm. obss. critt. p. 72. v. 207. et 208. omittendos pu-tat; Both. nihil quidem ejici vult, sed v. 204. ὅμοιον τοῖς ἐμοῖσιν et 207. πτέρναι θ᾽ ἑνὸς τῶνδ᾽ ὑπογραφῇ μετρούμεναι scribit; Buttler. denique v. 199.—202. post v. 208. collocandos putat. Sed nihil prorsus in vul-gari versuum ordine et lectione mutandum esse mihi persuasum est. Nam primum καὶ γάρ v. 205., in quo plurimi offende-runt, explicatu facillimum est; quum enim vestigia suis aequa-lia esse dixisset, mox aut a Choro digitis monstrante aut suis oculis monita, imparia etiam ad-esse, vel majora vel minora suis, interjicit, hoc nihili esse facien-dum, esse enim duorum homi-num vestigia, deinde ad inter-ruptum sermonem redit. Quod autem idem saepius dicit, igno-scendum est animo perturbato, qui, quae spem faciunt non sa-tis habet semel dixisse.

204. ποδῶν δ᾽ Med. Guelph. Ald. Rob.

206. ξυνεμπόρου Glasg. et rell. invitis libris.

207. τενόντων δ᾽ Ald.

208. ἐς Rob.

Εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἄρα μηχανοῤῥαφῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.

---

210. Choro tribuit Vict.

212. *τοίνυν* Guelph. Ald.

213. *ὅνπερ* Ald. Rob. — *ἐξύκου* Med. *ἐξήνχου* Ald.

215. *ξύνοιδα* Glasg. et rell. invitis libris. — *σ' ἐκπαγλουμένης* Med. Guelph. Ald. *σ' ἐκπαγλουμένην* Rob. Turn. Vict. omnino recte. Sed *σ' ἐκπαγλουμένη* dederunt Schütz. et Both., in errorem inducti versu praecedente, *σύνοιδα* enim utramque constructionem admittit. Similiter idem vocabulum diversa constructione repetitum est infra v. 484 s. *μέμνησο λουτρῶν — μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον.* conf. Lobeck. ad Sophocl. Aj. p. 331.

216. *καὶ πῶς ἀληθῶν τυγχάνω* conjecit Both. de usu vocabulorum *πρὸς τί* dubitans, significant autem *quatenus*, *bis wohin*, *inwiefern.*

217. *μάστευ'* Rob.

219. *καθ' αὑτοῦ* pro vulgat. *κατ' αὐτοῦ* scribendum duxi, v. ad v. 109. — *τἄῤῥα* Med. Guelph. Ald. et cod. Rob., qui *τ' ἄρα* ex conjectura dedit. *γ' ἄρα* Turn. Vict. Hinc *γ' ἄρα* recte Glasg. et rell., ut v. 110. *τἄρα* praefert Elmsl. ad Heraclid. 144.

221. *καὐτοῖς* Rob. — *ἐμοῖσιν ἄρ'* Med. Guelph. Ald. Rob. *ἐμοῖσιν* omisso *ἄρ'* Vict. Stanl. Schwenk., sed *ἐμοῖς ἄρ'* recte Turn. Glasg. Schütz. Both. —

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προὐννέπω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυςμαθεῖς ἐμέ.
Κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
Σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ,
Ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς,
Ἀνεπτερώθης, κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ·
Σκέψαι τομῇ προςθεῖσα βόστρυχον τριχός·
Ἴδου δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός·
Σπάθης τε πληγάς· εἰς δὲ θηρίων γραφὴν....

τοῖς ἴσοις Guelph. Ald. cod. Rob.

222. τάδ' ἐγώ Aldin. Rob. τέδ' ἐγώ Turn. τάδε ἐγὼ Vict., quae cum omnia falsa sint, ταῦτ' ἐγὼ dedit Glasg., quod receperunt Schütz. et Schwenk. τῇδ' ἐγώ Both. Sed dubito de voc. προὐννέπω, an non recte hic positum sit, et idem mihi in mentem venit, quod Arnaldo, ut τάδε σ' ἐγὼ προςεννέπω legatur; quum enim προςεννέπω in προὐννέπω corruptum esset, σε metri causa transponendum fuit, hinc τάδε ἐγώ in Vict. Sed quum omnia incerta sint, vulgatam mendosam retinui. — Signum interrogationis male omisit Glasg.

223. αὐτὸν μὲν νῦν vulg. adversus metrum. αὐτὸν μὲν οὖν Turn. et Guelph. e vet. lect., sed a recenti manu νῦν. αὐτόν με νῦν ex conj. Schütz. Sed μέν postulare videtur nexus, quare Turn. lectionem cum Bothio recepi, praesertim quum duplex με displiceat. — ὁρᾷ Ald.

224. κουράν τ' Rob. — κηδίου Guelph. Ald.

225. Hi versus vulg. hoc ordine leguntur: 227. 226. 225., profecto male, nam 225. et 228. non possunt conjungi; in Rob. 226. 225. 227. Schütz. et Both. ita transposuerunt: 226. 227. 225., sed propterea Pauwii emendationem recipere debuerunt: σαυτῆς δ' ἀδελφοῦ σύμμετρον τῷ σῷ κάρα. Ego quidem eum ordinem secutus sum, quem Heath. et Glasg. protulerunt, et ex quo sententiarum nexus videtur optimus. — ξυμμέτρου Glasg. Both. invitis libris.

228. σκέψαιτο μὴ Med. Guelph. Ald. σκέψαι τὸ μὴ Rob. σκέψαι τόμῃ var. lect. ap. Steph.

229. χειρὸς Ald.

230. εἰς δὲ explicare nescivérunt interpretes, quare ἐν δὲ correxerunt Pauw. et Schütz., ἠδὲ ex Turn. recepit Both., quod aperte correctoris est. Vulgatam tueri mihi posse videor, interruptae orationis signo posito; quum enim βλέψον vel simile quid et plura forsitan addere voluisset Orestes, vidit Electram subita laetitia abreptam, et sermone non absoluto, dixit quae

Ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ ’κπλαγῇς φρένας·
Τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
Δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
Ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ’ ἀνακτήσῃ πατρός.
Ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
Ἐμοί· προςαυδᾶν δ’ ἔστ’ ἀναγκαίως ἔχον
Πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
Στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
Καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
Πιστὸς δ’ ἀδελφὸς ἦσθ’, ἐμοὶ σέβας φέρων·
Μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ

---

sequuntur. — θηρίον cod. Rob., pro quo ex conj. θηρίου dedit.

231. μένου Guelph. Ald. μὲν οὖ Turn. pro γένου. — μὴκπλαγιῇ Med. Guelph. Ald. μὴκπλαγιῷ Rob.

232. οἰδωνῶν ὄντας Guelph. Ald. οἶσανῶν ὄντις in cod. invenit Rob. et vulgata ex conj. dedit. — πικροὺς *inimicos* vid. Valck. ad Phoen. 963.

233. δώμασι Turn.

234. σωτήριος emend. Schütz. probante Bothio, refragantibus Hermann. obss. critt. p. 73. et Schwenkio, quorum explicationes non intelligo.

235. ἀνακτήσει Glasg. et rell. invitis libris.

236. ὄνομα emendavit Valck. ad Phoen. 415., quod probarunt Pors. ad Orest. 1080. et Herm. ad Hecub. p. 121., receperunt Schütz. et Both., sed vulgatam, quae sanissima est, fusius vindicavi in Comment. Aesch. p. 9. Nam ὄμμα multo blandior pulchriorque allocutio est, neque ὄνομα potest dici τέσσαρας μοίρας ἔχειν, quod quid sit ibidem explicavi. — νέμον Schütz. pro ἔχον, quia idem versu sequente recurrit, sed in hac ejusdem verbi repetitione minime offendendum esse, demonstravi in Comment. Aeschyl. p. 6—16. Viris ibi p. 16. laudatis, qui de eadem re egerunt, addi possunt Schwenk. ad Aeschyl. Eumen. 512. Erfurdt. ad Soph. Oedip. Reg. 1281. ed. min. Reisig. ad Oed. Col. p. 186 sqq. Markl. ad Eur. Suppl. 245. Elmsl. ad Eur. Bacch. 646. Oudend. ad Caes. B. G. I, 44. Weber. ad Lucan. T. II. p. 626.

238. πατέρος τε vulg., sed πατέρα τε Med. Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Glasg. et Schwenk. πατέρα σε emendavit Schütz., quo non opus est. — ἐπεμοὶ Med. a prima manu ἐσσέμοι Ald.

240. θυθείσης Turn.

241. σέλας φέρων Schütz., quod propter ἦσθα ferri nequit.

242. μόνος Med., Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph. — ξὺν Glasg. et rell. invitis libris.

Πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
Ἰδοῦ δὲ γένναν εὔνιν αἰετοῦ πατρὸς,
Θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
Δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
Νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
Θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
Οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
Ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
Ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
Καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
Πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
Ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
Οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
Πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·

Hunc et sequentem versum Oresti tribuit Turn.

243. *σοι* ex Stanleji conjectura Schütz. et Both. sine causa.

244. Electrae orationem continuat Ald. — *πρηγμάτων* Ald.

245. *ἰδὼν* et *ἰδοῦ* var. lect. ap. Stephan. *ἰδὸν* Ald. *ἰδὼν* Turn. — *γενναναῦνιν αἰετοῦ* Med. Guelph. *γέννα νιναῖε τοῦ* Ald. *γέννα γῦν αἰετοῦ* Rob. *γένναν νιν αἶε τοῦ* var. lect. ap. Steph. — *ἀετοῦ* Glasg. invitis libris et sine causa, vid. Comment. Aeschyl. p. VI sq. Herm. praef. ad Soph. Aj. p. XIX.

246. *σπειράμασιν* Guelph. Ald. *σπιράμασίν* Rob., unde *ν* recepi.

247. *ἀπορφανισμένους* Guelph. Ald. Rob.

248. *ἐντελεῖς* Schütz. et Both. e Pauwii conjectura, sed reditur ad singularem *γένναν*. Similis sermonis negligentia in eis est, quae collegit Poppo ad Thucyd. T. I. p. 96., es si quis huc trahere velit, quae congesserunt Dorvill. ad Charit. p. 340. sq. Heindorf. ad Protag. 28. ad Gorg. 75. et ad Cic. de nat. Deor. I, §. 51. Poppo ad Xen. Cyrop, I, 6, 21.

249. *θῆρα πατρῷα* Med Guelph. Ald. — *προφέρειν* Ald.

250. *ἐγὼ* Guelph. pro *λέγω*.

252. *ἔχοντες* Ald.

253. *σοῦ θυτῆρος* Schütz., quod minime necessarium est, intelligitur enim ex sequentibus.

255. *εὔθυνον* Med. Ald. Turn., hic tamen *εὔθοινον* pro var. lect. habet.

256. *οὔθ'* Turn. — *ἀετοῦ* Glasg., ut v. 245.

257. *ἔλοις* Ald. *ἕλοις* Turn. — *εὐπιθῆ* vult Blomf. ad Prom. 341., male.

Οὔτ᾽ ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ᾽ αὐανθεὶς πυθμὴν
Βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
Κόμιζ᾽, ἀπὸ σμικροῦ δ᾽ ἂν ἄρειας μέγαν
Δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
Σιγᾶθ᾽· ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
Γλώσσης χάριν δὲ πάντ᾽ ἀπαγγείλῃ τάδε
Πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ᾽ ἐγώ ποτε
Θανόντας ἐν κηκῖδε πισσήρει φλογός.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
Χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
Κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυςχειμέρους
Ἄτας ὑφ᾽ ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
Εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
Τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
Ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
Αὐτὸν δ᾽ ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
Τίσειν μ᾽ ἔχοντα πολλὰ δυςτερπῆ κακά.

---

259. ἐν ἤμασιν Med. ἐχήμασιν Guelph. ἐγήμασιν Ald. ἐνήμασι cod. Rob., qui ex conj. dedit ἐν ἤμασιν. Hinc ν recepi.

260. δαναρίας Ald. Rob.

261. κάρτα omittit Rob.

264. ἐπαγγείλῃ Rob. ἀπαγγελεῖ Glasg. Schütz., temporis variationem in poeta non ferentes, quae vel prosariis scriptoribus licuit; sic, ut unum de multis locum afferam, Isocr. Areopag. c. 12. ἐκεῖνο μόνον ἐτήρουν, ὅπως μηδὲν μήτε τῶν πατρίων καταλύσωσι, μήτ᾽ ἔξω τῶν νομιζομένων προςθήσουσιν, ubi alii καταλύσουσι, alii imperitius προςθήσωσι dederunt.

265. ἴδοιμι Med.

267. οὔτι Med. Guelph. Ald. Rob.

266. κἀξοθιάζων Med. Ald. κἀξορθριάζων Rob. utrumque pro varia lectione affert Steph.

270. ὑφ᾽ ἧς παρθμὸν Guelph. Ald. Turn.

273. ἀποχρῆμα τοῖσι vulg. ἀπώχρημα τοῖσι cod. Rob. ἀπεχρημάτοισι Guelph. Ald. Glasg. Schwenk., cui Schütz. sine causa ἀχρημάτοισι protulit, ex Rob. conjectura profectum. — ταυρούμενος Turn.

274. αὐτὸς δ᾽ ἔφασκε τῷ φιλοψύχῳ τάδε Both. inepte.

Τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυςφρόνων μειλίγματα
Βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῷν νόσους,
Σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
Λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
Λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ᾽ ἐπαντέλλειν νόσῳ·
Ἄλλας τε φωνεῖ προςβολὰς Ἐριννύων,
Ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
Ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ᾽ ὀφρύν.
Τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
Ἐκ προςτροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
Καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
Κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
Χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.

---

276. 77. Locus, qui sequitur, paullo obscurior est, et viros doctos ad emendandum impulit. Lobeck. ad Aj. p. 335. *μηνίματα* voluit pro *μειλίγματα*, Both. autem versum alterum cum soloecismo ita dedit: *βροτοῖς σφὲ παύσειν εἶπε, τοῖς δ᾽ εἶναι νόσους.* Sed locus ita videtur construendus et explicandus: *δυςφρόνων μειλίγματα* (i. e. *poenas ad placanda Erinnyum numina, irata propter intermissam occisi Agamemnonis ultionem*, ut recte vidit Schütz.) *τὰ μὲν ἐκ γῆς* (i. e. *terrae sterilitatem*) *βροτοῖς εἶπε, τὰς δὲ νῷν νόσους.* Propterea etiam *τὰς δὲ* legendum est cum Rob. Ald. Schütz., non *τάςδε* cum Turn. Vict. Glasg., neque *τάς τε* cum Stanl. et Schwenk.

278. *ἐπ᾽ ἐμβατῆρας* Med.

280. *ἐπαντέλλει* Med. Guelph. Ald., var. lect. ap. Steph.

281. *τ᾽ ἐφώνει* Stanl. Heath. Schütz. probante Buttlero, male. Transitus hic ab aoristo ad praesens frequentissimus est v. Valck. ad Eur. Hippol. 34. Brunck. ad Hecub. 21. cf. Cort. ad Sall. Catil. c. 12. et 21. Omnino praesens pro praeterito tragicis saepe usitatum vid. Seidler. ad Eur. El. 414.

282. *ματρῴων* Rob. ex conj. in cod. enim reperit *πατρῴων*.

283. Vulg., quam in textu dedi, sensu carere videtur, quare Schütz. et Both. *ὁρῶντι* dederunt, quasi Apollo Oresti nocte apparuerit, omnino male. Melius Pauw. et Schwenk. *ὁρῶν τε — νωμῶν τ᾽*, melius etiam Heath. *ὁρῶντα-νωμῶν γ᾽*, quamquam *γ᾽* melius abesset.

285. *προτροπαίων* Guelph. Ald.

287. *διώκεσθαι* Med. Aldin. unde Pors. in Morelli Lex. Graec. Prosod. edit. Maltby p. 249. emendavit *διωκάθει*, recte improbante Elmslejo ad Eur. Med. 186.

Καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
Εἶναι μεταςχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβος,
Βωμῶν τ' ἀπείργειν, οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
Μῆνιν δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.
Πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
Κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
Τοιοῖςδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.

---

289. κρατερὸς Med. Ald. cod. Rob., qui ex conj. dedit κρατῆρος — μέρους Rob. μέρος μεταςχεῖν non intellexerunt interpretes, quare alii male post εἶναι interpungunt, ut Pauw. probante Buttlero, alii locum inepte explicant, ut Heath. et Schütz. μέρος ex abundantia est additum, ut Agam. 492. οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ Θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. Hippocr. de aer. aqu. et loc. c. 2. τῶν νοσευμάτων πάντων μετέχειν μέρος. Macr. c. 115. Foes. ὁκόσοι τῶν θερμῶν πνευμάτων πλέον μέρος μετέχουσιν. Similiter Eur. Suppl. 1079. μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα μέρος. Iph. T. 1299. μέτεστιν ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος. cf. Schaef. ad Lamb. Bos. pag. 278. Heind. ad Plat. Soph. 42. — Etiam in οὔτε offenderunt Heath. et Schütz., quorum ille, quia οὔτε non sequitur, οὐδὲ legendum putat, hic copulam in βωμῶν τε reperit, sed respondent sibi οὔτε et οὐ, vid. Schaef. ad Lamb. Bos. p. 228. et ad Soph. Oed. Col. 972.

290. λίβος vulg., sed λιβὸς recte Turn. Glasg. et rell.

291. Quae sequuntur obscura sunt, et variis modis a viris doctis tentata. Hermann. de metr. Pind. p. 201. post μῆνιν interpunxit, et δέχεσθαι δ' οὔτε συλλούειν reposuit, quam rationem probavit Erfurdt. ad Soph. Ant 251. ed. maj. et recepit Schütz. Eodem modo interpungit Elmsl. ad Oed. T. 817., qui tamen συλλύειν retinet, et explicat συγκαταλύειν *una deversari*, ut δέχεσθαι οὔτε συλλύειν positum sit pro οὔτε δέχεσθαι οὔτε συλλύειν. Hanc rationem nunc probare videtur Hermann. in *Classical Journal* XXXVIII. p. 277. eandemque proponit Blomfield. ad Agam. 515. Both. legit: δόμῳ τ' ἀπείργειν οὐχ' ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν δέχεσθαί σφ' οὔτε συλλύειν τινά et συλλύειν interpretatur de navi simul cum eo solvenda, allato Hor. Od. III, 2. Pors. denique ad Morelli Lex. p. 249. ita legendum putat: βωμῶν τ' ἀπείργειν οὔτε συλλύειν τινά. πάντων δ' ἄτιμον οὐχ ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν δέχεσθαι κἄφιλον θ. χ. Quavis ratione obscuri aliquid et incommodi remanere, negari non potest, et mihi quidem locus mancus videtur, quod et ed. Rob. confirmat, in qua asteriscus post πατρὸς ponitur, et hiatus δέχεσθαι οὔτε, in quo libri omnes consentiunt. Quare vulgatam intactam reliqui.

295. χρισμοῖς Rob. — ἆρα vulg. ἄρα ex emendatione Stanleji recte Glasg. et rell., nec tamen propterea versus interrogative accipiendus est, quod

Κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον
Πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπιτνοῦσιν ἵμεροι,
Θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
Καὶ προςπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
Τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
Δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
Θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι, Διόθεν
Τῇδε τελευτᾶν,
Ἧι τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
Γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον
Πράσσουσα δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·
Ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
Πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

---

putat Buttler. vid. Hermann. ad Aristoph. Nub. 142. et 1028.

296. *κεἰ μὴ 'πεποίθη* Schütz. ex emendatione Herm. ad Vig. p. 791., quam tamen ipse jam sustulit in ed. nov. p. 832., neque omnino ferri potest. — *ἐξεργαστέον* vulg. *ἐργαστέον* Ald. *ἔστ' ἐργαστέον* Med. Rob., quod cum Schützio propter majorem auctoritatem recepi.

297. *συμπίπτουσιν* vulg. adversus metrum *συμπίτνουσιν*, quod jam Steph. reponi voluerat, Turn. Glasg. Schütz., sed scribendum est *συμπιτνοῦσιν*.

301. *ἀδόξῳ* Rob. ex Sophiani conjectura.

303. *εἴσεται* Erfurdt. ad Soph. Oed. R. 1499. ed. min. recte, quamquam refragante Schwenkio, explicavit passive accipiendum esse *scietur*, quam significationem futuris medii saepe inesse docuerunt Duker. ad Thucyd. II, 87. Poppo ad Thucyd. T. I. pag. 192. Hemsterh. ad Thom. M. p. 852. ad Luc. T. I. p. 181. Valcken. ad Herod. p. 388. ad Theocr. I, 26. Similiter *ἄξῃ* *duceris* Agam. 1616.

305. Haec Wunderlich. obss. critt. p. 39. ita explicat: *δότε Ὀρέστην τελευτᾶν τῇδε, ᾗ Ὀρέστης μεταβαίνει τὸ δίκαιον*, quod paullo durius nec necessarium est.

306. *ἣ* Ald.

307. *ἀντὶ γὰρ* Rob.

309. *δίκηα μέγαντι* Med. *δίκης μέγ' αὐτεῖ* Guelph. Aldin. *δίκην μέγαντι* Rob.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι στρ.

---

313. Carmen, quod sequitur, vulgo monostrophicum legitur; antistrophicum esse primus vidit Herm. obss. critt. p. 79 sqq. Sequitur eum Schützius, qui tamen singulis strophis transpositis, vulgatum versuum ordinem mirum in modum turbavit; cum hoc facit Böth. Vulgatum ordinem retinendum esse demonstravit Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. VI, p. 285. M accuratius de vero strophar ordine disputavit Hermann. metr. p. 736 sq., quem secu est Schwenk. Fecit tamen systemata quatuor, quae m quinque videntur. Apponam personarum nominibus addi quo facilius responsio pers ciatur.

Σύστημα ά.

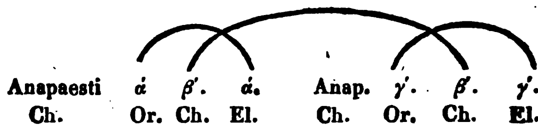

Σύστ. β'.

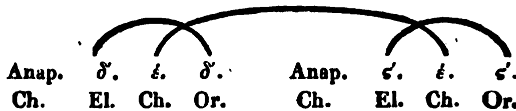

Σύστ. γ'.

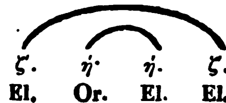

Σύστ. δ'.

Σύστ. ε'.

Φάμενος, ἢ τί ῥέξας
Τύχοιμ' ἀνέκαθεν οὐρίσας,
Ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί;
Σκότῳ φάος ἰσόμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως
Κέκληνται γόος εὐκλεὴς
Προσθοδάμοις Ἀτρείδαις.

ΧΟΡΟΣ.

Τέκνον, φρόνημα τοῦ στρ. β'.
Θανόντος οὐ δαμάζει

---

mata eadem habet Lachm. hor. syst. p. 107 sq., sed rsonarum distributione alium discedit, nam stro- quartam Oresti, antistro- quartam Electrae tribuit, ecte; deinde systemate tersonas ita disponit: Ch. El. Ch., postremo stro- decimam inter Electram iorum dividit, antistropham Orestem et Chorum, fornon injuria.

3. *μάτερ, αἰνόματερ* Rob. e vocabulo *αἰνοπάτηρ* vid. monita sunt ad Agam. 376.

4. *ῥέζας* Ald.

5. *τύχοιμ' ἄν, ἕκαθεν οὐ-* ; vulg., quem locum non igunt interpretes, vertunt *οὐρίσας adveniens*, nescio jure. Rectissime explicavit m. p. 108. *οὐρίσας τὸν λό- ἢ τὸ ἔργον*, ut sit *οὐρίζω* gnificatione, de qua dispu- it Brunck. et Musgr. ad . Oed. R. 689. Hinc vero , male etiam vulgo *τύχοιμι* praecedentibus participiis i, quum ad *οὐρίσας* perti- , hoc sensu: *quid loquens agens possim recte instituelicta vel facta mea?* Dehuic significationi non aptum *'καθεν*, quare palmaria videri posset emendatio Hermanni ad Vig. p. 729. *ἄγκαθεν* legentis, quam recepit Lachm., nisi metrum faciliorem mutationem *ἀνέκαθεν* admitteret, quam in textum recipere non dubitavi. Nam omissum *ἄν*, propter quod Hermanni correctionem corruptionem vocavit Blomf. in Mus. crit. Cantabr. II. p. 190., morari neminem potest, qui legerit, quae Herm. l. l. et ad Sophocl. Aj. 904. et Reisig. de vi et usu *ἄν* particulae p. 133. disseruerunt.

317. *ἰσοτίμοιρον* Med. Guelph. Ald. Rob., unde *ἀντίμοιρον* conjecit Erfurdt. ad Soph. El. 86., quia *ἰσόμοιρον* prima brevi versui non satisfacere videbatur; eadem de causa Both. dedit *σκότου φάος ἔστ' ἄμοιρον*, sed quum versus sit antispasticus, nihil est offendendum. v. Seidler. de verss. dochm. p. 28. Neque sensum vulgo recte ceperunt, quum interrogationis signum post *ἰσόμοιρον* ponerent, et verba *σκότῳ φάος ἰσόμοιρον* appositionem ad *εὐναί* putarent. Bene explicavit Hermann. obss. critt. p. 89. sq.

318. *κέκληται* Guelph. Ald. Schütz. Both.

319. *πρὸς θοδόμοις* Ald.

Πυρός μαλερὰ γνάθος,
Φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
Ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
Ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
Πατέρων τε καὶ τεκόντων
Γόος ἔνδικος ματεύει
Τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει — ἀντ. ά.
Πολυδάκρυτα πένθη.
Δίπαις τοί σ' ἐπιτυμβίδιος
Θρῆνος ἀναστενάζει.
Τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται, φυγάδας θ' ὁμοίως.
Τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
Οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων

---

322. *ἡ μαλερὰ* vulg., sed articulum cum Lachmanno metri causa omisi.

324. *ὀτοτίξεται* Rob. — *θνηΐσκων* Med.

326. *δὲ* Hermann. obss. critt. p. 90. sine causa. — In *πατέρων καὶ τεκόντων* offenderunt interpretes, et *τέκνων* voluit Stanl., *θανόντων* Buttler., sed ex tragicorum more junctae sunt voces idem significantes, vid. Brunck. ad Orest. 544., cui Schwenk. recte addit Soph. El. 12. *ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης*. Eur. Herc. fur. 1367. *ὁ φύσας χὡ τεκὼν ὑμᾶς πατήρ*.

328. Vulg. sensu caret, et aliter legisse videtur Schol., qui explicat *ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι, ζητεῖ τὴν ἐκδίκησιν*. Hinc Schütz. *τὸ πᾶν* in *ποίναν* mutavit, sed multo facilior est Lachmanni emendatio *ῥοπὰν*, quam tamen recipere non sum ausus.

329. *νῦν* vulg., sed *νυν* post Canterum et Stanl. omnes, et sic jam Guelph.

331. Hunc et duos sequentes versus Oresti tribuit Rob., deinde v. 334. Electrae, v. 335. Oresti. — *τοῖς ἐπιτυμβιδίοις* vulg., quod metro et sensu postulante in *τοί σ' ἐπιτυμβίδιος* mutaverat in priore ed. Schütz. Idem proposuit Pors. Advers. pag. 139. Deinde etiam *ἐπιτύμβιος* rescripsit Herm., idque receperunt Schütz. Both. Schwenk. Lachm., sed *ἐπιτυμβίδιος* retineri potest, synizesi in postrema syllaba admissa. *τοὺς ἐπιτυμβιδίους* Turn.

332. *θρήνους* Ald. Turn.

334. *τί δ' ἄτ' ἐν κακῶν* Ald. *τί δ' αὖτε κακῶς* Turn.

335. Interrogationis signum, quod vulg. abest, post Pauw. habent omnes.

336. *ἔκτ' ἂν* Ald. *ἔκ τ' ἂν* Turn. — De *χρῄζων* v. Doederl. spec. Soph. p. 59.

Θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
Ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
Παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
Νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Εἴ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ στρ. γ'.
Πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
Δορίτμητος κατηναρίσθης,
Λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι,
Τέκνων τε κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα κτίσσας,
Πολύχωστον ἂν εἶχες
Τάφον διαποντίου γᾶς
Δώμασιν εὐφόρητον,

ΧΟΡΟΣ.

Φίλος φίλοισι τοῖς ἀντ. β'.
Ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι,
Κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
Σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
Πρόπολός τε τῶν μεγίστων
Χθονίων ἐκεῖ τυράννων.

---

337. θήη Med. Guelph. Ald. b.
339. ἐμβασιλείοις Ald.
340. νεοκάτα Ald. — φίλον μίζοι Med. Rob. φίλον κομίζει elph. Ald. φίλον γε κομίζοι rn. Vict. φίλον κομίσειεν Glasg. rell. omnes, procul dubio re-. — De νεοκρᾶτα v. Pors. ad ed. 138.
341. ὑπ' εἰλίῳ cod. Rob.
342. πόρτινος Ald.
343. δορίτμητα Lachm. sine usa, est enim antispastus. — τεναρίσθης vulg., quod metri usa inde ab Hermanno mutan est.
344. εὐκείαν Ald. — δόμοισιν ıelph. Ald. Rob.

345. Metrum hujus versus aperte bacchiacum est, quare fortasse τέκνων τ' ἐν κελεύθοις legendum, sed hoc propter antistrophicum incertum est. τέκνων κελεύθοις τ' Lachm. nescio qua de causa. — ἐπί στρατὸν Guelph. Ald. — κτίσας Rob. Glasg. Lachm., sed metrum vulg. κτίσσας poscit. De σ duplicato vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 183. Meinek. quaest. Menandr. p. 31.
347. διαποντίου τᾶς Med. Guelph. διὰ ποντίουτας Ald. διαποντίουτας Rob.
350. ἔσω Guelph. ἐκεῖ bis Ald. Turn. — θανοῦσιν Guelph. Ald. Rob.
351. καὶ τὰ χθονὸς Ald.

Βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρ' ἔζης,
Μόριμον λάχος πιμπλάντων
Χεροῖν, πεισίμβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μηδ' ὑπὸ Τρωΐας ἀντ. γ'.
Τείχεσσι φθίμενος, πάτερ,
Μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ
Παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαψαι.
Πάρος δ', οἱ κτανόντες νιν, οὕτως δαμῆναι,

---

355. ἦν pro ἦς cod. Rob. ἦσθ' volunt Abresch. et Lobeck. ad Soph. Aj. p. 312., sed contra libros nihil novare ausus sum, quamquam ἦς ex Eur. Herc. fur. 1408. expuit Hermannus. ex Iph. Aul. 339. et 1003. Markl., ex Aristoph. Nub. 1030. Reisigius. — ὄφρα vulg., quod inde a Pauwio correctum est.

356. πιπλάντων Heath. Both. Lachm., idemque dare voluit Schütz. et probavit Buttler., vix recte.

357. πεισίβροτον metri causa voluit Pauw., quem sequuntur Both. et Lachm., sine causa v. Seidl. de verss. dochm. p. 28. Praeterea in accusativo πεισίμβροτον βάκτρον offenderunt interpretes, pro quo genitivum habent Heath. et Both., dativum Schütz. et Buttler., sed accusativus βάκτρον non minus a πιμπλάντων pendet, quam λάχος, quamquam huic soli aptum est verbum. Sed hoc usitatum est tragicis, v. Brunck. ad Soph. Oed. R. 271. ad El. 435. id. et Lobeck. ad Aj. 1035. (1024.) Elmsl. ad Heracl. 312. cf. Dorvill. ad Charit. p. 398. Burm. ad Virg. Aen. VII, 187. Graev. ad Flor. III, 21. 26. Davis. ad Cic. de Fin. II, 27.

358. Tota haec antistropha ita corrupta est, ut intelligi nequeat. Initium quidem Schütz. vertit: *nec profecto, si ante Trojae moenia occubuisses, in turba militum gregariorum sepultus esses.* Sed hoc sensu neque μηδέ neque τέθαψαι poni poterat. Both. et Schwenk.: *Non autem sub Trojae moenibus occisus — sepultus es*, sed ita quoque μηδέ soloecum foret. Certi nihil confici potest, quum sequentia corrupta et manca sint. — In Τρωΐας offenderunt editores, Τροίας dederunt Pauw. Heath. adversus metrum, Τρωΐοις Herm. Schütz. Both. Schwenk., sed non necessarium videtur.

359. τείχεσι Heath. Herm. Schütz. Both. Schwenk. Lachm. propter antistrophicum, sed spondaeus in basi pro trochaeo ferri posse videtur.

360. ἄλλῳ ex Stanleji emendatione Pauw. Herm. Schütz. Both. sine ulla necessitate.

362. In his deesse aliquid et metrum et sensus docet, quod supplere variis modis editores frustra tentarunt. Herm. emendavit: πάροιθε θανὼν, ἢ κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι, Schütz. dedit: εἶθ' οὖν πάρος ἢ νιν κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι, quod non minus quam vulg. sensu caret, Both. πάρος δὲ, κανόντ' ἢ κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι. In his codicum auxilium exspectamus. — οὕτω Glasg. Schütz. et rell. invitis libris.

Θανατηφόρον αἶσαν
Πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι
Τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟΡΟΣ.

Ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
Μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
Μείζονα φωνεῖς· [ὀδυνᾶσαι γάρ.]
Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆςδε μαράγνης
Δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
Κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
Χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων·
Παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τοῦτο διαμπερὲς οὖς στρ. δ'.
Ἵκετ' ἅπερ τε βέλος.
Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
Ὑστερόποινον ἄταν
Βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
Χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται·

---

364. πρόσω Herm. Schütz. et rell. sine causa.

368. φονεῖ Guelph. Ald. Rob. — ὀδυνᾶσαι γάρ, in quo libri omnes consentiunt, profecto vel metri causa falsum, quare uncis incluserunt Glasg. et Schwenk. ὀδυνᾶσαι omisso γὰρ dederunt Heath. Herm. Schütz. probante Buttlero, ὀδύναν εὔχαριν Both., ὀδυνᾷ γὰρ Pors. Advers. p. 139. ὀδύνᾳ σᾷ Lachm.

369. μαραίνης vulg., sed μαράγμης Guelph. Ald. μαράγνης Rob., quod recte recepit Glasg. v. Comment. Aesch. p. 40.

372. στυγερῶν ὄντων Herm. στυγερὸν τοῦτ' οὖν Both., sed nulla mutatione opus est.

374. διαπρεπὲς Rob. — ὡς vulg., sed οὖς optime correxerunt Schütz. et Herm.

375. ἵκετο vulg., quod correxit Herm. — ἅτε περ vulg. invito metro, sed ἅπερ τε Med. Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Herm. Both. ἅπερ τι Schütz. adversus metrum. ἅ πέρ τι Lachm. forsitan recte.

376. Huic versui vulg. Chori, in Rob. Orestis nomen praefigitur.

377. ἄτην Med. Rob., sed in Med. α suprascriptum.

378. πλανούργῳ Ald.

379. τοκεῦσι δόμῳ σελεῖται. Haec corrupta esse, non solum sensus docet, quem non adjuverunt Herm. et Schütz. haec verba parenthesi includentes, sed etiam metrum antistrophici. Both. emendavit τοκεῦσιν ὅπως τελῆται, antistrophico simul mutato. Melius Lachm. τοκεῦσι δ' ὅμως τέ-

ΧΟΡΟΣ.

Ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι στρ. ε΄.
Πευκήεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
Θεινομένου, γυναικός τ'
Ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύ-
θω φγενὸς θεῖον ἔμπας
Ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρώρας
Δριμὺς ἦται καρδίας
Θυμός, ἔγκοτον στύγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς ἀντ. δ΄.
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
Φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας,
Πιστὰ γένοιτο χώρᾳ.
Δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
Κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.

λει τέλει. Facile sane inter se confundi poterant *ΤΕΛΕΙΤΑΙ* et *ΤΕΛΕΙΤΕΛΕΙ*, nisi forte τέλει τάδε legendum est.

382. θεινόμενον Guelph. Ald.

383. ὀλυμένας Ald. ὀλλυμένης Rob.

384. Vulgata lectio, quam in textu exhibui sensu caret, metroque adversatur, nec quidquam probabile attulerunt interpretes. Herm. legit τί γὰρ κεύθω, φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται πάροιθέν τε etc. et haec cum sequentibus conjungens, contortam constructionem comminiscitur. Schütz. dedit τί γὰρ κεύθω φρενί; θύον ἔμπας ποτᾶται. Both. τί γὰρ κεύθω φρένα θεῖον; ἔμπας ποτᾶται πάροιθέν γε etc. Buttl. τί γὰρ κεύθω φρενί; θεῖος ἔμπαξ ποτᾶται. Sed sola difficultas est in vocabulo *ΘΕΙΟΝ*, quod metrum quoque corrumpit, idque cum Hermanno puto ex *ΟΙΟΝ* natum esse, sed ut hoc modo verba jungantur: *τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται; quid enim celem eum animi sensum, qui tamen volutatur?*

385. πρώρας Med.

386. δριμὺς ἀῆται καρδίας Med. δριμὺ ἄηται καρδίας Guelph. δριμὺ ἄκται καρδίας Ald. δριμὺς ἄκται καρδίας Rob. δριμείας τε καρδίας Turn. Vict. Ex illa optimorum librorum lectione Glasg. dedit δριμὺς ἦται καρδίας, quo omnis loci difficultas tollitur, reliqui autem editores, in vulg. lectione haerentes, frustra laborarunt. Herm. dedit δριμείας κραδίας θύματος ἔγκοτον στύγος, quod recepit Schütz., Both. δριμείᾳ κραδίᾳ θυμὸς δὲ ἔγκειται στυγνός, iique omnes, quia verbum deerat, haec male cum praecedentibus junxerunt.

387. εἴκετον Ald.

390. καραδαναΐξας Ald.

393. Versus ex Hermanni et Schützii ratione strophico nee

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σταγόνας
Χυμένας ἐς πέδον, ἄλλο προςαιτεῖν
Αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐριννὺς
Παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην
Ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; στρ. ς'.
Ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
Ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
Ἔχοντα, καὶ δωμάτων
Ἄτιμα. πᾷ τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

ΧΟΡΟΣ.

Πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον ἀντ. ε'.
Κέαρ, τόνδε κλύουσαν οἶκτον.

---

spondet, neutro quidquam mo-
nte; Both. dedit: κλῦτε δὲ τὰ,
ονίων, τι, τιμαί. Mihi stro-
ficum potius mutandum vide-
supra monitum est.

394. ἀλλ' ἄνομος Ald. Rob. —
αγόνος Glasg. errore typ.

395. ἐςπέσον cod. Rob.

396. βοαὶ Guelph. Ald. —
ιννὺς Ald. Rob. — λοιγὸς Ἐ-
ρινὺν ex conj. Schütz. Herm.
th. sine causa, ἄτην est appo-
io ad λοιγόν.

397. πρότερον Pors. Advers.
140. Glasg. Schütz. Lachm.
e causa. — ἄταν et versu sq.
Schütz. Herm. Both. sine
ris.

398. ἀπάγουσαν ἀπ' Rob. ἐπά-
νσ' ἐπ' Turn. et var. lect. ap.
ph.

399. τυραννίδος Ald. Turn.

400. Strophicus antistrophico
n respondet, cui subvenire
luit Herm., sequente Schützio,
ν in antistrophico delendo, sed
sic quidem metrum constat,
amquam consentit Seidler. de verss. dochm. p. 45. Both. dedit φθιμένων ἀραὶ, et τεκομένων γε πρός. Lachm. in strophico φθιτῶν dedit, in antistrophico ἄχεα correxit, et τῶν item delevit. Sed antistrophicus, si ἄχεα legitur, quod certissimum est, perfectum dochmiacum praebet πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων, ad hunc igitur modum restituendus est strophicus, quod facile fieri potest: ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ τῶν φθιτῶν, vel ὦ φθιμένων ἀραί.

401. ἴδετ' Turn.

402. ἔχονται Guelph. Ald.

403. πετιστραποῖτ' ἄν Med. ποῖ vult Elmsl. ad Heraclid. 595. sine causa, vid. Herm. ad Herc. fur. 1236. Stallbaum. ad Plat. Phileb. 92. — ὦ Ζεῦ omittit Rob.

404. πεπαλάται Ald. Rob.

405. In accusativo κλύουσαν offenderunt Pauw. et Heath., qui dativum reponi voluerunt, sed vid. Brunck. ad Soph. El. 480. ad Aesch. Prom. 217. ad

Καὶ τότε μὲν δύςελπις,
Σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
Ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς
Θρασέ', ἀπέστασεν ἄχος,
Πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τά περ — ἀντ. ϛ'.
Πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων;
Πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται.
Λύκος γὰρ ὥςτ' ὠμόφρων,
Ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον, εἴτε Κισσίας — στρ. ζ'

Eur. Androm. 26. Musgr. ad Eur. Troad. 119. ad Eur. El. 1251. Valck. ad Hippol. 199. Herm. ad Vig. pag. 876. 897. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693. Addend.

407. *μοι* Herm. Schütz. Both. Lachm. sine causa. — *κελαινᾶται* Ald.

408. *κλύουσα* Rob.

409. *ἕτ' ἂν δ' αὖτ'* Ald. Rob.

410. *θραρί' ἀπέστασεν ἄχος* Guelph. *θραρέα πείστασεν ἄχος* Ald. *θραρέα πέστασεν ἄχος* Rob. cum asterisco. Corrupta et manca haec esse sensus atque metrum docent, et frustra sudarunt interpretes. Herm. dedit *θρασεῖαν ἀπέστασεν ἄχος*, et ad versum sequentem repetendum dicit *σπλάγχνα κελαινοῦται*. Schütz. emendavit: *ἐπ' ἀλκῇ θρασεῖα, ἀπέσταξε δ' ἄχος*. Both. *ἐπ' ἀλκῇ θρασεῖα, ἀπέσταξεν ἄχος*. Lachm. *ἐπαλκές, θρασείας ἀπέστασεν ἄχος*. Schwenk. *ἀπέστασ' ἄλγος* sive *ἄχθος* corrigendum putat, Buttler. *τότ' οὖν αὖθ' ὑπῆλθέ μ' ἐπαλκὲς θράσος, ἀπέστασεν δ' ἄχος*. Codices exspectandi sunt.

412. *τί δ' ἂν πάντες* Med. Ald. cod. Rob., ex cujus conjectura fluxit vulg. *τί δ' ἂν εἴποντες*. Hanc receperunt Herm. et Schütz., qui deinde metri causa alterum *ἂν* post *τύχοιμεν* omiserunt, sed ne sic quidem versus sibi respondent. Both. dedit: *τί δ' εἰπόντες τύχοιμεν, ἢ τάπερ*, Lachm. autem *τί δ' εἰπόντες τύχοιμεν ἄν, πάτερ;* Turn. enim et var. lect. ap. Steph. pro *ἢ τάπερ* exhibent *ω πάτερ*, sed quum optimi libri in *ἢ τάπερ* consentiant, aut Bothii lectio vera videtur, aut in strophico *δῆτα* pro *δὴ* reposito legendum est *τί δ' εἰπόντες ἂν τύχοιμεν;* Quae quum incerta sint, vulgatam intactam reliqui.

413. *ἄχεα* metri causa rescripsi pro vulg. *ἄχθεα*, vid. ad v. 400. — *τῶν* a Schützio ejectum esse, ibidem monitum est.

415. *ὠμόφρον* Ald.

417. *ἔκοψα* Med. Ald. *ἔκοψαν* Rob. — Offenderunt nonnulli in anapaesto, qui est in vocabulis

Νόμοισι πολεμιστρίας.
Ἀπριγκτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν,
Ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα
Ἄνωθεν ἀνέκαθεν. κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ
Κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
Ἰὼ, [ἰὼ,] δαΐα πάντολμέ μῆτερ,
Δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
Ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
Ἄνευ δὲ πενθημάτων
Ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. στρ. ή.

ὸν Ἄρειον, quare Pors. praef. Hecub. p. XIX. vult ἔκοψ' ον κομμὸν vel κομμὸν δ' ἔ- Ἄρειον, Buttl. κόμμ' Ἄρειον, kh. ad Pind. Nem. X, 41. chwenk. Ἄρεον, sed admitti aestum hic puto, ut in tri- o lyrico carmini inserto, iquam obloquente Herm. El. . p. 122. — εἶτα pro εἴτε ii vult Schütz., probante ianno, sed major mihi in idetur corruptio, εἴτε Κισ- enim partes unius vocabuli ipti habeo, nam neque Κισ- lla a quoquam satis expli- est.

3. λεμιστρίας Guelph. Ald. — Non respondet hic ver- ntithetico, sed male πολε- ίας νόμοις legunt Herm. et tz., qui antistropham ita iperunt, ut verba ἐγὼ δ' τάτουν huic versui respon- putent. νομίσμασι conjecit m.

). ἄπριγκτοι πληκτά. πολύ- κτα δ' ἦν ἰδεῖν vulg. πολυ- γκτα Rob. δὴν Ald., quae ι neque sensui neque metro acerent, varia tentarunt viri docti, quorum plurima silentio transire licet. Herm. et Schütz. dederunt ἄπρηκτα πολύπλαγκτ' ἦν ἰδεῖν, Both. ἄπριγδα πολύ- πληκτ' ἦν ἰδεῖν, ex illorum enim sententia huic versui respondet v. 439. Sed verum vidit Lachm., qui elegantissima emendatione dedit ἀπρικτόπληκτα πολυπλάνη- τα δ' ἦν ἰδεῖν, malui tamen ἀπριγκτόπλ., quod ad librorum lectionem propius accedit.

420. ἐπασσυτέρω τριβῆ Ald. — ὀρείγματα Ald. ὀρύγματα Turn. — Post ὀρέγματα vulg. inter- pungitur, sed recte Herm. vidit post ἀνέκαθεν interpungendum esse, nisi forte post ἄνωθεν di- stinguendum est.

421. ἐπεῤῥόθει Heath., pro- bante Buttlero, sed vid. ad v. 281.

422. Post hunc versum lacu- nae signum ponunt Herm. et Schütz. propter turbatam ab ipsis antistropham.

423. Alterum ἰώ uncis inclusi, quia ad metrum abundat. — μᾶ- τερ Schütz. invitis libris.

427. ἔτλ' ἠανοίμοκτον Ald. ἔτλη ἀνοίμοκτον Turn.

Πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει,
Ἕκατι μὲν δαιμόνων,
Ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
Ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ' ὡς τόδ' εἰδῇς· ἀντ. ή.
Ἔπρασσε δ' ᾇπέρ νιν, ὧδε θάπτει·
Μόρον κτεῖναι μωμένα
Ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
Κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.
Λέγεις πατρῷον μόρον. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἀντ. ζ'.
Ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία.

---

429. *ἀρά* vulg. invito metro et sensu. *ἄρα* Rob. Turn. *ἆρα* Heath. Herm. Schütz. et rell. recte. — *τίσει'* Pors. Advers. p. 140. Glasg. male.

432. *ἑλοίμαν* Med. Guelph. Ald. Rob.

433. *ἐμασχαλίσθης* vulg. *ἐμασχαλίσθη* Rob., quod recte receperunt recentiores omnes praeter Glasg. — *δὲ τῶ στο στείδης* Med. *δὲ τῶς τότ' εἰδῇς* Guelph. *δὲ τωστοστεῖδυ* Ald. *δέτωστο στείδης* Rob. *δέ θ' ὡς τὸ στείδης* var. lect. ap. Steph. *δέ τ' ὣς τότ' ἔδυ* Turn. *δέ θ' ὡς τότ' ἔδυ* Vict. Glasg. *δ' ἔθ' ὡς τοῦτ' εἰδῇς* emendavit Canterus, *δ' ἔθ' ὡς τόδ' εἰδῇς* recte Heath. Schütz. Lachm. *δέ θ' ὡσ τόδ' εἰδῇς* minus bene Both. Schwenk.

434. *ἅπερ* vulg. *ᾇπερ* Herm. Schütz. Both. Lachm. metri causa, recte.

435. *κτεῖναι* vulg. adversus metrum et sensum, *θεῖναι* Rob. *μόρον γε μαιμωνένα* Herm. Schütz. nimis audacter, *μόρον κτόνου μωμένα* Both. *κτανεῖν* conjecit Schwenk., sed facilior est Stanleji emendatio *κτίσαι*, quam recepit Lachm. Non ausus sum vulgatam deserere.

436. *ἄφερκτον* Guelph. Ald.

437. *κλύει* Ald. Rob. — *πατρῴους* Glasg. et rell. invitis libris, *πατρωΐους* propter *πατρώϊον*, quod versu sequente legitur, retinendum est., habet autem non minus quam versu sequente secundam syllabam brevem, nisi quis forte utroque versu formam contractam malit, quod non improbaverim, si verum est, quod observavit Herm. El. metr. p. 537., formae *πατρώϊος* nullum in tragicis exemplum inveniri. — *δυςατίμους* vulg. Stanleji emendationem *δυὰς ἀτίμους* receperunt omnes.

438. *πατρώϊον λέγεις, πατρώϊον μόρον* Herm. Schütz., qua interpolatione non solum miserum senarium Aeschylo obtrudunt, sed totam etiam antistropham turbant, ed ad lacunam in stropha statuendam coguntur. Vulgata optimum senarium exhibet, qui antithetico respondeat. — *ἐπεστάτουν* Turn. Rob.

439. *οὐδενὸς* Herm. Schütz. male.

Μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσίνου, κυνὸς δίκαν,
Ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
Χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
Τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου,
Δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον
Ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
Τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει·
Τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
Πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα·

ΧΟΡΟΣ.

Στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥοθεῖ,
Ἄκουσον ἐς φάος μολών,
Ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι; Δίκα Δίκᾳ. ἀντ. θ'.

---

440. ἄφερτος Rob. — πολυσινοῦς Glasg., quod recepit Lachm. sine causa, v. Lobeck. ad Phryn. p. 184. sq. Melius Lachm. hoc vocabulum, quod vulgo cum κυνὸς jungitur, ad μυχοῦ traxit, quod antea incerto sensu erat, κυὼν autem ad solum contemtum designandum adhibitum est. — δίκην Guelph.

441. ἑτοιμώτερα Ald. — γελοῖος Both. male.

442. κεκρυμένα Ald.

443. φρεσὶ vulg. φρεσὶν Guelph. Rob. φρεσσὶν Ald.— Versus hic pede uno brevior est, quem non male ita supplevit Seidler. de vers. dochm. p. 195. ἐν φρεσὶν σαῖσιν γράφου.

444. συμμέτραινε Rob. e conj., in cod. enim vulg. lectionem reperit. σὺ τέτραινε Turn.

445. φρονῶν Guelph. Ald. Rob.

446. ὄργα ex Pauwii emendatione Herm. Schütz. Both. Schwenk., sed ὀργᾷ dativus esse, μαθεῖν pro imperativo positum videtur, quod confirmatur Scholiastae explicatione: ἀντὶ τοῦ, μάθε τῷ τρόπῳ σου.

447. ἀκάμπτῳ μέλει Guelph. ἀκαμπτόμενον Ald.

449. φίλοισι vulg., quod recte mutavit Glasg. et deinde omnes.

450. Tyrwhyttus, qui hunc versum Oresti tribuendum putat, legit κεκλαυμένα, perperam.

451. ἄδ' Rob., quod ex conjectura reponi voluit Schütz. et receperunt Herm. et Both., sed et vulg. ferri potest.

454. ξυμβάλλει vulg. adversus sensum et metrum. ξυμβαλεῖ ex emendatione Pauwii Schütz. et

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως δίκας·

ΧΟΡΟΣ.

Δρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
Τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
Εὐχομένοις δ' ἀνέλθοι.
Ὦ πόνος ἐγγενὴς, στρ. ι.
Καὶ παράμουσος ἄτης
Αἱματόεσσα πλαγά.
Ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
Ἰὼ δυςκατάπαυστον ἄλγος.
Δώμασιν ἔμμοτον ἀντ. ι.
Τῶν δ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
Ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν,
Διώκειν ἔριν αἱματηράν.

Both. ξυμβάλοι Glasg. 2., quod recepit Lachm., qui tamen suspicatur ξυμβόλει. Facilius forsitan foret ξυμβαλεῖν, pro imperativo positum, interim recepi optativum.

455. δίκας, quod vulgo abest, ex emendatione certissima et facillima addidit Hermannus, quem sequuntur Schütz. Both. Lachm.

458. ἂν ἔλθοι vulg., quae recte in unum vocabulum conjunxit Lachm.

459. ὦ pro vulg. ἰὼ metro postulante dederunt. Herm. Schütz. et rell. — ἀγγενὴς Ald.

460. ἄτας Herm. Schütz. Both. sine libris.

461. πληγῇ Med. Rob.

462. ὦ hic et sequente versu Lachm. pro ἰὼ propter versus antistrophicos, ad quos vid. quae monebuntur. — ἀφόρητα Guelph. Ald. Turn.

464. Post ἔμμοτον vulg. interpungitur, sed haec ad sequentia pertinere et stropharum ordo et sensus docet.

465. Hunc versum, quum non intelligerent, varie tentarunt interpretes, τῶνδ' ἄκος dedit Schütz., τῶν ἑκὰς Herm., qui cum praecedentibus junxit; τοῦθ' ἑκὰς, οὐκ Both. τοῖσδ' ἄγος, οὐκ Buttl. Sed nihil mutandum est, τῶνδ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων positum est pro οὐ τῶνδ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων, de qua negationis omissione vid. Elmsl. ad Oed. R. 817. Herm. in *Classical Journal* XXXVIII. p. 277. Sensus totius loci infra explicabitur.

467. αἰῶν' ἀναιρεῖν vulg. absque sensu, αἰωμαναιρεῖν Ald. Rob. οἰκῶν ἀφαιρεῖν suspicatur Buttler. αἰτῶν ἔριν Lachm., sed unice vera est elegantissima viri cujusdam docti emendatio, quam in Annal. Heidelb. 1809. VI. p. 287. communicavit Erfurdt. διώκειν ἔριν, quam facile enim ΔΙΩΚΕΙΝ in ΑΙΩΝΑΝ corrumpi potuerit patet, αἱρεῖν autem per itacismum ex ἔριν natum est. Idem ad confirmandum ἔριν

Θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.
Ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
Τῆςδε κατευχῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν
Παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,
Αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
Φυγεῖν, μέγαν προςθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
Κτιζοίατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ
Ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός.

---

affert Scholiastae explicationem ἣν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα, cui accedit lectio ed. Rob. αἱματηρὰν. Sensus igitur loci erit: *Aedibus remedium est, non procul ab his, neque ab aliis extrinsecus petendum, sed ab ipsis proficiscens, ut sc. persequantur sanguinolentam rixam.* — αἱματηρᾶν vulg., quod cum θεῶν junxerunt, sed αἱματηρὰν recte Rob.

468. θεῶν κατὰ vulg. θεᾶν τᾶν κατὰ Herm. Schütz. Both. propter falsum αἱματηρᾶν, sed articulus et legis grammaticae et metri causa inserendus fuit.

469. θεοὶ pro χθόνιοι Rob.

470. κατ' εὐχῆς Guelph. Ald. Rob.

471. παισὶ vulg., παισὶν Rob., quod receperunt omnes.

473. αἰτούμενος Guelph. Ald. Rob.

474. Vulgo v. 474—482. Electrae tribuuntur, in Rob. v. 472—479. Oresti, 480—506. Electrae. Tyrwhitt. Schütz. et Both. v. 476—478. Oresti tribuerunt, quod improbavit Lachm. de mensura trag. p. 22., sed habet tantam veri speciem, ut illos secutus sim. — τοιάδε Med. Guelph. Ald. Rob.

475. Offenderunt in hoc versu interpretes; Canter. emendavit: φυγεῖν με λαμπρὸν θεῖσαν, Pauw. φυγεῖν μέλανα προςθεῖσαν, Heath. φυγεῖν μέ γ' οὐ πρ. Both. φυγεῖν με γοῦν πρ. Sed nihil mutandum est, quod jam recte vidit Schütz.; rogat, ut ipsa periculum effugiat, postquam caedem Aegistho inferendam adjuverit. Neque in μέγαν offendendum, μέγαν enim tragicis saepe ponitur pro δεινός, v. Lobeck. ad Aj. p. 255. — μόρον omittunt Guelph. Ald. Rob.

477. ἔσει Glasg. et rell. invitis libris.

478. ἐμπύροισι emendavit Canter., quod receperunt Schütz. Both. Schwenk., sed neque sic locus sanus est, nam quum vertant: *inter sacrificia hostiarum nidore fumantia et cum epulis conjuncta honore carebis*, pri-

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
Οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
Πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὦ γαῖ᾽ ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ᾽ εὔμορφον κράτος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ,

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ᾧ σ᾽ ἐκαίνισαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πέδαις δ᾽ ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἆρ᾽ ἐξεγείρῃ τοῖσδ᾽ ὀνείδεσιν, πάτερ;

---

mum *χθονός* non explicant, deinde verba *παρ᾽ εὐδείπνοις* male cum sequentibus jungunt, quorum sensus est: *inter eos, quibus bonae dapes offeruntur, tu honore carebis*, quod et Schol. confirmat. Reliqua deinde sensu carent, itaque non dubito, quin corruptelae aliquid lateat. — *κνισωτοῖς* Ald. Turn. *κνισωτεῖς* Rob.

479. *κἀγὼ χράσσω* cod. Rob.

481. Ad *πρεσβεύσω* vid. Monk. ad Eur. Hippol. 5.

482. *χαῖα ἄνες* Rob.

483. *ὦπερ σέφασσαδας* Ald. — *δέ γ᾽* legi voluit Herm. ad Vig. p. 836., quia *δέ τε* in tragicis ferri non posse putabat, refragante Seidlero ad Eur. El. 667., qui *δέ τε* nostro loco vindicare studuit. Sed hic quidem nullam ejus video vim, *δὲ γε* autem sensui aptissimum est, de cujus significatione vid. Reisig. conjectt. in Aristoph. I. p. 119. 193. et ejusd. commentatt. critt. in Soph. Oed. Col. p. 379., ubi eandem, quam Herm., loci nostri emendationem proposuit, eamque recipiendam esse duxi. — *εὔμορφον κράτος*, de quo dubitans Schjitz. *εὔμοιρόν* reponi voluit, exemplis munivit Erf. ad Oed. R. 190.

485. *ἐκαινέτην* conjecit Valck. ad Phoen. 1309. sine causa.

487. *βουθύτοισιν* suspicatur Herm. obss. critt. p. 97., nimis artificose.

488. *ἄρ᾽* Schütz. hoc et sequente versu, male. — *ἐξεγείρει* Glasg. et rell. sine libris. — *ὀνείδεσσιν* Ald. Turn.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἆρ᾽ ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἢ τοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·
Ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
Εἴπερ κρατηθείς γ᾽ ἀντινικῆσαι θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ τῆσδ᾽ ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
Ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ᾽ ἐφημένους τάφῳ·
Οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ᾽ ὁμοῦ γόνον·
Καὶ μὴ ᾽ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
Οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανών.
Παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
Θανόντι· φελλοὶ δ᾽ ὣς ἄγουσι δίκτυον,
Τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον.
Ἄκου᾽ ὑπὲρ σοῦ τοιάδ᾽ ἐστ᾽ ὀδύρματα.

---

490. Hunc et duos sequentes versus, qui vulgo Electrae continuantur, Oresti tribuunt Tyrwhitt. Schütz. Both., quod omnino necessarium est. — In ἤτοι — ἤ offenderunt interpretes, quare Schütz. in notis v. 491. καὶ pro ἢ legendum proponit, probante Buttlero, Both. ἐχθροῖς θ᾽ ὁμοίας dedit. Sed sensus probus est: *aut justitiam nobis sociam mitte ad interficiendos interfectores, aut fac, ut sponte eodem exitio pereant.* Minus placet explicatio Orelli in epistolis Isocrati ejus additis p. 377. Ceterum ἤ τοι — ἤ tragicis usitatum esse docet Lobeck. ad Aj. p. 442. sq.

491. λαβεὰς conjecit Canter. male.

492. De εἴπερ — γε vid. Pors. et Elmsl. ad Eur. Med. 814. (805.)

495. οἴκτειρον Rob. — Vulg. ἀρσενός θ᾽ ὁμοῦ γόνον sensu caret, quod qui defendunt pro ἄρσενα γόνον dictum putant, id quod fieri nullo modo potest. Schütz. in notis proponit: ἄρσενα σὸν ὁμοῦ γόνον, Both. dedit ἄρσενάς θ᾽ ὁμοῦ γόνους, Buttl. suspicatur ἄρσενός θ᾽ ὁμοῦ γόνου, quorum nihil satisfacit, nec melius quidquam ipse habeo.

498. κλήδονος Schütz. male.

499. φέλοι Ald. — ὀχοῦσι vult Schütz., sed ἄγουσι verum est, quod recte ἄγουσιν ἄνω explicat Eustath. ad Il. Θ.

500. λίνῳ Clem. Alex. Strom. II. p. 422. λίνον Rob., quod probarunt Stanl. Abresch. Schwenk. Seidl. ad Eur. Troad. 555., receperunt Schütz. et Both., sed λίνον est appositio ad κλωστῆρα. Notanda praeterea est collocatio vocabulorum ἐκ βυθοῦ.

Αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον.
Καὶ μὴν (ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον,)
Τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
Τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
Ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.

---

502. *σώζει* Glasg. et rell. invitis libris. *σῶζε* vel *σώζῃς* corrigendum putat Tyrwhitt. sine causa. — *τόνδε ἐτίμησας* Ald.

503. Hic versus, qui vulg. ita legitur: *καὶ μὴν ἀμόμφητον δέ τινα τὸν λόγον* abest in Ald. Turn., et in Rob. post v. 504. legitur. Jam vero quum et sensu et metro careat, alii eum ejecerunt, alii variis emendationibus miram sensus varietatem extorserunt. Ejiciendum esse censuit Herm. obss. critt. p. 97. sq., quem secutus Schütz. edidit: *αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον, τίμημα τύμβου, τῆσδ' ἀνοιμώκτου τύχης*, et *τῆσδ'* quidem de suo. (In priore autem editione, ejecto versu 502. dederat: *καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τιμήσας λόγον τίμημα τύμβου τοῦδ' ἀνοιμώκτου τύχης.*) Spurium praeterea judicat Pors. praef. ad Hecub. p. XL., qui versu sequente *τῆς τ'* legendum putat. Deleri eum vult etiam Buttler., et Orell. post Isocr. p. 377., qui reliqua mire emendat. Qui vero hunc versum retinuerunt, misere in eo emendando sudarunt. Canter. proposuit *καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τιμᾷ τὸ λόγον*, et versum Choro tribuit. Stanl. in curis secundis: *ἀμομφῆ τήνδε, τίμα.* Pauwium et Heathium mitto. Both. dedit: *αὐτὸς δὲ σώζων τό γέ σ' ἀτιμάσαν λέχος, καὶ μὴ δ' ἀμεμφῆ τῶν τέκνων τίων λόγον, τίμημα τύμβου τοῖσδ' ἀνοιμώκτου τύχης.* Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. p. 288. v. 503. post v. 504. ponit, Choroque tribuit et ita legit: *καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τιμήσει λόγον.* Ad verum proxime accessit Tyrwhitt., qui emendavit; *ἀμόμφητόν γε τεῖναι.* Ego autem eam loci emendationem invenisse mihi videor, qua et sensus restituatur, et versum minime ejiciendum esse perspiciatur. Lego enim mutatione facillima *δ' ἔτεινα* pro *δέ τινα*, ut sensus sit hic; *Jam vero* (*absque invidia autem hoc dico*) *tumuli honor est fortunae secundae* sc. *ἔργον*, *reliqua autem etc.* Jam vides nexum cum sequentibus, qui ex reliquorum ratione nullus est, vides etiam quam necessaria sit parenthesis illa, qua se excusat, quod fortunae opus illud vocat. *Τείνειν λόγον* autem notum est, sic Eur. Hecub. 1177. *ὡς μὴ μακροὺς τείνω λόγους.* Aesch. Agam. 803. *ἐξέτεινα φροίμιον τόδε.* 890. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.* 1269. *μακρὰν ἔτεινας.* Pers. 572. *τεῖνε δὲ δυςβάϋκτον αὐδάν.* Eur. Med. 201. *τείνουσι βοόν.* cf. Elmsl. ad Eur. Med. 1318. In eandem emendationem incidit etiam Seidlerus, qui tamen, parenthesi non admissa, praecedentia quoque ita mutavit: *καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἔτεινα τὸν λόγον*, quo nexus cum sequentibus turbatur. Nec magis probaverim sententiam Hermanni de vers. spur. ap. Aesch. p. V. sq., qui hunc versum cum sequentibus Choro tribuendum et ita legendum putat: *καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον.* Nam *καὶ μὴν* aptum est Electrae ad aliam rem transeunti.

505. *κατόρθωσαι* Ald.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἔστοι· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
Πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
Μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
Θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
Ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
Τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
Τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
Ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
Θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

Οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
Καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
Χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;

ΧΟΡΟΣ.

Τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.

---

507. Continuatur Electrae oratio in Turn. ad v. 516.

509. μεθ' ὕστερον Guelph. Ald. Rob.

510. θανοῦντι vulg. absque sensu, quare θανοῦσι δ', οὐ φρονοῦσι voluit Herm. obss. critt. p. 99., sed melius θανόντι Pauw. Heath. Glasg. Schütz. et rell. quae non infrequens est confusio, v. Herm. ad Soph. Trach. 392. — ἀφρονοῦντι Ald.

511. εἰκάσαι τόδε. τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ Rob., quod admodum placet. Mutata forsitan est interpunctio propter δέ insolentiore loco positum.

512. μέσῳ Guelph. Rob. μέσω Ald. — ἔπι Ald.

515. οἶσθά, μοι Rob., quod recepit Schütz., sed μοι male se habet.

516. Huic versui, ut et v. 520. 522. 526. 528. 545. persona ΑΓ. praeponitur in Turn., ΑΓΑ. in Ald. — πάρει Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict., quod quum sensu careret, παρῆν ex conjectura reposuerunt deinde omnes, sed ex vetere scriptura παρῆ restituendum mihi videtur, quod per itacismum vel propter similitudinem litterarum ΕΙ et Η in πάρει facile potuit transire, jamque id probari etiam video Hermanno praef. ad Soph. Oed. R. p. XII. ed. nov., ubi plura de hac forma doctissime disseruntur. Ceterum παρῆς suprascriptum est in Guelph. idemque pro varia lectione habet etiam Schol. Eodem modo ῇ legitur Agam. 1620. ὠνειράτων Turn.

519. πεύσθε Guelph. Ald. πέπυσαι Turn.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ πῆ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

Ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;

ΧΟΡΟΣ.

Αὐτὴ προςέσχε μαζὸν ἐν τὠνείρατι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ πῶς; ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;

ΧΟΡΟΣ.

Ὥςτ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

---

521. πῆ vulg. ποῖ Guelph. Ald. Rob. Turn., quod propter librorum auctoritatem recepi, ut Eur. Troad. 1029. ἵν' εἰδῇς, οἷ τελευτήσω λόγον. ibid. 155. ποῖ λόγος ἥκει;

522. Hic versus cum duobus sequentibus junctus vulgo Choro tribuitur, et sic sensu carebat. Quare ὁρμῆσαι pro vulg. ὁρμίσαι dederunt Glasg. Schütz. Both., quod probat etiam Herm. obss. critt. p. 99., qui praeterea ὃν σπαργάνοισι voluit. Versu autem 524. iidem καὐτὴ pro αὐτὴ dederunt. Sed neque sic sensus est perspicuus, et praeceteris τινὸς, quod v. 523. vulg. legitur, ferri nequit. Docet autem versuum praecedentium et sequentium ordo, singulos versus Oresti et Choro tribuendos esse, quo facto sensus etiam adjuvatur. Idem jam ante me viderunt Abresch. et Tyrwhitt. Ὁρμῆσαι dedi quidem et ego pro vulg. ὁρμίσαι, sed non, ut illi volunt, ab ὁρμάω, sed ab ὁρμέω derivandum. Infinitivus autem a praecedente ἔδοξεν vel λέγει pendet, quod vidit jam Schol., apud quem legendum est: ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἔδοξεν.

523. τίνος pro vulg. τινὸς dedi, et in fine versus interrogationis signum posui, ex iis, quae ad versum praecedentem disputavi. — χρῄζοντα ad δράκοντα refertur. — νεορενὲς Guelph. Ald. Rob. Vict. νεογενὲς Turn. et var. lect. ap. Steph.

524. καὐτὴ Glasg. et rell., qua mutatione ex nostra versuum distributione non opus est. — ἐν τ' ὀνείρατι vulg., quod in ἐν τὠνείρατι recte mutarunt Glasg. et rell. ἔν γ' ὀνείρατι vult Elmsl. minus bene.

525. Post καὶ πῶς interrogationis notam ponendam esse, quae vulgo abest, recte viderunt Steph. et Schütz. — οὐ χάριν Med. Guelph. Ald. Rob. οὐκ ἄρ' ἦν Turn. Vict., quod ex certissima emendatione Pauwii et Valck. Diatr. p. 286. in οὖθαρ ἦν mutarunt Schütz. et Both. — ὑποστύγος Rob. ὑπὸ στύγους vult Schütz., quod recepit Both. sine causa.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.
Πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
Λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
Πέμπει τ' ἔπειτα τάςδε κηδείους χοὰς,
Ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ,
Τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
Κρίνω δέ τοί νιν ὥςτε συγκόλλως ἔχειν.
Εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,
Ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο,
Καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
Θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
Ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει,

---

527. ὕδρος pro ἀνδρὸς Both. inepte. — De ὄψανον v. Herm. ad Eur. Hecub. 556.

528. κέκλαγεν Guelph. Ald. Turn. et var. lect. ap. Steph.

529. ἀνῆθον ex emendatione Valckenarii ad Herod. p. 343. et Wakefieldii Schütz. et Bothe. male, sic Agam. 666. ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. ib. 93. λαμπὰς ἀνίσχει. — ἐντυφλωθέντες Rob.

535. ὧδε Schütz. Both. male; ὥςτε saepe abundat, v. Valck. et Monk. ad Hippolyt. 1327. Heind. ad Plat. Phaedr. 120. — συσκόλλως Rob. δυσκόλλως Guelph. Ald. δυσκόλως Turn.

537. οὔφεις σε πᾶσα σπαργάνη πλήζετο Med. Guelph. οὐ φεῖσε πᾶσα σπαργάνη πλείζετο Rob. et var. lect. ap. Steph. οὐ φεῖσε πᾶσα σπαργάνη ὁπλίζετο Ald. ὄφις τὲ πᾶσιν σπαργάνοις ὁπλίζετο Turn. ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο Vict. . Haec omnia corrupta sunt, et varie ab interpretibus tentata. Heath. proposuit: ὄφις γε, παῖς ἐν σπαργάνοις ὡς, ἵζετο. Schütz. dedit: ὄφις, ἅτε παῖς, ἐν σπαργάνοις ὡρμίζετο invito metro, Both. ὄφις τε παῖς ἐν σπαργάνοις ὡρμίζετο, Buttl. οὔφις τε παῖς ὡς σπαργάνοις ὡπλίζετο, Faehs. syllog. lectt. p. 325.: ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις εἰλίσσετο. Auxi et ego conjecturarum numerum in Comment. Aeschyl. p. 40., sed codicum auxilium in tanta corruptela exspectandum est.

538. μαθὸν ἀμφέσχηκ' Rob. — ἐμοῦ Schütz. male; dictum est, ut ὁ ἐμὸς δυςμενής et similia, de quibus v. F. A. Wolf. ad Xenoph. hist. gr. V, 2, 33. Schaef. ad Schol. Apollon. Rhod. II, 500. p. 169.

540. ἀμφιταρβιξῶδ' Med. ἀμφιταρβίτῳ δ' Guelph. Ald. Rob.

Δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
Θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
Κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
Τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

Γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις·
Τούςδ' ἕν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω·
Αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάςδε συνθήκας ἐμάς·
Ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
Δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ
Θανόντες, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
Ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.

ἀμφιταρβὴς τῷδ' Turn. Vict., quod in reliquas edd. transiit, sed meliores libri suadent ἀμφὶ τάρβει τῷδ', quod recte habent Glasg. et Schütz.

541. τοίνυν Ald. Turn.

542. ἐκδρακοντοθεὶς Ald.

543. κτενῶ vulg., sed κτείνω Med. Guelph. Ald. Rob., quod propter librorum auctoritatem majoremque elegantiam recepi. Ponitur ita praesens de re futura, quae fato constituta, ideoque certa et necessaria est, ut Prom. 171. ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. ibid. 511. ὧδε δεσμὰ φυγγάνω. 523. δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω. Agam. 125. χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος. Soph. Oed. Col. 785. ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς χθονὸς λαχεῖν, ubi vid. Reisig. Vulgata loco nostro ex correctione non intelligentium fluxit, et ex Turn. Vict. in reliquas edd. transiit.

546. τοὺς δ' ἕν τι libri omnes. τοὺς μέν τι ex emendatione Stanleji Glasg. Schütz. Both. Schwenk., sed valde dubito; intelligi enim non potest, quomodo intellectu facillimum illud μέν corrumpi potuerit, quare malui cum Pauwio τούςδ' ἕν τι dare, nam ὁ δὲ dici non praecedente ὁ μέν exemplis demonstrarunt Herm. ad Vig. p. 699. Schaef. ad Lamb. Bos. p. 329. Heusd. spec. crit. p. 76. Heind. ad Plat. Gorg. p. 31. ad Theaet. p. 421. Pors. ad Eur. Orest. 891. Seidler. ad Iph. T. 1316., quamquam nostri loci paullo alia est ratio.

547. μὲ Ald. — στίχειν Ald. Turn.

549. κτείναντας Guelph. Ald.

550. δόλῳ γε Pauw., sed τε post participium saepius inferri, monitum est ad Agam. 97. ληφθῶσον ἐν τ' αὐτᾷ Rob.

552. Post ἀψεύδης Glasg. et Schütz. comma habent, quod mihi quidem sensum pervertere videtur, nam τὸ πρίν cum ἐφήμισε junctum admodum friget.

Ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σάγην ἔχων,
Ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
Ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
Γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
Καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
Δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
Μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
Δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν·
Τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
Εἰ δ' οὖν ἀμείψω βηλὸν ἑρκείου πυλῶν,
Κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
Ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα

---

553. *ξέννῳ* Rob. — *παντελὲς σάγην ἐγὼ* Both. *παντελὲς, σάγην ἔχων* Buttl., uterque male. — *πᾶν τέλη* Ald.

554. *ξὶν* Glasg. et rell. invitis libris. — *ἐφ' ἑρκίους* Guelph. Rob. *ἐφερκίους* Ald. male, v. Herm. ad Soph. Aj. 108.

556. *οἴσομεν* Med. Guelph. Ald. Rob. — *Παρνησίδα* uno *σ* Glasg., de qua re adhuc sub judice lis est. De forma *Παρνησίς* vid. Boeckh. ad Pind. Pyth. VIII. init.

558. *κεὶ δὴ* ex emendatione Valckenarii ad Eur. Phoen. 1001. Schütz. probante Buttlero, sed soloecismum infert haec emendatio, neque omnino necessaria est. Vocabulis *καὶ δὴ* significatur, ipsum aliquid sibi objicere, de quo usu v. Herm. ad Vig. p. 839. — *φαιδρῷ* Guelph. *φαιδροὺς* Rob.

559. *λέξαιτ'* Med. Guelph. Ald. Rob. — *δαίμονα ἰδόμος κακοῖς* Ald. *δαιμοι ἀϊδομος, κᾳκεῖ* Rob.

560. *οὖν τὼς* correxit Both. et *ἔστ'* pro *ὥστ'* Orell. ad Isocr. p. 378., sed neutro opus est. — *ὡς ἂν* pro *ὥστε* Guelph. Ald. *ὡς* Turn.

561. *παραστίχοντα* Guelph. Ald. Rob. Turn. — *ἐνέπειν* Guelph.

562. *ἀπείργετε*, vulg., ex qua lectione versus sequens sensu caret, neque eum sublevarunt Schütz. et Both., qui interrogationis notam post *ἀπείργετε* et versus sequentis fine interruptae orationis signum posuerunt, non enim significat *εἴπερ οἶδεν*, quod volunt, *si sciret* vel *si resciverit.* Sed Med. Guelph. Rob. habent *ἀπείργεται*,, quod sensum perspicuum praebet hunc: *quidnam a portis suis supplicem arcet Aegisthus, si quidem adest, et scit?* Hoc igitur, et librorum et sensus praestantia commendatum, recepi, et comma post *Αἴγισθος* posui, quod vulg. post *ἀπείργετε* locum habet.

564. *εἰδὺ οὖν* Ald. — *βᾶλον* Med. Guelph. *βαλὼν* Ald. Rob. — *ἕρκιον* Rob.

566. Sine causa hunc et sequentem versum tentarunt inter-

Ἐρεῖ, σάφ᾽ ἴσθι, καὶ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
Πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
Θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
Φόνου δ᾽ Ἐριννὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
Ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
Σὺ δ᾽ οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
Ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
Ὑμῖν δ᾽ ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
Σιγᾶν θ᾽ ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
Τὰ δ᾽ ἄλλα τούτῳ δεῦρ᾽ ἐποπτεῦσαι λέγω,
Ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει — στρ. ά.
Δεινὰ δειμάτων ἄχη,

---

pretes, quorum sensus planissimus est. ἐνάντα pro ἔπειτα voluit Wakef., quod placuit Schützio, ἕρπει pro ἐρεῖ Pauw. ἔλθοι et βάλοι Heath., audacior etiam fuit Both. ἣ δ᾽ αὖ μολοῦσα παιδὶ reponens.

567. βαλεῖν Guelph. Ald.

569. περιβαλὼν explicat Lobeck. ad Aj. p. 372.

570. Ἐρινὺς Rob.

572. συνοῦν Med., sed priore ν eraso, σὺ οὖν Guelph. Ald. Rob. Frustra emendare conati sunt, Schütz. πρόσθ᾽ οὖν inepte reponens. Both. σὺν οὖν. — τ᾽ ἂν Ald. Rob.

575. σιγᾷν δ᾽ Schütz. pessime, nisi forte ex errore typ., nihil enim monet.

576. τουτῷ in Φοῖβον mutari vult Schütz. in τῷ θεῷ mutavit Both., iidemque ἀγῶνας ὀρθώσαντι vertunt: *certamini felicem successum praebens*, cui sensui aoristus non convenit. Schol. Stanl. et Buttl. τούτῳ ad Pyladem referunt, ridicule. Digito monstrat Orestes statuam Apollinis in scena constitutam, et versus sequens vertendus est: *qui haec certamina mihi erexit, proposuit.* Eandem statuam alloquitur etiam v. 544. τεραςκόπον δὲ τῶνδέ σ᾽ αἱροῦμαι πέρι.

578. γὰρ ἀὴρ Med. γὴ Guelph. γὰρ Ald. Rob. γ᾽ ἀὴρ Turn. Vict. Cant., quorum loco ex certissima conjectura γᾶ reposuit ed. Glasg., quod receperunt reliqui omnes. Hoc in γ᾽ ἀὴρ mutasse videtur librarius, ut versum sequenti exaequaret, et hinc reliqua monstra fluxerunt.

579. δεινὰ καὶ δειμάτων libri omnes, sed καὶ metri causa cum Heathio omiserunt Schütz. Both. Schwenk. — ἄγη ex emendatione Hermanni obss. critt. p. 101. dedit Schütz., sed ἄχη non dubito de iis dici posse, quae dolorem excitant, i. e. de malis, ut Agam. 1224. τίνος, πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ᾽ ἄχος πορσύνεται. Soph. Ant. 414. τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος, ubi quod item Hermannus correxerat, ἄγος, jam ipse in ed. sec. repudiavit; cf. Musgr. ad Soph. El. 124. Sed nihilominus remanet aliquid ob-

Πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
Ἀνταίων βροτοῖσι
Πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
Λαμπάδες πεδάμεροι
Πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα· κἀνεμοέντων
Αἰγίδων φράσαι κότον.
Ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν- ἀντ. ά.
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
Καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,

---

scuri in δειμάτων ἄχη, (δαιμόνων ἄχη reposuit Both.) neque illud καί intelligi potest quomodo in libros irrepserit, quare locus mihi nondum sanus videtur.

580. ἀγκάλων Rob. ἀγκάλαια νωδάλων Ald.

581. βροτοῖς Pauw. Schütz. Herm. Both. metri causa, de quo ad antistrophicum sermo erit.

582. Quae sequuntur, misere corrupit Schütz., ita legendo: πλάθουσι βλάσταις, καὶ πεδαιφνίους λαμπάδας πεδαόρους πτῆνα τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντων αἰγίδων φρίσσει κότον, nec non Both., qui ita legit: πλάθουσι, βλάπτει καὶ πεδαιφνίου λαμπάδος πεδάορον πτανά τε καὶ πεδοβάμονα, κἀνεμόεντα αἰγίδων φράσαι κότον. Minus audacter nec tamen ex omni parte vere Herm. l. l.: πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαιχμίῳ λαμπάδες πεδάοροι, πτᾶνα δὲ καὶ πεδοβάμονα κἀνεμόεντα αἰγίδων φράσαι κότον. Sensum, quem vulgata fundit non reprehendendum, infra explicabimus. — ποδαίχμιοι Ald. μεταίχμιοι Turn. Vict.

583. πεδάμαροι libri omnes. πεδάοροι ex Stanleji conjectura Glasg. et Herm., sed propius ad librorum lectionem accedit, quod in textu exhibui, πεδάμεροι, quo ducit Schol. explicatio: αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου αἱ καθημέριναι.

584. πεδοβάμον' ἀκἀνεμοέντων Guelph. Ald. — In genere vocabuli ἀνεμοέντων non offendere debebant Schütz. et Herm. v. Ruhnk. epist. crit. p. 101. — Haec Hermannus in dissert. de differ. pros. et poet. orat. p. 33. ita emendat: πτᾶνα δὲ καὶ πεδοβάμον' ἀπ' ἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι κότον, quorum sensum me non capere fateor.

585. φράσαι recte Schol. explicat ἐννόησον. Totius igitur strophae sensus est: *Multas et terra belluas alit, et maria monstris infestis referta sunt, et solis radii alata atque reptilia animalia procreant; procellarum quoque furentium memento.* Quae si quis ad logicae divisionis regulas redigere velit, falsa esse pronuntiabit, sed illas quis in lyrico carmine desiderabit?

587. De ἄν h. l. omisso vid. Herm. ad Vig. p. 818. 944. ad Soph. Aj. 904. et praef. p. XXII., neque omnino opus est λέγῃ reponere, (quod neque ad sensum aptum foret, multum enim differt a πῶς λέγω;) quod et Hermanno in mentem venit et Blomfield. proposuit in Mus. crit. Cantabr. II. p, 190. Male Pors. Advers. p. 140. ἀλλ' ὑπερτόλμων ἂν ἀνδρός.

588. φύσιν Herm. obss. critt. p. 101., male.

Καὶ παντόλμους
Ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν;
Ξυζύγους δ' ὁμαυλίας
Θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ
Κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
Ἴστω δ', ὅςτις οὐχ ὑπόπτερος στρ. β'.
Φροντίσιν δαείς,
Τὰν ἁ παιδολύ-
μας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
Πυρδαῆ τινα πρόνοιαν,
Καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν

---

589. παντόλμοις Guelph. Ald. Versus antithetico non respondet, quare Herm. Schütz. Both. in illo βροτοῖς dederunt, nostro autem versu ille ex Canteri emendatione παντοτόλμους scripsit, Schütz. παναθλίους, quorum neutrum metro satisfacit, Both. denique ex Pauwii correctione παντολμίας. Sed in tanta mutandi facilitate nihil mutandum duxi.

590. ἄταισι αἱ συννόμους Rob. ἄτᾳ Schütz. Both. propter mutatum ab ipsis strophicum. — Post hunc versum recte interpungunt Herm. Schütz. Both., quum vulg. post ὁμαυλίας interpungeretur.

591. συζύγους invitis libris Schütz. ex emendatione Hermanni obss. critt. p. 101. et ad Aristoph. Nub. 973. εὐζύγους Both. male. Mox τ' Rob. Turn. θ' Vict., quod ex falsa interpunctione natum videtur, sed δ' Med. Guelph. Ald., quod recte receperunt Herm. Schütz. Both.

592. ἀπ' ἔρωτος Ald. Rob. ἀπέρωπος ex Etymol. M. et Hesychio Pauw. Heath. Schütz. Both., sed quum utrumque incertum sit et incertae significationis, vulgatum retinere malui.

593. βότων Rob., quod recepit Schütz. male.

594. ὑποπτέροις Turn. Vict. et recentiores omnes, sed ὑπόπτερος Med. Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod librorum et sensus praestantia commendatum recepi. Ita legit etiam Schol., qui explicat ὁ μὴ κοῦφος, ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων.

596. ἄπαιδο λύμας Ald. — Respicit fabulam Meleagri, quam habent Apollod. I, 8. Diod. Sic. IV, 34. Ovid. Metam. VIII, 447. sqq.

598. πυρδαῆς Turn. Vict. Schol. — τινα postremam recte producere docent exempla, quae collegit Seidler. de verss. dochm. p. 21. Minus igitur necessaria videtur Hermanni emendatio ibidem a Seidlero prolata, πυρδαῆτιν et in antistr. χρυσοδμήτοισιν legentis, cui assentitur etiam Erf. ad Soph. Aj. p. 626.

599. καίθουσα libri omnes, in quo propter καὶ abundans recte offenderunt editores; defendere quidem conatur Schwenk. iis exemplis, quae collegit Herm. ad Vig. p. 772., sed ea alius sunt generis. κάουσα dederunt Glasg. et Schütz., αἴθουσα Pauw.

Δαλὸν ἥλιχ', ἐπεὶ μολὼν
Ματρόθεν κελάδησε,
Σύμμετρόν το διαὶ βίου
Μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.
Ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν — ἀντ. β'.
Φοινίαν Σκύλλαν,
Ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ
Φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
Χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις
Πιθήσασα δώροισι Μίνω,
Νίσον ἀθανάτας τριχὸς
Νοσφίσασ' ἀπροβούλως
Πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ.

Heath. Both., sed haec omnia falsa esse arguit metrum antistrophici. Quare recipi facillimam Canteri emendationnm *ΚΑΤΑΙΘΟΥΣΑ* pro *ΚΑΙΘΟΥΣΑ* reponentis, quae metro quoque satisfacit.

600. ἥλικα Turn. ἧνιχ' Ald. — ἐπιμολὼν Ald.

601. μακρόθεν Rob.

602. ξύμμετρον Schütz. Both. invitis libris. De significatione v. Herm. ad Soph. Oed. R. 956. — διὰ vulg., quod metri causa in διαὶ mutandum esse, recte viderunt Canter. Herm. Seidl. de verss. dochm. p. 94. et recepe-runt Schütz. Both. Schwenk.

603. μοιροκραντοέδ' Ald. μοιρόκρατον δ' Rob. μοιρόκρατον Turn. μοιρόκραντον δ' Vict.

604. ἀλλὰ δή τιν' vulg. contra sensum et metrum, quare ἄλλαν δ' ἐστὶν emendavit Herm. et Soph. Oed. R. 688. ἀλλὰ δεῖ τιν' habet Turn., quod recepit Glasg., sed recte ἄλλαν δεῖ τιν' Pauw. Schütz. κἄλλαν δεῖ τιν' εὐλόγως Both. inepte.

606. ὑπὲρ Glasg. Schütz., sed ἐχθρῶν ὑπαὶ est *ab hostibus commota*, ut Il. VI, 73. Τρῶες Ἀρηΐφιλων ὑπ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἰσανέβησαν. Omisso participio explicanda est praepositio, ut quum *prae* significat.

607. ἀπόλεσεν Ald. ἀπώλεσε Turn.

608. χρυσεοκμήτοισιν Schütz. Both. ex emendatione Hermanni obss. critt. p. 102., sine causa.

609. πειθήσασα libri omnes πεισθεῖσα ex Heathii emendatione Pors. Advers. p. 140. Glasg. Schütz. Both. Schwenk., quod eo minus verum puto, quod et in strophico libri omnes in corrupto καΐθουσα consentiunt, neque intelligi potest, quomodo πεισθεῖσα in πειθήσασα corrumpi potuerit. Recepi Abreschii emendationem πιθήσασα. — Μεῖνω Ald.

611. νόσφισ' ἀπροβούλως Rob. νοσφίσασα προβούλως Glasg. Schütz. male. — ἀπροβούλως Both. cum πνέοντα junxit, quod non necessarium est.

612. πνείονθ' Heath. πνείοντ' Schütz. metri causa, ut putarunt, male, v. Herm. ad Soph. Ant. 1132. ed. sec. — ἀκανόφρων Ald. ἀγανόφρονι Turn.

Κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.
Ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων στρ. γ'.
Πόνων, ἀκαίρως δὲ δυςφιλὲς γαμή-
λευμ', ἀπεύχετον δόμοις,
Γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
Ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
Ἐπ' ἀνδρὶ δῄοισιν ἐπικότῳ σέβας.
Τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,
Γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
Κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ'.
Λόγῳ· γοᾶται δὲ δήποθεν κατά-
πτυστον· εἴκασεν δέ τις

---

613. *κιγχάνει* Glasg. 2., quod probat Schwenk., sed notum est, *κιχάνω* Atticis primam producere, v. Beck. ad Eur. Hippol. 1444.

614. Multum in hac stropha explicanda sudarunt interpretes, quum constructio laborare, et verbum deesse videretur; hinc multae ortae sunt emendationes violentae et inutiles. Herm. obss. critt. p. 103. proposuit v. 619. legendum: *ἐπ' ἀνδρὶ δᾴοισιν ἐπικότῳ σεβῶ· στυγῶ δ' ἀθέρμαντον.* Schütz. multo audacius dedit; *ἔπειτ' ἐπιμνησόμεσθ' ἀμειλίχων πόνων ἀκραίους, τὸ δυςφιλὲς — ἐπ' ἄνδρα τευχεσφόρον, ἐπ' ἄνδρα δᾴοισιν ἐπικότον σέβας, τίοντ' ἀ. ἑ. δ. γυναικείᾳ πάντλαμον αἰχμᾷ,* quem in primis versibus sequitur Bothius, posteriores ita exhibens: *ἐπ' ἀνδρὶ δᾴης ἐπικρατεῖ, σεβαστῶν δεινὰ θερμαντόν.* Sed inest anacoluthia quaedam, quae fefellit interpretes. Apodosis enim incipit a verbis *ἀκαίρως δὲ*, ubi nemo offendat in particula *δέ*, quam in apodosi saepe inferri docuerunt Herm. ad hymn. homer. in Ven. 229. in Cer. 297. ad Viger. p. 784. s. Wolf. ad Leptin. p. 297. Wunderl. ad Aeschin. p. 63. Jam vero hic omissum est verbum *τίω*, quod infra demum v. 620. repetitur, addito *δέ*, quod post parenthesin repeti solere notavit Herm. ad Soph. El. 776. Sensus igitur hic erit: *Postquam tam atrocia mala commemoravi, intempestive veneror connubium detestandum, mulierisque insidias viro structas armipotenti, viro hostibus ob majestatem inviso, intempestive veneror neglectam domum etc.* — *ἐπεμνήσαμεν* vulg. adversus metrum. *ἐμνήσαμεν* Rob. *ἐπεμνησάμεσθ'* ex Pauwii emendatione Glasg., sed facillima est Heathii emendatio *ἐπεμνησάμην,* quam recepi.

618. Deest hic versus in Guelph. Ald. Rob. Turn. propter simile sequentis initium.

619. *δηΐοις* vulg., quod metri causa in *δῄοισιν* recte mutarunt Pauw. Glasg. Schwenk. *δᾴοισιν* Schütz. Herm. male. — *ἐπὶ κότω* Ald.

620. *τίων δ'* vulg. sine sensu. *τοιῶνδ'* Turn. *τίω δ'* ex emendatione Stanleji recepi; vid. ad v. 614.

623. *δήπουθεν* Turn. Vict. Glasg. Schütz. Schwenk., sed *δὴ ποθεῖ* Med. Guelph. *δὴ πο-*

Τὸ δεινὸν αὖ Ἀημνίοισι πήμασιν.
Θεοστυγήτῳ δ' ἄχει
Βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
Σέβει γάρ οὔτις το δυςφιλὲς θεοῖς.
Τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
Τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος στρ. δ'.
Διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ
Διαὶ Δίκας. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ
Λὰξ πέδον πατούμενον,
Τὸ πᾶν Διὸς
Σέβας παρεκβάντες οὐ θεμίστως.
Δίκας δ' ἐρείδεται πυδμήν. ἀντ. δ'.
Προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργάς·
Τέκνον δ' ἐπειςφέρει δώμασιν,

θεὶ Ald. δήποθ' εἰ Rob., unde δήποθεν patet reponendum esse, quod et metrum suadet. Sequentia in Ald. ita corrupta sunt: κατὰ πευστονήος κασενδέτις.

624. εἴκασε vulg. ἤκασεν Med. εἴκασεν Rob. ν Ald. quoque habet, ut vidimus, et metrum poscit. Non opus igitur est Schützii mutatione εἰκάσαι.

625. δεινὸν τόδ' ἂν Schütz. τόδ' αἰνὸν ἂν Both., sed ἂν recte abest, εἴκασεν est comparare solet.

626. θεοστυγείτῳ Ald. — ἄγει Schütz. Both. sine causa.

630. τῷ δ' Schütz. nihil monens et sine causa. ὁ δ' Both. non melius.

631. δι' ἀνταίαν Ald. Turn. — σοῖται vulg. sensu et metro repugnante, quare ὠθεῖ dedit Both., sed palmaria emendatione οὐτᾷ reposuit Herm. ap. Blümner. *über die Idee des Schicksals* p. 62. et in El. metr. p. 236., quod recipere non dubitavi.

632. διὰ vulg., sed διαὶ Ald. Rob., quod recte receperunt Glasg. et reliqui. — οὐ praeeunte Pauwio ejecit Herm. obss. crit. p. 107., quod probant Both. et Schwenk., sed ita neque metrum adjuvatur et sensus pessumdatur, qui hic esse debet: *namque scelus commissum non manet neglectum et inultum*; de metro infra videbimus.

633. πεδοῖ Schütz. Schwenk., sed eodem modo πέδον usurpatur Agam. 1330.

635. παρεκβάντος ex Hermanni correctione Schütz. Both., sed παρεκβάντες est nominativus absolutus. — ἀθεμίστως vulg. adversus metrum, οὐ θεμίστως Glasg. Herm. Schütz. Both. Schwenk. recte.

636. δίκης Med. a prima manu et Rob.

637. προςχαλκεύει vulg. sine sensu, quod recte in προχαλκεύει mutavit Herm. El. metr. p. 236.

638. δίμασε Med. Ald. δώμασε Guelph. δόμασι Rob. δώμασι Turn. Vict., quod quum metro non satisfaceret, δόμοισιν dederunt Pauw. Both. Sokwenk. δό-

Δωμάτων παλαιτέρων
Τίνειν μύσος,
Χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
Τίς ἔνδον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
Τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
Εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίαι.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Εἶεν. ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

μοις νέον Schütz. δομοῖς ἰδεῖν Herm. apud Blümner. pag. 62., quod non intelligo. Sed ad sensum nihil desideratur, quare, nisi variae librorum lectiones suspicionem moverent, strophicum mutandum, et θέμις ἄρ' οὐ legendum putarem.

639. δωμάτων Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. αἱμάτων, quod nescio unde fluxerit, nisi forte ex Schol., Stanl. Glasg. Schütz. Both. Schwenk., sed librorum lectio non est repudianda, sensum autem non ceperunt editores, quum vulgo post παλαιτέρων interpungeretur. Ex ea, quam dedi, interpunctione, sensus erit: *Filium autem immittit aedibus, ad aedium pristinarum piaculum luendum, tandem exaudita Erinnys*, quem tamen pro certo vendere non ausim, quum lectio adhuc dubia sit.

640. τίνει vulg. τείνει Med. Guelph. Ald. Rob., quod probat Pors. ad Eur. Hecub. 246. et recepit Schütz., sed sensum non video. Recepi τίνειν, quod proposuit Lachmann. de chor. syst. p. 63.

641. Ἐριννὺς Ald.

645. φιλόξεν ἐστὶν Αἰγίσθου βίᾳ Med. φιλόξενός ἐστιν Αἰγίσθου βίᾳ Turn. Vict. φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίαι Guelph. Ald. Rob., sed Rob. in margine βία habet. Hinc Pors. praef. ad Hecub. p. IX. emendavit φιλοξένη 'στιν Αἰγίσθου βία, quod receperunt Glasg. Both. Schwenk. Improbavit hanc Porsoni emendationem Elmsl. ad Eur. Med. 807. et legendum proposuit φιλόξενός τις 'Αἰγίσθου βία, quod falsum esse, recte demonstravit Herm. in *Classical Journ.* XLIV. p. 419. Sed neque Porsoni emendatione opus est, quum plurimorum librorum lectio, quam et Schütz. retinuit, bonum sensum habeat: *siquidem hospitales sunt aedes propter Aegisthum;* cf. Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 103., qui quod non δίαι, sed δία scribit, vix probandum videtur.

646. Personam Παῖς huic versui praefixam habet Rob., Lachmann. de mensura trag. p. 4. non servum, sed unam de ancillarum choro haec loqui putat, ne quatuor sint actores. — Initio versus metrum laborat, quare Pauw. et Heath. εἶέν γ' legendum putarunt, Herm. obss. critt. p. 108. εἶεν extra versum ponendum et καὶ μὴν ἀκούω legendum censuit, quod recepit Schütz.; Both. εἶ οὖν dedit, Herm. ad

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
Πρὸς οὕςπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
Τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
Σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
Ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
Ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
Γυνὴ τόπαρχος. ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
Αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους

Vig. p. 750. ad illud *εἶέν γ'* rediit, probante Schwenkio. Sed nihil mutandum est; eodem modo *εἶεν. ἀκούω.* Aristoph. Pace 664. ubi vid. Dindorf.

650. *ὧραι* Med. Guelph. Ald.

653. *τ' ἄπαρχος* Med. Rob. — *ἄνδρα τ'* Med. Guelph. Ald. Rob. Pro *τόπαρχος* ex Rob. lectione *τ' ἔπαρχος* conjecit Herm. obss. critt. p. 109., commate post *τελεσφόρος* posito. Sed hoc vix verum est, nam neque intelligi potest, cur virum et mulierem simul ex aedibus prodire velit, neque quae sequuntur, *ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον* cum his conciliari possunt. Videtur ars quaedam poetae in his quaerenda esse, qui Orestem fingit non bene celantem, quae celanda sunt, ut qui peregrinus videri vult, ubique notitiam quandam aedium prodat. Sic jam v. 645. paene oblitus erat partium, quas agendas susceperat, et hoc quoque versu prodit sese, mulierem aedium dominam evocans. Quod ut tegat, sequentia addit, quae nisi hoc consilio dicta putes, ineptae loquacitatis esse videntur. Praeterea Aegisthum primum sibi occurrere cupiebat, quem primum volebat interficere, cf. v. 564. sq. — Ceterum integra optimorum librorum lectio: *γυνὴ τ' ἔπαρχος, ἄνδρα τ' εὐπρεπέστερον* hoc sensu: *namque et mulieri nullum in hac re imperium est, et virum magis decet prodire propter loquendi licentiam*, revocari posset, nisi hoc sensu *γάρ* non abesse posse videretur.

654. Hunc locum ita explicarunt Abresch. et Schütz., ut *οὐκ* non ad *ἐπαργέμους*, sed ad *τίθησιν* referant: *neque enim, vir cum viro sermonem si habeat, pudor intermiscet verba obscura*, quod quum per se durum sit, tum *λόγους ἐν λεχθεῖσιν* dici non posse, recte sensit Schütz., quare *λόγους* in *πλόκους* mutavit. Sed omnem difficultatem tollit emendatio facillima, quam olim in Comment. Aesch. p. 17. proposui, ignorans tum, eandem jam a Bothio prolatam esse; si enim *οὐκ* in *σύσ'* mutamus, sensus clarissimus hic est: *pudor enim si dictis inest, verba obscura reddit.* Male igitur Bothius praeterea etiam *ἐν μὲν λέχεσιν* pro *ἐν λεχθεῖσιν* dedit. Versu deinde sequente sensus *δὲ* inseri poscit, quod sinistre ita fecit Both. *τίθησ' εἶπεν, δὲ θαρσήσας.* Multo facilius est: *εἶπε θαρσήσας δ' ἀνὴρ*, nam ante *Α* facile *Δ* excidere potuit, potuit etiam, ut saepe, consulto a librario omitti, quia tertio loco positum est. Sed in textu nihil novare ausus sum.

Λόγους τίθησιν· εἰπὲ θαρσήσας ἀνὴρ
Πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΑΤΓΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δεῖ. πάρεστι γὰρ
Ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖςδ' ἐπεικότα,
Καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτήρια,
Στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
Εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
Ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
Στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ
Ἐς Ἄργος, ὥςπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
Ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
Ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
Ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
Πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
Τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ.
Εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
Εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον,
Θάπτειν, ἐφετμὰς τάςδε πόρθμευσον πάλιν.

---

657. Haec usque ad v. 662. *θεράποντι* tribuuntur in Rob.

660. In verbis *δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία* offenderunt editores; *δικαίοις τ' ὄμμασι περιουσία* legendum putat Schütz., *δικαίων τ' οὐ μάτην περιουσία* dedit Both., *δικαίων δωμάτων παρουσία* suspicatur Schwenk., quod reliquis praestat; sed vulg. bene se habet: *adsunt calida lavacra, et quae laborum sunt lenimina, lectus hospitumque benignorum praesentia.*

661. *βαλιώτερον* Ald.

664. *αὐτόφορτοι* Aldin. — *οἰκίαις ἄγη* Guelph. Ald. et cod. Rob., unde Rob. totum versum sic refinxit: *στείχων δι' αὐτόφορτον οἰκίαις ἄγος.*

665. *ἀπεζύγαν* Ald.

667. *σαφηνίσθ'* Guelph.

669. *ἄλλος* Ald.

673. *εἰς τόπον γ' ἀεὶ ξένον* Both. inepte. *εἰς τὸ πᾶν* est *omnino, quavis ratione*, ut infra v. 931. Eumen. 84. *ἀείξενον* autem ex emendatione Schneideri in Lex. graec. s. v. recepi pro vulg. *ἀεὶ ξένον.*

Νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
Σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
Τοσαῦτ' ἀκούσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
Τοῖς κυρίοισι καὶ προςήκουσιν λέγων,
Οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οἲ 'γὼ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.
Ὦ δυςμάλαιστε τῶνδε δωμάτων' ἀρὰ.
Ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα,
Τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
Φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
Καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων,
Ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
Νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς

---

676. κεκαυμένου ex Stanleji conjectura Both. inepte.

678. προςήκουσι Turn.

679. δεικὸς Guelph. Ald. cod. Rob.

680. Hanc orationem, quae Electrae vulgo tribuitur, θεράποντι assignat Rob., neque omnino Electrae esse potest. Illa enim supra discessit, neque nunc potest redire, quum ab eodem histrione et Electrae et Clytaemnestrae partes agantur. Quare non dubito, quin hi versus uni de choro tribuendi sint. — οἲ 'γὼ vulg., sed οἲ ἐγὼ Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict., quod revocavi. — ἐν πᾶσ' ὦ πορθόμεθα Med. ἐν πᾶσ' ὡς πορθούμεθα Guelph. Ald. Rob. ἐνθάδ', quod Turn. et Vict. habent, non genuinum puto, sed ex conjectura natum. — πορθεῖσθαι de hominibus dictum, exemplis illustravit Lobeck. ad Soph. Aj. 1186.

682. πόλ Aldin. — ἐπωπαῖς Guelph. Ald. ἐπ' ὤπαῖς Turn. πολλεπωπὶς Both., qui in eo certe verum vidit, vulgatam non ferendam esse, nam sensum ejus video nullum. Fortasse Turn. lectio vera est, cf. Suppl. 534. et quae ibi notata sunt.

683. τέξοις cod. Rob. τάξοις Ald.

685. εὐβόλως Glasg., cujus mutationis causam non video.

686. νομίζων Guelph. Ald. — βηλοῦ Schütz. Both. probantibus Hermanno et Buttlero, male; proverbium est ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν, v. Schol. et Zenob. adag. III, 62. conf. Brodaeus, Musgr. et Elmsl. ad Eurip. Heracl. 110. Musgrav. ad Bacch. 89.

687. In νῦν δ' offenderunt interpretes, et Herm. quidem obss. critt. pag. 110. in σὺν δ' mutavit, Orell. autem ad Isocr. p. 379. prius καὶ νῦν in καὶ μὴν mutari vult, sed et repetitio illa et δ' illatum post longiorem parenthesin usitatum est, v. Soph. El. 776. ibique Herm. — νῦν, δῆπερ Ald. Rob. — βακχείας καλῆς de furoribus Cly-

Ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ᾽ εὐδαίμοσιν
Κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
Γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
Ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
Πρὸς δυςσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ᾽ ἐν φρεσὶν
Τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
Καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
Οὐδ᾽ ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
Ἄλλος δ᾽ ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ᾽ ἀγγελῶν.

---

taemnestrae dictum putant, ut *καλῆς* ironicum sit, sed ad Electram refertur, quae baccha a Clytaemnestra vocari solebat, quod intelligere non poterant editores, quum haec ab Electra dici putarent, v. ad v. 680.

688. *ἐλπὶς ὤν* Rob. e conj., in cod. enim vulgatam invenerat. — Postrema verba vexarunt interpretes, et omnes fere emendare conati sunt; *ἀποῦσαν ἐγγράφου* proposuit Canter. *προδοῦσαν ἐγγράφει* Pauw. *παροῦσαν ἐγγράφεις* Heath. *παριοῦσ᾽ ἀνεγράφη* Herm. l. l. *παρούσης, ἐκγράφει* Schütz. *παρουσῶν, ἐκγράφει* Both. *παροῦσαν ἐκγράφει* Orell. l. c. Schwenk. vulgatam vertit: *spem ad exitum ductam affirmat*, quod ambigue dictum putat, ut ipsa de Oreste viro intelligat, quae Clytaemnestra de cinere mortui accipere debeat. Mihi quidem postrema videtur aversa dicere. Quum enim ita coepisset: *et nunc Orestes, quae sola reliqua erat spes*, addere debebat: *eam perdidit*, idque ab ea dici putat Clytaemnestra. Ipsa vero, quum laetitiam prorumpentem non diutius simulato luctu opprimere possit, aversa, ut Clytaemnestra audire non possit, subjicit: *eam praesentem nobis exhibet.* De *ἐγγράφει* tamen dubito, idque fere corruptum puto.

689. *ὤν* pro *οὖν* Guelph. *ὦ* Ald. — *εὐδαίμοσι* vulg. *εὐδαίμοσιν* Guelph. Ald. Rob., quod recepi.

691. *ξενωθῆραι* Guelph.

693. *δέ*, quod hoc versu inseri sensus poscit, post *δυςσεβείας* posuerunt Pauw. Schütz. Both., sed potest etiam post *ἦν* poni, et tunc eo facilius propter insolitum locum omitti potuit. In textu, quia incerta sedes est, omisi. — *φρεσὶν* Ald. quod pro vulg. *φρεσὶ* recepi.

696. *ἀξίων* ex Pauwii emendatione Schütz. Both., quod confirmatur a Schol. et fere necessarium est, nisi quis *κυρήσεις* absolute dictum velit, cujus usus tamen exempla desidero. — V. 696—704. *θεράποντι*, et 705—718. Oresti tribuuntur in Rob.

698. *ἀγγέλλων* Rob.

Ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
Μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόςφορα.
Ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
Ὀπισθόπους δὲ τούςδε καὶ ξυνεμπόρους·
Κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόςφορα.
Αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
Ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
Κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
Βουλευσόμεσθα τῆςδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

Εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἴκων,
Πότε δὴ στομάτων
Δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
Ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
Χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
Σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
Νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
Νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία,

---

700. τυγχάνει Ald.

701. Hic et duo sequentes versus propter ὁμοιοτέλευτον omittuntur in Guelph. Ald. Rob. Turn.

702. ὀπισθόπους recte ab Abreschio explicatur: *reversus*, quocum facit Schütz. Monk. ad Eur. Hippol. 54. accusativum putat formae ὀπίσθοπος.

703. Hunc versum ut spurium uncis inclusit Schütz. propter verba τὰ πρόςφορα brevi intervallo repetita, in qua re quam saepe male offenderit, vidimus. De κυρεῖν cum accusativo vid. Musgr. ad Eur. Iph. T. 759. et ad Soph. Ant. 970.

704. ἐπευθύνῳ Med. Rob. ἐπ' εὐθύνῳ Ald.

707. βουλευόμεθα Turn. Rob. βουλευόμεσθα Turn. Vict. βουλευσόμεσθα ex Stephani emendatione Stanl. et reliqui omnes, et sic, quantum ex Buttleri silentio judicari potest, Med.

708. εἶεν φίλαι vulg. adversus metrum. αἰὲν φίλαι Guelph. εἰ ἐν φιλίᾳ Ald. Rob. εἶεν φίλιαι Med. et sic jam ex conjectura Heath. Herm. ad Viger. p. 750. Both. Schwenk. Seidlerus autem ad Eur. Troad. 243. φιλίᾳ legendum putat, nescio quo sensu.

710. Vulgo sine interrogatione efferuntur hi versus, cujus signum recte addiderunt Abresch. et Glasg., tum propter ποτὲ male antepositum, tum propter futurum δείξομεν.

711. De vi vocabuli ἀκτὴ v. Erfurdt. ad Soph. Oed. R. 184. ed. min.

715. δολίαν ex Pauwii et Heathii emendatione Glasg. Schütz.

Ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ' Ἑρμῆν
Καὶ τὸν νύχιον τοῖςδ' ἐφοδεῦσαι
Ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
Ἔοικεν ἁνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν,
Τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
Ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
Λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν

Both. Schwenk., commate post ξυγκαταβῆναι posito; sed si ante hoc vocabulum distinxeris, nulla mutatione opus est. Sensus infra explicabitur.

716. συγκαταβῆναι Schütz. sine libris. — δ' ἑρμῆα Med. Guelph. Ald. γ' ἑρμῆα Rob. In verbis χθόνιον Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον offendit Hermann. de diff. pros. et poet. orat. p. 33. tum quia χθόνιον et νύχιον idem significat, tum quia epitheta contra poetarum usum copula juncta sunt, ideoque glossemate, quod irrepsisse putabat, ejecto, ita legit:

ξυγκαταβῆναι, νύχιόν θ' Ἑρμῆν
τούςδ' ἐφοδεῦσαι

quod recepit Schütz. Neque omnino ferri illa possunt, si δολίαν legitur, sed codicum lectione δολία retenta, neque hic quidquam mutandum est; nam commate post δολία posito, sensus hic est: *Nunc enim suada opus est, ut una descendat Mercurius χθόνιος, utque νύχιος eum ad haec certamina conducat.* Pro δ' Ἑρμῆν sane θ' Ἑρμῆν vel cum Rob. γ' Ἑρμῆν legendum erit.

717. τούςδ' Schütz. Hermannum secutus sine causa.

718. ξιφοδημήτησιν Guelph. Ald. ξιφοδημήτοισιν Turn.

719. Hic quoque versus cum tribus sequentibus male vulgo servo tribuitur, cujus nulla deinde per totam scenam mentio injicitur; quod viderunt jam Tyrwhitt. Dutheilius et Both., qui eos recte Choro tribuerunt. Quum enim accedere aliquem vidisset Chorus, statim mutato sermonis argumento, ea loquitur, quae nihil prodant. — ἀνὴρ libri omnes. ὡνὴρ Schütz. Both. ἁνὴρ Glasg. Schwenk., quod et ego recepi, quamquam omnino assentio Buttmanno ad Soph. Philoct. 40. et Gramm. graec. ampl. I. p. 120.

720. Ὀρέστ' αὐτὴν δ' Guelph. Ὀρέσταν τὴν δ' Ald.

721. Γείλισσα Rob. Vict. et recentiores omnes, sed Κίλισσα Med. Turn. κιλίσσω Guelph. Ald., unde Κίλισσα recipere non dubitavi, quod verum esse jam vidi in Comment. Aeschyl. p. 44.

722. ἐπὶ pro ἐστὶ Ald.

723. Verba τοὺς ξένους quomodo construenda sint, non intellexerunt editores, quare πρὸς ξένους emendavit Stanl., τοῖς ξένοις Pauw., quorum alterutrum verum videtur Schützio, posterius recipit Both., sed vulgatum recte ita explicat Schwenk., ut nutricem dicat pro ἄνωγεν dicere voluisse λέγει, deinde sub-

Ὅπως τάχιστ᾽ ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
Ἀνὴρ ἀπ᾽ ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
Ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
Θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
Κεύθουσ᾽ ἐπ᾽ ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
Κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖςδε παγκάκως ἔχει,
Φήμης ὑφ᾽ ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
Ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
Εὖτ᾽ ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν᾽ ἐγώ·
Ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα,
Ἄλγη δύςοιστα τοῖςδ᾽ ἐν Ἀτρέως δόμοις
Τυχόντ᾽, ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
Ἀλλ᾽ οὔτι πω τοιόνδε πῆμ᾽ ἀνεσχόμην.
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·

---

stituisse ἄνωγεν, quia idem jubet Clytaemnestra, de qua dicendi ratione cf. Hermann. ad Soph. Aj. 1037. 1086.

726. πύθεται Rob. — εἰκέτας Ald.

727. θέτο libri omnes. ἔθετο Heath. Glasg. Schütz. Both. augmenti omissi causa; mihi autem cum Hermann. praef. ad Eur. Bacch. p. XX. neque θέτο neque ἔθετο verum esse, sed corruptela aliqua in hoc vocabulo latere videtur. Nam quam ex Vict. lectionem dederunt Glasg. Schütz. Schwenk.: πρὸς μὲν οἰκέτας ἔθετο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων, κεύθων ἐπ᾽ ἔργοις διαπεπραγμένοις. καλῶ κείνῃ, ea miram habet explicationis difficultatem omnemque nexum tollit. Praeterea σκυθρωπὸν habent Ald. Rob. Turn. Mihi quidem necessario ita jungi debere videtur: ἡ κρατοῦσα ἄνωγεν —, πρὸς μὲν οἰκέτας σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα ἐπ᾽ ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖςδε κ. τ. λ. In his duplex est orationis inversio; primum enim, quod illi πρὸς μὲν οἰκέτας opponi debebat, reticetur, quia sponte intelligitur; deinde quod vocabulis καλῶς κείνῃ opponendum est: δόμοις δὲ τοῖςδε κακῶς, ita invertitur adjecto verbo ἔχει, ut nova inde periodus incipiat. Jam quod ad illud θέτο attinet, non video ego quidem medicinam faciliorem, quam si θετῶς scribatur, quia vocabulum sequens a σ incipit. Sed sanationem loci ab Hermanno exspectamus.

728. καλῶν Rob. Post καλῶς Turn. interpungit.

729. κείνης δόμος Turn. — ἔχειν Guelph. Ald.

731. ἐκεῖνον Guelph. Ald. Turn. cod. Rob. — εὐφρανεῖν cod. Rob. — ἦ δὴ κλύων Both. in ἢ δ᾽ ἀχλυοῦντ᾽ mutavit, quia statim sequitur εὖτ᾽ ἂν πύθηται, sed vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 882. — De diaeresi in νόον v. idem ad Aj. 427.

733. συγκεκραμμένα Ald.

Φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
Ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη....
Καὶ νυκτίπλαγκτον ὀρθίων κελευσμάτων,
Καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
Τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὥςπερεὶ βοτὸν,
Τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός·
Οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
Ἢ λιμὸς, ἢ δίψη τὶς, ἢ λιψουρία

---

738. λίφον Turn.

739. Aposiopeseos signum post hunc versum posui, quo facto omnis loci difficultas sublata est, quae vel ad emendandum viros doctos impulit. Nam Hermann. obss. critt. pag. 112. τλάσῃ in ἔτλην mutari voluit, Schützius autem post hunc versum duos tresve excidisse ratus lacunae signum posuit. Bothium mitto, qui in his et sequentibus plane ineptit. — Nimirum lacrymis prorumpentibus prohibetur, quominus orationem continuet, neque omnino ea prae dolore dicere potest, quae dictu sunt tristissima.

740. νυκτιπλάγτων vulg. νυκτίπλαγκτοον Ald. νυκτίπλαγκτον Turn., quod quia necessarium videtur recepi; sensus enim hic est: *et nocturnae vagationes ob infantis vagitum susceptae aliaque multa molesta jam inutilia sunt mihi, quae ea tuli*, prorsus ut Soph. El. 1132. οἴ μοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου, quod ex nostro loco sumtum videtur. — κελευμάτων Ald. Rob. Turn., quod fortasse vulgato praeferendum.

741. πόνηρ' Rob. — ἀν' ὠφέλητ' Ald.

742. τλάσει Rob. — φρυνεῖν Ald. φρονῶν Turn. — ὥς περεὶ Ald.

745. ἢ λιμὸς quum sensu carere videretur, in εἰ λιμὸς mutarunt Stanl. Abresch. Glasgov. Sed defensorem nacta est vulgata Elmslejum ad Eur. Med. 480., qui ἤ - ἤ nonnunquam ita poni contendit, ut prius ἤ significet πότερον, refragante Hermanno in *Classical Journal* XLIV. p. 404., cui etiam nostro loco εἰ necessarium videtur. Sed sive ἤ cum Elmslejo pro πότερον poni, sive εἰ in hac dictione omitti posse putas, ut in iis, quae collegit Heind. ad Hor. Sat. I, 1, 45., simillima nostro loco sunt haec: Prom. 782. ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι Φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ, ubi si quis cum Hermanno ἤ — ἤ simpliciter *aut — aut* verterit, omnis sententiarum nexus tollitur, non minus quam Il. I, 190. μερμήριξεν, ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος — ἀναστήσειεν — ἠὲ χόλον παύσειεν et Il. V. 671. μερμήριξε δ' ἔπειτα — ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι, ἢ ὅγε — ἕλοιτο. Il. II, 299. ὄφρα δαῶμεν, ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί. Eodem modo Soph. Oed. Col. 79. οἵδε γὰρ κρινοῦσί γε, ἢ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν, ubi Reisigius Elmslejo assentitur, et ipso illo Medeae loco v. 480. οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ἢ

Ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
Τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ' οἴομαι
Ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
Γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
Ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
Ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
Τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
Στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
Οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

οὐς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ χειν ἔτι, ἢ καινὰ κεῖσθαι μ' ἐν ἀνθρώποις τὰ νῦν. m quum in his quatuor tra-rum locis libri omnes, in oph. 877. εἰδῶμεν, ἢ νικῶ-ν ἢ νικώμεθα, libri optimi in consentiant, nihil nostro loco standum putavi. In pedestrem nem scriptorem hanc constru-onem non intulerim, quod m fecit Xenoph. Anab. 1, 10. — δίψη, quia forma est in-itata, Elmsl. l. c. in διψῇ tari vult, et deinde λιψου-ν ἔχει legit, sed id propter ecedens λιμὸς, ad quod πεί-, vel tale quid subaudiendum tat, ferri non potest. Mihi idem forma δίψη propter ana-giam verbi διψῆν toleranda detur, quemadmodum πεῖνα πείνη dicitur, vid. Lex. Se-er. p. 470.; sin minus, δίψη possit in δίψησις mutari. — ς ψουρία Ald.

746. αὐτάρκη Guelph. Ald. — ταρκὴς recte explicat Schol.: ρῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βού-ται, i. e. *aliorum auxilium expectat, sed ipsa statim sibi sufficit, et facit, quae necessaria videntur.*

747. Vulg. post οὖσα puncto distinguebatur, ut haec cum praecedentibus jungerentur, sed veram interpunctionem jam Pauw. et Heath. viderunt.

749. στρόφευς ταὐτὸν Guelph. στρόφευσε ταὐτὸν Ald.

751. De ἐξεδεξάμην cum dativo v. Pors. et Schaef. ad Eur. Hecub. 539. Hermann. de metris Pind. p. 273.

754. πεύσετε Ald.

755. Hunc versum cum duobus sequentibus Choro tribuunt Turn. Vict. Oresti Rob., qui et in sequente colloquio pro Choro ubique Orestis personam habet. — Post ἐσταλμένον commate interpungunt Turn. Vict.

756. τί πῶς; conjecit Cant., quod recepit Glasg. πῶς φῄς; proposuit Valck. ad Eur. Phoen. 922. et ad Hippol. 565. ὅπως; emend. Schütz. et Both. Sed nihil mutandum; nutrix, quae interrogationem non intellexerat, quaerit: *num, quomodo, interrogas?* Similiter Eur. Jon. 958, ΠΡ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
Ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
Ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.
Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἦ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.

παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης; ΚΡ. πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη, ubi Elmslej. ad Eurip. Med. 1103. male ὡς οἰκτρὰ πολλὰ legendum putat. Etiam vertendum est: *tu vero interrogas, quomodo?*

757. ἢ ξὺν Guelph. Ald. Rob., quod non spernendum, ut Eurip. Alcest. 114. στείλας ἢ Λυκίας, εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους Ἀμμωνίδας ἕδρας. cf. Schaef. melet. crit. p. 5. Lobeck. ad Soph. Aj. 177.

759. στυγεῖ Rob. et var. lect. ap. Steph.

760. ἀδήμαντος Rob. — κλύει Ald.

761. τάχιστ' ἀγαθούσῃ Med. Ald. Rob. τάχιστ' ἀγαθοῦσῃ Guelph. τάχιστα γαθούσῃ Turn. Vict. γηθούσῃ, dorismi vitandi causa, Pauw. Heath. Schütz. Both., sed nihil contra librorum omnium consensum novare volui.

762. κρυπτὸς ὀρθούσῃ φρενὶ Med. Guelph. Rob. κρυπτοσ' ὀρθούσῃ φρενὶ Ald. κρυπτὸς ὀρθώσῃ φρενὶ Turn. Vict., quae cum sensu carerent, varia tentarunt interpretes, quae afferre non operae pretium est, quum ex simili hujus et praecedentis versus terminatione θούσῃ φρενὶ pateat, librarii oculos aberrasse. Veram autem lectionem servavit Eustath. ad Il. O. p. 1013. κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος, quem recte recepit Glasg. Schütz. autem neque hanc immutatam reliquit, sed male emendavit: εὐαγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦσα λόγῳ.

763. ἀλλ' ἢ Guelph. Interrogative hunc versum exhibent Schütz. Both. et Elmsl. ad Heraclid. 426., quod vel propter sequentem versum fieri non potest.

764. ἀλλ' εἰ vulg., quod sine dubitatione in ἀλλ' ἦ mutavi, tum quia vulg. non nisi artificiose explicari potest (Pauw. et Both. hunc quoque versum interrogative efferunt) tum quia aptissimum est, Chori responsum ab iisdem verbis incipere, quibus nutrix usa erat. Quam saepe autem ἢ et εἰ confundantur, notum est. — τροπαίαν pro τροπὴν dictum, quamquam in

ΤΡΟΦΟΣ.

Καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.

ΤΡΟΦΟΣ.

Τί φής; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
Μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ.

Νῦν παραιτουμένῃ μοι, πάτερ στρ. ά.

---

lyrico carmine ita locutus est noster Sept. Th. 688. Agam. 227., in senario ferri non potest, editores tamen non offenderunt. Falsum esse primus vidit Pors. ad Eurip. Suppl. 647. ed. Gaisf.; quem secutus Blomf. ad Sept. Th. 163. τρόπαια emendavit, collato simillimo loco Eurip. Orest. 704. στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν. Nam quamquam ἵστημι τρόπαιον usitatius est, non minus tamen probum τίθημι τρόπαιον v. Markl. ad Eur. Suppl. 647.

765. Ὀρέστης γ' Schütz. sine causa.

767. τιφῄς Ald.

768. ἄγγελλε Ald. — τὰ πεπλεγμένα Guelph. τὰ πεπαλμένα Rob. τὰ πεπραγμένα Ald. Turn.

769. μέλλει — μέλλῃ Rob. — De hac dicendi formula v. Hermann. ad Vig. p. 709 s.

770. τοῖς pro σοῖς Vict. Canter. Stanlej., sed σοῖς Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasgov. et rell. omnes, recte. — πείθομαι Schütz. pessime, immemor significationis praecedentis εἶμι.

772. Carmen quod sequitur, ita corruptum est, ut ne illud quidem pro certo definiri possit, ubi quaeque stropha incipiat, et quae sibi strophae respondeant, quae non respondeant; neque unquam conjectura poterit persanari. Totum carmen in strophas primus divisit Hermannus obss. critt. p. 114., ita tamen, ut ipse nunc sententiam mutaverit; haec igitur mittamus. Secutus eum est Schützius, transpositis tamen strophis et passim aliter emendatis, quare ejus rationem, non minus quam Bothii, qui solita audacia saeviit, in Addendis exhibebimus, ne in notis nimis multae conjecturae afferendae sint. Aliam deinde et probabiliorem carminis descriptionem exhibuerunt Seidl. de vers. dochm. p. 405. et Herm. El. metr. p. 733., cujus schema hoc est

ά. β΄. ά. γ΄. μεσ. γ΄. δ΄. β΄. δ΄.

Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
Δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως
Τὰ σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
Διὰ δίκας πᾶν ἔπος,
Ἔλακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
Ἒ, ἕ,

Hanc et Schwenkius recepit et ego olim secutus sum in Comment. Aeschyl. p. 46 sqq., ubi hoc carmen paullo audacius tractavi. Hic quoque eam repraesentavi, quia reliquis majorem veri speciem prae se fert, quam-

quam omnino veram non puto, praesertim, quia q strophà et antistropha vi lum responsionis vestigium bent. Improbavit eam La de chor. syst. p. 74 sqq., carmen ita descripsit:

α'. α'. β'. β'. ἐπῳδός.

sed non sine stropharum transpositione et mutationibus audacissimis, quas item Addendis inserui. Praeterea quum in singulis fere versibus et sènsus et metrum laboret, quibus conjectura subvenire neutiquam potest, plerumque varias librorum lectiones afferre satis habui, nihil monens de sensu, de quo explicando desperavi. — παραιτούμεν' ἐμοὶ Med. Guelph. Rob. παραιτούμ' ἐν μοὶ Ald.

774. τυχεῖν δὲ μοῦ Med. Guelph. τυχεῖν δέμου Ald. Rob. τυχεῖν δέ μοι Turn. Vict. — Hic et sequens versus neque antistrophicis respondent, neque sensum ullum praebent. Quam varia tentaverint editores ad eos restituendos, docent Addenda, sed in tantis corruptelis omnis labor frustra impendi mihi videtur. Feder. comment. in Agam. carm. èpod. p. 39. hunc locum ita emendat: δὸς τύχας, σχεῖν δέ μοι (f. δ' ὁμοῦ κυρίως τὰν σωφροσύναν μαιομένοις, ἰδεῖν διὰ δίκας σου πᾶν ἔπος.

776. διαδικάσαι vulg. διὰ δίκας conjecit Pauw., idemque, quum vulgo post ἔπος puncto distingueretur, haec cum se-

quentibus jungenda vidit. E dationem autem illam, receperunt omnes, ego qu veram puto, quum et sens metrum eam flagitet, et S confirmet, qui δικαίως, δίκην explicat.

777. Non respondet hic sus antistrophico, quare F El. metr. p. 536. ἔλακον; ὦ σύ νιν φυλάσσοις, aut ἔλ εὖ δὲ σύ νιν φυλάσσοις l dum putat. Melius placet B ἔλακον εὖ· σὺ δὲ νιν φυλάσ — φυλάσσεις Guelph. Ald.

778. Hanc stropham ita e davit Seidler. de verss. do p. 406.

ἒ ἕ,
πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν τὸν ἔσ
μελάθρων, Ζεῦ, θές· ἐπ
μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψ

et antistropham:

σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
μέρος ἔργων, ἐπαΰσας
πατρὸς αὐδὰν

Πρὸ δὲ δῃχθρῶν τῶν ἔσω — στρ. β΄.
Μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας,
Δίδυμα καὶ τριπλᾶ
Παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
Ἴσθι δ᾽ ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ- — ἀντ. ά.
νιν ζυγέντ᾽ ἐν ἅρματι
Πημάτων, ἐν δρόμῳ, προςτιθεὶς
Μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν
Τοῦτ᾽ ἰδεῖν δάπεδον,
Ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα;
Οἵ τ᾽ ἔσωθε δωμάτων — στρ. γ΄.
Πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
Κλύετε, σύμφρονες θεοί.
Ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
Λύσασθ᾽ αἷμα προςφάτοις δίκαις.
Γέρων φόνος μηκέτ᾽ ἐν δόμοις τέκοι.

θροούσᾳ τέκνον,
πρός σε, πέραιν᾽ ἐπίμομφον
ἄταν.

sed vides, quantae sint quamque audaces mutationes in loco incertissimo. — *προδὲ δηχθρῶν* Ald.

780. *μέγαν ἄρας* Med. *μέγα αἴρας* Guelph. Ald.

782. *παλίνποινα* Med. Guelph. Aldin. Rob. Turn. — *ἀμείψῃ* Turn.

783. *εὖ νὶν* Ald.

786. *σωζώμενον* Guelph.

788. *ἀναμένων* Med. a prima manu, quod in vulgatam lectionem refictum. - *βημάτων* Guelph. Ald. *κτημάτων* Rob.

789. *ἔσω δωμάτων*, aut *ἔσωθεν δόμων*, aut in antistrophico *ξυλλάβοι δ᾽ ἂν ἐνδίκως* legendum esse, docet metrum.

790. *πλουταγαθῆ* vulg. *πλοῦτ᾽ ἀγαθῆ* Ald. *πλουτογαθῆ* Turn., quod verum esse et sensus et metrum docet, et receperunt Schütz. Both. Schwenk. Eadem varietas est, quae Sept. Theb. 901. — *νομίζετε* metro repugnat; nec minus *κομίζετε*, quod ab Hermanno propositum recepit Schütz. *ἐνίζετε*, quod Herm. conjecit et Seidler. de verss. dochm. p. 407., vel *ὁρίζετε*, quo Scholiastae explicatio ducit, vel simile quid in corrupto vocabulo latet.

792. Neque *ἄγετε* cum Schützio, neque *πεπραγμένων* cum Cantero omittendum est, neque quidquam in his corruptum videtur. Versus hic, ut sequens, ex dochmio et dijambo constat, antistrophicorum autem prior corruptus est.

793. *προφατοῖς* Med., sed suprasr. *σ*. *πρὸς φάτοις* Ald.

Τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ μέγα ναίων μεσῳδ.
Στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός,
Καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
Φιλίοις ὄμμασι δνοφερᾶς καλύπτρας.
Ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως ἀντ. γ'.
Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
Πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
[Πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄζων,]
Κρύπτα. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,
Νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
Καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
Καὶ τότε δὴ πλοῦτον στρ. δ'.
Δωμάτων λυτήριον,

---

795. Verba *τόδε καλῶς κτάμενον* tanquam spuria omittit Schütz. praeeunte Hermanno in obss. critt., profecto injuria, quod vel metrum hujus versus, cum sequente prorsus consentiens, evincit. Hermannus autem non solum ad Vig. p. 779. *ἀνιδεῖν* in *ἀνέδην* mutat, sed etiam in disser. de differ. pros. et poet. or. p. 34., ejectis quae ipsi videntur vocabuli *ἀνέδην* glossemata, totam mesodum ita legit:

τόδε καλῶς κτάμενον, ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς ἀνέδην δόμον ἀνδρὸς
καί νιν ἰδεῖν φιλίοις
ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.

Prima igitur verba Hermannus pro nominativis absolutis habere videtur, Seidlerus autem p. 408. ita explicat, ut ad praegressum *αἷμα* referantur et *ἐστί* intelligatur, deinde *ἀνιδεῖν δόμον ἄνδρα* legit. — Nihil decerno.

796. *ἀν ἰδεῖν* Rob.

797. *τ'* post *λαμπρῶς* omittunt Guelph. Ald. Rob.

798. *δνοφερὸς καλύπιρας* Ald. — *καλύπτας* Rob.

799. *ξυμλάβοι* Ald. *ξυμβάλλοι* Rob. — De metro vid. ad v. 789.

800. *ἐπιφθορώτατος* Hermann. Schütz. propter metrum, male.

801. *θέλεν* Med.

802. Hunc versum spurium esse, consentiunt Herm. Schütz. Seidler., et profecto, nisi in stropha versum excidisse putamus, ejiciendus est.

803. *κρυπτ'. ἄσκοπον* Glasg., sed versum ab initio corruptum esse, metrum strophici docet. *ἄκριτον, ἄσκοπον* voluit Herm. *πολλὰ μέν, ἄσκοπον* Seidlerus. — De significatione vocabuli *ἄσκοπον* vid. Erfurdt. ad Soph. Aj. 21. Herm. ad Soph. Trach. 245.

805. *δ'* omittunt Guelph. Ald. Turn. — *οὐδενὶ* Rob. — *ἐμφανέστερον* Herm. Schütz., quod verum videtur.

806. Haec postrema carminis pars magis etiam, quam prae-

Θῆλυν οὐριοστάταν
Ὁμοῦ κρεκτὸν γοήτων νόμον
Μεθήσομεν πόλει·
Τὰ δ' εὖ. ἐμὸν, ἐμὸν
Κέρδος ἀποστατεῖ φίλων.
Ἄτα δ' ἀπασχατεῖ φίλων.
Σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ ἀντ. β'.
Μέρος ἔργων, ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ,
Θροούσᾳ πρὸς σὲ, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν,
Καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν.
Περσέως τε ἐν φρεσὶν ἀντ. δ'.
Καρδίαν σχεθών.
Τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν,
Τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων
Χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
Φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
Τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρον.

---

cedentia corrupta est, ita ut et sensu et metro careat.

809. κρεκτῶν Turn. — νόμων Med. a prima manu et Vict.

810. μεθέλσομεν Rob.

811. ἐμὸν semel tantum Rob.

813. ἄτῃ Rob. — Versus perspicue sunt dochmiaci et ita ordinandi videntur:

τάδ' εὖ. ἐμὸν, ἐμὸν κέρδος ἀέξεται
τόδ'. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

814. Hanc antistropham quomodo emendaverit Seidlerus, ad v. 778. monitum est. — ὅτ' ἂν Ald. Rob. — ἥκει Ald.

815. ἐσβύσας cod. Rob., pro quo Rob. e conjectura ἐπαΰσας dedit.

816. θροαύσῃ Turn. — αὐδῶν Guelph. Ald.

817. ἐπιμόμφαν Med. Ald.

818. τ' ἐν Glasg. Schwenk., sed τε ἐν libri omnes, a quibus in tanta corruptela non discedendum. — φρεσὶ Turn. Vict. Canter.

819. σχεθὼν pro vulg. σχέθων scripsi, obsecutus Elmslejo ad Eur. Med. 995. ad Heracl. 272. Hermanno ad Soph. El. 744. Eadem de causa Prom. 16. σχεθεῖν scribere debebam.

820. τοῖς δ' Ald. Rob. τοῖς τ' Turn. θοῖς θ' Vict. Glasg. Schwenk. — φιλεῖσιν Rob. φίλοισιν Ald. Turn. Vict. φίλοισι Glasg. φίλοις φίλοις vult Seidlerus.

822. ὀργᾶς λυπρᾶς Ald. Rob.

824. δ' omittit Turn. — μόρον Med. Ald. Rob.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ᾽ ὑπάγγελος·
Νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
Ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
Μόρον δ᾽ Ὀρέστου. καὶ τόδ᾽ ἀμφέρειν δόμοις
Γένοιτ᾽ ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
Τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
Πῶς ταῦτ᾽ ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
Ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
Πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
Τί τῶνδ᾽ ἂν εἴποις ὥςτε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟΡΟΣ.

Ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
Ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
Ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

---

825. *ὑπ᾽ ἄγγελος* Ald. — Simillimus est locus Aj. 282. *τί τήνδ᾽ ἄκλητος, οὔδ᾽ ὑπ᾽ ἀγγέλων κληθεὶς, ἀφορμᾷς πεῖραν;*

827. *ξέννους* Rob. — *μολῶντας* Guelph. Ald. — *ἐφήμερον* Turn.

828. *αὖ φέρειν* Turn. De *ἀμφέρειν* maxime dubitari potest; quare malim *ἂν φέρειν.*

829. *δειμοστάγ᾽ ἐς* Med. Guelph. *δείματος τάγ᾽ ἐς* Aldin. Rob. Turn. *αἱματοσταγὲς* voluerunt Stanl. et Abresch. sine causa. — *φόνον* Turn. — Locum ita explicat Schütz.: *ex hoc rumore per domum sparso existeret nova molestia timorem stillans, accedens ad pristinam caedem, tanquam ad vulnus adhuc exulceratum et doloribus mordens.* Sed vitium subesse recte animadvertit Both., nam neque ex Aegisthi persona est, caedem illam sponte in memoriam revocare, neque dotivus *φόνῳ* significare potest *accedens ad caedem*, neque *φόνος* dici potest *ἑλκαίνων* et *δεδηγμένος*, quod in *domum* potius cadit; sed non tanto molimine opus est, quam ille putavit, correxit enim: *καὶ τόδ᾽ ἀμφῆρες φόνου γένοιτ᾽ ἂν ἄχθος αἱματοσταγὲς δόμῳ τῷ πρόσθεν ἑ. κ. δ.* Mihi uno vocabulo mutato legendum videtur: *καὶ τόδ᾽ ἂν φέρειν δόμοις γένοιτ᾽ ἂν ἄχθος δειμοτοσταγὲς δόμῳ κ. τ. λ.* Mutatum autem est *δόμῳ* in *φόνῳ* ab aliquo, qui offenderat in vocabulo tam brevi spatio repetito.

832. *ἢ* Schütz. Both. Schwenk.

835. Versus, qui sequuntur, vulgo *Ἀγγέλῳ* tribuuntur, in Rob. Choro, Glasg. et Schütz. nutrici, sed neminem nisi Chorum in scena esse, et cum hoc loqui Aegisthum certissimum est, quod jam vidit Tyrwhitt.

837. *αὐτὸς αὐτὸν* Ald. Rob. — Vulgatam, quae sensu caret, varie tentarunt interpretes; *ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι* dedit Schütz. et vertit: *non tantum valet nuntii relatio,*

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἰδεῖν ἐλέγξαι τ᾽ αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
Εἴτ᾽ αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
Εἴτ᾽ ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
Οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
Τάδ᾽ ἐπευχομένη, κἀπιθοάζουσ᾽,
Ὑπὸ δ᾽ εὐνοίας
Πῶς ἴσον εἰποῦσ᾽ ἀνύσωμαι;
Νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
Πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων,
Ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
Οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
Ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ

quantum si dominus ipse de his rebus sciscitetur et inquirat, quod et signifiatio vocabuli ὡς et infinitivus πεύθεσθαι falsum esse arguit. Herm. obss. critt. p. 122. emendavit: ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι παρεῖ. Both.: ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄντα πεύθεσθαι πάρα. Schwenk. περὶ ἄνδρα jungi vult, hoc, ut videtur, sensu: *ut ipse ab ipsis, quod ad virum illum (Orestem) attinet, comperias*, quod verum videretur, si περὶ ἄνδρα hoc sensu defendi posset. — Nihil certi habeo.

839. ἦεν Ald. Rob.

840. κλύδονος Guelph. Ald.

841. κλέψειαν vulgat., quod Stephan. in κλέψειεν, Heath. in κλέψει᾽ ἂν mutavit, quem deinde sequuntur omnes. Sed recte et assentiente Hermanno praef. ad Soph. El. p. XIV sq. observavit Elmsl. ad Eur. Med. 416., Atticos poetas rarissime vel nunquam ε tertiae personae elidere, quare κλέψειαν retinui. Paullo negligentius oratio ad pluralem numerum redit, quo v. 835. Chorus usus erat; ἂν autem omitti recte poterat. Sed offenderunt etiam interpretes in ultima syllaba vocabuli φρένα ante κλ producta, quare Herm., Monk. ad Hippol. 482. et Elmsl. in *Edinburgh Review*. 1811. XXXVII. p. 67. emendaverunt οὔτοι φρέν᾽ ἄν κλέψει᾽ ἂν, Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 627. ed. maj. οὔτοι τι φρένα κλέψει᾽ ἂν, Elmsl. ad Med. 416. οὔτοι ψρέν᾽ ἂν κλέψειεν, quorum nihil opus est, illam enim productionem tragicis non denegari posse, monui ad Prom. 612. — ὠμματουμένην Rob.

842. ἄρξαμαι Ald.

843. ἐπερχομένη Rob. — κᾀπιθοάζουσα Guelph. Rob. Vict. κᾀπιθοάζωσα Ald.

845. ἀνύσσμαι Guelph.

846. μιανθῆναι Rob. e conj., in cod. enim invenerat μιαν-

Δαίων, ἀρχάς τε πολισσονόμους
Ἕξει, πατέρων μέγαν ὄλβον,
Τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
Δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
Ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἒ, ἒ, ὀτοτοτοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔα, ἔα μάλα·
Πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
Ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου·
Ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
Εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Οἴμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου,
Οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προςφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοίξατε

θεῖσαι. In errorem inductus est, non minus quam Heathius, qui infinitivum probat, particula ἤ, quae non satis accurate postposita est, quum anteponi debuisset, ut v. 195., ad quem vid. quae monita sunt.

851. δαΐων Ald. Turn. Vict. δαίων Rob. Glasg. Schütz. et rell. recte, in quod conjectura inciderat Tyrwhitt. πολυσσονόμους Ald. — Post hoc vocabulum edd. antiquae praeter Rob. puncto distinguunt, quod primus recte sustulit editor Glasg., sed idem commate puncti loco posito ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις dedit, quod jungatur cum ἐπ' ἐλευθερίᾳ. Secuti eum sunt Herm. obss. critt. p. 123., Schütz. et Both., sed nihil mutandum est, si comma post πολισσονόμους deletum post ἕξει ponitur, τε enim post participium nonnunquam inferri, vidimus ad Agam. 97.

852. πάτρων Ald. πατρῷον Turn., quod fortasse verum est, correctum a librario, qui πατρῷος mediam corripere ignorans metrum laborare putabat.

853. τοιάνδε πάλιν cod. Rob. τοίαν δὲ πάλιν Ald. πάλην primus Rob. ex conjectura. — μόνος omittunt Guelph. Ald. Turn., in Turn. praeterea legitur ὢν ἂρ ἔφεδρος.

854. θείοις vulg. θεῖος Turn., quod recte receperunt omnes.

855. νίκην Ald. Turn.

858. κέκαρται Ald. Turn. κεκράρται Rob.

859. ἀποσταθῶ μὲν Guelph. Ald.

862. πὰν οἴμοι Ald. Turn. Vict. Canter. πᾶν οἴμοι Rob.

Ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείας πύλας
Μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
Οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
Ἰού, ἰού· κωφοῖς ἀΰτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
Ἄκραντα βάζω, ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
Ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
Αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οἲ ἐγώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
Δόλοις ὀλούμεθ', ὥςπερ οὖν ἐκτείναμεν.
Δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·

πανοί μοι Glasg. πάνοιμοι Pors. Advers. p. 140. Schütz. Both. Schwenk.

865. γυναικείους Med. Rob. Turn. γυναικίους Ald. γυναικίας Guelph. γυναικείας Vict. Glasg. et rell., sed plurimorum librorum lectionem praetuli, v. Elmsl. ad Heracl. 245.

867. ὥςτ' Glasg. male, neque Hermanni emendatione opus est, qui *de metr. Pind.* p. 241. legit: *οὐχ ὥς δ' ἀρῆξαι ne sic quidem ille opem ferat*, neque Döderlinii explicatione, qui in *spec. Soph.* p. 89. ἔξεστι subaudiendum putat. Servo auxilium frustra invocari, quum res jam acta sit, in mentem venit, quare addit: *non tamen, ut auxilium ferat.* — διαπεπραγμένων Ald. Rob., forsitan recte: *quum jam actum sit.*

868. αὐτῷ Aldin. αὐτῶ cod. Rob., qui ex conj. αὐδῶ dedit. — καθεύδουσι Ald. Turn.

869. ποῦ vult Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. p. 287., sed vid. Seidler. ad Iph. T. 348. Eurip. Herc. fur. 74. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; — Κλυταιμνήστρας Guelph. Ald.

870. ξύρον Guelph. Ald.

871. ἄρχην Ald. ἄρχη Turn. — πεπληγμένος Guelph. Ald. Rob.

873. λόγῳ Turn. Vict. Glasg., sed unice verum λέγω, quod habent Med. Guelph. Ald. Rob., et receperunt Schütz. Both. Schwenk.

874. οἴ ἐγὼ Guelph. οἶ ἐγὼ Ald. οἶ ἐγὼ Rob. οἲ ἐγὼ Turn. Vict., quod retinui ut v. 680., recentiores οἲ 'γώ.

875. ὥςπερ οὖς Pors. Advers. p. 140., sed vid. v. 94.

876. ἀνδρόκμητα vulg., quod recte correxit Stanl.

Εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΣΑ.

Οἲ ἐγώ. τέθνηκας φίλτατ', Αἰγίσθου βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
Κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
Μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ κολλὰ δὴ βρίζων ἅμα,
Οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

Ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
Τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα;
Ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.

---

877. *ἢ νικῶμεν* Med. Guelph. Ald. Rob. *εἰ νικῶμεν* Turn. Vict., quod recentiores receperunt omnes, sed optimorum librorum lectionem revocavi secundum ea, quae ad v. 745. disputata sunt.

879. *μαντεύω* Rob. — *ἔχοι* Ald.

880. *οἳ ἐγώ·* libri omnes, ut v. 874. — De *φίλτατε βία* vid. Elmsl. ad Eur. Bacch. 1306. ad Soph. Oed. T. 1167.

881. *ταὐτῷ τῷ τάφῳ* Rob.

882. *κείσει* Glasg. Schütz. et rell. invitis libris.

883. *δήσεται* Med. Guelph. Ald. cod. Rob., qui ex conjectura *δ' αἴδεσαι*, et sic Turn. Vict. *αἰδέσαι* Schütz. male.

884. *πρὸς ὠκὺ πολλὰ* Guelph. *πρός ὠκύπολλα* Ald. *πρὸς ὃ καὶ πολλὰ* Turn.

885. *οὔλλοισιν* Ald.

886. *ματέρ'* Ald.

887. *ποῦ δὲ τὰ* Guelph. Ald. Rob. *ποῦ δῆτα* Turn. Schütz. *ποῦ δαὶ τὰ* Vict. Canter. Both., sed unice verum *ποῦ δὴ τὰ*, quod habent Glasg. Schwenk. probante Herm. ad Vig. p. 848.

889. *ἅπαντες* Rob.

890. *παραινεῖσμον* Ald. — De versus forma vid. Hermann. El. metr. p. 115.

Ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
Καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός·
Τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ'· ἐπεὶ φιλεῖς
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἐγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τεκοῖσα γάρ μ' ἔῤῥιψας ἐς τὸ δυςτυχές.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὔτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰ δόμους δορυξένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Διχῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ποῦ δῆθ' ο τιμὸς, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;

---

892. κρέσσ' ὠνηγήσω Aldin. κρέσσον ἡγήσω Rob.

893. συγκάθευδε Rob.

895. ξὺν δὲ ex Stanl. emendatione Schütz. Both., quae elegans quidem, sed non necessaria est: *alui te, nunc autem eam a te mercedem posco, ut senescere me sinas.*

896. πατρωκτονοῦσα Ald.

897. παρ' αἰτία Guelph.

898. ἐπόρσυνε Turn.

899. σεβίζει Glasg. Schütz. et rell. invitis libris.

900. γὰρ omittit Ald., ubi mox ἐπὸ pro ἐς τό.

901. Post οὔτοι comma habet Rob. — ἐς Rob. Vict. — In fine versus interruptae orationis signum posuit Schütz., quod non necessarium est, nec magis opus interrogationis nota, quam addidit Glasg. Sensus est: *profecto non extrusi te in hospitis domum, sed misi.*

902. αἰσχρῶς Heath. ἀδίκως Both. sine causa.

903. ὄτιμος Guelph. Ald. Rob. ἄτιμος Turn. et var. lect. ap.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αἰσχύνομαί σοι τοῦτ᾽ ὀνειδίσαι σαφῶς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μὴ, ἀλλ᾽ εἴφ᾽ ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μὴ ᾽λεγχε τὸν πονοῦντ᾽ ἔσω καθημένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τρέφει δέ γ᾽ ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σουρίζει μόρον.

Steph. *ὁ τῖμος* Cant. — *ἀντειδεξάμην* Ald.

904. *σου* Ald. Rob. Turn.

905. *μὴ, ἀλλ᾽* Ald. Rob. Turn. Vict., quod retinui; recentiores *μὴ, ᾽λλ᾽*.

908. *δ᾽ ἔγ᾽* Ald.

911. *φυλάξω* Guelph. Aldin. Turn. — Similiter Eurip. Iph. T. 67. *ὅρα, φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν*, ubi male Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. VI. p. 275. *φυλάσσων* reponi vult. — *ἐγκότους κύνας* *Furias*, ut v. 1050. cf. Erfurdt. ad Soph. Oed. R. 392. ed. min.

912. *πατρὸς δε* Rob. — *παρειστάδε* Ald.

913. *τύμβου* Ald.

914. *τόνδε σ᾽ ὁρίζει* vulg. contra metrum, quare Schütz. Arnaldum secutus dedit *τόνδ᾽ ὁρίζει σοι*, Herm. obss. critt. p. 124. proposuit *τόνδ᾽ ἐπουρίζει*, quod recepit Both., sed librorum omnium lectio ducit ad *τόνδε σουρίζει*, ex *σοὶ ὁρίζει* contractum, nam dativum postulat sensus, ut Eur. Iph. Taur. 949. *ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν*. Illud *σουρίζει* reponendum esse vidit Elmsl. ad Eur.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οἲ γὼ τεκοῦσα τόνδ᾽ ὄφιν ἐθρεψάμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

* * * * * * * *.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Κάνες γ᾽ ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

Στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.

Med. 57., qui recte confert σοῦ-κισθεν ex Aristophan. Thesm. 165. — μόνον Rob.

915. οἲ ἐγὼ Guelph. Ald. Turn. Vict. οἶ ἐγὼ Rob. οἴ'γὼ recentiores ut v. 874. et 880. — ὄφιν γ' ἐθρεψάμην Pauw. Both. Schwenk. ἐθρεψάμην ὄφιν Pors. Advers. p. 140. et ex Jacobsii emendatione Schütz., ignorantes ὄφιν postremam longam habere, v. ad Prom. 1086.

916. Hic versus vulgo cum praecedente iunctus Clytaemnestrae tribuitur, turbato stichomythiae ordine, quod silentio praetermiserunt editores; sed rectissime Orestis nomen praefixum habent Rob. Turn. Vict., cui eum convenire sensus etiam docet, collatis v. 535. et sqq. Post hunc versum autem unum excidisse, Clytaemnestrae tribuendum, vel ex eo perspicuum est, quod sequentia Orestis verba non habent, quo referantur, et inepta forent, si, quae nunc praecedunt, Clytaemnestrae essent, nec quidquam intercederet. Sed quum versus exciderit, factum est, ut versum 917. Clytaemnestrae tribuerent Rob. Turn. Vict.

917. κᾶν ἐς Ald. Turn. — In augmento omisso offenderunt interpretes, quare ἔκανές γ' ὃν dederunt Heath. Glasg. Schütz. Schwenk., sed neque anapaestum illum ferendum, neque augmentum hic recte abesse puto, quare verum mihi vidisse videtur Pauw., qui emendavit κανοῦσ' ὃν οὐ χρῆν, quod recepit Both. Nam illud γ' profecto nihil aliud est nisi metri fulcrum, a librariis additum. Quia autem augmentum in libris omnibus deest, Pauwiana ratio mihi magis etiam placet, quam quae Herm. praef. ad Eur. Bacch. p. XX. proponit: ἔκανες τὸν aut ἔκανες ὃν οὐ χρῆν. Sed certius de hac re iudicari posset, nisi versus, ad quem hic refertur, excidisset.

919. στένω μὲν Guelph. Ald. Rob. — τόνδε Guelph. Ald.

Ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
Τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
Ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
Ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, στρ. ά.
Βαρύδικος ποινά.
Ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
Διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
Ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν
Ὁ πυθοχρήστας φυγάς.
Θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
Ἐπολολυξάτω δεσποσύνων δόμων,
Ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς,

---

920. ἐπήκρισεν Guelph. Rob.

921. ὁμῶς ἀρώμεθα Herm. obss. critt. pag. 125. et Both., male, hujusmodi enim preces carmen, quod sequitur, non continet.

924. καρύδικος Guelph. Ald. Rob. καρίδικος Turn. — Seidl. de verss. dochm. p. 88. seqq., qui sequentem dochmium cum hoc in unum versum conjunxit, hiatum post ποινά excusatione egere putavit, qua non opus esse, quum post ποινά systematis primi finis sit, docuerunt Böckh. in vol. II. Pindari p. 322. et Herm. El. metr. p. 250.

925. εἰς Guelph.

927. ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν vulg. ἔλακε δ' ἐτὸ πᾶν Ald. ἔλακε δὲ τὸ πᾶν Turn., quod quum sensu careret, ex Scholiastae explicatione Pauw. emendavit ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν, quod receperunt Schütz. Seidl. Böckh. Schützio autem verius videtur ἔλαχε δὴ τὸ πᾶν, et profecto ἔλαχε facillima est mutatio, horum enim verborum frequentissima est confusio, ut v. 35. 38., sed ἐς τὸ πᾶν non est mutandum, quod ita dictum est, ut v. 673., ad quem vid. quae monita sunt. ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν habet etiam Herm. l. c.

929. θεύθεν δ' εὐφραδαῖσιν Med. θεόθεν ἐφραδαῖσιν Ald. θεόθεν ἀφραδαῖσιν Rob. θεόθεν εὐφραδαῖσιν var. lect. ap. Steph. θεόθεν δὲ φραδαίσιν Turn. Vict. Glasg. Schütz. θέοθεν ἐν φραδαῖσιν Glasg. 2., sed θεόθεν εὖ φραδαῖσιν unice verum esse, librorum auctoritas, metrum et sensus docent, et sic Seidler. Böckh. Herm. — ὡρμυμένος Ald.

930. ἐπολολυξάτω vulgo ad Orestem refertur, quod quum displiceret Seidlero, ἐπολολύξατ', ὦ, δ. emendavit; potest etiam τις subaudiri, quod voluit Schwenk.

931. τριβᾶς Schütz. et Both. auctore Hermanno obss. critt. p. 126., quod fere necessarium videtur.

῾Υπὸ δυοῖν μιαστόροιν,
Δυςοίμου τύχας.
Ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας ἀντ. ά.
Δολεόφρων ποινά.
Ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος
Διὸς κόρα, Δίκαν δέ νιν
Προςαγορεύομεν
Βροτοὶ, τυχόντες καλῶς,
Ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·
Τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος,

)32. ὑπαὶ Herm. Schütz. me- causa, quod incertum est. — ιοῖνMed.— μιαιστόροινGuelph. d. Rob, Turn.

)36. δὲ μάλα Ald. Turn. δὲ ɣᾳ Rob. Vict. contra metrum. ἐν μάχᾳ Pauw. Schütz. Both. ıwenk. Seidl. Böckh. Herm. ıte, quod quum scriptum es- .δ' εμμαχᾳ transiit in δὲ μά- quemadmodum v. 1046. pro- μεἰναιμ' Med. habet ἀμμεἰ- μ', Guelph. Ald. ἀμείνοιμ'. — τυμος Ald.

)37. Διὸς κόρα Med. Guelph. l. Διὸς κόρας Rob. Διὸς κού- Turn. Vict., sed illud verum e; metrum docet.

)40. ὀλεύθριον Ald. — πνέου- ἐν Rob. πνέουσ' ἐπ' Schütz. th. Seidl. Böckh. Herm., sed retineri posse, docet Lobeck. Soph. Aj. 1300.

)41. Postrema haec carminis s corruptissima est, et neque ra strophicis respondent, ne- sensus ullus extricari potest. rm. obss. crit. p. 127. haec refinxit:

Τάνπερ ὁ Λοξίας, ὁ Παρνάσιος,
Μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς,
ἐπαξίως
Δόλια βλαπτομέναν χρονι-
σθεῖσαν ἐποίχεται.

Schützius dedit:

Τᾶπερ ὁ Λοξίας μέγαν ἔχων
μυχὸν
Χθονὸς ἐπ' ὀμφάλῳ πρὸς δο-
λίαν δολοις
Ἆξε βλαπτομέναν χρονι-
σθεῖσα γ' ἐποίχεται.

Sed neuter effecit, quod voluit, ut versus strophicis responderent. Bothius scripsit:

Τάνπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος,
Μέγαν ἔχων ὄχθον, βλαπτομέ-
ναν, δόλων
Ἀξίοις δόλοις χρονι-
σθεῖσαν ἐπείγεται.

Sed erraruut in eo omnes, quod v. 942. cum sequentibus conjunxerunt, quae nullo pacto cohaerere posse, sensus docet. Hoc primus animadvertit Herm. apud Blümner. *über die Idee des Schicksals* p. 63., qui simul sagaciter observavit, verba παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν, quae in sequentibus bis occurrunt, certissimum esse signum strophae et antistrophae,

Μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς * * * *
* * * *
* * *
* * * * * * στρ. β΄.
* * * * * *
* * * * * *
* * * * * *
* * * *ἐπ᾽ ὄχθει ἄξεν*
Ἀδόλως δολίας
Βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
Κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
Ὑπουργεῖν κακοῖς.
Ἄξιον δ᾽ οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
Πάρα το φῶς ἰδεῖν.

---

quae his verbis finiantur. Hinc sequitur, a v. 942. magnam incipere lacunam, quae et antistrophae primae finem et strophae secundae initium absorpsit. In lacunae fine remanserunt verba corruptissima *ἐπ᾽ ὄχθει ἄξεν ἀδόλως δολίας*, quae felicissime Hermannus ita emendavit:

. . . . . *ἐπ᾽ ἐχθροξένοις*
Δόλοισιν δόλια
Βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.

949. *ἄξεν᾽* Glasg.

950. *δολίας* Ald. Rob. Turn. *δολίαν* Vict. Glasg.

951. *ἐν χρόνοις θεῖσαν* vulg., quod tam feliciter in *χρονισθεῖσαν* mutasse mihi videtur Hermannus, ut ejus emendationem recipere non dubitaverim.

952. Hinc vulgo epodus incipit, quam in stropham et antistropham dividere frustra conati sunt Herm. obss. critt. p. 130. s. et Bothius. — Ut versus antistrophico responderet, Herm. ap. Blümner. corrigit: *κρατείται δέ πως* (vel *δ᾽ ἔπος*) *τὸ θεῖον παρὰ τό μ᾽*, quod admodum incertum est, praesertim quum praecedentium sensus non satis perspicuus sit. Aliud quid legisse videtur Schol., qui explicat: *συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσι τοῖς κακοῖς.* — *κρατεῖ δὲ* vult. Elmsl. ad Eur. Med. 50.

954. Metrum aut *ἄξιον οὐρ.* aut *ἄξια, δ᾽ -οὐρ.* postulat, quod dedit Hermannus.

955. *παρά* vulg. Glasg., quod recte correxerunt Pauw. Heath. Schütz. Herm. — *τε φῶς* Guelph. Ald. Rob. — *εἰδεῖν* Rob.

Μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἴκων. ἀντ. β'.
Ἄναγε μὰν, δόμοι, πολὺν ἄγαν χρόνον
Χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.
Τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
Πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
Μύσος πᾶν ἐλάσῃ
Καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.
Τύχᾳ δ' εὐπροςωποκοίτᾳ τὸ πᾶν
Ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] θρεομένοις
Μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
Πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

---

956. *μέγαν τ'* vulg., sed sen-s et metrum docent *μεγα τ'* ribendum esse, quod Glasg. et rm. reposuerunt; *magno ae-im freno liberatus sum.* In-te et audacter Schütz. hunc um ita refinxit: *μέγας ἀφαι-θεὶς ἄλιος οἴκων ἀνάγεται δό-ις, πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαι-ῆς ἔκειτ' ἀεί.* Hunc fere se-itur Bothius.

957. 8. *ἀνὰ γεμὰν* Turn. — *μοις* vulg. — *πολλὸν* Ald. *πλὴν* b. — *χαμαιπετεῖσε κεῖσθ'* Med. l. Rob. *χαμαιπετεῖσε κεῖσθαι* elph. *χάμαιπετῆ σε κεῖσθ'* rn. Vict. Glasg. Schützii e-ndatio supra allata est; Elmsl. Eur. Med. 50. corrigit: *ἄναγ' ἐν δόμοις (πολὺν ἄγαν χρόνον μαιπετὴς ἔκειθ') ἰάν.* Sed in timorum librorum lectione *χα-ιπετεῖσε κεῖσθ'* perspicue latet *μαιπετεῖς ἔκεισθ'* hinc *δόμοις δόμοι* recte mutavit Herman-s: *exsurgite, aedes, satis diu mi prostratae jacuistis.*

959. *δὲ* omittunt Glasg. Schütz. oth., quamquam ad metrum cessarium est. — *χρόνος* omittit Schütz., in *χορὸς* mutat Elmsl. l. c., sed sensum bonum praebet et a Schol. quoque agnoscitur.

960. *ὅτ' ἂν* Ald. Rob. — *ἀμφ' ἑστίας* Med.

961. *μῦσος* vulg., quod in *μύσος* recte mutarunt Glasg. Herm. — *ἐλάσει* Med.

962. *καθαρμοῖς ἅπαν ἐλατήριον* vulg., quod metro et sensu viam monstrante ita, ut in textu dedi, emendavit Hermannus. *ἀτᾶν ἐλατηρίοις* habet jam Schütz.

963. sqq. *τύχα δ' εὐπροςώπῳ κοίτᾳ τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένοις, μετοικοδόμων πεσοῦνται πάλιν* vulg. *τύχει* Guelph. — *μετ' οἰκοδόμων* Ald. Turn. Haec male ita tentavit Schützius: *τύχαι δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις δόμων μετοίκοις π. π.* Hermannus et sensus et metri causa felicissime ita emendavit, ut supra exhibui. *ἀκοῦσαι* procul dubio spurium est, sed quod idem proponit *θρευμένοις*, id non omnino necessarium videtur.

966. *παρὰ* vulg., ut v. 955.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
Πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
Σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ᾽ ἥμενοι,
Φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
Πάρεστιν, ὅρκος τ᾽ ἐμμένει πιστώμασιν.
Ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ,
Καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ᾽ εὐόρκως ἔχει.
Ἴδεσθε δ᾽ αὖτε, τῶνδ᾽ ἐπήκοοι κακῶν,
Τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
Πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
Ἐκτείνατ᾽ αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν
Στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ᾽, ὡς ἴδῃ πατὴρ,
Οὐχ οὑμὸς, ἀλλ᾽ ὁ πάντ᾽ ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
Ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
Ὡς τόνδ᾽ ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
Τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον·

---

971. πιστώμασιν Guelph. Ald. Rob., quod pro vulgato πιστώμασι recepi.

972. In ἀθλίως nescio qua de causa offendit Schütz.

973. ξὺν θανεῖσθαι Ald. — ταδὲ ὅρκιος Ald.

976. χειροῖν vulg., sed χεροῖν Ald. χεροὶ Turn., quod fortasse verum est, facilius certe illud quam hoc a librario proficisci potuit. — ξυννορίδα Guelph.

977. ἔκτειν᾽ Rob.

978. ἀνδρῶν vulg., quod frustra ita explicare conantur Abresch. et Schütz., ut cum κύκλῳ jungant, cui et ordo verborum repugnat et sensus sequentium; verum igitur ἀνδρὸς, quod habent Med. Rob., et ex ctura reposuit Both. — δε Rob. — ἴδοι vulg. ἴδῃ Rob., quod recte recepit S

979. ὁμὸς Ald. ὑμὸς Ro

980. ματρὸς Ald. Turn.

983. λέγω vulgo, sed Med. Ald. Rob., quam o rum librorum lectionem, unde fluxerit, si non ve intelligi non potest, a n adhuc receptam esse miror, aptissima sit. Nam quo indusium illud monstrandu se putat, ut testetur ille, caedem juste a se perpe esse, eo ipso declarat, sibi inesse aliquid matris quod reprehendi posset, ni

Ἔχει γὰρ, αἰσχυντῆρος ὡς νόμου, δίκην·
Ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
Ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
Φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακὸν,
Τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ
Σήπειν θίγουσ' ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
Τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος.
Τί νιν προςείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;
Ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
Δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,

---

tum flagitium praecessisset; apte igitur dicit: *matris tantum caedem juste commissam esse, testetur sol, Aegisthi enim caedem nullo pacto reprehendere possum, ejus nunquam me poenitebit.* Non dubitavi igitur, ψέγω recipere.

984. *αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην* vulg. ὡς omittit Rob. *αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην* conjecit Canter., quod receperunt omnes. (Nam quod idem antea conjecerat, *ἐννόμου*, nemini probatum est nisi Valckenario ad Eur. Phoen. 854.) Sed vel accentus in ὡς de vera lectione admonere editores poterat. Sensus est: *poenas dedit, quae ei conveniunt, ut qui legem violavit.* Genitivus autem *αἰσχυντῆρος* ex confusione duarum constructionum natus videtur, quum enim dici posset *ἔχει δίκην ὡς αἰσχυντήρ*, vel *ἔχει δίκην αἰσχυντῆρος*, utrumque conjunxit poeta.

986. *ἐκ σοῦ* pro *ἐξ οὗ* Guelph. Ald. Turn. et cod. Rob. — *τέκνω νῦν ἔχει* cod. Rob., pro quo Rob. ex conj. *τέκνων ἠνέχη* et sic etiam Ald. *τέκνων ἠνέχη* Guelph. *τέκνων ἤνεγκ'* Turn.

987. Post *κακὸν* vulg. sensus detrimento punctum ponitur, quod tollendum esse viderunt Heath. et Herm. obss. critt. p. 133.

988. *γ' ἢ ἔχιδν'* vulg. cum hiatu non tolerando. *τ' ἦτ' ἔχιδν'* Rob. hinc *γ' ἦτ' ἔχιδν'* Pauw. Abresch. Schütz. Both., quod nihil est. *γ' εἴτ' ἔχιδν'* recte correxit Herm. l. c. et exemplis adstruxit ad Viger. p. 834.

989. Infinitivus *σήπειν* unde pendeat, non viderunt viri docti, quare Hermannus conjecit *οὔ σοι δοκεῖ, μύραινα γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ, σήπειν θίγουσ' ἄν.* Schütz. autem reliquis non mutatis *σήποι* dedit, sed *σήπειν* ab *ἔφυ* pendet, quare nihil mutandum. — *θίγουσαν* Guelph. Ald.

990. *κἀνδίκου* Ald. Rob.

991. *καὶ* pro *κἂν* Glasg. male. cf. Herm. ad Soph. El. 756.

993. *δρύτης* Rob. Vict. Cant. *δρυοίτης* Ald. *δροίτης* Guelph. Turn., quod propter librorum auctoritatem cum Glasg. Schütz. Both. Schwenk. recepi, quum utrumque dici testentur gram-

Ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
Τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ
Ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
Βίον νομίζων· τῷδέ τ' ἂν δολώματι
Πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
Τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
Γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟΡΟΣ.

Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ μελέων ἔργων·
Στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,
Μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
Φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
Φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,

---

matici. — κατασκήνωμα Guelph. Ald. Hic vulgo commate interpungitur, sed interrogationis notam ponendam esse perspicuum est. — In fine versus vulgo punctum ponitur, sed comma sensus requirit.

994. ἄρην Rob. — ποδιστῆρας Ald. — Hunc versum spurium judicat Schütz. et ejecit Both. inepte.

995. τοιοῦτό μ' ἂν Ald. τοιοῦτο μὰν Rob. τοιοῦτό γ' ἂν Schütz. — φηλήτης Schütz. sine libris et sine causa. — ἀρῆρ Rob.

997. νομίζω Guelph. Ald. νομίζοι Rob. — τἀνδολώματι Rob.

998. θερμαίνει Ald. — φρένα suspicatur Lobeck. ad Aj. p. 302. sine causa.

999. τοίαδ' ἐμοὶ Guelph. Rob.

1000. πρόσθ' Guelph. Ald. Rob.

1001. αἶ, αἶ vulg., sed iterandum esse, docet metrum.

1002. χἐπράχθης Ald.

1003. ἒ ἒ vulg., sed neque hic metrum dubitare sinit. Hunc versum totum omisit Both., quo facto paroemiacus paroemiacum sequitur.

1004. δράσαντι Schütz. pro μίμνοντι, male; μίμνοντι est *ei, qui in vita remanet.*

1005. Quae sequuntur, vulgo Choro continuantur, sed Oresti tribuenda esse recte viderunt Heath. et Stanl., quos sequuntur Schütz. Both. Schwenk. — οὐκ ἔδρασεν Guelph. Ald. Rob.

1007. κικὶς Med. Guelph. Ald.

Πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
Νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρὼν
Πατροκτόνον θ᾽ ὕφασμα προςφωνῶν τόδε.
Ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
Ἄζηλα νίκης τῆςδ᾽ ἔχων μιάσματα.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
Διὰ πάντ᾽ ἄτιμος ἀμείψεται·
* * * ες,
Μόχθος δ᾽ ὁ μὲν αὐτίχ᾽, ὁ δ᾽ ἥξει.

1008. βαφὰς omittit Rob.

1009. αὐτὸν vulg. αὑτὸν scribendum esse, i. e. ἐμαυτὸν, vidit Herm. obss. critt. p. 135., quem secuti sunt Schütz. et Both. vid. ad v. 109. — παρὸν Rob.

1010. πρὸς φωνῶν Ald.

1011. Huic versui Rob. Orestis nomen praefixit.

1012. νίκαις vulg., quod recte mutarunt Schütz. Both. Schwenk. — ἔχω Guelph. Turn. ἐχομιάσματα Ald.

1013. Carmen, quod sequitur, corruptum et lacunosum esse, et sensus et metrum docet. Satis audacter restituere conatus est Herm. obss. critt. p. 134. sq., quem sequitur Schütz., ita:

Οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
Διὰ πάντ᾽ ἄτιτος
Διαμείψεται, ὦ τέκνον· ἐς μόχθον
Δ᾽ ὁ μὲν αὐτίχ᾽, ὁ δ᾽ ὕστερον ἥξει.

Sed emendandi viam illud monstrare potest, quod dubium non est, quin hi anapaesti respondeant illis, qui praecesserunt v. 1001. sqq. Hoc primus observavit Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. p. 294., qui ita legendum suspicatur:

Οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
Διὰ πάντ᾽ ἔντιμος ἀμείψει,
Τέκνον· ἐς μόχθον δ᾽
Ὁ μὲν αὐτίχ᾽, ὁ δ᾽ ὕστερον ἥξει.

Sed pro certo lectio sine codd. restitui non potest, quare satius duxi, librorum lectionem exhibere.

1015. Hic versum excidisse, docet v. 1003. Initium remansit in corrupto vocabulo ἀμείψεται, finis in ες.

1016. ἐς μόχθον vulg., sed μόχθος Med., hinc perspicuum est, ες ad versum praecedentem pertinere, et μόχθος propter ipsum illud ες, quod pro praepositione habebatur, in μόχθον mutatum esse. — ἥξειν Rob. Vict. Glasg. ἥξε Guelph. εἴξαι Ald. ἥξει Turn., quod sensus causa recepi.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄλλος φανεῖ δῆτ᾽, οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅπη τελεῖ,
Ὥςπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου
Ἐξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
Φρένες δύςαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
Ἄιδειν ἕτοιμος ἠδ᾽ ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
Ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
Κτανεῖν τέ φημι μητέρ᾽ οὐκ ἄνευ δίκης,
Πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος.
Καὶ φίλτρα τόλμης τῆςδε πλειστηρίζομαι
Τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ᾽ ἐμοὶ,
Πράξαντι μὲν ταῦτ᾽, ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
Εἶναι, παρέντι δ᾽ οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
Τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προςίξεται.
Καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ᾽, ὡς παρεςκευασμένος

1017. ἄλλος ἂν εἰδῇ τοῦτ᾽ ἄρ᾽ οἶδ᾽ ὅπη τελεῖ Guelph. Ald. Rob. ἄλλος γ᾽ ἂν εἰδῇ Turn. Vict. aperte ex correctione, sed receperunt Glasg. Schwenk. ἄλλος τάδ᾽ εἴδῃ Herm. ἄλλος τόδ᾽ εἴδῃ Schütz. sine sensu. Una littera, quae post ἄλλος excidit, reliqua turbavit, quam egregia emendatione Erfurdt. l. c. ita restituit: ἄλλος φανεῖ δῆτ᾽ οὐ γὰρ οἶδ᾽, quae si cum librorum lectione ΑΝΕΙΔΗΤΟΥΤΑΡΟΙΔ contuleris, litteram litterae respondere invenies. — Pro οἶδ᾽ Rob. οἱ δ᾽.

1018. Hic versus, ut vulgo legitur, et in textu eum exhibui, sensu caret; quare Schütz. ex Stanleji emendatione ἡνιοστροφῶ dedit; Both. ἡνιοστρόφον scripsit et cum Pauwio comma post ἐξωτέρω sustulit; sed γὰρ ita postpositum ferri non potest. Vitium in ἐξωτέρω latere videtur, cujus loco verbum desideratur; num forte ἐξωτερῶ legendum, verbum non alibi obvium, sed ad analogiam verborum ὑστερεῖν, προτερεῖν et similium formatum? an ἔξω περῶ?

1021. ἢ δ᾽ Abresch. Schütz. Both.; praeterea Schütz. καρδίᾳ κότος — ὑπορχεῖσθαι φόβῳ dedit, quorum nihil est necessarium. — ὑπορχῦσθαι Ald.

1023. Post δίκης vulgo puncto distinguitur, quod in comma mutandum esse, recte vidit Pauw., quocum faciunt Schütz. Both. Schwenk.

1026. χρηδ᾽ ἀντ᾽ ἐμοὶ Ald.

1028. παρόντα Guelph. Ald. παρέντα Rob.

1029. τόξων Guelph. Ald.

1030. ὁρᾶταμ᾽ Ald. — παρασκευασμένος Ald.

Ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προςίξομαι
Μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
Πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
Φεύγων τόδ' αἷμα κοινὸν, οὐδ' ἐφέστιον
Ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
Τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
Καὶ μαρτυρεῖν μοι, μενέλεως ἐπορσύνθη κακά.
Ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος,
Ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάςδε κληδόνας λιπών.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας, μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα
Φήμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ,
Ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείην πόλιν,

1034. φεύγειν τόδ' vulg., quod Schütz. puncto post κεκλημένον posito, ut vulgo, cum sequentibus junxit; Pauw. et Both., qui commate distinguunt, cum praecedentibus, sed φεύγοιντο δ' Ald. φεύγων τόδ' Med. Rob., quod propter librorum auctoritatem et sensus praestantiam recepi. — ἐφ' ἑστίαν vulg., sed ἐφέστιον Med. Guelph. Ald. Rob., quod quin verum sit dubitari non potest: *neque permisit, ut supplex aliam viam ingrediar.* Corrupta lectio, quam Turn. et Vict. exhibent, ab iis profecta est, qui usitatissimam ellipsin in ἄλλην τραπέσθαι non intellexerunt.

137. μοί μενέλεως Guelph. Ald. μοι ὅσ' Rob. μοι, λεὼς Turn. Vict. Versus sensu caret et frustra tentarunt interpretes. Herm. emendavit καὶ μαρτυρεῖν, μέλε' ὡς ἐπορσύνθη κακὰ et καὶ hyperbaton esse vult pro καὶ πάντας Ἀγρείους, puod fieri non potest. Schütz.: ξυμμαρτυρεῖν μέλε' ὡς. Both. ξυμμαρτυρεῖν. — Μελέως. Versus sine libris sanari non potest; ex καὶ suspicari possis, excidisse aliquid ante hunc versum.

1039. Aposiopesin post hunc versum statuit Schütz., sed εἰμὶ subaudiendum est.

1040. Haec vulgo Oresti continuantur, sed Choro recte tribuunt Tyrwhitt. Stanl. Glasg. et rell. — εὖτε πράξας vulg. εὖγε πράξας Glasg. Schwenk. εὖ γε πράξας Schütz., sed melius cum Tyrwhitto εὖ γ' ἔπραξας. — ἐπιζεύχθῃ vulg. ἐπιζευχθῇς recte Glasg. Schütz. Schwenk.

1041. φῆμαι πονηραὶ vulg. φήμαις πονηραῖς recte Tyrwhitt. Glasg. Schütz. Schwenk. — ἐπιγλώσσω Ald. Turn. Rob. ἐπιγλωσσῶ Vict.

1042. In Ἀργείην miror neminem editorum offendisse; aut Ἀργείαν aut Ἀργείων legendum est.

Δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἆ ἆ.
Δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
Φαιοχχίτωνες, καὶ πεπλεκτανημέναι
Πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
Στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.
Σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟΡΟΣ.

Ποταίνιον γάρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
Ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή,

1045. *φαιοχίτωνες* Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph. *φαιωχίτωνες* Turn. Vict. ex aperta correctione, quam nulla analogia tuetur, *φαιοκχίτωνες* Herm. obss. critt. p. 136. recte, quem sequuntur Schütz. Schwenk. *φαιαὶ χιτῶνας* Both.

1046. *πυκνοῖς* Ald. — *ἀμμείναιμ'* Med. *ἀμείνοιμ'* Guelph. Ald. *ἀμμείνοιμ'* Rob.

1047. Pyladis nomen praefixum est in Rob. — *πατρὶ* Herm. obss. critt. pag. 137. in *πάτρας* mutavit, quod cum *στροβοῖσιν* junxit, sensu vix apto; sequuntur tamen Schütz. et Both. Magis placeret *πάλιν*, quod proponit Erfurdt. l. c., provocans ad Pors. Add. ad Hecub. 1169. Sed nihil mutandum videtur, recte enim observat Buttlerus, Chorum consulto patris mentionem injicere, ut animum Orestis a contemplatione maternae caedis ad paternas injurias revocaret.

1048. *στροβᾶσιν* Ald. — *μὴ φόβον νικῶ* Glasg. ex emendatione Pors. Advers. pag. 140., quam qui probarunt Herm. Schütz. Schwenk. sine sensu scripserunt *μὴ φοβοῦ νικῶ*. Sed librorum omnium lectio non est deserenda: *ne timeas, quum victor sis.*

1049. *οὐκ, εἶα,* Ald. Turn.

1053. *πληθύουσαι* Guelph. Ald. Rob.

Κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυςφιλές.

ΧΟΡΟΣ.

Εἴσω καθαρμός. Λοξίου δὲ προςθίγων,
Ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάςδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
Ἐλαύνομαι δὲ, κοὐκ' ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
Θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.
Ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
Τρίτος αὖ χειμὼν
Πνεούσας γονίας ἐτελέσθη.
Παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν

1055. *εἴς σ' ὁ* Guelph. Rob. *εἴσ' ὁ* Ald. *εἴσω* Turn. Vict. Glasg. Schwenk., qui *εἴσω* pro *ἔνδον* dictum putat, sed neque sic intelligo: et correctioni metricae similis est lectio. *εἰσὶν καθαρμοί* dedit Schütz. *ἔσται καθαρμός* Both. idemque proponit Elmsl. ad Soph. Oed. R. 60. De vera lectione dubito. — *προθίγων* Guelph. Ald. Nominativum absolutum explicant Musgr. et Markl. ad Eur. Suppl. 1190. Elmsl. l. c.

1058. *ἀμμείναιμ'* Med. *ἀμμείβομ'* Guelph. *ἀμείβομ'* Ald. Turn.

1060. *φυλάσσει* Guelph. Ald. — *καιρίοις ἐν συμφοραῖς* Turn. Vict. et reliqui omnes, sed *καὶ ῥύοισι συμφορᾶς* cod. Rob. *καὶ ῥίοισι συμφοραῖς* Ald. *καιρίοισι συμφοραῖς* Med. Guelph. Rob., quam optimorum librorum lectionem, quum sensum etiam meliorem fundat, non dubitavi reponere.

1063. Locus aperte corruptus, quod vel metrum docet, neque *γονίας* intelligi potest. Habet quidem Hesych. *Γονίας, εὐχερὴς, Αἴσχυλος Ἀγαμέμνονι*, et explicat Schol. *γονίας ἄνεμος, ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα*, sed haec nihil juvant. Schneiderus in Lex. s. v. *γόνιος* ita explicat, ut *αὔρας* subintelligendum sit, et *γονίας* idem sit, quod *γονίμης*. Hanc explicationem amplectitur Herm. obss. critt. p. 137. s., qui *πνεύσας* legendum putat, quod doricum sit pro *πνεούσης*; *πνεύσας* habet etiam Glasg. Schütz. Both. Schwenk. *πνεύσας μανίας* vel *πνεύσας γ' ἀνιὰς* suspicatur Schütz. *πνεύσας φόνιος τετέλεσται* dedit Both. Locus in incerto relinquendus est.

1064. *παιδόμοροι* vulg., sed egregia emendatione Stank et

Μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου.]
Δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
Λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
Πολέμαρχος ἀνήρ.
Νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ·
Ἦ μόρον εἴπω.
Ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
Μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

Valcken. ad Eur. Phoen. 1576. reposuerunt παιδοβόροι, quam facile enim μ et β in codd. confundantur, notum est. παιδόβοροι Glasg. Schütz. male.

1065. τάλανές γε conjecit Heath. τάλανός γε Stanl. jure offensi particula τε, quae ex poetarum more abesse debet. Sed verum vidisse videtur Herm. de diff. pros. et poet. or. p. 31., qui verba τε Θυέστου pro glossemate habet, quod eo magis probabile est, quum et in sequentibus nomina non addantur. Θυέστου sciolus adscripserat, deinde τε metri causa insertum est. Verba igitur suspecta uncis inclusi.

1071. πῇ καταλήξει Ald. Turn.

1072. μέγα κοιμισθὲν Schütz. ex emendatione Valckenarii ad Eur. Phoen. 1576., quae minime necessaria est. — ἄτην Ald.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος πὸ τῶν Ἐριννύων, βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐριννύας [1]. πραΰνασα, [2], προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα,

---

1. ἧς βουλῇ — Ἐριννύας desunt in Rob.

2. πραΰνας vulgat. πραείας Farn. πραΰνασα corrigendum vidit Hermann. in dissert. I. de choro Eumen. p. XI. ex Harpocrat. Suida et Photio s. v. Εὐμενίδες. Mutila autem haec esse certum est.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ ΕΙΔΩΛΟΝ.
ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.
Προλογίζει η προφῆτις,

Κλυταίμνηστρα, εἴδωλον Ald.
Ἑρμῆς, ut *κῶφον πρόςωπον* addiderunt Herm. Schütz. Both. Schwenk. Burgess., praeterea *Δικαστής* Both. *Δικασταί* Schwenk.
Verba *προλογίζει ἡ προφῆτις* omittunt Rob. Glasg. Hermann. Schütz. Both. Schwenk.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ πρεσβεύω θεῶν
Τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
Ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
Μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
Λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο
Φοίβη· δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν

---

1. τῇ τε Ald. τήνδε Wakef. male. τῶνδε Burgess., inepta causa adlata, quod, si τῇδε legatur, etiam v. 20. ταύταις ἐν εὐχαῖς legendum sit.

2. ἐκ δὲ Γῆς Burgess., qui pronomen ita non poni posse putat.

3. ἢ Ald. — ἢ δ' ἐς τὸ conj. Arnald. ἢ δὴ 'πὸ vir doctus in ephem. Hall. 1817. p. 59., τήνδ', ἢ 's Burgess., sed vulgata nihil habet offensionis; ἕζεσθαι cum accusativo junctum est ex more, ut Prom. 389. τῷ θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας. Pers. 137. τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος. Agam. 176. σέλμα σεμνὸν ἡμένων. cf. Reisig. ad Soph. Oed. Col. CXLVI.

4. τίς Ald. Turn. Vict.

6. Post Τιτανὶς vulgo comma ponitur, quod post ἄλλη poni malunt Stanl. Wakefield. Hermann. Neutro loco potius posui cum Rob. Turn. — καθέζεται Rob. Inepte Burgess. πρὸς βίαν χθονὸς — παῖς θρόνοις καθέζετο.

7. δίδωσιν δ' ἡ Aldin. Vict. Canter. δίδωσι δ' ἢ Rob. δίδωσι δ' ἢ Turn. Schütz. Herm. Both., cujus loco, quum ἢ vulgo pro relativo haberetur, δίδωσιν ἥ dedit Glasg., διδοῦσα τὴν Burgess., sed ἡ sine accentu scribendum esse recte judicarunt Dorvill. Vann. crit. p. 70. Abresch. Schwenk., est enim articulus demonstrativi loco positus, neque hoc sensu eum accentu notandum esse persuadere mihi possum. Propterea etiam post Φοίβη, ubi vulgo comma ponitur, fortius in-

Φοίβῳ. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
Λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
Κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
Ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.
Πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
Κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
Ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
Τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
Ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
Τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
Σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
Κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,

---

terpungendum fuit. — *γενεθλιον* Rob.

8. Post hunc versum inseri jubet Burgess. hunc a se factum, quem ex Schol. verbis se eruisse dicit: *ἀπέδειξε δ' αὐτῇ δῶρον οὐκ ἄχαριν ἔτος.*

10. *ναῦν, ὅρους γῆς Παλλάδος* Burg.

11. *Παρνησσοῦ* vulg. *πανησσοῦς* Ald. *παρνησοῦ* Med. Rob. et cum his uno *ν* scripserunt Herm. Glasg. 2. Both.

12. *θεσπίζουσι* Reg. L. *σεβίζουσι* Turn.

13. *κελευθοπιοὶ* Ald.

14. *ἀνήμερόν τι θέντες* Ald.

15. *μολόντα δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα* Rob. — *τημαλφεῖ* Ald. Turn.

16. *πρυμνήτης ἄναξ*, ut infra v. 768. *ἄνδρα πρυμνήτην*. Proprio sensu *πρυμνήτην κάλων* Eur. Med. 753.

17. *τέχνῃ* voluit Pauw. *τεχνῆς* Both. pro *τεχνήεις*, sed *ἔνθεος τέχνης* jungendum est ex graecismo notissimo, cujus exempla habet Schwenk. — Male Schütz. et Buttler. construunt: *Ζεὺς δέ νιν, κτίσας φρένα ἔνθεον τέχνες, ἵζει;* pejus etiam Both. *φρενῶν* scribit; *κτίσας* duplicem accusativum habet, de quo, si tanti est, cf. Brunck. ad Sept. Th. 836. Valck. ad Hippol. 571.

18. *χρόνοις* Reg. L. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph.

19. *ἐστὶν* Guelph. Ald.

22. *κωρυκεὶς* Ald. — De hoc antro v. Pausan. X, 4. 6. 32. Eur. Iph. T. 1210. Elmsl. ad Eur. Bacch. 559.

23. *ἀναστροφὰ* Guelph. Ald. Rob. Turn. *ἀναστροφαὶ* Farn.

24. *δ'* omittit Rob. — *χώρον*

Ἐξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
Λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·
Πλείστου τε πηγὰς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
Καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
Ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
Καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
Ἄριστα δοῖεν· κεἰ παῤ Ἑλλήνων τινὲς,
Ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται.
Μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός. —
Ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
Ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν·

Rob. *Βρόμιόν τ', ἔχει γὰρ χῶρον, οὐκ ἀμν.* Burg.

25. *ἐξ οὗ γε* Glasg. Schütz., sed epica forma *ὅςτε* apud Aeschylum frequens est, Prom. 1073. *ἀλλ' οὖν μέμνησθ', ἅτ' ἐγὼ προλέγω.* Sept. Th. 483. *πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις.* 734. *πατροκτόνον Οἰδιπόδαν, ὅςτε μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν.* Pers. 16. *οἵτ' ε τὸ Σούσων, ἠδ' Ἀγβατάνων.* 295. *τῶν ἀρχελείων, ὅςτ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ.* Eum. 1010. *ξὺν προςπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσι βρέτας.* Choeph. 609. *φοινίαν Σκύλλαν, ἅτ' ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον* et, ut nostro loco, Pers. 759. *ἐξ οὔτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν.*

26. *λέγω* Guelph.

27. *πλείστους* Guelph. Aldin. Rob.

28. Post *Δία* comma habent Ald. Rob. Turn., probantibus Pauwio et Heathio, male. Versus 24—26. in parenthesi posita sunt. Hic lacunam statuit Burgess., excidisse aliquid ratus, quod Pythia de se discessura dixerit.

30. Post *εἰςόδων* Rob. Vict. Stanl. Glasg. comma habent, quod recte omittunt Ald. Turn. Herm. Schütz. — *μακρῶν* Ald. Turn.

31. *ἄριστα* non est pro comparativo positum, quod vulgo putatur, cf. Hermann. ad Vig. p. 718. et in *Classical Journal* XXXVIII. p. 288. — Post *δοῖεν* vulgo comma ponitur, sed plenius distinguendum esse viderunt Pauw. Hermann. — *κεἰπαρ* Ald. *κείπερ* Rob. *κεἴ τις Ἑλλήνων πάρα*, Burgess.

32. Sortitio ad *θεωρούς* referenda est, v. Spanh. ad Callim. hymn. Apoll. 46. van Dale de oraculis c. 4.

34. *λεῖξαι* Ald.

36. *σωβεῖν* Reg. L. vid. Erf. et Herm. ad Soph. El. 118. — *μήτ' ἐμακταίνειν* Ald. — *στάσιν* libri omnes. *βάσιν* var. lect. ap. Stephan., quam receperunt Stanl. Glasg. Schütz. Hermann. Both. Schwenk. Sed hac una auctoritate non extrudi debebat librorum omnium lectio, praesertim quum aptissima sit; nam quum *ἀκταίνειν* locum nostrum respicientes Phrynichus et Etymol. M., laudati a Ruhnk. ad

Τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
Δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν· ἀντίπαις μὲν οὖν.
Ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
Ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
Ἕδραν ἔχοντα, προςτρόπαιον, αἵματι
Στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
Ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
Λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
Ἀργῆτι μαλλῷ. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
Πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
Εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.

Tim. p. 20., explicent ὑψοῦν, ἐπαίρειν, μετεωρίζειν, κουφίζειν, aptissime hoc cum στάσιν jungitur, quod maxime comprobat Phrynichi explicatio, qui in loco nostro hunc sensum invenit: οὐκ ἔτ' ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτόν. Praeterea ἀκταίνω βάσιν prorsus otiosum foret, quum idem versu sequente dicatur.

38. οὐδὲν Abresch. Heath. Schütz. pessime pro accusativo habent, et hunc versum cum sequentibus jungentes vertunt: *ego enim vetula, nihil ejusmodi verita, quum arrepsissem ad templum etc.*, sed οὐδὲν est nominativus, ut Suppl. 730. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης. Eur. Iph. T. 115. δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. Cycl. 638. οὐδὲν οἵδε ξύμμαχοι. Androm. 642. σὺ δ' οὐδὲν εἶ. al. — ἀντίπαις μένος Herm. Schütz. male. Eodem modo μὲν οὖν usurpatur Agam. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Choeph. 999. δροίτης κατασκήνωμα, δίκτυον μὲν οὖν. Eurip. Hippolyt. 1012. μάταιος ἄρ' ἦν, οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρενῶν. Aristophan. Eccl. 1147. ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν ibid. 1119. Vesp. 535.

39. ἐγώμεν Ald.

40. ὀμφαλῶ Ald. — θεομισεῖ Turn. θεομισῆ Reg. L. Aldin. var. lect. ap. Steph. repugnante metro. ἄνδρ' ἄθεον ἄσῃ Burgess.

41. ἔχοντι Reg. L. Guelph. Ald. Rob., sed in Rob. inter errores typ. relatum est.

42. νεοσπαθὲς Farn. var. lect. ap. Steph. νεοσπαγὲς Burg.

44. λίνει Rob. — In μεγίστῳ offenderunt interpretes: λήνει μὲν οἰὸς conj. Hemsterh. apud Valck. ad Phoen. 994. λήνους ἀώτῳ Schütz., qui tamen potius verba λήνει μεγίστῳ τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ ejicienda judicat. λήνει μεγαλίστῳ Hermann. λήνει μεγάρτῳ Both. λήνει μακρίστῳ Erfurdt. ad Soph. Trach. 678. μεγίστῳ pro πλείστῳ positum putat Schwenk., sed lanae volumen *magnum* recte dici potuit, quamquam non diffiteor, me in superlativo offendere et dubitare, an non sanum sit vocabulum. ἐλαίας θ' ὑψόσ' ἠνητὸν κλάδον ἀρνός τ' ἀώτῳ, σωφρόνως ἐστεμμένον, λευκῷ θαλλὸν Burgess.

46. προέθεν Rob. — θαυμαστὸς λέχος Reg. L. θαυμαστῶ λέχος Guelph. θαυμαστὸν λέχος Ald. θαυμαστὸς λόχος Rob.

47. ἅδει Ald.

Ψυχῆς· φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
Ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μύζοιτ' ἄν, ἁνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.
Φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προςίκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄγαν ὑπνώσσεις, κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
Φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆςδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(Ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ὤζεις; ὑπνώσσεις; οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;
Τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟΡΟΣ.

(Ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται

---

115. καταχθονὸς Ald.

117. ἀνὴρ vulg. ὡνὴρ Schütz. Herm. ἁνὴρ Glasg. Schwenk. Articulus hic nececessarius videtur.

118. φίλοι γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοὶ προςίκτορες emendat Schütz., quem sequitur Hermann., sine causa. φίλον οὓς ἀραῖς ἐστ' οὐκ ἐμαῖς προςίκτορος. Burgess. Vulgatam sane male vertunt Pauw. Heath. et Buttler.: *Numinibus, quae mihi amica sunt*, vel, *vobis, quibus amicis utor, nulli sunt supplices*, sed nullus eorum attendit ad locum, quo οὐκ positum est. Sensus hic videtur, *sunt enim illi* (sc. Orestes et Apollo) *supplices apud Deos, qui mihi non amici sunt* (sc. apud Minervam). — Apollinis nomen huic versui praefixum est in Rob.

119. ἄγαν γ' Farn.

120. Παρεπιγραφή, quae hunc versum sequitur, in Guelph. Ald. Turn. est μυγμός, in Med. μωγμός, in Rob. Vict. ὠγμός.

112. κοὐ Farn. — ἀναστήσῃ libri omnes; ἀναστήσει Glasg. Schütz. Herm. Schwenk.

122. πέπρωται conj. Bentl. et Stanl. τέτακται Wakefield. sine causa. Prom. 49. Ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.

123. ξυνωμόται Schütz. Hermann. invitis libris omnibus.

Τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων.
Τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
Αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
Ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
Καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
Ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
Ἀχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
Καὶ νῦν ἁλούσας τάςδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
Ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,

---

59. *μετὰ στένειν* Turn. Infinitivus non ab omisso *ὥςτε* pendet, quod putant Stanlej. Schütz. Buttler., sed ab *ἐπεύχεται*. — *πόνον* Arnald. Herm., sed *στένω* cum genitivo jungitur Prom. 397. Eur. Iph. Aul. 359. Phoen. 1434. Alc. 297. — Post hunc versum lacunae signum posuit Burgess., deinde dedit: *πάλιν ὑποθεῖν δεῖ· τῷ δὲ δεσπότῃ.*

60. *τἀντεῦθε μὲν οὖν τῶνδε* Farn.

61. *αὐτωμελέσθῳ* Rob.

62. *ἰατρέμαντις* Rob.

63. *δειμάτων* conj. Wakefield. sine causa. Hunc versum Oresti tribuit Burgess. et ita legit: *ἁγνοῖς ἐν ἀδύτοις αἱμάτων καθάρσιος.* Deinde cum hoc versu junxit v. 85—87. huc transpositos. Sed jam in limine taedet me laboris, Burgessii commenta exscribendi; itaque in sequentibus ea tantum, quae paullo magis sunt memorabilia et ad loca difficiliora pertinent, communicabo.

64. Apollinis nomen abest Ald. — *προδόσω* Ald. *προδώσο* Rob.

65. *πρόσω* obelo notavit Glasgov. propter *καὶ — δὲ*, quod tragicis abjudicasse Porsonum notum est, ideoque Wakefieldii emendationem *καὶ πρόσωθ'* probant Schütz. et Buttler. Sed in ullo alio loco, hic sensus *καὶ — δὲ* requirit, de quo vid. ad Prom. 975. *καὶ — δὲ* est nostrum: *und auch.*

66. *ἐχθροῖς* Ald. — *πρέπων* var. lect. in Reg. L. et ap. Schol., quae et in Guelph. fuisse videtur.

67. *εἰλούσας* Rob.

68. Vulgo post *ὕπνῳ* puncto distinguitur, (in Rob. nulla est interpunctio) hinc *πεσοῦσαι* sensu caret, quare *πεσοῦνται γ'* conj. Wakef., *πέλουσι* Valck. ad Callimach. p. 147., quod recepit Schütz. *ὕπνον δ' ἐάσουσ'* Burgess. Vulgatum ita tuetur Schwenk., ut ad *πεσοῦσαι* repetendum censeat *ὕπνῳ*, quod ferri non potest. Verum viderunt Both. et Erfurdt. ad Soph. Aj. 169., post *ὁρᾷς* interpungentes, ut *ὕπνῳ πεσοῦσαι* jungatur omisso *εἰσί*, de quo vid. Dorvill. ad Charit. p. 347. et 624. *ἐν ὕπνῳ πέσεν* dixit etiam Pind. Isthm. IV, 38. *ἤρωσεν ὕπνῳ* Tryphiod. 490. *πέσεν εὐνῇ* Nonn. Dionys. XII, 131.

Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
Θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε·
Κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν
Σκότον νέμονται, Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
Μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
Ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
Ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς,
Βεβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
Ὑπέρ τε πόντον, καὶ περιῤῥύτας πόλεις.
Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
Πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
Ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
Κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους

δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε Eur. Orest. 88. *πεσὼν ἐν φόβῳ* Or. 1419. *ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι πέπτωκα* Herc. fur. 1092. *ἐν τοῖς τοιούτοις ἥνικ' ἂν γνώμη πέσω* El. 424. — *πεποῦσαι δ' αἱ κατόπτυστοι* Ald.

69. *γραῖαι* vulgo commatibus inclusum est. Pauwius comma post *γραῖαι παλαιαὶ*, Bothius post *κοραὶ γραῖαι* ponendum censet. Sed non dubium, quin recte Schwenkius jungat *γραῖαι παλαιαὶ παῖδες*, quae adjectivorum idem significantium cumulatio tragicis non infrequens est. Schützius denique ex emendatione Valckenarii *Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες* dedit, eo, ut videtur, offensus, quod absolute *παῖδες* vocantur, sed ita vocantur propter sequentia: *αἷς οὔ τις μίγνυται*, sunt enim virgines, virum nondum expertae. *γραῖαι, πάλαι τ' ἄπαιδες* Burgess.

71. *ἐπὶ* Guelph. Ald. Turn.

74. *μὴ δὲ* Ald. Rob.

75. *ἐλῶσι* Ald. Herm.

76. *βεβῶντ' ἂν αἰεὶ* Med. Reg. L. Guelph. Rob. Ald. var. lect ap. Steph. *βεβῶντ' ἀνατεὶ* Turn. Vict. *βεβῶτ' ἀνατεὶ*, ex emendatione Stephani recentiores, idque cum praecedentibus arcte jungunt, ita ut neque in *ἀνατεὶ* sensum videam, neque accusativum *τὴν πλανοστιβῆ χθόνα* intelligam. Offenderunt mecum Both. et Buttler., qui propterea totum versum ejici volunt. Sed redeundum potius est ad meliorem librorum lectionem *ἂν αἰεὶ*, qua restituta et commate ante *βεβῶτα* posito, locum sic explico: *persequentur enim te per continentem, (siquidem semper per terram vagis cursibus peragratam migraveris), et trans mare etc.* — *πλανοστηβῆ* Rob.

77. *πόντρυ* Med. Guelph. Ald. Rob. — *πόλεις insulas*, vid. Huschk. de fabulis Archilochi p. 24. in Matthiae Misc. phil. I.

79. *τοτὶ πτόλιν παλλάδος* cod. Rob., quod correxit Sophian.

80. *ἕζου* Turn. et var. lect. ap. Steph.

81. Comma post *κἀκεῖ* ponunt Herm. Schütz.

Μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
Ὥςτ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
Καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν·
Ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε.
Σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
Σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,
Ἑρμῆ, φύλασσε, — κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
Πομπαῖος ἴσθι, — τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
Ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
Ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;

---

85. μὴ δοκεῖν cod. Rob. μὴ-δικεῖν Ald. Turn.

86. ἐπίστα vulg. ἐπίστῃ Heath. ἐπίστᾳ Glasg. Schwenk. recte, vid. Schaefer. ad Soph. Philoct. 798. — μὴ μελεῖν Ald. Robort. μὴμελεῖν Turn.

87. ποιεῖν, quod Wakef. et Buttler. pro imperativo positum putant, recte Schütz. docet a φερέγγυον pendere, hac constructione: σθένος δὲ τὸ σὸν φερέγγυόν ἐστιν εὖ ποιεῖν.

88. σὲ vulgat. σε Ald. Rob. Herm. recte.

90. κάρτα Ald.

92. ἐκνόμων Guelph. ἐκνέμων ex conj. Heathii Hermann. Schütz. probante Schwenkio, qui omnes σέβας de Mercurii munere explicant; sed et ipsa vocabuli vis et nexus cum praecedentibus docent, σέβας de jure supplicum intelligendum esse, quod a Jove ipso colatur. Sic Schol. et Buttler. locum recte explicant, et hac ratione vocabula ἐκ νόμων recte se habent. Sensus est: *Jupiter quoque supplices reveretur, quae reverentia ab eo ita proficiscitur, ut hominibus fausta itineris auspicia praebeat.* Dativus εὐπόμπῳ τύχῃ ita ad finem indicandum adhibitus est, ut Choeph. 15. νερτέροις μειλίγμασιν, ubi vid. quae monita sunt. Εὔπομπος τύχη autem circumscriptio est, cui saepe τύχη inservit, ut Agam. 1247. θονασίμους τύχας. 1401. φονολιβεῖ τύχᾳ. Eur. Hippol. 840. θανάσιμος τύχα. Helen. 351. χθόνιον τύχαν. Iph. Aul. 511. ἀναγκαίας τύχας Rhes. 273. προςαυλείους τύχας. Iphig. T. 751. ξενοφόνους τύχας.

94. τί δεῖ putat Elmsl. ad Eur. Med. 552., sed causam neque ipse addit neque ego video. Ceterum, τί δεῖ sine interrogatio-

Ἐγὼ δ᾽ ὑφ᾽ ὑμῶν ὧδ᾽ ἀπητιμασμένη
Ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
Ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
Αἰσχρῶς δ᾽ ἀλῶμαι· προὐννέπω δ᾽ ὑμῖν, ὅτι
Ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
Παθοῦσα δ᾽ οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
Οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
Κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
Ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
Εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.

---

nis signo habent Turn. Vict. *τί δεῖ* Rob.

95. *ὑφ᾽ ὕμνων* Glasg. 2. errore typ., ut videtur.

96. *ὧν μὲν* conj. Tyrwhitt. Wakef. Herm. sine causa, nec sensu satis bono.

98. *ἄλωμαι* Ald. — *προὐνέπω* Herm.

100. *οὔτω* Ald.

101. *ὑπὲρ μοῦ* Ald. — De *μου* post praepositionem posito vid. Elmsl. in Museo crit. Cantabr. VI. p. 275.

102. *χειρῶν* Guelph. Ald.

103. *ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν* vulg. *καρδία σέθεν* Guelph. Rob. Quae vera sit lectio, eo difficilius est dijudicare, quod omnino hujus et duorum, qui sequuntur, versuum sensus nexusque perobscurus est. *καρδίας ἕθεν* conjecit Canter., quod recèperunt Herm., et Schütz., qui simul *ὁρᾶτε* legunt; sed ut *ὁρᾶτε* bene correctum esse et *ἕθεν* recte pro *ἐμέθεν* poni posse largiar, quid v. 105. significet, et, si vertatur: *die hominibus non licet futura praevidere*, quid hoc ad Eumenidas pertineat, non video. *καρδίᾳ* volunt Pearson. Bentl. Abresch. Buttler, qui vertit: *respice autem corde tuo haec mea vulnera, animus enim dormientium aciem habet acutiorem, interdiu autem fatum humanum provideri nequit*, sed de rebus futuris praevidendis omnino hic sermo esse non potest. In Glasg. 2. legitur *ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε, καρδία, σέθεν*, quo sequentium obscuritas non tollitur. Mihi quidem, nisi aut aliunde immigrarunt hi versus, aut excidit aliquid ante eos, hac una ratione sensus aliquis extricari posse videtur, ut legatur: *ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδία σέθεν*, quod habent Pauw. Heath. Wakef. Both., sed male explicarunt. Clytaemnestra enim, ne ridiculum videatur, se cum dormientibus loqui, dicit: *videt enim, quamquam dormis, animus tuus haec mea vulnera, tibi enim dormienti mens aciem habet acutiorem; interdiu autem ut acute cernant hominibus datum est.* Hoc enim sensu v. 105. *μοῖρα πρόσκοπος* legendum foret ex optimorum librorum auctoritate; *ἡμέρα* opponitur somno, *μοῖρα* autem ita circumscriptioni inservit, ut v. 93. *τύχη* et v. 456. *μοῖρα εὐπέμπελος*. Ex hac explicatione sola est difficultas in singulari *σέθεν*.

104. *ὄμμασι* Guelph. Ald. Rob. Turn.

Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
Η πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε·
Χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
Καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
Ἔθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
Καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
Ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
Καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων
Ὤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
Ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι

---

105. *μοῖρα πρόσκοπος* Med. Ald. Glasg. 2. *μοῖρα πρόσκοπτος* Rob.

106. *ἐλέξατε* Guelph. — Post hoc vocabulum vulgo commate, apud Hermann. omnino non distinctum est, sed *χοὰς ἀοίνους* ad *ἔθυον* pertinere docet interpositum *τε*, itaque fortius interpungendum fuit.

107. *νιφάλια* Guelph. Aldin. De tribracho in sede quarta v. Seidler. ad Eur. Iph. T. 1353. Elmsl. ad Med. 492.

108. *νυκτὶ σεμνὰ* Guelph. Ald. Rob. Glasg. male.

109. *εὔθυον* Ald. Post. *ἔθυον* comma habent Wakef. Glasg. male. — *ὅραν* Guelph. De accusativo vid. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 722.

111. *ὁδιξαλέξας* cod. Rob. — *νεκροῦ* Guelph. Ald. Turn. — *δίκειν* Ald.

112. *ἀρκυστάτων* Turn. Vict. et recentiores omnes, sed *ἀρκισμάτων* Ald. *ἀρκυσμάτων* Reg. L. Guelph. Rob. var. lect. ap. Steph., unde recipere non dubitavi. Facile notius illud vocabulum in locum ignoti sufficere potuerunt librarii.

113. *ὥρουσεν* Aldin. *ὥουρσεν* ex errore typ. Turn. — *ἐκκατιλλώψας* Ald. Rob. Farn. cum glossa *χλεβάσας* (*χλευάσας*).

114. *ἀκούσαθ' ὧν ἔλεξα. τῆς δὲ μὴ πέρι ψυχῆς φρονήσατ'* ex conj. dedit Schütz., et post eum Hermann. Both., quod positum sit pro *μὴ περιφρονήσατε* vid. Herm. praef. ad Eurip. Hecub. p. XLI. Sed *μή* cum imperativo aoristi certe non obtrudere debebant Aeschylo, praesertim quum vulgat. bonum sensum praebeat. Mutandi causam hanc affert Schütz., quod Stanl. verterit: *audistis, quae dixi de anima mea*, quum nihil de anima dixerit Clytaemnestra. Sed melius locum vertere potius, quam corrigere debebat. Nam ut *κινδυνεύειν περὶ τῆς ψυχῆς* est *capitis*, i. e. *summum periculum subire*, ita *εἰπεῖν περὶ τῆς ψυχῆς* est *pro vita*, *pro extrema salute loqui*. Hanc igitur dictionem, quae proprie viventibus tantum convenit, in suum usum convertit Clytaemnestra, propter ea, quae v. 97. et sequentia dixerat. Sensus igitur est: *audite, nam pro saluti mea locuta sum*. *ἀκούσαθ', ὧν ἔλεξα, μήτ' ἄσῃς περὶ ψυχῆς φρονήσητ'* Burgess.

Ψυχῆς· φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
Ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(*Μυγμός.*)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μύζοιτ' ἄν, ʽἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.
Φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

(*Μυγμός.*)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄγαν ὑπνώσσεις, κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
Φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆςδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(*Ὠγμός.*)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ὤζεις; ὑπνώσσεις; οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;
Τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟΡΟΣ.

(*Ὠγμός.*)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται

---

115. *καταχθονὸς* Ald.

117. *ἀνὴρ* vulg. *ʽὡνὴρ* Schütz. Herm. *ʽἀνὴρ* Glasg. Schwenk. Articulus hic nececessarius videtur.

118. *φίλοι γὰρ εἰσὶν οὐκ ἐμοὶ προσίκτορες* emendat Schütz., quem sequitur Hermann., sine causa. *φίλον οὓς ἀραῖς ἐστ' οὐκ ἐμαῖς προσίκτορος.* Burgess. Vulgatam sane male vertunt Pauw. Heath. et Buttler.: *Numinibus, quae mihi amica sunt*, vel, *vobis, quibus amicis utor, nulli sunt supplices*, sed nullus eorum attendit ad locum, quo *οὐκ* positum est. Sensus hic videtur, *sunt enim illi* (sc. Orestes et Apollo) *supplices apud Deos, qui mihi non amici sunt* (sc. apud Minervam). — Apollinis nomen huic versui praefixum est in Rob.

119. *ἄγαν γ'* Farn.

120. *Παρεπιγραφή*, quae hunc versum sequitur, in Guelph. Ald. Turn. est *μυγμός*, in Med. *μωγμός*, in Rob. Vict. *ὠγμός*.

112. *κοὐ* Farn. — *ἀναστήσῃ* libri omnes; *ἀναστήσει* Glasg. Schütz. Herm. Schwenk.

122. *πέπρωται* conj. Bentl. et Stanl. *τέτακται* Wakefield. sine causa. Prom. 49. *Ἄπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.*

123. *ξυνωμόται* Schütz. Hermann. invitis libris omnibus.

Δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)

Λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
Κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου.
Τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
Μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
Ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν·
Τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.
Οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
Ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί,
Ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟΡΑΓΟΣ.

Ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
Εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
Ἰδώμεθ' εἴτι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

ΧΟΡΕΥΤΑΙ.

Ἰοὺ, ἰοὺ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι· στρ. ά.

---

124. ἐξεκράαναν Reg. L.

125. λαβέ sexies scribi vult Lachm. de mensura trag. p. 22., sed causam non perspicio. Accentum libri omnes in penultima habent.

127. οὔπω τ' ἐκλιπὼν Rob. — ἄγρας pro πόνου legi vult Schützius, jam rursus offensus vocabulo paullo post repetito.

129. ἀγνοήσεις Reg. L. — μαλαχθεῖσ' Rob.

130. ὀνείδεσι vulg. ὀνείδεσσιν Ald. ὀνείδεσιν Guelph. Herm. Schütz. Schwenk.

131. γίγνεται Glasgov. Herm. Schütz. Schwenk. contra librorum omnium auctoritatem.

132. οὐδ' sensui officere videtur, quare σὺ δ' Pears. Glasg. Hermann. ὧδ' Scaliger. τό δ' Pauw. Schütz. σοῦ δ' Wakef. αὖ δ' Both. σοῦ· δεῖμ' ἔγειραν πνεῦμ' ἐπουρίσας ἀτμοῦ Burg. sed omnis correctio incerta est. — ἐπουρήσασα Turn.

133. ἀτμὸν Herm. Schütz. sine causa, ejus enim epexegesis est νηδύος πυρί, quod interpunctione indicavi. — κατισχαίνουσα Ald. Farn.

136. κἀπολακτίσας Guelph. Ald.

137. εἰδόμεθ' Med. εἰδώμεθ' Reg. L. Ald. Rob. De plurali post singularem vid. Elmsl. ad Eur. Med. 552.

138. Haec, quae sequuntur,

Ἠ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
Ἐπάθομεν πάθος δυςαχές, ὦ πόποι,
Ἄφερτον κακόν.
Ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.
Ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.
Ἰώ, παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλῃ. ἀντ. α.
Νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
Τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
Τοκεῦσιν πικρόν.
Τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
Τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
Ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν, στρ. β'.
Ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
Μεσολαβεῖ κέντρῳ

---

non ab universo choro cantata esse, sed ab singulis personis σποράδην prorumpentibus, et Schol. docet et sensus. Nam quum coryphaeus v. 135 sqq. locutus esset, secunda Chori persona v. 138. profert, tertia v. 139., quarta v. 140. 141., quinta v. 142. et sic porro. In his enim versibus nexus satis aperte ostendit, a quo versu nova persona loqui incipiat; in reliquis hoc magis incertum est, omninoque mirum, in antistropha non iisdem locis novas personas poni posse videri, in qua re accuratam responsionem exspectaveris. Hermannus, qui primus singulas Chori personas hic loqui animadvertit in Dissert. prima de Choro Eumenidum pag. XIV., quindecim commata esse dicit, totidem personis tribuenda, sed unde quodque incipiat, non adjecit. Lachmann. autem de chor. syst. p. 136. κατὰ ζυγὰ processisse censet, ut quinquies ternae intraverint, sed in ipso carmine singula ζυγὸ non facile ostendi posse, ipse fatetur.

140. δυςαχθές, ω πόποι vulg. contra metrum, quare ὦ ejecit Herm. probante Schwenkio, sed quum Rob. δυςαχὲς habeat, id non dubitavi cum Glasg. 2. et Both. recipere; suadente etiam versu, qui sic accuratius antistrophico respondet.

142. ἀρύων Turn. ex errore typ.

143. κρατηθεῖσα Guelph. Ald. Rob. — ἄταν Ald.

144. Syllaba brevis in fine dochmii prioris exclamatione excusatur, vid. Seidler. epist. crit. ad Lobeck. p. 435. et de verss. dochm. p. 85. — πέλει Schütz. Herm. Schwenk. contra librorum omnium auctoritatem.

145. δραίας Rob. — καθιππάσω Reg. L.

147. τοκεῦσι Turn. Vict., sed τοκεῦσιν, quod metrum requirit, rell. omnes.

150. μολὼν Ald.

152. Hic versus deest in Reg. L. — μετολαβεῖ Ald. — Vulgo post κέντρῳ et deinde v. 154.

Υπὸ φρένας, ὑπὸ λαβόν. πάρεστι μαστίκτορος,
Δαΐου δαμίου,
Βαρὺ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.
Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ ἀντ. β'.
Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·
Φονολιβῆ θρόνον
Περὶ πόδα, περὶ κάρα πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
Προςδρακεῖν, αἱμάτων
Βλοσυρὸν αἱρούμενον ἄγας ἔχειν.
Ἐφεστίῳ δὲ, μάντις ὢν, μιάσματι στρ. γ'.
Μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,

---

post *δαμίου* plenius distinguitur, quo nexus sententiarum turbatur. Recte interpunxerunt Herm. Schwenk.

153. *πάρεστιν* Vict. Canter. Stanl. male. *πάρεστι* rell.

154. *δαΐον* Reg. L. — *θυμικοῦ* pro *δαμίου* suspicatur Schütz. inepte.

155. Deest hic versus in Reg. L. — *τὸ* omittit Rob., in *τι* mutant Wakef. Schütz. Herm., sed mutandi nullam video causam; immo sententiae vis ita infringitur.

157. Deest hic versus in Reg. L. — In fine versus punctum, quod vulgo abest, recte ponunt Pauw. Heath. et recentiores.

158. *φονολειβῆ* vulg., quod metro postulante correxerunt Arnald. Pauw. Heath. et recentiores.

160. Deest hic versus in Reg. L. — *πρὸς δρακεῖν* Ald.

161. *αἱρούμενον* vulg. *αἱρούμιον* Ald. invito metro. *αἱρόμενον* Farn. *ὀρόμενον* conjec. Canter. *ῥεόμενον* Pauw. *ἀνίερον* Burgess. Facillima emendatio foret *αἱρόμενον*, sed paracataloge, quatuor brevibus syllabis constans, ut v. 153. 159. (conf. Seidler. de verss. dochm. p. 154. s. Herm. El. metr. p. 280.) hoc non sinit. Recte igitur *ἀράμενον* Heath. Abresch. Herm. Schütz. Schwenk. De frequente verborum *αἱρεῖσθαι* et *αἴρεσθαι* confusione v. Elmsl. ad Eur. Heracl. 505. ad Med. 825. Constructionem recte explicat Schütz., nisi quod infinitivum *ἔχειν* cum *προςδρακεῖν* jungit, qui ab *ἀράμενον* pendet. Sensus est: *conspicere licet umbilicum terrae mutatum in sedem undique sanguine stillantem, postquam terribile piaculum recepit:*

162. *μάντι, σῷ* libri omnes, ex frequentissima litterarum ι et ν confusione; recte igitur Schützii emendationem *μάντις ὢν* receperunt Glasgov. Hermann. Schwenk. *μαντικὸν* Heath. *μάντις ὦ* Wakef. *μάντις ὢς* Both. perperam.

163. *μυκὸν* Aldin. *σὸν οἶκον* Farn. — *ἔχρανά τ'* Guelph. Ald. *ἐχρανάστ'* Rob. *ἐχθράνα τ'* Farn. *ἔχρανάς τ'* Vict. *ἔχρανας* Turn. *ἐχράνατ'* Herm. Schütz., sed Turnebianam lectionem, cui et reliqui libri favent, recte rece-

Παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
Παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.
Κάμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται, ἀντ. γ'.
Ὑπό τε γᾶν φυγὼν, οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται.
Ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ
Μιάστορ' ἐκείνου πάσεται.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
Χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
Μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
Χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
Ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
Ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.

---

pit Glasg. Apollinem ipsum alloquitur.

164. *παρανόμων θεῶν βρέτεα* Farn. Turn. Vict. Cant. Stanl. Herm., sed *παρανόμων θεῶν βρότεα* Med. Guelph. Ald. *παρὰ νόμον θεῶν βρότεα* Rob., quod recte praetulerunt Abresch. Glasg. Schütz. Eandem varietatem habes Suppl. 863., ubi jam non dubito, quin *βρότεος ἄρος ἄτα* legendum sit.

166. *κἀμοί γ'* Pears. Casaub. Schütz. sine causa, *τε* enim cum praecedente *καί*, quod antistrophae sententiam cum stropha nectit, nihil commune habet, sed ad sequens *καὶ* refertur; *τε* autem, sequente *καὶ οὐ* exemplis illustrat Doederl. spec. Soph. p. 49 sq. — *πικρὸς* Reg. L. — *εὐκλύσεται* Ald. In tertia persona non est offendendum, quamquam in stropha secundam habuimus, nam non eadem Furia antistropham cantat, quae stropham.

167. *φεύγων* vulgat. *φυγὼν* Glasgov. et recentiores omnes recte.

168. *δ' ὢν* vulg. invito metro, quare *δ'* omiserunt Wakef. Glasg. 1., sed *ὢν δ'* recte Hermann. Schütz. Glasg. 2. Both. Schwenk. Saepe librarios *δὲ*, quum tertio loco positum invenirent, transposuisse jam saepius monitum est.

169. *μιάστορ'* in *ἀλάστορ'* mutari voluit Stanl., sed eodem sensu legitur loco simili, Eur. Med. 1338. *οἴδ' εἰσὶν, οἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες*, ubi v. Elmsl. — *ἐκείνου* sensu caret, metroque adversatur, quare, ut reliquorum ineptias mittam, *ἐκ καινοῦ* dedit Both., *ἔστιν οὗ* Hermann. et ex eo Schütz., quod nullo pacto probari potest, *μιάστορ', ἐκεῖ νόῳ γ' εἴσεται* Burgess., qui in strophico *παλαιογενεῖς* dedit. Facillimum videtur *ἐκ κοινοῦ*, quod cum *ἕτερον* jungendum foret, idque paene in textum recepissem. — *πάσσεται* vulg. *πάσεται* Med. Guelph. Rob. Glasg. et recentiores.

170. *κενεύω* Ald.

174. *μέλαν* Rob.

Οὔτοι δόμοισι τοῖςδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
Ἀλλ' οὗ καρανηστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
Δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
Παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία,
Λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν,
Ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε,
Οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
Στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος

---

176. *δόμοις σε* Marg. Ask. Wakef. — *χρίμπτεται* Guelph. Ald.

177. *οὐκ ἀρανῆτηρες* Ald. *καρανηστῆρες* Guelph. Rob. *καρανιστῆρες* Turn. Vict. et recentiores omnes. Sed recte Schwenk. monuit antiquorum librorum auctoritati aliquid tribuendum esse, praesertim quum *καρανίζω* nusquam occurrat. Formatum illud est ut *τευχηστήρ*, *ὠμηστήρ*, alia.

178 sq. *δίκας* Ald. — *σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ* vulgo vertunt: *violenta abortus procuratio*; sed sic *παίδων* abundat (quare *caedes parentum per liberos* intelligi putat Doederl. spec. Soph. p. 16. male.) et *κακοῦ τε χλοῦνις ἠδ' ἀκρωνία* sensu caret; nam quod Pauw. et Heath. haec vertunt: *mali exuberantia et cumulus*, fulti Hesychio s. v. *ἀκρωνία* (quocum facere videtur Schol., cujus verba *κακῶν ἄθροισιν. Ἡρωδιανὸς δὲ τὸ σύστημα καὶ ἄθροισμα* non ad *λευσμὸν*, ubi vulgo leguntur, sed ad *ἀκρωνία* pertinere perspicuum est) id sensui hujus loci minime aptum est. Quapropter *κακή τε χλοῦνις* emendarunt Stanl. et Hermann. *mala castratio*; sed violenta haec est mutatio, et *κακή τε χλοῦνις* abundat, si praecessit *σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ παίδων*, quod de eadem re accipiendum foret. Denique *κακοῦ τε χλοῦνις* legitur tantum in Turn. Vict. *κακοῦ τελλοῦνις* habet Ald. *καλοῦται χλοῦνις* Med. Reg. L. Guelph. Rob., qua lectione magnopere commendatur facilis emendatio Erfurdtii ad Soph. Trach. 145., a Schützio recepta: *σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ παίδων κακοῦται χλοῦνις*, *ubi viridis puerorum aetas seminis corruptione laeditur.*) Sed ita *χλοῦνις* sensu accipitur, qui nulla nititur auctoritate, et praeterea male se habent verbum *κακοῦται*, interpositum inter substantiva, ad quae *ἐστὶν* subintelligendum est. Sed horum ordinem turbare mox etiam videtur accusativus *λευσμὸν*, qui desiderare aliquid videtur, unde pendeat, quemque parum probabili conjectura in *λευσμὸς* mutarunt Casaub. Pauw. Herm. Schütz. Omnino quoquo te vertas, difficultates exoriuntur, quibus ita circumvallaris, ut in loco aperte corrupto nihil mutare andeas. Ausus tamen est Burgess.: *παιδῶν τε χλοῦνις, καὶ κακῶν ἀκρωνία, λευσμός τε, χ' οὐ μύζουσιν κ. τ. λ.*

181. *ὑπαὶ ῥάχιν* Marg. Ask. Pauw. *ὑποῤῥάχιν* Guelph. Turn.

182. *ἐπ'* pro *ἐστ'* Aldin. ut saepe. — *ἀποπύστοι* Ald.

183. *στέργηθ'* Ald. — Post *ἔχουσαι* vulgo punctum ponitur, cujus loco interrogationis notam

Μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου
Οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
Ἐν τοῖςδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
Χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
Ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
Αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ,
Ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔχρησας ὥςτε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟΡΟΣ.

Κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Καὶ προςτραπέσθαι τούςδ' ἐπέστελλον δόμους.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάςδε λοιδορεῖς;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐ γὰρ δόμοισι τοῖςδε πρόςφορον μολεῖν.

---

auctore Pauwio recte habent Herm. Schütz. Both. Schwenk.

184. *αἱματορόφου* Rob.

186. *πλησίοις* Guelph. Aldin. *πλησιοίοισι* Pauw. Wakef. Both. sine causa. — *μῖσος* Ald. *μῦσος* Rob. Stanl. *μύσος* Turn. Vict. et recentiores.

188. *ἐμφιλὴς* Reg. L.

190. *πέλει* Glasgov. Schütz. Hermann., sed *πέλῃ* libri omnes praeter Rob.

191. *εἷς* ex Canteri emendatione Pauw. Heath. Wakefield. Schütz. Herm. Both., sed *εἷς τὸ πᾶν* Aeschylo frequens est.

192. *πῶς δῆτα τοῦτο* Farn. Rob. — *λόγον* Herm. Schütz. Both. sine causa.

194. *τίμην* vulg. invito metro et sensu. *τί μή;* ex conj. Canteri Heath. Glasg. 1., sed melius etiam *τί μήν;* Abresch. Schütz. Herm. Glasg. 2.

195. *δ' ἔκταρ* Guelph. Ald. *δ' ἔκτωρ* Farn. Rob.

197. Interrogationis notam, auctore Vict., omittunt recentiores omnes, sed quum necessaria videatur, ex Ald. Rob. Turn. revocavi.

198. *τάσδε* proponit Pors. Ald.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Σὶς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν,

ΧΟΡΟΣ.

Τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω

---

vers. p. 140. ed. Lips., quo sensus pervertitur.

203. Huic versui in quibusdam exemplaribus Chori personam non praefigi, idque sibi placere testatur Steph., hinc Cant. Stanl. Heath. Wakefield. Hermann. Schütz. hunc versum Apollini continuant, ut interrogationis signo post φόνος posito sensus sit: *quid enim? nonne par sit, mulierem quae maritum occiderit itidem a propinquo mutua caede perire?* Sed non ex Apollinis persona est, ut Clytaemnestrae caedes ab eo ὅμαιμος αὐθέντης vocetur, quae vocabula gravem accusationem continent. Praeterea hic versus Choro tribuitur in libris antiquis omnibus. Hos sequuntur quidem Pauw. Abresch. Glasg. Both. Schwenk., sed sensum nexumque nemo aperuit, et praecipue genitivum γυναικὸς, in quo maxime offendisse videntur, qui hunc versum Apollini tribuendum censent, omnes aut inepte explicant, aut silentio praetereunt. Ad γυναικός autem ex praecedente μητραλοίας, cujus loco μητρὸς φονεῖς cogitatione substituendum est, repeti debet φονέα. Quum enim Chorus dixisset: *Matricidas ex aedibus expellimus*, interrogat Apollo: *num vero etiam interfectorem mulieris, quae suum ipsa maritum obtruncavit?* cui respondet Chorus: *neque ejus caedes a consanguineo perpetrari debet.* Huic sensui, quae mox dicit Apollo, apprime conveniunt.

204. Apollinis nomen non praefixum est in Ald., ita ut versus sequentes Choro continuentur. — ἤ vulg., quod in ἦ recte mutarunt Hermann. Schütz. Both. Schwenk. — ἀρκέσω Reg. L. ἤρκεσ' ἂν ex Heathii conjectura Hermann. Schütz., probantibus Buttlero et Schwenkio. Sed intelligi non potest, quomodo ἤρκεσ' ἂν in ἠρκέσω potuerit corrumpi, deinde illud ἂν h. l. ferri non potest, et propter praecedens ἄτιμα, ad quod ἦν ἂν supplendum foret, et propter sequens ἀπέῤῥιπται; igitur ἤρκεσεν facilius feram, si melius nihil inveniri potest. Nam vulg.

Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ,
Ὅθεν βροτοῖσι γένεται τὰ φίλτατα.
Εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη,
Ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.
Εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
Τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
Οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
Τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
Τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
Δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.

ἠρκέσω sane ferri non potest, medium enim ἀρκεῖσθαι usurpatur quidem, sed significat: *contentum esse*, ut Herod. IX, 33. ἔφη ἀρκέεσθαι τούτοισι μούνοισι. Fortasse ἠρέσω vel ἠδέσω legendum est.

206. ἀπέρριπται Ald.

207. γίγνεται Glasgov. et recentiores, γίνεται libri antiqui omnes.

208. μόρσιμοι Guelph. Aldin. μόρσιμος Rob., quod receperunt Herm. Schütz. Both. Glasgov. 2., sed vulgata, quae non facile a librariis proficisci potuit, non videtur sollicitanda.

209. ὅρκου τε Turn. Vict., quod receperunt Herm. Schütz. Both., qui propterea ex Heathii emendatione dederunt μεῖζον, locumque sic explicant: *tori enim consortium marito et uxori sacrum est et ipso jurejurando sanctius colendum.* Sed ὅρκους τε Reg. L. Ald. ὅρκου τι Guelph. ὅρκοις τι cod. Rob., qui ex conj. dedit ὅρκος τις. In his meliorum librorum lectionibus aperte latet ὅρκου 'στὶ, quod dedit Glasg., et sic μείζων quoque servari potest: *torus enim, a fato viro et mulieri praestitutus, jurejurando sanctior est, si juste colitur.* — φρουρουμένῃ Ald.

210. ἢ vulg. sine sensu. εἰ ex Canteri emendatione Hermann. Schütz. Both. — χαλαῖς Guelph. Ald. Turn.

211. τὸ μὴ γενέσθαι, quod in libris omnibus legitur, sensu caret; nam pro παραγενέσθαι positum esse cum Schwenkio quis credat? quare τὸ μὴ 'νέχεσθαι Pauw. Heath. τὸ μὴ 'γγενέσθαι vel τὸ μὴ μέλεσθαι Wakef. τὸ μὴ πένεσθαι Herm. Schütz. Both., quod vertunt; *ita ut nullum laborem suscipias*, sed hoc πένεσθαι nunquam significat. Fortasse legendum est τὸ μή γ' ἐνέσθαι ab ἐνίημι, vel τὸ μή γ' ἐνῆσθαι, utrumque *persequendi* notione.

212. γ' ἐνδίκως Med. Guelph. Aldin. — ἄνδρας κατεῖν cod. Rob.

213. τὰ μὲν γὰρ οὔτοι Farn. — κάρτας Guelph. κάρταο Ald.

215. δ' ἐπ' ἄλλας Guelph. Ald. Turn. cod. Rob. cod. Victorii. δὲ Παλλὰς Rob. ex conj. Sophiani, Vict. ex cod. Stephani. — ἐποπτεύσεις Turn.

ΧΟΡΟΣ.

Τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Σὺ δ᾽ οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.

ΧΟΡΟΣ.

Τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐδ᾽ ἂν δεχοίμην ὥςτ᾽ ἔχειν τιμὰς σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

Μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ·
Ἐγὼ δ᾽, ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας
Μέτειμι τόνδε φῶτα κακκυνηγέτις.

---

216. οὔπω Aldin. — λίπω Glasg. Hermann. Schütz. Both. Schwenk., sed praesens tenendum est, ut Soph. Oed. Col. 1020. οὓς οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τῆςδ᾽ ἐπεύχωνται θεοῖς, sic ibi codd. plerique et Ald., ἐπεύξονται Brunck. ἐπεύξωνται Reisig. et hic quidem ex codd. duobus. Plat. Rep. I, 176. ἀλλ᾽ οὐ μὴ οἷός τ᾽ ᾖς. Xen. Hier. XI, 15. οὐ μή σοι δύνωνται ἀντέχειν οἱ πολέμιοι.

217. πόνον πλέον Heath. πόνων πλέον Wakef. πόνον πλέω Pauw. Hermann. Schütz. Both. probante Schwenkio, sed aliud quid mihi in πλέον latere videtur. Nam in his, ut vulgo leguntur, nihil est calumniae, quo lacessantur Furiae ad ea dicenda, quae versu sequente continentur; in πόνος enim non video quid calumniosi quaerat Schütz. πόνον γέλων τίθου Burgess., quod non displicet.

218. ξύντεμνε Glasg. et recentiores omnes. σύντεμνε libri antiqui omnes.

220. παρ᾽ Ald. παρὰ Glasg. — λέγει Glasg. et recentiores contra librorum omnium auctoritatem — μέγας γὰρ ὢν παῖς παράθρονος Διὸς λέγει Burg.

221. ἄγειν Reg. L. Guelph. Ald. — δίκη Farn. Vulgo post δίκας comma ponitur, sed quid sit ἄγει δίκας, nemo dixit; recte igitur vidit Elmsl. ad Eurip. Heracl. 852., ante δίκας interpungendum esse. Duplicis accusativi in hac dictione exempla habet Eur. Bacch. 346. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκην μέτειμι. ibid. 516. τῶνδ᾽ ἄποιν᾽ ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σ᾽, ὃν οὐκ εἶναι λέγεις.

222. κακκυνηγέτις Med. κάκκυνηγέτης Guelph. Ald. Rob. καὶ κυνηγέτης Reg. L. καὶ κυνηγέτις Turn. Vict. Glasg. φῶτα γ᾽ ὡς κυνηγέτης Farn. καὶ κυνηγετῶ emend. Stanl. κακὴ κυνηγέτις Herm. κὴρ κυνηγέτις Schütz. κακοκυνηγέτις Bothius, sed non dubitavi codicis Med. lectionem, ad quam reliqui quoque libri ducunt, recipere, pro κατακυνηγέτις. Burgess. dedit: μέτειμ᾽, ἅτ᾽ ἐς πτῶκα κύν᾽ ἄγει κυνηγέτις.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἐγὼ δ᾽ ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
Δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
Τοῦ προςτροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ᾽ ἑκών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄνασσ᾽ Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
Ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
Οὐ προςτρόπαιον, οὐδ᾽ ἀφοίβαντον χέρα,
Ἀλλ᾽ ἀμβλὺν ἤδη, προςτετριμμένον τε πρὸς
Ἄλλοισιν οἴκοις, καὶ πορεύμασι βροτῶν.
Ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
Σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
Πρόςειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά
Αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟΡΑΓΟΣ.

Εἶεν· τόδ᾽ ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
Ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
Τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
Πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
Σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,

---

223. δ᾽ ἄρ᾽ ἥξω Farn.
224. θεοῖσι Mcd. Guelph. Ald.
225. ἢν pro εἰ Glasg. Schütz. Hermann. Burgess., sed Aeschylus εἰ saepius cum conjunctivo jungit, ut et Soph. Ant. 706. Oed. R. 199. 235. Aj. 491. Oed. Col. 1438. vid. Ind. s. v.
227. δούχου Ald.
229. Praepositio πρὸς in fine versus posita recte offensioni fuit viris doctis et frustra eam tueri conatur Schwenkius ejusmodi versibus, quos articulus claudit, quorumque longe alia est ratio; πάρος pro τε πρὸς emendarunt Herm., quem sequitur Schütz., et Reisig. conj. in Aristoph. I, p. 71. Sed πρὸς h. l. adverbium est: *insuper, praeterea*, quod viderunt Wakef. et Lachm. de chor. syst. p. 21., ut Eur. Orest. 621. *Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω, δράσω τε πρός.*
230. πορεύμασιν Glasg. Hermann. Schütz. Schwenk. invitis libris.
235. ἔπι pro ἐστὶ Ald.
236. ἀφθέκτου Rob.
237. νεκρὸν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. var. lect. ap. Steph. ut v. 111.
239. ἀνδροκμῆσι Ald. ἀρδροκμῆσι Rob.
240. πᾶν Rob.

Ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
Ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
Καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών.
Ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προςγελᾷ.

ΧΟΡΕΥΤΑΙ.

Ὅρα, ὅρα μάλ' αὖ.
Λεύσσετον πάντα μὴ λάθῃ φύγδα βὰς

---

241. ἀπέτροις Rob.

243. ἐπὶ pro ἐστὶ Ald. — καταπτακὼς Turn. Vict. hinc κατεπτακὼς Abresch. Pauw. Heath. Wakef. Schütz., sed καταπτακὼν Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Glasg. Herm. Schwenk.

244. ἐσ μὴ Ald. ὀδμὴ suspicatur Schwenk. sine causa.

245. Carmen, quod sequitur, vulgo ita constituitur, ut v. 245—247. proodum, v. 248—250. stropham, v. 251—253. antistropham, reliqua epodum efficiant. (Epodum quoque in stropham et antistropham divisit Burgess.) Sed istam sex versuum responsionem fortuitam esse, mihi persuasum est; carmen enim non ab integro Choro cani, sed inter choreutas distribuendum esse, σποράδην ut supra prodeuntes, viderunt Herm. dissert. I, de Eumen. p. XV. et Lachm. de chor. syst. p. 90 sq. Hic tamen, ulterius progressus, singulis choreutis singulos versus tribuit, quo factum est, ut non solum nonnulla paullo audacius mutanda essent, sed plerumque etiam altera persona sententiam ab altera inceptam absolveret, quod fieri posse nemo credet. Totam ejus rationem in Addendis exhibebo. Mihi quidem singulis personis singula commata tribuenda videntur, nomina autem, quia locus eorum incertus est, adponere non sum ausus. Huic quidem primo versui Schol. adscripsit: τὸ αὐτὸ πρόςωπόν ἐστι, quae verba mutila videntur, sensu enim carent. Nam quod Hermann. l. l. Scholiastam dicere putat: *haec eadem persona est, quae versum praecedentem dixit*, id ipse conjectura assecutus est, Scholiastae autem verbis non inest. Mihi quidem hunc versum ea Furia proferre videtur, quae post Choragum prima procedit. — ῥέα ὅρα Ald. Turn.

246. λεῦσσε τὸν Guelph. Turn., quod probat Herm. l. l. p. VI. et recepit Schwenk., sed non intelligo. λεύσσετε πάντα Wakefield. Hermann. λεῦσσε τὸν παντᾶ Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. XXXIV. λεύσσετον πάντᾳ Elmsl. ad Soph. Oed. Col. 121. Vulgatam ita defendi posse putat Seidler. de verss. dochm. p. 43., ut duabus Furiis vigilandi negotium traditum putetur, Buttmann. Gramm. maj. p. 348. ita, ut hic sit pluralis, qui antiquitus eandem cum duali formam habuerit. Mihi quidem dualis recte positus videtur, quia Furia ea, quae hunc versum profert, alloquitur duas, quae ante ipsam prodierant. Nam quemadmodum versu praecedente ea, quae post Choragum prima processerat, singulari ὅρα utitur, Choragum solum alloquens, ita haec, quum duas Furias conspi-

Ὁ ματροφόνος ἀτίτας.
Ὅδ᾽ αὖτέ γ᾽ οὖν ἀλκὰν ἔχων, περὶ βρέτει
Πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου,
Ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
Τὸ δ᾽ οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷον χαμαὶ,
Δυςαγκόμιστον, παπαῖ·
Τὸ διερὸν πέδῳ χυμένον οἴχεται.
Ἀλλ᾽ ἀντιδοῦναι δεῖ σ᾽, ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
Ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
Βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυςπότου·
Καὶ ζῶντά σ᾽ ἰσχνάνασ᾽ ἀπάξομαι κάτω.
Ἀντιποίνους τίνεις μητροφόνας δύας.

---

ciat, duali eas alloquitur. — φυγάδα Ald. Turn.

247. ὁ ματροφόνος vulg., sed articulum recte omittunt versus causa Hermann. Both. Lachm. Schwenk.

248. γ᾽ οὐκ Vict., quod ut sensum haberet, post οὐκ comma posuerunt Hermann. Schütz. Both. Schwenk., sed γ᾽ οὖν habet Med. Reg. L. Guelph. Ald. Turn. γοῦν Rob., cui consensui resisti non potest; at neque γοῦν cum Glasg. 2., neque φυγόδικος cum H. Voss. scribi debet. Sensus est: *hic igitur, praesidium iterum nactus, quum Deae immortalis simulacrum amplexus sit, ita caedis suae judicium subire vult.* Productione syllabae brevis ante βρέτει offensus Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 627. versum corruptum esse, et verba περὶ βρέτει πλεχθεὶς dochmium efficere judicat. Sed in trimetro, carmini lyrico inserto, haec productio minus etiam, quam in alio, suspecta esse potest. — περιβλέπει pro περὶ βρέτει Farn.

253. τόδ᾽ ἱερὸν Guelph. Ald. τὸ δι᾽ ἱερὸν Rob. τὸ δ᾽ ἱερὸν Turn. Farn. — πέδον Reg. L. — κεχυμένον vulg. κεχυμίον Ald. ut saepe, sed χυμένον metro postulante recte Herm. Glasgov. 2. Lachm. cf. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 76.

256. Scribi malim φεροίμαν βοσκὰν, ut dochmius efficeretur. — πόματος Vict. Canter. Stanl. Herm. Schütz., sed πώματος, quod in reliquis omnibus est libris antiquis, recte revocarunt Glasg. Both. Schwenk. metro favente.

257. ζῶντας ἰχνάνασ᾽ ἀπάξομαι Rob. e conj., in cod. enim invenit ζῶντας ἰσχνάσασ᾽ αἰσπήζομαι. In Ald. legitur ἀπάζομαι. — καὶ κάτω Rob.

258. ἵν᾽ ἀντιποίνους Abresch. Heath. ἀντίποιν᾽ ὡς Schütz. Herm. Burgess. propter conjunctivum τίνῃς, qui vulgo sequitur, sed incertus est ille conjunctivus, nam τείνεις habent Reg. L. Guelph. Ald. τείνῃς Med. Rob. τινεις Turn. τίνῃς sola ed. Vict., incertum etiam, an hic versus cum praecedente jungendus, an alii personae tribuendus sit. Nam si hoc verum est, ἀντιποίνους τινεῖς legi poterit, sin minus, Schützii emendatio verior videbitur. — μα-

Ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,
Ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν,
Ἢ τοκέας φίλους,
Ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
Μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν,
Ἔνερθε χθονὸς,
Δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
Πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
Σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
Φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
Βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
Μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
Ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
Πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
Ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.

τροφόνου ex emend. Casauboni Schütz. male; accusativus necessarius est. Ceterum ἀντιφόνους τίνεις, ματροφόνος, δύας legit Both. ἀντιπόνους τίνῃς, ματροφόνος, δύας suspicatur Lachm. ἀντιποίνους τίνεις μητροφάνους δύας Blomf. glossar. ad Pers. 482. Indicativum τίνεις et ego recepi, plurimorum librorum auctoritatem secutus, in μητροφόνας δύας autem nihil prorsus mutandum est.

259. δ' ἐκεῖ vulg., quod recte in δὲ κεἰ mutavit Schütz., quem sequuntur Glasg. Herm. Both. Lachm. Schwenk. — ἄλλος ex emendatione Heathii Schütz. Herm. Both. Glasg. 2. Lachm., sed ἄλλον recte revocavit aptisque exemplis defendit Schwenk. — βροτὸν Turn.

260. τί τ' ἀσεβῶν Ald. Turn. Post haec verba excidisse aliquid videtur, quod dochmiacum expleret.

261. τοκῆας Herm. Schütz. Both. Schwenk. male, vulgatum ἢ τοκέας φίλους bonum dochmium praebet.

262. ἔχοντ' Guelph. Ald. Rob. Turn.

263. ἄδυς Ald.

264. ἔνερθεν Herm. Schütz. Both. sine causa.

265. ἐποπτᾷ Farn. — τῇ φρενὶ Rob. Farn.

269. φρωνεῖν Aldin. φρονεῖν Turn.

271. ἔκπλητον Ald.

272. τοταίνιον Ald. et Guelph. e rasura.

275. ὅστις Turn. Vict. Cant. Stanl. Glasg. 1., sed ὅς τοῖς

Χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
Καὶ νῦν ἀφ᾽ ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
Χώρας ἄνασσαν τῆςδ᾽ Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
Μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ᾽ ἄνευ δορὸς
Αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν,
Πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
Ἀλλ᾽ εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
Τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
Φίλοις ἀρήγουσ᾽, εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,
Θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ·
Ἔλθοι, — κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς, —
Ὅπως γένοιτο τῶνδ᾽ ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔτοι σ᾽ Ἀπόλλων οὐδ᾽ Ἀθηναίας σθένος
Ῥύσαιτ᾽ ἂν, ὥςτε μὴ οὐ παρημελημένον
Ἔῤῥειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ᾽ ὅπου φρενῶν,
Ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
Οὐδ᾽ ἀντιφωνεῖς, ἀλλ᾽ ἀποπτύεις λόγους,
Ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
Καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·

Ald. *ὅσοις* Med. Reg. L. Guelph. Rob., quod sensus necessario requirit, et sic Herm Schütz. Glasg. 2. Both. Schwenk. Pors. Advers. p. 140. — *ἀβλαβῆ* Reg. L. Guelph.

276. *καθαίρει* mavult Stanl. male.

281. Post *δικαίως* commate distinguit Rob.

282. *Λιβυστικῆς* Casaub. Pearson. Pauw. Wakefield. Schütz. Hermann., sed vulgatam tuetur Tzetz. ad Lycophr. 519., qui hunc versum laudat, aptisque exemplis defendit Schwenk.

283. *ἀμφιχεῦμα* Ald.

288. Optativum *γένοιτο* explicat Herm. ad Soph. Aj. 1200.

290. *ῥοῦς τε* pro *ὥςτε* Ald.

291. *μαθῶν θ᾽* Rob.

292. *σκιά* vulg., quod in *σκιάν* Heathio auctore recte mutarunt Schütz. Herm. Both. Praeterea Schütz. post *δαιμόνων* recte interpungit, minus bene Herm. post *βόσκημα*.

294. *καθιστρωμένος* Ald. Interrogationis signum hic recte posuit Herm.

295. Huic versui Apollinis personam praefigunt Turn. Vict. Cant. — *βομοσφαγεὶς* cod. Rob.

Ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.
Ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ
Μοῦσαν στυγερὰν
Ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
Λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
Ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά,
Εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.
Τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προςνέμοντας
Οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
Ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
Ὅςτις δ' ἀλιτρῶν, ὥςπερ ὅδ' ἀνήρ,
Χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν

---

296. ἀκούσει Glasg. et recentiores contra librorum omnium auctoritatem.

299. δεδόκηκε vulg. δεδόκημεν Ald. Rob. δεδόκηκεν Guelph. Herm. Schütz. Both. Schwenk.

300. ἀνθρόπους Rob.

301. ἐπὶ νομᾶ Ald. — ἅμα vulg. ἁμὰ ex emendatione Canteri Schütz. Hermann. Both. Schwenk., sed ἁμετέρα potius scribendum videtur propter sequentem paroemiacum, quod per compendium facile in ἅμα transire potuit.

302. εὐθυδίκα Ald. — οἰδοίμεθ' Med. Guelph. Rob. οἱ δοίμεσθ' Aldin. ἡδόμεσθ' Turn. Vict. οἶδ' οἶμαι θεῖναι Farn.

303. πρὸς νέμοντας Ald. ἔχοντας var. lect. ap. Turn. προνέμοντας Farn. προςνέμοντας corruptum esse docet metrum, quare τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας ἔχοντα γὰρ Heath. τοὺς μὲν χεῖρα νέμοντας καθαρὰν Wakef. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ' Hermann. Schütz. Burg. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προὔχοντ' Both., sed haec omnia nimis violenta sunt; codices exspecto. Singularem quidem sequens διοιχνεῖ postulare videtur.

304. Propter hiatum in fine versus ἐφέρπειν voluit Wakef., οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν dedit Glasg. 2., defendit eum Herm. El. metr. p. 373., quia antistrophica restituenda sint. Sed neque id quomodo fieri possit video, neque qua alia ratione hiatus excusari possit, quare versus suspectus est, et communem cum praecedente corruptelam traxisse videtur.

305. αἰῶν ἀδιοιχνεῖ Ald.

306. ἀλιτῶν ex emendatione Stanl. Herm. Schütz., sed formam alibi non obviam ob hanc causam nemo ex Aeschylo ejicere debet, praesertim quum ἄλιτρος et ἀλιτραίνω in usu sint. Fortasse tamen ἀλιτρὼν scribendum est. — ἁνὴρ Wakefield. Glasg. 2., quod non probo; ἀνὴρ primam producere puto, de qua re jam alibi sermo fuit.

307. φονίους Reg. L.

308. θανοῦσι vulg., sed θανοῦσιν Guelph. Ald. Rob. Glasgov. et recentiores.

Παραγινόμεναι, πράκτορες αἵματος
Αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.
Μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ στρ. ά.
Νὺξ ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινᾶν,
Κλῦθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ἶνίς μ' ἄτιμον τίθησιν,
Τόνδ' ἀφαιρούμενος
Πτῶκα, ματρῷον ἅγνισμα κύριον φόνου.
Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
Ὕμνος ἐξ Ἐριννύων,
Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.
Τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἀντ. ά.
Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν
Τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι,

---

309. *παραγιγνόμεναι* Glasg. et recentiores invitis libris omnibus. — *κράκτορες* Reg. L.

311. *ἔτεκες* Ald. Turn.

311. *ἀλαοῖσιν* vulg., quod recte in *ἀλαοῖσι* mutarunt Pauw. Wakef. Glasg. Hermann. Both. Schwenk. — *δεδορκόσι* vulgat. *δεδορκόσιν* Guelph. Ald. Rob. Glasg. et rell. — *ποιιᾶν* Turn. Vict. Cant. Stanl. Glasg., commate post *δεδορκόσιν* posito. *ποινᾶν* Ald. Rob. et recentiores, de quo sensus dubitare non sinit.

313. *κλῦθ' ἐλατοῦς* Ald. *κλῦθι. Λατοῦς* Turn. Articulum et ego abesse velim. — *τίθησι* vulg. *τίθησιν* Guelph. Aldin. Rob. Herm. Schütz.

315. *πτάκα* Guelph. Ald. cod. Rob. *πτᾶκα* var. lect. ap. Stephan. — *ματρωΐον* vulg. *ματρῷον* ex conj. Arnaldi recentiores.

316. *τῷ τεωθυμένω* Rob. *τῷ τότε θυμουμένῳ* Farn.

317. *παραφοραὶ* Reg. L. — Post *παραφορὰ* vulgo comma ponitur, quod sustulerunt Hermann. Schütz. Schwenk. — *φρενοδαλὶς* Turn. Vict. et recentiores omnes. *φρενοδαλὴς* Med. Guelph. Ald. Rob., quod cum Schwenkio recepi. *φρενοδακὴς* Burgess.

318. *Ἐρινύων* Ald. Rob.

319. *αὔων βροτοὺς* Vict. Canter. Stanl. *αὔων βροτοῖς* Glasg. 1., sed *αὐονὰ βροτοῖς* Med. Reg. L. Guelph. (ubi a textu abest, sed in margine adscriptum legitur) Ald. Rob. Turn. Heath. Schütz. Herm. Glasg. 2. et rell.

320. *διανταίᾳ* vult Lachmann. de chor. syst. p. 61., quod metro commendatur.

321. *ἐκπέδως* Ald. — *θανάτων* vulg. *θνατῶν* ex Canteri conj., quam metrum et sensus postulat, Glasg. et recentiores.

322. *αὐτουργίαις* Guelph. Ald.

Τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
Γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
Τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλής,
Ὕμνος ἐξ Ἐριννύων,
Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὑονὰ βροτοῖς.
Γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη· στρ. β'.
Ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τις ἐστὶ
Συνδαίτωρ μετάκοινος.
Παλλευκῶν δὲ πέπλων
Ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.
Δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
Ἀνατροπάς, ὅταν Ἄρης,
Τιθασὸς ὤν, φίλον ἕλῃ·

Rob. Vict. — ξύμπας ὤσιν Med. Ald. ξύμπασωσεν Rob.

324. ἐπέλθῃ Ald. — De enallage numeri vid. Blomfield. ad Pers. 606.

326. μέλ Vict. — παρακοπᾶ Ald. — παραφρονὰ Med. Guelph. — φρενοδαλὶς Guelph. Turn. Vict. φρενοδάλης Med. φρενοδαλὴς Aldin. Rob. φρενοδαῆς Reg. L.

327. ὕμνοις Reg. L. Guelph. — ἐριννύων Med. Ald. Rob.

328. ἀφόρμικστος Rob. — De αὐτονὰ vid. ad v. 319.

329. ἐφαμῖν Ald. ἐφ' ἀμῖν Rob. Turn. Vict. ἐφ' ἄμιν metri causa Herm. Schütz. Both. Schwenk., sed encliticam formam propter praepositionem non probo, quare cum Glasg. ἐφ' ἁμὶν dedi.

330. δ' omittunt Hermann. Schütz. male; nam τάδε λάχη ad homines persequendos pertinet, iisque opponuntur Dii, a quibus abstinendum sit.

331. συνδάτωρ Med. Ald. Rob. συνδαίτωρ Turn. Vict. ξυνδαίτωρ Glasg. Hermann. Schütz. Both. contra libros.

332. πανλεύκων Med. Ald. — Hic et qui sequitur versus antistrophicis non respondent, sed quae ad responsionem restituendam tentarunt viri docti, vana fuerunt. Nam ut Pauw. et Heath. mittam, Hermannus, quem sequuntur Schütz. et Schwenk., hos versus ita dedit: τῶν δὲ παλλεύκων πέπλων αἰὲν ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην, additis vocabulis prorsus otiosis, quae poeta scripsisse non potest. Elmsl. ad Eur. Med. 1362. ἄμμοιρος restituendum putat, sed neque quem responsio versuum inde fructum habeat video, neque formam istam probare possum. Fortasse vitium in antistropha quaerendum est, ubi plura corrupta sunt.

334. δομάτων Rob.

335. ὅτ' ἂν Rob.

336. πίθασος Ald. Vict. τίθασσος Rob. var. lect. ap. Stephan. Stanl. τίθασος Guelph. Turn. τιθασός Glasgov. et re-

ι τὸν, ὦ, διόμεναι
ατερὸν-ὄνθ', ὁμοίως
ιυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέον.
ευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάςδε μερίμνας· ἀντ. β'.
ῦν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν,
ιδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
ὶς γὰρ αἱματοσταγὲς
όμισον ἔθνος τόδε λέσχας

---

recte. — φίλος Rob. Stephano.
πιτόνως Turn., quod ιt Schütz. Herm. Both., :, sed certi quidquam equentium obscuritatem on potest.
μως ex Arnaldi conje- asg. Schütz Schwenk. t sequens versus anti- ι non respondent, qua- annus dedit: κρατερὸν ις μαυροῖμεν νέον αἷμα. κρατερόποδά γ' ὅμως ν νέον αἷμα. Lachm. syst. p. 62,: κρατερὸν ιίως μαυροῦμεν ὕφαιμα. dedit: κρατερὸν ὄνθ' ιυροῦμεν ὑφ' αἵματος in antistr. (hic enim istrophicos quoque cor- se vidit) σφαλερὰ κῶλ' ὑφ' ἄταν τ' ἐπάγουσα οις. Sed aliquid in his etiamsi minus violenter it quam ab illis factum mae audaciae est, quum n strophicos, sed anti- s etiam corruptos esse oceat, nihil igitur cer- quod sequaris, nec ta- que loco in libris ulla r varietas.
ι' αἵματος Reg. L.
πευδόμεναι Ald. σπεύ- ra. Vict.—τάςδε Rob. — se versus cui sequen- difficultatibu orat, ιδόμεναι sine ν..υο fi- · σπευδόμεθα positum, durum est, neque reliqua non obscura sunt; nam quem Schwenkius sensum expressit: *quemque Deorum hisce curis levare immunesque reddere studentes, quum homines me invocandi potestatem habeant*, eum vix in textu invenias. Reliqui omnes mutare aliquid conati sunt. Heathius: σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν Δία τάςδε μερίμνας θεοί γ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπέκραιναν. Wakefield.: σπευδόμεναί γ' ἀφελεῖν Δία τάςδε μερίμνας, θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖς λατρίαις ἐπικραίνειν. Hermannus: σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάςδε μερίμνας θεῶν, ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν. Schütz.: σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν Δία τάςδε μερίμνας, τῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λαχαῖς ἐπικραίνειν. Bothius: σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάςδε μερίμνας, θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμοῖς ἀλιταῖς ἐπικραίνειν. Henr. Voss. pro ἐμαῖσι λιταῖς proposuit ἐμαῖς μελεταῖς. Burgess.: σπευδομένα δ' ἀφελεῖν τινὶ τἀμὰ μέριμν' ἦν θεῶν, ἀτέλειαν ἐμαῖς τε λιταῖς ἐπικραίνειν. Certo nihil video.
342. ἐς ἄκροισιν Guelph. ἐπ' ἄκροισιν Ald. Turn. Vict. ἐς ἔγκρισιν Rob. Farn., idem et ἐς ἄγχρισιν var. lect. ap. Steph. ἐς ἄγκρισιν ex emendatione Stephani Stanl. et recentiores, quod metro certe satisfacit.
344. ἔθνος μὲν σχέσας var. lect. ap. Turn. — λέσχος Rob.

Ἃς ἀπηξιώσατο.
Μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
Ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
Καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν,
Σφαλερὰ τανυδρόμοις
Κῶλα δύςφορον ἄταν.
Δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ, στρ. γ'.
Τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
Ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
Ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
Πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. ἀντ. γ'.
Τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
Καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
Αὐδᾶται πολύστονος φάτις.
Μένει γάρ· εὐμήχανοι στρ. δ'.

---

345. ἃς Ald. — ἀπεξιώσατο Rob.

346. Hic cum quatuor sequentibus versibus vulgo post v. 354. leguntur, unde eos huc transposuit Hermannus, quem recte sequuntur Glasg. et recentiores. — οὖν omittit Rob. — ἁλλομένα vulg. ἁλωμένα Rob. ἁλωμένα Glasg. ἁλμένα Both., haec omnia adversus metrum. ἁλομένα Herm. Schütz., quod et ego recepi, quamquam haec verbi forma incerta est, et vix satis defenditur iis, quae attulit Erfurdt. ad Soph. Oed. R. 1310. ed min. ὁλομένα Lachm. p. 62., quod non intelligo.

347. ἄγκαθεν vulg. ἀνέκαθεν Hermann. Schütz. metri causa, recte.

349. τὰν ὑδρόμοις Aldin. — Hunc et sequentem versum non minus quam strophicos corruptos esse, sensus metrumque docet.

351. δέξαι δ' Med. — αὐ δρῶν Med. ἀνδρῶ Ald.

352. τ' ἀκόμεναι Guelph. Ald.

353. ἐφόδους μελανοίμοσιν Ald.

354. ἐπιφόνοις vulg. ἐπὶ φόνοις Rob. ἐπιφθόνοις ex certissima Heathii emendatione Glasg. et recentiores. Θ ante Ο excidit.

355. πίπτον Ald. — οἶδε vulg. οἶδεν Ald. Rob. Glasgov. et recentiores. — λῦμα Ald. Turn.

356. γὰρ, quod vulgo post τοῖον legitur, metri causa recte excludunt Heath. et recentiores. — μῖσος Ald. μῦσος Rob. Turn. Vict. μύσος Canter. et recentiores. — ἐπιπόταται Rob.

357. κεδνοφερὰν Rob. — ἀχλὴν Ald. — καταδύματος Rob.

359. Colon post γάρ sustulit Wakefield., ut μένει dativus sit, eumque sequuntur Hermann. Schütz. et rell., sed iidem propterea versu sequente δὲ in τε mutare debuerunt, quod probari non potest. Itaque vulgatam distinctionem retinere malui, ut

Δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν
Τὲ μνήμονες σεμναὶ,
Καὶ δυςπαρήγοροι βροτοῖς,
Ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
Λάχη θεῶν διχοστατοῦντ'
Ἀνηλίῳ λάμπᾳ, δυςοδοπαίπαλα
Δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
Τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί ἀντ. δ'.
Τε καὶ δέδοικε βροτῶν,
Ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
Τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
Δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
Γέρας παλαιὸν, οὐδ'
Ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
Τάξιν ἔχουσα, καὶ δυςήλιον κνέφος.

ΑΘΗΝΑ.

Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν,

---

l μένει ex praecedentibus ἀχλύς repetendum sit.

360. τε pro δὲ Wakef. Hermann. et rell., quod ad versum praecedentem monitum est.

361. τλήμονες Reg. L.

363. ἀτίεται Guelph. Aldin. Rob. Turn. Vict. ἀτίετον var. lect. ap. Steph. ἀτίετα Canter. Stanl. et recentiores.

364. διχοστατοῦντ' Guelph. διχοστατού τ' Ald. διχοστατοὺ τ' Rob.

365. Forsitan ἀνηλίῳ, ut et in antistrophico ἀτιμίας per synizesin trisyllabum est, ut versus sit dochmiacus dimeter. — λάμπαις Turn. Vict. λάμπαι Med. Ald. Rob. λάμπᾳ var. lect. ap. Steph. Canter. Stanl. et recentiores recte. — δυσόδῳ παίπαλα Ald. δυσοπαίπαλα Rob.

366. δερχομένοισι Ald.

367. οὐ χάζεται Guelph. Rob.

368. δέδοικεν Herm. Schütz. Glasg. 2. Both. Schwenk. sine libris.

370. μοίρικραντον Guelph. Ald. μοιρόκρατον Robort. — ἐκθεῶν Guelph.

371. ἔστι pro ἔπι Turn. ἐπὶ Hermann. Schütz. propter ἐστὶν, quod versu sequente inculcant.

372. Versus hic strophico brevior est, quare ἐστὶν post παλαιὸν inseruerunt Herm. Schütz. Both., sed malim in strophico λάχη ejicere, quod, quia saepius in hoc carmine de Furiarum munere usurpatum est, facile potuit explicationis causa ibi inseri.

373. κύρω Herm., quod defendit idem ad Soph. Aj. 307. Sed nulla est mutandi causa; de metro ad v. 365. monitum est.

375. κληδόνος vulg., sed κλη-

Ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατουμένη,
Ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
Τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
Ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
Ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
Ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
Πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
Πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
Ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
Τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
Βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
Ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
Οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις,
Οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.

δόνος Ald. Glasgov. Schwenk. recte. Ad illustrandam periphrasin *κληδόνος βοὴν* multa exempla congessit Schwenk., quibus addere poterat Pors. ad Eur. Hec. 302. Herm. in Mus. stud. ant. I. p. 206. Erf. ad Soph. Antig. 420.

376. *τὴν καταφθατουμένην* vulg. sine sensu, quare Wakef. versu sequente *ἣν* in *ἣ* mutavit, probante Buttlero, sed difficultas ita non tollitur. Facillima est et prorsus necessaria Bentleji et Stanleji emendatio *γῆν καταφθατουμένη*, quam receperunt Herm. Schütz. Both.

382. *ῥοιδοῦσα* Guelph. Ald.

383. *ἐπιζεύξασ* Ald. Inutiles hic turbas movent editores nonnulli. *οὐκ ἐπιζεύξασ'* voluit Pauw., *κώλοις* Wakef. *κόλπον Αἰγέως* Both. *πώλοις τ'* Buttl. Sed nihil mutandum est; sensum recte explicat Schütz.

384. *καινὴν* ex emendatione Canteri Glasg. Schütz. Herm. Burgess., sed epitheton illud inutile est, neque mutandi est causa, quam *καὶ — δὲ*, injuria tragicis abjudicari tum est ad Prom. 975. — Reg. L., quod recepit Bu

385. Post *πάρα* vulg. cc post *ἐστὲ* colon ponitur, distinctionem dederunt Schütz.

387. *στένω* pro *ξένῳ* Fa

388. Accusativos in d mutari voluit Pauw., in nativos Heath., sed mutat ut saepe, constructio. vid beck. ad Soph. Aj. p. 331 ad Soph. Ant. 853.

389. *ἀρουμεναις* Wak Burgess. *ὁρωμένας* ex em Stanleji Herm. Schütz. Glasg. 2., sed quamqua sensum facilem esse fateo men et vulgata explicari p *neque illis similes estis, inter Deas a Diis conspicis*

390. *οὔτ' ἐν* Ald. Turn., recepit Burgess., qui deinde dit: *βροτοῖσιν ἐμφερὲς μ μά τι.* — *μορφώμασι* vulg.

Λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
Πρόσω δικαίων, ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟΡΟΣ.

Πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα.

ΑΘΗΝΑ.

Γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.

ΑΘΗΝΑ.

Μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘΗΝΑ.

Καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

ύμφον Ald. Rob., quod cum rm. Schütz. recepi.
391. δ' omittunt Ald. Turn. ἄμορφον vulg., quare τὸν λας ex emendatione Heathii derunt Hermann. Both., pro- nte Schwenkio; sed neque sic id illud ἄμορφον sibi velit, leo. Unice verum puto ἄμομ- ν, quod habet Rob., activo um accipiendum: *sed male- ere aliis, si nihil habes, quod rehendas, injustum est.* In dem sententia video etiam Valejum esse ad Eur. Med. 85. ἄμομφον et ἄμορφον confun- ntur etiam infra v. 648.
392. ἠδ' Ald. Turn.
393. πεύσῃ libri omnes. πεύ- Glasg. Herm. Schütz.
394. ἐς μὲν Aldin. — αἰανῆ lg. αἰ ἐνῆ Ald. αἰανῆς Farn. m. et Tzetz. ad Lycophron. , Eudocia Viol. p. 151.. quod recte praetulerunt Herm. Schütz. Both. Burgess. Eadem varietas est Soph. Aj. 671. νυκτὸς αἰα- νῆς κύκλος, ubi vid. Lobeck.
395. ἀρὰ Ald. Rob. Turn. Vict., unde Burgess.: Ἀρὰ δ' ἔνορκος, Γῆς τε παῖς κεκλήμε- θα. ἀραὶ Canter. Stanl. et re- centiores. — ἐνοίκοις Aldin. — ὑπαικεκλήμεθα Ald. ὑπεκεκλή- μεθα Robort. ὕλαι κεκλήμεθα Turn.
396. κληδόνας vulg. κλύδονας Ald. κληδόνας Glasg. Schwenk. recte.
397. τιμάς munus v. Valck. ad Eur. Hippol. 497. Seidler. ad Eurip. El. 988. — πεύσῃ libri omnes, πεύσει recentiores.
398. ἐκφανῆ Ald. Turn.
400. τοῦτο τέρμα τῆς σφαγῆς vulg. ποῦ τὸ conjecit Arnald. φυγῆς Pears. et Stanl., utrum- que divinavit etiam Tyrwhitt.,

Ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν,
Ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν,
Ἢ τοκέας φίλους,
Ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
Μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν,
Ἔνερθε χθονὸς,
Δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
Πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
Σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
Φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
Βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
Μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
Ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
Πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
Ὅσοις προςῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.

τροφόνου ex emend. Casauboni Schütz. male; accusativus necessarius est. Ceterum ἀντιφόνους τίνεις, ματροφόνος, δύας legit Both. ἀντιπόνους τίνῃς, ματροφόνος, δύας suspicatur Lachm. ἀντιποίνους τίνεις μητροφόνους δύας Blomf. glossar. ad Pers. 482. Indicativum τίνεις et ego recepi, plurimorum librorum auctoritatem secutus, in μητροφόνας δύας autem nihil prorsus mutandum est.

259. δ' ἐκεῖ vulg., quod recte in δὲ κεἴ mutavit Schütz., quem sequuntur Glasg. Herm. Both. Lachm. Schwenk. — ἄλλος ex emendatione Heathii Schütz. Herm. Both. Glasg. 2. Lachm., sed ἄλλον recte revocavit aptisque exemplis defendit Schwenk. — βροτὸν Turn.

260. τί τ' ἀσεβῶν Ald. Turn. Post haec verba excidisse aliquid videtur, quod dochmiacum expleret.

261. τοκῆας Herm. Schütz. Both. Schwenk. male, vulgatum ἢ τοκέας φίλους bonum dochmium praebet.

262. ἔχοντ' Guelph. Ald. Rob. Turn.

263. ἅδυς Ald.

264. ἔνερθεν Herm. Schütz. Both. sine causa.

265. ἐποπτᾷ Farn. — τῇ φρενὶ Rob. Farn.

269. φρωνεῖν Aldin. φρονεῖν Turn.

271. ἔκπλητον Ald.

272. τοταίνιον Ald. et Guelph. e rasura.

275. ὅστις Turn. Vict. Cant. Stanl. Glasg. 1., sed ὃς τοῖς

ΑΘΗΝΑ.

Ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Πῶς δ' οὔ; σέβουσαι γ' ἀξίαν τ' ἐπ' ἀξίων.

ΑΘΗΝΑ.

Τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
Λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
Τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον·
Εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
Ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἁμῆς πέλας,
Σεμνὸς προςίκτωρ, ἐν τρόποις Ἰξίονος·
Τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
Τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
Οὐκ εἰμὶ προςτρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
Πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ τὸ σὸν ἐφεξομένῃ βρέτας.

---

412. κ' ἐπ' ἐμοὶ Guelph. Ald. Turn. κἄπε, μοὶ Rob.

413. σέβοιμέν γ' Farn. — ἐπ-ξίων vulg. ἐπ' ἀξίων Robort. Turn. — Vulgatum displicuit omnibus; σ' ἀξίαν κἀπ' ἀξίων ...nald. Burgess. ἀξίαν σ' ἀπ' ἀξίων Wakefield Both. σ' ἀξίαν ἐπαξίων Pauw. Abresch. ...ξιαί τ' ἐπαξίων Heath. ἄξι' τ' ἐπαξίων Hermann. ἀξίαν ἐπαξίων Schütz. ἀξίαν ἐπα-...ίων Glasg. Schwenk., ex qui-...s, si omnino mutatione opus ...est, facillima sane foret Her-...manniana; sed nihil prorsus mu-...tandum videtur, nisi quod ἐπ' ...ίων ex Rob. Turn. recipien-...dum censeo; ἀξίαν τ' ἐπ' ἀξίων ...situm est pro ἀξίαν, ἐπ' ἀξίων, anteposito τε, de quo mo-...tum est ad Prom. 42., ubi ex ...e tragoedia praeter hunc ver-...um addi poterat v. 378. βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ, pro ξένῳ τε ἐφημένῳ βρέτας τοὐμόν. Schol. legisse videtur ἀξίαν τ' ἀπ' ἀξίων, quod neque ipsum absonum est.

414. ξεῖν' Ald.

415. συμφορᾶς Ald.

416. τόνδε Rob.

418. ἧσαι Guelph.

419. ἐντρόποις Rob.

423. προτρόπαιος Robort. — μῦσος Ald. Rob. μύσος Turn. Vict. Cant. et recentiores.

424. προὐχειρὶ Rob. — τόσον Ald. — ἐφεζομένῃ Rob. Aldin. ἐφεζομένου Hermann., sed haec translatio est satis usitata; in anapaesto potius offendendum est, quare forsitan recte ἐφημένῃ Schütz. Glasg. 2. Non necessarium ἐφημένον, quod volunt Buttler. Burgess.

Τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
Ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
Ἔςτ᾽ ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
Σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
Πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ᾽ ἀφιερώμεθα
Οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πόροις.
Ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ᾽ ἐκποδῶν λέγω.
Γένος εἰμι, πατέρα δ᾽ ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ᾽ ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον᾽ ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα·
Ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
Ἔθηκας. ἔφθιθ᾽ οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
Ἐς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
Μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
Κρύψασα· λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
Κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
Ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
Ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
Καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
Ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,

---

427. ἐπ᾽ ἂν Ald. ἐπὰν Turn.

429. καθαιμάζουσιν ὀθήλου Med. Rob. καθαιμάξουσι νοθήλου Guelph. Ald. καθαιμάξωσιν νεσθήλου Vict. — νεσθηλοῦς Abresch. Herm. Schütz. Both. sine causa.

430. τόροις Ald.

431. ταύτη Rob.

432. πεύσῃ libri omnes. πεύσει recentiores.

434. ἀγάμεμν᾽ Ald. — ναυατῶν vulg. ναυβατῶν Med. Guelph. et sic Glasg. et recentiores.

436. οὗτος ἔφθιτ᾽ vulg. ἔφθιθ᾽ οὕτως Med. Guelph. Ald. Rob., quem ordinem verborum recepi. ἔφθηθ᾽ οὗτος Farn.

437. κελαινόφρων μητήρ exemplis illustravit Lobeck. ad Aj. 945.

438. ἀγρεύμασι vulg. ἀγρεύμασιν Guelph. Ald. Rob. Herm. Schütz. Schwenk.

439. λουτρῶν vulg. λουτρὼν var. lect. ap. Stephan., quam propter ἐξεμαρτύρει omnino necessariam receperunt Both. Glasgov. 2., Burgess., inepta est vulgatae explicatio, quam dat Schol. — Ante ἐξεμαρτύρει Scaliger. δ᾽ inserendum censet, quem sequuntur Herm, Schütz. Both., sed hoc non opus est, si post κρύψασα fortius interpungitur.

443. χοινῇ Ald.

Εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
Σύ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
Πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘΗΝΑ.

Τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴτις οἴεται τόδε
Βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
Φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.
Ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
Ἱκέτης προςῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
Ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει.

---

446. *σὺ δ'* Pears. Wakefield. Hermann. Schütz. Both., quod fere necessarium videtur, nisi *σύ γ'* praestat. — *κρίνων* Ald.

447. *παταχῇ* Rob. — *αἰνέσσω* Ald.

448. *ἥτις* Pears. Herm. Both. Glasg. 2. Burgess., quod non probandum; vulg. bene se habet: *causa haec nimis est gravis, si quis mortalis eam se dijudicare posse putat.* Neque necessarium, quod proponit Valcken. ad Herod. III, 14. *ἤ τιν' οἴεσθαι τόδε βροτὸν δικάζειν.*

450. *φόνους* vulg. *φόνου* Rob., quod verum esse et sensus docet et sequens *ὀξυμηνίτου*, recte igitur receperunt Glasgov. Herm. Schütz. Both. — *ὀξυμηνίστου* Med. *ὀξυμηνίτους* Herm. Schütz., cujus mutationis caussam non video.

451. Sequitur locus difficilis, quem nullus interpretum satis explanavit; plerique ad emendationes confugerunt; *κεὶ* pro *καὶ* voluit Heath., quod recepit Schütz. *ὅπως* pro *ὅμως* Heath., *ἐμοῖς* Pauw., quod recepit Both. Sed primum omnium *κατηρτυκὼς* explicarunt omnes: *supplex probe instructus, rite adornatus*, quod significare nullo pacto potest. Facilius ferrem, si quis *κατηρτυκὼς ὅμως* verteret: *quamquam perfecisti caedem.* Ita locum accepisse videtur Hermannus, qui ante *ὅμως* commate interpungit, quo non opus est, quum *ὅμως* ad participium pertineat, vid. Elmsl. ad Eur. Med. 1216. Sed de hac quoque significatione dubito, inprimisque scrupulum injicit Schol., qui dicit: *κατηρτυκώς. τέλειος τὴν ἡλικίαν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ζώων*, quam solennem hujus participii significationem confirmat Eur. fragm. incert. CLXVII. Hesych. s. v. cf. Wyttenb. ad Plutarch. de recta aud. ratione p. 38. C. Hoc tamen sensu *ὅμως* corruptum haberi deberet. Omnino de hujus loci explicatione incertus haereo, id tamen certum habeo, priorum interpretum neminem verum vidisse. Burgess. ante hunc versum posuit v. 453., et *κατηρτυκὼς πόνοις* dedit.

453. *ὁμῶς τ'* suspicati sunt Pears. et Stanl. *ὅλως τ'* Wakefield. *ὅπως δ'* Tyrwh. Hunc quoque versum falso explicarunt: *nihilo secius te opprobrio liberum in urbe recipio*, quod quomodo verbis *αἱροῦμαι πόλει* significari possit non video; hoc *δέχομαι* esse debebat. Im-

Αὗται δ᾽ ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
Καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
Χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
Πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
Τοιαῦτα μὲν τάδ᾽ ἐστὶν ἀμφότερα μένειν,

---

mo dativus *πόλει* cum *ἄμομφον ὄντα* jungendus, et ex genuina verbi *αἱροῦμαι* vi sensus est: *nihilominus te, in quo nihil reprehensionis est, urbi eligo prae Furiis, qui maneas.* Sed illud *nihilominus* nihil habet h. l., quo referatur, et omnino hic versus nexum sententiarum turbat, quare non dubito, quin sedem mutaverit, quod vel proptera necessarium est, quia ille *σὺ μὲν* opponi debet *αὗται δὲ*, nulla alia re interposita. Neque aptiorem huic versui video locum, quam post v. 457., ubi, postquam explicavit, quantum damnum ex ira Furiarum proventurum sit, apte subjicit ea, quae hoc versu contineri diximus. Deinde vero, denuo deliberans, novum invenit consilium, quo neutra pars debeat dimitti. — *ὄντας* Guelph. Ald.

454. *αὗται* Ald., quod recepit Schwenk., nescio quo sensu. — *ἔχουσαι* vulg., quod vulgo ita construitur: *αὗται δ᾽ ἔχουσαι —, καὶ μὴ τυχοῦσαι —, χωροῖεν αὖθις.* Sed id fieri non posse, quia et ineptum est, et sequentia aliter legenda sunt, mox videbimus. Pro *ἔχουσαι* autem *ἔχουσι* conjecit Tyrwhitt. idemque habent Med. Rob., et teste Elmslejo membranae Laurent., unde sensu postulante recipere non dubitavi.

456. *χωροῖεν αὖθις* Turn. Vict. et deinceps omnes, quod explicant: *hae vero, ingrato munere fungentes, nisi in hac causa vicerint, terra nostra ex-*

eant. Jam vero, quomod
his cohaereant sequentia
nenum enim earum intole
pestem ciere solet, non
nec quemquam videre
Rectius certe Heath. et T
κεἰ μὴ τυχοῦσαι — χωροῖ
θις, ἰὸς κ. τ. λ. Sed rei
mit librorum auctoritas,
χῶραι μετ᾽ αὖτις habet R
χῶραι μετ᾽ αὖθις Med. G
χῶραιμε τ᾽ αὖθις Ald. I
Hinc certissimam loci e
tionem invenisse mihi
eam, quam in textu e
(quae potius non emenda
sed ipsa librorum lectio
enim Schützio corruptum
tur, id verum est,)
praecipue confirmant S
stae verba: *τυχοῦσαι ἀν*
τυχουσῶν, nam *τυχοῦσαι.*
lectione nominativus ab
est, hoc sensu: *Harum*
est ratio, ut non facile
possint (*μοῖρα εὐπέμπελ*
dem periphrasi dictum e
qua ad v. 93. et 103.
mus; ineptissime vulg
tunt: *munus ingratum,*
mite) *et si victoria eis no*
tigerit, regioni huic
ex praecordiis earum in
delapsum atra pestis erit.

458. Hic quoque et
versus magnis difficultati
borant, quarum quum
remedium invenire mi
contigerit, vulgatam, qua
sensu carentem, exhib
libris autem nulla est v
nisi quod versu sequen
Turn. et var. lect. ap. S

ἰδων ἀντ. α'.

μάτων·

, προφω-

α-

στρ. β'.

ιννίων,

ιρ

εὖ ἀντ. β'.

ost δὲ metrum, et excluserunt Pauw. Hermann. Schütz., uncis inclusit Glasg.

487. ἰὼ δίκα, ἰὼ vulg. metro adversante, quare ὦ utroque loco recte Pauw. Herm. Schütz. Goth. Hiatus vitandi causa Hermann. Schütz. post δίκα versum finiverunt, Lachmann. de chor. syst. p. 15. ὦ δίκα τ' correxit, sed hiatus propter exclamationem ferri posse videtur.

490. οἰκτίσετ' Rob. — ἐπεὶ Ald.

491. πίτνει Lachm. l. l. haud recte, vid. Herm. in *Classical Journal* XXXVIII. p. 284 sqq.

494. Omittit hunc versum cum sequente Rob. — δειμαίνει vulg. δειμανεῖ metri causa recte Abresch. Wakefield. Hermann. Schütz. Lachm.

Κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
Ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
Ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.

ΧΟΡΟΣ.

Νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, στρ. α'.
Εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα
Τοῦδε μητροκτόνου.
Πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
ᾳ συναρμόσει βροτούς,
Πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
Πάθεα προςμένει τοκεῦ-
σιν, μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.

Schütz. Subvenire voluit sensui Hermannus commate post καλεῖσθ' posito, quod recepit Schwenk., sed neque sic locus satis expeditus est, quare θ' ὁρκώματα legi velim, (Θ ante O excidit, ut v. 354. et in Ald. infra v. 656., in Rob. v. 765.) quae emendatio mihi tam necessaria tamque facilis videtur, ut in textum receperim.

466. In fine hujus versus vulgo colo distinguitur, cujus loco comma recte posuerunt Pauw. Herm. Schütz. Schwenk., versus enim sequens cum praecedente jungendus est.

467. μηδὲν δ' Aldin. μηδὲν Turn. Corruptum hunc versum recte judicarunt interpretes; φράσαι pro φρεσίν conj. Pearson. Casaub. Stanl. φράσειν Wakef. et Markl. ad Eur. Suppl. 112. μηδέ τι' κδικον φρονεῖν Heath. ὄγκον φέροντας Both. ὁρκωμοτοῦντας μηδὲν ἔκδικον φράσαι vel ὅρκον περῶντας μηδὲν, ἐνδίκους φρεσὶν Buttler. Reliquis non mutatis μηδὲν' ex Turn. receperunt Hermann. Schütz., sed ὅρκον περᾶν nemo unquam dixit, neque dicere potuit, quare in vocabulis ὅρκον περῶντας vitium latere mihi videtur, quae fortasse ex composito quodam insolito originem duxerunt. — Hunc versum omittit Farn.

469. κρασει Vict. — τε, quod vulgo abest, auctore Heathio metri causa recte inserunt Wakefield. Glasgov. et recentiores, praeter Burg., qui δίκαν τέκνον βλάβα dedit.

471. εὐχερίᾳ Ald. Rob.

472. ξυναρμόσει Glasg. invitis libris.

473. ἑτοῖμα conj. Pears. Casaub. Abresch. Tyrwhitt. Wakefield. ἄτιμα Stanl. utrumque contra metrum. ἄτιτα Both. Buttler. Burgess., sed in. vulg. nihil video offensionis.

475. τοκεῦσιν μὲν αὖθις Guelph. τοκεῖσιν μεταῦθις Rob. τοκεῦσιν μετά τ' αὖθις Ald. τοκεῦσι, μετά τ' αὖθις Turn. Vict. τοκεῦσι τῷ μεταῦθις Pearson. Casaub. τοκεῦσιν τὸ μεταῦθις Schütz. τοκεῦσιν μεταῦθις legi vult Schwenk., cui in antistrophico δὲ delendum videtur. τοκεῦσιν, μέτα τ' αὖθις Herm., τοκεῦσιν, τύμμα τ' αὖθις Burg., sed Aldinam lectionem recte tuetur Glasg.

Οὔτε γὰρ βροτοσκόπων μαινάδων ἀντ. α'.
Τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων·
Πάντ' ἐφήσω μόρον.
Πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
νῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ,
Λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
Ἄκεά τ' οὐ βέβαια· τλά-
μων δὲ μάταν παρηγορεῖ.
Μηδέ τις κικλησκέτω στρ. β'.
Ξυμφορᾷ τετυμμένος,
Τοῦτ' ἔπος θροούμενος,
Ὦ δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐριννύων,
Ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
Ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
Οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πιτνεῖ δόμος δίκας.
Ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ ἀντ. β'.
Καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
Δειμανεῖ καθήμενον.

---

477. ἐργμάτων a κότος pendere recte contra Schützium contendit Wunderlich. obss. critt. p. 132.

479. ἄλλοθε Turn.

481. λῆξις ὑπόδοσίς τε Turn. — ὑπόδυσιν Heath. Hermann. Schütz., ἀπόδοσιν Both. Buttler., sed nullo jure vocem hoc uno loco obviam expellere studuerunt.

482. οὐκέτ' οὐ vulg. ἀκέτ' οὐ Reg. L. Guelph. Ald. Robort., unde certissima emendatione Schütz. ἄκεά τ' οὐ, quod recepit Herm., aptissime enim strophico πάθεα respondet. Minus bene ἄκε' ἔτ' οὐ Burg.

483. τις, quod vulgo post δὲ legitur, abesse jubet metrum, et excluserunt Pauw. Hermann. Schütz., uncis inclusit Glasg.

487. ἰὼ δίκα, ἰὼ vulg. metro adversante, quare ὦ utroque loco recte Pauw. Herm. Schütz. Both. Hiatus vitandi causa Hermann. Schütz. post δίκα versum finiverunt, Lachmann. de chor. syst. p. 15. ὦ δίκα τ' correxit, sed hiatus propter exclamationem ferri posse videtur.

490. οἰκτίσετ' Rob. — ἐπεὶ δὴ Ald.

491. πίτνει Lachm. l. l. haud recte, vid. Herm. in *Classical Journal* XXXVIII. p. 284 sqq.

494. Omittit hunc versum cum sequente Rob. — δειμαίνει vulg. δειμανεῖ metri causa recte Abresch. Wakefield. Hermann. Schütz. Lachm.

Νυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
Καρδίας ἀνατρέφων,
Ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;
Μήτ' ἄναρκτον βίον, στρ. γ'.
Μήτε δεσποτούμενον
Αἰνέσῃς.
Παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν.
Ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.
Ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
Δυςσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·

495. *ὑποστένει* Guelph. Ald.

497. Varias hujus loci emendationes tentarunt viri docti. Schützius prius *μηδέν' ἐν φόβῳ*, nunc *μηδέν' ἐν δέει καρδίαν ἀνατρέφων* scribit, eliso scilicet jota dativi; nihilominus prior illa emendatio Schwenkio placet qui praeterea *ἀναστρέφων* legendum censet; praeterea *καρδίας* habent Canter. Stanl. Glasgov. Both., qui *μηδὲν* in *μῆνιν* mutavit. Ego quidem olim jam alibi hunc locum ita mihi legendum videri indicavi: *τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἄν ἀνατρέφων*, nunc video Lachmann. de chor. syst. p. 43. in eandem incidisse emendationem, qua versus strophico ad amussim exaequatur; *καρδίας ἂν* quam facile in *καρδίαν* transire potuerit, quisque videt. Ille autem vocabula *ἐν φάει* minus bene explicat: *qui nullas certas et claras timoris formas menti infixas tenet.* Mihi loci sensus hic videtur: *saluberrimum est in angore et suspiciis sapere discere; quis vero, si nullum* (sc. suspirium, *στένος*) *alit in animo hilari* (*φάος* de laetitia dictum, ut saepissime *σκότος* de tristitia) *justitiam colat?* Sed in textu nihil mutare ausus sum.

499. *δίκας* Ald. Turn.

500. *οὖν* ante *βίον* inserunt auctore Heathio Herm. Schütz. Both., ut versus antistrophico respondeat, sed in hoc potius *δὲ* ejiciendum esse puto cum Lachmanno p. 44.

503. *ἄπαντι* vulg., quod in *παντὶ* metri causa auctore Pauwio mutarunt Glasgov. et recentiores. — Pro *μέσῳ τὸ* Ald. habet *μετῳ τὸ*, Turn. *μὲν ὅτῳ*.

504. *ἄλλα ἄλλα διεφορεύει* Ald. Turn. *ἄλλᾳ ἀλλα δ' ἐφορεύει* Robort. *ἄλλα ἄλλα δ' ἐφορεύει* Vict., hinc *ἄλλᾳ δ' ἀλλ' ἐφορεύει* Herm. Glasgov. Schütz. Lachm, *ἀλλ' ἄλλᾳ ἐφορεύει* turpi hiatu, sensu non minus posthabito quam librorum lectione Schwenk., haec enim aperte docet legendum esse *ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει*. Facile peccari potuisse in tanta litterarum similitudine *ΑΛΛΑΛΛΑΛΔ*, perspicuum est. A vero prope abfuit Stephanus, qui suspicatur *ἄλλα ἄλλῃ δ' ἐφορεύει*.

506. *δυςσεβείας* vulg. *δισσεβείας* Rob. *δυςσεβίας* Glasgov.

Ἐκ δ' ὑγιείας
Φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
Καὶ πολύευκτος ὄλβος.
Ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω, ἀντ. γ'.
Βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
Μηδέ νιν,
Κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτί-
σῃς· ποινὰ γὰρ ἐπέσται,
Κύριον μένει τέλος.
Πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων,
Καὶ ξενοτίμους
Ἐπιστροφὰς δωμάτων
Αἰδόμενός τις ἔστω.
Ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ, στρ. δ'.
Δίκαιος ὢν, οὐκ ἄνολβος ἔσται·
Πανώλεθρος δ' οὔ ποτ' ἂν γένοιτο.
Τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παρβάταν,
Τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης,

---

metri causa, quod receperunt recentiores omnes.

507. ὑγείας Rob.

508. πᾶσι vulg. πᾶσιν Heath. Herm. Schütz. Both. Glasg. 2.

510. δέτοι Ald. δέ σοι Reg. L. Guelph. Rob. — δέ mihi ejiciendum videri ad strophicum monitum est; σοι etiam magis placet quam τοι.

511. αἴδεσται Ald. αἰδεῖσθαι Turn. — δέκας Ald.

512. μὴ δένιν Ald. μηδέ νιν τὴν δικὴν Reg. L.

513. πατήσῃς cum. var. lect. ἀτίσῃς Med. Reg. L., idem conjecit Stephanus, probantibus Cantero, Pearsono et Burgess., quod praeferrem, si syllabam ancipitem ita in medio vocabulo ferri posse putarem.

516. προτίων Turn.

518. δωμάτων ἐπιστροφὰς vulg. δώματ' ἀνεπιστροφὰς Aldin. Transposuit vocabula Heath., quem sequuntur recentiores.

522. πανόλεθρος Ald. Rob. — δ', quod vulgo abest, metri causa inseruerunt Pauw. Heath. Tyrwhitt. Glasg. Herm. Both. γ' Wakef. Schütz.

523. περαιβάδαν Ald. Rob. παραιβάταν Turn. παραιβάδαν Vict. παρβάταν Herm. Schütz. Both. Lachmann., quod metri causa necessarium est.

524. τὸν πολλὰ Herm. Schütz. male. — παντόφυρτον ἀνεὺ Guelph. Ald. Turn. Quum versus duabus syllabis brevior sit, παντόφυρτ' ἄγοντ' ἀνεὺ auctore Pauwio dederunt Hermann. Schütz. Both., sed ex Guelph. Aldin. Turn., facilius videtur

Βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,
Λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος
Θραυομένας κεραίας.
Καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ- ἀντ. δ'.
δὲν ἐν μέσᾳ δυςπαλεῖ τε δίνᾳ·
Γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ,
Τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
Δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
Δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
Ἕρματι προςβαλὼν δίκας,
Ὤλετ' ἄκλαυστος, αἴστος.

ΑΘΗΝΑ.

Κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.

---

emendare *παντόφυρτον ὄντ' ἀνεύ.*

525. *βιαίῳ* Turn.

526. *ὅτ' ἂν* Turn. Vict.

529. *οὐ δὲν μέσα* Ald. *οὐδὲν μέσᾳ* Rob. Turn. Vict. *ἐν* recte inseruerunt Abresch. Heath. Wakef. Glasg. et recentiores. — *δυςπαλεῖται* Ald. Vict. *δυςπαλεῖ δὲ* Rob. *δυςπαλεῖ τε* Turn. et sic recte recentiores.

530. *δὲ δαίμων* Med. Guelph. Ald. Rob. *δ' ὁ δαίμων* Turn. Vict. et rell. omnes, sed injuria antiquam lectionem posthabuerunt. — *θερμοέργῳ* Med. Aldin. Rob. Turn. *θερμουργῷ* Vict. Canter. Stanl. Glasgov. *θερμῷ* ex emend. Pauwii metri causa Schütz. Herm. Burgess. Schwenk. Sed antiquam lectionem nullo pacto deseruerim, nam quod Schol. B. apud Buttler. habet: *θερμῷ. θερμουργῷ,* id corruptum esse patet; nunquam scholiastae in mentem venit, vulgare verbum poetico explicare, immo legendum est: *θερμουργῷ. θερμῷ.* Similiter in Farn. *θερμῷ* cum gl. *ἤγουν θερμοεργῷ.* Itaque *θερμοεργῷ* retinendum, in strophico autem aliquid excidisse puto; fortasse *οὔ ποτ'* bis scribendum est.

531. *οὐκέτ'* Heath. Hermann. Schütz., sed *τὸν οὔποτ' αὐχοῦντα* est *eum, qui nunquam se his vinculis impeditum iri confiderat.*

532. *λέπαδνον* difficultatem movet, quare Wakef. conjecit *ἀμηχάνοις δύας λεπάδνοις,* quod probat Schwenk., Hermann. et Burgess. comma ante *λέπαδνον* posuerunt; idem fecerunt Heath. et Schütz., sed praeterea ille *λεπαίοιν*, hic *λεπαίαν* rescripsit. Fortasse Aeschylus adjectivo *λέπαδνος* usus est, Schol. enim explicat *ὑπεζευγμένον καὶ χαλινωθέντα.*

535. *ἄϊστος* vulg. contra metrum, *αἴστος* Hermann. Glasg. Schütz. Both. *ἄκλαυτοι' ἄϊστοι* Lachm. p. 45., quod vix probandum.

536. *κατειργάθου* Wakefield. Glasg. Atticismi causa.

Ἢ τ' οὖν *** διάτορος Τυρσηνικὴ
Σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
Ὑπέρτονον γῆρυμα φαινέτω στρατῷ.
Πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου,
Σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς,
Πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον,
Καὶ τόνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
Τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· — ἔστι γὰρ δόμων
Ἱκέτης ὅδ' ἁνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος

---

537. εἴ τ' οὖν (ἤ) Med. εἴ τ' οὖν elph. εἴ τ' οὗ Reg. L. ἤτ' ν Turn. — διάκτορος Reg. L. διάτορος ἡ Τυρσηνικὴ Rob. τ' οὖν διάκτορος πέλει τυρσηνικὴ Farn. Lacunam, qua hic rsus laborat, variis emendationibus explere conati sunt viri cti. εἴτ' ουάτων διάτορος Τυρσηνικὴ Jacob. Stanl. contra metum, ἤ τ' ὄρθιον δὲ διάτορος σηνικὴ Arnald. ἤ τ' ὀρθία διάτορος Τυρσηνικὴ Herm. hütz., quod parum probae est. ἤ τ' οὐρανοῦ διάκτορς Τυρσηνικὴ Ask. Burg. ἤ τ' των διάτορος ἡ Τυρσηνικὴ akef. et Henr. Voss. εἶτεν διάτωρ πνευμάτων Τυρσηνικὸς th. ἤ τ' οὐρανοῦ διάτορος ἡ σηνικὴ Buttler., sed horum il satisfacere potest; exspendi sunt codices. οὐρανοῦ tamen placere non diffiteor, ex us compendio facile οὖν nasci tuit.

538. πληρουμένου Ald.

542. τε in γε mutari voluet Pears. Casaub. Stanl., quia n habebat, quo referretur, sed versu sequente pro vulg. τῶνδ' Guelph. Ald. habent τὸν, unde recte τόνδ' dedit Herm., quem sequuntur Schütz. Both., sic enim omnis et hujus et sequentis versus difficultas tollitur.

543. τῶνδ' vulg., vid. versum praecedentem.

546. δόμων quia mox recurrit, corruptum visum est interpretibus, θ' ὁμῶς, conj. Heath. νόμων Wakef. νόμοις Buttler. νόμῳ Burgess. θρόνων Herm., quod recepit Schütz., idemque conjecit Elmsl. ad Eurip. Med. 155. Et profecto neque ad negligentiam illam referri potest, qua poetam nostrum idem vocabulum brevi spatio interjecto repetere saepissime jam vidimus, neque cum vi repeti illud vocabulum dixeris; sed mihi alterum potius δόμων suspectum est, cujus loco adjectivum aliquod vel participium desideraverim, ut jungatur: ἔστι γὰρ δόμων ἱκέτης καὶ ἐφέστιος ἐμῶν.

547. ὅδ' ὡνὴρ Herm. Schütz. ὅδ' ἁνὴρ Glasg. Schwenk. Mihi, quod jam alibi monui, nihil mutandum videtur.

Ἐμῶν· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος, —
Καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
Τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴςαγε
Ὅπως ἐπίστᾳ, τήνδε κύρωσον δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

Ὑμῶν ὁ μῦθος — εἰςάγω δὲ τὴν δίκην —
Ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
Ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
Τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

---

549. *ξυνδικήσσων* Ald. — *δ'* omittit Turn.

550. *τοῦδε φόνου* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob.

551. *ἐπίστα* vulg. *ἐπίστῃ* Heath. *ἐπίστᾳ* Glasg. Schwenk. vid. v. 86. — *κύρωσον* Guelph. Aldin. var. lect. ap. Steph., idque recepit Herm., qui propterea *τ'* post *ὅπως* infersit, evitaturus participium masculinum, quod in *κυρῶσαι* mutari voluit Pears. Sed participia masculina quum saepe a tragicis ad mulieres referri constet, tum hic aptissimum est Minervae, virili munere fungenti.

552. Post hunc versum lacuna est in Farn., usque ad v. 615.

555. *ἐσμὲν* Ald. — *λέξομεν μὲν* Guelph. Ald. — *ξυντόμως* Rob.

556. *ἐν μέρει ἐργὸν τιθεὶς* Reg. L.

557. *κατόκτονας* Ald. *κατέκτεινας* Rob. *κατέκτανες* rescribi jubet Elmsl. ad Eurip. Med. 774., quia hoc perfectum non alibi in tragicis legatur; sed haec nulla est mutandi causa.

559. *παλαιμάτων* Rob.

560. *κομπάζευς* Ald.

561. *λέξω* vulg. *λέγω* Med. Reg. L. Rob., quae auctoritas, ut reciperem, me commovit. — *δούρην* Ald. *δείρην* Turn.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Λέγω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

ΧΟΡΟΣ.

Πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

Νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

---

563. πρὸς τοῦδ' Rob. Turn. Cant. Stanl. πρὸς τοῦ δ' Guelph. Ald. Vict. Glasg. et recentiores. — βουλεύμασι vulg. βουλεύμασιν Guelph. Ald. Rob. Herm. Schütz. Schwenk.

564. δέσμοι pro δέ μοι Ald.

566. αἰεὶ vulg. ἀεὶ Med. Ald. Rob., quos secutus sum cum Glasgov. Schütz. De δεῦρο ἀεὶ cf. Pors. ad Eur. Orest. 1679. Elmsl. ad Eur. Med. 653.

567. ἀλλὰ εἰς τάχα Reg. L.

568. πέμψει ex Scaligeri emendat. Herm. Schütz. pessime.

569. πέπεισθι Med. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph. στι antecedente lacunae spatiolo Reg. L. Illud pro πέποιθε, quod ex Turn. Vict. recentiores dederunt omnes, recipere non dubitavi ad analogiam imperativorum κέκραχθι, ἄνωχθι, δίδιθι et similium; imperativum enim sensus requirit. — κτανῶν Ald.

570. μιασμάτοιν legi jubet Elmsl. ad Eur. Med. 798. et ad Soph. Oed. Col. 531., quia δυοῖν ab Atticis nunquam cum substantivo plurali junctum esse putat. Eadem sententia est Buttmanni in gramm. graec. uber. p. 282. Sed satis magnus exemplorum numerus hujus regulae gratia emendatione egebit, cf. Götting. ad Theodos. p. 212.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀνδροκτονοῦσα πατερ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟΡΟΣ.

Τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,
Ζώνης; ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
Δρᾶσαι γὰρ, ὥςπερ ἐστὶν, οὐκ ἀρνούμεθα·
Ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, τῇ σῇ φρενὶ
Δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν

---

572. κἀμὲ κτάνεν Stephan. κἀμ' ἔκτανεν Arnald. Burgess. ἐμέ τε κατέκτανεν Canter. ἄνδρα κτανοῦσαν, πατέρ' ἐμὸν, κατέκτανον. Sed recte jam Pauw. explicavit: *Virum interfecit, eumque interficiens simul patrem meum.*

573. τὸ γὰρ Ald. Turn. — φόνῳ Schütz. Herm. Both., sed vulgatam recte explicat Wakefield.: *at tu quidem vivis, illa vero a caede libera est*, i. e. morte sua caedem expiavit. cf. Valck. ad Eur. Hippol. 1450.

576. ἐκῆς Ald.

577. πῶς γάρ τ' Ald. πῶς γ' εἴσ' Rob. in erratis. πῶς, ἤ σ' ἔθρεψεν Stanl. cur secun[d] γάρ; σ' ἔθρεψεν Heath. [Wa]kefield. Wunderlich. obs[s]. p. 15. Schaefer. ad Soph [Phi]loct. 279. οὐ γάρ σ' ἔ[θρεψεν] Schütz. Herm. Both. Se[d] mutandum est; sensum be[ne ex]plicavit Schwenk.: *qu[omodo] enim mater te in utero [...] nutrivit, nisi sanguine suo?*

578. ἀπεύχει Glasg. et [recen]tiores contra librorum o[mnium] auctoritatem. — αἷμα τὸ [...]τον Guelph. Ald. Rob.

580. εἴσφε συνδίκη Ald. etiam Robort. Turn. Vic. Glasg.

581. ὥς περεστιν Ald.

Θεσμὸν δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.
Οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
Οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
Ὃ μὴ κελεύσῃ Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
Τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν,
Βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός.
Ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
Φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
Πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
Καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔ τι θουρίοις
Τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥςτ' Ἀμαζόνος,
Ἀλλ', ὡς ἀκούσῃ, Παλλὰς, οἵ τ' ἐφήμενοι

---

585. δικαίας Aldin. Turn. — ντις δ' ὢν vulg. μάντις ὢν urn. μάντις ὢν δ' ex emend. nteri omnes; saepissime δὲ transpositum vidimus.

588. οὗ Robort. in erratis. ὃ rm. Schütz. — κελεύσει vul-, quod frustra tueri conatur hwenk. his verbis: duae con- ctiones in unam contractae: s εἶπω (sic) ὃ μὴ κελεύσει et εἶπον ὃ μὴ ἐκέλευσε. Glasg. dit μὴ 'κέλευσε, Hermann. et hütz. κελεύσῃ, quod certissi- m habeo. Eadem varietas est 631. in Reg. L. οἷσι μὴ βλά- pro βλέψῃ.

589. Post μαθεῖν vulgo pun- distinguitur, quare σθένεις ndavit Pears., μαθεῖν autem imperativo positum putarunt hol. Pauw. Heath. Wakefield. d recte comma posuit Herm., quem sequuntur Schütz. Schwen- kius — τοῦδ' Herm. male.

590. βουλῇ Ald. βούλῃ Rob., sed in erratis βουλῇ. — ἐπισπά- σθαι Rob., sed in erratis cor- rigitur.

592. ὤπασεν Hermann. Both. Schwenk. sine libris.

596. σκήπτοισι Rob.

599. ἀκούσῃ Schütz., mirum quomodo, pro conjunctivo ha- buit; sed magis etiam mirum eum ἀκούσει reposuisse, ut au- diet Pallas, ignorantem, ut vi- detur, futurum non esse ἀκού- σω, sed ἀκούσομαι; secuti ta- men sunt Glasg. et Both. Im- mo ἀκούσῃ secunda persona est, Παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι vocativi, ideoque ante Παλλὰς interpun- gendum, Hermann. et Schwenk., qui vulgatam sine hac interpun- ctione habent, nescio quomodo hunc locum explicent.

Ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι·
Ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα
Τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη
Δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ, κἀπὶ τέρματι
Φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
Κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
Ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
Τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
Ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
Ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

Πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λόγῳ·
Αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.

---

601. *νιν* Glasg. — Quae sequuntur, obscura sunt, et procul dubio corrupta. Vulgatam servant Glasg. et Hermann., hic quidem commate post *μιν* et *εὔφροσιν* posito; sed quomodo explicet verba *ἀπὸ στρατείας*, quid sit *ἠμποληκότα — εὔφροσιν*, quid *περῶντι λοῦτρα*, praesertim quum sequatur *κἀπὶ τέρματι*, haec omnia nescio. Reliqui ad emendationes confugerunt. Schützius, qui ita ut Herm. interpungit., *περῶντι* in *πόρεν θ' οἱ* mutat, vertitque: *ab expeditione enim bellica eum redeuntem, ubi plurima benevolis quidem optima administrasse visus esset, excipiens eum lavacro, balneum praebuit, et in fine etc.*, quae quam non sint vera, quisque videt. Bothius *εὔφροσιν* in *ἢ φράσαι* mutat, deinde verba *περῶντι — φᾶρος* omittit. Illam emendationem probat, *περῶντι* autem in *περαίνει* mutari vult H. Voss. Sed turbae hujus loci quomodo expediendae sint, videant alii. Burgessii, si Diis placet, emendationem animi causa adjicio:

Τἀπὶ στρατείας χερὶ ι
πολῃκότ'
Ἐγέλασ' ἄμεινον, ἢ ι
δεδεγμένη
Δροίτῃ παρῆν· τὰ λοῦτρ
ἀγρεύματι
Φάρος δ' Ἀρὰ 'σκήνω
δ' ἀτέρμο
Κόπτει πέδης δὶς ἄνδρα
λον πέπλ

602. *ἄμεινον* Ald. He Schütz.

603. *δρύτῃ* vulg., sed Med. Reg. L. Ald. Rob. quod cum Schwenkio re

604. *παρεσκήνησεν* vulg *ἐσκωσεν* Med. *παρεσκήνωσ* Rob., quod cum Schwen vocavi.

605. *πεδήσασ* Ald. π Turn.

606. *οὕτως* Ald Turn.

608. *δειχθῇ* Med. Rob.

609. *ὥς περ* Rob.

610. De *προτιμᾶν* vid. et Monk. ad Eurip. lyt. 48.

611. *ἔδησε* Med.

Πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
Ὑμᾶς δ᾽ ἀκούειν ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
Πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ᾽ ἄκος,
Καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
Ἀνδρὸς δ᾽ ἐπειδὰν αἷμ᾽ ἀνασπάσῃ κόνις,
Ἅπαξ θανόντος οὔτις ἔστ᾽ ἀνάστασις.
Τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
Οὑμὸς, τὰ δ᾽ ἄλλα πάντ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω
Στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ᾽ ὑπερδικεῖς ὅρα·
Τὸ μητρὸς αἷμ᾽ ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
Ἔπειτ᾽ ἐν Ἄργει δώματ᾽ οἰκήσει πατρός;
Ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
Ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ᾽ ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
Οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου

---

613. *τοῦτ᾽* Ald. Turn.

615. *ἂς λύσειεν* Guelph. Ald. rn. — *δήσειεν* vel *δύσειεν* kef. *πέδαις μὲν οὖν δήσει᾽* Schütz. *πέδαις μὲν ἦν δή-* Both. Sed nulla est mu- causa, nisi verbositas quae- m, quae tamen a loci indole a abhorret. — *ἔπι* Ald.

617. *ἐπειδ᾽ ἂν* Guelph. Ald. b. — *ἀνασπάσσῃ* Aldin. — st *κόνις* recte comma posue- nt Hermann. Schütz. Both. hwenk., quum vulg. post *θα-* ντος interpungeretur.

618. *ἔπ᾽* Ald.

619. *ἐποίησε* Guelph. Aldin. b. Turn.

620. *τε* om. Guelph. Ald.

621. *ἀσθμαίνω* Aldin. Turn., ubi comma post *οὐδὲν* ponitur.

622. *ὑπερδικὴς* Guelph. *ὑπερ-δοκεῖς* Robort. — *ὁρῶ* Guelph. Ald.

623. *ἐκχόας* Ald.

624. *ἐνάργει* Ald.

626. *χέρνιξ* Guelph. Aldin. — *φρατέρων* Med. Reg. L. Ald. — *προσδέξετε* Med. *προσδέξαιται* Guelph. *προσδέξαιτο* Rob. et var. lect. in Reg. L.

628. *μήτηρ ἡ κεκλημένη* Farn. et sic emendavit Schütz., quem sequuntur Herm. Burg. Both., ex Eur. Alcest. 648. *οὐδ᾽ ἡ τε-κεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη μή-τηρ μ᾽ ἔτικτε.* Sed recte jam observavit Schwenk., ibi ma-

Τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
Τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
Ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
Τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
Πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
Μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς,
Οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
Ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
Ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
Τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
Καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
Ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,
Καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ,
Καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
Στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘΗΝΑ.

Ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
Ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
Μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘΗΝΑ.

Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

---

trem falso ita appellatam dici, quia omnino non pepererit, sed filius ei subditus sit, hic vero ab Aeschylo negari, nomen *τοκεύς* matri tribuendum esse, licet partus ejus *τέκνον* appelletur.

629. *νεοσπάρου* Rob.

630. *ὥσπερ ξένῳ* Reg. L.

631. *βλάψει* Reg. L.

632. *τεκμήριος* Ald.

633. Vulgo post *πέλας* interpungitur, quod auctore Stanlejo correxerunt recentiores.

635. *οὔ γ'* voluit Pears. *οὐκ* Schütz. unum atque alterum versum excidisse putat Bı sed *οὐδὲ* recte se habet; ı est: reliqui procreantur q a patre, sed ali in matris debent, Minerva autem ı trita quidem est a matre tota a patre profecta.

636. *ἀλλοῖον* Guelph. — Ald.

637. *ὅσ'* pro *ὡς* Guelp Ald.

642. *αἰῶνος* pro *αἰανῶ* Rob. *δι' αἰῶνος* Guelph.

643. *τ' ἄπιστα* Guelph Rob.

648. *προστιθεῖσ'* conj. ı

ΧΟΡΟΣ.

Ἠκούσαθ᾽ ὧν ἠκούσατ᾽, ἐν δὲ καρδίᾳ
Ψῆφον φέροντες, ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘΗΝΑ.

Κλύοιτ᾽ ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
Πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
Ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ
Ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
Πάγον δ᾽ Ἄρειον τόνδ᾽ Ἀμαζόνων ἕδραν.
Σκηνάς θ᾽, ὅτ᾽ ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
Στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
Τήνδ᾽ ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε;
Ἄρει δ᾽ ἔθυον, ἔνθεν ἔστ᾽ ἐπώνυμος
Πέτρα, πάγος τε συγγενὴς τὸ μὴ ᾿δικεῖν
Ἀστῶν, φόβος τ᾽ Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
Σχήσει, τό θ᾽ ἦμαρ καὶ κατ᾽ εὐφρόνην ὁμῶς,
Αὐτῶν πολιτῶν μὴ ᾿πικαινούντων νόμους·

...saub. sine causa. — ἄμορφος ...ld.

649. ἤκουσα θ᾽ ὧν ἤκουσα· τ᾽ ...ld. — ἐκ δὲ καρδίας Pearson. ...saub. male.

650. αἰδεῖσθαι Med. Rob.

652. πρῶτον Turn. — κρί...ντες Stanl. Heath. Wakefield. ...pte.

653. Αἰγέῳ vulg. Αἰγέω Rob. ...γέως Scalig. Abresch. Glasg. ...th., sed Αἰγείῳ Turn., quod ...m Herm. recepi.

654. αἰεὶ δ᾽ ἑκάστων vulgat. ...εὶ δ᾽ ἑκάστῳ Ald. Turn. αἰὲν ...ἑκάστου vel αἰεὶ ᾿δέκαστον con...j. Pauw., sed probabilior est ...lteri emendatio αἰεὶ δικαστῶν, ...am receperunt Herm. Schütz. ...th. αἰεὶ — δικάστων Glasg.

655. Accusativi non habent, ...de pendeant, est enim oratio ...νακόλουθος.

656. ᾿σκηνὰς ὅτ᾽ Ald. σκηνάς τ᾽ ὅτ᾽ Turn.

657. νεόπολιν Ald.

658. ἀνεπύργωσαν Robort. — Post τότε vulg. colon ponitur, quod in comma recte mutarunt Herm. Both. Schwenk.

661. ξυγγενὴς Glasg. sine libris. — μὴ ἀδικεῖν Guelph. Ald. Rob. Vict.

662. τὸ δ᾽ ἦμαρ Ald. Rob. τό τ᾽ ἦμαρ Grot. Glasg. Both. — De ὁμῶς pro ὁμοίως v. Lobeck. ad Soph. Aj. 1359.

663. μὴ ᾿πικαινόντων vulg. μὴ πικαινήντων Guelph. Ald. μηπικαινόντωνομοις Med. μὴ ᾿πικραινόντων Pears. μὴ ᾿πιχραινόντων Wakef. μὴ ᾿πικοινούντων Both., sed rectissime μὴ ᾿πικαινούντων emendavit Stephan., quod receperunt Glasg. Herm. Schütz.

Κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
Λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν.
Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
Ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν,
Καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
Τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
Τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
Ἔρυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον
Ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
Οὔτε Σκύθῃσιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
Κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
Αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
Ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
Ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
Ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
Καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην.

---

664. Vulgo post ἐπιῤῥοαῖσι colo interpungitur, ut κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι ad praecedentia pertineat; hinc in βορβόρῳ θ' offenderunt interpretes, et βορβόρῳ δ' emendarunt Pears. Both. βορβόρῳ γ' Wakef., sed tollitur haec difficultas, si in fine versus praecedentis fortius interpungitur, quod recte fecerunt Herm. Schütz., hic tamen male κακαῖς δ' dedit.

666. ἄναρκτον Bentl. — μήδε Med.

667. ἀστοῖς περιστέλλουσα Heath. Glasg. ἀστοὺς περιστέλλουσα H. Voss., sed nullam video mutandi causam; accusativi ἄναρχον et δεσποτούμενον a περιστέλλουσι pendent et ad σέβειν repetendi sunt. — σέθεν Med. (sed in marg. σέβειν) Reg. L. Guelph. Ald. Turn.

670. τοι omittit Rob. — ἐνδίκω Ald. ἐν δίκαις Pauw. Wakefield., quia idem vocabulum praecessit, de quo jam monitum.

672. ἀντρώπων Rob.

673. οὔτ' ἐν Σκύθῃσι οὔτε Σκύθοισι Reg. L. οι θῃσιν Ald. Turn., quo ferendum est; facilius ε lud quam hoc a librar ficisci potuit. Ita pra posita est Suppl. 307. Ι κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο. Sop R. 727. Δελφῶν κἀπὸ ibid. 754. ἀγροὺς κἀπὶ τ νομάς. Antig. 364. ποτὲ κὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν Iph. T. 392. βωμοὺς κ κίονας. cf. Hermann. a p. 854. Schaefer. ad Gr pag. 498. Reisig. Conje Aristoph. I. p. 241.

674. κερδῶν τ' Pauw. voluit Schwenk., neutr cessarium.

677. ἐξαιτεῖν Reg. L.

679. ἐπὶ διαγνῶναι R

Αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
Ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
Ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
Μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων,
Πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟΡΟΣ.

Λέγεις. ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
Βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
Θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

---

680. *αἰδουμένους* Stanl. et recentiores omnes, puncto, ut lg. post *ὅρκον* posito, quod sensum sane aptum praebet; sed cum libri omnes in *αἰδουμένοις* consentiant, circumspiciendum est, quomodo haec lectio servari possit. Servari autem potest, recepta ea interpunctione, quam Ald. exhibet, quamque in textu dedi. — *νόμον* pro *ὅρκον* g. L.

683. *κἀγώ τε* Med. Guelph. d. Turn. *κἀγώ γε* Vict.

684. *κελεύσω* Rob.

686. *μαντεύσει* Glasg. Herm. Schütz. Both. Schwenk. *μαντεύσῃ* libri omnes. — *μέλων* corrigit Pauw. *μολὼν* Heath. *νέμων* Herm. Schütz., sed *μένων* significat: *si ductus hic manseris neque huic rei te immiscere desines.*

687. *τισφάλλεται* Ald. Rob.

688. *προστροπᾶς* Ald. *προστροπαῖς* Rob.

694. *Μοίρας γε πείσας* Wakefield. *Μοίρας τ' ἔπεισας* Hermann. Schütz., qui propterea post *δόμοις* comma habet; sed *τε* ferri non potest, non enim novi aliquid additur, sed expli-

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
Ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

Σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
Οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
Ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβῦτιν νέος,
Δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
Ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΘΗΝΑ.

Ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
Ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προςθήσομαι.
Μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο.
Τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
Ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
Οὕτω γυναικὸς οὐ πρoτιμήσω μόρον,

---

catur, quod versu praecedente dictum erat. — *θ' εἶναι* Ald.

696. *χ' ὡς* Robort. *χ' ὥστε* Guelph. Ald. Turn. *χὤτε* Hermann. Schütz. Schwenk. Recepissem *χὤστε* i. e. *καὶ ὅστε*, si hujus contractionis exempla haberem.

697. *δάμονας* Rob. *πάλαι τὰς δαίμονας* Wakefield. *παλαιοὺς δὴ νόμους* Schütz. Herm. Both., sine causa.

698. *οἴω* Pauw. *οἶος* Abresch. *δόλῳ* Wakefield. *ὕπνῳ* Stanl. Schütz. Herm. *ἐν ᾧπερ ἠπάτησας* Burgess. *οἴκοι* Both. Nihil scio, quod propius ad librorum lectionem accedat, quam *ΘΟΙΝΩΝ*: *epulis fraudasti Deas veteres*, i. e. effecisti, ut nemo amplius eas colat, neque ficiis honoret.

700. *ἐμῇ* libri omnes recentiores. — *ἐχθροῖσι* Turn.

701. *καθιππάζῃ* libri *καθιππάζει* recentiores.

702. *ἐπήκους* Rob.

703. *ἀμφίβολος* Guelph Rob.

708. *θυμᾶ* Robort. — *ἅπαντι θυμῷ* cum praec bus, ut vulgo, juncta cent, quare malim fere post *θυμῷ* deleri; nam *δέ* to loco positum exempli caret.

709. *καὶ* pro *οὐ* Ald. var. lect. ap. Steph., qu

Ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
Νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
Ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
Ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φύος βλέπειν·

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν γὰρ ἔῤῥειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
Τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

ΧΟΡΟΣ.

Γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα,
Βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.

---

cepit Herm., sed sensu incommodo et repugnante v. 610.

710. *κτατούσης* Turn.

712. *ἔκβαλλε δ'* conj. Rob. in notis. — *πάλος* Vict. Canter. Stanl., sed *πάλους* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. et recentiores.

715. *ἀλλ' ὁρᾷς* Reg. L.

716. Hic quoque versus vulgo Furiis datur, sed Oresti tribuendum esse vidit Abresch., quem sequuntur Hermann. Schütz. Both. Schwenk.

717. *δ' ἄρ'* pro *γὰρ* Schütz. sine causa. — *ἐρεῖν* Guelph. *ἔριν* Ald. — *μένειν* Wakefield. Schütz. male; *τιμὰς νέμειν* est *honoribus frui*; recte Schwenk. confert *κράτη νέμειν* Soph. Oed. R. 202. 238. Aj. 995. *γῆς ἴσον νέμειν* Oed. R. 578.

718. Quatuor, qui sequuntur versus, in Ald. Turn. Choro continuantur, in Rob. Vict. Apollini tribuuntur, quod fecerunt etiam recentiores omnes. Sed mihi persuasum est, hos quoque inter Orestem et Chorum distribuendos esse, ut in textu feci; hoc enim sensus eorum postulat. — *ψήφοον* Ald.

719. *μὴ ἀδικεῖν* Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

720. *γίνεται* libri omnes, *γίγνεται* recentiores.

721. *βαλοῦσα δ'* Pears. *βληθεῖσά τ'* Bentl. Burgess. *βαλοῦσαν* Pauw. *παροῦσα* H. Voss. *βαλοῦσα* Heath. Wakef. Schütz. passivo sensu pro *βληθεῖσα* accipiunt, quod fieri non potest. Loci sensus hic videtur: *unum suffragium, quod, si abest, do-*

ΑΘΗΝΑ.

Ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
Ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
Καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
Κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν,
Οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
Ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
Σωτῆρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον,
Σώζει με, μητρὸς τάςδε συνδίκους ὁρῶν.
Ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
Τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
Ὁρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
Μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
Ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
Αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
Τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
Ἀμηχάνοισι πράξομεν δυςπραξίαις,

---

mum evertit, eam servare potest. — ὤρθωσαν Guelph. Ald. ὄρθωσεν Rob.

724. σῶσα Med. altero σα suprascriptio.

725. In Vict. post ἐστηρημένον punctum ponitur, quamobrem Pearson. μ' ἐστερημένον emendavit.

726. κατῳκοισας Guelph.

727. ἀρὴρ Rob. 'ἀνὴρ Glasg., sed hic ex iis locis est, qui clarissime demonstrant, ἀνὴρ prima producta a tragicis usurpari, nam Ἀργεῖος ὁ ἀνὴρ falsum foret.

733. πλεισθήρη Guelph. Turn. πλεισθήρῃ Ald.— χρόνῳ Ald.

734. ὁρκαμοτήσας Robort. — ἔπειμι Reg. L.

736. ἐποίσεις Reg. L. ἐποίσειν Guelph. ἐςήσειν Aldin. Turn. ἐποίσειν Rob. Vict. et recentiores. Difficile sane est eligere; ἐςήσειν quidem exquisitius videtur Seidlero ad Eur. El. 656., idque et ipse fere praeferendum duco.

737. ὑμεῖς Ald.

738. παρμένουσι Reg. L.

739. ἀμηχάνοις Guelph. Ald. — Vulgo non post δυςπραξίαις, sed post ἀθύμους interpungitur, quo factum est, ut interpretes, πράξόμεν ὁδοὺς ἀθύμους jungentes, loci sensum non intelligerent et ad emendationes confugerent. Heath. enim φράξομεν conjecit et post ὁδοὺς interpunxit, quod recepit Schütz.

Ὀδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
Τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
Ὀρθουμένων δὲ, καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
Τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ,
Αὐτοῖσιν ὑμεῖς ἴσμεν εὐμενέστεροι.
Καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολισσοῦχος λεὼς,
Πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
Σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
Καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
Ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
Ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ἰοὺ, ἰοὺ,
Ἀντιπαθῆ μεθεῖσα κραδίας σταλαγμὸν χθονὶ

---

ed comma post δυςπραξίαις abet Turn., quod recepit Hermann. et eum secutus Schwenk., ῥέξομεν autem recte explicat chol. τιμωρησόμεθα, supplenum enim est ὁρκώματα hoc nsu: *ab iis, qui jusjurandum eum violabuut, poenas sumam risjurandi violati impedimen-, quae eis objiciam.* Quamam fateor, nonnihil difficultis movere dativum τοῖς παρβαίνουσι. Aliter locum accepit oth., qui jungit πράξομεν, ὡς τοῖς μεταμέλῃ *impedimentis jectis efficiam, ut eos laboris eniteat*, sed neque sic dativus e satis est expeditus.

740. θαρ' ὄρνιθας Guelph. ld. Turn.

741. μεταμένη Ald.

742. ὀρθουμένοις Turn., quod robant Pauw. Heath. Wakeld. Schütz. Both. genitivum chwenkius ex constructionis utatione defendit; sed quamam non ignoro, orationem inrdum ita vari, ut genitivi absoluti pro alio casu positi videantur, hoc tamen vix fieri potest, ubi aliud participium, ut nostro loco, copula καὶ annexum, alio casu sequitur. Nec tamen genitivum illum suspectum habeo, sed generis neutrius esse puto: *si autem res recte agitur, urbemque Minervae colunt etc.* Ad ὀρθουμένων genitivus subjecti omissus est, quod in ejusmodi dictione solenne, ut v. 645. λελεγμένων.

743. ἀεὶ Ald. αἰεὶ Rob. Turn. Vict.

744. ἰσόμεθ' conj. Heath., ἰσμὲν obelo notavit Glasgov. 2., sed causam non video. — εὐμενέτεροι Ald. ἀσμενέστεροι Rob.

746. ἔχοι Hermann. Schütz. Both., nescio qua de causa.

749. κἀκχειρῶν Ald.

752. ἰὸν ἰὸν Med. Guelph. var. lect. ap. Steph.

753. ἀντιπενθῆ Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. Herm. Schütz. ἀντιπαθῆ Reg. L. var.

Ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ, λιχὴν ἄφυλλος,
Ἄτεκνος, ὦ δίκα, πέδον ἐπισύμενος
Βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
Στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύσοιστα
Πολίταις πάθον,
Ἰὼ, μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

Ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
Οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
Ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
Ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
Αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,

---

lect. ap. Steph. Canter. Stanl. Glasgov. Schwenk. Versu 780. plurimi libri in ἀντιπαθῆ consentiunt, quod quia metro convenientius est, hic quoque recepi. — κραδίας pro vulg. καρδίας dedi metri causa. — χθόνια φόρον Aldin. χθονὶ ἄφορον Turn. χθονιαφόρον Rob. Vict. Schol. Cant. Stanl. Glasg., quod nihil est. χθονὶ ἄφορον Herm. Schütz., sed quum versum ita dederint σταλαγμὸν χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ, hiatus exortus est, cujus evitandi causa χθόνιον legi posse monet Herm. El. metr. p. 251. Sed sublata est difficultas ea, quam dedi, versuum distinctione.

755. ἰὼ δίκα vulgat. ὦ δίκα Herm. Schütz. Both., nescio qua de causa. Ego autem ita scripsi, ut versus sit dochmiacus. Lachm. de chor. syst. p. 93. senarium dedit: λιχὴν ἄφυλλος ἄτεκνος, ὦ δίκα δίκα. — ἐπέσσυμος Ald. ἐπεσύμενος Robort. ἐπεσσυμένος Turn. Vict. Canter. Stanl. Glasg. ἐπισύμενος Med. Herm. Schütz. Both. Schwenk. Lachm.

756. κλῖδας Rob. — βαλεῖν vulg. βαλεῖ Turn., quod recte receperunt Hermann. Glasgov. Schütz. et rell.

757. τί γένωμαι; Hermann. Schütz., quod falsum esse arguit metrum, de quo vid. Herm. El. metr. p. 254. et 265. Nisi jungendum est τί ῥέξω, γένωμαι; ut τί ad utrumque pertineat, γένωμαι corruptum haberi debet, ut nonnullis visum est. γελῶμαι emend. Tyrwhitt. Lachm. πένωμαι; Both.

758. πολίταις ἔπαθον vulgat. πολίταις πάθον Herm. Schütz. Lachm. πολῖται, ῎παθον mavult Buttler.

759. μεγάλα τοι vulg. μεγάλατοι Aldin., quod unice verum est, et receperunt Glasg. Lachm. cf. v. 786.

760. ἀτιτοπενθεῖς Lachmann., quod non est necessarium.

761. πείθεσθαι Guelph. πείθεσθε Ald. Rob. — βαρυτόνως Ald. — Post hunc versum in Farn. lacuna est usque ad v. 787.

763. ἀτιμίας Ald. Turn.

764. παρῦν Turn. err. typ.

765. θ' ὁ θήσας Med. θ' ἡθήσας Ald. ὁ θήσας Rob.

Ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
Ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
Σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
Τεύξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
Βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
Ἐγὼ γαρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
Ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
Λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
Ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς αόμους ἀνάλ.
Καθιππάσασθε, κὰκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
Ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
Ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ἰοὺ, ἰοὺ,
Ἀντιπαθῆ μεθεῖσα κραδίας σταλαγμὸν χθονὶ
Ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ, λιχὴν ἄφυλλος,

---

767. δέ τε τῇδε γῇ Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. — μὴ omittunt Guelph. Ald. Rob.

768. σκήψασθε Turn. σκήψητε legi jubet Elmsl. ad Eurip. Med. 93., sed non animadvertit, omnibus locis a se allatis dici: μῆνις, χόλος, ὀργὴ σκήπτει vel κατασκήπτει εἴς τινα vel τινί, nostro autem loco σκήπτεταί τις κότον τινί.

769. δαιμόνων sensu caret, nam quod Schwenk. dicit, σταλάγματα δαιμόνων significare: σταλάγματα, *quae scilicet vulgo* δαιμόνων *dicebantur*, id nihil est. δαΐων conj. Pauw. πλευμόνων Wakef. Herm. Schütz., quod parum probabile est. δυσμενῶν Burgess. δαιμονοσταλάγματα Both. Si pro λαιμός alia etiam forma λαιμών in usu esset, conjicerem λαιμόνων. — στενάγματα var. lect. in Reg. L. et ap. Schol.

770. αὐχμοὺς emend. Scalig. et Spanh. ad Callim. hymn. Dian. 125., male.

771. πάνδικος Ald.

772. ἐνδίκους Heath. Herm. Schütz. sine causa.

773. αἰσχάραις Ald.

776. χειρῶν εἵλετε Guelph. Aldin.

779. ἰὸν ἰὸν Med. Reg. L.

780. ἀντιπαθῆ Med. Reg. L. Aldin. Rob. ἀντιπενθῆ Turn. Vict. Herm. Schütz. — καρδίαν Turn. καρδίας rell. v. vers. 753.

781. χθόνια φόρον Ald. χθονὶ ἄφορον Turn. χθονιαφόρον Rob. Vict. v. vers. 753.

782. ἰὼ δίκα vulg. v. vers. 754. — ἐπεσσύμος Ald. ἐπεσσυμένος Robort. Turn. Vict. ἐπισύμενος Med. v. vers. 754.

Ἄτεκνος, ὦ δίκα, πέδον ἐπισύμενος
Βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
Στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύςοιστα
Πολίταις πάθον,
Ἰὼ, μεγάλατοι κόραι δυςτυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

Οὐκ ἔστ᾽ ἄτιμοι, μηδ᾽ ὑπερθύμως ἄγαν
Θεαὶ βροτῶν στήσητε δύςκηλον χθόνα.
Κἀγὼ πεποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
Καὶ κλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
Ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐςφραγισμένος·
Ἀλλ᾽ οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ᾽ εὐπειθὴς ἐμοὶ
Γλώσσης ματαίας μὴ ᾽κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
Καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
Κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
Ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
Πολλῆς δὲ χώρας τῆςδ᾽ ἔτ᾽ ἀκροθίνια,
Θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους,
Ἔχουσ᾽ ἐς αἰεὶ τόνδ᾽ ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,

---

783. *βαλεῖν* Ald. Rob. Vict. ut v. 755.

784. *δύποιστα* Ald.

786. *μεγάλατοι* Ald. Rob. v. vers. 759. — *δυςτυχαῖς* Ald.

788. *ἀγὰν* Ald.

791. *κλεῖδας* vult Schwenk. sine causa.

792. *ἐν οἷς* Schütz. male. Constructio est *πρὸς τὸ νοούμενον*, cujus multa exempla congessit Schwenk.

793. *ἐπειθὴς* Ald.

796. *κοίματος* pro *κοίμα* Ald. *κῦμα* Rob.

798. *τῆςδε τἀκροθίνια* vulg. *τῆςδε τἀκροθύνια* Turn. *τῆςδ᾽ ἔτ᾽ ἀκροθίνια* Aldin. et sic ex emend. Herm. Schütz. recte.

799. *θύη* vulg. *θύη* Ald. Rob. et sic ex emend. Stanleji Pauw. Wakefield. Herm. Schütz. Both. Glasg. 2. recte. Sed post *θύη* vulgo comma ponitur, quod post *ἀκροθίνια* recte posuerunt Pauw. Wakef. Glasg. 2. - *τέλος* Guelph. Ald. Turn.

800. *ἐς ἀεὶ* Rob. Glasg. *ἐςαιεὶ* Herm.

802. *ταλαίφρονα* Herm. Schütz. Lachm. *ταλασίφρον᾽ ἐμὲ* Both., sed nihil mutaverim, *παλαίφρονα* secundam corripit, ut *γεραιὸς, κρυφαῖος* v. Seidl. de vers.

Ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
Ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
Πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον.
Οἵ οἵ, δᾶ φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
Δυςπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

Ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
Καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
Φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.

---

dochm. p. 101. — κατὰ γᾶς habet Herm. El. metr. p. 370., quod fere necessarium videtur.

803. φεῦ post ἀτίετον vulgo non recte poni, metrum docet; turbat enim dochmium. Herm. Schütz. Lachm. illud post οἰκεῖν collocant, sed posuerim potius versu sequente post μένος, ubi syllaba brevis in fine dochmii fulcrum desiderat; versus enim sic constituendos puto:

ἀτίετον μύσος. πνέω τοι μένος, φεῦ
ἅπαντά τε κότον. οἶ οἶ, δᾶ φεῦ.

In priore versu φεῦ ita extra versum positum puto, ut v. 801. Posterioris versus metrum idem est, quod v. 802. et 806., constat dochmio et anapaestico monometro. — μῖσος Ald. Turn. μῦσος Rob. Stanl. μύσος recte Vict. Cant. et recentiores.

805. οἵ οἵ Ald.

806. πλευρᾶς Rob. De plurali hujus vocabuli, quem damnat Elmsl., v. Herm. ad Soph. Aj. 1389.

808. τιμῶν δαμαίαν Reg. L. τιμᾶν θαμαίαν Guelph. τιμῶν δαμαίων Ald. Rob. τιμᾶν δαμίαν Turn. Vict. Glasg. τιμᾶν δαμιᾶν Herm. Schütz. Lachm. Schwenk. recte. δαμιᾶν synizesin pati puto, ut versus sit dochmiacus dimeter.

809. δυςπάλαλοι Guelph. Ald. — δόλῳ Med. δόλῳ (οι) Turn.

810. γερατέρα Reg. L.

811. καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' Vict. Cant. Stanl. Glasg. Herm. Schütz., sed καίτοι μὲν σὺ κάρτ' Guelph. καίτοι μὲν σὺ γάρ τ' Ald. Rob. καίτοι σὺ μὲν κάρτ' εἶ γ' Turn. κἂν εἶ γε μὴν σὺ κάρτ' Casaub. καὶ τοι μὲν εἶ σὺ κάρτ' Abresch. καὶ τῷ γε μὴν σὺ κάρτ' Wakefield. καίτοι τὰ μὲν σὺ κάρτ' Herm. ad Viger. p. 841. καίτοι γε μὲν σὺ κάρτ' Schwenk., totum versum ejecit Both. Quid antiquitus lectum sit, pro certo confirmari non potest. Vulgatam lectionem falsam esse non dubito, Turnebiana versui satisfaceret, nisi ex conjectura fluxisse videretur, et εἶ incommodum esset.

Ὑμεῖς δ᾽ ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα,
Γῆς τῆςδ᾽ ἐρασθήσεσθε· προὐννέπω τάδε.
Οὑπιῤῥέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
Ἔσται πολίταις τοῖςδε. καὶ σὺ τιμίαν
Ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
Τεύξῃ παρ᾽ ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
Ὅσην παρ᾽ ἄλλων οὔποτ᾽ ἂν σχέθοις βροτῶν.
Σὺ δ᾽ ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
Μήθ᾽ αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
Νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
Μηδ᾽ ἐξελοῦσ᾽ ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
Ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη
Ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.

---

813. ἀλλόφυλλον Rob. — ἐλθοῦσα Rob.

814. ἐρασθήσευσθε Guelph. ἐρασθήσεσθε Ald. — προὐνέπω Ald. Herm.

815. ὁ ὑποῤῥέων Rob.

818. τεύξῃ libri omnes. τεύξει recentiores. — στόλον Guelph. Ald.

819. σχέθης Ald. — βροτοῖς Reg. L.

820. τῆς ἐμοῖσι Rob.

822. ἀοίνους Guelph. Ald. Rob. ναίων ἀοίνοις conj. Rob. παροίνοις legendum putat Schütz., qui locum hunc non magis quam scholiastae verba intellexit. Minerva precatur Furias, ne efficiant, ut juvenes, vel non ebrii, sanguinolentas rixas conserant, utque abripiantur furore, non ex vino nato, sed a Furiis injecto. Idem voluit etiam Schol., cujus verba satis perspicua non video quomodo a plerisque interpretibus potuerint non intelligi.

823. Vulgatum ἐξελοῦσ᾽ sensu caret, et frustra laborarunt, qui illud explicare conati sunt; quis enim aut Heathii rationem probare potest, qui interpretatur: *neque, tanquam exsecueris cor gallinaceum, illud inseras civibus meis, Martem scilicet etc.*, aut Schwenkii, qui breviter dictum putat pro ἐξελοῦσα φρένας καὶ ἀναπτερώσασα καρδίαν ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων? Sed neque emendationum, quas tentarunt, ulla satisfacit, omnes enim aut nimium a librorum lectione discedunt, aut sensum minus aptum praebent. μηδ᾽ ἐκχέουσ᾽ Pauw. μηδὲ πτεροῦσ᾽ Wakefield. μηδ᾽ ἐξέδουσ᾽ Herm. μηδὲ ζέουσ᾽ Jacobs. μηδ᾽ ἐξόρουσ᾽ Schütz. Both. μηδ᾽ ἐξαγοῦσ᾽ Burg.

824. ἐμοῖσιν ἀστοῖσιν Med. ἐμοῖσιν αὐτοῖσιν Guelph. Aldin. Rob. ἐμοῖς αὐτοῖσιν Turn. — ἱδρύσῃ κόρῃ Guelph. Ald. Turn. ἱδρύσῃ βάρῃ Rob. var. lect. ap. Steph. ἱδρύσῃ κάρα Vict. ἱδρύσῃς Ἄρη ex emendatione Stephani et Canteri recentiores recte.

825. ἐλλήνους pro ἀλλήλους Ald. ἕλληνας Turn.

Θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
Ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
Ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
Τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
Εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,
Χώρας μεταςχεῖν τῆςδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, ἀνάλ.
Ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν
Ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
Πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον.
Οἶ οἶ, δᾶ φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
Δυςπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

Οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά·
Ὡς μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
Θεὸς παλαιὰ, καὶ πολισσούχων βροτῶν,
Ἄτιμος ἔῤῥειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
Ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας,

---

826. οὐ μῶλος παρών Wakef. ...hütz. ἢ μόλις παρών Herm. ... δόμοις παρών Burg. Buttler. ...d nihil mutandum est; sen... ...m, quem jam recte explicat ...hol., perspexerunt Pauw., ...rmann. ad Viger. p. 788. et ...hwenk.: *bellum foris sit, sed ...is vicinum*, i. e. non nimis ...ginquum, ne eo proficiscen... ...cives majoribus incommodis ...mantur, neve procul a pa... ...ae finibus moriantur.

827. ἔσται Med. ἔστι Reg. L.}
828. ἐν οἰκίου Ald.

829. ἱλέσθαι Rob.

832. Eaedem sunt in hoc carmine variae lectiones, quae in superiore, nisi quod v. 833. κατά τε γᾶν legitur in Med. Rob., v. 840. δῆλοι in Ald.

841. καλοῦμαί σοι Farn.

842. νεοτέρας Rob.

843. πολισσοῦχον Ald. πολισσοῦχος Turn. et var. lect. ap. Steph., quod receperunt Herm. Schütz., nescio quo sensu. Jungendum est παρ' ἐμοῦ καὶ πολισσούχων βροτῶν.

844. ἔρειν Ald.

Γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
Σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν
Οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει
Μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.
Ἔξεστι γάρ σοι τῇδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς
Εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν;

ΑΘΗΝΑ.

Πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘΗΝΑ.

Ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.

---

846. μείληγμα Ald. — Offenderunt hoc loco interpretes, qui propter genitivum Πειθοῦς etiam μειλίγματος et θελκτηρίου dici debuisse putabant; sed Πειθοῦς σέβας circumscriptione est dictum pro Πειθώ (cf. Pors. ad Eurip. Med. 750.), itaque recte deinde nominativi apponuntur.

847. μένεις Guelph.

848. οὔτ' ἂν vulg. male. οὐκ ἂν Pears. Herm., sed legendum est οὐ τἂν, saepissime enim in apodosi post εἰ ponitur τἄν. v. Index s. v. — ἐπιῤῥέπεις Guelph. Ald. — πόλοι Rob.

849. κότον τε Ald. κότον ποτ' Turn.

850. τῇδέ γ' ἀμοίρου Reg. L. Guelph. Ald. τῇδε δ' ἀμοίρου Rob. τῇδέ γ' εὐμοίρου Turn. Vict. τῇςδέ γ' ἐμμοίρῳ χθονὸς conj. Canter. τῇςδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς Pauw. τῇςδέ γ' ἐν μοίρᾳ χθονὸς Pears. probante Buttlero. τῇδ' ἐπ' εὐμοίρου χθονὸς Wakef. τῇδε γ' ἔμμοιρον χθονὸς Herm. Schütz. τῇςδέ γ' ἐμμόρῳ χθονὸς ex Schützii emendatione Both. τῇςδ[...] χθονὸς Burgess. ex e[...] Dobraei in Classical [...] p. 654. Vulgata non [...] modo defendi poss[...]t, est adverbium lo[...]: rum, ut sensus sit: tibi in hac terra b[...] ratae esse.

852. ἀθεῖνα Aldi[...] Guelph. Ald. Rob., [...] bo. — ἕξειν legi vul[...] Mus. crit. Cantabr. [...] sine causa.

853. οἰζύος vulg. [...] Turn. et recentiores [...] praef. ad Eur. Hecub[...] δεύχου Ald.

854. καὶ δὴ δέδεγ[...] accepisse. v. Herm. [...] p. 839. Elmsl. ad E[...] 380.

855. μήτ' ἰν' Ald. [...] νεῖν vulg. εὖ σθενεῖν [...] ἀθενεῖν Rob., hinc p[...] θενεῖν, quod ex conj[...] receperunt Pauw. H[...] kefield. Glasg. et rec[...]

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ τοῦτο πράξεις, ὥςτέ με σθένειν τόσον;

ΑΘΗΝΑ.

Τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ προπαντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου;

ΑΘΗΝΑ.

Ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.

ΑΘΗΝΑ.

Τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους.

ΧΟΡΟΣ.

Τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;

ΑΘΗΝΑ.

Ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
Καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,
Ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα
Εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
Καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίῤῥυτον,

---

857. σέβοντι Ald — ξυμφορὰς Glasg. invitis libris.

858. μή μοι Reg. L. — πρὸ παντὸς vulg. sine senau προπαντὸς ex sen... Abreschii ...hütz. Both.. ...e Schwen..., recte.

859. ἔξεστιν Guelph. Aldin... Interrogationis signum in ...e versus habent Rob. Viot.

861. τοὶ γὰρ vulgat. τοιγὰρ ..., quod rec... recepit Both ἐπι... ...σῃ li' omnes. ἐπι... recentiores.

862. τί μ' οὖν ἄνωγας Glas... v. 2., quae emendatio non ...gis necessaria est, quam Blom... Sept. Th. 190. et Heathii Suppl. 302. — τῇδ' εὐφημῆσαι Ald. τῇδε φημῆσαι Turn.

863. Post ὁποῖα interrogationis signum in quibusdam exemplaribus se invenisse testatur Steph. — νείκης scribendum videtur Hermanno ad Soph. Aj. 955., sed νίκης μὴ κακῆς unice verum puto; vicerunt enim Furias Minerva ejusque cives, sed ea victoria non est mala, ex qua victor male habere victum et interficere solet, sed bona, ita ut victi in gratiam et amicitiam recipiantur.

865. Comma post ἀήματα recte sustulerunt Herm. Schütz.

867. βροτῶν vulg. βοτῶν ex

Ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
Καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
Τῶν δυςσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
Στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην,
Τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
Τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγω
Πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
Τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, στρ. ά.
Οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
Τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς,
Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
Ῥυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων.
Ἅι τ' ἐγὼ κατεύχομαι,
Θεσπίσασα πρευμενῶς,
Ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους

---

emend. Stanl. recte Pauw. Heath. Wakef. Schütz. Herm. Both.

868. *εὐθενοῦντας* Guelph. Ald. *εὐθινοῦντας* Rob.

870. *ἐκφοροτέρα* Ald. — Inutiles hic turbas moverunt interpretes, et Schützius quidem hunc versum post v. 872. collocandum putat, sed nexus sententiarum bene procedit: *impios autem vehementius persequere, nam instar hortulani bonorum genere contenta sum; hi mihi sufficiunt, mali autem quominus exstirpentur non recuso.* Fatendum tamen est vocabulum *ἐκφορωτέρα* obscurum et minus aptum videri; fortasse *ἐκφθορωτέρα* legendum.

871. *φῖτυ, ποιμένος* vulg. *φιτυποιμένος* Aldin. Turn., quod recte receperunt Glasg. Herm. Schütz. Schwenk. — Hunc et sequentem versum Choro tribuit Rob.

873. Hunc et sequentes versus Choro tribuit Ald. — *τοιαῦτας οὗτοι* Aldin. *τοιαῦτά σ' οὗτοι* Guelph. Turn. Litteras *ουστι* lacuna hausit in Reg. L. *τοιαῦτα σοῦ 'στι* Rob. Vict. et recentiores omnes praeter edit. Glasg., ubi recte *σοὔστι* exaratum est.

874. *ἀγόνων* Ald.

875. *τὴν* Guelph. Ald. Turn.

880. *ῥυσίβολον* Guelph. Ald. Turn. — Post *Ἑλλάνων* comma ponunt Abresch. Hermann., post *ῥυσίβωμον* Both. neutrum placet.

882. *αἶτ'* Guelph. *αἶτ'* Ald. *κατ' εὔχομαι* Ald.

884. *ἐπισσύτους* Ald. *ἐπισσύκτους* Turn. — *βίου* metri causa ejiciunt Wakef. Both., sed in

αίας ἐξαμβρόσαι
αιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΘΗΝΑ.

άδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖςδε πολίταις σύστ. ά.
ράσσω, μεγάλας καὶ δυςαρέστους
αίμονας αὐτοῦ καταναssαμένη.
άντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
λαχον διέπειν. ὁ δὲ μὴ κύρσας
αρέων τούτων, οὐκ οἶδεν ὅθεν
ληγαὶ βιότου * * *.
ὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν

)hico potius aliquid de-
letur.
ἐξ ἀμβρόσαι Rob. Quum sensu careat, varia ten- litores. ἐξαμβλῶσαι Pear- αμβρῦσαι Pauw., quod ınt Schütz. Hermann. k. ἐξαμβρύσειν Both., le dubito, an hoc non rim transitivam habere, ic desideratur. ἐξαμφῦ- gess. Fortasse ἐξαρόσαι m est, quod metro certe ugnaret, vid. Herm. El. 234. sqq.
Anapaestica haec syste- erspicuum est antistro- sse hoc ordine: ά. β΄. ά. Tentavit quidem et kius hanc responsionem re, sed satis inepte hunc dedit: ά. μεσ. β΄. β΄. ά. discere poterat ab Her- El. metr. p. 379. 59.
lυςαρέτους Ald.
καταναcαμένη Ald. De ıe vid. Elmsl. ad Eurip. i3. et 814.
Verba ὁ δὲ μὴ κύρσας τούτων repugnare viden- ıentibus, quare mutata editoribus. ὁ δὲ δὴ κύρ- ant Pauw. et Heath. probante Buttlero. ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων ἀτῶν Herm., quod sensum non adjuvat, neque omnino ferri potest propter masculinum βαρέων. ὁ δὲ μὴ κύρσας πρᾴων τούτων Schütz., quod parum probabile est. Sed omnino in βαρέων vitium latere videtur, cujus loco constructio βαρειῶν postulat. Quid vero legendum sit, pro certo affirmari non potest propter lacunam, quae est in versu sequente.

893. Quatuor syllabas in fine versus excidisse, quae paroemiacum efficerent, docet antistrophicus, et sensus non absolutus.

894. ἀμπλακήματα libri omnes, quod metri causa in ἀπλακήματα mutarunt Ask. Pauw. Schütz. Herm. Glasg. Et profecto nisi credimus Seidlero de verss. dochmiac. p. 25., ἀμπλάκημα primam brevem habere posse, putandus est Aeschylus ab ea forma, qua uti solet, metro cogente recessisse. Primam corripi in ἀμπλακὼν vel ἀπλακὼν scribi postulat metrum Eur. Alcest. 248. ἀμπλακὼν ἀλόχου, ubi Monk. ἀπλακὼν dedit, Wüstemann. ἀμπλακὼν non mutavit, et Iph.

Προς τάςδ᾽ ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος,
Καὶ μέγα φωνοῦντ᾽
Ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟΡΟΣ.

Δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. ά.
Τὰν ἐμὰν χάριν λέγω·
Φλογμός τ᾽ ὀμματοστερὴς
Φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων·
Μηδ᾽ ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νοσος·
Μῆλά τ᾽ εὐθενοῦντ᾽ ὥραν,
Ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις,
Τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος * *

Aul. 124. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀμπλακών. In re incerta librorum veterum auctoritatem secutus sum.

895. σιγῶν δ᾽ Herm. Schütz. Both. contra librorum auctoritatem, et sensu depravato; σιγῶν ὄλεθρος est appositio praecedentium. — σιγὼν Ald.

896. μεγαφώνους τ᾽ Ald. μεγαφώνους Turn.

900. φλοιγμὸς Med. Ald. Rob., in Ald. Rob. omisso τ᾽. φλογμὸς δ᾽ Herm. Schütz. Both. male.

901. τόπον Robort. τόκων Schütz. τὸ πᾶν Both. neutrum recte. φυτῷ θ᾽ ὁ μὴ πορῶν ῥόου ποτὸν Burgess.

903. αἰανὸς Schütz. forsitan errore.

904. μᾶλα Schütz. Hermann. Both. sine libris. — εὐσθενοῦντ᾽ Ald. εὐθυνοῦντ᾽ Rob. — εὐθενοῦντα γᾶ conj. Dobraeus in *Classical Journal* III. p. 654., quod non displicet, sed propter sequentia incertum est.

905. σὺν Herm. Schütz. contra librorum auctoritatem. — διπλοῖς vulg., quod metro jubente in διπλοῖσιν mutarunt Stanl. Pauw. et omnes deinceps.

906. τεταγμένῳ Ald. — γόνον Turn. Interpungunt Ald. Turn. ante πλουτόχθων, Rob. post hoc vocabulum, Vict. ante γόνος. Omnino sensus hujus loci obscurus est propter lacunam, quam in hoc versu esse docet metrum. γαῖα initio versus addi voluit Stanl., τρέφοι πέδον Wakefield. χώρα τρέφοι Hermann. Schütz. μῆλα δ᾽ εὐθενοῦντα γᾶ ξ. δ. ἐ. τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ, γάνος τε πᾶς πλούτου θεῶν ἑρμαίαν εὐμενῶν δόσιν τίοι Burgess. Sed ex nulla harum lectionum sensum sufficientem video nasci. Lachm. pag. 46. in fine versus addidit γόνον, quod propter lectionem Turn. probabile est. Id si verum esset legerem: μῆλά τ᾽ εὐθενοῦντ᾽ ἄγαν ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ γόνος γόνον πλουτόχθων, ἑρμαίαν δαιμόνων δόσιν τιοί. Sed certi nihil constitui potest, nisi lacuna ex codd. expleta erit.

Πλουτόχθων ἑρμαίαν
Δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘΗΝΑ.

Ἦ τάδ᾽ ἀκούετε, πόλεως φρούριον, συστ. β'.
Οἷ᾽ ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
Πότνι᾽ Ἐρινὺς παρά τ᾽ ἀθανάτοις,
Τοῖς θ᾽ ὑπὸ γαῖαν, περί τ᾽ ἀνθρώπων
Φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
Τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ᾽ αὖ δακρύων
Βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀνδροκμῆτας δ᾽ ἀώρους ἀπεννέπω τύχας, στρ. β'.
Νεανίδων τ᾽ ἐπηράτων
Ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι᾽ ἔχοντες
Θεαὶ, τῶν Μοῖραι
Ματροκασιγνῆται,
Δαίμονες ὀρθονόμοι,
Παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,

---

907. *πλουτόχθω νερμαίαν* Ald.

908. *τίσι* Ald. Rob.

910. *οἷα ἐπικρανεῖ* Med. Guelph. ld. *οἷ᾽ ἐπικρανεῖ* Rob. Turn. ict. *οἷ᾽ ἐπικραίνει* auctore awio recentiores, addito inrogationis signo ex sententia breschii. — *γὰρ* om. Rob.

911. *ἐριννὺς* Med. Rob. *ἐρνυ-* Ald. — *ἀθάτοις* Reg. L.

913. *διαπράσσουσι* vulg. *δια-ράσσουσιν* Guelph. Ald. Rob. erm. Glasg. Both. Schwenk. omma omittunt Herm. Schütz. chwenk., constructionem male rbantes. Offensi videntur verbo *απράσσουσιν* absolute posito, od commovit etiam Bothium, t *τελέως* in *τὸ τέλος* mutaret. d nihil video offensionis.

914. *δ᾽ αὖ κρύων* Med. Reg. L. uelph. Rob. var. lect. ap. Vict.

916. *ἀνδρομῆτας* Ald. — *ἀώροις* Rob. var. lect. ap. Steph.

918. *ἔχουσαι* Pearson. Pauw. *ἔχοντας* Schütz. Both., sed constat a tragicis participia masculina cum substantivis feminini generis conjungi, v. Brunck. ad Eur. Med. 316. Jakobs. ad Anthol. Palat. III. 578. 904.

919. *θεαὶ καὶ Μοῖραι* Herm. Schütz. *θεοὶ καὶ Μοῖραι* Buttler. *θεόθεν Μοῖραι* Both., sed horum nihil probari potest. Certas quasdam Deas, quarum cognatae sunt Parcae, invocare videtur Chorus, fortasse Horas, quod suspicatur Hermann. apud *Blümner über die Idee des Schicksals* pag. 71. Certe mutandum nihil est.

912. *μηγάκοινοι* Med. Reg. L. Ald. Rob.

Παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
Ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
Πάντᾳ τιμιώταται θεῶν.

ΑΘΗΝΑ.

Τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως μεσῳδός.
Ἐπικραινομένων γάνυμαι· στέργω δ'
Ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν
Καὶ στόμ' ἐπωπᾷ πρὸς τάσδ' ἀγρίως
Ἀπανηναμένας· ἀλλ' ἐκράτησε
Ζεὺς ἀγοραῖος. νικᾷ δ' ἀγαθῶν
Ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟΡΟΣ.

Τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν ἀντ. β'.
Τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
Μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
Δι' ὀργὰν ποινὰς,
Ἀντιφόνους ἄτας,
Ἁρπαλίσαι πόλεως.
Χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
Κοινοφελεῖ διανοίᾳ,

---

923. ἐπικριθεῖς Reg. L. ἐπιβριθαῖς Ald. Comma, quod vulgo post hoc vocabulum ponitur, recte ad finem versus sequentis transposuerunt Hermann. Schütz. Both. Schwenk.

924. ἔνδικος Rob.

925. πάντα vulgat. πάντων Turn. Both. πάντᾳ Glasgov. Herm. Schütz. παντᾶ Schwenk.

927. χάνυμαι Guelph. Ald.

929. ἐπώπα Schütz. Both. male.

930. ἐκράτησεν Ask. Both. sine causa.

933. τόνδ' ἄπλειστον Aldin. τήνδ' ἄπληστον Turn. τάνδ' ἄπληστον Vict. τὰν δ' ἄπληστον Rob. et sic recte recentiores. — μήτ' pro μήποτ' Rob.

934. ἀπεύχομαι Reg. L. ἐπαύχομαι Robort. — πολιτᾶν pro βρέμειν Turn.

935. μήδ' ἐπὶ θυσακόνις Ald. ex confusione litterarum O et Θ. — πολιτῶν Ald. Turn.

937. ποινᾶς auctore Pauwio Herm. Schütz., sed post ποινὰς distinguendum est, ut sequentia appositionem contineant.

938. De optativo ἁρπαλίσαι v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 410. ed. min.

939. ἀντιδοῖεν vulg. ἀντιδιδοῖεν, quod metrum postulat, Med. Guelph. Rob. et sic recentiores.

940. κοινωφελεῖ vulg. contra metrum. κοινοφιλεῖ Hermann. Schütz. Both. Schwenk., quae

Καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
Πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘΗΝΑ.

Ἆρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς — ἀντισύστ. β'.
Ὁδὸν εὑρίσκει; ἐκ τῶν φοβερῶν
Τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ
Τοῖσδε πολίταις. τάσδε γὰρ εὔφρονας
Εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες,
Καὶ γῆν, καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον
Πρέψετε πάντες διάγοντες.

ΧΟΡΟΣ.

Χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου. — στρ. γ'.

---

necessaria est emendatio,
Ald. κοινοφελεῖ praebeat,
non dubito quin verum

. ἄρα vulg. ἀρὰ Pearson.
Wakef. utrumque inepte.
Ierm. Schütz. — φρονοῦσι-
σι vulg. φρονοῦσιν Guelph.
φρονούσης Rob. εὑρίσκεις
t. ex conjectura, in cod.
etiam εὑρίσκει invenit.
ta sensu caret, quem re-
re conati sunt interpretes.
οῦσι-εὑρίσκειν Pauw. Heath.
field. Schwenk., ita etiam
., ubi tamen post εὑρίσκειν
ungitur; ut φρονοῦσι cum
αις jungi videatur. φρο-
-εὑρίσκεις; Herm. Schütz.
σύνῃ-εὑρίσκει Both. φρο-
εὖ-εὑρίσκεις; Buttl. ἄρτι
νοῦσ' εὖ-εὑρίσκεις; Burg.
ρίσκει quidem, in quo li-
omnes consentiunt, sane
ri debet et potest, Minerva
etiam supra v. 910. tertia
na singularis de Furia uti-
iiatus autem interrogatione
e sententiae excusatur, v.
r. de verss. dochm. p. 80
Participium autem φρονοῦ-
ifficultatem movet, cujus
φρονούσης ex Rob. non du-
m reponere, si id ex co-

dice profectum esse certum esset, ut puto, quum de conjecturis semper moneat Robortellus. Sic enim apte omnia procederent: ἆρά φρονούσης γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει;

946. εὔφρανας Ald. εὐφρόνως Rob.

947. αἰεὶ vulg. ἀεὶ Ald. Rob. Glasg.

948. ὀρθοδίκαιοι Hermann. Schütz., sed causam mutationis non magis video, quam qua commoti versu sequente iidem πάντως pro πάντες dederunt, obsequente Bothio.

950. χαίρετ' semel vulgo. χαίρετε χαίρετ' Turn., quod auctore Heathio propter antistrophicum receperunt Schütz. Hermann. Semel tantum habet Both., qui legit χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου et in antistr. χαίρετε δ' αὖθ' ἐπιδιπλοΐζω. Buttlerus legi vult χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι et antistr. χαίρετε χαίρετε δ' αὖθις, ejectis vocabulis πλούτου et ἐπιδιπλοΐζω, quod vix probari potest; tamen in Glasg. ἐπιδιπλοΐζω uncis inclusum est, idque ut ejiciatur primus suasit Pauw., ex adscripta parepigraphe ἐπιδιπλοίζει natum ratus. Assentitur etiam Schwenk.,

Χαίρετ' ἀστικὸς λεώς,
Ἴκταρ ἥμενοι Διὸς,
Παρθένου φίλας φίλοι
Σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
Ὄντας ἅζεται πατήρ.

ΑΘΗΝΑ.

Χαίρετε χ' ὑμεῖς· προτέραν δέ με χρὴ ἀντισύστ. ά.
Στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν.
Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν
Ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
Κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
Χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
Πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.

---

improbat autem Herm. de verss. spuriis p. IX. *χαίρετ' ἐναισίμως πλουτῶν* et in antistr. *χαίρετ', ἔπος διπλοῦν ἄζω* Burg. — *χαίρετ' ἐραισιμίαις* Ald. Turn. *χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις* Rob. Vict., sed Rob. in erratis pro *αἰσιμίαις* legi jubet *ἀζημίαις*. Et hoc *ἀζημίαις* receperunt Heath. Herm. Schütz., qui antistr. *ἐπιδιπλοίζω* legunt. Sed *ἐπιδιπλοΐζω* habent libri omnes, praeterea *ἀζημίαις* illud correctioni simillimum est, neque placent versus ita constituti numeri. Quare legi mallem *χαίρετε, χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου*, et antistr. *χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθ' ἐπιδιπλοΐζω*. Si quis autem hoc *αὖθις* mutari nolit et *ἀζημίαις* verum putet, certe *ἀζημίαισι* legendum erit, ut *ἐπιδιπλοΐζω* servari possit.

951. *ἀστυκὸς* vulg. *ἀστικὸς* Ald. Rob. Turn., quod recepi. *ἀττικὸς* Erotian. Lex. s. v. *ἴκταρ*, probante Bothio.

952. *ἴκτ' ἀρ'* Ald.

953. *παρθένους* Guelph. Ald. Erotian. l. c.

955. *δ'* omittunt Guelph. Ald. Turn.

957. *δ' ἐμὲ* Wakefield. Glasg. Hermann. Schütz., sed causam non video.

959. *προπομπὸν* vulg. contra metrum, *προπομπῶν* Bentlej. Stanl. Tyrwhitt. Heath. Wakef. Glasgov. *προπόμπων* Hermann. Schütz. Both.

961. *σύμμεναι* Guelph. Ald. *δύμεναι* Turn. — *ἀτήριον* vulg. contra metrum, *ἀτηρὸν* ex emendatione Bentleji recentiores omnes. Si forma *ἀτήριος* tragici uterentur, vulgatam synizesi defendendam esse putarem, sed quum usus etiam tragicorum alteram formam flagitat, eam recipere non dubitavi. Vulgatam lectionem ex correctione scioli cujusdam prodiisse puto, qui legis anapaestorum ignarus, quum in fine versus trochaeum videre sibi videretur, dactylum reponere maluit.

Ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι,
Παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
Εἴη δ' ἀγαθῶν
Ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟΡΟΣ.

Χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοΐζω, ἀντ. γ'.
Πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
Δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
Εὖ σέβοντες, οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘΗΝΑ.

Αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
Πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
Εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
Ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσι βρέτας
Τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἄν, εὐκλεὴς λόχος

---

964. ἡμεῖς Med. (sed in marg. ὑμεῖς) Reg. L. Rob.

965. μέτοικοι Meg. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph., quae lectio ab optimis libris commendata non omnino spernenda est, nam et sensum non incommodum praebet: *quum jam cum his communem sedem habeatis.*, et hiatus excusationem habet ab interpunctione et exclamatione, quae sequitur. Sed vulgatae lectionis sensus praeferendus videtur.

968. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖ legi vult. Schwenk. ejecto ἐπιδιπλοΐζω, de quo quae sit aliorum et nostra sententia expositum est ad v. 950. ἐπιδιπλοίζω Glasg. Hermann. Schütz. Both. probante Lobeck. ad Phrynich. p. 616.

973. εὐσεβοῦντες Guelph. Ald. Rob. — μέμψησθέ Guelph.

975. αἰνῶ γε Pears. αἰνῶ τε Herm. Schütz. male; δὲ initio orationis positum est, ut saepissime post pronomina substantiva, v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 1181. ed. min. Elmsl. ad Eurip. Heracl. 986. conf. Aristophan. Acharn. 514. Eccles. 173. 759. — κατεγμάτων Ald.

976. τι pro τε Rob. — φέγγει Guelph. Ald. Rob.

977. ἔνερθεν Rob. De abundantia in ἔνερθε καὶ κάτω vid. Döderl. spec. Soph. p. 47.

978. πρὸς πόλοισιν Aldin. — φρουροῦσιν Rob. Glasg. Herm. Schütz. Both. Schwenk.

980. θησηΐδος vulg. Θησεῖδος Valck. ad Eurip. Phoen. 268.

Παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων
Φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.
Τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
Ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
Τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι στρ. ε.'

Θησῆδος rectius Wakef. Glasg. Herm. Schütz. Both.

982. *φοινικοβάπτους* Aldin. *φοινικόβαπτος* Turn. — *ἐν δυτοῖς* Ald. — Vulgo versus praecedentis fine interpungitur, quo factum est, ut hunc versum non intelligerent interpretes, praesertim quum de significatione vocabuli *ἐνδυτοῖς* dubitarent. Hinc *ἐνδυτοὶ δ'* dederunt Wakef. Herm. Schütz. Both. et hunc versum cum sequente junxerunt. Sed nihil mutandum esse docuit Herm. dissert. I. de choro Eum. p. XII., *ἐνδυτὸν* enim esse id, quod ornatus causa induitur, apteque contulit Eur. Iph. Aul. 1079. *ἐνδυτὰ δωρήματα*. Troad. 259. *ἐνδυτῶν στεφέων*. Soph. Trach. 671. *ἐνδυτῆρα πέπλον*. Addi potest *ἐνδύτοις στολαῖσι* ex Antiphane ap. Polluc. VII, 59. Jam si hujus versus fine interpungitur, sensus nullam habet difficultatem. Quod vero idem ibidem post hunc versum excidisse aliquid censet, in eo me non habet assentientem. Nam quod juxta pueros mulieresque virorum etiam et juvenum mentionem desiderat, quis illud a poeta flagitabit, ut omnes omnium ordinum et aetatum homines accurate enumeret? Deinde vero nusquam in hac tragoedia Eumenidum nomen a Minerva proferri animadvertit, quum Harpocration, Photius, et Suidas s. v. *Εὐμενίδες* haec dicant: *Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν — φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ τὰς Ἐριννύας — Εὐμενίδας ὠνόμασεν*, excidisse igitur eum locum censet, in quo Furias Eumenidum nomen accepisse poeta dixerit, neque id alibi aptius fieri potuisse, quam hoc loco. Sed in hac re prorsus assentior Reisigio ad Soph. Oed. Col. p. XXXV sqq., qui non ausum esse Aeschylum Eumenidum nomine uti contendit, quod pronuntiare religiose verebantur Athenienses. Circumlocutione autem hoc nomen expressit poeta v. 946. et 884., *εὔφρονας* eas vocando. cf. etiam Schwenk. praef. pag. IV sq. — *ἐσθήμασιν* Herm. Schütz. Both. Schwenk.

983. *τιμᾶται* Guelph. Ald. — *ἑρμάσθω* Ald.

984. *εὐάνδροισιν* Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. — *πρέπει* Ald.

986. Hoc postremum carmen antistrophicum esse primus vidit Hermannus, quem sequuntur Schütz. Both. Schwenk. In Med. Reg. L. Ald. Turn. Chori persona praefixa est. — *βᾶτ' ἐκ δόμων* vulg. *βᾶτ' ἐν δόμῳ* Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. utrumque metro adversante. *βᾶτε δόμον* correxit Herm., quod receperunt Schütz. Both. Burgess. probantque Buttler. et Schwenk. Sed ad meliorum librorum lectionem propius accedit *βᾶτε δόμῳ*, dativus autem cum verbis eundi junctus non

Νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες, ὑπ᾽ εὐθύφρονι πομπᾷ.
Εὐφαμεῖτε δὲ, χωρῖται.
Γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι, ἀντ. α.
Καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπται, τύχᾳ τε.
Εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί
Ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ στρ. β'.
Δεῦρ᾽ ἴτε, σεμναὶ, πυριδάπτῳ
Λαμπάδι τερπόμεναι. καθ᾽ ὁδὸν δ᾽
Ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

[illegible]itatus est, ut Suppl. 840. σὺ δὲ ναῖ βάσῃ. cf. Musgr. ad Eur. Phoeniss. 310. Abresch. diluc. Thucyd. I. p. 92. sqq. et lectt. Aristaen. p. 71.

987. ὑπευθύφρονι Ald.

988. χωρεῖτε vulg., quod cum antistropha sequente jungitur, ita ut antistropha in media periodo incipiat. Sed id ferri nequit, et quae ad eam rem defendendam adfert Seidl. de verss. dochm. p. 272. et 349. et ad Eur. Troad. 302., ea aut non apta sunt, aut nihil probant, nostro enim loco ne interpunctio quidem intercedit. Χωροῦσαι emendavit H. Voss., χαίρουσαι dederunt Schütz. Both. πανδημεὶ, ut in antistrophico scribendum judicat Schwenk., sed quomodo χωρεῖτε in ejus locum succedere potuerit, non explicat. Elegantissima et facillima est emendatio Hermanni Elem. metr. p. 435., χωρῖται legentis, quod quam facile ex simillimo diphthongorum sono in χωρεῖτε corrumpi potuerit perspicuum est, neque recipere dubitavi. Recepit etiam Burgess.

990. περίσεπται τύχαι τε Reg. L. περίσεπτα τύχαι τε Guelph. περὶ σεπτὰ, τύχας τε Ald. περισέπτᾳ τύχᾳ τε Rob. περίσεπτα τύχαις τε Turn. Vulgatam, quae neque sensui neque metro sufficit, exhibui, quia certam loci corrupti emendationem non habeo. τιμαῖς καὶ θυσίαις πυρισέπταις τε τύχαισιν dederunt Herm. Schütz. καὶ τιμᾶς θυσίας τε τυχοῦσαι περίσεπται Both. καὶ τιμᾶς θυσίας τε τύχοιτ᾽ ἂν περίσεπται proposuit H. Voss. τιμαῖς καὶ θυσίαις περισέπταις τε τύχαισιν suspicatur Schwenk. καὶ τιμαῖς περίσεπται θυσίαις τε τύχᾳ τε Burgess.

991. πανδαμὶ Guelph. Aldin., quod probat Blomf. in glossar. ad Sept. Th. 284., sed cf. Lobeck. et Herm. ad Soph. Aj. 1213. (1206.) Göttling. ad Theodos. p. 229 sq.

993. Versus hic antistrophico non respondet, quare Hermann. Schütz. dederunt: δεῦρ᾽ ἴτε, σεμναὶ καὶ πυριδάπτῳ et in antistropha Παλλάδος ἀστοῖς Ζεὺς ὁ πανόπτας. Sed quum ita uterque versus mutandus sit, et καὶ illud admodum langueat, non probare possum hanc emendationem. Magis placet Bothii ratio, qui strophicum versum non mutat, in antistrophico autem legit Παλλάδος ἀστοῖς ὁ Πανόπτας, ibi enim facile Ζεὺς explicationis causa addi poterat. Sic etiam Burgess.

995. ὀλολύξατε Ald. — ἐπιμολπαῖς Rob. μόλπαις Schütz. hic et in antistrophico.

Σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων. ἀντιστρ. β'.
Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας.
Οὕτω μοῖρα τε συγκατέβα.
Ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

---

996. ἔνδαι δ' ἐς Ald. Turn. ἔνδαδες Rob. — ἐς τὸ πᾶν metro adversatur, quod nemo sensit nisi Hermannus, qui ἐς τὸ πὰν dedit, sed hoc quid sit nescio. Sed neque sensum in vulgato ἐς τὸ πᾶν video ullum; hic igitur corruptelam latere certum est, quam tamen quomodo removeam non habeo. Monstrosa sunt quae dedit Both.: ἵλαοι δὲ κατ', εὐθύφρονες γὰρ et σπονδᾷ δὲ τόπων ἐνιδαίδων, et quae Burgess.: ἵλαοι δ' οἴκοις κεὐθύφρονες γᾷ et σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν καὶ δᾷδες εἰσιν.

997. παντόπτας Med. Rob. — De incerta hujus versus lectione vid. quae ad v. 993. monita sunt. — Punctum in fine versu[illegible] lerunt Hermann. Schütz Schwenk., sed in tantis versuum corruptelis sen[illegible] obscurus est, ut neque d[illegible] punctione certi quidqua[illegible] stitui possit.

998. Communem cum praecedentibus versibus h[illegible] que corruptelam traxit, enim quin non sanum s[illegible] dubitari potest, nam neq[illegible] tro satisfacit neque sens[illegible] tum praebet; οὔρια d[illegible] Herm. Schütz., sed qui[illegible] trum illud sibi velit non ὄντως Both. — μοίρα τ[illegible] contra metrum. μοῖρά τ[illegible] Herm. Both. Schwenk.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ
Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΡΕΡΣΑΙ.

ς ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων [1]· ἐκ τῶν Φοινισσῶν Ͻρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ ' ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

Τάδ᾽ ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

ιεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου τρωννύς [2]· τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ι δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [3]· τῶν δὲ χορῶν ἐστι παροδικά, ὡς ὅτε λέγει, δι᾽ ἣν αἰτίαν πάρεἰς τό,

Τύριον οἶδμα λιποῦσα.

ἱτάσιμα, ὡς ὅτε [4]· ἵσταται, καὶ ἄρχεται τῆς συμφο- δράματος· τὰ δὲ κομματικά, ὅτε [5]· λοιπὸν ἐν θρήνῳ [6]· καὶ ἔστιν ἡ μὲν [7]· σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ [8]· ῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος ῆς Ἑλλάδος [9]· μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἀμε-

---

1. Αἰσχύλου μύθοις Rob. σχύλου μύθοις Turn.
2. ννύς Rob. στορνύς Blomf.
3. ae hinc leguntur usque ι καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνή, lomf., et perspicuum est, lieno loco huc immi-
4. ὅταν Rob.
5. ὅτι Rob.
6. γίνονται Turn.
7. ἐστι μὲν ἡ Rob.
8. περὶ Rob.
9. Verba μετὰ — δεκατέσσαρας ex auctoritate cod. Medicei omisit Blomf.

τρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτὰ, ἢ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ [10] διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴς Ἀσίαν. [11] Ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυςτύχησε περὶ Μαραθῶνα. δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιὰς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου, περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ Ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, [12]. Προμηθεῖ. [13]. τούτου τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ, ὅτι Δαρεῖοι τρεις εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, [14]. προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τους Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατὴρ, Σύρος προςαγορευθεὶς, ἢ Νόθος· ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθείς. [15]. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

---

10. καὶ omittunt Med. Turn. Blomf.

11. Verba ἰστέον — σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους cum Med. omisit Blomf.

12. Vid. Hermann. dissert. de Aeschyli Glaucis.

13. Quae hinc usque ad finem leguntur, omittuntur in Med. et apud Blomf.

14. τούτων ὁ Ὑστάσπης Rob. τούτων ὁ Ὑστάσπου Turn.

15. ἀναιρεθεὶς Rob.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ι τούτου τοῦ δράματος ὑπόθεσίς ἐστιν ἡ κατὰ τῆς Ἑλλά-
ς ἐπιστράτεια τοῦ Ξέρξου, καὶ αἱ ἐκεῖθεν δυστύχιαι καὶ
οχώρησις. Τὰ δὲ πρόσωπα, Χόρος γερόντων περὶ τὰ βα-
λεια τοῦ Ξέρξου; Ἄτοσσα, ἡ τοῦ Ξέρξου μήτηρ, ἡ καὶ
οβιβασθεῖσα δι' ὀνειράτων τὴν τούτου ἧτταν, Ἄγγελος
ντα διασαφῶν, Εἴδωλον Δαρείου, καὶ Ξέρξης. Πᾶσα δὲ
ἱστορία τοῦ Ξέρξου ἔχει οὕτως.

Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε
ς τυραννίδος. Ἐλθὼν οὖν παρὰ Πέρσας ἱκετεύει Δαρεῖον
ρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν· καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης
σίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθηναίους, ἀναπεισθέντας ὑπ'
ρισταγόρου τοῦ Μιλησίου, πορθῆσαι πόλιν τὰς Σαρδεῖς
σας ὑπὸ Δαρείου καὶ ἑτέρας πολλάς. Ὃ καὶ μαθὼν Δα-
ῖος ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν
αρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυα-
σαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθῳ, ὡς δυσμυρίαν (sic) ἀνδρῶν
ναγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ θραυσμάτων καὶ αὐτὸν,
ραλύει μὲν ὁ Δαρεῖος τοῦτον τῆς ἀρχῆς. Δευτέρῳ δὲ ἔτει
ὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις σπυρίδα, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν,
; δῆθεν ἐντεῦθεν δόξαι γῆς καὶ θαλάσσης εἶναι κύριος.
ἱ δὲ τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες,
ωθεν γῆν καὶ λίθων βολὰς πέμποντες, τούτους κατέχωσαν.
ῖν δέ τινα Σάμιον, ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Πέρ-
ν γράμματα, κατά τινας μὲν ἀνεῖλον, κατά τινας δὲ ἄτιμον
οίησαν, ὡς καὶ Ἀρίθμιον τὸν Ζελείτην ἠτίμωσαν, χρύσιον
αρβαρικὸν αὐτοις παρὰ Δαρείου κομίσαντα πρεσβευόμενον.
υρσίλον τῆς βουλῆς ἕνα κατεθαλάττωσαν καὶ ἀνεῖλον Ἀθη-
αῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ·
ἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ομοίως
ατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτῶν. Τῷ αὐτῷ

ἔτει, Ὀλυμπιάδι οά, Δαρεῖος μετὰ τὸ ἐκστῆναι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν· καὶ Ἀρταφέρνην, ἀνέψιον αὐτοῦ, χιλίων νεῶν στόλῳ, πεντήκοντα μυριάδων στρατίαν ἔχοντι. Καὶ Νάξον. εἷλον καὶ Ἐρετρίαν Εὐβοΐδα πόλιν, ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανώτου τ' τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηναίων καὶ Στησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται, καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν, ὅπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρεπίζετο στρατεύειν. Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατὸν, τεταρτῷ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασίλειαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν, Μαρδονίου μὲν ἀναγκάζοντος αὐτὸν πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ ἀποτρέποντος. Ἦν οὖν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσιαι, πλοῖα δὲ χίλια σζ'. ῡ δ' ἦν τάλαντα ἡμερησία τροφὴ τῷ στρατῷ. Ἐμέτρησε δὲ τὴν στρατιὰν Ξέρξης τοῦτον τὸν τρόπον. Μυρίανδρον τεῖχος κατεσκεύασε καὶ τοῦτο πληρῶν καὶ κενῶν οὕτω τὰς μυριάδας ἠριθμεῖ. Στρατευόντων οὖν κατὰ Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς τῶν στοιχείων φύσεις. Βουβαρὴς γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος προπεμφθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπεσάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τὴν τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην μεταξὺ Σήστου καὶ Ἀβύδου. Γεγοννίας δὲ τῆς γεφύρας καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, καὶ τῆς τοῦ πελαγοῦς ῥύμης, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τον Ἑλλήσποντον, καὶ δύο δεσμοῖς σιδηροῖς ἐκέλευσεν ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν συσχεῖν τὸ πέλαγος. Καὶ δῆθεν τὴν θάλασσαν οἷα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας ἀντὶ τῆς προτέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησεν. Ἐκέλευσε γὰρ ἅπαν τοῦτο τὸ πέλαγος πληρῶσαι νηῶν, καὶ ταύτας παρ' ἀλλήλας συνεῦσαι (l. συννεῦσαι, vel

potius συννῆσαι) δεσμοῖς σιδηροῖς, καὶ ἀσφαλίσασθαι ταύτας ἐξ ἑκατέρας ἠΐονος· εἶτα δοκεῖς διὰ πάσων τούτων συνεχῶς προςηλῶσαι, καὶ τούτου γενομένου γῆν ἐπιβαλεῖν, καὶ καταστορέσαι μυρίνων καὶ δαφνῶν φύλλα. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεροι δοκεῖς περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως τις ὀλισθήσας, καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι κατὰ τὸν Ἑλλήςποντον, καὶ λίθινον ἕδραν αὐτῷ ὑψήλην ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ᾗπερ ἐφιδρυνθεὶς ὕστερον ὅταν παρεγέγονεν τὸ στράτευμα ἔβλεπε. Πρῶτον ἐς περὶ κελαινὸν πόλιν τῆς Φρυγίας ἐλθὼν ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον, καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε ἐχαρίζετο ἀργυρίου β′ τάλαντα, καὶ υ μυριάδας Δαρείκου χρυσίου νομίσματος, χιλίασιν ὀλίγαις ἀπολειπομέναις. Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβών, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας αὐτῷ, ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλληςπόντου μέρη πορεύεσθαι, διὰ Φρυγίης καὶ Λυδίης. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν ὡραίαν πλάτανον, καθ' Ἡρόδοτον χρυσῆν ἑτέραν τοιαύτην ἐποίησεν, ἐφ' ἣν καθεζόμενος ἐν μεσημβρίᾳ σκίας ἀπέλαυε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐπικυψάντων μὲν τῶν ἵππων πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθηναῖς ὁ Ἴλισσος, καὶ ἕτεροι. Τοξευούσης δὲ τῆς στρατιᾶς ὁ ἥλιος ἀπεκρύβετο τοῖς τοξεύμασιν. Ἐφθακότος δὲ περὶ τὸν Ἑλλήςποντον ἔκλειψις ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένετο ἕτερα. Ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικοπῶς τὰς γεφύρας διεπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. Ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος. Τεῖχος τριτογενεῖ καὶ (dele καὶ) ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθον (l. τελέθειν) τό σε τέκνα τ' ὀνήσει. Μὴ δὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένων (l. μένειν) καὶ πεζὸν ἰόντα πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος ἀλλ' ὑποχώρει· καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἠδύναντο ξυνιέναι τι ξύλινον τεῖχος, ἀλλ' οἱ γέροντες ᾤοντο πύργους ξυλίνους προςτάττειν αὐτοῖς τὴν Πυθίαν ποιεῖν. Οὓς καὶ

τινες ποιήσαντες καὶ ἐπανάβαντες, ὑπὸ Περσῶν πύργοις αὐτῶν melius f. αὐτοῖς) κατεκαύθησαν. Θεμιστοκλῆς δὲ μόνος εἰπὼν ξύλινον τεῖχος εἶναι τὰς τριήρεις, καὶ τοῦτο βούλεσθαι τὸν χρησμὸν, ἔπεισε. Καὶ τοὺς μαχίμους τριήρεσιν ἐμβαλὼν, καὶ περὶ Σαλαμῖνα ὁρμίσας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν νεῶν, γυναῖκας καὶ γέροντας καὶ παῖδας ἐξέπεμψεν εἰς Τροιζῆνα. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νῆες το ά. (Sic MS. Major numerus Herodoto et Plutarcho convenit. ccc. vel, si malis, cccx. agnoscit noster, v. 338.) Ἐρχομένου δὲ τοῦ Ξέρξου μετὰ τῆς πεξῆς στρατιᾶς, καὶ μέλλοντος διαβαίνειν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι οὕτω καλουμένας Πύλας, Λεωνίδας ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' κάτεσχε τὴν πάροδον· πάνυ δὲ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς διαφθείρας καὶ ἀδελφοὺς β' τοῦ Ξέρξου, τέλος ὑπὸ τοσούτου πλήθους αὐτός τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συμπατηθέντες ἀπώλλοντο. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης οὕτω μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς, ταύτην μὲν περὶ Θήβας εἴασεν, αὐτὸς δὲ μετὰ οὐκ ὀλίγων ἀναβὰς περὶ τὸ Αἰγάλεον ὄρος ἐκάθητο· τὸ δέ ἐστιν ἀντικρὺ Σαλαμῖνος· ὁρῶν τὴν ναυμαχίαν. Ἐν Σαλαμῖνι γὰρ συνέβαλον ἀμφότερα τὰ ναυτικὰ, τό τε βαρβαρικὸν, καὶ τὸ Ἑλληνικόν. Ἡττηθέντος δὲ κατάκρας τοῦ βαρβαρικοῦ ναυτικοῦ, θεώμενος ὁ Ξέρξης καὶ ἅμα ἀκούων ὡς μέλλουσιν Ἕλληνες καταλήψασθαι καὶ διαφθείρειν (supple, τὴν γέφυραν) Μαρδόνιον μὲν εἴασε μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς αὐτόθι. Αὐτὸς δέ μέρος τι τοῦ στρατεύματος παραλαβὼν, δραμὼν καταλαμβάνει τὴν γέφυραν. Καὶ πλείστοις κινδύνοις περιπεσὼν, μόλις μετ' ὀλίγον (f. ὀλίγων) καταλαμβάνει τὴν πατρίδα. Μαρδονίῳ δὲ συμβάλοντες οἱ Ἀθηναῖοι κατεπολέμησαν. Ἔσχε δὲ τὴν μὲν ἐν Σαλαμῖνι τῆς ναυμαχίας νίκην Θεμιστοκλῆς, τὴν δὲ ἐν Πλαταίᾳ τοῦ πεζοῦ νίκην, Παυσανίας ὁ Κακεδαιμονίων στρατηγός.

Hoc argumentum ex cod. M. 1. hausit Buttlerus, suasque animadversiones inseruit, quas non omisi.

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
Καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
Ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
Οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
Εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
Ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
Καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
Κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται

---

2. *πίστα* Rob. var. lect. ap. urn. Usum generis neutrius istrarunt Wesseling. ad Herod. , 100. Hemsterh. ad Lucian. I. p. 147. Blomfield. in glos-. ad h. l. Elmsl. ad Eur. Med. 7. — *καλεῖται* pro *ἐστί* posin, ut infra v. 238., et iis lo-, quos Musgr. ad Soph. El. 5. et Monk. ad Eur. Hippo-. 2. collegerunt.

3. *ἀφνειῶν* M. 1. Guelph. Reg. *ἀφνεῶν, τῶν πολυχρύσων* Lips. Rob. et miror, in copula *καί* minem offendisse, quamquam quidem ferri posse videtur.

5. Post *Ξέρξης* Blomf. comma suit, sed haec sejungi nolim, n magis quam Eur. Orest. 2. *καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ* ίχει *Μενέλαος ἄναξ.*

6 *Δαρειογενὴς Δαρείου υἱὸς* Med. Barocc. Mosq. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Reg. C. Ald. Turn. *Δαρειογενὴς υἱὸς Δαρείου* Guelph. Lips. 1. 2. *Δαρειογενὴς υἱὸς* Reg. F. glossemate in textum recepto.

7. *χώραν* var. lect. ap. Turn.
ω

8. *νόστου* Reg. C.

9. *πολυχρύσους* Regg. L. P.

10. *ὀρσοπολεῖται* Regg. A. B. G. Guelph. Mosq. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. var. lect. ap. Steph. *ὄρσο πολεῖται* Lips. 2. *ὀρωπολεῖται* Reg. C. *ὀρσολοπεῖται* Vict. Cant. et recentiores omnes ex auctoritate maxime Hesychii s. v., qui *ὀρσολοπεῖται* ex Aeschylo laudat, quam formam tuentur etiam Dorvill. Vann. crit. p. 480. Ruhnk. Epist. crit. I. p. 41.

Θυμὸς ἔσωθεν.
Πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
Ὤιχωκε· νέον δ᾽ ἄνδρα βαΰζει.
Κοὔτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἱππεὺς
Ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
Οἵτε τὸ Σούσων, ἠδ᾽ Ἐκβατάνων,
Καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος
Προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ᾽ ἵππων,
Οἱ δ᾽ ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην
Πολέμου στῖφος παρέχοντες·
Οἷος Ἀμίστρης, ἠδ᾽ Ἀρταφρένης,

---

11. ἔσωθεν om. Viteb.

12. Ἀσιατιγενὴς Turn. probante Pauwio et Buttlero, unde Ἀσιητιγενὴς dedit Blomf., quod analogiae repugnare recte censet Lobeck. ad Phryn. p. 646.

13. οἴχωκε Rob. Vict. Brunck. οἴχωκεν Lips. 2. Schütz., qui post hoc vocabulum aliquot versiculos excidisse putat, quia verba νέον δ᾽ ἄνδρα βαΰζει ei sensu carere videntur. ᾤχωκεν ἑὸν var. lect. apud Schol., unde Valck. ad Eur. Phoen. 1489., qui subjectum ad βαΰζει desiderabat, locum sic emendavit: ᾤχωκε νέον· Περσὶς δ᾽ ἑὸν ἄνδρα βαΰζει. Brunckius nihil mutandum, sed ad βαΰζει nominativum Ἀσία pertinere monet. ex Ἀσιατογενὴς repetendum, eumque jam suppleverunt Schol. et Heath. Sed id fieri vix potest; melius Blomf., verbis πᾶσα — ᾤχωκε parenthetice sumtis, θυμὸς ad βαΰζει refert, quae jam Pauwii sententia fuit et Siebel. diatr. de Aesch. Pers. p. 105. Sed omnino fatendum est, verba νέον δ᾽ ἄνδρα βαΰζει admodum incommode hic inserta esse, nexumque sequentium turbare. Itaque locum suspectum habeo.

15. τῶ Περσῶν Med.

16. τὸ ἄστυ Σούσων Rob. — ἦδ᾽ Mosq. — Ἀγβατάνων ex conjectura dedit Brunck., quia Aeschyli aevo ita urbis nomen elatum sit, eumque sequuntur Schütz. et Blomf., sed quum, ut v. 526. libri omnes in Ἐκβατάνων consentiant (Ἐκβαττάνων M. 1.), vulgatam lectionem retinui.

17. εἰς pro καὶ Rob. — κίσσιον Blomf., quia a Strabone et Herodoto Cissii et Cissia, gens et regio Persiae, commemorantur. Sed haec non est mutandi causa.

19. νηῶν Med. Reg. L. Viteb. νηῶν τε Mosq.

20. στίφος Ald. Rob. Turn.

21. ἀμνίστρης Colb. 1. ἀμνήστρης Ald. ἀμήστρης Rob. Idem infra Ἄμηστρις pro metri ratione vocatur, quod jam monuit Brunck. — ἀρταφέρνης Regg. A. F. K. Guelph. Lips. 2. ἀρτ$^{ι}_{α}$φρένης Mosq.

Καὶ Μεγαβάτης, ἠδ' Ἀστάσπης,
Ταγοὶ Περσῶν,
Βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
Σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
Τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
Φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
Ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
Καὶ Μασίστρης, ὅ τε τοξοδάμας
Ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
Ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.
Ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,

---

22. *Μεγαβάζης* vulg., sed *μεταβάτης* Med. Reg. H. Mosq. Lambeth. Ald. Hinc *Μεγαβάτης* dedit Blomf., optimorum librorum auctoritatem secutus, idque confirmatur ab Herodoto VII, 97., ubi *Μεγάβαζος ὁ Μεγαβατέω* commemoratur, et ipsum illud *Μεγαβάτης* habent Colb. 1. Viteb. — *ἀστάπης* Barocc. Mosq. Viteb. M. 1. 2. Colb. 1. Ald. Rob. *ἀπάσπης* var. lect. ap. Turn. *ἀστάτης* Reg. C. *ἀστάσπις* var. lect. in Reg. O.

24. *βασιλεῖς* Mosq. Viteb. Colb. 1. Guelph. M. 1. Ald. Rob., quam formam recepit Blomf., quia ei antiquior videtur. — *βασιλέων* Lips. 2.

25. *σοαῦται* Ald. *σοῦντον* Lips. 2.

26. *τοξοδάμαντον δ' ἱπποβάται* Mosq. *τοξόδαμαντες ἠδ' ἱπποβάται* Guelph. Viteb.

28. *ἐν τλήμονι* vulg. *ἀτλήμονι* Rob. *εὐπλήμονι* Colb. 2. *εὐτλήμονι* Regg. A. B. M. 1. Ven. 2. et M. 2. a prima manu, quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomf.

29. *Ἀρτημβάρης* Glasg. fortasse errore typ.

31. *Φαρανδάκης δ'* Reg. P.

32. *ἵππων ἐλατὴρ* Barocc. Colb. 1. Reg. C. Ald. Turn., praeterea *θ' Σωσθάνης* Ald. *καὶ Σωσθάνης* Turn. et hoc recepit Blomf., sed correctioni metri gratia susceptae hoc similius est quam codicis lectioni, quare nisi ex Aldina lectione aliud quid erui potest, in vulgata acquiescendum erit, nam *τ'* facile omitti potuit a librariis, quibus propter praegressum *θ'* otiosum videbatur. Praeterea paroemiacus huic loco aptissimus est, neque in spondaico ejus exitu est offendendum, v. Herm. El. metr. p. 378. — *σοσθάνης* Mosq. M. 2. *σουσθάνης* Viteb. *σωσθένης* Guelph. Reg. L. M. 1. *σωσθίνης* Reg. G.

33. *πολυθρέμων* Guelph. *πολυθέμων* var. lect. in Reg. O.

34. *ἔπεμψε* Ald. Turn. Vict. — *Σοῦσις, Κάνης, Πηγὰς, Τάγων* varia lect. ap. Schol. *πηγᾶς ταγῶν* etiam M. 1. *πηγᾶς ταγῶν* var. lect. in Reg. O. et *πηγὰς ἀγὼν* Rob., unde *Σούσας, Κά-*

Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
Ὁ, το τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
Μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
Καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
Δεινοὶ, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
Ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
Ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
Κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγαθὴς

νης, Πήγας, Πελάγων suspicatur Blomf., quod vix probandum, nec probabilius est, quod proponit Siebelis p. 119. πέλτης ταγῶν Αἰγυπτιογενοῦς. — De transitu ab accusativo ad nominativum v. Poppo prolegg. in Thuc. I. p. 112.

35. αἰγυπτιογενὴς vulg., quod ita defendit Brunck., ut synizesi in ιο facta vocem πεντασύλλαβον esse dicat, probante Schützio. Sed quamquam synizesin illam admitti posse non nego, compositio tamen illa ab analogia abhorret; praeterea Aeschylus ipse formam αἰγυπτογενὴς habet Suppl. 30., eandemque nostro loco exhibent Med. Reg. P. Lips. 2. Barocc. Mosq. Ald. Turn., unde jure receperunt Glasg. et Blomf., probante Herm. de emend. gr. gr. p. 34.

37. μέγας τ' Mosq. Guelph. — ὠγυγίας vulg., sed ὠγυγίου Rob. ὠγυγίους Med. Regg. A. B. C. H. L. Colb. 1. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph., quod recte praetulerunt Brunck. Schütz. Blomf.

38. μεθέπων Colb. 2. — ἀρειόμαρδος Reg. C. ἀριομᾶρδος Reg. P.

39. ἑλιοβάται· οἱ Med. ἐλλειοβάται Ald.

40. ἀνάριθμον Colb. 1. Turn. ἀνήριθμον M. 2. πλῆθος καὶ τ' ἀνάριθμον var. lect. in Reg. O.

41. ἁβραδιαίτων Lips. 2. — ἕσπεται Ald. ἕσπεται Rob.

42. ἔδος conj. Pauw. male. Schütz. τοὺς abesse, et versu praecedente οἵ τ' legi vult, ut construatur Μητραγαθὴς Ἀρκτεύς τε, οἳ κατέχουσιν ἔθνος, quod vix necessarium est. — μητρογαθὴς Med. M. Reg. C. μιτρογαθὴς Reg. A., quod Brunck. recepit, qui de metro securus illud ex μίτρα et γηθέω compositum putat. Eum secutus tamen Schützius, parum accurate inspecto Brunckiano exemplari, Μιτραγαθὴς dedit. Ceterum μιτρογαθὴς habent etiam Regg. C. K. M. 2. μητραγαθὴς Reg. B. μιθρογαθὴς Reg. L. μιπρογαθὴς Reg. G. μιτραγαθὴς Lips. 2. Μιθραγαθὴς dedit Blomf., quod ad similitudinem nominis Μιθραδάτης a Μίθρας formatum sit. Sed has compositiones profecto non curavit Aeschylus, quare in vulg. acquiescendum, nisi forte Μητρογαθὴς scribendum est, quia plurimi libri ο in secunda syllaba habere videntur.

Ἀρκτεύς τ᾽ ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι.
Καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
Πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
Δίῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη,
Φοβερὰν ὄψιν προςιδέσθαι,
Στεῦνται δ᾽ ἱεροῦ Τμώλου πελάται
Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
Καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ᾽
Ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
Πέμπει σύρδην, ναῶν τ᾽ ἐπόχους,
Καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς·

---

44. ἀρκεύς vulg. ἀρτεύς Reg. C. ἀρητεύς Rob. ἀρκτεύς Med. Regg. L. P. M. 2. Ven. 2. idemque latet in lectione Rob. ex frequentissima litterarum η et κ confusione (cf. Wesseling. et Valck. ad Herod. p. 602. Bast. ad Gregor. Cor. p. 716.), hinc rectissime receptum a Blomfieldio, praesertim quum idem nomen infra v. 317. recurrat. — βασιλεῖς Mosq. Ald. Rob. Turn. Vict., sed βασιλῆς Colb. 1. Reg. G. Viteb. Lips. 2. Ven. 2. Brunck. Glasg. Schütz. βασιλῆες Reg. L. Guelph. M. 1. 2. — δίοπτοι Reg. F. et libri supra commemorati omnes praeter Turn. Vict.

45. χαὶ Blomf. ex Schol., ut dicit; sed hic, quum locum fusius explicans dicat: καὶ αἱ πλούσιαι Σάρδεις, de textu nihil probat, nam ne poterat quidem articulum omittere. Tragici persaepe articulum omittunt, ubi in oratione pedestri poni debet, v. quae ad Prom. 347. monita sunt.

46. ἅρμασι πολλοῖς Brunck., in quo quam elegantiam et concinnitatem structurae reperiat Schütz. non assequor. — ἐξορμῶσι Rob. Turn. Vict.

47. τέλη pro τάγματα v. Erf. ad Soph. Antig. 143. ed. min.

48. προσειδέσθαι Ald.

49. Versus sequens in Ald. Rob. ante hunc versum positus est. — στεῦται Mosq. σοῦνται cur malit Blomf. nescio. — δι᾽ ἱεροῦ Τμῶλον Ald.

50. δούλειον libri omnes. δούλιον metri causa Stanl. et recentiores. ἑλλάδ᾽ Rob.

51. τ᾽ Ἄρυβις Turn. var. lect. ap. Steph. θάρυμβις Regg. C. K. θάρβις var. lect. in Reg. O.

52. μυσὶ Ald.

53. πάμμικτος Rob.

54. φύρθην suspicatur Schütz. quod verum videtur Blomfieldio, sed otiosum foret, quum praecesserit πάμμικτον· σύδην var. lect. in Reg. O.

55. καὶ om. Guelph. — λήμματι Colb. 1. Lips. 2. Mosq. Viteb. Rob. — Cum loco nostro Lobeck. ad Aj. 151. apte comparat Simonidae Epigramm. XXXVIII. εὐτόλμῳ ψυχᾶς λάματι πειθόμενοι.

Ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξοδάμνον Ἄρην.
Δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς ἀντ. β'.
Μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν,
Ὀχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν
Ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
Ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
Στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ ἐπῳδός.
Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
Τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσων;

---

85. *δουρυκλύτοις* M. 1. (*δορυκλύτοις* sec. Buttl.)

86. *τοξόδαμνον* vulg. Accentum mutandum esse recte monuit Blomf.— *ἄρη* Reg. C. Rob. suprascr. in Reg. B. et var. lect. in Reg. O. *ἄρη* Med. De prima in *Ἄρης* producta v. Comment. Aesch. p. 67.

87. *ἐπιστὰς* var. lect. in Reg. O.

88. *φωτῶν τάξεσιν* Viteb. Colb. 1. ex glossa.

89. *ἐχυροῖς* vulg. *ὀχυροῖς* Colb. 1. (ubi legitur *οὐδ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ὀχυροῖς*) Ald. Turn., quod cum Blomf. recepi, quamquam non cum eo ubique hanc formam alterius loco ponendam esse censeo. — *εἴργειν* vulg. *εἵργειν* Ald. Rob., quod recte recepit Blomf.

91. *ἀπρόσοιτος* M. 1. Reg. C. *ἀπρόσιτος* M. 2. — *Περσᾶν* Blomf. de suo.

92. *λεὼς* vulg. *λαὸς*, quod metrum postulat, Med. Regg. A. B. C. G. Lambeth. M. 1. Ven. 1. Guelph. Ald. et sic inde a Pauwio omnes.

93. Hanc epodum in stropham et antistropham olim diviserunt Hermannus et Seidler. de verss. dochm. p. 407., quod non sine magnis mutationibus fieri potuit hoc modo:

Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει,
Τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσων;

et antistr.:

Φιλόφρων γὰρ παρασαίνει
Βροτὸν εἰς ἄρκυας ἄτα·
Τόθεν οὐκ ἔστιν ἀλύξαν-
τα φυγεῖν ὕπερθε θνατόν.

Sed epodum esse viderunt Herm. El. metr. p. 729. 731., Burnej., quem sequitur Blomf. et Lachm. de chor. syst. p. 68., qui tamen *μεσῳδόν* potius vocat.

93. *δολομήτην* Guelph. — *ἀπάτην* Guelph. Vit. Mosq.

94. *θνητὸς* Vit. *θεοῦ — θνατὸς* omittit Mosq.

96. *εὐπετέως* Mosq. Reg. P. *εὐπετοῦς* Glasg. Blomf., quod metrum fere postulare videtur, nam quae ad vulgatam defendendam affert Seidler. de verss. dochm. p. 393., ea vix probari possunt; sed nihil contra libros mutare ausus sum in re minus certa. — *ἀναίσσων* Turn. *ἀναΐσσων* Vict. *ἀνάσσων* Brunck

Φιλόφρων γὰρ σαίνου-
σα τὸ πρῶτον, παράγει
Βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
Τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
Θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' στρ. ά.
Ἐκράτησεν τὸ παλαι-
όν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
Πολέμους πυργοδαΐκτους
Διέπειν, ἱππιοχάρμας
Τε κλόνους, πόλεων τ' ἀναστάσεις.
Ἔμαθον δ' εὐρυπόροι- ἀντ. ά.
ο θαλάσσης πολιαι-
νομένης πνεύματι λάβρῳ
Ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,

---

lasg. Schütz. Blomfield. Sed liquorum librorum omnium otio ἀνάσσων ut retineatur, stulat genitivus πηδήματος, is enim admittat enallagen m, quam comminiscuntur unck. et Blomf., ut κραιπνῷ δὲ πηδήματος εὐπετοῦς posi- n sit pro κραιπνοῦ ποδὸς πηδή- ει εὐπετεῖ?

97. Hi versus quin corrupti t, metrum dubitare non sinit, os ita fere legendos puto:

Φιλόφρων γὰρ παρασαίνου-
σα τὸ πρῶτον,
Παράγει βρότον εἰς ἀρκύστατα.

versus postremus eodem me- decurrat, quo v. 107., παρα m a praecedente γὰρ facile orberi potuit.

99. βροτοὺς Reg. K. — ἀρ- κυστα Rob. et var. lect. ap. m. ἀρκύστατα δίκτυας Colb. 1.

100. ὕπερθεν ἀλύξαντα Rob. ερθεν τὸν ἀλύξαντα var. lect. Steph., neque improbarem, si θνατὸν abesset. — θνητὸν M. 2. et suprascr. in M. 1.

103. ἐκράτησε Rob. Turn. ἐκράτητε Vict.

104. ἐπέσκηψαι M. 1.

106. ἱππιοχάρμους M. 1. ἱπ- πιοχάρμονας Viteb. Mosq. ἱπ- ποχάρμας Ald.

107. πολέων τὲ ἀνστάσεις Reg. L. Turn. Vict. πόλεων δ' ἀν- στάσεις Med. πολέων δ' ἀνα- στάσεις Barocc. Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. πολέων τ' ἀναστάσεις reliqui omnes codd. et edd.

109. θαλάσσας Regg. A. B. Rob., quod male receperunt Brunck. Schütz., praesertim quum prae- cedat εὐρυπόροιο.

110. πολιαινομένας Regg. A. B. M. 2. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. — λαύρῳ Reg. C. Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. λαύρῳ cum var. lect. λάβρῳ Reg. O.

111. ἐς ὁρᾶν Ald. — ἄλγος Reg. O. ἄλσος de mari adhibi- tum illustrat Meinek. quaest. Menandr. p. 9.

Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσ-
μασι, λαοπόροις τε μηχαναῖς.
Ταῦτά μοι μελαγχίτων — στρ. β'.
Φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
Ὀὰ, Περσικοῦ στρατεύματος
Τοῦδε, μὴ πόλις πύθη-
ται, κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος, —
Καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' — ἀντ. β'.
Ἀντίδουπον ἔσσεται,
Ὀὰ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων· —
Βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
Πᾶς γὰρ ἱππηλάτας — στρ. γ'.

---

112. πίσσυνοι Ald. Rob. πίσυνος Guelph.

113. μαχαναῖς Blomf. de suo.

114. μου Med. Colb. 1. 2. Regg. G. L. Guelph. Med. 1. — Quae sequuntur, ita construenda judicarunt Brunck, et Schütz.: φοβοῦμαι, μὴ πόλις πύθηται, καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσσεται, βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. Sed incommodi aliquid habet φοβοῦμαι, μὴ ἀντίδουπον ἔσσεται, quare malui verba καὶ τὸ Κίσσινον — ἀπύων parenthetice accipere, ut a φοβοῦμαι pendeant tantum πύθηται et πέσῃ. Ald. πύθηται objecti loco pertinet ὀὰ, Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε, quod magis etiam perspicuum foret, si, quod Schützius proponit, legeretur: ὀὰ Περσικοῦ στρατεύματος, τοῦτο μὴ πόλις πύθηται, quamquam hoc non est necessarium. Mox autem ὅμιλος ἀπύων nominativos absolutos esse pro ὁμίλου ἀπύοντος, jam Brunckius vidit, quem recte sequitur Schütz. Aliter tamen accepit Blomf., qui quum ex Burneji emendatione ἔσσεται in ᾄσεται mutaverit, verba ἀντίδουπον — ἀπύων parenthesi includit, quod propter mutationem illam non probandum est.

116. ὀᾶ Med.

119. Κισσίνων Viteb. Mosq. Rob. Κισσίων Regg. C. G. L. P. Colb. 1. Lambeth., quod recepit Blomf., ut v. 17., hic saltem cum aliqua veri specie propter librorum quorundam auctoritatem.

120. ἔσεται Med. Reg. C. Colb. 1. ᾄσεται ex Burneji emendatione Blomf., ut forma non Attica evitetur; sed quam formam vel in senariis passim occurrere certum est, quis eam in carmine lyrico admitti posse neget, in hoc praesertim, quod complures formas epicas exhibet. Sensum mutationem nullam postulare, supra monitum est.

121. Voces τοῦτ' ἔπος desunt in Ald. Turn. — ὀᾶ Med.

122. γυναικοπληθὴς ἔσται ὅμιλος Rob. ex schol. γυναικοπληθὸς Reg. K.

123. δ' omittunt Ald. Rob.

124. ἱππηλάτας τε Rob. Vict. Cant., ἱππηλάτης τε Med., sed

Καὶ πεδοστιβὴς λεώς,
Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
σῶν, σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
Τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
Ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας.
Λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ, ἀντ. γ'.
Πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἁκροπενθεῖς, ἑκάσ-
τα πόθῳ φιλάνορι
Τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα-
τῆρ' ἀποπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ.

Ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,

', quod a reliquis libris omni-s abest, recte expunxerunt Brunck. et recentiores. — πε-τριβὴς var. lect. in Reg. O.

126. ἐκλέλοιπε vulg. ἐκλέλοι-ν Med. Reg. P. Rob. et auctore Burnejo Blomf., postulante metro.

127. μελισσάων (ῶν) Reg. B. με-λισσάων Guelph. μέλισσα Med. Reg. P. μελισσάων cum var. lect. μελισσῶν Reg. O. μελισσᾶν M. 1. Rob. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed non est, cur a vulgata discedatur. — ξὺν Blomf. — ὀρχάμονι var. lect. in Reg. O.

128. ἀμείψας Viteb.

131. πίμπλανται vulg. refragante metro et grammatica lege. πίμπλαται Med. Regg. G. L. P. Colb. 2. Viteb. Brunck. recentiores.— δακρύμασι vulg. δακρύμασιν Med. Reg. P. Burn. Blomf.

132. ἀκροπενθ' εἷς Ald.

133. ἑκάστη vulg. ἕκαστα Viteb. ἑκάστα Med. M. 2. Guelph. Regg. A. B. Brunck. et recentiores. — δ' ὄθῃ pro πόθῳ ineptissime legi vult Schütz. nec alia de causa, quam quod πόθῳ antecessit, quam saepissime ei mutandi causam fuisse vidimus, cf. Comment. Aeschyl. pag. 8. δ', quod post ἑκάστα vix abesse posse putat Schütz., ne ferri quidem potest.

134. αἰχμήεντα vulg. αἰχμητάεντα Ox. Ald. αἰχμάεντα Regg. A. B. G. Guelph. Brunck. et recentiores.

135. εὐνατῆρ' προπεμψαμένα (ἀπο) Rob. εὐνατῆρα προπεμψαμένα Reg. A. εὐνατῆρα προπεμψαμένα M. 1., quod recepit Glasg., sed obelo notatum, et Schütz. cui cur multo aptius visum sit vulgato, reliquorum omnium codd. et edd. consensu firmato, non assequor. ἀποπεμσαμένη Med. Guelph. μονόνυξ var. lect. in Reg. O.

136. Vulgo hi anapaesti ita dispositi sunt, ut v. 137. et 142. monometri sint, praecedentes autem dimetri, quam rationem ex sententia Hermanni ad Ari-

Τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,
Φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
Θώμεθα, χρεία δὲ προςήκει·
Πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς,
Τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον·
Πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
Ἢ δορικράνου
Λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
Ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
Φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
Βασίλεια δ' ἐμὴ, προςπιτνῶ·

---

stoph. Nub. 1012. recte mutavit Blomf. — *ἀλλ' ἄγετε* M. 2. Viteb. *ἀλλ' ἄγετ' ὦ* Ven. 2. Lips. 2. Rob. var. lect. ap. Turn.

139. *προςήκοι* M. 2. Colb. 2.

140. *πράξει* Ven. 2. Lips. 2.

142. *πρωνύμιον* Guelph. *πατράνυμον* Mosq. Offenderunt hoc loco Schütz. et Blomf., quorum ille, quum sensum non perspiceret, vocabula *τὸ παρωνύμιον* ejici vult, hic vero, qui praeterea *πατρωνύμιον* vocem barbaram esse judicat, in textu dedit *τὸ πατρώνυμον ὤν*, in notis autem suspicatur *τό τε Περσόνομον*. Sed adjectivum *πατρωνύμιος* non magis suspectum est quam *παρωνύμιος* et *ἐπωνύμιος* pro *παρώνυμος* et *ἐπώνυμος*, quorum hoc apud Pindarum et Herodotum legitur. Sensum autem recte explicat Schol.: *ὁ κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τοῦτ' ἐστὶν, ὁ ἐκ προγόνων ἰθαγενής*, causam enim affert Chorus, cur de Xerxe sollicitus sit, quod ex ipsorum gente et patre rege sit natus, eaque tanquam epexegesis vocabulo *Δαρειογενὴς* apponitur. — *ἡμέτερον* Blomfield. de suo, ut dorica forma anapaestis expellatur. *ἁμέτερον* M. 1.

143. *πρότερον* Rob. — *τόξου ῥῆμα* Ald. — *ῥεῦμα* M. 1. Reg. C. var. lect. ap. Turn.

144. *δορυκράνου* Turn. Vict. et recentiores. Antiquam lectionem recte revocavit Blomfield.

146. *ἴσον* Ald. Rob.

147. *φῶς* Ox. Ven. 2. Lips. 2. Ald. — *ὁρᾶται* cum var. lect. *ὁρμᾶται* Reg. O.

148. Deesse aliquid, docet metrum; *τὴν προςπιτνῶ* ex emendatione Heathii dederunt Brunck. Schütz. *προςπιτνῶμεν* Pors. Advers. p. 137. et Lips., neutrum metro satisfacit. Blomfield. aut *προπίτνειν δ' ἡμᾶς* legendum censet, aut *προςπιτνῶ* prorsus ejiciendum esse. Si conjecturae indulgendum est, mihi *προςπίπτωμεν* verum videtur, quod primum propter praecedens *ἐμὴ* in *προςπίπτω*, deinde ex confusione frequentissima in *προςπίτῶ* mutatum est. *προςπιτνῶ, προςκυνῶ* Med. Colb. 1. Reg. L.

Καὶ προςφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
Πάντας μύθοισι προςαυδᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
Μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε, Δαρείου γύναι,
Θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους,
Καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον.

---

3. *καὶ προςφθόγγοισι χρεὼν* ...f. propter *καὶ — δὲ*, quod ...at, ut solet, caesuram ...s violatam ferens. vid. ad ... 65. et Ind. s. v. — *πρὸς* ...*γοις* Guelph.

2. *μέρων* var. lect. pro *μῆ*-...n Reg. O. ex compendio, ...idetur, pro *μητέρων*, qui ...rror pro *μῆτερ ὦ*. *γηραιὰ* Rob.

4. *εὐνάτειρα* vulg. *εὐνάτηη* ...Ald. *εὔνατειρα* Reg. B. *εὐ*...*ρα* Med. Viteb., quod re...cepit Blomf., suspicans ta... *εὐνάστειρα* potius vel *εὐ*...*ια* legendum esse. Dorica ...a hic non magis ferri pot...quam v. 156., quamquam ...r eam Brunck. vocabulo ...*αγέτας*, quod in senariis occurrit, sed alia de cau... *καὶ* omittunt Viteb. M. 2. Rob.

4. *ἐφέστηκε* var. lect. in Reg. ...*ρατοῦ* Regg. A. F. G. Ven. ...olb. 2. Guelph. Rob., quod ...erunt Brunckius, Schütz. ...f. Sed quum utrumque dici possit, in vulgata ac...cere malui, praesertim quum ...us, quem vocant, commodi aptior etiam genitivo videatur. Inepte enim Blomf. dativum ferri posse negat, quia *μεταστῆναί τινι* sit *alicui viam dare*. *Μεθεστηκέναι* significat *alio loco stare, quam quo quis antea stetit*, unde illud sane etiam exprimere potest, quod vult Blomf., sed ea non unica ejus vocabuli vis est. *ἀπὸ τοῦ στρατοῦ* legitur in margine Reg. O., librarius igitur *ἀφέστηκε* legisse videtur.

155. *χρυσεοστόλβους* Ald. ex frequentissima litterarum *β* et *μ* confusione; hinc natum *χρυσεοστίλβους* in Guelph. Regg. C. F. P. Ven. 2. Turn. *χρυσεοστόλους* Regg. G. H. O. (in quo reliquae etiam lectiones adnotatae sunt) Colb. 2. Viteb. Rob., quod recepit Blomf., quo facto versum nescio quomodo numerosiorem evadere putat. Imo pleniorem formam praefert Aeschylus, ubi metrum non repugnat; praeterea quomodo omitti potuerit *μ* facilius intelligitur, quam quomodo addi.

156. *κάμοῦ* vulg. *κἀμὸν* Med. Regg. A. B. C. Viteb. Ven. 1. 2. M. 1. Guelph. Ald. Rob., quod recte praetulerunt Brunck. et re-

Καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς
Μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλο
Μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδ
Ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
Ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φ
Μήτε χρημάτων ἀνάνθρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέ
Μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένο
πάρα.

---

tiores. — *εὐνατήριον* vulg. *εὐναστήριον* Regg. G. P. Guelph. quod recte recepit Blomf.; *εὐνατήριον* nusquam in tragicorum trimetris compareț *εὐναστήριον* Soph. Trach. 914. Eur. Orest. 583.

157. *καί μοι* Viteb. Reg. L. *καί μου* Ven. 2. Ald. — *δ'* omittit Colb. 2. — De dictione *εἰς ὑμᾶς ἐρῶ* vid. Pors. ad Eurip. Suppl. 1066. ed Gaisf. et Advers. p. 273. ed. Lips.

158. *ἐμαυτῆς οὐδαμῶς* Colb. 2. Guelph. Rob. — *ἀδείματος* Reg. C. M. 1. Turn., quod recepit Blomf. perperam. Forma plenior praestat ut v. 155. Non magis probandum, quod suspicatur Vauvilliers. *οὖσα δείματος* scribendum esse.

159. *κονίσσας* Ven. 2. Colb. 2. M. 1. 2. Rob. Vict. — *τοὖδας* Ven. 2. — *ἀτρέψυ* Ald. *ἀνατρέψει* Mosq. *ἀνατρέψῃ* Regg. A. C. Ven. 2. Colb. 2. M. 1. 2. Viteb. Guelph. Rob., quod receperunt Brunck. Schütz. sine causa. vid. Blomfield. ad Sept. Th. 740.

160. *εἶλεν* Ald. — *οὐκ ἄνευ θεῶν τινὸς* habet etiam Eurip. Bacch. 763. *ἄνευ θεῶν του* Phoen. 1608. *οὐκ ἄνευ θεῶν* Iph. Aul. 808.

161. Vulgatam, quam exhibui, corruptam esse docet caesura violata. Sensit primu nus, qui in praef. ad I cub. pag. XLVIII. ve emendare conatus est: *μοι μέριμν' ἄφραστός φρεσὶν διπλῆ*, quam ram probavit Elmsl. burgh Review 1811. N. X p. 92., recepit Blomf., cte improbavit Herm. I p. 82. Nam neque c illa vocabuli *διπλῆ* pl displicet adjectivum *ἄ* quod non convenit cura mox verbis exprimitur igitur potius vitium lat Jam restituitur caesur initiale hujus vocabuli *ριμνα* trahitur; in ec quod restat, *φραστος*, deo quid aliud later quam *φρακτὸς*, neque ret ab hoc loco *μέριμνα ἐν φρεσὶν*, *cura in pe clusa et infixa*, et in conjecturam incidisse vi sigium Conject. in Ari p. 128. Sed in textum non sum ausus. — *φρε*

162. *ἄνανδρον* Blomfi neque mutandi causam *πλῆθος ἄνανδρον* sen contra *χρήματα ἄνανδ divitiae sine viris*, ill dicit, timere se, ne e sine viris honore carean sine divitiis felicitate.

Ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
Ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
Πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
Τοῦδέ μοι γενέσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
Πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟΡΟΣ.

Εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
Μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.
Εὐμενεῖς γὰρ ὄντας τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
Ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν,
Ἰαόνων γῆν οἴχεται, πέρσαι θέλων·
Ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,

---

164. γ' omittit M. 2.

165. δόμον Regg. L. P. — νομίζον Viteb. — δεσπότης Ald.

166. πρὸς τάγ' var. lect. in Reg. O. — ὡς omittit Viteb. Ven. 2.

167. τοῦδ' ἐμοὶ M. 2. μοι omittit M. 1. — γίνεσθε vulg. γίγνεσθε Glasg. γενέσθε Med. Reg. G., quod post Blomf. recepi, non quia cum eo imperativum praesentis a tragicis non usurpatum esse censeo, sed quia codicis Medicei auctoritatem sequendam puto. — Περσῶν γηραλέα πιστώματα Blomf. propter v. 1. ex conjectura ineptissima; nam quod ibi poeta dixit Περσῶν πιστὰ, inde non sequitur, ei aliter dicere non licuisse, praesertim quum hic sit allocutio, quae illic non est. — γηραλαία M. 1. Ald. Rob.

168. βουλεύμααι Rob.

169. μύσε pro μή σε Rob. — φράσειν legi jubet Elmslej. ad Eur. Med. 580., sine causa, non enim de futuro tantum tempore, sed de quovis loquitur Chorus.

170. μήτ' ἔργον μήτ' ἔπος M. 2. — ὡς ἂν Rob. — δυνάμεις Med. — θέλοι M. 2. θέλει Ald. Rob. θέλῃ in textu quidem habet Blomf., sed ex nota apparet, eum θέλοι dare voluisse, quia θέλῃ soloecum sit; mihi contra θέλοι soloecum videtur. Omnino postrema versus pars ei sensu carere et corrupta esse videtur, quam sic restitui posse putat: ὧνπερ δύναμις· ἡγεῖσθαι σὲ δεῖ. Sed sensus est: *omnia, in quibus vis se mihi ducem praebere vult.*

171. κακεῖς Robort. — Male Schütz.: *vere enim nos benevolos tibi harum rerum consultores vocas.* Sensus est: *benevolos enim nos in consilium vocas*, vel *consultores adhibes.*

172. αἰεὶ Turn. Vict. — ὀνείρασιν M. 1.

173. ἀφ' οὗ, omisso περ, Guelph. — ἐμὸς παῖς M. 2.

174. οἴχετ' ἐκπέρσαι M. 1.

Ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·
Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
Ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
Ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
Μεγέθει τε τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολὺ,
Κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
Ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν Ἑλλάδα
Κλήρῳ λαχοῦσα, ἡ δὲ βάρβαρον.
Τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,
Τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
Κατεῖχε, κἀπράϋνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
Ζεύγνυσιν αὐτὼ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
Τίθησι. χἠ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.
Ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα·

---

176. *ὥς τις* Ald.

177. *μοι* omittit Med. — *γυναῖκες* Viteb. — *εὐείμοναι* M. 2. *εὐείμονες* Viteb. Ald. Turn. — De duabus mulieribus duas terrae partes, Europam et Asiam, repraesentantibus vid. Schaefer. Melet. crit. p. 37.

179. *ἠδ'* Aldin. Rob. — *αὖ* Ven. 1.

180. *μεγέθει δὲ* Guelph. — *ἐκπρεπεστάτα* vulg. (*ἐκπρεπέστατα* male Schütz.) *εὐπρεπεστάτα* Reg. B. Guelph. Barocc. M. 1. 2. Ald. Turn., quod recte revocavit Blomf.

181. *κάλλει τ' ἀμώμῳ* Ald. Rob. Vict., quod fere praeferendum puto, nam illud, credo, poeta potius ita dixisset *κάλλος τ' ἀμώμῳ*. Probare hoc etiam librorum lectio *εὐπρεπεστάτα* videtur, hoc enim si ad solum *μέγεθος* pertineret, *ἐκπρεπεστάτα* praestaret. — *κασιγνήτω* Reg. G. var. lect. in Reg. B.

182. *ταυτοῦ* vulg. *αὐτοῦ* Mosq. *τ' αὐτοῦ* Aldin. Rob. *ταὔτου* Turn., quod recte recepit Blomfield.

184. *ὡς* deest M. 2. — *ἐδόκουν* Guelph. *δόκουν* Ald. Rob.

185. *τεῦχον* var. lect. in Reg. O. *ἔτευχον ἀλλήλῃσι* Glasgov., quia infinitivus *τεύχειν* non habere videbatur, unde penderet, sed pendet ab *ὡς ἐδόκουν ὁρᾶν*, quasi *ὡς* abesset, vid. Erfurdt. ad Soph. Ant. 736. edit. min. Hermann. ad Viger. p. 745. et in Mus. ant. stud. I. p. 192. sq. Heind. ad Plat. Sophist. 105. et ad Cic. de nat. Deor. II, 37. — *ἐν* omittunt Ald. Rob. — *ἀλλήλαιν* Aldin. *ἀλλήλοισι* Reg. K. Guelph. Viteb. M. 2. Rob. *ἀλλήλαισι* Blomf. de suo. — *ἐμὸς τοῦτο μαθὼν* Rob. *ἐμὸς λαθὼν* Viteb.

136. *καὶ πράϋνεν* Ald. — *ἅρμασι* M. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. *ἅρματι* Colb. 2. M. 1.

187. *αὐτῷ* Ald. Rob. — *ὑπ' αὐχένων* Med. Reg. L.

189. *ἐν ἡνίαισι δ'* vulg. *ἐν ἡνίαισιν εἶχεν* Med. Regg. C. P. *ἐνηνίαισι δ'* Ald. *ἐν ἡνίαισί τ'*

Ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
Διασπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
Ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον·
Πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφε·
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰςιδεῖν λέγω.
Ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόου
Ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
Βωμὸν προςέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
Θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
Ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰςορῶ δρόμῳ
Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
Τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας

Blomf. de suo, offensus, ni fallor, particula δέ, quae hic sane molesta est. Sed unice vera est optimi libri Med. lectio, in quam jam conjectura incidit Schaefer. Melet. crit. p. 94. Haec enim primaria Atossae notio recte sine copula praecedentibus subjicitur.

290. ἥδ' Ald. Rob. – ἐν τῇ δίφρον vulg. αὐτὴ δίφρον conj. Cant., sed luculentissima est Stanleji emendatio ἔντη δίφρου, quam recentiores receperunt omnes; δίφρου enim habent Med. Lambeth. var. lect. in Reg. B.

191. διασπαράσσει M. 2. et sic Brunck. et rell. omnes contra librorum reliquorum omnium auctoritatem ob Atticismum nescio quem.

196. ἐςιδεῖν Rob.

197. καλλισρόου Aldin. καλιῤῥόου Turn. καλλιρόου Med.

198. ξὺν Brunck. et recentiores omnes invitis libris omnibus.

199. βωμῷ vulg. βωμον M. 2. Reg. C. βωμὸν Med. Regg. L. P. Colb. 2. Guelph. Ven. 2., quam optimorum librorum lectionem recipere non dubitavi; dativus enim facilius a librariis proficisci potuit, quam accusativus; praeterea non est *adstiti arae*, sed *accessi ad aram.* — δαίμοσιν Reg. P.

201. ὁρῶ δὴ Colb. 1. φεῦγον τ' Ald. — αἰετὸν libri ad unum omnes, ἀετὸν Brunck. et recentiores. — αἰσχάρων M. 2.

203. μεθ' ὕστερον Ald. Rob. Turn. — φόβῳ var. lect. pro δρόμῳ in Reg. O.

204. πτεροῖν M. 2. (πτεροῖσιν sec. Buttl.) — τὸ κάρα Viteb.

205. ὅδ' Ald. — γ' omittunt Ald. Rob. — De dictione οὐδὲν ἄλλο ἤ, cui simile est interrogativum ἄλλο τι ἤ v. Fischer.

Παρεῖχε. ταῦτ᾽ ἔμοιγε δείματ᾽ ἔστ᾽ ἰδεῖν,
Ὑμῖν δ᾽ ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
Πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ᾽ ἀνήρ·
Κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει·
Σωθεὶς δ᾽ ὁμοίως τῆςδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ᾽ ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
Οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προςτροπαῖς ἱκνουμένη,
Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ᾽ ἀποτροπὴν λαβεῖν·
Τά τ᾽ ἀγάθ᾽ ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν,
Καὶ πόλει, φίλοις τε πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ᾽ αἰτοῦ τάδε,

---

ad Weller. IV. p. 33. Markl. ad Lys. T. V. p. 196. ed. Reisk. Sluit. lectt. Andoc. pag. 140. Heind. ad Theaet. 127. ad Phaed. 20. De latinis Intpp. ad Liv. XXXI, 24. Duker. ad Flor. III, 23, 3. — δέμας τῷ κίρκῳ τύπτεσθαι παρεῖχε Ven. 1. Barocc. Ald. glossemate in textum assumto.

206. ἐμοί τι δείματ᾽ ἔστ᾽ ἰδεῖν, ὑμῖν τ᾽ ἀκούειν proponit Blomf. probante Elmslejo ad Eur. Med. 1217., (ὑμῖν τ᾽ habet Reg. P.) sed nihil mutandum esse, probant illi ipsi loci, quos ibi mutandos affert Elmsl., in quibus similiter γε — δὲ sibi respondent: Eurip. Med. 1217. φίλοι γ᾽ ἔφυσαν, δυστυχὴς δ᾽ ἐγὼ γυνή. Phoen. 1619. σοί γ᾽ εὖ λέλεκται — ἐγὼ δὲ ναίειν σ᾽ οὐκ ἐάσαιμ᾽ ἂν χθόνα. Hel. 1345. χιονοθρέμμωνάς γ᾽ ἐπέρασ᾽ Ἰδαίαν κορυφᾶν σκοπιὰς, ῥίπτει δ᾽ ἐν πένθει πέτρινα κατὰ δρία πολυνίφεα. — ἐςιδεῖν Med. ἔστιν ἰδεῖν M. 2.

207. οὑμὸς M. 1.

208. ἂν omittit M. 2.

211. βουλόμεθα M. 2. Ald. — μάτερ Ald. Rob.

212. θρασύνειν Med. M. 2. Reg. C. Mosq. Turn. — προτροπαῖς M. 1. 2. Ven. 1. Ald.

213. εἶδος Rob. — τῷδ᾽ var. lect. in Reg. O. — ἀποπροπὴν Ald. Rob. — λαβεῖν vulg. τελεῖν Med. Regg. A. K. Ven. 2. M. 1. 2. Mosq. Viteb. var. lect. in Reg. B. Rob., quod recte praetulerunt Brunck. Schütz. Blomf.

214. τὰ γαθάτ᾽ Ald. τἄγαθά δ᾽ Barocc. τὰ 'γαθὰ δ᾽ M. 2. τὰ δ᾽ ἀγαθὰ Colb. 1. Guelph. τὰ δ᾽ ἀγαθά γ᾽ ἐκτελεῖν cum var. lect. τ᾽ ἀγαθὰ δ᾽ ἐκτελῆ Reg. O. — τέκνοισί τε Viteb. τέκνοισί τε Colb. 1.

216. χέεσθαι Colb. 1. — πρευμενῆν Ald. πρευμενῆ Barocc.

Σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῄς 'δεῖν κατ' εὐφρόνην,
Ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
Τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι σκότῳ.
Ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα.
Εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
Παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
Ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
Πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
Εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,

Lambeth. Turn. var. lect. in Regg. A. B., quod non spernendum, et placuit fortasse editori Glasg., qui πρευμενῶς obelo notavit. Nihil tamen muto.

217. φῄς Blomf. forsitan recte, quamquam contra grammaticorum praecepta.

219. τοὔμπαλιν Barocc. Reg. C. Colb. 1. Viteb. Ald. Rob. — γαίᾳ Med. Regg. H. L. O. (cum var. lect. γαίαν) γαία Barocc. Colb. 2. Guelph. Ald. Robort. γὰν Reg. C. γαίας Turn. Vict. et recentiores omnes praeter Blomf. Dativum recipere non dubitavi, quem spretum esse ab editoribus miror, nam γαίας κάτοχα quomodo jungi possit non video. Cum dativo habet etiam Eur. Hecub. 1081. Ἄρει κάτοχον γένος. — ἀμαυροῦ Ald. — κάτοχα μαυροῦσθαι dedit Blomf. et mavult κάτοχα μαυρῶσαι, damnat enim ille verbum ἀμαυροῦν, ut multa.

220. Comma vulgo post ὤν ponitur perperam, melius in Rob. post σοι interpungitur, sed omnino non necessarium videtur; σοι autem cum praecedentibus jungi vel metrum jubet.

221. κρίνωμεν Rob. — εὖ δὲ πάντα δὴ proponit Blomf. male; πανταχῇ est *omni modo* v. Brunck. ad Eur. Androm. 897. Erfurdt. ad Soph. Ant. 630. ed. min.

222. εὔνους δ' Colb. 1. εὔγους γ' Aldin. — γ' omittit Viteb.

223. παισὶ Regg. H. K. P. M. 2. — δόμοισιν M. 2. — ἐμοῖσι om. Ald. — ἔκυρσας Rob. ἐκύρωσε Reg. L. ἐκύρωσεν Reg. P. — φάτην Ald.

224. ἐξιλεοῖτο Mosq. Viteb. Vict. var. lect. in Reg. O. ex schol. — δὲ pro δὴ Ald. Rob. Vict. — τὰ deest in Turn.

225. θήσω μὲν M. 2. θήσομαι Rob., quod recepit Blomf., sed nulla est causa hanc lectionem vulgatae praeferendi, quae propter sequens μόλωμεν praestare etiam videtur. — τ' ἔνερθεν M. 1. Viteb. Guelph. Ald. δ' ἔνερθεν Colb. 1. — γῆς omittunt Barocc. Ald.

Ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

Τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηράσαι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

Καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστὶ, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερός γ' αὐτοῖς πρέπει;

---

228. *δυσμᾶς* Viteb. *δυσμὰς* Reg. A. Lambeth. var. lect. in Reg. B., quod recepit Brunck., non alia profecto de causa, quam quia in *suis* codicibus invenit, secutus tamen est eum Schützius. — *φθινάσμασιν* ex emendatione Pauwii Blomfield., quia Eustath. ad Il. *Θ*. p. 698, 24. et *Λ*. p. 832, 45. Aeschylum *ἡλίου δύσιν* tradit *φθινάσματα* vocasse. Sed id verum est, etiamsi *δυσμαῖς φθινασμάτων* legitur, et ejusmodi circumlocutiones tragicis frequentissimae sunt, v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 420. ed. min. Schwenk. ad Eumen. 363.

230. *γὰρ* deest in Ald.

231. *ὦδέ; τις* Turn. — *ἀνδροπλήθια* M. 2. unde *ἀνδροπληθία* dedit Blomf., sed ipse accentus eum monere potuit, eum, qui codicem illum exaravit, *ἀνδροπλήθεια* legisse. Praeterea pleniores formas praefert noster.

232. *ἔρξας δὴ Μήδους πλεῖστα κακὰ* Rob.

233. *κἄτι* corrigit Pors. Advers. p. 137. ed. Lips., quod non probandum. — *τούτοις* Ald. Rob. — *ἄλλο* omittit Ald. et interrogationis signum post *ἄλλο* Rob. — *ἐξαρκεῖ* var. lect. in Reg. O. — *δόμων* Guelph. Reg. P.

234. *αὐτοῖς ἐστιν· αὐτοῖς* Ald. *ἐστιν αὐτοῖς* Baroco. *αὐτοῖς-ἐστιν* Rob. var. lect. in Reg. O. *ἐστι* omittunt Colb. 2.

235. *πότερα δὲ* M. 2. — *γ'*

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες σάγαι.

ΑΤΟΣΣΑ.

Τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι, κἀπιδεσπόζει στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

Οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

ΧΟΡΟΣ.

Ὥςτε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον·

---

omnino otiosum et metri causa insertum est, quod maxime probatur eo, quod abest particula ista a Med. Barocc. Regg. A. B. C. K. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Hinc factum est, ut *χερῶν* ex conjectura reponeret Brunck., quod receperunt Schütz. et Blomf. *χεροῖν* mavult Elmsl. ad Eurip. Med. 1334. Sed si haec vel illa vera lectio esset, intelligi non posset, qua ratione ejus loco in libros omnes *χερὸς* irrepsisset, praesertim quum id metro non satisfaceret, fulcroque egeret. Quare, cum *αὐτοῖς* omittat Rob., *χερὸς* quidem sanum, *αὐτοῖς* vero corruptum puto, cujus loco olim vocabulum a consona incipiens lectum est, fortasse *σφισὶν*, cujus interpretamentum in locum ejus successit. Interim vulgatam retinui. — *πίπτει* pro *πρέπει* Regg. F. K. Rob.

236. *ἔχει* pro *ἔγχη* Rob. *ἔγχιστα δῶρα* pro *ἔγχη σταδαῖα* Reg. G. — *φερασπιδαι* (*ες*) Mosq. — *χέρες* pro *σαγαὶ* Rob.

237. *ποιμάντωρ* Reg. G. Guelph. Ald. Turn. — *στρατῷ* Colb. 1. Mosq. Ven. 2. Rob.

238. *κέκληνται* i. q. *εἰσὶ* vid. ad. v. 2.

239. *πῶς οὖν ἂν* M. 1. *πῶς ἂν* M. 2., sed *οὖν* additum alia manu. — *μενοῖ* Guelph.

240. *πολλὺν* Ald.

241. *δεινά τι* M. 2. Guelph. — De participio *τεκοῦσι* cum genitivo vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 358.

242. *δοκεῖ* Ox. Colb. 1. M. 1. Mosq. — *τάχ'* omittit Rob. — *εἴσῃ* libri omnes. *εἴσει* Glasg. Schütz. Blomf. — *πάντ' εἴσῃ τάχα* Guelph. — *ναμερτῆ* Glasg., improbante Blomfield., probante Hermanno ad Soph. Trach. 172., qui hanc formam tragicis probatam esse judicat. Nihil decerno, sed librorum consensum

Τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν·
Καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
Ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
Ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
Ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
Ὤιμοι, κακὸν μὲν πρῶτων ἀγγέλλειν κακά·
Ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄνι', ἄνια κακά, νεόκοτα καὶ δάϊ'. αἶ αἶ, στρ. ά.

---

loco nostro secutus sum. *νημερτεῖ λόγῳ* var. lect. in Reg. O. *α*

243. *δρομημα* M. 2. *δρόμημα* Colb. 1. Mosq. Lambeth., quod recepit Blomf., alteram formam analogiae repugnare ratus, sed egregie eum refutavit Lobeck. ad Phrynich. p. 618 sq. — *Περσικοῦ* praeferendum videtur Blomfieldio, inepte.

244. *εἰ φέρει* Colb. 2. — *φέρει* *nuntiat* v. Lobeck. ad Soph. Aj. 798. — *τοι* pro *τι* Mosq. — *κλύειν* deest in Rob. — *ἀκούειν* habet Colb. 1.

245. *καὶ γῆς* Lips. 2. — *Ἀσιάτιδος* Ald. *Ἀσίδος* dedit Blomfield. sine causa.

246. *γαῖα* Rob. *ἄνα* Lips. 2.

248. *τὸ δὲ Περσῶν* Ald. Rob., transposito *δὲ*, ut solet *τὸ Περσικὸν δ'* Colb. 2. Lips. 2. *τὸ Πέρσαις* var. lect. in Reg. O.

249. *ἰώ μοί μοί* M. 2. *ᾤμοι* om. Guelph. — *ἀγγέλειν* Reg. C. Ald. — Laudat ad hunc locum Schol. Sophoclis versum ex Antig. 277. *Στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν*, quem Reg. N. et Guelph. in textu habent post hunc versum, Rob. post v. 250., qui igitur ex margine in textum migravit. Idem versus in M. 1. 2. pro glossa adscriptus est, in Colb. 1. autem in textu *στέργει γὰρ οὐδεὶς* et a secunda manu *κακῶν ἐπῶν ἄγγελον*.

250. *ἀνάγκα* Ald. Rob. — *ἀναπτύσαι* Ald. Rob. — *πέρσαις* in fine versus addit Ald.

251. *Πέρσαις* Reg. B., quod recepit Brunck., quem non sequi debebant Schütz. et Blomf., non enim video, quo pacto allocutio displicere possit; nam quos Blomf. ad v. 259. adfert locos: v. 337. 439. et 519., quibus nulla est allocutio, eorum alia est ratio, nec quidquam probarent, etiamsi nostro similiores essent, haec res enim exemplis confici non potest. — *στρατός τε* M. 2.

252. Hic cum sequente versu vulgo in quatuor dissecantur, sed in duos contrahendos duxi, ita metiendos:

Διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
Αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη ἀντ. ά.
Γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Καὶ μὴν παρών γε, κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἄν, οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοτοῖ μάταν στρ. β'.
Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ

— | ◡◡◡◡ ◡◡ |
◡◡ | ◡ — — ◡ — | ◡ — — ◡ — | —
| — ◡ ◡ | —
◡ — — ◡ — | ◡ — — — ◡ — | ◡

ἔνια ἄνια κακὰ Ald. Rob. Turn. Vict. — *λυπηρὰ* bis Baroco. Ald. Rob. — *νεότοκα* Guelph. Rob. — *καὶ* om. Guelph. *δάϊα* Ald. Rob. Turn. Vict.

253. $\overset{\text{αι}}{\text{σιαίνεσθε}}$ Mosq. *διαίνεσθαι* Guelph. Ald. *διαίνεσθε δάκουσι* Rob. — *τὸ δ' ἄχος* Rob.

254. *πάντ' ἔστ'* Ald. Rob. — *ἔσται κεῖνα* Mosq.

255. *αὐτὸς δ'* Glasg. *καὐτός γ'* Blomf. ex M. 2. ad evitandum *καὶ — δὲ*, quod hic necessarium est: *δ'* omittit Colb. 1. propter sequens A. — *βλέπε* Ald.

256. *αἰὼν* ante *ὅδε* ponit M. 2. — *ὧδε* Ald. — *ἐφάνη* Regg. A. G. M. 2. Ven. 2. Guelph. Viteb. *ἐφαάνθη* Regg. B. C. Barocc. M. 1. Aldin. Turn., utrumque contra metrum.

257. *γηραιοῖς* Ald. Rob. — Non *διὰ τὸ* vel *πρὸς τὸ ἀκούειν* cum Schütz. et Schol., sed *ὥστε* supplendum esse docuit Wunderl. obss. critt. p. 194.

258. *τε* pro *γε* M. 2. Mosq. Viteb. Med. Colb. 1. — *λόγων* Lambeth.

259. *Πέρσαις* Blomf. ex Rob., quod hic non magis aptum est, quam v. 251. — *οἷα* Colb. 2. Guelph.

260. *ἀττοττοτοῖ* vulg. contra metrum. *ὀτοτοῖ τοῖ* Med. Reg. L. *ὀττοτοί τοί* M. 1. *ὀττοτοῖ* Colb. 1. Reg. G. Guelph. *ὀττοττοιτοί* Reg. C. *ὀττοττοὶ* Turn. *ὀτοτοτοὶ τοὶ* Ald. *ὀτοτοιτοῖ τοὶ* Rob. — *μάτην* M. 2.

261. *τὰ πολέα* legendum proponit Lachm. de chor. syst. p. 89., quod non necessarium videtur, potest enim in antistrophico amphibrachi media syllaba soluta

Γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
Δίαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πλήθουσι νεκρῶν δυςπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόςχωρος τόπος.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοτοῖ φίλων — ἀντ. β'.
Ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ
Κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
Πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
Στρατὸς, δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἴυζ' ἄποτμον βοὰν — στρ. γ'.

---

esse cf. Seidl. ad Eur. Troad. 1246.

262. γῆς Ald. — Ἀσιάδος M. 1. Colb. 1. Viteb. Ven. 2. Guelph. Rob.

263. δαΐαν Lambeth., unde Blomf. δᾴαν, quod non displicet, quam facile enim Α post Δ excidere potuerit, perspicuum est, neque aptum videtur, Graeciam a Choro Persarum δίαν vocari; in textu tamen nihil novare ausus sum. — ἑλλάδε Ald.

264. δυςπότμους Mosq. δυςποτμῶν Ven. 2. δυςπότμων M. 1. 2.

265. πρόχωρος Mosq. Barocc. Ald. Rob.

266. ὀττοττοτοῖ vulg. In codd. reliquis eaedem sunt lectiones, quae v. 260. ὀττοτοτοῖ Aldin. ὀττοτοιτοὶ Rob. ὀττοττοὶ Reg. C. Turn.

267. ἁλιδνὰ, quod pro varia lectione affertur in Reg. O., recipi jubet Hermann. El. metr. p. 283., sed hac una auctoritate non commoveor, ut vocabulum alibi non obvium recipiam, praesertim cum metri causa non omnino necessarium sit, v. ad v. 261. — σώματον Reg. C.

268. καταθανόντα Viteb.

269. πλακτοῖς Lambeth. — διπλάκεσιν Ven. 2. Aldin. Rob. σὺν διπλάκεσσιν inepte Pauw., probante tamen Blomfieldio.

270. ἀπώλλοντο Reg. C. ἀπώλυτο Ald. ἀπώλετο malle se monet Blomf., quamquam praecessit ἤρκει, idque pro var. lect. legitur in Reg. Q.

271. λεὼς pro στρατὸς Reg. K. Guelph. — ναΐησιν Guelph. Regg. A. G. et var. lect. in B. unde receperunt Brunck. et Schütz. ναΐαισιν Blomfield. ex M. 1., sed ναΐοισι reliqui codd. et Ald. Rob. Turn. Vict., quod multo praestantius recte retinuit Glasg.

272. ἴυζε Ald. Turn. ἴυζ'

Δυςαιανῆ Πέρσαις
Δᾴοις, ὡς πάντα παγκάκως
Ἔθεσαν, αἶ αἶ, στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
Φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟΡΟΣ.

Στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δᾴοις, ἀντ. γ'.
Μεμνῆσθαί τοι πάρα
Ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν
Ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

Σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
Κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
Τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
Ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,

---

ed. Regg. C. G. — *δυςεανῆ* ir. lect. in Reg. O.

274. *δαΐοις* vulg. *δᾴοις*, quod etrum postulat, Burnei. et lomf. — *πάντα παγκάκως* Med. olb. 1. 2. Reg. G. M. 1. 2. osq. Viteb. Ald. Rob. *πάντα κῶς* Guelph. *παγκάκως πάν-* Turn. Vict.

275. *ἔθεσαν* Ald. — Versus tispasto constat cum exitu nbico, quod cur displiceat chmanno de chor. syst. pag. ., non intelligó; certe quem exhibet versum: *δᾴοις ὡς ντα παγκάκως ἔθεσαν στρα- ῦ αἶ αἶ φθαρέντος*, antistroico non respondere puto.

276. *ἔχθος* var. lect. in Reg. *κλύειν καλὸν* Mosq.

278. *στυγναὶ δ'* Guelph. Ald. ib. Turn. Vict. *στυγναί θ'* wooc. - *στυγναί γ'* Brunck. hütz. Blomf., nescio qua auritate et qua causa commoti. — *Ἀθῆναι* Turn. — *δαΐοις* vulg. contra metrum.

279. *τι* pro *τοι* Mosq. Viteb. Colb. 1.

280. *τῶν Περσίδων* Mosq. Viteb. — *μάτην* M. 1.

281. *ἢ δ'* Ald. Rob.

283. *ὑπερβάλλοι* Viteb.

285. *βροτοὺς* vulg. *βροτοῖς* Med. Colb. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Lambeth. var. lect. in M. 2. Ald. Turn., quod, ut exquisitius, recte receperunt Brunck. Schütz. Simillimus est locus Soph. Philoct. 1300. *ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·* ubi dativus minime, ut putat Blomfield., a *δοθείσας* pendet. Eur. Hippol. 207. *μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη*. Eur. Archel. fragm. XVII. *πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ*. Contra Teleph. fragm. XVIII. *μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.*

Θεῶν διδόντων· νῦν δ' ἀναπτύξας πάθος
Λέξον καταστὰς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
Τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
Τῶν ἀρχελάων, ὅςτ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
Ταχθεὶς, ἄναρχον τάξιν ἠρήμου θανών.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
Καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
Στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.
Χὠ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγῇ δορὸς,

---

286. ἀναπτύσας M. 2.

287. κεἰ στένοις Ald. Colb. 1. εἰ στένοις Rob. — Blomf. ante ὅμως comma posuit, sed haec usitata est Graecis ratio, ut ὅμως cum praecedentibus jungatur. Exemplis a Blomfieldio allatis Sept. Th. 694. Choeph. 113. Eur. Alc. 935. Hel. 1026. 1414., quae omnia male interpunxit, addi possunt Soph. Aj. 15. ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως, φώνημ' ἀκούω, ubi v. Herm. Eur. Hecub. 568. ἡ δὲ, καὶ θνήσκουσ' ὅμως, πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν. Androm. 26. καὶ πρὶν μὲν, ἐν κακοῖσιν κειμένην ὅμως, ἐλπίς μ' ἀεὶ προςῆε.

288. τέθνηκεν Rob.

289. ἀρχελάων Rob., quod pro vulg. ἀρχελείων recte recepit Blomf., hoc enim nihil est. — ὅς τ' vulg., sed ὅςτ' Turn. Vict., quod omnino necessarium est, et recepit Blomf. ὥςτ' var. lect. ap. Schol.

290. ἄνανδρον vulgat., sed ἄνανδρος τάξις nihil est forte, si Diis placet, cum thio de eviratorum spa cohorte accipere lubet; non dubitavi ex Rob. ἄ recipere, quod, ut saep dictum est, ut significe μον τὴν τάξιν, ὥςτε ἄναρ ναι. cf. Herm. ad Soph. ων 106. — θανειν Mosq.

291. μὲν om. Mosq. — πει φάος Schol. Aristoph 1054.

292. μὲν om. Colb. 1. R δώμασι M. 2. Rob. Tur μοισι Mosq. Viteb. Colb. 1 K. Guelph.

293. μελαγχείμου Ald. quae confusio perpetua e Elmsl. ad Eur. Bacch. 15

295. στυφλοὺς male et librorum auctoritatem B Schütz. Blomf., v. Elm Eur. Bacch. 1135. — παρ Mosq. — Δηνίων Mosq.

296. χιλιάρχης Guelph.

Πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Γενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενης,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
Οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
Νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·

Lambeth. Reg. K. — πλη-
›lb. 1. Viteb.
ἀφήλλατο M. 2. Mosq.
ταγάγων Barocc. Aldin.
Reg. L. τενέγων Rob.
στεὺς Blomf., provocans
s. ad Eur. Med. 5., quod
mprobo, quamquam non
› necessarium videtur. —
ῆς Med. Rob.
θαλασσόπλακτον Barocc.
Lambeth. Reg. P. et su-
in M. 2. θαλασσόπλα-
Regg. C. H. var. lect. ap.
, de quibus vocibus con-
. Lobeck. ad Soph. Aj.
- ος νῆσος Reg. C.
Λίχαιος Ven. 2. — κ'
της vulg., quod correxit
et Blomf. κ' Ἀργύστης
. κ' ἀρτίστης Colb. 1.
τήνδε M. 1. 2. τὴν δὲ
2. — πελειοθρέμονα Ald.
νικώμενοι 'κύρισσον re-
es inde a Brunckio con-
torum omnium auctorita-
robante, ut videtur, Her-
praef. ad Eur. Bacch. p.
sed admissa crasi, sive
honesin cum Reisigio ap-
mavis, cujus nullum ex-
templum, nisi in nostra
lia v. 482. πλεῖστοι ᾿θα-
ph. Oed. Col. 1606. παρ-
ρέγησαν. Trach. 903. εἰς-
ρυχᾶτο, quibus tamen lo-
nibus ab editoribus de-
llata est crasis, quam du-
sse ipse fatetur Herm. in
praefatione p. XVI. Qua-
re librorum lectionem loco nostro sequi non dubitavi. Omnino in praefatione illa Hermannus, quamvis sagaciter et circumspecte disputata sunt, quae de augmenti omissione disserit, nimis tamen longe recessisse videtur a Seidleri sententia, quam ipse probaverat in El. metr. p. 52., in nuntiorum narrationibus illud sibi indulsisse tragicos, ut augmentum omittant. Nam ut concedam verum esse, quod observavit Hermannus, omitti augmentum in verbo fortiore, sententiam graviter incipiente et in verbo minus forti, si initio versus positum est, id tamen atticis scriptoribus non licuit, nisi ex epicorum imitatione, quod a posteriore, ut ita dicam, eo demonstratur, quod loci omnes, quibus augmenti omissionem ex regula sua admitti posse censet Hermannus, epicam indolem habent. Jam si constat, tragicos iis locis, quorum natura epica est, id sibi indulsisse, ut epicorum more augmentum omittant, non video, cur hanc licentiam ipsi sibi arctioribus limitibus circumscripserint. Sed haec res altioris est indaginis, quam quae hoc loco tractari possit; id tamen mihi certum videtur, Hermanni regulam non ab omni parte veram esse, quia supersunt omissi augmenti exempla, quae regula illa non continentur, nec tamen removeri possunt, nisi monstrosa crasi

Πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
Ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
Πυῤῥὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
Ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.

---

admissa; iisque locum nostrum adnumero. — κύρισον M. 1.

303. γείτονες M. 1. γειτόνων
ον
Ald. Rob. — Αἰγυπτία Mosq. Αἰγυπτίων Colb. 1. et var. lect. in M. 1. et Reg. O.

304. Φερεσσεύης Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. Guelph. Lambeth. Brunck. et recentiores. φαρεσσεύης Reg. K. φρεσεύης Mosq. φερεσέβης Aldin. φρεδεύης Rob. φερεσσέβης Turn. Vict. φερεσεύης M. 2.

305. καὶ φαρνοῦχος Barocc. Reg. C. Aldin. καὶ φανοῦρχος Rob. — οἵτε Med. M. 2. Colb. 1. Reg. O. Rob. οἵ γ' ἐκ νηὸς μιᾶς πέσον Reg. H. M. 1., nisi
η
quod in hoc ναός. — νεὼς Ald. Rob. νηός Turn. — Quia πέσον augmento caret, Heathius emendavit ναὸς ἐξέπεσον μιᾶς. Schütz. ex emend. Herm. praef. ad Eur. Hecub. p. XXX. ἠδὲ ναὸς ἐκ βαιᾶς πεσὼν χρυσεύς. Idem Schütz. conjecerat etiam οἵδε ναὸς ἐκ μιᾷ 'πεσον, quod unice placet Reisigio ad Soph. Oed. Col. p. 377., μοίρᾳ ad μιᾷ supplenti. In Glasg. legitur οἵδε ναὸς ἔπεσον ἐκ μιᾶς, quod recepit Blomf., probat Elmsl. ad Eur. Bacch. 1132., sed improbat eam emendationem, ut quae versus numeros corrumpat, Hermann. praef. ad Eur. Bacch. p. XXII. Corruptum tamen et ipse versum putat, neque me dissentientem habet. Primum enim nomen Φαρνοῦχος quis ferat sine copula additum, praesertim cum praecesserit καὶ Φερεσσεύης τρίτος, ubi vox τρίτος indicat, enumerationem illorum finitam esse. Deinde ναὸς ἐκ μιᾶς πίπτειν minime poetam sapit, qui in reliquorum mortibus describendis admodum vividis coloribus utitur. Mihi quidem non minus ex his, quam ex variis librorum lectionibus persuasum est, glossatorem aliquem ad versum praecedentem adscripsisse: καὶ Φαρνοῦχος. οἵδε νεὼς ἐκ μιᾶς ἔπεσον, quae verba deinde alius, quantum fieri potuit in metrum redacta, in textum inseruit.

306. Post Χρυσεὺς Brunck. et Schütz. male commate distinguunt, quod ab antiquis edd. Glasg. et Blomf. recte abest, Χρυσεὺς enim gentile est, quod recte monuit Pauw. — μάτταλος Ald. μάταλος Mosq. μέταλλος Regg. B. C. P. Rob. Turn.

ας
307. τρισμυρίους Reg. C.

308. πυρὰν M. 1. Guelph. Reg. C. Mosq. Ald. Rob. πυρσὴν Glasg. Blomf. veterem scilicet Atticismum restituturi. — ζαπληθεῖ Ald. Rob. — δάσκιον Mosq. Guelph.

309. πορφυρᾷ Glasg. Blomf., quomodo non scribendum, sed pronuntiandum est. πορφαρέᾳ Colb. 1.

Καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τὲ Βάκτριος,
Σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμιστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
Νωμῶν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
Πένθος παρασχὼν, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,

μέγος Ald. Μᾶγος gen-
e recte monet Schol. —
ς Barocc. Ald. Rob. ἄρα-
rn. Vict. ἄραθος Reg. B.,
ssumsit Brunck., nimium
lici tribuens, secutus ta-
t Schütz. — ἀρσάμης M.
άβης Rob. ἀρτάβης Regg.
L. Guelph. — Pro Βά-
Blomf. Κάσπιος vel Βού-
gendum putat, quia Ba-
rum dux jam supra me-
s est; sed Artamus hic
ctrianorum dux, sed Ba-
s vocatur.

ἔποικος Reg. P. — Ἀμί-
Guelph. Regg. L. P. Ἄμ-
; Reg. C. Ἄμιστρις libri
Ἄμηστρις Brunck. Glasg.
Blomf. nescio quo jure,
i idem est, qui v. 21.
ης vocatur, hoc nomen
causa tam ex Ἄμιστρις,
ex Ἄμηστρις formari po-

Offendit in hoc versu
de causis Pors. praef. ad
XXXVIII. ed. Lips.,
enim peccat in regulam
t si voce, quae creticum
efficiat, terminetur ver-
mque vocem hypermono-
n praecedat, quintus pes
vel tribrachys esse de-
deinde Ariomardus v. 38.
rum praefectus vocatus est,
igitur videtur, quomodo
ors Sardibus luctuosa esse
post Ἀριόμαρδος igitur
se aliquid putat, ut Σάρ-
equentis versus finem fa-
Sequitur eum Blomf., qui lacunae signum ponit, eamque ita a Porsono expleri tradit: Ἀριόμαρδος, ἀρθίων Βολαῖσι πιστὸς, Μιτραγάθης τε, Σάρδεσιν Πένθος παρασχών. Sed improbat hanc rationem Herm. El. metr. p. 116., qui metricam difficultatem a nomine proprio excusari putat. Potest sane et altera causa, quae Porsonum ad mutandum impulit, removeri; nam etiamsi Ariomardus Sardibus neque natus neque praefectus erat, poterat tamen ejus mors urbi, quae totius terrae caput erat, luctuosa esse. Sed nihilominus mirum est, cur Sardes potissimum, neque in universum Persae nominentur; praeterea huic sensui participium aoristi παρασχών non satis aptum videtur. Quare adducor fere, ut Σάρδεσι corruptum putem, praesertim quum Guelph. ὁ ἄρδεσι habeat; neque difficile erit illud in ἄρσεσι mutare, cui quum ex praecedente vocabulo σ adhaesisset, facile σάρδεσι scribi potuit. Diceretur autem ἄρσεσι πένθος παρασχεῖν propter fortitudinem suam, ut mox v. 319. sq. — ὁ ἄρδεσι Guelph. σαρδεσσι Reg. C.

314. σεισάμης Med. Reg. O. et, ut videtur, Reg. A. Cant. Stanl. Glasg., quod et ego recepi, quia reliquorum librorum lectio eodem ducere videtur. σισάμης Guelph. Reg. B. σεισάρκης Ald. Rob. Turn. Vict. σισάρκης Reg. L. σεισάρμης Barocc. var. lect. in Reg. O. et

Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
Ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
Κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ὕπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
Ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
Τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
Πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

Αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
Αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.

Turn. σισάρμης Regg. G. K. P. M. 2. σιράμης M. 1. σησάμης Colb. 1. Viteb., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf., quia idem nomen infra v. 979. occurrit, sed an idem vir utroque loco dicatur dubium est, praesertim quum ille, qui infra commemoratur, non Mysius, sed Persa esse videatur. — θ', quod vulgo deest, ex Regg. A. B. recte inseruerunt Brunck. Schütz. Blomf. idemque habent Guelph. et Reg. K. Excidit Θ ante Ο, ut Eum. 464.

315. θάρμις Rob. θάβυρις ex suis codd. laudat Brunck. legiturque pro var. lect. in Reg. O. θάμυρις Schol.

316. τάγον suprascr. in Guelph.

317. νεῖται Rob. — μάλλ' Guelph. — εὐτυχῶν Rob.

318. σύννεσις Med. Regg. G. H. K. Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. σύνεσις Regg. C. P. Mosq. M. 1. Barocc. Ald. Rob. et var. lect. ap. Turn. — πρῶτος αὐτὸς Regg. C. K. P. Ven. 2. Guelph. M. 1. 2. var. lect. ap. Turn. — ἀψυχίαν Guelph.

319. ἀκιλίκων Ald. — ἔπαρχος Reg. G. Colb. 1. var. lect. in Reg. B., unde receperunt Brunck. Schütz. Blomf. sine cau Regg. L. B.

320. ἀνηλεῶς pro Guelph. M. 1. νηλεῶς in Regg. B. et O. — Reg. C.

321. τοιῶνδ' ἀρχόντων A. B. F. K. L. P. Col 1. 2. Guelph. Barocc. ῶνδ' ἀρχόντων omisso ν τοιῶν δ' ἀρχόντων Reg ῶνδέ γ' ἀρχόντων νῦν M Vict. τοιῶνδ' ἄρ' ὄντων τοιῶνδ' ἄρ' ἀρχόντων beth. τοιῶνδέ γ' ἀρχόντ so νῦν dederunt Brunc Schütz. Sed quum νῦν mis libris legatur, ma Canteri emendatio τοιῶ χῶν νῦν, quam recepit ex hac enim quomodo lectiones ortae sint facil plicari potest. Blomf. ta vult τοιῶνδε μέντοι νῦ parum probabile est. ἐπαρχόντων var. lect. fr — ὑπεμνήσθω Reg. K.

322. ἀπαγγελῶ Ald. αγγέλλω Guelph. ἀπαγγέ ὀλίγα γ' ἀπαγγέλλω Col

323. αἶ decies in M.

324. λυγέα Ald.

Ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ᾽ ἀναστρέψας πάλιν,
Πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
Ὥστ᾽ ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
Μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πλήθους μὲν ἂν σάφ᾽ ἴσθ᾽ ἕκατι βαρβάρους
Ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
Ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
Ναῶν, δεκὰς δ᾽ ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξῃ δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν,
Ὧν ἦγε, πλῆθος, αἱ δ᾽ ὑπέρκομποι τάχει,
Ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτά θ᾽· ὧδ᾽ ἔχει λόγος.
Μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
Ἀλλ᾽ ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,

---

325. *αὐτὰρ* Mosq. — *ταῦτ᾽* Ald. Rob. Turn.

326. *πόσον δὴ* Barocc. M. 2. Ald. Rob. Vict. *πῶς δὴ* Reg. P. *πόσον δὲ* Regg. A. B. C. Guelph. M. 1. Brunck. Schütz., sed quomodo *δὲ* hic ferri possit, non video. *πόσον τι* Turn., quod cum Glasg. et Blomf. recepi. — *ἢ νεῶν* Ald.

327. *ὅτ᾽* pro *ὥστ᾽* Ven. 2. — *ἀξιῶσαι audere*, v. Monk. ad Eur. Hippolyt. 74.

328. *συνάψαι* libri omnes, *ξυνάψαι* Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. — *ναΐοισιν* Barocc. M. 1. Lambeth. Turn. Vict. Glasg. *ναΐοισι* Viteb. *ναίοισιν* Reg. P. *δαΐοισι* Mosq. *ναΐῃσιν* Regg. G. H. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Turn. et in M. 2. Brunck. Schütz. *ναΐαισιν* Blomf., ut solet. — *συμβολαῖς* Colb. 1. 2. Mosq. Viteb.

329. *ἂν* om. Colb. 1. 2. Mosq. *ἦν* pro *ἂν* Reg. F. probante Vauvilliers., idemque Reg. P. — *βαρβάρων* Med. Barocc. Regg. C. F. H. K. Colb. 1. Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Rob.

330. *ναυσὶν* Glasg. Blomf. contra libros. — *καὶ* om. Mosq. — *Ἕλλησι* Rob. Turn. Vict.

331. *ὁ πᾶν* Schütz. errore typ., ut videtur.

332. *νεῶν* Brunck. Schütz. Blomf., nescio qua auctoritate, edd. enim veteres in *ναῶν* consentiunt.

333. *Ξέρξης* Reg. C.

334. Plutarch. in Themistocl. c. 14. hunc locum laudans habet *νεῶν τὸ πλῆθος*, quod sensus causa immutare debuit, quia v. 332. non praemisit. — *αἵδ᾽* Ald. Rob. *ὑπέρχαμποι* Mosq. *ὑπέρκοποι* Blomf., ut solet.

335. *ἑπτὰ δ᾽* Colb. 1. Ald.

336. *μέσοι* Ald. — *δοκῶμεν* Guelph. Brunck. Schütz. versum non intelligentes, quia interrogationis signum vulgo abest; sed recte illud adjectum est in Turn. Vict. Glasg. Blomf. — *ληφθῆναι* Med. Mosq.

Τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσοῤῥόπῳ τύχῃ.
Θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητὸς πόλις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον·
Τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
Ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
Φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.

---

338. *ἰσορόπῳ* Reg. C. Ald.

339. Vulgo hic versus Atossae tribuitur, cujus personae minime aptus est; praeterea versui sequenti, qui vulgo non magis apte Nuntio datur, in ed. Rob. Atossae nomen praefixum est. Hanc secutus Blomf. versus 339. et 340. junctos Atossae tribuit, quod maxime absurdum est. Omnia bene se habere videntur, si, quod in textu feci, v. 339. Nuntio continuatur, v. 340. cum Rob. Atossae tribuitur; ita etiam a vulgata non longe receditur, sed rejicitur tantum et Atossae et Nuntii nomen ab eo versu, cui adscripta sunt, ad sequentem, in quo facile librarii errare potuerunt. Suspicatur quidem Blomf., v. 339. Choro tribuendum esse, sed Chorus per totum hunc Reginae et Nuntii dialogum tacitus adstat, neque ratio perspici potest, ob quam hic potissimum loquatur. Eadem de causa non probare possum Lachmanni rationem, qui in libro *de mensura tragoed.* p. 17. v. 337—339. Choro, v. 340. Nuntio, v. 341. sqq. Atossae tribuendos censet.

340. *ἔστ' ἄρ'* vulgo, quod ferri aliquatenus poterat, quum versus Nuntio tribueretur, et sine interrogatione legeretur; sed *ἔτ' ἆρ'* Regg. G. L. Ox. M. 1. 2. Mosq. Viteb. Guelph. Rob., quod interrogationis nota in fine versus posita recte recepit Blomf., praeeunte Schützio in Commentario.

341. *ὄντως* legi vult Pors. Advers. p. 137. ed. Lips. inepte. — *ἕρνος* M. 2.

342. *δὲ* om. Colb. 1. — *ξυμβολῆς* Glasg. Blomf. invitis libris omnibus. *συμβολῇ* Reg. C. — *ἦν* omittit Colb. 2. — Interrogationis signum, quod vulgo abest, ut v. 344., adjiciendum putavi.

343. *Ἕλληνες πρότερον* Reg. C.

344. *πλήθη* Guelph. — *κατακαυχήσας* Barocc. Reg. C. Ald. Turn. var. lect. in Reg. O. — *νῶν* Turn. ex errore typ.

345. *ἦρξε* Guelph. M. 2. Ald. Turn. — *μὲν* om. Rob.

Ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
Ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
Ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μένοιεν, ἀλλὰ σέλμασι
Ναῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
Δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
Ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
Πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
Λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
Τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισὶν,
Ἔκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους,
Ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,
Ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλλενες κακὸν,
Ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,

---

350. *μένοιεν* vulg. *μενοῖεν* Blomf. vid. ad v. 352. — *σέλματι* M. 2. *σέλμασιν* Rob.

351. *ναῶν* Med. M. 2. Regg. L. P. Viteb. Ven. 1. 2. Guelph., quod pro vulg. *νεῶν* recepi, quia hac forma hic uti videtur poeta, ubicunque per metrum licet. *νῦν* Mosq. — *ἐπανθορόντες* Med. M. 1. 2. Regg. C. L. P. Viteb. Colb. 1. Mosq. Rob. *ἐπανθορῶντες* Lambeth. *ἐπενθορῶντες* Ald.

352. *κρυφαίᾳ* Viteb. — *βίον* Colb. 1. Mosq. Viteb. — *ἐκσωσαίατο* vulg., sed sensus futurum poscit, quare recte Blomf. auctore Monkio, ut supra *μενοῖεν*, ita hic *ἐκσωσοίατο* dedit, quod probavit Elmsl. ad Soph. Oed. Col. 945., neque ego recipere dubitavi.

353. *ὅδ'* Ald. Rob.

354. *τῶν θεῶν* Regg. L. P. *τὸν θεοῦ* Reg. G.

355. *πᾶσι* vulg. *πᾶσιν* Med. Glasg. Blomf. — *προσφωνεῖ* M. 1. Ven. 2. Reg. C. Ald. Rob. — *τοιόνδε* Ven. 2. *τὸν δ' ἐν* Colb. 1. — *ναυάρχαις* Ald. *ναυάρχαις* (*οις*) Guelph.

356. *φλόγα* pro *χθόνα* Regg. K. L. Ven. 2. Rob. var. lect. in Reg. C. et O.

357. *λάβῃ τέμενος αἰθέρος* M. 1.

358. *μὲν στῖφος* Brunck. Schütz. Blomf., sed causam transpositionis non video. — *στίφος* Ald. Rob. Vict. — *στοίχοις* (*οις*) Med. Colb. 1. 2. M. 2. *στίχαις* Mosq.

359. *ἁλιρόθους* Ald. Rob.

360. *νήσων* Ald. *νοῦσον* Rob.

361. *ὡ* pro *ὡς* Rob. *οἷς* conj. Tyrwhitt. — *φευξοίενθ'* Rob.

362. *ναυσὶ* vulg. *νηυσὶν* Med. hinc *ναυσὶν* dedi cum Glasg. Blomf.

Πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
Τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός·
Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
Οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
Δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
Τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
Καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
Ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
Τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
Πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
Καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
Ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών·
Καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
Κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο·
Ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,

363. στερίσκεσθαι Colb. 1. Mosq. στερεῖσθαι Blomf. tacite.

364. τοιαῦτ' Brunck. Schütz. Blomf., nescio qua de causa et ex qua auctoritate. — ὑπὲρ θύμου Colb. 2. ὑπερθύμου Regg. C. G. L. P. Ox. Mosq. Guelph. Rob. var. lect. in Turn. ὑπ' εὐθύμου Vict. — φρενὶ Mosq.

366. πιθάρχῳ Mosq.

367. δεῖπνόν τ' ex emend. Brunckii Glasg. Schütz. Blomf., nam τ' ab omnibus codd. et edd. antiquis abest, (praeter Reg. P. si recte Faehsium intelligo) unde non improbabilis est Blomfieldii conjectura, δεῖπνον glossema insolentioris cujusdam vocabuli esse, quod sine copula metro satisfaciat. — ναυάτης vulg. ναύτης Ald. ναυβάτης Med. Regg. B. G. Rob. et suprascripta vulgata Reg. P., quod receperunt Brunck. et qui sequuntur. — τ' om. Reg. G. δ' habet Guelph.

368. ἐτροποῦτο contra librorum omnium auctoritatem Heath. Brunck. Glasg. Blomf.; augmentum omissum recte tuetur Herm. praef. ad Eur. Bacch. p. XLVI. — σκαρμὸν M. 1. σκαρθμὸν var. lect. in Reg. O. — ἀφ' Reg. C.

371. ναῦς Mosq. Guelph. ναῦ Reg. C. — πᾶς δ' Med. Colb. 2. (ubi θ' suprascr.) Schütz., qui comma in fine versus habet.

372. τάξυν Ald. — νεὼς μακρᾶς excidit Mosq.

374. καὶ om. Rob. — πάννυχοι Ald. — διάπλουν Rob.

375. νηῶν Turn. νεῶν ex conj. Brunck. Schütz. Blomf. sine causa; vix enim recte Blomf. νεῶν, ubicunque per metrum licet, reponendum esse censet, quia magis atticum sit.

376. μᾶλλον Reg. K.

377. οὐδαμοῦ Regg. L. P.

379. κατέγε Mosq. — γῆν Ald.

Πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
Μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
Ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
Ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
Γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
Παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
Ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
Σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
Ἔπειτα κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
Ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος,
Θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας

). πρῶτα Reg. C. — ἠχεῖ L. Mosq. Rob. ἠχοῖ vul- suprascriptum est in Reg. . 2., et in idem conjectura t. Piers. ad Moer. p. 176., probarunt Brunck. Glasg. z. Blomf. Sed neque mu- e opus esse mihi persua- possum, quum vulg. ἠχῇ non careat, neque ἠχοῖ posse puto, non video enim, dativus pendeat; nam quod nt εὐφήμησεν ἠχοῖ et ver- *Echoi acclamavit*, dativum φήμησεν pendentem probare ossum.

. ἐφήμισεν M. 1. ηὐφήμη- runck. Schütz. sine libris e causa. — ὀρθιόν θ' M. 2.

. πέτρης Reg. C.

. οὐδὲ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ Ven. . Ald. οὐ γὰρ ὡς φυγεῖν οὐ γὰρ ἐν φυγῇ malle se Blomf., inepte.

. ἐφήμουν Colb. 1. 2. h. M. 1. εὐφήμουν var. in M. 2.

. εἰς Reg. C. — ὁρῶντες h. ὁρῶντας Rob.

. ὑπέφλεγεν cum var. lect. λεγεν Reg. O.

. ἐπεὶ δὲ vulg. sine sensu. ἔπειτα ex conj. Glasg., sed εὐθὺς δὲ Med. Regg. A. B. H. K. L. Ven. 2. Mosq. Viteb. Rob., quod quin recte receperint Brunck. Schütz. Blomf. dubitari vix potest, quamquam mirum est, quomodo in reliqua exemplaria illud ἐπεὶ irrepserit. — ξὺν ἐμβολῇ Reg. P.

389. Idem versus initium ἔπαισαν ἅλμην habet Eur. Iph. T. 1357. — κελεύματος Med. Mosq. Viteb.

390. εἶσαν Ald. — ἐκφανῆς Mosq. ἐμφανεῖς Regg. C. (in quo ἦσαν postponitur) G. Rob. var. lect. in Reg. O. et ap. Turn., quam recepit Blomf., dubitans an non alibi ἐκφανὴς reperiatur; sed haec nulla est causa, a vulg. discedendi, praeterea ἐκφανῆς habet noster Eum. 235.

391. εὐτάκταν Ald. εὐστόχως Regg. H. O. cum var. lect. εὔταχτον. εὐτάκτως Med. Regg. K. L. Guelph. Mosq. M. 1. et var. lect. in M. 2., quod recepit Blomf., sed otiosum hoc foret propter sequens κόσμῳ, nec quidquam probat scholiastae explicatio μετ' εὐταξίας, quae ad κόσμῳ referri potest.

Ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
Ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
Πολλὴν βοήν, Ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
Ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
Παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
Θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
Καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
Ὑπηντίαζε, κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
Εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
Ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
Ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
Τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
Ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
Ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

---

393. ὑπεξεχώρει vulg. ἐπεξεχώρει Med. Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Mosq. Viteb. Ald. Turn., quod recte praetulerunt Brunck. et recentiores.

395. ἐλοῦτε δὴ pro ἐλευθεροῦτε δὲ Mosq. — De particula δέ verbo repetito adjecta v. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 874.

396. θεῶν τε omittit M. 2.

400. ἐν νυκτὶ Rob.

403. δ' om. M. 1. — ηὔθυνεν Med. ηὔθυνε cum var. lect. ἴθυνε Reg. O. εὔθυνεν Reg. B. ἴθυνε M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn.

404. καὶ πρῶτα Reg. L. Guelph. M. 2. Rob. — μὲν νῦν ῥεῦμα Med. μὲν νῦν Περσικοῦ ῥεῦμα Med. 2. μὲν οὖν ῥεῦμα Colb. 1. Ven. 1. Mosq. Ox. Ald. Rob. — ῥεῦμα de exercitu dictum exemplis illustrat Erf. ad Soph. Antig. 129. ed. min.

405. στενῶν Reg. C. — νεῶν τῶν Περσικῶν Guelph.

406. ἤθροιστ' Blomf., quia Ptolemaeus Ascalonita apud Eustath. p. 1387, 7. tradit, attice ἄθροις dici, ineptissime.

407. αὐτοὶ θ' ex Buttleri conjectura Blomf., ut hinc apodosis incipiat, quae ex vulg. lectione iis deesse videtur. Eadem de causa jam Pauw. versu praecedente ἀρωγή τ' scripserat, ut inde apodosis inciperet, et Brunck. atque Schütz. v. 410. ὑπτιοῦτο δὴ ex Heathii emendatione dederunt, ab his verbis apodosin incipientes. Haec omnia inepta sunt, sed minus etiam probari potest Reisigii ratio, qui in praef. ad Conj. in Aristoph. 29. ab ἔθραυον apodosin incipere, deinde verba Ἑλληνικαί τε — ἔθεινον iterum in protasi, denique ὑπτιοῦτο δὴ in apodosi rursus esse dicit. Sensus luculenter docet, a verbis αὐτοὶ δὲ apodosin incipere debere, neque obstat particula δέ, quam in apo-

Παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως
Κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
Σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
Ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον·
Φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
Ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
Τοὶ δ' ὥςτε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
Ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
Ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
Κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα·

»si post ἐπεὶ et similia saepe »ni docent Herm. ad Hom. ymn. Ven. 229. Cer. 297. ad ig. p. 785. et 845. Wolf. ad emosth. Lept. p. 297. Wunderl. l Aeschin. p. 63.— ὑπ' αὐτῶν Ox. οσαι Ald. Turn. Vict. — ἐμ-ἰλοις, quod proposuerant Stanl. cur. secund., Abresch. et runck., recepit Blomf., male; iamquam enim ἐμβολὰς quo-ie de rostris navium dici de-onstravit Schütz., nostro ta-en loco non ita accipiendum t, sed recte explicavit Schol. ῖς συγκρούσεσι καὶ προςαράξε-, ad quas poetice adjectivum λκοστόμοις translatum est.

408. παισθέντ' ἔθραυον Glasg. lomf. propter augmentum omis-m, pessime. Reisigius, qui nc emendationem probaverat Conject. in Aristoph. p. 81., e retractavit sententiam suam praef. p. XXIX., et augmenti nissionem egregie vindicavit erm. praef. ad Eur. Bacch. p. XXIV. sq. — κωτήρη Rob.

409. Ἑλληνικαὶ δὲ Reg. P. φρασμόνως Colb. 1.

410. ὑπτιοῦτο δὴ Heath. Brunck. chütz. vid. ad v. 407.

411. θάλασσαν δ' Ald. θά-λασσαν sine δ' Turn. Vict., eae-demque editiones πλήθουσαν ver-su sequente habent, quod metro adversatur.

412. βροτῶν φόνου M. 2.

413. ἐκπλήθυνον Reg. C. Turn. Vict. ἐπλήθυνον Regg. A. B. G. Colb. 1. M. 2. Mosq. Guelph. Ald. ἐπλήθυνεν Viteb. ἐπλήθυον Reg. A. et M. 2. a prima manu, M. 1. Rob., var. lect. ap. Steph., quam metro etiam postulante re-cte receperunt Brunck. et recen-tiores.

414. ἀκόσμῳ conj. Casaub.

415. βαρβάρων Rob.

416. οἱ δ' Blomf., male ini-quus in formam poeticam, v. Herm. ad Soph. Aj. 1383. — θίνους Rob.

417. θραύσμασί τ' M. 1. Ald. Turn. θραύμασί τ' Reg. L. Mosq. Viteb. Rob. θαύμασί τ' M. 2., sed ρ additum a secunda manu. θραύμασίν τ' Med. Guelph. Reg. P. — ἐριπίων Med.

418. ἐράχιζον Mosq. — οἰμω-γῆς Med. οἰμογὴ Ald.

419. κωκύμασι Med. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. —

Ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ᾽ ἀφείλετο.
Κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ᾽ ἂν εἰ δέκ᾽ ἤματα
Στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
Εὖ γὰρ τόδ᾽ ἴσθι, μηδάμ᾽ ἡμέρᾳ μιᾷ
Πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Αἶ αἶ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Εὖ νῦν τόδ᾽ ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
Τοιάδ᾽ ἐπ᾽ αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,

πελασγίαν Colb. 2. Guelph. Mosq. Rob., suprascr. in M. 2.

420. Corruptum hunc versum putat Blomf., quia neque noctis oculus possit *ἀφαιρεῖσθαί τι* dici, neque intelligi possit, quid post *ἀφείλετο* subaudiendum, quare hoc in *ἀφίκετο* mutari vult. Sed *νυκτὸς ὄμμα* est: *noctis tenebrae* (v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 110.) eaeque pugnantibus et ejulantibus eripuerunt aspectum eorum, quae fiebant.

421. *εἰς* pro *εἰ* Ald.

422. *στοιχηγορείην* M. 2. *χοικηγορδίην* Reg. C. *στιχηγοροίην* Regg. F. K. L. Mosq., quod recepit Blomf. male, corrigendum ratus id, quo vulgata lectio confirmatur, *στοιχομυθέω* apud Schol. et Hesych. — *ἐπλήσαιμί σοι* Mosq.

423. *μηδ᾽ ἂν* vulg. sine sensu. *μηδάμ᾽* Reg. A. et var. lect. in Reg. B., unde recte receperunt Brunck. et recentiores.

424. *τοσοῦτ᾽ ἀριθμὸν* Guelph. M. 2. Ox. Ald. Turn. var. lect. ap. Schol., ubi ita pro *τοσουτάριθμον* legendum esse perspicuum est.

425. *αἲ* octies in M. 2. — *ἔῤῥωγε* Guelph. Ald. Turn. *ἔρβωγεν* M. 2. a secunda manu, *ἔῤῥωται* Med. Mosq. De usu vocabuli v. Wakef. et Musgr. ad Soph. Trach. 857.

426. *βαρβάρῳ* Regg. K. L. P.

427. *μεσοῦντες* Reg. K. *μεσεῦσαι* var. lect. in Reg. O. — *κακῶν* vulg. *κακὸν* Reg. P. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. Guelph. var. lect. ap. Steph., quam recte recepit Blomf., praeeuntibus Bothio, Buttlero et Elmslejo ad Eur. Med. 59., ubi conferuntur similes loci Medeae *ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ* et Aristoph. Ran. 954. *ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα ἤδη μεσοίη*. Recte etiam Blomf. post *ἴσθι* comma posuit, ut *τόδε* non cum sequentibus jungatur, sed cum *ἴσθι*, ut v. 169 423.

428. *ἐπ᾽ αὐτοὺς* vulg. *ἐπ᾽ αὐτῆς* Mosq. *ἐπ᾽ αὐτοῖς* Med. Regg. K. L. P. Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 2. Guelph. Viteb. Ox. Ald. Rob., quod ut reciperem librorum auctoritas suasit. Sic Eur. Androm. 301. *αὖτ᾽ ἂν ἐπ᾽ Ἰλιάσι ζυγὸς ἤλυθεν δούλειος*, quamquam noster Prom. 866. dixit: *τοιάδ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις*, ubi tamen librorum auctoritas dubitari jubet, an *ἐς*

Ὡς τοῖςδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Καὶ τις γένοιτ' ἂν τῆςδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
Λέξον, τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
Ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
Ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
Αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
Τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυςκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Οἲ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
Ποίῳ μόρῳ δὲ τούςδε φῂς ὀλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
Βαιὰ, δύςορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος

ἐχθροὺς legendum sit. Blomfieldium quoque dativum recipere voluisse ex ejus adnotatione elucet. — πένθους Regg. K. L. P. Colb. 2. M. 1. 2. Ven. 2. var. lect. in Reg. O., in M. 2. tamen suprascr. πάθους.

429. ὃς pro ὡς Ald.

430. τῆςδέ τ' Regg. A. B. Ald. Rob. — τύχης var. lect. in Reg. O.

431. τί δ' αὖ Guelph. — φῆς Rob. Blomf. — τὴν δὲ Rob. — στρατοῦ Ald.

432. ὡς pro ἐς Colb. 1. εἰς Reg. P.

433. ὅσοι παρῆσαν Reg. G. — φύσει Regg. A. K. L. P. Colb. 2. Ven. 2. Guelph. et M. 2., ubi tamen φύσιν suprascriptum.

434. καὶ εὐγένειαν Mosq. Ald. Rob. — εὐπρεπεῖς Regg. A. B. L. Colb. 1. Mosq. Ven. 2. Guelph. Rob. ἐκπρεπεῖς reliqui codd. omnes, var. lect. in Reg. B., Ald. Turn. Vict., quod propter Schützium addo.

435. πρώτοισ' Ald.

436. οἰκτρῶς vulg. αἰσχρῶς Med. Regg. A. B. H. K. L. P. Colb. 1. Mosq. Viteb. M. 1. 2. Ox. Ven. 2. Guelph. Lambeth. Rob. et var. lect. ap. Turn. et Steph., quod propter librorum auctoritatem cum Blomf. recepi. — δυςκλεστάτῳ Reg. C. δυστυχεστάτῳ Regg. A. L. P. Colb. 2. Ven. 2. M. 1. Guelph. — πότμῳ Colb. 1. Mosq.

437. οἲ 'γὼ Glasg. ὃ ἐγὼ Reg. C. — ξυμφορᾶς Glasg.

438. δὲ deest in Ox. Ald., ante μόρῳ positum est in Rob., ut saepe. — φῆς Blomf.

439. πρόσθεν M. 1. Guelph. Mosq. Viteb. Ald. πρόθεν Colb. 1.

440. νηυσὶν Guelph. Viteb. — φιλόχωρος Mosq.

Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
Ἐνταῦθα πέμπει τούσδ᾽, ὅπως ὅταν νεῶν
Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
Κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
Φίλους δ᾽ ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
Κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
Ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
Αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
Ὅπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
Κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥςτ᾽ ἀμηχανεῖν
Ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
Πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς δ᾽ ἄπο

---

441. *πανεμβατεύει* Ald. De significatione verbi *ἐμβατεύει* v. Reisig. praef. ad Soph. Oed. Col. p. XXXIX. — *ποντιὰς* Mosq.

442. *ὅτ᾽ ἂν νεῶν* Rob. *ὅτ᾽ ἐκ νεῶν* Blomf. ex sententia Elmsleji in Edinburgh Review. XVII. p. 236., nescio utrum propter optativum post *ὅταν*, quem illustrat Herm. ad Vig. p. 792., an quia *ἐκ* necessarium putavit, quod minime nècessarium videtur, quum genitivus *νεῶν* ab *ἐκσωζοίατο* pendet.

443. *ἐχθοὶ* Reg. C.

444. *κτείνεια* Ald. *κτείνειεν* Ox. Reg. C. Colb. 1. Guelph. Rob., unde *κτείνειαν* Glasg., quod recipere voluisse Blomfieldium ex nota ejus patet; sed propter sequens *ὑπεκσώζοιεν* male se habet, neque magis probaverim, quod suspicatur Blomf., *κτάνοιεν* et *ὑπεκσώσειαν* legendum esse. Nulla est causa a vulg. recedendi. — *εὐχείρως τὸν* Colb. 2. Mosq. *εὐχείρω τὸν* Ald.

445. *εἰναλίων* vulg. *εἰν ἀλίων* Ald. *ἀλίων* M. 2. *ἐναλίων* Med. Reg. A. Colb. 1. 2. Brunck. et reliqui. — *πόρον* Rob.

446. *στορῶν* Ald. — *ὡς γὰρ ὁ θεὸς* Mosq.

447. *νηῶν* Regg. C. P. *νεῶν* M. 2., quod recepit Blomf., ut supra. — *Ἕλλησι* M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn.

448. *εὐχάλκοιο* Mosq.

450. *ἀμφὶ δ᾽ ἐ-|κυκλοῦντο* Reg. C. et Regg. B. O. suprascripta vulgata. *ἀμφὶ δ᾽ ἐκυκλοῦντο* Guelph. Viteb. Mosq. *ἀμφὶ δὲ ᾽κυκλοῦντο* Heath. Brunck. *ἀμφὶ δὲ ἐκυκλοῦντο* Glasg. Blomf., sed augmentum omissum recte tuetur Herm. praef. ad Eur. Bacch. p. XLVI.

451. *ὅπη* M. 2. — *τράπονται* Reg. C. *τράπωνται* var. lect. in Reg. O. — *γὰρ* deest in Rob. — *χειρῶν* Ald. Rob.

452. *πέτρῃσιν* vulg. *πέτροισιν* Med. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. Schol., quod cum Blomfieldio recepi. — *ἠράσσαντο* Med. Colb. 1. 2. Ox. Ald. Rob. Turn. Vict. *ἠράσαντο* Mosq. *ἠράσσοντο* Regg. A. B. Brunck. et recentiores. Schol. quoque imperfectis *ἐβάλλοντο καὶ συνετρίβοντο* explicat, et imperfectum postulat sequens *ὤλλυσαν*. — *τοξικῆς τ᾽* Med.

λώμιγγος ἰοὶ προςπιτνόντες ὤλλυσαν·
'έλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
[αίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἴως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντός εὐαγῆ στρατοῦ,
'ψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·

. et suprascr. in Reg. B., receperunt Brunck. et , sed vulgatum praestat. θόμιγγος M. 2. — προς-ες vulg. πίπτοντες Colb. πίτνοντες metri causa ex tione Canteri Brunck. et ›res, et sic M. 2. Rob. lermannus in *Classical* XXXVIII. p. 286., quum νόντες non praesentis, sed participium esse recte ju-, praesentis autem parti-hoc loco necessarium es-eret, προςπιτνοῦντες scri-ı esse monuit. Contra ıs ad Soph. Oed. Col. p. quum προςπίτνοντες con-rmanni sententiam aori-ısse negaret, praesentis participium hoc sensu on posse putaret, προς-ας legendum proposuit, minime probari potest. uidem et Hermannus re-icare videtur πιτνών sem-isti participium esse, et ıs, hic aoristum sensu ri, quia ἰοὶ non προς-ες, sed προςπεσόντες in-ıt (alio modo aoristum rat Herm. ad Eur. Herc. 71.), itaque προςπιτνόντες — ὤλυσαν M. 2. Guelph.

καὶουσι Ven. 2. — κρεω-ι· vulg. κρεωκιποῦσι Ald. ρεοκοποῦσι Schol., quod lentia Porsoni praef. ad cub. p. VIII. sq. rece-perunt Glasg. et Blomf., sua-dente metro et scriptorum anti-quorum consuetudine, quam e-gregie illustravit Lobeck. ad Phrynich. p. 692. sqq. — δυστό-νων Ox.

456. ἐξ ἀπέφθειραν Ald. ἐξα-πίφθειραν Rob.

457. ἀνῴμωξε M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. — κακῶν om. Mosq. — πάθος Colb. 1. Viteb.

458. εὐαυγῆ ex emendatione Hemsterhusii ap. Musgr. ad Eur. Suppl. 652. Brunck. et recen-tiores, sed refragante Elmslejo ad Eur. Bacch. 660., qui vulga-tam lectionem bene tuetur ex Photio, Hesychio, et Bekkeri Anecd. p. 337. Plane ei assen-tior, non sollicitandam esse con-stantem multorum locorum scri-pturam, ubi εὐαγὴς pro λαμπρὸς positum est. Ceterum nostro quoque loco non minus, quam illo Baccharum, incertum est, utrum ab ἄγω derivandum sit vocabulum (ὅθεν ἐδύνατο καλῶς ἄγειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ Schol.) an εὔοπτον significet. Exspecto uberiorem de hac vo-ce disputationem, quam pro-mittit Hermannus ad illum Bac-charum locum.

459. πελασγίας Ald. Turn. Vict. πελαγίας Regg. A. B. C. Rob. et recentiores. πελαγίαις var. lect. ap. Turn., deest vox in Colb. 2. — χθονὸς pro ἁλὸς Rob. var. lect. ap. Steph.

Ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγὺ,
Πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
Ἤϊξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε σοι
Πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
Κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
Οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
Ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
Τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
Σὺ δ' εἰπὲ, ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόροι,
Ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην

---

461. πέζω τε M. 1. Reg. C.
462. ἦσ' pro ἤϊξ' Med. var. lect. in B. ἵησ' Rob., quod recepit Blomf., monent Piers. ad Moerin. p. 301., ᾄσσω nunquam apud Atticos trisyllabum esse, quare ille ἔπτηξ' vel ἀπῇξ' legendum proponit. Sed hanc licentiam Porsonus ipse ad Eur. Hecub. 31. tragicis concedit (cf. Seidl. de vers. dochm. p. 20.), et si nusquam, in nuntii certe narratione concedenda est. — ἀπότμῳ ξὺν Colb. 1. suprascr. vulg. ἀκόσμως σὺν Colb. 1. Mosq. hinc ἀκόσμως ξὺν in textum recepit Blomf., quia in Glasg. vulgata obelo notata est, sed nullam video offensionem; eodem modo v. 473. οὐκ εὔκοσμον φυγὴν dicitur.
463. πάροιθεν Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Rob. — ξυμφορὰν Glasg. sine libris. συμφορᾷ Colb. 1. M. 1. Mosq. Viteb. Major. librorum auctoritas sequenda est, quum utrumque recte dici potuerit, cf. Lobeck. ad Soph. Aj. 275.
464. δαίμων M. 2. a prima manu Mosq. — ἔψαυσας Colb. 1.
466. ἐπήρκεσαν Viteb. ἀπήρκεαν Ald. ἀπήρκεσεν Reg. C. Rob.
467. πρόσθεν M. 1. 2. Guelph. — ἀπώλεσε Mosq.
468. παῖς ἐμοῦ Colb. 1. παῖς οὑμὸς M. 1. Deest hic versus cum proximo in Mosq.
469. τοσῶνδε Colb. 2. M. 2. Viteb. — ἐπέσπασεν M. 1.
470. νεῶν Aldin. Robort. νηῶν Reg. C. Ox. Turn. — πεφεύγασι Guelph. Ald. Rob. Turn.
471. τάσδ' ἔλιπες Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. 2. Ox. Ald. Turn., quare τάσδε γ' ἔλιπες Brunck. Schütz., sed merus ille scribarum error est pro imperfecto, in quo reliqui omnes consentiunt, quodque sensus postulat. — σεμαῖναι Guelph.
472. νεῶν Blomf. contra librorum omnium consensum, ut v.

Κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
Διώλλυθ', — οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
Δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ —
Διεκπερῶμέν τ' ἔς τε Φωκέων χθόνα,
Καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·

- δέ vulg. γε Rob., quod runt inde a Pauwio omnes. um defendi non poterit, cidisse prima Nuntii verabimus, quod non improest, quum ea, quae ser, non satis apte responiis, quae interrogaverat , Nam Eur. Or. 383., locum ad tuendam partiδὲ cum nostro comparat ad Vig. p. 846., nihil o commune habet. — λεν var. lect in .Reg. O.

αἱροῦνται vulg. αἴρονται lomfieldio dedi ex sentenmsleji ad Eur. Heraclid. io αἵρεσθαι φυγὴν Rhes. ρονται φυγὴν Rhes. 126. ' κλοπὰν ἀρέσθαι Soph. 13. Kon nego quidem, αἱρεῖσθαι quoque dici sed hoc non erit *fugam* , sed *fugam eligere*. Verem αἱρεισθαι et αἴρεσθαι saepe confundantur notisest.

δὲ λοιπὸς Colb. 1. — ἰν Ald.

διώλυθ' Reg. P. Rob. ' Blomf., sed mutandi ι non video. — κρηναῖον majuscula scribunt Vict. Glasg. Schütz., ex senSchol., qui dicit: τόπος ἐσ ἡ Κρήνη. Sed omnino fontanos latices multos obiisse recte monet Schütz. κρηναῖον γάνος habet etiam Lycophr. 247.

476. δίψῃ Med., quod recepit Blomf., sed uni libro non tantum est tribuendum, praesertim in tanta erroris facilitate propter litterarum similitudinem. — ἀπ' ἄσθματος Reg. G. ἐπ' ἄσθματος Reg. P. ὑπ' ἄσματος Mosq. — κενὸν var lect. ap. Turn.

477. τ' vulgo abest, et junguntur verba οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ διεκπερῶμεν. Hinc factum est, ut duplici difficultate laboraret locus, nam si omnis reliquus exercitus in Boeotia periit, inepta sunt quae sequuntur; deinde τ' v. 474. non habebat quo referretur. Sed perspicuum est, haec inter se et cum διώλλυτο jungenda esse οἱ μὲν πονοῦντες, οἱ δὲ κενοὶ, deinde in διεκπερῶμεν eam exercitus partem contineri, quae in Boeotia non periit. Hoc igitur verbum particula τε cum praecedentibus ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ διώλλυτο jungatur necesse est. Intellexit hoc jam Schützius, qui οἵ τ' ἐκπερῶμεν legi voluit. Sed lenior est Bothii medela, quam cum Blomfieldio adhibui. Hoc enim τε, cum propter sequens ἔς τε abundare videretur, facile omitti potuit.

478. Μηλιέα Colb. 1. Reg. G.

479. ἄρδεσι Ald.

Κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον,
Καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ᾽ ὑπεσπανισμένους
Βορᾶς ἐδέξαντ᾽· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
Δίψει τε λιμῷ τ᾽· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε Μακεδόνων
Χώραν ἀφικόμεσθ᾽, ἐπ᾽ Ἀξίου πόρον,
Βόλβης θ᾽ ἕλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ᾽ ὄρος,
Ἠδωνίδ᾽ αἶαν· νυκτὶ δ᾽ ἐν ταύτῃ θεὸς
Χειμῶν᾽ ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
Ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
Τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ᾽ εὔχετο
Λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προςκυνῶν.
Ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
Στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·

---

480. τῆς pro γῆς Regg. H. K. L. — Ἀχαιΐδος Brunck. Schütz. sine libris.

482. ἐδέξατ᾽ Viteb. — πλεῖστ᾽ ἔθανον Ald. πλεῖστοι ᾽θάνον Reg. B. Blomf. πλέῖστοι ̓θανον Pauw. Brunck. Glasg. Schütz. probante Hermanno. Sed ne crasis inaudita admittatur, vulgatam retinui, ut v. 302., ad quem vid. quae monita sunt.

483. δίψει Regg. A. B. L. Colb. 1. M. 2. Guelph., quod propter v. 476. cum Brunck. Glasg. Schütz. recepi. Vulgatum δίψῃ retinuit Blomf. — Prius τε omittunt M. 1. 2. — λιμῷ γέ τ᾽ Guelph.

494. ἠδὲ pro ἔς τε Rob., quod Glasg. et Blomf. receperunt ex sententia Porsoni ad Eur. Phoen. 1703., sed nihil est quo haec lectio vulgatae praestet. De praepositionis collocatione vid. quae ad Eum. 673. monita sunt.

485. ἀφικόμεθ᾽ M. 2. Mosq. Rob. — Ἀξείου Regg. L. P. M. 1. var. lect. in Reg. O.

486. βόλβης δ᾽ M. 2. Βοίβης conj. Casaub. — Πάγαιον Reg. H. Παγκαῖον M. 1. Guelph. Reg. C. Viteb. Παγγεῖον Ald. Πάγαιον Reg. O. cum var. lectt. Παγγαῖον et Πάγκαιον. Πάγκαιον etiam Reg. P.

487. Ἐδωνίδ᾽ Ald. Rob. — νυκτὶ δ᾽ τὸ ταύτῃ Ald.

488. πήγνυσι M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Turn. — δὲ om. Mosq.

489. Στρύμονος ἁγνοῦ Ox. Ald. Rob. — Στρύμμονος M. 1. Guelph.

490. Locutionem θεοὺς νομίζειν illustrat Pors. ad Eur. Suppl. 732. ed. Gaisf., οὐδαμοῦ νομίζειν Erf. ad Soph. Antig. 183. ed. min. — ηὔχετο Turn. Vict. et recentiores, antiquiorum librorum auctoritatem recte secutus est Blomf., ut v. 381.

493. κρυσταλοπῆγα Ald. — διὰ πόρου M. 1. — Versum hunc, quia tertius et quartus pes uno vocabulo comprehenduntur, transpositione sanare tentavit Pors. praef. ad Eur. Hecub. p. XXX. κρυσταλλόπηγα διὰ πόρον στρατὸς περᾷ, quam recepit Blomf., sed non necessarium

Χὥςτις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
Ἀκτῖνας, ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
Φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
Μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
Πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
Ὅςτις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου.
Ὅσοι δὲ λοιποὶ, κἄτυχον σωτηρίας,
Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
Ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
Ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
Ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
Κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ δυςπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
Ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

---

se demonstravit Herm. El. etr. p. 113.

494. χ' ὥς τις Rob. χ' ᾧς τις urn. χ' ᾧςτις Vict.

495. σεσωσμένου Ald.

496. αὐγὰς suspicatur Blomf. e causa.

497. ἐς μέσον M. 2. — διῆξε ponendum putat Blomf. sensu inime apto, in eo quoque er-s, quod ad διῆκε, (non a ἥκω derivandum, ut recte mo-t, sed a διΐημι,) repetendum sit αὐγὰς, immo πόρον διῆκε t διελθεῖν ἐποίησε, ut recte plicat Schol. — φλεγμαίνων gg. L. P. M. 1. et Colb. 2., vulgata pro varia lectione mmemoratur.

498. Ἔπιπτον Brunck. imperi-sime. ἔπιτνον Glasg. Blomf. ale. Augmenti omissionem re-e tuetur Herm. praef. ad Eur. esch. p. XXXV., sed pro vulg. ίπτον scribendum est. πῖπτον. — ' pro δ' Ald. — ἐν pro ἐπ' olb. 1. Mosq. Viteb. — εὐτυ-χεῖ Med. M. 1. 2. var. lect. in Reg. B. — τοι om. Colb. 1..

499. ἀπέῤῥηξε M. 1. 2. Mosq. Guelph. Ald. Turn.

501. θρήκην Ald. Rob. θρᾴκην injuria poetae obtrudere vult Blomf. — μόλις Guelph. Ald. Rob. Versus numero recte observat Pors. praef. ad Eur. Hecub. p. XXVIII. exprimi laborem ab exercitu persico exhaustum.

505. Importune Herm. ad Eur. Hecub. 576. correxit ταῦτ' ἔστι ταῦτα. — ἀληθοῦς Colb. 1.

506. ἐγκατέσκηψε M. 1. 2. Mosq. Guelph. Rob. Turn. ἐγκεῖ τέσκηψε Ald.

507. Haec non Choro, sed Atossae tribuenda censet Lachm. de mensura trag. p. 17., quae sententia etsi non displicet, certa tamen mutandi causa non adest. — δυςπάλαιστε suspicatur Blomf. sine causa.

508. ἐνήλου vulg. ἐνήλω Blomf., sed quum indicativo aoristi se-

ΑΤΟΣΣΑ.

Οἲ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραμένου στρατοῦ.
Ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
Ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
Ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
Ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
Ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
Ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
Ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
Ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
Ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖςδε τοῖς πεπραγμένοις,
Πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
Καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
Παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,

---

cundi non usi videantur Attici, ἐνήλω autem in nullo libro legatur, ex sententia Hermanni ad Soph. Oed. R. 1311. ed. sec. dedi ἐνήλλου, quod legitur in Regg. C. G. Colb. 1. Viteb. Mosq. M. 2. Ald. Turn.

509. αἲ ἐγὼ Ald. Turn. οἲ ἐγὼ Regg. A. B. C. H. K. M. 1. 2. Rob. Vict. Brunck. Schütz. Blomf. οἲ 'γὼ Glasg.

510. ἐκφανὴς Mosq. εὐφανὴς Colb. 1. ἐμφανής τ' M. 1.

512. ὑμὸς Guelph. — αὔτ' Ald. Rob. ταῦτ' Colb. 1. Mosq. Viteb. Alterutrum (αὔτ' pro αὔτε) verum judicat Wunderl. obss. critt. p. 51., posterius recepit Blomf., sed praestat vulgatum αὔτ' pro αὐτά.

513. ἐκύρωσε M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn.

515. ἐπεὶ τῇ Ven. 2.

516. ἄξω Guelph.

517. ἐπεξειργασμένως Ald. ἐπεξειργασμένας Rob.

518. πέλει Ven. 2. Ald. Rob.

519. ὑμῖν Rob. ἡμᾶς Med. — χρὴ 'πὶ δέ τοῖς π. Ald. τοῖς δέ τοῖς Rob.

520. πιστοῖς γε πιστὰ vulg. πιστοῖσι γῇ πιστὰ M. 1. πιστοῖς τὰ πιστὰ Reg. G. Ald. πιστοῖς πιστὰ Colb. 1. Mosq. Viteb. πιστοῖσι πιστὰ Regg. A. B., quod recte praetulerunt Brunck. et reliqui. πιστοῖσι, τὰ πιστὰ var. lect. in Reg. B. πιστοὺς γε πιστὰ var. lect. ap. Schol. πιστῶς τὰ πιστὰ suspicatur Blomf., sed in recepta lectione acquiescendum est. — φέρειν Ald. συμφέρειν Schütz. contra libros.

215. καὶ παῖς δ' Mosq. — περ om. Mosq. — δ' ἄερ ἐμοῦ Ald. — μόλοι Ven. 2. μόλοι (η) Reg. P.

522. παρηγορῆτε καὶ προπέμπητ' Ald. Rob. — προτρέπετε var. lect. in M. 1. 2.

Μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόςθηται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
Τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
Στρατιὰν ὀλέσας,
Ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
Πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας·
Πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
Κατερεικόμεναι,

μηκέτι Med. Colb. 1. ı. Mosq. Viteb. μὴ κ' ἔτι ιή δ' ἔτι Rob. καὶ μήτι . M. 1. μὴ κἄτι Blom- quod minime placet. — τε Med. Reg. L. Colb. 1. 2. l. Mosq. Viteb. Guelph. ›b. var. lect. ap. Turn. Ex vulgata lectione, quam , versus syllaba una bre- t, quam explere conatus ıus ἀλλ' ὦ Ζεῦ dedit, et Vict. Sed ita versus, caesura, magis etiam ıtus est, receperunt ta- Turnebi additamentum . Glasg. Schütz. Recte λλ' repudiavit Blomfield., omodo syllaba deficiens da sit, id certa conje- ix assequi licet. Blomf. ıendatione Schützii νῦν ρσῶν dedit, Elmslej. in Review 1811. XXXVII. νῦν τῶν Περσῶν vel νῦν σῶν proponit. Mihi vo- iquam excidisse parum le videtur; fortasse pro ' alia quaedam forma Περσάων?) restituenda

ὤλεσας var. lect. in M. 1. O.

ἄστυ τοσούτων Viteb. — νων Med. Ἐκβασάνων . Ἀγβατάνων ex emend. Brunck. Schütz. Blomfield. Librorum lectionem servavi ut v. 16.

528. στυγερῷ Reg. B. Ox. Ald. Turn. Vict. var. lect. in M. 2. γνοφερῶν Colb. 1. Ven. 1.

529. ἀταλαῖς Rob. Cant. var. lect. ap. Steph., quam receperunt Both. et Blomf. Exquisitior sane est et facile in vulgatam potuit corrumpi, sed quum tam exigua auctoritate nitatur, nihil novare ausus sum.

530. κατερυκόμενοι Reg. K. — Vulgo διὰ μυδαλέοις in hoc versu legitur, quod recte a Blomfieldio in versum sequentem rejectum est. Id eo quoque comprobatur, quod excidisse aliquid hoc versu videtur, in Viteb. enim post κατερεικόμεναι legitur μαγάδ, ex quo Herm. de vers. spur. ap. Aesch. p. XI. exsculpsit μαῖαι γονάδες. Eodem fere redit, quod Bothius versu praecedente πολλαὶ in πολιαὶ mutavit, sed neutrum aptum esse recte observavit Blomfield. Nam sive ἁπαλαῖς sive ἀταλαῖς legitur, neutrum vetulis convenit, sed de virginibus sermonem esse ex adjectivo illo intelligitur, quae res eo quoque comprobatur, quod iis deinde nuptae, postremo senes opponuntur. Itaque in illa cod. Vi-

Διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
Τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.
Αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
Ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
Λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
Χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
Πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
Κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
Αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

---

teb. lectione aliud quid latere videtur.

531. *διὰ μυδαλέοις* vulgo dicunt per tmesin dictum esse, pro *διατέγγουσι μυδαλέοις δάκρυσι*, sed vix in tmesi praepositio tam longe a verbo suo removeri potuit. Hac, ut videtur, causa permotus editor Glasg. *διαμυδαλέοις* dedit, probante Blomfieldio in Appendice; sed ea vox nusquam legitur. Fortasse illud *διὰ* communem habet corruptelam cum iis, quae ante hanc vocem in Viteb. leguntur.

532. *τέγκουσιν* M. 1. *τέγκουσ'* M. 2. *τίγκουσ'* Reg. C. — *ἄχους* var. lect. in Reg. O.

533. *ἁβρογόον* Guelph. *ἁβρογόοι* obelo notatum est in Glasg. suspectumque fuit Pauwio, Schützio, Blomfieldio, quia mox sequitur *ἁβροχίτωνας*. Sed haec quidem mutandi causa non esset, nisi adessent majores. Primum enim ipsa illa compositio *ἁβρογόος* sensum non satis aptum habet (recte positum putat Heathius, quia novarum nuptarum lamentationibus tenerum quiddam et delicatum, vigente adhuc et effervescente amore, inesse soleat), deinde omnino adjectivum luctum designans ferri non potest, quum id ipsum, lugere et lamentari mulieres, infra de iis praedicetur, ineptum enim foret *αἱ ἁβρογόοι Περσίδες πενθοῦσι γόοις ἀκορεστάτοις.* Quare neque *ἀκρογόοι* ferri potest, quod ex Pauwii emendatione recepit Blomf., neque *αἱ λαβρογόοι*, quod idem olim conjecerat. Desideratur potius epitheton ornans, facilius igitur Schützii *ἁβροχρόοι* vel Bothii *ἁβρόγυιοι* ferri posset, nisi utrumque metro adversaretur.

534. *ποθέουσ' ἰδεῖν*, Colb. 2. *ποθέουσι δέίνων* Mosq. utraque vox deest in Lips. 2. *ποθέουσιν ἑῶν* legendum aut utramque vocem omittendam putat Blomfield., nescio qua causa commotus. — *ἀρτίσυζυγίαν* M. 1. Schol. var. lect. ap. Steph. *ἄρτι συζυγίαν* Ox. Ald. Rob. *ἀρτιζυγίην* Viteb.

535. *τ'* omittunt Ox. Aldin. Turn.

537. *ἀκορεστάτοις* var. lect. in Reg. O.

538. *κἄγωγε* Blomf., propter *καὶ — δὲ*, sed hoc prorsus necessarium est, v. ad Eum. 65.

539. *ᾄδω* mavult Blomfield., quia *αἴρομαι* hoc sensu usitatius sit quam *αἴρω*, sed similiter Eur. Iph. A. 1598. *πᾶς τις θάρσος αἶρε.* Si quid hoc versu mutandum esset, proponerem *πολὺ πένθος*, quia paullo durius est, *γόον* ad *πολυπενθῆ* supplere.

Νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει — στρ. α'.
Γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενουμένα.
Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυςφρόνως
Βαρίδεσσι ποντίαις.
Τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕ-
τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
Τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;

---

540. νῦν γὰρ δὴ vulg. δὴ metri causa omittunt Heath. Brunck. Schütz. Blomf. et abest a Colb. 1. γὰρ omittit Glasg. sine ulla auctoritate, et minus apte ad sensum.

541. Ἀσίας Ald. Rob. Turn. Vict. Ἀσιὰς var. lect. ap. Stephan., quam recte receperunt recentiores, praeter Blomfield., qui Ἀσὶς dedit. — ἐκμαινομένα var. lect. in Reg. O.

542. Ξέρξης μὲν γὰρ libri omnes. μὲν metri causa ejecerunt Heath. Brunck. Schütz. Blomf. γὰρ omittit Glasg., quod verum puto, μὲν enim et propter sequentem versum et propter similitudinem antistrophici necessarium videtur. — ἤγαγε Guelph. Turn. ἔγαγε Ald. ἄγαγεν Blomfield. — τοττοῖ. Reg. G. Vocabula ἤγαγεν ποποῖ desunt in M. 1. 2.

543. ἀπώλεσε Reg. L. Guelph. M. 1. 2. Ald. Turn. — τὸ τοῖ Ald.

444. πάντα Reg. C. — ἐπέσπασε Regg. C. G. M. 1. ex Schol.

545. βαρίδεσι Guelph. βαρύδεσι Viteb. βαρίδες τε πόντιαι Med. βαρίδες θ' αἱ πόντιαι var. lect. in Reg. O.

546. οὐτίποτε Δαρεῖος μὲν τότ' ἐβλάβη Rob. ex interpretamento. — τίπτε cum var. lect. τί ποτε Reg. O. οὔπω ex emendatione Heathii Brunck. Schütz. Blomf., quod vertunt: *quare Darius innocuus tunc temporis, quum haec expeditio a Xerxe susciperetur, non civibus praefuit?* Sed οὔπω est *nondum*, cujus loco sensus ille potius οὐκέτι desideraret. Vulgatae, quae nulla mutatione eget, sensus hic est: *cur Darius tunc, quum ipse Graecis bellum intulisset, tam sine damno exercitui praefuit?* Prae magnitudine enim calamitatis, quam Xerxes perpessus est, minoris damni, quod Dario obtigit, oblitus, et laudator temporis acti, interrogat Chorus, cur Xerxes non aeque incolumem potuerit exercitum servare ac Darius.

548. τοξάρχης Regg. A. B. C. Colb. 1., quod vulgato praetulerunt Brunck. et Schütz. sine causa. cf. Blomf. ad Sept. Th. 828. — πολίταις M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

549. Σουσίδος vulg. Σουσίδαι Lambeth. Σουσίδαις Ox. Ald. Turn. var. lect. ap. Steph. Schol., quod recepit Blomf., profecto recte, illam enim lectionem quam

Πεζούς τε καὶ θαλασσίους ἀντ. α'.
Ὁμόπτεροι κυανώπιδες
Νᾶες μὲν ἤγαγον ποποῖ,
Νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ,
Νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
Διὰ δ' Ἰαόνων χέρας.
Τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
Αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θρῄκης ἀμπεδιήρεις

---

hanc librariis deberi verisimilius est — φίλας Reg. G.

550. πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους vulg. καὶ om. Colb. 1., et ex conjectura Brunck., qui dedit πεζούς τε γὰρ θαλασσίους θ', eumque secutus est Schütz. Sed γὰρ abest a Ven. 1. Guelph. Ald., quos libros recte sequuntur Glasg. et Blomf.

551. αἴδ' ὁμόπτεροι libri omnes, sed αἴδ', quod metro adversatur, recte omiserunt Brunck. et recentiores. — In κυανώπιδες synizesis admittenda est, v. Herm. El. metr. p. 53. et 122.

532. νῆες Reg. C. — ἄγαγον vulg. ἤγαγον Reg. G., quod recepi, quia in strophico omnes libri in hac forma consentiunt, neque verisimile est, in his versibus sibi simillimis poetam diversis formis usum esse. — τοτ-τοῖ Reg. G.

554. πανωλεθρίοισιν vulgat. πανολεθρίοισιν Reg. L. πανολεθρίῃσιν Ald. πανωλέθροισιν Viteb. Rob., quod, postulante metro et usu, receperunt Glasg. et Blomf.

555. δι' ἀόνων Rob. ἰανόνων Reg. C.

556. Vulgo in fine v. 554. punctum ponitur, ut jungantur haec: διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'. Sed haec jungi non posse, docet duplex δὲ, et improbabiles editorum conjecturae, quibus illud removere voluerunt. Nam τυτθὰ δι ἐκφυγεῖν proposuit Cant., τυτθά γ' ex Pauwii emendatione dederunt Brunck. Glasg. Schütz. τυτθὸν Blomf. Praeterea non puto dici posse διὰ χέρας ἐκφυγεῖν *e manibus effugere.* Quare v. 555. punctum posui, quo facto nihil in hoc versu mutandum est. Hanc autem interpunctionem strophae quoque similitudo suadet. Minus probabilis videtur Reisigii explicatio in Comment. crit. ad Soph. Oed. Col. p. 412., qui commate post τυτθὰ δ' interpungit, ut sensus sit: *ex Jonum autem manibus, sed pusillo modo, effugisse regem*, nam exempla ab eo allata non satis apta sunt, ibi enim μέν praecedit. — ἄνακτα Reg. C.

557. αὐτῶν vulg. αὐτὸν Regg. A. B. G. L. Colb. 1. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph., quod sensus pariter ac metri causa dederunt inde a Pauwio omnes. — εἰσακούομεν Pauw. ὡς ἀκούομεν Heath. Brunck. Glasg. Schütz., sed constructio eadem est, quae v. 185., ubi vid. quae monita sunt.

558. Θρήκης Ald. Rob. Θρῄ-

Δυσχίμους τε κελεύθους.
Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι, φεῦ, στρ. β'.
Λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἠ̄ ἐ,
Ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας. ὀᾶ,
Ἔῤῥανται στένε καὶ δακνάζου,
Βαρὺ δ' ἀμβόασον
Οὐράνι' ἄχη. ὀά.
Τεῖνε δὲ δυςβάϋκτον
Βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.
Γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινᾷ, φεῦ, ἀντ. β'.

---

lomf. ut supra. — δ' ἀμρεις Colb. 2. ἀνὰ πεδιήReg. G. ἀναπεδιήρεις Rob. . δυςχειμέρους vulg. conetrum. δυςχείμους ex cona Heathii Brunck. Glasg. z., sed ea vox neque metisfacit, neque graeca est, recte Blomf. δυσχίμους dequod cum illo saepissime nditur. Idem jam conje- Arnald., probatque Elmsl. ır. Bacch. 15., fusius de oce disputans.

. Versus una syllaba breest quam antistrophicus, supplere conatus est Heath., nte φεῦ inserendo, idque erunt deinde Glasg. Schütz. f., sed incertius est, quam ordinem recipere ausus Aliter, sed minus etiam biliter, succurrere studuit k., qui φεῦ in antistro- omisit. — πρωτόμοιροι cum lect. πρωτόμοροι Reg. O.

.. ληφθέντες vulg. λειφθέν- I. 1. 2. Rob. var. lect. ap. . et Schol., quam recepit f., recte monens, si λη- τες verum essset, πρὸς ἀνάscribendum fuisse. — ἀνάAld. Rob. Turn.

. κυγχρείας Ox. Guelph. ιίας M. 2. κεγχρείας Reg. G. Ald. κεχρείας Viteb. ἀμφικεχρειὰς Mosq. κυπρίας Rob. ὀᾶ Med.

563. Vocabulum ἔῤῥανται vulgo abest, quare lacunae signum, auctore Cantero, posuerunt editores, monente et sensu et metro. Huc autem transponendum esse ἔρρανται, quod vulgo post v. 572. legitur, ibique et sensum et metrum turbat, sagacissime vidit Hermann. in dissert. de vers. spur. p. VIII., quem recte sequitur Blomfield., ἔῤῥοντες tamen reponendum esse male ratus; non majore enim jure in plurali ἔῤῥανται offendit, quam Schaef. ad Dionys. Hal. de comp. p. 355. et ad Schol. Apollon. Rhod. p. 208. — δακρύζου var. lect. pro δακνάζου in Reg. O.

564. ἀμβόησον M. 1. Guelph. Ald. Turn.

566. δυςβάοκτον Ald. δυςβάϊκτον Rob.

567. βοάτιν Ald. Rob. βοᾶτιν τὴν M. 1. βοᾷ τὴν Viteb. βοὰς τὴν M. 2., unde Blomf. βοὰν, τὰν male. Nam quo jure βοᾶτις contra analogiam peccare dicat non video, neque qualis ista sit appositio τὰν τάλαιναν αὐδὰν intelligo. — αὐδήν Reg. C.

568. γναμπτόμενοι vulg. γά-

Σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἠέ,
Παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὀά.
Πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς·
Τοκέες δ' ἄπαιδες
Δαιμόνι' ἄχη, ὀά,
Δυρόμενοι γέροντες
Τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
Τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στρ. γ'.
Οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
Οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν
Δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,

πτομενοι Reg. L. *γναπτόμενοι* Regg. A. G. Colb. 1. M. 1. 2., quod receperunt Brunck. et recentiores ex praecepto Dorvilli misc. obs. IX. pag. 120. — *δ'* omittunt Ald. Rob. — *δεινᾷ δ' ἀλλ* Reg. G. *δεινῇ* M. 1. *δεινὰ* Ald. Rob. Turn., quod non revocare debebat Blomf. contra reliquorum librorum auctoritatem.

569. *σκύλονται* Med. M. 2. Reg. P. — *αὐδὰν* Mosq. — *ἠὲ ἠὲ* Reg. G. Guelph. Rob.

571. *ἄρα* pro *ἄνδρα* Reg. L.

572. *τοκῆες* vulgo. *τοκέες* postulante metro Glasg. Blomf. — Post *ἄπαιδὲς* legitur *ἔῤῥανται* in Regg. A. F. G. H. K. L. P. Colb. 1. M. 1. 2. Ox. Guelph. Ald. Rob. *ἔρανται* Reg. A. var. lect. in Colb. 1. In Med. haec vox cum versu sequente ita coaluit: *ἐραδαινον ἰάχη ὀᾶ.* In Turn. Vict. legitur *ἔῤῥανται ἐν δάκρυσι*, hinc *δάκρυσιν ἔῤῥανται* Brunck. Schütz. Sed a reliquis libris omnibus absunt haec omnia, et non minus sensus quam metri causa otiosa et molesta sunt, recte igitur ea sustulit Glasg., praeeunte Heathio. Hermannus autem *ἔῤῥανται* ex v. 563. huc migrasse vidit, ad quem monuimus.

574. *ὀδυρόμενοι* vulg. contra metrum, *δυρόμενοι* ex Abreschii et Brunckii sententia recentiores; cf. Pors. ad Eur. Hecub. 734.

575. *κλύουσιν ἐς ἄλγος* Reg. G. *κλύουσ' ἄλγος* Rob. *κλύοντες ἄλγος* var. lect. in Reg. O.

577. *οὐδέτι* Colb. *οὐδ' ἔτι* M. 2. var. lect. in Colb. 2. et ap. Turn.

578. *οὐδέ τι* Reg. G. *οὐδ' ἔτι* Med. (teste Blomf.) Colb. 1. Guelph. Viteb. var. lect. in Regg. A. B. et ap. Turn., quam recepit Blomf. Sed et majore auctoritate nititur vulgata, et major vis inesse videtur repetit *οὐκ ἔτι*, et *οὐδὲ* propter *οὔτε* v. 580. ferri nequit. — *δασμοφοροῦσι* vulg. *δασμοφοροῦσιν* cum Reg. P. et Blomfield. scripsi metri causa. *δαμοςφοροῦνται* var. lect. in Reg. O.

579. *δεσποσύνῃσιν* Reg. C. M. 1. Ald. Rob. Turn. var. lect. in Reg. B., quam receperunt Brunck. Schütz. *δεσποσύναισιν* Reg. G. *δεσποσύνοισιν* reliqui libri omnes, quod vel ex paucioribus

Οὔτ' ἐς γᾶν προπίτνοῦντες
Ἄρξονται. βασίλεια
Γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
Οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀντ. γ'.
Ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
Λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
Ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
Αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα
Νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Φίλοι, κακῶν μὲν ὅςτις ἔμπειρος κυρεῖ,

---

iendum erat, et recepe-
Glasg. Blomf.
). οὐδ' Brunck. Schütz.
f. sine auctoritate et sine
. cf. de οὔτε post οὐ po-
r. Herm. in *Classical Jour-*
XXVIII. p. 276., ubi et
r locus tangitur. — προς-
ντες vulgat. προςπίπτοντες
2. Colb. 2. Lips. 2. Guelph.
ιίτνοντα Rob. προπίτνον-
legg. G. H., idque ex con-
ra a Stanlejo propositum
erunt recentiores omnes.
id aoristi participium esse
saepius monitum est, hic
a sensus praesens postulat,
quum Viteb. προςπιτνῶν-
habeat, non dubitavi tan-
brorum discrepantia προ-
ῶντες reponere.
l. βασίλεια vulg. βασιλεία
f. recte, Scholiasta ipso
ite α longum esse. — ἡ βα-
ἡ additur in Regg. G. L. P.
3. οὐδὲ τοι Colb. 2. M. 1.
τι Rob. οὐκ ἔτι Viteb.,
vellem in pluribus libris
iretur. — βροτοῖσι M. 1.
5. ἐλεύθερον Viteb. — βά-
Guelph.
7. ἄρουρα vulg. ἄρουραι
ph. Obelo haec vox notata

est in Glasg., quare ἀρούραις proponit Buttler., ἄρουραν dedit Blomf. ex emendatione Porsoni in Advers. p. 137. ed. Lips., idque et sensus et metri causa necessarium est, nam ex vulgata et nominativus molestus est, et hiatus, quem infert; ν autem, quod in fine addidimus, in aliis libris absorptum, in Guelph., ut saepe, in ι mutatum est.

589. ναῦσος Colb. 1. — Περσᾶν Blomfield. male. τὰ Περσῶν σώματα Rob. ex schol.

590. ὦ φίλοι Colb. 1. — ὥς τις Ald. — ἔμπορος vulg. in quo nullum video sensum. Nam etiamsi ἔμπορος κακῶν illud significare posset, quod putant: *qui per mala et pericula iter facit*, *in malis versatur*, hoc minime sensui hujus loci aptum foret. Sed ne potest quidem illud significare; imo ἔμπορος κακῶν est *mercator malorum*. Quare non magis probanda est Schützii emendatio βίου ἔμπορος, nam neque significat, quod vult: *qui per vitam navigat*, sed *vitae mercator*, ut Eurip. Hippol. 964., et si significaret, illud in omnes homines cadit,

Ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
Κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
Ὅταν δ᾽ ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον᾽ οὐριεῖν τύχης.
Ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
Ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
Βοᾷ δ᾽ ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
Τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
Τοιγὰρ κέλευθον τήνδ᾽ ἄνευ τ᾽ ὀχημάτων,

---

neque huic loco aptum est. *ἔμπειρος* Reg. L. M. 1. 2. Guelph. Lambeth. Rob., quod recte receperunt Glasg. Blomf.

591. *ἐπίστασο* Reg. K. M. 1. 2. *ἐπίστασο* et *ἐπίστασαι* var. lect. in Guelph.

592. *ἐπέλθοι* Reg. G. *ἐπέλθω* Reg. C.

593. *οὐρίσῃ* scribi jubet Lennep. ad Phalar. p. 86. male.

594. *ἀεὶ* M. 2. Glasg. Blomf., sed *αἰεὶ* reliqui libri omnes. — *δαίμων᾽* Ald. — *εὐροεῖν* var. lect. in Colb. 2. — *τύχας* dedit Blomf., qui *οὐρίζειν secundo vento propellere* significare dicit, allato corrupto loco Choeph. 313., quem ipse male emendat, et egregio errore laudans Musgr. ad Soph. Oed. T. 714., ubi *διορίζειν* legitur. Debebat potius inspicere Musgravii verba ad Soph. Trach. 831., ubi *κατουρίζει* est: *κατ᾽ οὖρον ἔρχεται*, ut nostro loco.

595. *μὲν* om. M. 1.

596. *ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα* vulgat. *ἐν ὄμμασι τἀνταῖα* M. 1. 2. Guelph. Turn. *ἐν ὄμμασι τ᾽ ἀνταῖα* Ald. Rob. *ἐν ὄμμασίν τ᾽ ἀνταῖα* ex Stanleji sententia recentiores omnes, et ita jam antiquitus lectum esse docet Schol., qui nonnullos post *πλέα* distinxisse tradit. Sed hac lectione soloecismum inferri, quum *πάντα τὰ θεῶν* dici debeat, recte quidem observavit Blomf., non autem, ut debebat, hac observatione ad vulgatam tuendam commotus est, sed ipsum illud *τὰ* ante *θεῶν* inseruit. Sed ut taceam duplicem mutationem invitis libris susceptam, ea quae sequuntur *βοᾷ δ᾽ ἐν ὠσὶ κέλαδος* vetant, ne praecedentia in duo membra disjungantur, sed ea ita construi jubent: *ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν τὰ ἀνταῖα θεῶν φόβου πλέα ἐν ὄμμασιν φαίνεται, βοᾷ δ᾽ ἐν ὠσὶ κ. τ. λ.* Ita vero qui sensus insit, si *ἀνταῖα adversa* significat, non video. Alia ejus vocabuli significatio circumspicienda est. Hesychius quidem *ἀνταῖος* explicat *ἱκέσιος*, unde *τὰ ἀνταῖα θεῶν* possint *supplicationes Deorum* esse. Sed ampliandum puto; illud certum videtur, a vulgata lectione discedi non posse. — Post hunc versum in Reg. C. legitur v. 599.

599. *τοὶ γὰρ* vulgat. *τοιγὰρ* Reg. O. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. — *τήν τ᾽* Rob. — *ἄνευ ὀχημάτων* vulg. *ἄνευθ᾽ ὀχημάτων* Glasg. ex emendatione Pauwii, quae non improbabilis foret, quum *Θ* saepe ante *O* exciderit, nisi *ἄνευθε* a tragicorum usu sejunctum videretur.

Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
Ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
Φέρουσ᾽ ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
Βοός τ᾽ ἀφ᾽ ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
Τῆς τ᾽ ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
Λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
Ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
Τῆς τ᾽ αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
Ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
Ἀλλ᾽, ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
Ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα

---

d succurunt libri, nam ἄνευ ἐχημάτων habent Regg. A. C. F. O. Colb. 1. Ox. Guelph. osq. Viteb., quod recte recerunt Schütz. Blomfield. cf. msl. ad Eurip. Heraclid. 622. ημάτων τ᾽ ἄνευ Brunck. male. ις εὐτυχημάτων var. lect. in g. O.

601. ἐστειλάμην Rob. var. lect. Steph. ἐστείλατο Med. var. ct. ap. Stephan. ἔστειλα τῷ olb. 1. M. 2. Ox. Ald. Turn. ur. lect. ap. Steph., cujus vastatis satis mirae origo vix exicari potest. Vocabula ἔστειι παιδὸς desunt in Mosq. Vib. — παιδὸς πατρὶ εὐμενεῖς 1.2. a prima manu. πατρὶ παιδὸς πρευμενεῖς Colb. 2. πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς Reg. A. M. 1. uelph., quod vulgatae praeerunt Brunck. et Schütz. sine ausa.

602. μειλικτήρια deest in losq. Viteb. μειληκτήρια M. 2.

603. λευκῆς var. lect. In Guelph.

604. ἀνθεομουργοῖ Ald.

605. De πάρθενος πηγὴ vid. 'alck. ad Eur. Hippol. 1005.

606. πατρὸς pro μητρὸς Reg. L.

608. φύλοισι Rob. φίλοισι Ald. — θαλλούσης βίον, in quo nemo antea offenderat, Blomfieldio jure suspectum videtur, quomodo enim hoc dici, et de oliva dici possit, difficile est intellectu, quaeque contulerunt Abresch. et Musgr. ad Eur. Bacch. 1184., partim corrupta sunt, partim non apta. Praeterea Schol. hunc locum explicans, vocabulum βίον prorsus silentio transit, contra habet πάρεστι ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας, unde Blomf. suspicatur, pro βίον scribendum esse χεροῖν, sed id eo loco vix poterat poni. Igitur res in dubio relinquenda est.

609. εὐώδης καρπός. πάρος Reg. C.

610. πληκτὰ Med. Deest hic versus in Mosq., in Viteb. autem desunt γαίας — νερτέρων.

611. ταῖσδ᾽ ἐνερτέρων cum var. lect. ταῖσδ᾽ ἐν νερτέρων Reg. O.

612. ὕμνοις Reg. P. ἐπευφημεῖσθε Ald. — τόνδε Reg. P.

Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους ϱ᾽ ἐγὼ
Τιμὰσ προπέμψω τάςδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
Σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς·
Ἡμεῖς δ᾽ ὕμνοις αἰτησόμεθα
Φθιμένων πομποὺς
Εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.
Ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ᾽ ἐνέρων,
Πέμψατ᾽ ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·

Mosq. Viteb. Ox. Ald. Robort. *τὸν τὲ* Colb. — *τόν τ᾽ εὐδαίμονα* M. 2. a secunda manu.

613. *ἀνακαλεῖσθαι* Med. — *γᾶ πότους* Reg. G. *γαπόνους* Mosq. *γ᾽ ἀτόπους* Viteb. *γατόπους* Reg. C.

614. *νερτέρων* Ven. 2. Reg. P. *νερθέρων* Reg. L. *τάςδ᾽ ἐνερτέρων* var. lect. in Reg. O.

615. *πρέσβυς* Colb. 1. 2. Lips. 2. Ox. Ald. Turn. *πρέςβυς* cum var. lect. *πρέσβα* Reg. C. *πρέσβις* Mosq. Viteb. *πρέσβυσα* Guelph. *πρέσβα* Regg. G. H. (K.) L. M. 1. 2. Rob.

616. *σύ τ᾽ εὖ* var. lect. in Reg. O. *ὑπὸ* vulg. *ὕπο* Blomf. recte. *ἐπὶ* Reg. G.

617. *ἡμεῖς θ᾽* ex emendatione Heathii propter praecedens *τε* Brunck. et Schütz., et sic Reg. G. Guelph. Blomf., sed satis multa et apta exempla particularum *τέ — δέ* sibi respondentium congessit Reisig. Conject. I. p. 213 s. et ad Soph. Oed. Col. p. 303 s.

619. *κατὰ γαίας* vulg. *κατὰ γαῖαν* Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. 2. Lips. 2. Ox. Guelph. Ald. Rob. Turn.', quod recepit Brunck., respuerunt autem reliqui editores auctore Stephano, quia *sub terra* non sit *κατὰ γαῖαν*, sed *κατὰ γαίας*. Quod recte sane viderunt, sed omnino non hoc rogat Chorus, ut *sub terra* propitii sunt Dii, sed ut propitii Darium *in terram* deducant. Hinc necessarii sunt *πομποὶ κατὰ γαῖαν*, ut simillimo loco Choeph. 145. *πομπὸς τῶν ἐσθλῶν ἄνω* i. e. *κατὰ γαῖαν*.

620. *ἀλλ᾽ ὦ χθόνιοι* Blomf. ex Schol., cujus nulla potest in hac re auctoritas esse. Neque verum est, semper ejusmodi compellationes ab *ἀλλ᾽ ὦ* incipere, abest *ὦ* statim v. 632.

621. *τ᾽ ἐνερτέρων* Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. a secunda manu. *τε νερτέρων* Lips. 2. Mosq. Rob.

622. *ἔνερθε* Regg. B. G. Brunck. Schütz. Glasg. Blomf., sed reliqui libri omnes *ἔνερθεν-ψυχὰν* vulg. *τὴν Δαρείου ψυχὴν* Reg. G. *ψυχὴν* Med. Regg. A. B. C. L. M. 2. Mosq. Lips. 2. Guelph., quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomfield. — *φάος* vulg. *φῶς* Med. Regg. G. L. Mosq. M. 2., quod metri causa recte praetulit Blomf.

Εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
Μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.
Ἠ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς   στρ. ά.
Βάρβαρα σαφηνῆ
Ἱέντος τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύςθροα βάγματα;
Παντάλαν' ἄχη
Διαβοάσω.
Νέρθεν ἆρα κλύει μου;
Ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγε-μόνες   ἀντ. ά.
Δαίμονα μεγαυχῆ
Ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,

---

623. τε pro τι Rob. — εἰ γ. κακῶν desunt in Mosq. — κακὸς M. 2. κακὸν Guelph. ος ex emendatione Pearsoni Pauwii Glasg. Schütz. Blomfld., quod omnino ferri neit; non enim propter Dam vocat, ut plura etiam maenarret, sed ut eorum, quae sunt, remedium inveniat, nee omnino exspectat, eum nomala narraturum esse. Nee allius momenti sunt, quae stra vulgatam afferunt; nam πλέον in multis dictionibus adhibetur, ut comparativa is vis fere evanescat, neque pας abundat antecedente ἄκος uod putans etiam Bothius ill in παρά σ' mutavit), sed ηus hic est: *si quid ille remedii novit malorum, solus lamum nostrorum finem dicit.*

624. αὖ pro ἂν Reg. G. — ρεαις pro πέρας Regg. A. G. M. 1. Ven. 1. Ald. var. t. in Reg. B. Guelph. M. 2. ρeας Regg. F. K. Lips. 2. — η Ven. 1. Reg. C. Aldin. rn.

625. μοὶ pro μου Med. Reg. L. — De μακαρίτας v. Wyttenb. ad Plutarch. consolat. ad Apollon. p. 121. E., de ἰσοδαίμων Pors. praef. ad Hecub. p. XXXII.

626. βάρβαρά τε Rob. — σαφηνῆς Colb. 1.

627. ἱέντος Ald.

628. βάσματα Mosq. Rob.

629. παντάλαιν' Reg. G. Colb. 1. M. 1. 2. Ald. παντάλαναν' Reg. G. παντάλανά τ' Rob. — ἄχθη Viteb.

630. διαβοάσω omittit Rob. διαβὰς Mosq.

631. ἄρα Ald. Rob., in quibus etiam interrogationis nota deest.

632. μοι deest in Rob. et ἀγέμονες in Ox. Ald. ἡγέμονες habet Mosq. ἀγέμονα Colb. 2.

633. δαίμονες Rob. — μεγαλαυχῆ vulgat. contra metrum. μεγαλαρχῆ Reg. C. M. 1. Guelph. var. lect. in Reg. A. et Colb. 2. μεγαυχῆ ex Reg. A. recte receperunt Brunck. et recentiores.

634. ἰέντ' Reg. C. var. lect. in Reg. O.

Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
Πέμπετε δ' ἄνω,
Οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.
Ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος· στρ. β'.
Φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη·
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης
Ἀϊδωνεὺς
Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρειά. ἠέ.

---

635. Περσᾶν ὧν Mosq. Περσῶν — θεῶν Regg. C. F.

636. πέμπεται δ' Med. πέμπετ' Rob.

637. οὔπερ pro οὔπω Guelph. ὅπου Ald.

638. αἶα κάλυψεν Reg. G. αἶα ἐκάλυψεν Mosq. — ἐκάλυψεν ἢ φίλος Ald. Turn., repetitis vocibus ἢ φίλος versu sequente.

639. ἀνὴρ ex auctoritate Burneji Blomf., quod vel propter sequens ὄχθος, item articulo carens, ferri nequit; ἀνὴρ primam longam habet, vid. ad Eumen. 727. — ἢ φίλος ὄχθος libri omnes, sed ἢ abesse jubet metrum, et ejecerunt Burnei. Blomf. — ὄχθος τάφου Reg. F. Colb. 1. Ox. Ald. Turn. ex glossemate.

640. φίλια Mosq. Viteb.

641. ἀποπομπὸς Med. ἀναπομπτὸς Mosq. ex correctione. — ἀνίει Reg. A. Guelph. M. 1. 2. Turn. Vict. var. lect. in Reg. B., quod ut imperativum tuetur Heath., et nos quoque tueremur, si per metrum liceret. ἀνίη Reg. B. Colb. 1. Mosq. Viteb. Ox. Ald. Rob. ἂν εἴη Med. Reg. L. var. lect. in Reg. A. et Colb. 1. ex quibus lectionibus optime Brunckius emendavit ἀνείης, quod confirmatur glossa in Reg. A. εἴθε ἀναπέμποις, et receptum est a Glasg. Schütz. Blomf., idque ipsum legitur in Reg. P.

642. Ἀϊδωνεὺς, quod vulgo abest, inseruit Brunck. ex Reg. A., unde receptum est a recentioribus, legiturque praeterea in M. 1. 2. Mosq. Viteb., secundum Buttler. in Colb. 2. et recundum Blomf. in Med. Ἀϊδωνεῦ habet Guelph.

643. Hunc versum corruptum esse et sensus docet et metrum, sed vera lectio ex conjectura eo minus restitui potest, quod neque in libris ulla varietas deprehenditur, nisi quod scholia in Regg. A. B. variam lectionem οἷον commemorant, et in antistrophico quoque lectio incerta est. Glasg. et Blomfield. vulgatam lectionem exhibuerunt, nisi quod Δαρειὰν in Δαρεῖον mutarent. Schützius totum versum sic dedit: ἄκακον θεῶν ἄνακτα Δαρεῖον, ἠέ., quem quum antistrophico respondere putat, fallitur. Hermann. El. metr. p. 714.: οἷον ἄνακτα Δαριᾶνα. Lachm. de chor. syst. pag. 33.: Ἀϊδωνεύς, Δαρεῖον, τόν ἄνακτα Δαριᾶνα. ἠέ; sed antistrophici lectionem uterque incertam relinquit. Blomf. suspicatur: Δαρεῖον, οἷον ἄνακτ' Ἐρξείαν (de quo vocabulo ablegat lectores ad Herod. VI, 98.) et antistr. ἔοικεν ἐπεὶ στρατὸν εὐώδωσεν.

Οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ ἀντ. β'.
Πολεμοφθόροισιν ἄταις.
Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
Θεομήστωρ δ'
Ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. ἤ ἔ.
Βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν ἴθι, ἵκου, στρ. γ'.
Ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
Κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
Βασιλείου τιήρας φάλαρον πιφαύσκων.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειάν, οἶ.

---

644. πώποτ' ex emendatione ıuwii Abresch. Heath. Brunck. ıhütz. metri causa, sed stroıicum potius corrigendum esse dimus.
645. πολεμοφόροισιν Colb. 1. osq. — ἄταις om. Mosq.
646. θεομήστωρ τ' ex conj. :unck. Schütz. Blomf., proer praecedens οὔτε, sed ei δὲ ıte opponi docuit Reisig. ad ed. Col. p. 303.
648. ἐπωδώκει M. 1. ἐποδώ· ı corruptum esse et hiatus dot, et ipsa verbi forma, quam ıntur quidem Brunck. et Schüus jonicam esse dicentes pro οδώκει; sed ut hunc jonisım admitti posse concedam m Lobeckio ad Soph. Aj. p. 6., tamen neque quid ἐποίκει sit video, neque verbum ·οδόω usquam exstat. Id sane. ımorabile, et Schol. (ἴθυνε ὶ ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἡνίοı) et glossam in Reg. B. (ὡδήı) imperfecta habere. εὖ ἐποχει conjecerunt Faber et Heath., 'φωδώκει Buttler. εὐώδωσεν omf., sed omnis emendandi ınatus vanus est.
649. βαλλὴν Med. Guelph. ıgg. L. P. M. 2. Rob. var. ıt. ap. Steph. βαλὴν reliqui libri cum Schol. et Eustath. ad Odyss. T. p. 1854. — ἀρχαῖος om. Mosq. — ἴθ' ἴθ' ἵκου proponit Seidler. de verss. dochm. p. 198., ad hiatum, ut videtur, vitandum, sed is exclamatione satis excusatur.
650. κόρυβον Mosq. Viteb. — ὄχθον Guelph.
652. τιήρας Med. Reg. L. Ox. M. 2. Guelph. Viteb., unde pro vulg. τιάρας recepi. — πιφάσκων Ox. Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn. πιαφυσκων Reg. C.
653. περῶν pro πάτερ Mosq. Rob., quod recepit Blomf. sine causa. — ἄκακε omittit Guelph. — Δαρεῖ', ἀν' οἶ conj. Pauw. Δαρεῖ' ἄνα Siebelis diatr. pag. 123. Δαρεῖ', ἄνει ex conject. Schütz. male. Δαρεῖ', ἰανοῖ Blomf. ex Aristoph. Ran. 1052., inepte, ille enim locus cum nostro nihil commune habet. Δαρεῖαν οἶ legendum foret ex sententia Hermanni et Lachmanni ad v. 643., sed libri non minus hic quam illo loco in Δαρειάν consentiunt. — Ex paeone et dochmio compositum versum recte vidit Hermann. El. metr. p. 268. — οἶ· αἶ, αἶ, αἶ,

Ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη; ἀντ. γ'.
Δέσποτα δεσπότου φάνηθι.
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.
Νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.
Αἶ αἶ αἶ αἶ. ἐπῳδ.
Ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών·
Τί τάδε δυνάτα δυνάτα
Περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα
Διάγοιεν ἁμάρτια

αἶ M. 1., errore ex antistropha nato.

654. *κοινά τε κλύῃς* conj. Stolberg. ap. Voss. cur. Aesch. p. 13. *καινόκοτα κλύῃς* Blomfield., cui metrum laborare videtur, sed versus est dochmiacus dimeter, ut strophicus, *τε* ante *κλ* producto. — *κλύεις* Colb. 1. M. 2. — *ἄχθη* M. 1. 2. Guelph.

655. *δεσπότῃ* Reg. G. *δέσποτα* Blomf. inepte commatibus inclusit, ut jungatur *ἄχη δεσπότου*. Dictum est *δεσπότα δεσπότου*, ut mox *ὦ πιστὰ πιστῶν*. cf. Herm. dissert. de Aeschyl. Persis p. XVIII.

656. *στυρία γὰρ* Rob. *σὺ γὰρ* Reg. G. — *ἐπαχλὺς τὶς* Aldin. *ἐταχλὺς τις* Rob. *ἐπ' ἀχλύς τις* Turn. *τίς ἐπαχλὺς* Reg. G. M. 1. 2. *τὶς ἔστ' ἀχλὺς* Mosq. *ἀχλύς τις* Reg. C.

657. *νεολέα* M. 1. Guelph. *νεολαῖς* Mosq. — *κατὰ γῆν* M. 2. *κατὰ γῆς* Guelph. hinc *κατὰ γᾶς* Blomf., quia nullum est verbum *κατόλλυμαι*. Facilis sane est emendatio, sed *πᾶσα* aegre hoc loco desideraverim, nec si alii *κατόλλυμαι* non dixerunt, sequitur Aeschylum hoc verbo uti non potuisse. — *ἀπόλωλε* vulg. contra metrum, sed *ἄλολε* Mosq. *ὄλωλε* Reg. A. Guelph. M. 1. 2. Viteb. var. lect. in Reg. B. Brunck. Schütz. Glasgov. Blomf. *ὄλωλεν* Med. Reg. P. Colb. 1., quod recepi.

658. Lectiones eaedem, quae in strophico, nisi quod *πατὴρ* habent Ald. Turn., *Δαρεῖε οἶ* Rob. *Δαρεῖ' οἶ* Mosq.

659. *αἶ αἶ αἶ* Ox. Ald. Rob.

660. *πολυκλαύτος* Reg. K.

661. Quae sequuntur misere corrupta sunt et vix sine codicum ope sananda; satis igitur habebo, librorum lectiones et virorum doctorum emendationes afferre. — *δυνάτα δυνάτα* vulg., quod Schol. dicit pro *δυνάστα* positum esse. *δυνάτα δυνάστα* Viteb. *δυνάστα* Reg. A. *δυνάστα δυνάστα* Regg. B. C. F. G. Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz.

662. *τᾷ σᾷ* omittit Rob., *σᾷ* Viteb. Ox.

663. *διάγοιεν δ'* Reg. P. M. 1. 2. Guelph. Ox. *διάγοιε* Mosq. *διάγοιε δ'* Colb. 1. *διάνγοιεν* Rob. *διάνοιεν δ'* Ald. *διάνοιεν* Turn. Pauw. Heath. Brunck. Schütz. Hinc Brunck. suspicatur *διάνοι' ἂν ἁμαρτία* vel *διάνυσεν ὁμαρτία*. — *ἁμαρτήματα* var. lect. ap. Schol. *ἅμαρτα* Reg. C.

Πᾶσα γᾶ σᾶ σᾶ τᾶδε,
Ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
Νᾶες ἄναες ἄναες.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὦ πιστὰ πιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
Στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·
Λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας,
Ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.

---

664. *πᾶσα* om. Med. *πᾶσα γᾶ* bet Rob. — *σᾶ* omittunt Med. gg. A. B. C. G. H. K. L. N. . M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. unck. Schütz. — *τάδε* Colb. *τᾶδε* Rob. *τᾶδ'* Reg. B. ath. Brunck. Schütz.
665. *ἐξέφυντ'* Med.
666. *νᾶες ἄναες νᾶες* Regg. B. Ox. M. 1. 2. Colb. 1. Rob. unck. Schütz. — *ποῖ τριή-ς* addit Reg. G. *ποι τριήρεις* g. O., aposiopeseos signa sg. — Jam hunc locum ita endandum putat Schütz.:

Τίς τάδε, δυναστείᾳ, δυνάστα,
Παρὰ τᾷ σᾷ δίδυμα
Διάνοι ἂν ἁμάρτια
Πᾶσα γᾶ τᾶδε;

thius dedit:

Ὦ πολύκλαυτε φίλοισι,
Θανὼν τί τάδε, δυνάστα;
Παρὰ ταγοῦ γε δίδυμον δύσ-νοον
Ἁμάρτημα πᾶσαι γᾶ τᾶδ' ἔφθινθ'
Αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες.

omfield. suspicatur:

Τί τάδε δυνατὰ δυνατὰ
Παιδὶ τῷ σῷ, διδύμᾳ
Δι' ἄνοιαν ἁμαρτίᾳ;
Πᾶσαι γᾶ τᾶδ'
Ἐξέφθινται τρίσκαλμοι
Νᾶες ἄναες ἄναες.

Lachm. de chor. syst. p. 73.:

Αἶ αἶ αἶ αἶ ὦ πολύκλαυτε φι-λοισι
Θανών, τίτας δέ, δυνάστα δυ-νάστα.
Πέρισσ' ἄσα διδύμα δι' ἄνοιαν.
Πᾶσα γᾶ τᾶδ' ἐξέφθινται
Αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες ἄναες.

667. *ὦ πολλὰ* Rob. — Inepta est Blomfieldii suspicio *ὦ πιστὰ Περσῶν* legendum esse.

668. *γηραιοὶ* M. 2. Ald. *γηραλέοι* var. lect. in Reg. O.

669. *ταράσσεται* Regg. L. P.

670. *λεύσων* M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. — *ὄκριτιν* Ald. — *τήνδ' ἐμὴν* Blomf. ex conjectura neque inepta neque necessaria. — *πέλας τάφου* vulg. *τάφου πέλας* Med. Regg. A. B. Colb. 1. M. 2. Guelph. Viteb., quod recte praetulerunt Brunck. Schütz. Blomf.

671. *πρευμενῆ* M. 2. Rob. Guelph. var. lect. in Regg. A. B.

Ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
Οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον·
Ἄλλως τε πάντως χοἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ
Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
Ἥκω· τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
Τί ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, στρ.
Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι,
Σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

---

673. ῥοθιάζοντες Reg. C. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Turn. Vict., sed Turn. ὀρθιάζοντες ut emendationem, Steph. ut variam lectionem profert.

674. καλεῖτέ μ' vulg. καλεῖσθαί μ' Med. καλεῖσθέ μ' Reg. H. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. M. 1. 2. Ox. Ald. Rob. Schol. et Schol. ad Hesiod. Theog. pag. 292., quod recte recepit Blomf., librorum auctoritati obsecutus. — οὐκ εὐέδοξον Mosq. οὐκ εὐ ἔξεδον Ald.

675. θ' οἱ Reg. P. — καταχθόνιοι Ven. 1. Ald.

677. ἐν δυναστεύσας Ald. ὡς δυναστεύσας cum var. lect. ἐνδ. Reg. O.

678. ἦλθον var. lect. in Reg. O. — τάχυνα δ' vulg. 'τάχυνα δ' Brunck. Schütz. Glasg., sed Brunck. monet, quum propter τάχυνα optativus necessarius foret, se legere malle ἥκω ταχύνας. In M. 1. legitur τάχυν' ὡς ἄμεμπτος δ' ὡς, unde Blomf., τάχυνε, δ' ὡς, quod tacite citat Kuhn. ad Polluc. VII, 24. p. 703. Idque et ego unice verum puto, nec improbat Herm. praef. ad Eur. Bacch. p. XV., nam sensus quoque sic multo melior est. — χρόνῳ suprascr. in M. 2.

679. τί δ' ἐστι vulg., quod non retinere debebat Blomfield., ferri enim illud non potest, si praecedit τάχυνη, quamobrem recepi τί ἐστι, quod librorum etiam auctoritate commendatur, legitur enim in Med. Ox. Mosq. Ald. Rob. De hiatu post τί ad Eum. 862. sermo fuit. — νεοχθὸν Colb. 1.

680. Strophulam hanc anapaesticam esse rati Pauw. Heath. et Blomf. σέβομαι δ' in primum versum retraxerunt, ut anapaesticus dimeter esset, sed jonicis eam constare perspicuum est, maxime ex repetitis vocabulis σέβομαι et δέομαι a quibus versus incipere necessarium est.

681. ἄντιον λέξαι Reg. G. Mosq. et suprascr. in M. 2. ἀντιλέξαι Reg. K.

682. Vulgo post σέθεν comma ponitur, quod recte ad versus praecedentis finem rejecit Blomf., maxime propter antistrophae similitudinem. — περιταρβεῖ Ald. περὶ om. Reg. C. Turn.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
Μήτι μακεστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
Εἰπὲ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

ΧΟΡΟΣ.

Δέομαι μὲν χαρίσασθαι, ἀντιστρ.
Δέομαι δ' ἀντία φάσθαι,
Λέξας δύςλεκτα φίλοισιν

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοι φρενῶν ἀνθίσταται,
Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
Κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
Λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ

---

683. *ἥκω* pro *ἦλθον* Regg. G. H. Colb. 2. Guelph. M. 1. — *πεπεισμένοι* Mosq. *πεπεισμάνος* Rob.

684. *μήτιμα κεστῆρα* Rob. *μή τι* Brunck. Schütz. Blomf. — *μακεστῆρα* vulg. *μ' ἀκεστῆρα* (*μ* superscr.) Guelph. *κακιστῆρα* Viteb. *μακιστῆρα* Med. Regg. G. L., quod recte recepit Blomf., ut Suppl. 461. — *λέγων* deest in Reg. K. Guelph. M. 2.

686. *δείομαι* vulg. hoc et sequente versu, *δέομαι* ex Pauwii emendatione recentiores recte.

687. *φᾶσθαι* vulg. *φάσθαι* recte Glasg. Blomf. v. Elmsl. ad Eur. Med. 1. *φράσαι* M. 2.

688. *φίλοισι* M. 1. Ald. Rob. — Verba *δύςλεκτα φίλοισιν* desunt in Colb. 1.

689. *παλαιῶν* M. 1. 2. — *φρενὸς* Colb. 1. — *ἀνθίσταμαι* Guelph. *ἀνθίσταται φανερὸν* Mosq. — *φρενῶν ἀνθάπτεται* ex Eur. Med. 53. reponi vult Blomf. praeeunte Wakefieldio, quia *ἀνθίσταται* cum genitivo *φρενῶν* jungi nequeat. Sed genitivus a *δέος* pendet, *ἀνθάπτεται* autem propter *δέος παλαιὸν* non satis commodum est, neque id praesenti tempore dici poterat.

690. *γηραιὰ* Ox. Ald. Rob. *πάλαι'* M. 1. — *ξύνομ'* M. 1. Guelph. Ald. — *εὐγενὴς* Guelph.

691. *κλαυσμάτων* Colb. 1. Viteb. — *λόγων* var. lect. pro *γόων* in M. 1. Hic versus cum sequente locum mutavit in Reg. C.

692. *ἄνεισα* Guelph. pro *ἀνθρώπεια.* — *δ' ἄν τι* Reg. G. *γάρ δ'* pro *δ' ἄν τοι* Reg. L. — *ἔντυχοι* vulg. *ἂν τύχοι* Med. Ox. Colb. 1. Mosq. *ἀντύχοι* Ald. *ἂν τύχῃ* Viteb. *ἐντύχῃ* Reg. G. *ἂν τύχοι*, quod jam Stephanus probavit, recte recepit Blomf., quum propter librorum auctoritatem, tum quia *ἐντυχεῖν*, quod recte observat, non ita usurpatur, ut sit *accidere*.

Γίνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ᾖν ταθῇ πρόσω.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
Ὡς ἕως ἔλευσας αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
Βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες·
Νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
Πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
Διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.

---

694. *γίγνεται* contra librorum auctoritatem Glasg. Schütz. Blomf. — *γνητοῖς* Ald. — *ἦν βίος ταθῇ* vulg., sed *βίος ἦν ταθῇ* Regg. B. C. Rob. *βίος ἦν παθῇ* Ald. *βίοτον ἐνταθῇ* Guelph. *βίοτα ἦν ταθῇ* Colb. 1. *βίοτος ἦν ταθῇ* Med. Regg. A. K. L. Colb. 2. (teste Buttl. et Blomf.) Ven. 2. M. 1. 2. Viteb., quod recte receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. — *πρόσσοθεν* Colb. 1.

695. *ἁπάντων* Colb. 2. — *εὐτυχῆ πότμον* Med. Ox. Mosq. Ald.

696. *ὅς ἕως* Reg. B. Guelph. (sec. Schütz) M. 1. 2. (sec. Buttl.) Ald. *ὅς θ' ἕως* Reg. A. et M. 2. (sec. Blomf.), quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf., probante Elmslejo ad Soph. Oed. R. 35. Sed huic lectioni non solum idem obstat, quod Elmslejo objicit Hermannus ad illum Sophoclis locum, orationem non satis recte procedere (nam illa orationis variatio sane ferri facile possit, neque exemplo caret), sed exigua auctoritate nititur, et correctorem sapit. Nec vulgata quidquam offensionis habet, *ὡς* enim causam affert, cur Darius omnibus hominibus fortuna praestitisse dicatur. — *ἔλευσας* vulg. *ἔλευσα ἐς* Guelph.
ε
ἔλευσις Regg. C. K. *ἔλευσις* Colb. 1. *ἔλευδες* M. 1. 2. *ἔλευσσες* Med., quod jam conjecerant Steph. et Stanl., recte recepit Blomf., probante Elmslejo l. c. et Reisigio ad Soph. Oed. Col. p. 194. Nam et aoristus illis suspectus est, et imperfectum sensus postulat, et facilis erat corruptio, quum alterum *σ* excidisset, ut v. 670.

697. *εὐδαίμονα* M. 2. — *Πέρσαις ὢν θεὸς* suspicatur Blomf. sine causa.

698. *νῦν τὸ* Reg. K. — *βάρος* Guelph.

699. *ἀκούσῃ* libri omnes. *ἀκούσει* Glasg. Schütz. Blomf. — *ἐν* deest in Reg. L. — *χρόνῳ* vulg. *λόγῳ* Reg. C. Ven. 1. Ox. Ald. Turn. var. lect. in Reg. O. et ap. Steph. Difficile est eligere, fateor tamen mihi praeplacere *λόγῳ*, quod recepit Glasg., *χρόνῳ* enim quum per se, tum propter versum sequentem minus commodum est, et facile inferri potuit a librariis, quibus displicebat *μῦθον ἐν λόγῳ*.

700. *τὰ τῶν Περσῶν* Ald. Rob. — *ὡς ἔπος εἰπεῖν* Reg. C. Ald. Viteb. Ald. *ὡς ἔτος εἰπεῖν* Rob. ex errore typ. ad calcem libri notato. — *τινι* in fine versus addit Reg. L.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς διέφθαρται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

ΑΤΟΣΣΑ.

Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.

---

701. πρόσω pro τρόπῳ Mosq. — λίμου M. 1. var. lect. in Reg.
οι
O. λιμοῦ Reg. C. — ἦλθεν Mosq. — πόλεως Mosq.

702. οὐκ pro οὐδαμῶς Rob. — Ἀθήναις vulg. Ἀθήνας Regg. A. B. G. K. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Turn., quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomf., cum dativo enim constructum aliam vim habet ἀμφί. — διέφθαρται vulg. κατέφθιτο Reg. K. Colb. 1. (sec. Buttler.) Ven. 2. κατέφθαρτο M. 1. κατέφθαρται Reg. K. Colb. 1. (sec. Blomf.) Guelph. M. 2. Mosq. Viteb. Rob., quod recepit Blomf., sine causa, nam quod aliis hujus tragoediae locis, ut v. 247. 337. 715. καταφθείρειν usurpatum est, ex eo non sequitur, non posse etiam διαφθείρειν dici, quod vero hoc nunquam *perdendi*, semper *corrumpendi* significationem habere dicit, in eo errat; illam enim vim habet Eur. Iph. T. 998. οἴμοι. διεφθάρμεσθα. Ion. 347. τίνι τρόπῳ διεφθάρη; Herod. I, 191. διέφθειραν κάκιστα. Thucyd. I, 25. μὴ σφᾶς περιορᾶν διαφθνιρομένους. Xenoph. Sympos. IV, 53. Hier. III, 8. Anab. VII, 2, 4. — στρατὸς deest in Mosq.

703. ἐστρατηλλάτει Ald. Signum interrogationis, quod vulgo abest, apposuerunt Brunck. Schütz.

705. πεζὸς ἢ ναύτης γε Guelph. πεζὸς ἢ ναύτης καὶ Viteb. πεζὸς δ' ἢ ναύτης M. 2. propter rariorem particulae δέ collocationem. — ἐμώρανε M. 2. Mosq. Guelph. Ald. Rob. Turn. τήνδ' ἐμώρανεν πεῖραν M. 1.

706. πρόσωπον Reg. K. Ven. 2. Guelph., ubi tamen μέτωπον suprascriptum. — δοιοῖν Med. Regg. H. L. Colb. 2. M. 2. Guelph. δυοῖν in fine versus ponunt Mosq. Viteb. — στρατηλάτων vulg. στρατηλάτοιν Med. Ox. Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. Mosq. Viteb. var. lect. in Reg. B. Sed et accentus in vulgato στρατηλάτων et forma στρατηλάτοιν, quae nihil est (recepit tamen Blomf.), demonstrant, has meras esse corruptelas pro στρατευμάτων et

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόςδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

Μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥςτ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥςτε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΣΕΙΟΣ.

Φεῦ μέγας τὶς ἦλθε δαίμων, ὥςτε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

στρατευμάτοιν. Et *στρατευμάτων* habent Rob. et var. lect. ap. Steph. *στρατημάτων* Reg. K. *στρατευμάτοιν* Regg. A. B. H. L. Guelph. M. 2. idque cum Brunck. et Schütz. recepi, et dualem quidem praetuli, non quo pluralis non recte dici potuerit, quod putat Elmsl. ad Eur. Med. 798. et ad Soph. Œed. Col. 531., sed quia librorum auctoritas dualem commendat.

707. *τεσός δε* Rob. — *ἤνυσε* M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

708. *Ἕλης* Ald. et Rob. ex errore typ. ad calcem notato. — *πορμὸν* M. 1. pro *πορθμόν*.

709. *ἐξέπραξε* M. 2. — *κλῆῖσαι* Med.

710. *εὐδέχει* Reg. K. — *γνώμη* var. lect. in Reg. O. — *συνήψατο* vulg. *ξυνήψατο* Med. Reg. A. Guelph. Viteb. Brunck. et recentiores.

711. *δαίμων ἦλθεν* Colb. 2.

712. *ἤνυσε* M. 1. 2. Guelph. (sec. Buttler.) Mosq. Ald. Rob. Turn.

713. *πράξεσιν* Colb. 1. — *ἐπιστενάζετο* Ox. Ald. Rob.

714. *στρατόν* om. Mosq.

715. *παμπίδην* Ald. De *παμπήδην* v. Lob. ad Soph. Aj. 909. — *δὲ* omittit Guelph. *τε* habent Regg. G. K. — *πᾶς στρατὸς* Ald. Turn. Vict. *πᾶς λαὸς* Reg. O. Rob. *λαὸς πᾶς* Med. Regg. A. B. G. K. L. Colb. 1. Guelph. M. 1. 2. var. lect. in Reg. O., quod propter caesuram necessarium est et sic Heath. et recentiores. — *κατέφαρται* Reg. C.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πρὸς τάδ᾽ ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει - - - -

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτρίων δ᾽ ἔῤῥει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ᾽ ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.

ΑΤΟΣΣΑ.

Μονάδα δὲ Ξέρξην ἐρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα - - - -

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τίς σωτηρία;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.

---

716. *κενανδρία* Med. Ald. Rob. — Interruptae orationis signum in fine versus recte posuit Schütz., cohaeret enim cum v. 718.

717. *κενῆς* vulg. *κεδνῆς* Med. Reg. H. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Viteb., quod praeferendum esse recte judicat Schütz., nam in *κενῆς ἀρωγῆς* nullum video sensum, neque quomodo *κενῆς* spectet ad *κενανδρίαν* in versu superiore, quod putat Blomf., intelligo. Contra illud *κενανδρίαν* corruptionis ansam praebuit, quum enim illud librarii animo obversaretur, facile *κενῆς* pro *κεδνῆς* scribere potuit. Hoc autem non ironice cum Schützio accipio, sed regis commiserationem exprimi puto propter tam pulchri exercitus interitum.

718. *Βακτηρίων* Colb. 1.

719. *ἄρ* vulg. *ἄρ᾽* ex Guelph. recentiores. — *συμμάχων* Guelph. M. 2.

720. *Ξέρξης* Reg. C. — *φησὶν* Colb. 2. Guelph. — Interruptae orationis signum Pauwio auctore recentiores.

721. *τελευτᾷν ἔστι;* Vict. Cant. Stanl. *τελευτᾶ ἔστιν* Ald. Rob. *τελευτᾶ ἔστι δὲ* Colb. 1. *πῆ τελευτᾶ ἔστι* Reg. C. *τελευτᾷ· ἔστι* Turn. *τελευτῶ; ἔστιν* Mosq. *τελευτᾷ; ἔστιν* Regg. A, B. Brunck. turpi hiatu. Vulgatam recte revocavit Glasg., interrogatione post *τελευτᾶν* posita, ut infinitivus a *φασὶν* versu praecedente pendeat. *πῆ καταντᾶ* M. 2. et suprascr. in M. 1., quod ex glossemate natum est, *αατάντᾷ* enim est glossa in Reg. A., *κατήντησε* in Reg. B.

722. *ἀσμέναν* Ald. — *ἐν δοιοῖν* Med. *γαῖν δυοῖν* marg. Ask., quod non displicet, *ταῖν δυοῖν* vel *τὴν δυοῖν* suspicatur Blomf. — *ζευκτηρίην* Mosq.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τοῦτ' ἐτήτυμον;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
Διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς·
Ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτος, χὠ θεὸς συνάπτεται.
Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.

---

723. Hic et sequens versus absunt a Mosq. — Post τήνδε interrogationis signum, quod vulgo abest, recte posuerunt Brunck. Schütz. Blomf.

724. καὶ suprascripto ναὶ Colb. 1. — σαφηνὸς M. 1. — τοῦτο δ' vulg. τούτῳ δ' Ald. Rob. τοῖτό τ' M. 1. 2. Guelph. τούτῳ γ' cum var. lect. τούτου γ' Reg. B. τούτῳ γ' Med. Colb. 1. (sec. Buttl. in utroque est τοῦτό γ') Ox. τοῦτό γ' Reg. A. Brunck. Glasg. Schütz., quod et ego recepi, quamquam non omnino placet. τοῦτό γ' οὐκ ἔτι στάσει conjecit Arnald. τῷδέ γ' οὐκ ἐνὶ στάσις dedit Blomf., qui tamen suspicatur legendum esse' ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦδε, κοὐκ ἔνι στάσις, utrumque non male. Lectio omnino incerta est.

725. τευχεῖα Ald. — χρησμὸν Med. — πρᾶξις om. Colb. 1. — ἐς τὸν παῖδ' vulg. ἐς παῖδ' Ox. Ald. ἔς τε παῖδ' Viteb. Glasg. ἐς δὲ παῖδ' Med. (ἐς τόνδε παῖδ' sec. Buttler.) Regg. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. Mosq. Guelph. Rob., quod recte receperunt Schütz. et Blomf. πρᾶξις δὲ παῖδ' Reg. C.

726. ἀπέσκηψεν Med. Guelph. ἐπέσκηψε M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. — ἐγὼ δ' ἔμπας Colb. 1. Rob.

727. μαρροὺς χρόνους Colb. 1. μικροῦ χρόνου Guelph. μακροῦ τοῦ χρόνου Ald. — ἐκτελευτήσειν vulg. ἐκτελέσαι Reg. G. ἐκτελευτῆσαι Regg. A. B. Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod recte receperunt Brunck. Schütz., futurum enim facilius quam aoristus a librariis proficisci potuit, neque is inauditus est in hac constructione, quod putat Blomf. v. Heind. ad Plat. Phaed. p. 48. et ad Euthyd. p. 322. Schaef. ad Theocr. XXVII, 60. Wunderl. praef. ad Demosth. de cor. p. XV. Herm. ad Soph. Aj. 1061. Lobeck. ad Phrynich. p. 749. — ἐκτετήσας Reg. C.

728. σπεύσῃ Guelph. — Vulgo comma ante αὐτὸς ponitur, quod ex auctoritate Reg. A. post illam vocem posuit Brunck., quem recte sequuntur Schütz. et Blomf., sensus enim ita praestantior est. — τις, αὐτῷ Regg. G. L., quomodo et Schol. legisse videtur. — χὴ θεὸς var. lect. in Reg. B. et O., cujus vestigium etiam in Schol. reperitur. — ξυνάπτεται Brunck. et recentiores invitis libris.

729. πηγὴν Colb. 1.

Παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς νέῳ θράσει·
Ὅςτις Ἑλλήςποντον ἱερὸν, δοῦλον ὣς, δεσμώμασιν
Ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
Καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
Περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
Θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
Καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
Εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόνος
Οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται

---

730. *ἤνυσε* M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

731. *ἑλήσποντον* Ald. — *ἱρὸν* vulg. *ἱερὸν* Colb. 1. M. 2. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf. — *δεσμάμασιν* Ald.

732. *ἤλπιζε σχήσειν* Ald. *ἤλπιζες χρήσειν* Rob., qui in erratis *ἤλπιζε* corrigit. — *Βοσπόρου ῥόον θοοῦ* suspicatur Blomf. sine causa; offendit etiam Pauw., qui *δέοντα* pro *ῥέοντα* legi jubet, pessime, sed comma, quod vulgo ante *ῥέοντα* ponitur, post hanc vocem transposui, ut *σχήσειν ῥέοντα* jungatur: *prohibere quominus fluat.*

733. *μετερύθμιζε* M. 2.

734. *πολὺν* Colb. 2. — *ἤνυσε* M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

735. *ἐὼν* pro *ὢν* Mosq. — *θεῶν τε* Reg. A. Colb. 2., quod receperunt Brunck. Schütz. male. Blomf. autem, quia in Vict. post *ὢν* commate distinguitur, punctum ibi posuit, quod confirmare etiam ex Schol. poterat, qui *θνητὸς ὢν* cum praecedentibus jungit. Sed et lectio illa codicis Regii, et interpunctio Victoriana, et Scholiastae explicatio ex collocatione particulae *δὲ* fluxit, in qua scribae semper fere offenderunt, hodie vero nemo jam offendere debet. — *ἀβουλίᾳ* Ald.

736. In verbis *πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν Εἶχε παῖδ' ἐμόν;* jam Stephanus offendit, qui post *τάδ'* interrogationis signum ponendum esse putavit; Arnald. autem *πρὸς τάδ'* emendavit, quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed ejus mutationis non solum necessitatem video nullam, sed deterior etiam vulgato mihi videtur; nam interrogationis *πῶς οὐ* usus notissimus est et huic loco aptissimus, neque in *τάδε*, quid sit offensionis video. Quemadmodum Eur. Ion. v. 572. dixit *τοῦτο κἄμ' ἔχει πόθος ad hoc me quoque fert desiderium*, ita noster: *quid? nonne ad haec animi morbus filium meum tulit?*

737. *πόρος* vulg. *πόνος* Regg. C. F. K. Guelph. M. 1. 2. Rob. Vict. Schol., quae lectio exquisitior sane est, et recte recepta a Schütz. Blomf.

738. *τοῖς φθάσασιν* var. lect. in M. 1.

739. *ἄνδρασι* M. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. *ἄνδρασιν ὁμιλῶν* M. 1.

Θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
Πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
Ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
Τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν,
Τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στράτευμ' ἐφ'
Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
Μέγιστον, αἰείμνηστον, οἷον οὐδέπω
Τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν·
Ἐξ οὔτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
Ἕν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
Ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·

---

741. ἐκτήσθω M. 1. — σὺν libri omnes. ξὺν Brunck. et recentiores. — ἀνανδρία Ald.

742. De αἰχμάζειν v. Wakef. ad Soph. Trach. 356. — αὐξάνων Colb. 1, αὐξάνεις Ald.

743. κλύων πολλάκις Guelph.

744. ἐβούλευσε M. 1. 2. Mosq. Ald. Turn.

745. τὴν γὰρ Reg. C. — σφὶν pro αὐτῷ v. Butmann. Lexilog. I. p. 60.

746. ἀεὶ μνηστὸν Ald. ἀείμνηστον Colb. 1. Rob. Glasg. et recentiores, sed in altera forma libri reliqui omnes consentiunt. — In fine versus punctum habet Rob., colon Turn., comma Vict. et Glasg., in quibus versu sequente τὸ δ' legitur, male.

747. τὸ σοῦτον pro τόδ' ἀστὺ Σούσων Colb. 1. — ἐξεκένωσε Mosq. Guelph. Ald. Rob. ἐξεκείνωσε M. 1. 2. Turn. ἐξαπεκένωσον tentavit Heath. jonismi causa, quem recte tuentur reliqui. — πεσσόν Mosq. πεσὼν Ald. πεσῶν Reg. C.

748. ἐξ οὗ τιμὴν Colb. 1. ἐξ οὗ τιμήν τι Mosq. ἐξοῦτετι μὴν Ald. — ἐξ οὔγε Glasg. Blomf. perperam, v. ad Eum. 25.

749. ἄνδρ' ἁπάσης Guelph. Reg. A. in quo quae sit concinnitas tanta, ut Brunck. hanc lectionem, tam exigua auctoritate nixam, vulgatae praetulerit, non video. Secuti tamen eum sunt Glasg. Schütz. Blomf. — Ἀσιάδος vulg. Ἀσίδος Med. Reg. C. Ox. Ald. Turn., var. lect. ap. Steph., quo auctoritate recte commotus est Blomf., ut formam exquisitiorem reciperet, propter litterarum Α et Δ similitudinem corruptu facilem, nam quod Stephanus eam metro repugnare putat, satis refutatur iis, quae Blomf. ad v. 255. collegit. — μητρολόφου var. lect. in M. 1. 2.

750. παγεῖν Mosq. — ἰθυντήριον Mosq. Rob., quod recepit Blomf., alteram formam male ex tragicorum scriptis excludens.

Ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε·
Φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.
Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
Ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
Θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
Πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ,

---

752. Sub ἄλλος nomen latere suspicatur Bentlejus apud Buttlerum, quod parum probabile est, ἄλλος ita adjectum est, ut reliquis omnibus numerus, τρίτος, τέταρτος etc. — ἤνυσεν ἔργον Reg. C. Colb. 1. Ox. Ald. Rob.

753. αὐτῷ Colb. 1. — ᾠακοστρόφουν invitis libris omnibus Glasg. Blomf., probante Elmslejo ad Eur. Bacch. 686. Sed vid. quae monita sunt ad Suppl. 404., quibus add. Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. 377. οἰνωμένας etiam Eur. Bacch. 679. dedit Hermannus. — Schol. monet, poetam hoc versu in etymologia nominis Ἀρταφρένης ludere, quod mirum quomodo in mentem ei venire potuerit, nisi legerit hunc versum post eum, in quo Artaphrenis nomen occurrit, id est post v. 762.; ideoque illuc transponendum judicat Siebelis Diatrib. p. 129., quod non improbabile est.

755. πάσην Reg. H. πᾶσαν cum var. lect. πᾶσιν Reg. O.

756. λαῶν Reg. C.

757. ἤλασε M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Turn. De significatione, quam h. l. obtinet, v. Musgr. ad Soph. Oed. R. 28.

758. θεοῦ M. 1. — ἔμφρων Colb. 1. M. 1., in quod conjectura incidit Blomf., sed debilius est hoc vulgato εὔφρων, quod ad Cyrum referendum est, non ad θεός, ut putare videtur Blomf.

759. ἴθυνε Mosq. ἴθυνεν Med. ηὔθυνε Reg. B., unde ηὔθυνε Brunck., sequente Schützio, sed ibi η et ι confusa, neque uni libro tantum tribuendum.

760. Μέρδις, quod metri causa pro Σμέρδις positum sit, post Rutgers. var. lect. III, 10. dederunt Brunck. Glasg. Schütz., sed id parum probabile jam Blomf. vidit, qui propterea Σμέρδις δὲ πέμπτος dedit. At neque hanc, meliorem sane sed audaciorem etiam, mutationem necessariam puto. Nam poetam non eandem de Persarum regibus fabulam sequi, quam tradunt Herodotus aliique, ex reliquis omnibus perspicuum est; quid igitur mirum, si in hoc etiam nomine, et tantillum quidem, ab eis discedit? — ἦρξον Colb. 1.— πάτρῃ Med. var. lect. in Reg. O. πάτρῃς Reg. O. πάτρας Mosq. Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod recipere voluisse Blomf. ex ejus adnotatione patet, sed vulgata exquisitior est, et majore auctoritate nititur, et propter sequentem dativum fere necessaria est.

Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
Ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν. οἷς τόδ' ἦν χρέος.
Ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης.
Κἀγὼ πάλον δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
Κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
Ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προςέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,

---

761. *ἀρχαίοισιν* M. 1. — *σὺν* libri omnes. *ξὺν* Schütz.

762. *Ἀρταφέρης* M. 2. *Ἀρταξέρξης* var. lect. in Colb. 2. — *ἔκτανεν* Guelph.

763. *ἄνδρασι* M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

764. *Μάραφνις* Regg. H. K. Colb. 2. M. 1. Guelph. *Μάρφις* Ald. Rob. — *δ'* pro *τ'* Guelph. *τ'* omittit Colb. 1. — *Ἀρταφέρνης* M. 2. — Versum hunc spurium judicat Schütz. uncis inclusit Glasg., ejecerunt Both. et Blomf., quia illorum regum in Persarum historia nulla fit mentio, sed poeta supra quoque in plerisque a vulgari historia recessit, idque consulto forsitan fecit. Mutandum certe hic contra librorum omnium consensum nihil est; cf. Siebelis. p. 128.

765. *κἀγὼ δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλου* vulg., in quo quum *καὶ* — *δὲ* ferri non posse videretur, Glasg. exhibet *κἄγωγ' ἔκυρσα*. Sed vulgata non meliorum librorum lectionibus nititur. *κἀγὼ δ' ἔκυρσα πάλλου τ. ἤ.* Ald. *κἀγὼ ἔκυρσα πάλους τ. ἤ.* Rob. *κἀγὼ πάλον τ' ἔκυρσα τ. ἤ.* Regg. A. B. Colb. 1. Guelph., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed *κἀγὼ πάλον δ' ἔκυρσα τ. ἤ.* Med. Regg. G. H. Colb. 2. M. 1. 2., quod recepi, nam et *καὶ* — *δὲ* sensus postulat, et facillime reliquarum lectionum origo ex hac intelligi potest, quum librarii in particula *δέ* tertio loco posita offenderent, ut saepissime, v. Ind.

768. *νέος ὢν* Med. Reg. C. Colb. 1. M. 1. Mosq. Guelph. Ald. Rob. — In *νέα φρονεῖ* offenderunt viri docti propter vocalem ante *φρ* productam, ideoque locum emendare conati sunt. Et primus quidem Erf. ad Soph. Aj. 1109. correxit, *φρονεῖ νέα*, probantibus Monk. ad Eur. Hippol. 1284. et Herm. ad Soph. Aj. 1099. Sed huic transpositioni, quam sensus etiam causa necessariam putat Erfurdt., sensus ipse adversatur, non enim debent interposito vocabulo separari, quae ad se invicem referuntur, *νέος* et *νέα*. Elmsl. ad Eur. Heracl. 387. emendavit *νέον φρονεῖ*, quod recepit Blomf., sed id vix recte dici posse, bene monet Herm. l. l. Reisigius denique ad Soph. Oed. Col. p. CIV. hunc versum laudans tacite dedit *νεοφρονεῖ*. Vulgatae patrocinium solus, quod sciam, suscepit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 394. neque negari potest exstare locos indubitatae fidei, quae productionem illam brevis syllabae tueantur, cf. quae ad Prom. 612. monita sunt. Attamen ad emendationem inclinat animus, eadem enim, quam Reisigius iniit, via progressus, eoque et

Κοὺ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
Εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἔστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
Ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
Οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

Τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
Λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
Πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
Μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν.
Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν.

...dacior et magis anxius in observandis litterarum tractibus, ...φρονεῖ scribendum puto. In...ditam formam νεάφρων satis ...etur νεαγενὴς apud Eur. Iph. ... 1623. et quae congessit Lo...ek. ad Phrynich. p. 660. sqq. ... textu tamen nihil novare au...s sum.

769. τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς Guelph.

770. σαφῶς τόδ' ἴσθ' Ald. Rob. ...' ἴστε σαφῶς Colb. 2. M. 1. 2. ...elph.

771. οἳ κράτους Ven. 2. οἱ...ατους Reg. K. — ἔχομεν Reg.

772. φάνημεν vulg., quod per ...άνημεν explicat Schol. et glos...sa Reg. B. φθάνημεν M. 1. 2. a prima manu. φανῶμεν ...r. lect. ap. Steph. φανῆμεν ...g. C. Mosq., ubi accentus ...corruptelam prodit. φανεῖμεν ...Guelph. var. lect. ap. Steph., ...me a Stephano probata, et ab ...omnibus post eum editoribus recepta est, neque sensus dubitare sinit, quin vera sit.

773. τί γ' οὖν Heath. τί δ' οὖν Blomf. propter hiatum, de quo monitum est ad Eum. 862.

774. λέγων Ald.

775. πράσσοι ὡς Mosq. πράσσοι μὲν ὡς Ald. — λαὸς Ald.

776. στρατεύησθ' M. 2. — ἐς τῶν Ald. Rob. — στρατὸν var. lect. pro τόπον in Reg. O.

777. μήδ' ἦν ex conjectura Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., ne εἰ cum subjunctivo construatur, de quo vid. quae ad Eum. 225. monita sunt. cf. Wunderl. obss. critt. p. 195. — πλεῖστον M. 1.

778. αὔτη Mosq. Turn.

779. συμμαχεῖ libri omnes praeter Reg. B., ex quo ξυμμαχεῖ recepit Schütz., cum numeri etiam detrimento.

780. λοιμῷ Reg. C. — ὑπερκόμπους vulg. ὑπερπόλλους Med. Regg. C. H. O. Ox., et sic

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν' Ἑλλάδος τόποις
Στρατὸς κύρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
Περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

Schol. legit, qui explicat τοὺς πολυίππους Πέρσας. Hanc lectionem commendandam primus suscepit Siebelis in diatr. p. 134., eamque in textum recepit Blomf. Et vulgata quidem ferri nullo modo potest, sed lectioni etiam ὑπερπώλους multa sunt quae obstent; nam ut alibi non legitur ea vox, ita sensum etiam illa compositio nullam habere potest; certe illi, qui multo equitatu utuntur, (ita enim cum Schol. explicant Siebelis et Blomf.) vix possunt ὑπέρπωλοι vocari, sed πολύπωλοι vocandi sunt. Praeterea quomodo propter numerosum equitatum potissimum perire debeant, intelligi non potest; neque omnino equitum a Xerxe in Graeciam deductorum numerus ingens fuit cum peditum numero comparatus, v. Herod. VII, 87. et 60. Admodum autem probabilis est Hermanni conjectura in censura novae editionis Stephaniani thesauri gr. p. 11., ὑπερπώλους ex scribarum errore pro ὑπερπολλοὺς natum esse. Omnino enim proptar nimium hominum numerum periisse Persarum exercitum, id verissimum est, eumque sensum versus etiam sequens flagitat. Quare hanc lectionem recipere non dubitavi. *α*

701. εὐστελῆ τοι Med. εὐστελῆ τοι Reg. P. εὐσταλῆ τοι Regg. G. L. O. Barocc. εὐσταλῆ τε Reg. C. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob., unde haeret suspicio, aliud quid quam καὶ latere. — εὐσταλῆ Schol. explicat εὔμετρον, quod corrigendum videtur in εὔμετρον, exercitus enim expeditus propter modicum hominum numerum opponitur τοῖς ὑπερπολλοῖς. — ἀρεῖμεν Mosq. ἄρωμεν Rob. Vulgatum ἀροῦμεν metro adversari visum est viris doctis, quare Dawes Misc. crit. p. 336. λεκτὸν ἢ 'ροῦμεν correxit, quod pro εἰ ἀροῦμεν dici posse putat. Non felicius Brunck., quum in margine Reg. B. variam lectionem ἀλλ' εὖτε invenisset, emendavit ἀλλ' εὖτε λεκτὸν κεὐσταλῆ 'ροῦμεν στόλον; Siebelis pag. 134. Robortelli lectionem ἄρωμεν tuetur, quam receperunt Glasg. et Schütz. Sed futurum ἀρῶ primam longam habere posse demonstrarunt Pors. ad Eur. Med. 848. et Elmsl. ad Eur. Heraclid. 323., quibus auctoribus Blomf. vulgatam recte retinuit, sed interrogationis signo male in fine versus posito.

782. ἐν τόποις τῆς Ἑλλάδος Reg. G. — ἐν deest in Reg. C.

783. κύρσει Rob. κυρήσει M. 2. a prima manu.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
Χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
Βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μεν, τὰ δ᾽ οὔ.
Κεἴπερ τάδ᾽ ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
Λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνουσι δ᾽ ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
Ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
Οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ᾽ ἐπαμμένει παθεῖν,
Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
Οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ᾽ οὐ θεῶν βρέτη
Ἠιδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
Βωμοὶ δ᾽ ἄϊστοι, δαιμόνων θ᾽ ἱδρύματα
Πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
Τοιγὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα
Πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
Κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἐκπιδύεται.
Τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς

---

788. *βλέψοντα* Viteb. *βλέποντας* Rob.

790. *ἔλπισι* Colb. 1. M. 2. Guelph. Ald. Turn. — *ἐπεπεισμένος* Colb. 1.

α

791. *ἔνθεν* M. 1.

792. *φίλος* Viteb. Colb. 2. M. 1.

793. *πατεῖν* Rob.

794. *δωρημάτων* Reg. K. Ven. 2. M. 2. Guelph. var. lect. in Reg. O.

795. *ἑλάδ᾽* Ald.

796. *ἠδοῦντο* Ald. Rob. — *οὐδ᾽ ἐπιμπράναι* Ald. *οὐδ᾽ ἐμπιμπράναι* Colb. 1. Rob. *οὐδὲ πιμπρᾶν* Reg. L. M. 1. 2. Guelph. — *τοὺς νεὼς* M. 2. Guelph. *τοὺς θεοὺς* M. 1. *νεώς τινος* Mosq.

797. *βωμῶν* Mosq. — *δαιμόνον* Rob. — *θ᾽* deest in Med. Barocc. Colb. 1. Ald.

798. *πρόριζα* Ald.

799. *κακῶς πράσσοντες* Ald.

800. *τὰ δ᾽ ἄλλα μέλλουσι* Colb. 1. — *κακῶν* deest in Mosq.

801. *ἐκπαιδεύεται* vulg., quod a sensu hujus loci alienum est, frustraque a Schol. et Abresch. explicatur *αὔξεται*. Facilis est et elegans Schützii emendatio *ἐκπιδύεται*, quam receperunt Glasg. et Blomf.

802. *αἱμοσφαγής* Guelph. *αἱματοσταγὴς* var. lect. in Reg. B. et M. 1., recepta a Brunck. Glasg. Schütz, Blomf., sed eam, etiamsi majore auctoritate niteretur, non reciperem, quum vulgata multo sit exquisitior; nam *πέλανος αἱματοσφαγὴς* est *πέλανος αἵματος σφαγέντος*, de quo dicendi genere sermo fuit ad Choeph. 25. Non dissimile est Agam. 213. *παρθενοσφάγοισι ῥεέθροις*.

Προς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
Θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
Ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν,
Ὡς οὐχ᾽ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ᾽ ἐκάρπωσε στάχυν
Ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
Τοιαῦθ᾽ ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
Μέμνησθ᾽ Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
Ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
Ἄλλων ἐρασθεὶς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
Φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
Πρὸς ταῦτ᾽ ἐκεῖνον, σωφρονεῖν κεχρημένοι

---

803. *προς γᾶ* Ald. Rob. *πρὸς γῇ* Reg. P. *πρὸς γῆ* Turn. *πρὸς γῆν* Reg. B. var. lect. in Reg. O. Brunck. Schütz. Blomf., sed ex uno libro hoc non erat recipiendum, quum vulgata non minus bona sit. — *Πλατέων* Colb. 1. — *Δωριάδος* Reg. H. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. var. lect. in Turn.

804. *θῖνες δὲ νεκρῶν* vulg. *θῖνες νεκρῶν* Colb. 1. *θεων νεκρῶν δὲ* cum var. lect. *τε* Reg. O. *θῖνες νεκρῶν τε* Reg. P. Colb. 2. M. 2. *θῆνες νεκρῶν δὲ* Ald. *θῖνες νεκρῶν δὲ* Reg. C. Guelph. Mosq. Rob. Turn., quod verum esse vidit jam Passov. melet. crit. p. 20. Quoties librarii *δέ* tertio loco positum transposuerint, saepius jam monitum est, docetque Index s. v. — *τριοσπόρῳ* Rob. *τριοσπόρῳ* var. lect. in Reg. O. — *γένει* M. 1. Colb. 2. Suprascripto *γονεῖ.* var. lect. in Reg. O. *γονὴ* Ald.

805. *σημαινοῦσιν* Med. *σημαίνουσιν* Mosq. — *ὄμμασιν* invitis libris Glasg. Blomf.

806. *δεῖ* Ald., quod recipi vult Passov. l. l., sed hanc unam auctoritatem non tanti fecerim, praesertim in vocabulis tam saepe confusis. v. Pers. ad Eur. Orest. 659. 1072.

808. *θέβος* Guelph.

809. *τὰ ἐπιτίμια* Ald.

810. *μὴ δέ τις* Ald. Rob.

811. *περιφρονήσας* var. lect. in Reg. O.

812. *ἄλλων τ᾽ ἐρασθεὶς* suspicatur Blomf., male, participia enim illa sensus jungi non patitur. — *ἐκχέει* Mosq., in quo versus sequens omittitur.

813. *ὑπερκόπων* Blomf., ut solet, suspicatus simul, legendum esse, *τῶν ἄγαν ὑπερκόπων*, sed eadem vocabulorum collocatio est v. 780.

814. *ἔπεισιν* ex emendatione Valckenarii ad Eur. Phoen. 192. Brunck. Schütz. citra necessitatem.

815. *κεκτημένοι* Reg. G. var. lect. in Reg. B. recepta a Brunckio. *κεχρημένον* ex Schol. reposuit Schütz., probantibus Blomf. et Elmslejo ad Eur. Heracl. 801., qui exemplis allatis probat, *κεχρημένον τινὸς* esse *egentem aliqua re.* Sed quis

Πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι,
Λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει,
Σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
Ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον, ὅςτις εὐπρεπής,
Λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
Κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
Στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
Ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις·
Μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
Ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
Ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
Ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
Ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

φρονεῖν genitivum habere ju- ...? τῷ σωφρονεῖν κεχρημένοι ...it sapientia usi, idque sensui ...tissimum est. κεχρησμένον sus- ...atur Blomf.

816. πυνίσκετ' M. 1. 2.

817. ὑπερκόπῳ Blomf., ut ubi- ...e.

818. σὺ δ' αὖ Ald. Turn. — ...αιὰ M. 1. 2. Ald. Rob.

819. εὐτρεπὴς conjecit Valck. ... Eur. Phoen. 801., recte jam Brunckio refutatus.

820. ὑπαντιάζεται Reg. C. — ...ῦδα Blomf. ex Lobeckii sen- ...tia ad v. 836., sed etiamsi ibi ...ri accusativum haberent, non ...queretur, hic dativum poni non ...tuisse. — πάντῃ M. 2. Turn. ... suprascr. in M. 1. παντὶ con- ...cerunt Canter. et Schütz., re- ...e refutati a Wunderl. obss. ...itt. p. 156. s. παντᾶ var. lect. ... Reg. O.

821. σώμασι Mosq.

823. εὐφρόνοις Regg. K. L. ...elph. M. 2.

824. μόνοις cum var. lect. μόνης Reg. O.

825. ζόφου Reg. G.

826. πρεσβὺς M. 1. Ald.

827. ψυχὴν Ald. Rob., jota subscripto in ν converso, ut saepissime, sed Pauw. inde conjecit ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ, quod recepit Glasg., sed minime necessarium esse viderunt Wunderl. obss. critt. p. 163. et Blomf.

828. χρήματ' pro πλοῦτος M. 1. Thom. Mag. v. ὠφελῶ. Schol. ad Eur. Orest. 680. Triclin. ad Soph. Ant. 566. Hinc vulgato πλοῦτος obelum apposuit Glasg., χρήματ' recepit Blomf. Sed in tanto librorum consensu et quum χρήματα nihil habeat quo praestet, credendum potius est, Scholiastas illos ex Magistro hausisse, hunc autem in versu laudando memoria lapsum esse, quae est sententia Oudendorpii ad Thom. et Wunderl. p. 164.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ᾽ ἐςέρχεται κακὰ
Ἄλγη, μάλιστα δ᾽ ἥδε συμφορὰ δάκνει,
Ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
Ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
Ἀλλ᾽ εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,
Ὑπαντιάζειν παίδ᾽ ἐμῷ πειράσομαι.
Οὐ γὰρ τὰ φίλτατ᾽ ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. α΄.

---

831. πολλὰ Med. Colb. 1. M. 1. Guelph. Ald. Rob. — εἰςέρχεται κακοὶ Med. Colb. 1. M. 2. Mosq. Ald. Rob. κακ᾽ εἰςέρχεται M. 1. Guelph.

832. μαλιστά γ᾽ Guelph. Reg. C. var. lect. in Reg. O. μάλιστα δ᾽ ἥγε Reg. P.

834. κλύουσα Ald. — ἀπεμπέχει Reg. C.

836. ἐμῶ παιδὶ Colb. 1. Ald. Rob. παιδὶ ἐμῷ Reg. C. Guelph. Mosq. et M. 2., ubi γ᾽ inseritur a secunda manu. παίδ᾽ ἐμῷ ceteri libri, eliso jota dativi, quem usum Tragicis concessit quidem Pors. praef. ad Eur. Hec. pag. XXII. et ad Eur. Orest. 584. 1427., sed denegaverunt Lobeck. ad Soph. Aj. 801. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693.; interdum elisionem, si in quo vocabulo res dira atque horrenda inest, de industria ad percellendos animos adhibitam esse putat Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. 362., quod ut de augmenti omissione recte dici posse concedam, quomodo in jota elisum cadere possit non video. Nostro quidem loco ad vitandam elisionem Lobeck. l. l. legendum proposuit παίδ᾽ ἐμόν; exemplis allatis probans. ὑπαντιάζειν et similia cum quarto casu construi, eumque secutus est Blomf. Sed non solum hoc loco, sed etiam v. 820. libri omnes in dativo consentiunt. Herm. El. metr. p. 55. παιδὶ ἐμῷ cum libris nonnullis scribendum, et synizesin admittendam putat, eique adsentitur Passov. melet. crit. p. 46. Sed ejusmodi synizesis, qua vocabula duo in unum coalescerent, an non ferri possit admodum dubito; certe ex omnibus tragicorum scriptis ne unum quidem ejus exemplum praeter hunc locum afferri poterit. Discrepantia librorum in vocabulis ἐμῷ παιδὶ adducor potius, ut ea ex errore librariorum vel glossa orta et antiquitus aliud quid eorum loco ledum putem. — πειράσωμαι Ald.

838. Carminis, quod sequitur, vulgo prima tantum stropha et antistropha distinguitur, reliqua monostrophica habentur. Horum responsionem primus restituit Herm. de metris p. 427., deinde idem accuratius in Elem. metr. p. 364., et cum eo plerumque consentiens Passov. in melett. critt. p. 39.; paullo aliter Burnejus Tent. Aesch. p. 39., quem sequitur Blomf. — μεγάλης Ald. Rob. Turn., quod recepit Passov., sed quum codd. omnes in μεγάλας, mox. codd. et edd.

λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
Εὖθ' ὁ γηραιὸς
Πανταρκὴς, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεὺς
Ἰσόθεος Δαρεῖος ἆρχε χώρας.
Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπε- ἀντ. ά.

---

omnes in ἀγαθᾶς, consentiant, aeque intelligi possit, cur in altero vocabulo dorismum secutus sit poeta, in altero non secutus sit, vulgatam retinui.

839. πολισσονόμου M. 2. Ald. Rob. — ἀπεκύρσαμεν Guelph. M. 1. et M. 2. suprascripto ἐ.

840. εὖτ' Ald. Rob. Turn. — γεραιὸς vulg., quod metro adversatur, retinuerunt tamen Pauw. et Blomf., in antistrophico πάντ' εὔθυνον corrigentes, Sed quum Reg. A. Ald. Rob. Turn. γηραιὸς praebeant, hoc recepto responsio sine emendatione restituitur, et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Herm. Passov.

841. πανταρκὰς M. 1. παντάρκας Guelph. παντάρχας Reg. F. παντάρχης Reg. G. παντάχης Rob. παντάρχης suspicatur Blomf., quod minus aptum foret. — ἄκακος M. 1. ἀκακὰς Guelph. ἀκάκας Regg. A. B., quod receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed in ἀκάκης reliqui libri omnes consentiunt, quod recte revocavit Passov. Blomfieldius autem, ἀκάκης pro ἄκακος positum contra analogiam peccare ratus, ἀκάμας corrigendum putat, sed multis adjectivis duplicem hanc terminationem esse notum est. cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 184. s. — ἄμαχος om. Guelph.

842. ἦρχη Blomf.

843. Quae sequuntur sensum difficilem habent, nec a quoquam interpretum recte sunt explicata. Primum quidem πρῶτα ἀπεφαινόμεθα Pauw. et Abresch. dictum putant pro πρῶτοι ἀπεφ. *inter alias gentes primi fuimus probato exercitu*, Heath. jungit τὰ πρῶτα εὐδοκίμου στρατιᾶς *quae primas tenent in probatissima militia exercebamus*, quomodo etiam Hermannus accipere videtur ad Eur. Hecub. 775.; Passov. in melet. crit. pag. 40. πρῶτα μὲν *olim* signifiare dicit, referrique ad νῦν δὲ in septimo epodi versu, sed id non πρῶτα μὲν, sed πρότερον μὲν vel πρὸ τοῦ μὲν esse debebat, neque hanc comparationem jam in animo habet Chorus, simpliciter praedicans Darii tempora; quorum quum singula bona deinceps enumeret, consentaneum est, eum a πρῶτα μὲν incipere, cui deinde pro ἔπειτα δὲ simplex δὲ opponitur, quod recte vidit exemplisque comprobavit Brunck. cf. Reisig. Conject. Aristoph. I. pag. 213. At idem Brunckius, quum ἀπεφαινόμεθ' non intelligeret, ἀποφαινόμεν' ex conjectura dedit, jungitque τὰ ἀποφαινόμενα νόμιμα εὐδοκίμου στρατιᾶς. Sed mutatione non opus esse vidit Schütz., qui cum Schol. recte explicat: *primum quidem ob exercitum laude et gloria florentem clari eramus.* Similiter eadem vocabula juncta leguntur Xenoph. Cyrop. VIII, 8, 13. ὅπου ἂν ἀποφαινόμενοι εὐδοκιμοῖεν. (Si quis tamen in genitivo offendat, facile corrigi possit εὐδοκίμους στρατιάς.) Deinde τὰ πύργινα νόμιμα Brunck. et Schütz. de legibus civilibus explicant, quibus domi respu-

φαινόμεϑ', ἠδὲ νομίσματα πύργινα
Πάντ' ἐπεύϑυνον.
Νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαϑεῖς
* * * εὖ πράσσοντας ἆγον οἴκους.
Ὅσσας δ' εἷλε πόλεις, πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος στρ. β'.
ποταμοῖο,

---

blica regatur, oppositis bello, quo foris clari essent. Sed quis πύργινα pro πολιτικὰ positum esse credat? et quorsum pacatae reipublicae commemoratio, quum et in praecedentibus et in sequentibus de bello sermo sit? Immo τὰ πύργινα sunt ea, quae ad castella turresque munitas expugnandas pertinent, et νομίσματα nominativum habeo, τὰ πύργινα accusativum; pluralem enim ἐπεύϑυνον recte Hermannus ap. Poppon. obss. critt. in Thucyd. p. 151. ideo positum judicat, quia νόμοι cogitatione substituuntur. Totius igitur loci sensum hunc puto: *primum quidem eo excelluimus, quod gloriosus nobis exercitus erat, deinde leges regebant urbium expugnationes*, i. e. in urbibus expugnatis legitime versati sumus, non templa Deorum sepulcraque evertimus, ut Xerxis milites, cf. v. 795. sqq. Hoc jam vidit Schol. — πρῶτον Guelph.

844. ἀποφαινόμεσϑ' M. 1. Ald. Rob. Turn. ἀποφαινόμεϑ' Reg. C. — ἢ δὲ Ald. — νόμιμα τὰ vulg. νομίσματα, quod sensus aeque ac metrum postulat, feliciter restituit Herm. de metr. Pind. pag. 187., et receperunt Blomf. Passov. — τὰ om. Colb. 2.

845. πάντα εὔϑυνον Colb. 1. πάντ' εὔϑυνον Pauw. Blomf. propter strophicum, ad quem vid. quae monita sunt.

847. Primum hujus versus vocabulum in libris omnibus deest, in Reg. B. tamen ἡμεῖς legitur, quod receperunt Brunck. Schütz., et metri causa in ἡμᾶς mutavit Passov. Sed vocabulum illud ita per se languidum est, tamque parum apto loco positum, ut lacunae signum relinquere, quam vocem recipere maluerim minime aptam, et quae qua ratione exciderit, intelligi non potest. — πράσσοντα Rob. — ἄγον ἐς οἴκους vulg. invito metro, quare ἐς ejecerunt Glasg. et Blomf., sed Passov., recepto ἄγον ex Ald. Rob., ἐς servavit; quod minus placet, nam et tribrachys hic ferri vix potest, ubi stropha trochaeum habet, et dorismum ἄρχε eodem loco habet strophicus, et ἐς a glossatore facillime inseri potuit. οἶκον Reg. G. οἴκους Ald.

848. ὅσας vulg. ὅσσας Med. Blomf., quod, quamquam ὅσας ferri potest (est enim in basi), tamen ex praestantissimo codice recepi ὅσας δ' δ' Ald. — πόλις vulg. forsitan recte. πόλεις Regg. A. B. C. G. Colb. 1. Ald. Rob. Brunck. et recentiores. — Ἅλυς Vict. αὖλος Reg. C. — ποταμοῦ vulg. παταμοῦ γ' M. 2. — Passovius, qui versum in δια- finivit, et a βὰς alterum incipit, vocabuli ποταμοῦ ultimam syllabam coalessere putat cum sequente οὐδ', quam sententiam confirmare poterat ex Reg. K. et Turn., ubi revera ποτάμοιδ',

Οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθεὶς,
Οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρηΐκίων ἐπαύλων·

---

ex Reg. C., ubi ποταμ' οὐδ' legitur, et ex Schol., qui et ipse hanc σκληροτέραν συναλοιφὴν agnoscit. Sed in libris hoc ex errore nasci potuit, quum alterum ου ab altero absorptum esset, et synizesis illa, sive synecphonesin vocare mavis, tam rara est et apud tragicos inaudita, tamque parum firmata exemplis, quae habet Reisig. Conject. Aristoph. I. p. 309. et syntagm. crit. p. 33., ut eam Aeschylo inferri nolim; praeterea ne metrum quidem eam fert, nisi in antistrophico πύργον ejiciatur, quod fecit quidem Passovius, sed, quod venia viri summi dixerim, vix recte fecit. Sed neque vulgatum ποταμοῦ metro satisfacit, ideoque a Burnejo et Hermanno El. metr. p. 364. in ποταμοῖο mutatum est, quam mutationem quia facillima est et epicae totius carminis indoli apta, cum Blomf. recepi.

849. ἀφεστίας συθεὶς Ald. ἀφ' ἑσυθεὶς cod. Lips. ap. Passov.

850. Ἀχελωΐδες vulgo, quod ex Schol. explicatione: αἱ δίυγροι, ἀχελῷον γὰρ πᾶν ὕδωρ λέγουσι, interpretantur *urbes maritimae*, sed recte Passov. et Blomf. post Ursin. et Voss. ad Virg. Georg. I, 9. observant, Ἀχελῷος transiisse quidem in significatum appellativum, sed ita, ut de fluviali tantum aqua, non de marina usurpetur. Hinc Passov. Ἀχελωΐδος ex Reg. P. Ald. reposuit, at mare, quod Strymonis ostiis efficitur, πελάγους Ἀχελωΐδος, i. e. ποταμῴδους nomine insigniatur; quod probarem, si in pluribus libris illa lectio exstaret; sed quum haec unius libri lectio tam artificiosa explicatione egeat, circumspiciendum potius est, an non faciliorem admittat vulgata. Eaque inveniri posse videtur; nam quum πόλεις Ἀχελωΐδες, quod recte observavit Passov., sint urbes ad flumen sitae, vel flumine circumfusae, hic sermonem esse puto de iis urbibus, quae ad flumen Strymonem jacent, ubi in immensum dilatatus mare fere efficit. Ceterum ad confirmandam illam vocabuli Ἀχελωΐς significationem, haec mecum humanissime communicavit idem vir doctissimus: „Ἀχελῷος appellative de fluminibus in universum usurpatur, v. Interpp. Aristoph. Lysistr. 381. Schol. Victor. ad Soph. Trach. 9. in Thierschii Act. philol. Monac. T. I. p. 330. Ἀχελῷος πᾶν ὕδωρ, Hesych. h. v. T. I. p. 657., ubi ipsum Aeschyli locum attulit Albert. Ἀχελῷος πᾶν πηγαῖον ὕδωρ, Eustath. ad Il. XXI. 194. p. 1316, 32. Basil. Schol. Villois. ad eund. Il. locum. Macrob. Sat. V, 18. Serv. et Jo. Henr. Voss. ad Virg. Georg. I, 9. Musgr. ad Eur. Bacch. 519. Elmsl. ad 615. Artemidor. onirocr. II, 38. p. 221. Reiff. Spanh. ad Callim. hymn. in Cer. 13. p. 759. cujus rei etymologicam rationem reddunt Joan. Leonh. Frisch., Teutsch Lat. Wörterb. v. Achen, et nuper Schwenkius etym. mythol. Andeut. p. 104." — Haec Passovius.

851. θρήκων Reg. G. θρηΐκων Colb. 1. θρηκίων Brunck. et recentiores, sed formam epicam, quam reliqui libri omnes exhibent, in carmine tot similibus

Λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἳ κατὰ χέρσον ἐληλα- *ἀντ. β'.*
μέναι περὶ πύργον
Τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον
Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία τε Προ-
ποντὶς,
Καὶ στόμωμα Πόντου·
Νᾶσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι, *στρ. γ'.*
Τᾷδε γᾷ προςήμεναι,
Οἷα Λέσβος ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,

---

formis referto, nullo pacto rejecerim, sed synizesin in ultima syllaba admittendam puto. — ἐπ' αὐλέων cod. Lips. ap. Passov. ἐπαυλέων Reg. G. Colb. 1. M. 1. Schol. var. lect. ap. Steph. ἐπαύλεων Rob.

852. ἔκτοσθεν Reg. G. Colb. 1. M. 2. Ald. Rob. Turn. — χέρσον Reg. G. — παραπύργον Reg. G. περὶ πῦργον Ald. Rob. Difficiles sunt hae voces et corruptae videntur, praesertim cum metro quoque adversari videantur, si in strophico vulgatum ποταμοῦ retinetur. περίπυργον vel περίπυργοι conjecit Pauw. περὶ πύργοις Arnald. περὶ πύργοι habet Glasg., nisi is error typ. est. πύργον ejecit Passov., sed ut eas difficultates taceam, quae ad strophicum commemoratae sunt, neque πόλεις videntur ἐληλαμέναι dici posse, quamquam τεῖχος, τάφρον ἐλαύνειν recte se habet, neque quid πέρι significet, omisso πύργον, video. Nisi quid vitii latet, Blomfieldii explicatio (nam Schützii κατεληλαμέναι χέρσον περὶ πύργον non intelligo) ceteris praeferenda videtur, ut sit περιεληλαμέναι πύργον, certo confirmat eam Schol. τοῖς τείχεσι κεκυκλωμέναι, et glossa in Reg. C. ὑψίπυργοι.

853. ἄλιον pro ἄϊον Colb. 1.

854. τ', quod vulgo abest, recte habent Colb. 2. Guelph. Schütz. Blomf. Herm., sensu enim requiritur. — ἐχόμεναι vulg. sensu metroque violato. αὐχόμεναι Regg. B. C. F. H. K. Guelph. Rob., quod receperunt Brunck. Schütz. Herm. Passov., sed verbum αὔχομαι Graecis ignotum fuit. αὐχώμεναι Ven. 1. αν ω ερχομεναι Colb. 1. ἐρχόμεναι M. 1. var. lect. in Reg. B., ubi et ἑλκόμεναι adnotatur. εὐχόμεναι Med. Reg. A. Colb. 2. M. 2., quod recepi, quia et bonorum librorum auctoritate nititur et ad vulgatam proxime accedit, et sensum bonum praebet. ἀρχόμεναι ex conjectura dedit Blomf.

855. στόμα vulg. repugnante metro. στόμμα cod. Lips. ap. Passov. στόμωμα Med. Colb. 2. M. 1. 2. Rob., quod recte receperunt Blomf. Herm. Passov.

856. αἳ vulg., sed αἱ monente Brunckio' recte Schütz. Blomf. Passov. θ' αἳ μετὰ M. 1. τὲ κατὰ Colb. 1. — ἄλυον περίκλυστον Colb. 1.

858. οἷα vulg. οἷα Schütz. Blomf. Herm., quod et ego recepi, non tam metri causa, est enim basis, quam quod ita locutus est noster v. 850. 925. — Χῖος vulg. violato metro et usu linguae. Χίος Ald. Rob. Glasg. Blomf. Passov. quem vide.

Ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συνάπτουσ'
Ἄνδρος ἀγχιγείτων·
Καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους, ἀντ. γ'.
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
Καὶ Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
Ἠδέ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
Αἰτία στεναγμῶν.
Καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον ἐπῳδ.
Ἰόνιον, πολυάνδρους
Ἑλλάνων, ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν.

---

859. *Πάρνος* Colb. 1. — *ἠδὲ Μήκων* cod. Lips. ap. Passov. *Μύκονις* Ven. 1. Ald. *Μήκονος* Colb. 1. *Μύκων* Regg. K. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Rob., sed in M. 1. *γρ. Μύκονος.* — *Πτήνῳ* Colb. 1. — De *συνάπτειν* vi intransitivā v. Erf. ad. Soph. Oed. R. 664. Herm. ad Soph. Aj. 1296. Monk. ad Eur. Hippol. 187., quos laudat Passov., et Lobeck. ad Aj. p. 326.

860. *Ἄντρος* Regg. C. K. M. 1. 2. Guelph. Mosq. *Ἄντρος τε* Colb. 1.

861. *ἀγχιάλους* inepte insulas vocari ratus Pauwius *ἀμφιάλους* correxit, sed illud adjectivum saepius de insulis usurpari docuerunt Musgr. et Lobeck. ad Soph. Aj. 134. Pors. Advers. p. 160. ed. Kips. — *ἐκράτηνε* Ald. Rob. — *μεσάγκτους* vulg. *μεσάκτους* Reg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod receperunt Blomf. (qui tamen obelo notavit) Herm. et Passov. *τοὺς μεσάκτους* Reg. C. Analogia postulat sane *μεσακτίους*, quod ex Heathii emendatione receperunt Brunck. et Schütz., idque habet Schol. *μεσάγκους* suspicatur Buttler. *ἐπάκτους* Blomf. Si *μεσάκτους* verum est, non ab *ἀκτὴ*, sed ab *ἄγω* darivandum erit.

862. *Λήμνον* Ald. — *ἕλος* Vict. Schol.

863. *καὶ Ῥόδον* Reg. G. *Ῥόδον τ'* Herm. ex conjectura, a Passovio recepta, ne dactylus sit in basi, sed in textu nihil novare ausus sum. — *ἰδὲ* vulg. repugnante metro. *ὀδὲ* Ald. *ἣ δὲ* Reg. P. *ἠδὲ* Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Regg. C. G. Glasg. Blomf. Herm. Passov. — *Κνίδο* Ald. *Κνίδος* Rob. *Κίδνον* var. lect. in Lips.

864. *τῆς* vulg. *τὰς* Reg. G. Guelph. Viteb. *τᾶς* Med. Regg. A. B. C. M. 1. 2. cui auctoritati recte obsecuti sunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Herm. — *ματροπόλεις* Med. Reg. G. Viteb.

865. *στεναγμάτων* vulg. contra metrum. *στεναγμῶν* ex conj. Herm. Burnej. Blomf. Passov.

867. *Ἰώνιον* cod. Lips. ap. Passov. *Ἰώνιον πολυάνδρους Ἰωνίδας πόλεις* Reg. G. *Ἰαόνιον* dederunt Herm. El. metr. p. 364. et Lachm. de chor. syst. p. 51., hoc versu cum praecedente conjuncto, quod non displicet, sed nihil mutare ausus sum.

868. *Ἑλλήνων* Ald. Turn. *ἐλάνων* M. 1. *ἐλάνωκ* et *ἐλαύγων* var. lect. in Reg. O. *ἐλαύνων* M. 2. Regg. F. K. Guelph. Rob. et glossa in Reg. H., recepitque Hermannus. Et profecto, si, ut

Ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων.
Παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
Νυν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν
πολέμοισι
Δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰώ. δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
Τῆςδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,

---

vulgo, nullo interpunctione interjecta, τὰς Ἑλλάνων jungitur, parum elegans est hic genitivus, sed commatibus inclusi verba πολυάνδρους Ἑλλάνων, quae jungenda puto, *urbes Graecis viris frequentes.* — ἐκράτυνε ejecit Hermannus, sed neque causam video, neque quomodo abesse possit intelligo. Post ἐκράτυνεν Burnejus inseruit ἀναριτοτρόφους, quam vocem ex Aeschyli Persis laudat Athenaeus III. p. 86. C., quamque revera ex hac nostra tragoedia desumtam esse judicavit Herm. de vers. spur. p. XI. Sed eam neque huic loco aptam, neque forsitan omnino ex Aeschylo petitam demonstrarunt Blomf. et Passov., quos videsis. — χερσὶν Regg. A. K. M. 2. Guelph. Rob. var. lect. in Reg. B. et M. 1.

869. ἀκάμαντον Colb. 1. Reg. H. Reg. O. cum var. lect. ἀκάματον. ἄκαμπτον. ἀκαίματον Ald. ἀναίματον Turn. var. lect. ap. Steph. — πλῆθος pro σθένος Reg. G. — τευχηστόρων Ald.

870. παμμίκταν vulg. πάμμικτα Rob. παμμίκτων Med. Regg. A. B. G. L. Colb. 1. Ven. 1. M. 1. 2. Mosq. Guelph., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. — τῶν pro τ' Colb. 1.

871. ἀμφιλόγως vulg. ἀλόγως M. 1. cum var. lect. ἀμφιλόγως. ἀμφιβόλως Reg. G. Colb. 1. Ald. Rob. Schol., unde recepi cum Blomf. et Passov. — θεόπρεπτα Med. M. 1. Ald. Cant. θεόπεπτα Rob. θεόθρεπτα var. lect. ap. Schol. — τάδ' ἦν αὖ Ven. 2. τάδ' ἦν ἂν Ald. τάδ' omittit Reg. G. — πολεμίοισι M. 1.

872. δαμαθέντες Rob. δμηθέντες Reg. C. δμασθέντες cod. Lips. ap. Passov. δαμασθέντες Reg. F. Ven. 1. M 1. Guelph. Ald. Turn. ἀμαθέντες var. lect. ap. Schol. Hoc metri causa Hermanno, δαμασθέντες Passovio necessarium visum est, quia uterque versus aliter distribuit. Ex nostra distributione, quam cum Lachmanno communem habemus, nulla mutatione opus est. — πλαταῖσι ποντίαισιν Reg. K. πληγαῖσι ποντίαισι Reg. C. πλαγαῖσι ποντίαισι Ald. Rob. πλαγαῖσί τε ποντίαισι M. 1. (ποντίαις sec. Blomf.) πλαγαῖσί τε ποντίαισιν Reg. B., unde πλαγαῖς τε ποντίαισιν Brunck. Schütz. Blomf., sed copula non est necessaria. πλαγαῖς ποντίαις Lachmann. sine causa.

873. ἰὼ extra versum est, ut Sept. Th. 852. ἰὼ δυσαδελφόταται. — δύςστηνὸς Passov. ex sententia Schaeferi ad Dionys. de comp. verb. p. 91., sed vix ita scribendum, etiamsi a στένω derivandum sit. — μοῖρας Ald.

874. τῆς Lips. 2. τῆς δὲ Ald.

Ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
Λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
Τήνδ' ἡλικίαν ἐςιδόντ' ἀστῶν.
Εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
Τῶν οἰχομένων
Θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

τῇδε Turn. — ἀτεκμαρτοτάτας M. 2. ἀτεκμαρτοτάτως Viteb.

875. ὁμοφρόνως Mosq. — ἀνέβη Colb. 1, ἐνέβαλε M. 1. ἐνέθη Reg. C.

877. ἐμοὶ suprascriptum in Guelph., quod receperunt Schütz. et Blomf., propter participium ἐςιδόντ', quod non habet quo referatur, nisi ἐμοὶ praecedit. Vulgatum revocavit Passov., qui participium illud ad sequentia traxit; quod etsi non facto, tamen ἐμῶν retineri posse puto, ex quo pronomen cogitatione supplendum est, ad quod ἐςιδόντ' referatur. Artificiosior est sane haec constructio, et nescio an exemplis firmata, quae facilior foret et usitatior, si ἐμοὶ legitur. — γύων Ald. Rob. μιλέων Reg. C. (suprascripto γυίων) Colb. 1. var. lect. ap. Steph.

878. εἰςιδόντ' Reg. P. Ald. Rob. ἐςιδόντος Colb. 1. εἰςιδοῦσ' Reg. G. ἐςιδών Guelph. — In fine versus Turn. comma habet, Ald. nullam interpunctionem, quod probaverunt Abresch. et Passow., hunc versum cum sequentibus jungentes, ne in εἰςιδόντ' jota dativi elisum esset, Sed id sensus non sinit, qui postulat, ut ab εἴθ' ὄφελε voti initium fiat, et ἐςιδόντ' recte accusativum esse posse, etiamsi ad praecedentia pertineat, docuit Elmsl. ad Eur. Heracl. 693. p. 116. ed. Lips.

879. ὤφελε vulg. ὤφελεν Reg. G. utrumque contra metrum, quamquam enim Blomf. negat, se unquam brevem vocalem productam ante ζ in tragicis invenisse, non magis tamen ullum locum ex tragicis afferre poterit, ubi brevis vocalis ante ζ non sit producta. Maxime autem mirum, Blomfieldium, quum vulgatam lectionem nullam metri difficultatem habere contenderet, tamen, ea deserta, ex conjectura dedisse ὤφελεν, ὦ Ζεῦ, cujus jam nulla necessitas intelligi potest. ὄφελε habet Turn., quod recipiendum judicarunt Arnald., Pors. Advers. p. 137. ed. Lips., Elmsl. in *Quarterly Review* XIV. p. 456. et ad Med. 1380, et recepit Passov. ὄφελεν Med., quod praeferendum duxi. Augmenti in anapaestis omissi exempla habet Elmsl. ll. cc. — Ζεὺς et v. 881. μοίρᾳ vulgo legitur, quorum alterum ab altero corruptum est. Ζεῦ et μοῖρα ex conjectura rescribi jussit Stanl., (et Tyrwhitt.) quem sequuntur recentiores omnes, et Ζεῦ habent Med. Regg. A. G. μοῖρα Reg. A. Ald. Turn. Ex recentioribus Glasg. et Passow. μοῖρα quidem receperunt, sed nominativum Ζεὺς retinuerunt.

800. τῶν deest in Ald.

881. De lectione μοῖρα ad v. 879. sermo fuit. — καλύψῃ Colb. 1.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
Καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
Κόσμου τ' ἀνδρῶν,
Οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν.
Γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἔγγαίαν
Ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν, Ἅιδου
Σάκτορι Περσᾶν· ᾀδοβάται γὰρ
Πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
Τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύστις

---

882. ὀττοτοὶ Colb. 1. M. 1. 2. (ubi in ὀτοτοῖ reformatum) Guelph. Reg. C. Lips. 2. Ald. Rob. ὀτοτοῖ Blomf. — βασιλεὺς Med. Reg. C. βασιλεὺ Colb. 2. στρατίας Med. στρατείας Colb. 2.

883. περσιόμου Guelph.

884. κόσμον Guelph.

885. ὅς Barocc. Ald. — νῦν deest in Colb. 1. — ἐπέκειρε Reg. H. Colb. 2. Guelph. ἐπέκειρεν Med. Reg. L. Viteb., unde litteram paragogicam recepi, quam de suo addiderat Passov.

886. Haec Xerxi tribuenda putat Lachm. de mensura trag. p. 17., quod nescio quomodo fieri possit. — ἡ γᾶ Viteb. γαῖα Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. Lips. 2. Ox. Ald. Rob. — αἰάξει Ald. Rob. — τ' ἂν Ald. — ἀγγαίαν Lips. 2.

887. Ξέρξης Reg. G. Ξέρσα Ald. Rob. — καταμέναν Lips. 2. — Inepte hariolantur Pauw. et Heath., qui non posse Chorum tam parum reverenter de rege coram ipso loqui putantes, locum emendatione egere opinati sunt; hos recte refutavit Brunck., sed idem male versu sequente ante Περσᾶν comma posuit, et, praeeunte Schol., ἥβαν Περσᾶν junxit, in quo eum secutus est Schütz., sed id recte fieri non potest. Rectius Passovius junxit σάκτορι Ἅιδου Περσᾶν, qui Orcum Persarum plenum reddit. Blomf. ante Περσᾶν puncto distinxit, quod displicet.

888. σάκτορος Colb. 1. — Περσῶν Reg. G. Colb. 1. M. 2. Lips. ap. Passov. — ἀγδαβάται vulg. ἀδαμάται Reg. G. ἀγδαβάταις Guelph. ἀγδαβάτας Lips. ap. Passov. ἀδαγβάται Barocc. Ald. ἀδαβάται Rob. ἐφθάραται conjecit Canter. Nov. Lect. VIII, 1. ἱπποβάται Heath. ἀγχιβάται Pauw. Ἀγβατάνων ex sententia Wesselingii ad Herod. I, 42. Brunck. et Schütz. ἀθάνατοι Blomf. Sed elegantissima est emendatio Passovii, quam humanissime mecum communicavit, ᾀδοβάται, quae sensui tam pulchre convenit, ut eam recipere non dubitaverim. Confirmavit mihi idem formam illam similibus ᾀδοφοίτης Aristoph. Gerytad. ap. Athen. IV. p. 551. B., ubi in edd. adhuc male ἀϊδοφοίτης legitur et ἐρεβοφοῖτις Schol. Victor. Il. XIX, 87.

890. τοξοδάμαντος Reg. K. — φύσις Reg. C. Turn. φύξις conj. Pauw. φεῦ 'στιν Heath. φυστὴ Blomf., sed nihil mutandum videtur, quamquam alibi vox non legitur. Schol. explicat ἡ ἐκφυ-

Μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.
Αἴ αἴ αἲ αἲ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
Αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ὅδ' ἐγὼν, οἲ οἲ, αἰακτὸς στρ. ά.
Μέλεος γέννᾳ, γᾷ τε πατρῴᾳ
Κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

σις, γονή, gloss. in Regg. A. B. ἀναβλάστησις. γενεά.

892. αἲ bis vulgo. αἲ quater M. 1. Brunck. Schütz. Blomf. Lachm. de chor. syst. p. 8. et p. 30., quod necessarium est, si hic versus anapaestis adnumerandus videatur. Male enim vulgo Xerxi tribuitur, quem v. 895. demum Chorum alloqui ipsa ejus verba ὅδ' ἐγὼν docent. Quare hunc versum Choro dedi, quam Hermanni quoque sententiam esse, laetus intellexi. — κενεᾶς Blomf. sine causa.

893. Hos versus proodum carminis sequentis facit Lachm. p. 99. — δὲ om. Regg. K. P. — Antiquae editiones nullam hic interpunctionem habent; Brunck. et Schütz. βασιλεῦ commatibus incluserunt, ut secundum Schol. γόνυ γαίας jungatur, sed melius Blomf. et Passov. post γαίας interpunxerunt ille tamen Ἀσίας scribi vult, ut Ἀσίας γαίας jungatur, quod non probandum. — γαῖαν Regg. C. L. P. Colb. 2. M. 1. Guelph. var. lect. in Reg. O. γαίαν M. 2.

894. αἰνῶς οἰνῶν Guelph. αἰανῶς M. 1. — γοῦνυ vulg. γόνυ Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. 2. Lips. 2. Ald. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. Passov. Lachm. Versus aperte dochmiacus est.

895. Ex iis, qui sequuntur, versus priores tres vulgo anapaestis adnumerantur, reliqui leguntur monostrophici; sed responsionem antistrophicam inesse perspicuum est, quam inde a versu 913. primus restituit Hermannus de metr. p. 428., inde ab hoc versu Burnei. et Blomf., Passov., et Lachm. p. 99. sqq., nonnihil tamen inter se dissentientes, quod singulis locis monebitur. — οἲ ter M. 1. et sic Burnei., quem sequitur Blomf., metri causa, sed antistrophicus potius corrigendus est.

896. γένναν Rob. — γᾷ τε πατρίᾳ vulg. contra metrum. καὶ γᾷ πατρίᾳ ex emend. Brunck. Herm. Burnei., sed facilior et aptior est Blomfieldii emendatio γᾷ τε πατρῴᾳ, quam receperunt Passov. et Lachm. πάτριος et πατρῷος saepe confundi notum est, v. Pors. ad Eur. Hecub. 79. ad Med. 430. Seidler. de vers. dochm. p. 101.

897. κακῶν ἄρ Colb. 1. — ἐγενόμην vulg. ἐγενόμαν Med. Regg. A. B. M. 1. Guelph. Viteb. Brunck. et recentiores praeter Glasg. et Passov. — Brunckius, qui hos versus anapaesticos esse putavit, eos ita refinxit:

Ὅδ' ἐγὼν, οἷον, αἰακτὸς μέλεος
Γέννᾳ καὶ γᾷ
Πατρίᾳ κακὸν ἄρ' ἐφαάνθην.

Ceterum hic versus dubitari potest utrum anapaesticus sit,

ΧΟΡΟΣ.

Πρόςφθογγόν σοι νόστου, τὰν
Κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
Πέμψω, πέμψω,
Πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἵετ' αἰανῆν πάνδυρτον ἀντιστρ. ὁ.
Δύςθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ
Μετάτροπος ἐπ' ἐμοί,

ΧΟΡΟΣ.

Ἥσω τοι καὶ πάνδυρτον,

---

proceleusmatico pro anapaesto posito an dochmiacus. Mihi posterius videtur ut v. 894.

898. *προςφθόγγου* Med. M. 1. Guelph. var. lect. ap. Steph. *πρὸς φθόγγου* Regg. H. K. Rob. var. lect. ap. Steph. *πρὸ φθόγγου* Colb. 1. Ald. *πρόφθογγον* Reg. G. — *νόστον* Colb. 1. *νόστιν* Reg. G.

900. *Μαριανδινοῦ* Reg. L. M. 1. Ald. *Μαριανδηνοῦ* Reg. K. Colb. 1. M. 2. *Μαρυανδινοῦ* Rob. — *θρηνατῆρος* M. 1. *θρηγητῆρος* Ald.

901. *πέμψω* vulg. bis legitur, sed alterum ejecerunt Glasg. Blomf. Lachm., quia in antistrophico *κλάγξω* semel in omnibus libris legitur et ut versus paroemiacus evaderet. Rectius autem fecisse videtur Passov., qui in antistrophico *κλάγξω* addidit, verbum enim repetitum quomodo omitti potuerit a librariis, facilius intelligitur, quam quomodo addi; et sic versus sequens dochmiacus est idem, ac v. 894. 897. 904.

902. *ἰακχὰν* Glasg. Blomf., quia versum anapaesticum esse putarunt.

903. *ἵετ'* Ald. — *αἰανῆ* Med. (teste Blomf.), quod recepit Blomf., *αἰανῆς* unicam adjectivi formam esse ratus, et Lachm. — *καὶ πανόδυρτον* vulg., quae lectio Blomfieldio ad strophicum mutandum permovit; sed *καὶ* abesse debere poetarum usus docet, epitheta ornantia copula non jungentium, de quo jam saedius monitum est; recte igitur ejecerunt Passov. et Lachm. *πάνδυρτον* autem metri causa Lachm. recte rescripsit ex emendatione Blomfieldii, et commendavit Passov.

904. *δύςθροαν* Ald. *λαόθροον* Colb. 1. — *βοὰν* Reg. G. — *ὅδ' ἂν* Ald.

905. *μεσάτροπος* Mosq. *μετέτρεπτος* Regg. B. G. H. Colb. 1. Ald. Brunck. Schütz., quod metrum respuit.

906. Chori nomen non hic sed v. 909. habet Lips. ap. Passov., prorsus omittit Ald. — *ἥσω τι* Ald. — *πανόδυρτον* vulg., quod hic quoque postulante metro ex emend. Blomfieldii in *πάνδυρτον* mutavit Lachm.

Λαοπαθῆ σεβίζων, ἀλίτυπα βάρη,
Πόλεως γέννας πενθητῆρος.
Κλάγξω, κλάγξω
Δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰάνων γαρ ἀπηύρα, στρ. β'.
Ἰάνων ναύφρακτος
Ἄρης ἑτεραλκὴς
Νυχίαν πλάκα κερσάμενος
Δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.

ΧΟΡΟΣ.

Οἲ οἳ οἲ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.

---

907. λαοπαθῆ τε σεβίζων ἀλιπά τε βάρη vulg. contra metrum. Elmsl. in *Edinburgh Review* XVII. p. 215. ex Schol. corrigit Ἥσω τοι καὶ λίαν λαοπαθῆ σεβίζων Ἀλίτυπά τε βάρη, quo metrum magis etiam corrumpitur. Burnejus corrigit σὰ πάθεα τε σέβων, Blomf. suspicatur: Ἥσω τοὶ καὶ λίαν· λάου πάθεά τε σέβων ἀλίτυπά τε βάρη. Sed non tanto molimine opus est, quum prius τε omittat Ald. (ubi λαοπαθῆσε βίζων legitur) Rob. Turn. Hinc facile aliquis corrigere possit λαοπαθῆ σέβων ἀλίτυπά τε βάρη. Sed neque hac mutatione opus est, quum alterum quoque τε esse jubeat sermo poeticus et sit in Reg. C., quo ejecto metrum restitutum est, idque receperunt Passov. et Lachm. — βάζων Colb. 1.

908. πενθυτῆρος Turn. πεντῆρος Reg. C.

909. κλάγξω semel vulg. κλαύξω Reg. G. Colb. 1. κλάγξω cum Passovio bis ponendum esse ad strophicum monitum est.

910. δ' ἂν Reg. G. — εὐρύδακρον Ven. 1. Ald. Turn., quod recepit Passov., sed cum metro minus facile conciliari potest.

911. Haec vulgo Choro continuantur, sed Xerxi propter antistropham necessario tribuenda sunt, quod cum Lachmanno feci. — Duorum primorum versuum metrum et responsio incerta est; Passovius eos antispasticos esse nec ulla mutatione egere putat. Blomf. et Lachm. auctore Hermanno, qui in El. metr. p. 417. hos versus anapaestis cycliis adnumerat, alterum Ἰάνων ejecerunt. Nihil in loco admodum incerto mutare ausus sum. — Ἰώνων vulg. Ἰαόνων Colb. 1. Regg. C. G. Lips. ap. Passov. Ἰάνων Med. Guelph. Colb. 2. M. 1., quod cum Passovio recepi.

912. νεόφρακτος Ald. ναύκρατος Lips. ap. Passov.

913. ἑτεραχλῆς Col. 1. Reg. C.

914. πλάκαν Colb. 2.

915. ἀλκὰν Colb. 2.

916. Hunc versum, qui vulgo Xerxi continuatur, Choro tribui antistropha poscit, eique tribuit Lachmannus, et, quod ex litteris ejus intelligo, Hermannus, qui rectissime monet, ἐκ-

Ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
Ποῦ δέ σοι παραστάται,
Οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων, ἠδ' Ἀγδαβάτας,
Δοτάμας, Ψάμμις, Σουσισκάνης τ'
Ἀγβάταν' ἐκλιπών;

πεύθου passivam vim habere, ut sit *interrogare*, sine omnia ex te quaeri. — ἐκπεύθοι Med. ἐκ πεύθου Ald. ἐκπυθοῦ Blomf. ex more.

917. ποῦ δὴ φίλων ἄλλος ὄχλος Guelph. ποῦ σοι φίλων ὄχλος Rob. ποῦ δέ σοι φίλων ὄχλος var. lect. ap. Steph, quam etiam Schol. metr. in codice suo reperisse videtur, et recepit Schützius, sed vulgatam postulat metrum.

919 φαραιδάκνης cod. Lips. ap. Passov. φαραδάκης Reg. C.

920. Haec vulgo ἀμέτρως ita leguntur: Σούσας, Πελάγων καὶ Δατάμας ἠδ' Ἀγαβάτας, Ψάμμις καὶ Σουσισκάνης, quae vario modo emendare tentarunt viri docti. Blomf. dedit

Σούσας, Πελάγων,
Δοτάμας, ἠδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμις,
Σουσισκάνης τ'

in quibus displicet caesura violata. Passov. exhibuit:

Σούδας, Πελάγων καὶ Δατάμας
ἠδὲ Ψάμμις, Σουσικάνης τ'

in quibus et Δατάμας ex conjectura est, et Ἀγδαβάτας invitis libris omissum. Apud illum Carolus Schneiderus correxit:

Σούσας καὶ Πελάγων καὶ Δοτάμας
ἠδὲ Ψάμμις
ἠδ' Ἀγδαβάτας, Σουσισκάνης τ'

quod cum metro antistrophicorum conciliari nequit. Lachm. dedit:

Σούσας, Πελάγων, Δοτάμας ἠδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμις Σουσισκάνης

vocabulo male in duos versus diviso. Metrum antistrophicorum anapaesticos dimetros duos postulat, qui facillime restitui possunt verbis ita transpositis, ut in textu dedi. — Σούδας Ald. Turn. — καὶ Πελάγων Rob. — καὶ quod vulgo ante Δοτάμας legitur omittit Rob. — Δότμας Reg. G. Δομάτας Reg. C. et var. lect. in Reg. O. Δομάσας Turn. — Ἀγδαβάτας M. 1. Robort., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. Αἰγαβάτας Ald. — Ψάμμης Guelph. — καὶ, quod vulgo post Ψάμμις legitur, omittunt Med. Regg. A. B. C. M. 1. Guelph. Turn. Brunck. et recentiores. — Σουσικάνης Reg. G. — τ', quod vulgo abest, ex sequente versu recte huc traxerunt Brunck. et recentiores. In Rob. quum Σουσισκάνης versu sequente contineatur, id ipsum Σουσισκάνης τ' legitur.

922. τὰκβάτανα λιπὼν vulg. τἀγβάτανα λιπὼν Med. τὰν βάτανα λιπὼν Colb. 1. τἀκβάτανα προλιπὼν Regg. L. P. τ' ἀκβάταν' ἐκλιπὼν Rob. Hinc τ'

ΞΕΡΞΗΣ.

Ὀλοοὺς ἀπέλιπον — ἀντ. β'.
Τυρίας ἐκ ναὸς
Ἔῤῥοντας, ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι στυφέλου
Θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς,

ΧΟΡΟΣ.

Οἶ οἶ οἶ οἶ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος
Καριόμαρδός τ' ἀγαθὸς,

---

a recentioribus in versum praecedentem rejectum esse, jam supra monitum est. λιπὼν autem metro non satisfacit, nisi antistrophicus mutatur, quod fecit Passov. προλιπὼν recepit Blomf. ἐκλιπὼν probavit Schneider. apud Passov. et recepit Lachm., idque mihi quoque placet, praesertim quum hae strophae fere omnes in dochmium exeant.

923. ὀτοοὺς τ' Colb. 1. ὀλοάς M. 1. — ἔλιπον Rob., quod receperunt Blomf. et Lachmann. metri causa, de quo ad stropham monitum est.

924. ἐκ omittit Rob. — νεὼς Blomf. Lachm. metri causa. — ἔργοντας M. 1. αἴροντας Viteb. Mosq.

925. ἐπ' ἀκραῖς conj. Pauw. ob sequens ἀκτὰς; eadem de causa Blomf. alterum hoc ex emendatione Schützii in ἄκρας mutavit; sed neutrum mutandum est, quum ejusmodi repetitiones apud Aeschylum frequentissimae sint, quod jam saepius monitum est.

926. σαλαμινίοι vulg. σαλαμινῖσιν Med. σαλαμινῖοι Rob. σαλαμινῇσι Aldin. σαλαμινιάσι, quod metrum postulat, ex emendatione Hermanni Blomf. Passov. Lachmann. — στυφελοὺς Colb. 1. Brunck. Schütz. Blomfield. Lachm. male, quum vulgata bonum praebeat sensum.

927. θανόντας vulg. θανοῦντας Reg. C. θείνοντας Med. Regg. A. B. G. Colb. 1. M. 1. Ven. 1. Guelph. Rob. Brunck. et recentiores. — ἀκταῖς Ald. Turn, quod recepit Lachmann. ἀκτὰν Reg. G. ἀκτὰς Reg. B. (in quo et ἀκτᾶς legitur), quod receperunt Brunck. et Schütz. ἄκρας Blomf., sed vulgatam recte tuentur Glasg. et Passov.

928. οἶ ter vulg., bis in Colb. 1., sexies in M. 1. Passov. et Lachm., qui ter ponunt, βόα in strophico monosyllabum habere videntur. Blomf. bis posuit et in fine versus excidisse aliquid putant. Quater cum Burnejo posui, ut versus sit dochmiacus dimeter, qualis est strophicus. — ποῦ σε Ald. Rob. — φανοῦχος Viteb. φανοῦρχος Rob.

929. Καριόμαρδός τ' Aldin. Rob. Turn. et var. lect. in Reg. B. (et, ut videtur, reliqui codd., quorum lectio non enotata est, quia cum ed. Stanl. collati sunt, quae hanc lectionem habet) κ' Ἀριόμαρδός τ' Vict. Canter. κ' Ἀριόμαρδίς τ' Reg. G. Καριόδαρμός τ' Colb. 1. Καρίσμαρδός τ' Regg. A. B. Χαρίσμαρδός τ' Reg. H. Ἀριόμαρδός τ' ex conj. Brunck. Glasgov. Schütz. Blomf. τ' Ἀριόμαρδος

Ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
Ἢ Αἴλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
Τάδε σ' ἐπανερόμαν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰὼ ἰώ μοί μοι, τὰς ὠγυγίους. στρ. γ'.

τ' Lachm. Sed quamquam supra Ariomardus commemoratus est, intelligi non potest, cur non Cariomardus etiam quidam fuisse possit, quare plurimorum librorum lectionem cum Passovio servavi.

930. ποῦ δέσε βαλκις ἢ λιλαιάται ποῦ δὲ σευάκης ἄναξ ἢ λίλαιος εἰπάτωρ Ald. — σεβάλκης vulg. σευάλκης Regg. B. H., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. σευάλης Rob. σευάγκης Ox. σεβάλλης Colb. 1. σευάλλης var. lect. in uno ex Regg. A. B. σεβάγλης Reg. C. var. lect. in Turn. — ἄῤῥαψ Reg. H. ἄραψ var. lect. in uno ex Regg. A. B.

931. ἀπάτωρ Reg. C.

932. μέμφθις Ald. Rob. — θάμυρις Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. Guelph. Rob. θώρυβις Ald. — μασίστρης vulg. μασίστρας Med. Reg. B.C. et M. 1. sec. Blomf., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Lachm. μαγίστρας Reg. G.

933. ἀρτεμφάρης Reg. H. — εἰσταίχμας Colb. 1. οἰσταίχμας Ald. οἰσταίχμας Ox. Rob.

934. τὰ pro τάδε ex conj. Passov. metri causa, de quo ad stropham monitum est. — ἐπανέρομαι vulg. ἐπαναιρόμην Reg. A., unde Brunck. ἐπανηρόμαν dedit, quod recepit Schütz. ἐπανέρωμαι Reg. B. et sic Glasg. Blomf. Lachm., sed quid conjectivus sibi velit non video. Si autem vulgata lectio Reg. A. confertur, vix dubium videri potest, quin verum sit ἐπανερόμαν, ex quo utraque lectio facillime potuit oriri, illa ι in ν, haec ε in αι mutato, quod utrumque frequentissimum. Vulgata enim ferri non potest, quum nullum sit praesens ἔρομαι.

935. Hic et sequens versus antistrophicis non respondent, sed neque in textu quidquam mutare ausus sum, neque habeo certam emendationem. Blomfield. dedit:

Ἰώ, μοι, τὰς
Ὠγυγίους κατιδόντες
Τὰς στυγνὰς Ἀθάνας

et in antistr.

Ἰυγάν μοι
Δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις ἄλαστα

quas emendationes recepit Lachmannus. Passovius locum ita exhibuit:

Ἰώ μοι μοι· τὰς Ὠγυγίας
Κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας

et in antistr.

Ἴυγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων
Ὑπομιμνήσκεις, στύγν' ἄλαστα.

Hermannus proponit:

Ἰώ μοι μοι·
Τὰς ὠγυγίους κατιδόντες
Στυγνὰς Ἀθάνας

Κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας,
Πάντες ἑνὶ πιτύλῳ,
Ἒ ἒ ἒ
Τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ
Τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
Μυρία μυρία πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ' Ἄλπιστον
Τοῦ Σησάμα

---

et in antistr.

Ἴυγγά με δῆτ'
Ἀγαθῶν ἑτάρων μιμνήσκεις
Ἄλαστ' ἄλαστα.

Lectoribus liberum relinquo judicium. — *ἰώ* ter Med. — *ὠγυγίας* vulg. *ὠγυγίους* Med. Regg. C. H. K. L. Barocc. Guelph. Brunck. Schütz. Blomf. Lachmann.

936. *Ἀθήνας* Guelph.

938. Hic quoque cum sequente versu antistrophicis non respondent. Blomf. dedit:

Ἒ, ἒ, ἒ, τλάμονες ἀ-
σπαίρουσι χέρσῳ.

et antistr.

Βοᾷ, βοᾷ μελέων
Ἔντοσθεν ἦτορ.

Passovius correxit:

Ἒ ἒ ἒ ἒ,
τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
Βοᾷ βοᾷ
Τλᾶμον μελέων ἔνδοθ' ἦτορ.

Lachm. emendavit:

Αἶ αἶ τλά-
μονες ἀσπαίρουσιν χέρσῳ.
Βοᾷ βο-
ᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.

Nihil certi habeo. *ἒ* sexies legitur in M. 1., bis in cod. Lips. ap. Passov.

939. *ἀπαίρουσι* Regg. C. F. Ald. Turn. var. lect. ap. Steph. *ἀπαίρουσιν* Barocc. *ἀσπέρουσι* Colb. 1.

940. *τῶν Περσῶν* Reg. C. Turn. — *αὐτὸν* Ald. — Chori nomen omittit Lips. ap. Pass.

941. *τῶν σῶν* Lips. a prima manu. *σὸν τὸν* Turn. *σὸν*, omisso *τὸν*, Colb. 1. 2. M. 1. Guelph. Ald. Brunck. Schütz. Blomf., quod metrum antistrophici non patitur. — *πάντ'* deest in Colb. 2. secundum Blomf., sed teste Buttlero *ὄντ'* ejus loco legitur, quod habet etiam Rob. et receperunt Brunck. Schütz. contra metrum. *τ'* pro *πάντ'* Guelph. *παντόφθαλμον* conj. Stanl., quod minus bonum foret.

943. *Βατανούχου* Reg. G. *Βατανάχου* Guelph. *Βατανόχου* Reg. C. Ald. Rob. Turn. — *παῖ δ'* Ald. — *Ἀπίστον* Reg. G.

944. *τοῦ σησάμου τοῦ* vulgat. *τοῦ σησάμα τοῦ* Reg. A. M. 1. Colb. 2. *τοῦ σησαμάτου* Aldin. Rob. *τοῦ σησίμα τοῦ* Reg. L. *τοῦ σησίμου τοῦ* Reg. P. *τοῦ σεισάμα* Colb. 1. Reg. G. *τοῦ σημάτου* Ox., unde *Σησάμα* recte

* * τοῦ Μεγαβάτα
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην
Ἔλιπες ἔλιπες; ὢ ὢ δαΐων,
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

---

receperunt Brunck. Blomfield. Passov. Lachm. In Med. teste Buttlero vulgata legitur, sed secundum Blomf. habet σησάμα τοῦ, omisso priore τοῦ; inde omiserunt etiam Blomfield. et Lachm. metri causa, de quo ad versum sequentem sermo erit.

945. Hic lacunae signum posui, quia excidisse aliquid antistrophicorum metrum docet, quae suspicio eo quoque confirmatur, quod nimia videtur Alpisti genealogia; excidisse igitur nomen puto filii Megabatae. Reliqui editores alio modo metro succurrere studuerunt, et Blomf. quidem versus ita exhibuit, ut nullam videam responsionem:

Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην

et antistr.:

Ἱππιάνακτας
Κιγδάταν καὶ Ἀνθίμναν,
Τόλμον τ' αἰχμῆς ἀκόρεστον.

Passovius autem et Lachmannus paullo audacius versati sunt, quorum ille vocabulo uno ejecto sic scripsit:

Τοῦ Σησάμα, τοῦ Μεγαβάτα
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην-
Ἱππιάνακτας, Κιγδαγάταν καὶ
Ἀνθίμναν αἰχμῆς ἀκόρεστον.

hic autem ratione minus etiam probabili duobus vocabulis additis ita dedit:

Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην ἔλιπες ἔλιπες;

deinde versu sequente inseruit ἔλιπον ἔλιπον, et antistrophicos ita exhibuit:

Ἱππιάνακτας, Κιγδαγάταν,
Καὶ Ἀνθίμναν Τόλμον
Τ' αἰχμᾶς ἀκόρετον.

Quibus omnibus nostra ratio probabilior videtur. — Μυγαβάτα vulg. Μεγαβάτα Med. Regg. G. L. Colb. 1. M. 1. Ald., quod receperunt Blomfield. Passov. Lachm. Μεγαβάταν Rob.

946. Πάρθεον vulg. Πάρθιον Med. Πόρθον Reg. G. Σπάρθον Reg. K. Πάρθον Reg. A. Colb. 2. M. 1. Ald. Rob. Brunck. et recentiores. — τοιβάρην τ' Med. τ' οἰβάριν τ' Guelph. τ' οἰβάρην τ' Reg. C. τ' Οἰβάριν M. 1. τ' Οἰβάρινον Regg. K. L. τ' οἰνοβάρην τ' Barocc. Aldin. Turn.

947. In Rob. totus hic versus Xerxi tribuitur, in Vict. Cant. Brunck. Schütz. Glasg. verba ὢ δαΐων Xerxi dantur. Lachmannus addito ἔλιπον ἔλιπον hunc et sequentem versum, ut et antistrophicos Xerxi tribuit. Sed in codd. omnibus, et in Ald. Turn. haec Choro continuantur, et sic Blomf. Passov., quorum tamen ille male ex hoc et sequente versu novam stropham confecit. — Alterum ἔλιπες omisit Lips. ap. Passov. — ὢ vulgo semel; bis legitur in Regg. A. C. G. Colb. 1. 2. Ox. Guelph. Aldin. Robort. Turn., Brunck. Schütz., Passov. recte; sexies in Med. ὢ ἰὼ Blomfield. Lachm. contra metrum; versus enim antispasto et dochmio constat.

948. Πέρσας Ald. — ἀγαθοῖς

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἴυγγά μοι δῆτ', ἀγαθῶν ἑτάρων ἀντ. γ'.
Ὑπομιμνήσκεις, ἄλαστα
Στυγνὰ πρόκακα λέγων.
Βοᾷ βοᾷ
Μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
Ξάνθον, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διαΐξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
Ἱππιάνακτας·
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν

ıb. 1. ἀγανοῖς Reg. G. — κα- πρὸς κακὰ Reg. A. (cum r. lect. πρόκακα) Colb. 2. Vi- ›. Mosq. Ox. Ven. 1. Ald. κὰ πρὸς κακοῖς Rob. var. lect. . Steph. De πρόκακα v. Ja- bs. Anthol. Pal. pag. 257. hwenck. ad Eumen. 825. — ειν Lachm. sine causa.

949. Varii hanc antistropham metra sua restituendi cona- ı ad stropham allati sunt. — α Ald. ἰυγὰν quod ex Schü- i emendatione receperunt ›mf. et Lachm. minime pro- ıdum est, quum ἴυγξ loco um sit. — μοι omittit Barocc. habet Rob. — ἑταίρων Colb. ἑτέρων Ald.

950. ὑπομιμήσκεις M. 1. ὑπο- μνηάκεις Ald.

951. πρὸ κακὰ Ald. — λέγειν chm. male.

953. Versum hunc corruptum e metrum docet; quomodo n sanare conati sint, ad stro- icum monitum est.

954. ἄλλο τι vulg. ἄλλο τε g. C. ἄλλο γε Med. Regg. A. Colb. 1. 2. Ven. 1. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. Glasg. ἄλλον γε, quod metri et sensus causa necessa- rium, ex conj. reposuit Blomf., quem sequuntur Passov. Lach- mann.

955. Μάρδον Regg. C. (cum var. lect. μαχόδον) L. Guelph. M. 1. Lips. ap. Pass. — μυριό- ναρχον Robort. μυριοντάρχαν Brunck. Schütz. μυριάδαρχον Blomf. μυριονάρχαν Schneider. ap. Passov. μυρία τ' ἀρχὸν Lach- mann., sed nulla est causa a vul- gata discedendi, praesertim quum eadem forma v. 306. occurrat. Quare non dubito cum Passo- vio synizesin secundae et tertiae syllabae admittere.

956. Ξάνθην vulg. Ξάνθον Rob., quod metro postulante recte receperunt Blomfield. et Lachm. — ἀγχάρην τοῖς ἄνα- κτας τῶν ἵππων Ven. 1. ex glossemate versus sequentis.

957. Ἀρσάκον Lips. ap. Pass. Ἀρσάμην ex conjectura Burneji Blomf. Lachm. sine causa.

959. κηδαδάταν Med. Colb. 1.

Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
Ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
Τροχηλάτοισιν, ὄπιθεν ἑπόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

Βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ, στρ. δ'.

ς
M. 1. κηδαδάταν Colb. 2. τοὺς κηγδαγάτας Lips. ap. Passov. κιγδαδάταν Reg. G. Blomfield. κιγδάδαν Regg. C. K. L. Guelph. κύγδαγάταν Ald. Pass. κυγδάταν Rob. Non video causam a vulgata recedendi. — λιθίμναν Colb. 1. θυλίμναν M. 1. λυθίμαν Reg. A. Colb. 2. Brunck. Schütz.

960. τόλμον sine τ' vulgat. τόλμον τ' Reg. A. Colb. 2., quod metri causa cum Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm. recepi. τόμον Aldin. τόλμαν Regg. G. P. τόλμαν τόλμαν suprascripto τολμηρὸν Guelph. Passovium hoc vocabulum paullo audacius ejecisse, supra monitum est. — αἰχμῆς vulg. αἰχμᾶς Med. Reg. A. Guelph. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm.

961. Haec vulgo Xerxi tribuuntur, quae jubente stropha cum Passovio Choro continuavi. — ἔταφεν ἔταφεν ex emend. Valckenarii ad Eurip. Hippol. 1247. Brunck. Schütz. Blomf., quod pro ἐτάφησαν positum an dialecti causa non admittendum sit, dubitari potest, neque necessarium est, quum ἔταφιον intransitivam vim habere possit, de qua re docte disseruit Pass. Ita Schol. quoque accepisse videtur, qui ἀπέθανον explicat, in reliquis vero ineptit. Si quis autem ἔταφον obstupescendi significatione accipere velit, nescio quomodo sequentia jungenda sint. — οὐκ omittit Rob.

962. τροχηλάτοισι Colb. 2. τροχηλάτοις Rob. — ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι vulg. contra sensum et metrum. ἑπόμενος Reg. C. Turn. ὄπισθε δ' correxerunt Pauw. Heath. Brunck. Schütz., quod neque sensum nec metrum juvat. ὄπισθεν ἑπόμενοι Blomf., quod metro non satisfacit. ὄπισθε δ' ἑπόμενοι Pass. δ' ὄπισθ' ἑπόμενοι Lachm., utroque metrum restituitur, sed sensum aptum in neutro video. Ausus sum rescribere ὄπιθεν ἑπόμενοι. Particula enim δὲ, quam Schol. non agnoscere videtur, facile inseri potuit ab aliquo, qui antistrophicam responsionem recte perspexerat, sed in antistrophico falsam lectionem πρὸς κακὰ invenerat. Sensus autem hic videtur: *sepulti jacent, neque currum tuum comitantur, post eum incedentes.* Hoc enim ordine Persas processisse docet Herod. VII, 41.

963. In stropha et antistropha, quae sequitur, personarum nomina vulgo male distribuuntur; nam v. 963. 64. cum praecedentibus Xerxi continuantur; v. 965—968. Choro, 969. Xerxi, 970 et seqq. Choro tribuuntur, in quibus neque aequabilitatem esse ullam, neque apte cohaerere loquentium verba perspicuum est. Primum strophae et antistrophae versum Xerxi tribuendum esse, quum antistropham praecedentem habuerit Chorus, dubitari non potest; et sic recte fecit Passov., sed deinde reliqua omnia Choro de-

ΧΟΡΟΣ.

Βεβᾶσιν, οἵ, νώνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰώ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ ἰὼ δαίμονες.
Ἔθεσθ' ἄελπτον κακὸν
Διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

Πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι. ἀντ. δ'.

---

dit, quae non ab unà persona dici posse sensus docet. Blomfield. et Lachm. primum versum male Choro dederunt, reliqua melius inter utrumque distribuerunt, ita incommode tamen Lachmannus, ut in antistropha, quae jungi necessario debent: πεπλήγμεθ' -εὔδηλα γὰρ, Ἰαόνων ναυβατᾶν κύρσαντες, inter Xerxem et Chorum divisa sint. Eam, quam dedi, personarum dispositionem Hermanno placere scio. — γὰρ οἵπερ vulg., sed pro γὰρ antistrophicus syllabam longam postulare videtur, quare Passov. γὰρ ex usu Homerico productum putat, allato Spitzner. de versu heroico pag. 35. Sed melius placet, quod idem proponit, ut οἵπερ in τοίπερ mutetur, quod probavit Herm. et recepit Lachm. — ἀκρόται Rob. var. lect. ap. Turn. et Schol., quam praeferri jussit Brunck. et recepit Schütz. ἀρχέται ex conject. Blomf., melius foret ἀγρέται, quod ex Hesychio reponi vult Toup. in Hesych. T. III. pag. 353. Sed nihil mutandum puto.

964. οἵ οἵ νώνυμοι vulg. οἱ-νώνυμοι Ald. ἀνώνυμοι Robort. οἵ νώνυμοι Reg. C. Colb. 1. 2. M. 1. Viteb. Turn. Passov. Blomfield. Lachm. postulante metro.

965. ἰὴ quinquies, ἰὼ octies Colb. 1. Barocc. Ald. ἰὴ quater M. 1. Guelph. ἰὼ bis Rob. Vulgatam metrum confirmat.

966. δυςδαίμονες vulg. deest in Ald. ὦ δαίμονες Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Guelph. Rob. δαίμονες Med. Reg. G. Ven. 1. Mosq. var. lect. ap. Stephan., quam metro postulante receperunt Blomfield. Passov. Lachm.

976. ἔθετ' vulg. contra metrum. ἔλθετ' Colc. 1. Blomf., ut metra conciliet, in antistrophico κύρσατ' legi vult, male. Lachm. ἔθετ' ἄρ' dedit, sed melius Hermann. et Schneider. ap. Passov. proponunt ἔθεσθ', quod sensui quoque aptius est, ideoque a me receptum.

968. Versus hic antistrophico non respondet; quare Blomf. οἷα dedit, in antistrophico autem δῆτα, sed id audacius est factum; admodum probabilis est Hermanni sententia, διαπρέπον glossema esse pro πρόκακον, quo recepto syllaba syllabae respondet. — οἷαν Colb. 1. — ἄταν Colb. 1. Barocc. Ald. Rob. fortasse recte.

969. οἷαι δὴ δι' αἰῶνος Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Πεπλήγμεθ', εὔδηλα γὰρ . . .

ΞΕΡΞΗΣ.

Νέαι νέαι δύαι δύαι·

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαόνων ναυβατᾶν
Κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
Δυςπόλεμον δὲ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας στρ. ί.
πέπληγμαι;

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' οὔκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν.

οἷοι δαίμονος var. lect. ap. Schol., quam receperunt Brunck. Schützius, repugnante metro. — τύχα Guelph. — οἵ, οἵ, δι' αἰῶνος τύχᾳ ex conj. Blomf., cujus nullam video necessitatem.

970. εὔδηλον sine γὰρ Rob. — Chori personam non praefixam habet Turn. — Interruptae orationis signum adjeci, quia cohaerent haec verba cum iis, quae deinde Chorus dicit.

971. νέα νέα Ald. var. lect. ap. Turn.

972. Ἰάνων Med. Reg. L. Colb. 2. Guelph., quo recepto servari forsitan vulgata in strophico possit. ἰαώνων Aldin. ἰώνων Rob. — ναυατῶν Colb. 1. M. 1. Guelph. ναβατῶν Ald. ναυβατοις Lips. ap. Passov. ναυατᾶν Colb. 2. Reg. A., unde ναυβατᾶν dederunt Brunck. Schütz. Blomf. Lachm., sed non tanta est illa auctoritas. Ἰάνωναν βάταν Reg. C.

974. δύςποτμον δῆτα Blomf. metri causa, de quo ad strophicum monitum est. — γένος τὸ Περσῶν vulg. γένος τὸ Περσᾶν Med., quod cum Blomfield. recepi. τὸ γένος τὸ Περσῶν Colb. 2. τὸ γένος τῶν Περσῶν M. 1. γένος Περσῶν Rob. τὸ γένος Περσᾶν ex conject. Brunck. Schütz. male.

975. Interrogationem post πῶς δ' οὔ, quae vulgo abest, recte ponunt Pauw. Abresch. Brunck. Schütz. Passov. Lachm. πῶς θ' οὐ; Rob. — μὲν omittit Rob., Blomf. Lachm. propter antistrophici metrum, ad quem monebitur.

976. Chori nomen non praefixum est in Ald. — τί δ' οὔν; ex conj. Schütz. τί δ'; οὐκ Glasgov. idem cum interrogatione in fine versus Blomf., minus bene. — ὄλωλε M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasgov. — μέγαλα vulgat. contra metrum. μέγα Aldin. τὰ μέγιστα metri causa suspicatur Blomf. μεγάλᾳ Pass. μεγάλως auctore Hermanno Lachm., quod quum in M. 1. et Guelph. legatur, re-

ΞΕΡΞΗΣ.

Ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

Ὁρῶ ὁρῶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Τάνδε τ' ὀϊστοδέγμονα;

ΧΟΡΟΣ.

Τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Θησαυρὸν βελέεσσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Βαιά γ' ὥς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;

---

cepi. — Περσᾶν de suo Blomfield.

977. τάς δὲ τὰς ἐμᾶς Reg. K. Colb. 2. τᾶσδε τᾶς ἐμᾶς M. 1. Lips. ap. Passov.

979. Hunc cum duobus sequentibus versibus omittunt Ox. Ald. τανδὲ vulg. quam formam, a tragicis vix usurpatam, invectam esse a librariis mihi persuasum est, ut jambicum trimetrum efficerent, qualem dederunt etiam Brunck. Schütz. Passov., qualesque saepe librariorum culpa irrepsisse animadvertimus. τάνδε autem praebent Med. Regg. C. G. Turn., quod cum Glasg. et Lachmann. recepi. Porsonus autem in Adversar. p. 137. ed. Lips. τόνδε scribi jubet et post οἰστοδέγμονα (ita ille contra metrum scribit) interruptae orationis signum ponit, ut jungantur illa cum θήσαυρον, eumque secutus est Blomf. Cujus mutationis non aliam video causam, quam quod adjectivum ὀϊστοδέγμονα feminino genere positum est, sed id in scena, Xerxe pharetram digito monstrante, mirum videri nemini potuit.

980. Ante σεσωσμένον Xerxis nomen positum est in Regg. A. B. F. Rob., quos secuti sunt Brunck. Schütz. perperam. In Turn. hic versus cum sequente junctus Choro tribuitur.

981. θησαυρῶν Reg. C. — βέλεσι vulg., deest vocabulum in Rob., βέλεσσι M. 1. βέλεσσιν Med., unde βελέεσσιν correxit Herm., quod metro postulante receperunt Blomfield. Passov. Lachmann.

982. Xerxi hunc versum tribuunt Ald. Turn.

984. ἰαόνων vulg. contra metrum. ἰαώνων Ald. Rob. ἰώνων ex emend. Hermanni Blomfield. Lachm., sed ἰάνων cum

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. ε.

ΧΟΡΟΣ.

Τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Πέπλον δ' ἐπέῤῥηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Παπαῖ παπαῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.

ΧΟΡΟΣ.

Δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.

Passovio dedi, quod jam supra in *ἰαόνων* corruptum vidimus. — *φυγαίμας* Ald. — Interrogationis signum vulgo in fine versus ponitur, quod auctore Pauwio deleverunt omnes.

985. *ἀγανόριος* Aldin. Turn. Vict. Brunck. Schütz. Glasgov. *ἀγανόρεος* Rob. var. lect. ap. Steph, Canter. Stanl., et, ut videtur, plerique codd. utrumque contra metrum. *ἀγανόρειος* Med. Colb. 1. M. 1. Guelph., quod cum Passovio, quia metro satisfacit, recepi; si quis vero hanc vocabuli formam ferri posse negat, facile in *ἄγαν ἄρειος* mutari potest; refertur autem ad *Ἰάνων λαός*. Blomfield. et Lachm. ex conjectura *ἀγάνορες* dederunt, propterea que in strophico *μὲν* expulerunt. — *δὲ* deest in Rob.

986. *ναύπραυκτον* Colb. 2. *ναύκρατον* Reg. G. *ναύαρχον* Regg. L. P. *ναύφρακταν* Ald. — *ὅμιλλον* Ald.

987. *ἐπέῤῥηξέ γ'* vulg. *ἐπίῤῥηξ'* Reg. G. *ἐπέῤῥηξ'* Med. Colb. 1. 2. Reg. C. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasgov. Passov. *ἀπέῤῥηξ'* Brunck. Schütz. Blomfield. Lachm. ex conjectura inutili; verbo *ἐπιῤῥήγνυμι* consulto poeta usus est propter sequens *ἐπί*. — *κακῶν* var. lect. ap. Turn.

988. *παπαῖ* vulgo quater, quapropter Lachm. in strophico quoque *ὀρῶ* quater posuit, sed quum ibi libri omnes *ὀρῶ* bis habeant, hic autem *παπαῖ* bis legatur in Med. Colb. 2. Rob., hos libros cum Herm. Blomf. Passov. secutus sum. Ceterum semel legitur in Regg. F. L., ter in Reg. C. Guelph. M. 1., quinquies in Reg. G. sexies in Colb. 1.

989. *πλεῖον* vulg. *πλέον* Regg. C. L. P. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ald. Turn., quod cum Blomf. et Lachm. metri causa recepi. — *μὲν οὖ* Viteb. Mosq. *μὲν οὖν* omittunt Colb. 1. Ven. Barocc. Ald.

991. Choro hunc versum continuant Ald. Turn. — *χαρίσμα-*

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

ΞΕΡΞΗΣ.

Γυμνός εἰμι προπομπῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι. στρ. ς'.

ΧΟΡΟΣ.

Διαίνομαι γόεδνος ὤν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

τα Ven. 1. Ald. var. lect. ap. Turn., quam lectionem, exigua auctoritate nixam, praesertim in tanta corruptelae facilitate, et a metro non commendatam, non recipere debebat Passov.

922. σθένος δ' vulg. σθένος γ' Med. Regg. A. B. C. M 1. Colb. 1. Guelph. Rob. Turn., quod propter librorum auctoritatem et quia καὶ — δὲ hic sensui minus aptum videtur, cum Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm. recepi. — ἐκολούθη Colb. 1. Guelph. Barocc. Ald.

994. φίλων τ' ex conjectura inutili Brunck. Schütz. — ποντίαισι vulg. ποντίαις M. 1. Rob. ποντίαισιν Med., quod de suo dederat Passov.

995. Anapaestum, qui est in secundo hujus trimetri pede, alii carminum melicorum licentia excusarunt, ut Herm. praef. ad Hecub. p. XLVII., alii synizesi in altero δίαινε admittenda, ut Herm. El. metr. p. 54. et 122. et Passov. Alterum minus commodum propterea videtur, quod idem δίαινε sine synizesi proxime praecedit. — τ' ἴθι Ald. Rob. τίθει Colb. 1.

996. Hunc versum, qui vulgo in antistropha v. 1004. legitur, cum strophico suo locum mutare debere sagacissime vidit Passov., idemque sensit etiam Buttler. Nam et hic Xerxi διαίνειν jubenti aptius Chorus respondet διαίνομαι, et in antistropha quum στέναζε dixerit rex, ejulare coepit Chorus, ut eidem jussui obsequens 1000. 1008. 1024. Quare versum, qui in antistropha minime aptum locum habet, huc transponere non dubitavi. — διαίνομαι bis M. 1. — γέεδνος Med. γὲ ἐδνὸς Mosq. γ' ἐδεινὸς Reg. G.

997. νῦν vulg. νυν ex Pauwii correctione recentiores omnes praeter Passovium, qui, νῦν servato, versum antispasticum facit, quod propter versus praecedentes et sequentes minus placet. — ἀντίδοουπα Rob.

998. Hanc παρήχησιν exemplis illustrant Pors. ad Eur. Hecub. 592. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 366.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἴυζε μέλος ὁμοῖ τιθείς.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.

ΧΟΡΟΣ.

Οἴ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. ἀντ. ς΄.

ΧΟΡΟΣ.

Αἶ αἶ αἶ αἶ, δύα δύα.

ΞΕΡΞΗΣ.

Βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Μέλειν πάρεστι δέσποτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἐπορθίαζε νῦν γόοις.

---

999. ἐμοῦ pro ὁμοῦ Reg. G.

1000. ὀτοτοτοτοῖ vulg. ὀττοτοὶ Colb. 1. ὀττοτοτοῖ Colb. 2. Guelph. ὀττοττοττοττοτοι Regg. L. P. ὀττοτοῖ ὀττοτοτοῖ M. 1. ὀτοτοτοῖ M. 2. ὀτοτοτοτοῖ ὀτοττοὶ Ald. Rob. ὀττοττοὶ Turn. ὀττοττοτοῖ Reg. C. Brunck. Schütz. ὀτοτοτοῖ ὀτοτοτοῖ Blomfield. ὀτοτοτοτοὶ ὀτοτοτοτοὶ Lachm. Vulgatam retinui, sed ὀτοττοτοῖ ὀτοττοτοῖ, vel id, quod Lachm. dedit, scribendum putō, ut versus sit jambicus dimeter.

1001. γ' ἅδ' ἁ vulg. γ' ἅδε Med. Regg. A. C. K. Viteb. M. 1. Guelph. var. lect. in Reg. B. Brunck. et recentiores omnes. γὰρ ἅδε Colb. 1. Regg. C. G. L. Ven. 2.

1002. οἴ μοι μάλα vulgo, sed μοι omittitur in Med. Colb. 2. Ald. Rob., quare οἴ μάλα, antistrophici etiam versus lectione firmatum, cum Blomfield. et Lachm. scripsi. — μάλα M. 1. De hoc vocabulo in re iterata usurpato v. Reisig. ad Sophocl. Oed. Col. p. CLXXVII. — ἐγὼ Reg. C.

1003. ἔρεσθ' ἔρεσθε Colb. 1. ἔρεσσ' ἔρεσε Reg. C.

1004. De versu huc transposito ad strophicum monitum est. — αἶ sexies in M. 1. octies in Colb. 1.

1005. νῦν vulg. ut in strophico.

1006. μέλλειν Reg. G. Colb. 1. Ald.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται

ΧΟΡΟΣ.

Οἶ στονόεσσα πλαγά.

ΞΕΡΞΗΣ.

Καὶ στέρν' ἄρασσε, κἀπιβόα τὸ Μύσιον. στρ. ζ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄνια ἄνια ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

Καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

1008. ὀττότοὶ Colb. 1. Reg. G. ὀττοτοτοῖ Colb. 2. ὀττοτοτοτοτοῖ M. 1. ὀττοττοτοῖ Reg. C. Guelph. Editores ut in strophico.

1009. Hic versus vulgo Choro continuatur, sed Xerxis nomen recte praefigunt Ald. Rob. Turn. Blomf. Passov. Lachm. — μοὶ μίξεται Colb. 1.

1010. μοι καὶ στονόεσσα vulg. καὶ omittunt Med. Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Ald. Rob. Turn. et hae quidem editiones μοι in praecedentem versum rejiciunt. μοὶ καὶ ejiciunt Brunck. Schütz. μοι omittunt Glasg. Blomf., utrumque contra librorum auctoritatem οἴμοι pro μοι καὶ Passov., qui idem in strophico habet. μοι in οἶ mutavit, omisso καὶ cum libris optimis, Lachm., quem secutus sum. — παλαγὰ Aldin. πλαγὸς Reg. C.

1011. καὶ βόα Eustath. ad Dionys. Perieg. 791., sed ἐπιβόα Hesych. s. v. Anapaesti vitandi causa Pors. ad Eur. Hecub. p. 106. correxit ἀράσσων ἐπιβόα; vulgatam male tuentur Burnej. et Blomf. ita, ut versum antispasticum habeant; synizesin in βόα admittendam putat Passov., sed eandem licentiam obtinere arbitror, quae v. 995. cf. Herm. praef. ad Hecub. p. LXV. El. metr. p. 123. et Lobeck. ad Soph. Aj. p. 326 s.

1012. ἄνια ἄνια vulg. ἄνια ἄνια ἄνια Reg. C. Ven. 2. Ox. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod cum Passovio recepi. ἄνι' ἄνι', ἄνια auctore Burnejo Blomfield., ἄνι', ἄνι', ἄνι', ἄνια Lachm.

1013. ὕπερθε Med. Reg. C. Colb. 2. Ven. 2. Guelph. Turn. ὕπερθεν Colb. 1. Ald. ὕπερθος Lips. ap. Passov., υ ex praecedente voce male repetito. — λευκήνη Rob.

1014. ἄπριγδ' deest in cod. Lips. ἄπριγδα ἄπριγδα Mosq.

ΞΕΡΞΗΣ.

Αὔτει δ' ὀξύ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τάδ' ἔρξω.

ΞΕΡΞΗΣ.

Πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. ἀντ. ζ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄνια ἄντα ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

Καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ κατοίκτισαι στρατόν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

Διαίνου δ' ὄσσε.

ΧΟΡΟΣ.

Τέγγομαί τοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

Βόα νυν ἀντίδουπά μοι. ἐπῳδός

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοτοῖ.

1016. τάδε vulg. τάδ' Regg. A. B. G. M. 1. Guelph. Brunck. et recentiores. — ἕξω Ald. unde ἕρξω Passov.

1017. πλέον pro πέπλον Colb. 2. — ἔρεικ' ἐγκολπίαν Reg. F. Guelph. ἔρειδε κολπίαν Rob. ἔῤῥεικε (ους) κολπίαν Mosq. — ἀκμᾷ Schütz. de suo.

1018. ἄνια ἄνια vulg. φεῦ ἄνια ἄνια Regg. G. H. Guelph. φεῦ φεῦ φεῦ ἄνια ἄνια M. 1. φεῦ ἄνια Reg. C. ἄνια ἄνια ἄνια Ox. Aldin. Turn. Editores ut v. 1012.

1019. κατοίκτιζε vulg. κατοίκτισαι Med. Regg. A. B. H. Ald. Brunck. et recentiores postulante metro.

1021. διαιν' ὄσσε Rob. διαίνου (suprascr. διαινε) δ' ὄσα Lips. ap. Passov. — Cetera desiderantur in M. 1.

1022. σοὶ Guelph.

1023. νῦν vulgat. νὺν Turn. — ἀντίδουπαι Ald.

1024. οἶ quater vulgat. ter. Guelph. Ald. ὀτοτοτοῖ dedit Glasg. ὀτοτοτοτοτοτοτοί Lachm., sed aut octies οἶ, aut ὀτοττοτοῖ ὀτοττοτοῖ, ut v. 1000. scribendum puto, ut versus praecedenti exaequetur. Nullus enim dubito, quin haec epodus ita sit comparata, ut ea, quae in Sept. Theb. inde a v. 978. legitur, ut singula versuum paria eodem metro decurrant. Illic

ΞΕΡΞΗΣ.

Αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ, Περσὶς αἶα δύςβατος.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.

ΞΕΡΞΗΣ.

Γοᾶσθ' ἁβροβάται,

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ, Περσὶς αἶα δύςβατος.

---

phis quoque epodum an- itibus eadem ratio obti- eque nostro loco in stro- roximis ejus rei vestigia . Sed de his nihil affir- ausim, in epodo autem ihi videtur certissima; enim versus ea ratione spondent, praeter v. 1029. quibus apertum est vi-

. *αἴακτος* Ald. — *δ' ἐς* ι.

. *ἰὼ ἰὼ* vulg. semel Regg. Blomf. Lachm. — *δύς-* hic et v. 1030. Regg. A. ic versu Reg. B. *δύςβα-* ibet, cum var. lect. *δύς-* et glossa *δυςθρήνητος*, v. dem *δυςβάϊκτος* cum var. *ύςβακτος*. Hinc Brunck. rit, utroque loco *δυς-* ς legendum esse, quod runt Glasg. Schütz. Blom- Lachm. Sed vulgatam le- n, in qua reliqui omnes t edd. consentiunt, quam- etur etiam Schol. expli- *οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύς-* ις *ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην* *τῷ Ξέρξῃ*, rectissime servavit Passovius, eique succurrit et metrica nostra ratio, ad v. 1024. exposita, nam si *ἰὼ* in *ὤ* mutatur, versus praecedenti ad amussim exaequatus est.

1027. *ἰωὰ* hoc et sequente versu Regg. A. B. C. Mosq. Brunck. Schütz. *ἰὼ ἆ* Med.

1028. *ἰὼ ἰὼ* Rob. — *ναὶ ναὶ* Xerxi tribuit cod. Lips.

1029. *ἰὼ γοᾶσθ'* Rob.

1030. *ἰὼ ἰὼ* vulg. *ἰὼ* semel Reg. C. Guelph. Lips. ap. Passov., vid. quae ad v. 1026. monita sunt. Hic versus praecedenti non respondet, neque omnino apte hic repetitus videtur, quare non possum non adsentiri Blomfieldio, qui eum uncinis inclusit, Choroque solas exclamationes tribuit. Id et propterea est probabile, quod Xerxes praecedentibus verbis Chorum lamentari jubet, quem jussum supra semper merae exclamationes sequuntur, ut v. 1000. 1004. 1007. 1012. 1028., et quod sequente versu vulgo nimis multae exclamationes leguntur, ita ut Xerxi vulgo duo versus tri-

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἠ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι.

ΧΟΡΟΣ.

Πέμψω τοί σε δυςθρόοισιν γόοις.

buantur, quod in hujusmodi diverbio ferri non potest. Si igitur ex sequente versu hunc supplere licet, forsitan ἰή, ἢ ἰή legendum erit.

1031. Hic versus vulgo sic legitur:

Ἠ ἢ ἢ ἢ τρισκάλμοισιν

Ἠ ἢ ἢ ἢ βάρισιν ὀλόμενοι

quod ferri non posse ad versum praecedentem monitum est. Utroque loco ἢ ἢ ἢ habet Ald., ἰὴ ἰὴ Reg. L. Rob., posteriore ἰὴ ἰὴ ἰὴ Ven. 2., quas exclamationes in versum praecedentem rejiciendas esse supra monui. Versum autem dochmiacum dimetrum esse debere maxime ex sequente versu elucet, talemque dederunt et Blomf.: ἰή, τρισκάλμοις βάρισιν ὀλόμενοι et Lachm. ἢ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι. Hunc secutus sum, quia haec lectio propius a vulgata abest. — ὀλλύμενοι Reg. G. ὀλύμεναι (οι) Mosq. ὀλλόμενοι Ald. ὀλλόμεναισι Rob.

1032. πέμψωσε vulg. πέμψω omisso σε Rob. πέμψω τοῖςδέ σε Regg. C. G. Lips. 2. πέμψω τοῖσε Ald. πέμψω τοί σε Med. Colb. 2. Regg. F. P. Guelph. Ven. 1. 2. Barocc., quod recte receperunt Blomf. Passov. Lachmann. — δυςθρόοις vulg., quod postulante metro in δυςθρόοισιν mutarunt iidem. — γόοις bis Reg. G.

ADDENDA.

AD PROMETHEUM.

V. 2. Reisigius in censura, quae in praefatione indicata est, p. 225. lectionem *ἄβροτον* praeferendam censet, quia rariora vocabula amet Aeschylus, quia magna sit hujus lectionis auctoritas, et quia hoc vocabulum unice aptum sit poetae consilio, ut Prometheus, hominum amicus, ab hominibus sejunctus ostendatur. Sed horum nihil est, quod aliquam probandi vim habeat. Nam rariora vocabula apud Aeschylum praeferenda esse, id quidem verum est, sed haec ratio iis tantum locis adhiberi potest, ubi codices in duobus vocabulis, *idem significantibus*, variant, quorum alterum usitatius, alterum rarius est; nostro autem loco, quum variis lectionibus *ἄβατον* et *ἄβροτον* diversa vis insit, ista raritatis ratio nihil prorsus momenti habet. Auctoritatem deinde si spectamus, vulgata lectio profecto multo majorem habet, quum in codicibus et editionibus antiquis omnibus nec non apud Synesium et Aristophanis scholiastam exstet, altera autem lectio ne in uno quidem codice compareat, nec nisi grammaticorum quorundam testimonio nitatur. Tum neque illud, quod tertio loco attulit Reisigius, ullam vim habet. Nam quos argumento adfert versus p. 21. 22., eam, quam vult, vim habere non possunt, quia non oppositum est id, quod ad illam sententiam exprimendam opponi debuisset, et quia a Vulcano, Promethei amico, proferuntur, qui his verbis eam designat conditionem, quae alii cuivis homini non minus quam Prometheo tristissima foret. Probaret aliquid *φιλανθρώπου* v. 11., si v. 6. praecessisset *πέτραις ἀπανθρώποις* vel simile quid, quod profecto posuisset poeta, si id voluisset, quod putat Reisigius. Omnium minime autem haec sententia primis

tragoediae versibus contineri potest, quum de Prometheo omnino nondum sermo fuerit, sed illi nihil nisi naturam loci describunt, ita ut et ἄβροτον, si haec vera esset lectio, illo loco nihil nisi epitheton ornans foret. Sed, quod maximum est, ne unus quidem exstat locus, quo ἄβροτος idem significet quod ἀπάνθρωπος, (cf. Buttmann. Lexilog. I. p. 134. sq.), ita ut ἄβροτος non rarum vocabulum vocandum sit, sed nusquam obvium. Hujus significationis exempla afferre debebat Reisigius, priusquam de lectione praeferenda judicaret.

V. 28. Ad ἀπηύρω, cujus loco ἐπηύρου conjecit Elmslejus, conferri possunt, quae monuit Buttmann. Lexilog. I. p. 84.

V. 42. Vulgatum τι tuetur Reisig. cens. p. 226., eique hunc sensum tribuit, ut sit: *aliquatenus* vel *aliqua in re*; sed quanquam undecim, quae numeravit, testimoniis accedit etiam Reg. E., non tamen admittendum est; quantopere enim, hoc addito, minuatur et frangatur opprobrii acerbitas, quod a poetae consilio prorsus alienum est, nemo non videt. Quo consilio autem exemplis probet, δή τι conjungi, quod et per se certum est, neque cum hoc loco quidquam commune habet, non intelligo.

V. 49. Vituperat me Reisig. cens. p. 227., quod Abreschii explicationem ad vulgatam tuendam sufficere dixi, idque recte facit, jam enim et ipse intelligo, me in illa acquiescere non debuisse, quum haud aptum praebeat sensum. Nec tamen omnia dixi futilia esse, quae unquam ad locum emendandum inveniri possint, sed quae adhuc prolata sint; ideoque vellem communicasset nobiscum certam loci emendationem, quam habere se profitetur, cujusque audiendae admodum cupidus sum.

V. 56. Non ferri posse censet Reisig. p. 227. imperativos θεῖνε, πασσάλευε, et quia generalior notio specialem sequatur (liceat barbare loqui) et quia nulla particula juncti sint. Sed θεῖνε et πασσάλευε ad eandem notionem referuntur, imperat enim, ut Promethei brachia malleo adigat eaque saxo adfigat; et quid sit quod θεῖνε, πασσάλευε dici possi neget, quum mox ἄρασσε, σφίγγε, χάλα recte dici putet, non video. Si enim tres tantum imperativos ita sine copula poni posse putat, sunt hic quoque tres, quum λαβών imperativi vicibus fungatur. Omnium autem infelicissima est ratio, qua priorem imperativum removere cona-

ur, θεῖναι recipi jubens ex Reg. E. et uno Faehsii codice (ignoıt enim, hunc unum eundemque librum esse). Primum enim ıse suo se gladio jugulat; quum enim p. 223. monuisset, Aldiam multis scatere vitiis (quod minime ignoraveram), omnes illas ldinae lectiones nihili faciendas judicat, quae propter similes ocales commutatas etc. aliquam erroris speciem habeant. In illo ıtem codice Reg. E., quam saepissime αι et ε inter se confunıntur (quemadmodum, ut in Prometheo consistam, v. 85. δαιόναις pro δαίμονες, v. 94. διακνεόμενος pro διακναιόμενος, v. 490. παιδρίαι pro συνεδρίαι, v. 539. διακνεόμενον pro διακναιόμενον, . 573. πλανᾶται pro πλανᾷ τε, v. 796. νέουσι pro ναίουσι), ita : illius lectionis plane nulla sit auctoritas. Sed-ipsum illud θεῖναι, etiamsi in plurimis libris exstaret, quis est qui ferendum ıtet? et quid deinde vocabulis ἀμφὶ χερσὶν fiet?

V. 90. ἀγέλασμα conjecit Tyrwhitt., recte improbante Elmsjo, qui ejus emendationes edidit.

V. 98. φεῦ φεῦ praefert Reisig. p. 228., quia αἶ αἶ mollior t lamentatio, quam quae Prometheo sit digna eademque de ıusa v. 136., ubi libri omnes in αἶ consentiunt, φεῦ φεῦ reponi ıbet; de quo dubito.

V. 141. Reisigius p. 228., revocatum a me ἐμ' improbans, a potius versum constituendum fuisse monet: πατρὸς Ὠκεανοῦ| ερχθῆτ' ἐσίδεσθέ μ' οἵῳ δεσμῷ, versum igitur caesura carentem ıferri jubet, quem tamen ipse alia de causa improbat, quia niırum repugnat regulae, quam ipse comminiscitur, in anapaestis ɔn posse vocalem longam in medio vocabulo corripi, nisi si eo ɔcabulo pes integer aut integra anacrusis contineatur, cujus reılae gratia multi sane loci emendandi erunt. Censet igitur ronomen a glossatore quodam insertum esse, quod non magis ɔc loco mihi factum videtur, quam v. 1095. ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα ίσχω et v. 92. ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.

V. 148. Improbat Reisig. p. 229. ταῖς pro ταῖσδ' a me recetum, et profecto nunc mihi quoque ipsi, quamquam idem ταῖς iam in Regg. C. D. E. legitur, ταῖσδ' magis placet, praesertim ım Δ propter sequens Δ facillime excidere potuerit.

V. 154. Reisig. p. 229. etiamnum tuetur emendationem a se lim propositam δεσμοῖς ἀλύτως ἀγρίοις πελάσας, sed neque nunc ideo, qua ratione haec praestet vulgatae lectioni, praesertim cum

ἀλύτοις in libris omnibus, ἀγρίοις in tribus tantum legatur. Praeterea δεσμοῖς ἀγρίοις recte dici posse non opus erat exemplo ex v. 175. petito comprobari, sed ut ἀλύτως πελάσας dici posse putem non adducor exemplo a Reisigio allato v. 60. ἄραρεν — ὠλένη δυσεκλύτως, nam quamquam hoc loco adverbium recte est cum verbo intransitivo ἄραρεν junctum, non sequitur, idem cum πελάσας jungi posse. Postremo displicet locus, quo adverbium positum est.

V. 156. Elmslejus in *Edinburgh Review* 1810. Nr. XXXIII. p. 229., quia μήτε τις ἄλλος ad neminem nisi ad homines referri possit, hominibus autem, quorum maximus benefactor esset Prometheus, nulla causa fuerit, quare ex ejus malis gaudium perciperent, μηδεὶς ἄλλος legi vult. Reisigius p. 220. et 229., ulterius etiam progressus, verba μήτε τις ἄλλος prorsus ejicit vult, fultus auctoritate Scholiastae, qui monet καλῶς οὐκ ἐπήνεγκε μήτε τις ἄνθρωπος; hinc enim conjicit, glossatorem aliquem adscripsisse μήτε τις ἄνθρωπος, quod deinde in μήτε τις ἄλλος mutatum sit. Sed ipsa illa Scholiastae verba clarissime demonstrant, eum vocabula μήτε τις ἄλλος legisse, laudat enim poetam, quod non disertis verbis dixerit μήτε τις ἄνθρωπος, quippe quod minus aptum fuisset (in hoc enim caderet id quod monuit Elmslejus), sed magis indefinite μήτε τις ἄλλος. Et hac ratione defendenda etiam est librorum lectio, tam solennis enim haec est oppositio μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος, ut verba non nimis premenda sint, nec quaerendum sit, quis sit ille ἄλλος. Praeterea θεὸς ita nude positum, si nihil sequeretur, quod ei opponeretur, vix ferri posset; sic enim poeta profecto θεός τις vel θεῶν τις dixisset.

V. 163. Pauwii emendationem τιθέμενος, quae metrum restituit, propterea probandam esse monent Elmsl. in Edinb. Rev. p. 229. et Reisig. p. 229., quia participium praesentis vel propter antecedens ἀεὶ praeferendum sit, quod recte monere videntur.

V. 192. τόθ' ἥξει emendat Pors. Advers. p. 132. ed. Lips. sine causa.

V. 210. Ante hunc versum Reisigius p. 232. excidisse putat versum unum, quo narretur Themis vaticinandi facultatem a Gaea accepisse, quod non omnino improbabile est.

V. 213. Plurimorum librorum lectionem ὑπερέχοντας, quam tuentur etiam Regg. D. E. F. N., ferri non posse contendit Reisigius et propter ictum, qui in postremam vocabuli ὑπερ syllabam

cadat, quod in tribracho apud Aeschylum et Sophoclem nunquam fiat, et quia apud neutrum eorum jonicus a minore, uno vocabulo comprehensus, pedem sextum antecedere soleat, qualis h. l. ὑπερέχοντας. Quae observationes quatenus verae sint, inquirere nunc propter temporis angustias non licet, sed non ex omni parte veras esse mihi persuasum est. Facilius tamen ferrem, si quid melius in locum ejus, quod damnat, substitueret Reisigius; sed maxime mirum est, quod comminiscitur, πελωρίους legendum esse, cujus rei nullum aliud habet argumentum, quam quod Schol. ὑπερέχοντας explicat τοὺς μεγάλους, eoque vocabulo Lexicographi πελώριος explicare solent. Qui si πελώριος solerent per ὑπερέχων explicare, id aliquam certe ad locum nostrum emendandum vim habere posset, sed ita quid probetur non video. Praeterea quomodo Titanes ita nude possint οἱ πελώριοι vocari, aut qualis hic sit sensus: *qui magni sunt, eos non vi sed dolo victoriam quaerere oportet*, non intelligo. Monet enim Reisigius, accusativum illum non objectum, quod vulgo putatur, sed subjectum esse, id quod recte monere videtur, sic enim sensus evadit aptissimus, sed hoc sensu neque τοὺς πελωρίους neque τοὺς ὑπερέχοντας ferri potest, sed participium futuri desideratur, hic enim sensus esse debet: *qui superiores esse volunt, illi non vi, sed dolo victoriam debent reportare.* Tale quid voluisse videntur, qui ὑπερέξοντας dederunt, quod in Turn. et Vict. legitur, idque profecto optimum foret, si metrum pateretur. Fingamus id ex glossemate natum, versumque olim ita lectum esse: χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς κρατήσοντας κρατεῖν, et sensus optimus erit. Omnino sine codicibus vix restituere hunc versum licebit.

V. 215. τοπάν scribi jubet Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. CC.

V. 217. Meam loci explicationem, ex qua προςλαβόντι ad praecedentia trahendum judicaveram, improbat Reisig. cens. p. 234., quia de matre in consilium vocata sermo jam supra fuerit, et id potius dicendum sit, Jovem quoque ipsum Themidis consilio adjutum esse. Sed de matre a Prometheo in consilium vocata supra ne verbum quidem; nihil nisi vaticinium Themidis legitur, et ne id quidem ad Prometheum refertur, sed ad futurum certaminis eventum et (secundum Reisigii ipsius explicationem) ad eam rationem, qua victoriam sibi Titanes comparare possint, ita ut consilium Titanibus potius datum quam Prometheo vocari possit. Deinde vero Prometheus, quid sibi ipsi in hoc certamine faciendum sit reputans, de hac re matrem consuluisse aptissime dicitur;

quae quid ei suaserit, ex iis, quae sequuntur, intelligitur, ut nimirum sponte Jovi succurrat. Contra si προςλαβόντι cum sequentibus jungimus, frustra exspectamus narraturum esse poetam, quidnam Themis, a Prometheo socia assumta, Jovem adjuverit; narratur enim nihil nisi quod Prometheus fecit.

V. 223. ἐξημείψατο praeferendum esse judicat etiam Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. XXXI.

V. 235. Reisigius, quem erroris accusaveram, quod ἐξερυσάμην pro ἐξειρυσάμην, positum putabat, id jam intelligere videtur, de ἐξερύομαι non esse cogitandum; sed ἐξελυσάμην etiamnum tuetur, quod praeferebat etiam Erfurdt. ad Soph. Aj. 526. ed. maj. Sed ἐξερυσάμην, quod tuentur jam et Regg. E. F., defendi posse docent exempla apud Herm. ad Soph. Oed. R. 72.

V. 240. Elmsleji emendationem ἀλλὰ νηλεῶς necessariam judicat Reisig. cens. p. 235., quia ἀνηλεής a poetarum usu plane sejunctum sit.

V. 269. κατισχνανεῖσθαι conjecit Tyrwhitt., probante Elmslejo.

V. 326. ἵν' ἂν δύνωμαι legi jubet Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. CCXIII., quia jam deliberandum non amplius putet Oceanus, sed paratus sit ad proficiscendum. Sed quaenam, quaeso, deliberandi significatio verbis ἐὰν δύνωμαι inest? et quis unquam ἵνα *qua via, qua ratione* significare audivit?

V. 347. Quae hinc leguntur Prometheo continuata esse, improbat Reisig. p. 239., sed causarum, quas attuli, nullam refutavit, suae autem sententiae hoc unum protulit argumentum, sui ipsius opprobrium dicturum fuisse Prometheum, si ea dixisset, quae v. 369. continentur; quod me non intelligere fateor. Itaque etiamnum certissimum habeo, haec Prometheo tribuenda esse. — χ' αἱ est emendatio Porsoni in Adversar. p. 132. ed. Lips.

V. 353. Reisig. p. 234. ἑκατοντακάρηνον ferri posse negat, meque reprehendit, quod poetae consilium, quo formam illam excusari posse dixeram, non aperuerim. Sed illud ita in propatulo est, ut pluribus verbis opus non esse crediderim; nimirum in re immani vocabulo etiam sesquipedali et majus quoddam sonante uti voluit poeta. Ceterum reputandum est, hoc non ad emendationem aliquam commendandam excogitari, sed ad tuendam librorum omnium lectionem. Ad quam rem hoc quoque

forsitan aliquam vim habet, quod eadem forma utitur Pindarus in loco simillimo, qui singula fere nostri verba refert, Pyth. I, 15. (30.)

Ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον.

Quod vero hoc exemplo utitur Reisigius ad meam senarii tragici imperitiam probandam, qui ignoraverim scilicet, anapaestum tragicos vitasse, id sane ridiculum est.

V. 354. ὅστις ἀντέστῃ emendavit Pors. Advers. p. 132.

V. 378. Recte Stephanum hoc loco offendisse monet Reisig. cens. p. 242., quia ὀργή, *animi affectio*, non possit νοσοῦσα vocari, sed tantum animus ipse. Quomodo vero versus emendandus sit, hoc loco non aperit; aperuit autem ad Soph. Oed. Col. p. CL., ubi ὀργῆς νοσούσιν scribi jubet. Sed ita res non mutatur, nam si ὀργῆς sunt ἰατροί, tunc ὀργή debet etiam posse νοσεῖν. Nec video, cur participium illud non possit a ψυχή ad ὀργήν transferri. Sic Herod. V, 124. ψυχὴν οὐκ ἄκρος et I, 73. ὀργὴν οὐκ ἄκρος.

V. 398. Reisigius cens. p. 224. reprehendit me, quod commemorata ejus emendatione, quam ad Soph. Oed. Col. p. 388. protulit, prorsus neglexerim eam, quam ibidem commendaverit, loci constructionem, quamquam per duas integras paginas de ea disputaverit. Quam minime neglexi, sed mihi non probari breviter, ut loco illi aptum erat, monui; hic vero, quoniam postulat, causas etiam exponam. Recte quidem illud observat, interdum geminas enuntiationes, quarum eadem sit vis, ita cumulari, ut alterutra loquentis animo paene excidisse et abundare videatur. Sed hoc et in illum Oedipi locum non omni ex parte, et in nostrum prorsus non cadit. Nam illo quidem, quum verba φασὶ et λόγος αἰὲν ἀνέχει copula τε jungantur, non hoc observandum erat, posterius negligenter adjectum esse, sed pronomen relativum in posteriore enuntiatione omissum esse. Constructio enim hujus loci, quam recte indicavit Elmslejus, haec est: ὃν φασὶν εὐνάσθαι ἐν πύλαις πολυξέστοις καὶ ὃν λόγος αἰὲν ἀνέχει κνυζεῖσθαι ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀΐδα, eaque singularis videtur propter omissum alterum ὃν, quod eodem modo latine dici poterat: *bellua, quam dicunt ad Orci portas cubare, et (quam) latrare ex antro, indomitum custodem, fama fert.* Sed quid hoc et cum Theocriti loco illic laudato commune habeat, et cum nostro non video; quis enim est qui credat, huic enuntiationi: *conqueror infortunium*

tuum illam lacrymarum ex oculis profluentium stillis - os humectavi absque copula posse subjici? Huic asyndeto nullum eorum exemplorum, quae attulit Reisigius, respondet, idque nec mihi unquam probabit, nec alii puto cuiquam.

V. 427. καρταίνων emendat Herm. de differ. pros. et poet. or. p. 32. sq.

V. 434. μή τοι tuetur etiam Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 626. ed. maj.

V. 529. Ὠκεανοῖο apud Hesychium quoque legi monet Pors. Adversar. p. 133.

V. 548. ἀντόνειρον emendat Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. LIII. Causam non video, nisi ἰσόνειρον primam longam habere non posse probaverit.

V. 558. ἔθνοις deleri vult Reisig. praef. ad Soph. Oed. Col. p. XXXVI. sq., quo fácto nulla in stropha erit lacuna; quod non improbabile est.

V. 583. πυρί με φλέξον legi jubet Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 632. ed. maj. propter regulam illam, quam isto loco malis conjecturis quam plurimis tueri conatur, ob quam etiam mox v. 609. τί δή με χρή legendum esse putat, antistrophicae responsionis non minus ignarus, quam Reisigius, qui cens. p. 240. ex metro hic nihil colligi posse dicit, quia carmen sit epodus. Non vidisse igitur videtur, me epodum illam recte, ut mihi quidam persuasum est, in stropham et antistropham divisisse.

V. 588. ὅποι legendum proponit Elmsl. ad Soph. Oed. Col. 383. sine causa.

V. 628. Hermann. de verss. spur. ap. Aesch. p. X. in responsione Jûs offendit, quae non satis convenire videtur cum eo, quod Prometheus dixerat, quum pro μήτοι potius ἀλλὰ μή vel μή μέντοι desideretur. Jam quum Schol. ad v. 627. haec moneat: λέγουσι δὲ ὅτι, ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται, senarium hunc, qui latet in Scholiastae verbis, vere Aeschyleum esse, et cum v. 627. Prometheo tribuendum esse censet Hermannus, quo facto et versuum aequabilitas restituatur, ut duobus Jûs versibus respondeant duo Promethei, et praemittatur aliquid, ad quod illud μήτοι recte referatur. Sed ipsa illa versuum aequabilitas, quam restituere voluit Hermannus, vetat, ne versum illum in ordinem recipiamus, est enim haec versuum responsio: quemadmodum v. 616. 617. Jo duos trimetros habet, quos sequuntur septem, alternis vicibus a Prometheo et Jo prolati, ita v. 626. 627. iterum puellae duo tribuuntur trimetri, et sequuntur iterum septem, quorum

singuli inter hunc et illam alternantur. Illud tamen recte observasse videtur Hermannus, μήτοι aliquid incommodi habere, si praecedit v. 627., qualis nunc legitur; quamobrem in conjecturam incidi, quam aliis incommodis premi non ignoro, quam tamen obiter hic appingere liceat. Si enim legeretur: τὸ μὴ π α θ ε ῖ ν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε, et lusum verborum haberemus, qualem amat Aeschylus et sensum aptum. Hoc enim diceret: Praestaret, te haec non pati, quam a me comperire, i. e. etiamsi audiveris, quae futura sunt, minime levaberis, sed ferenda sunt ea, quae tibi sunt destinata. Ita simul intelligitur, quomodo versus ille, ἃ δεῖ γενέσθαι, a glossatore adscribi potuerit, et apte respondet Jo: ne igitur celes me, quae tamen perpetienda sunt.

V. 632. θρᾶξαι scribere debebam ex sententia Buttmanni Lexilog. I. p. 212.

V. 640. ὡς κἀποκλαῦσαι conjecit Tyrwhitt.

V. 778. καὶ μή γε legi jubet Elmsl. ad Soph. Oed. Col. 1432., male. *Καὶ μηδὲ* est: *und — auch nicht.*

V. 785. λόγον emendat Elmsl. ad Soph. Oed. Col. 50., quod non est necessarium.

V. 803. τοιοῦτον ἔν σοι conjecit Elmsl. in *Edinb. Review* T. XVII. p. 239. τοιόνδε μέν σοι Blomf. ad Agam. 306. Vid., quae ad hunc Agamemnonis versum a me monita sunt.

V. 837. Eandem, quam dedi lectionem, commendavit etiam Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 517. ed. maj.

V. 861. Ut meam hujus loci explicationem non defendam, multo tamen infelicior est ea, quam profert Reisig. cens. p. 237.; σωμάτων enim de virorum corporibus accipi vult, deinde eadem σώματα ad δέξεται supplet, et mox etiam σώματα αὐτῶν δαμέντων construit. Ex qua explicatione v. 861. non intelligere me fateor, quamquam versu eum germanico reddidit: *Gram wird ihrem Körper seyn ein Gott.* Reliqua intelligo: *Pelasgia corpora eorum recipiet, postquam interfecti erunt a mulieribus.* Sed quis unquam narraverit, Danaides primum conjuges interfecisse, deinde interfectorum corpora secum in Pelasgiam abstulisse, non magis scio, quam quo consilio hoc facere potuerint.

V. 939. τὸν κρατοῦντ' ἀεὶ positum est pro τὸν ἀεὶ κρατοῦντα v. Monk. et Wüstem. ad Eur. Alcest. 716.

AD SEPTEM CONTRA THEBAS.

V. 10. Reisigius cens. p. 238. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας *puerum*, τὸν ἔξηβον χρόνῳ, βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν *virum*, et ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον *juvenem* explicat, quod meae explicationi forsitan praeferendum est.

V. 198. Hunc cum duobus sequentibus versibus non necessario Eteocli tribuendum esse censet Reisig. p. 239., interjectos enim esse hos tres versus inter duo systemata, ut reliquorum rationem non debeant sequi et obstare nexum, qui turbetur, si omnia Eteocli tribuantur. Sed et excusatio illa non magni est facienda, nam et v. 212—14., qui inter antistropham secundam et stropham tertiam sunt interjecti et v. 224—26., qui antistropham tertiam sequuntur, Eteocles indivisos habet; et causa nihili est, nam si sententiae minus cohaerent, hoc incommodum removere sagacitate Reisigii dignius erat, quam negare propterea, quod est certissimum.

V. 283. Reisig. p. 241. vituperat ὢ a me receptum, sed id potius reprehendere debebat, quod Διογενεῖς putavi anapaestum esse posse, quum sit potius choriambus. Quare Lachmannum fere hoc loco verum vidissi puto.

V. 384. ἡ 'ννοια conjicit Tyrwhitt. Ibidem ad productionem postremae syllabae in ἄνοια afferre poteram etiam Soph. Terei fragm. VII, 2. τερπνῶς γὰρ ἀεὶ πάντας ἡ 'νοία τρέφει, et quae disputat Meineck. ad Menandr. 333. 578.

V. 411. Ἶριν emendat Tyrwhitt., respiciens Hom. Il. *O*, 58., quod improbans Elmslejus vulgatam tamen sibi suspectam dicit propter omissum ἄν, praesertim quum Euripides loco hinc desumto Phoen. 1190. ἐκόμπασε, μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διός, illud ἄν habeat. Sed hoc recte abesse posse alibi monitum est.

V. 455. Erfurdtii emendationem, quae mihi inepta et inutilis idebatur, atque etiamnum videtur, pulchram et necessariam vo- at Reisig. p. 241., et ita explicat: *missus est, ostentationem ma- ibus gerens, i. e. non lingua, sed factis se jactans.* Sed primum uidem Eteoclum lingua se jactare minime dixerat Nuntius, ita t oppositio illa ne adsit quidem, immo nulla adsit oppositio, am et Eteoclus ostentationem manibus gerebat; deinde secundum xplicationem illam, ostentationem non in verbis quidem esse, ed inesse tamen ostentationem aliquam Megareo fatetur Eteocles, uae non magna sane ejus commendatio foret. Vulgatam autem t ineptam esse demonstret Reisigius ita vertit: *das Prahlen nicht ı den Händen tragend*, quod male fecit, et contra verborum raecorum ordinem; debebat enim vertere: *nicht das Prahlen in en Händen tragend*, isque sensus est unice verus. Quum enim teoclus dictus esset clypeum illum ostentationis plenum manibus erere, huic opponitur Megareus, *non ostentationem manibus ge- ens, sed veram fortitudinem.*

V. 524. γόμφοισι νωμᾷ emendat Tyrwhitt.

V. 1028. De αὐτῷ, sequente τῷδε, quorum alterutrum abun- at, v. Herm. adnotationes ad Elmsleji Medeam p. 399. ed. Lips.

V. 1046. Hemichorii, v. 1049. Chori, v. 1052. Hemichorii, t v. 1054. Antigonae personam praefigendam censet Tyrwhitt.

AD SUPPLICES.

V. 8. Versum, caesura carentem, a me illatum recte reprehendit Reisig. cens. p. 234., sed de articulo explicando silet.

V. 47. *δ' ἐγέννασ' ἐόντ'* praebent membranae Laur. teste Elmslejo. *τε γέννασε, ὄν τ'* emendavit Tyrwhitt., qui igitur non procul a vera lectione abfuit.

V. 90. Emendationem meam *ἰάπτει δ' ἐλπίδων* contemtim rejicit Reisig. cens. p. 238., quia neque *ἰάπτειν* possit esse *dejicere*, neque *ἐλπίδες* sint *insidiae*. Sed ubi me hoc dicentem viderit, nescio; neutrum mihi in mentem venit, id autem nemo negabit, *ἰάπτειν ἀπ' ἐλπίδος* esse *a spe dejicere*, idque sensui ejus loci unice aptum est. Omnino autem modestius, puto, et cautius de emendatione illa judicasset, nisi ignorasset, quod et ego tum, quum illud scribebam, ignorabam, eandem jam occupatam esse ab Hermanno Elem. metr. p. 236. In quem locum quum nuper forte inciderem, eximie gravisus sum, tanti viri judicio me comprobatam videre emendationem, quam jam olim certissimam habueram.

V. 146. Eadem iniquitate emendationem meam *ἡλιόκτυπον γένος, τὸν γάϊον*, quae non minus certa mihi videtur, damnat Reisig. p. 239., et res exigui momenti objiciens, neque melius quidquam substituens, sed de vulgata explicanda prudenter silens.

V. 195. Porsoni quoque emendationem *μετωποσωφρόνων*, quam praeter libros jam allatos tuetur etiam Reg. L., in quo legitur *μετωπωσωφρόνων — προσώπων*, respuit Reisig. p. 239., non alia profecto de causa, quam quod a me recepta est; nam ne verbo quidem uno dignum est, quod objicit, eo, quem locus postulat, sensu potius *σωφρονομετώπων* dicendum fuisse.

V. 241. Emendationem meam κἄτ' ἄλλα probabilem fore judicat Reisig. p. 242., nisi ad librorum lectionem propius accederet, quod ipse proponit, κᾆτ' ἄλλα. Sed haec ipsius emendatio et sensus causa multo deterior est, nam εἶτα quid hic sibi velit non video, neque vulgatae scripturae vestigiis accuratius inhaeret, nam κἄτ' ἄλλα quoque, jota in crasi male, ut solebat, addito, olim scribebatur ΚΑΙΤΑΛΛΑ.

V. 290. Hunc versum Regi tribuit Tyrwhitt., et deinde in duodecim sequentibus versibus personas sic immutandas dicit, ut, quae Rex vulgo dicit, a Choro dicantur et vice versa; sed id sensus non patitur.

V. 305. Hunc versum Regi, sequentem Choro tribuit Tyrwhitt., quod fieri non potest.

V. 350. νεῶν θ' *templum et coetum Deorum* emendat Tyrwhitt.

V. 466. ἐςβέβηκα conjecit Tyrwhitt.

V. 826. γομφοδέτῳ δὲ δορεὶ διώλου rectissime emendavit Hermann. ap. Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 628. ed. maj., quam emendationem me prius ignorasse doleo.

V. 985. οὕνεκ' ἐπληρώθη conj. Tyrwhitt.

AD CHOEPHOROS.

Carminis, quod inde a v. 312. legitur, strophas et antistrophas ita transposuit Schützius:

Strophe	I.	Orestes.	*Ὦ πάτερ* v. 312—319.
Antistr.	I.	Electra.	*Κλῦθι νῦν* v. 320—327.
		Anapaesti.	Chorus. *Ἄλλ' ἔτ' ἂν* v. 328—332.
Strophe	II.	Orestes.	*Εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ* v. 333—341.
Strophe	III.	—	*φίλος φίλοισι* v. 342—350.
Antistr.	II.	—	*Μηδ' ὑπὸ* v. 351—359.
Antistr.	III.	Chorus.	*Τέκνον φρόνημα* v. 360—368.
Strophe	IV.	Electra.	*Τοῦτο* v. 369—374.
Strophe	V.	—	*Ἐφυμνῆσαι* v. 375—381.
		Anapaesti.	Chorus. *Ταῦτα μὲν* v. 382—389.
Antistr.	IV.	Electra.	*Καὶ πότ' ἂν* v. 390—395.
Antistr.	V.	Chorus.	*Πέπαλται* v. 396—402.
Strophe	VI.	Orestes.	*Ποῖ ποῖ δὴ* v. 403—407.
		Anapaesti.	Chorus. *Ἀλλὰ νόμος* v. 408—412.
Antistr.	VI.	Electra.	*Τί δ' ἂν* v. 413—417.
Strophe	VII.	—	*Ἔκοψε* v. 418—429.
Strophe	VIII.	—	*Ἐμασχαλίσθη* v. 430—434.
Antistr.	VII.	Orestes.	*Πατρώϊον.* Electra. *Ἐγὼ δ'* v. 435—446.
Antistr.	VIII.	—	*Τὸ πᾶν.* v. 447—451.
Strophe	IX.	—	*Σέ τοι.* Electra. *ἐγὼ ἐπιφθ.* v. 452—456.
Antistr.	IX.	Electra.	*Ἄρης Ἄρει.* Chorus. *Τρόμος* v. 457—461.
Strophe	X.	Chorus.	*Ὦ πόνος* v. 462—466.
Antistr.	X.	—	*Δώμασι* v. 467—471.

Carmen, quod a v. 772. incipit, ita constituit Schützius:

στρ. ά. *Νῦν παραιτουμένῃ μοι πάτερ*
Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων

Δὸς τύχας νιν τυχεῖν κυρίους
Τε σώφρονας μαιομένοις ἰδεῖν.
Διὰ δίκας πᾶν ἔπος
Ἔλακον Ζεῦ, σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
ιστρ. ά. Ἴσχε δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
Πημάτων, καὶ δρόμῳ προςτιθεὶς
Μέτρον δὸς ἀνσωζόμενον ῥυθμὸν
Τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον
Ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα.
. β'. Ἒ ἔ, πρὸ δ' ἐχθρῶν τῶν ἔσω
Μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.
Ἐπεί μιν μέγαν ἄρας δίδυμα καὶ
Τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
Οἵ τ' ἔσω δωμάτων
Πλουτογαθῆ μυχὸν κομίζετε
Κλύετε σύμφρονες θεοί.
Τῶν πάλαι πεπραγμένων
Λύσασθ' αἷμα προςφάτοις δίκαις.
Γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
ιστρ. β'. Ὦ μέγα ναίων στόμιον εὖ δὸς
Κρατεῖν δόμων ἄνδρα.
Καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
Φίλοις ὄμμασι δνοφερὰς καλύπτρας.
Ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφθορώτατος
Πρᾶξιν οὐρίαν τελῶν.
Ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
Νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρεις.
Καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερον.
ῳδος. Καὶ τότε δὴ πλοῦτον
Δωμάτων λυτήριον
Θῆλυν οὐριοστάταν
Ὁμοῦ κρεκτὸν γοήτων νόμον.
Μεθήσομεν πόλει.
ιοφή. Τὰ δ' εὖ ἐμὸν, ἐμὸν
Κέρδος αὔξεται τόδ', ἄ-
τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
Σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
Μέρος ἔργων, ἐπαῦσας

Θροοῦσα πρὸς σὲ, τέκνον, πατρὸς
Αὐδᾷ πέραιν' ἀνεπίμομφον φάτιν.

ἀντιστρ. Τὰν Περσέως ἔ-
νι φρεσὶ καρδίαν σχέθων,
Τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις
Τοῖσί τ' ἄνωθεν προπράσσων
Χάριτας ὀργᾶς λυπρᾶς, ἔν-
δοθεν φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
Τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρον.

Lachmannus autem de chor. syst. p. 74. sqq. transpositione hanc systematis formam effecit:

α΄. α΄. β΄. β΄. ἐπῳδός.

Et singula ita emendavit:

στρ. α΄. Νῦν παραιτουμένῃ μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
Δός (τυχεῖν δέ μοι καιρίως) τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις
ἰδεῖν.
Διὰ δίκας πᾶν ἔπος
Ἔλακον, ὦ Ζεῦ σὺ δ' εὖ φυλάσσοις.
Αἲ αἲ πρὸ δὲ δηχθρῶν τῶν ἔσωθε μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.
Τίμιά μοι, μέγαν ἄρας, δίδυμα καὶ τριπλᾶ
Παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

ἀντίστρ. α΄. Ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖνιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
Πημάτων, δρόμῳ προστιθεὶς μέτρον.
Τότ' ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
Ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα.
Ἰὼ μέγα ναίων στόμιον εὖ δὸς ἀνιδεῖν δῶμ' ἀνδρὸς
Καί νιν ἐλευθερίως λαμπρᾶς τ' ἰδεῖν
Φίλοις ὄμμασι δνοφερᾶς καλύπτρας.

στρ. β΄. Οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν ἐνίζετε,
Κλύετε σύμφρονες θεοί
– ◡ – ◡ ◡ – – –
Ἄγε τῶν πάλαι πεπραγμένων
Λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
Γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.

ἀντίστρ. β΄. Ξυλλάβοι δ' ἂν ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
Πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
Πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄζων
Κρύπτ', ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
Νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
Καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.

ῳδός. Καὶ τότε δὴ πουλὺν δωμάτων λυτήριον θῆλυν οὐριο-
στάταν
Ὁμοῦ κροτητὸν νόμον θήσομεν
† Πόλει· τάδ' εὖ ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδ', ἄτα
δ' ἀποστατεῖ φίλων.
Σὺ δὲ θαρσῶν. ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων, ἐπαΰσας [πα-
τρὸς ἔργῳ]
Τὰν θροοῦσαν πρός σε, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν, πέρα-
νον ἀνεπίμομφον
Ἄταν, Περσέως τ' ἐν φρεσὶν καρδίαν σχέθων,
Τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσ-
σων, χάριτος ὀργᾶς
Λυπρᾶς, ἔνδοθεν φονίαν ἄταν τιθείς,
Τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρον.

D EUMENIDAS.

Carmen, quod inde a v. 245. legitur, ita inter Furias distribuit Lachmann. de chor. syst. p. 91.

ΧΟ. ά. Ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
ΧΟ. β΄. Ὅρα ὅρα μάλ' αὖ. λεύσσετε πανταχῆ.
ΧΟ. ά. Λάθει φύγδα βὰς ματροφόνος ἀτίτας.

ΧΟ. γ΄. Ὅδ' αὖτέ γ' οὐκ ἀλκὰν ἔχων περὶ βρέτει
ΧΟ. δ΄. Πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ΧΟ. γ΄. Ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
ΧΟ. έ. Τὸ δ' οὐ πάρεστιν. αἷμα μητρῷον χαμαὶ
ΧΟ. δ΄. Δυσαγκόμιστον παπαὶ
ΧΟ. έ. Τὸ διερὸν πέδῳ χύμενον οἴχεται.

ΧΟ. ς΄. Ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν,
ΧΟ. ζ΄. Ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον, ἀπὸ δὲ σοῦ,
ΧΟ. ς΄. Βοσκάν, φορβὰν πώματος δυσπότου.
ΧΟ. β΄. Καὶ ζῶντά σ' ἰχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
ΧΟ. ζ΄. Ἀντιπόνους τίνῃς μητροφόνας δύας.

ΧΟ. ή. Ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν,
ΧΟ. θ΄. Ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν (ἔθων)
ΧΟ. ί. Ἢ τοκέας φίλους,
ΧΟ. ιά. Ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
ΧΟ. ιβ΄. Μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ΧΟ. ιγ΄. Ἔνερθε χθονός.
ΧΟ. ιδ΄. Δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

AUCTARIUM

VARIAE LECTIONIS.

IN PROMETHEUM.

2. ἄβατον m. Victorii. ἄβατόν τ' s. Victorii.
3. ἐφοῖτο Reg. N.
4. ἐπιτολὰς Regg. C. E. F. N.
α
6. ἀδαμάντινοις πέδησιν Reg. C. ἀδαμαντίνοις πέδαισιν Reg. D. ἀδαμαντίνοις πέδησιν Reg. E. ἀδαμαντίναις πέδαισιν Reg. F. ἀδαμαντίναις πέδησιν Reg. N. πέδησιν ἀῤῥήκτοις m. Victorii. — ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις Regg. C. D. E. F. N.
8. ἄπασε Regg. C. D.
11. φλανθρώπου Reg. C.
12. τε abest Reg. N. — σφῶι Reg. C.
ἔτι
13. μάτην Reg. C.
14. θεῶν Reg. N.
πρός
15. τῇ ∴ cod. Victorii, unde Thiersch. male conjicit φάραγγι τῇ δυςχειμέρῳ legendum esse.
16. πάντος Reg. E.
18. ἐπιμῆτα Reg. C. αἰπῦτα Reg. E.
19. ἄκοντ' ἄκων σε Reg. F. — χαλκεύμασιν Reg. E. teste Faehs.
20. προςπατταλεύσω Regg. C. N. προςπαταλεύσω Reg. E.
βρότων
21. θεῶν Reg. E. θεῶν Reg. C.
26. δὲ abest Reg. C. — ἀχθηδὸν Reg. C.
30. πέραν Reg. D. s. Victorii.
34. γὰρ abest Reg. D. δὲ pro γὰρ Reg. E. teste Faehs.
35. νέος Reg. E. νέον secundum Faehs.
37. προὔδωκε Regg. C. D.
38. θνητοῖς Reg. N.
42. αἰεί τι Reg. E. αἰεί τοι omisso δὴ Regg. D. N. ἀεί τοι cod. Victorii.
48. ὤφελε Regg. C. D.
49. θεοῖς Reg. D.
50. ἐστι abest Reg. C.
52. τῷδε δεσμὰ Reg. E. teste Faehs. τῷ τὰ δεσμὰ Reg. C.
53. ἐλινύοντα προδεχθῇ Reg. E.
54. ψάλλια Regg. C. E. N. s. Victorii.
55. λαβώνιν Reg. C. λαβὼν νῦν D. — χερσὶ Reg. E. teste Faehs.
56. θεῖναι Reg. E. — πασσάλευε πρὸς πέτρας Reg. N.

58. *μηδαμῇ* Reg. D.
59. *διὸς γὰρ* Reg. E. — *ἀμηχάνον* Reg. C.
62. *σοφηστὴς* Reg. E.
64. *αὐθάδην* Reg. D.
67. *σὺ δ' οὖν* Reg. E. teste Faehs. — *ὕπερ στένεις* Reg. D. *ὑπὲρ στέρνω* Reg. E.
69. Interrogationis signum in fine versus habet Reg. E. teste Faehs.
72. *τάδ'* s. Victorii. — *μήδέ* Reg. E.
73. *κἀπιθωΰζω* Reg. E. — *δὲ πρὸς* N.
74. *κρίκωσον* Reg. N.
75. *ἐν μακρῷ* Reg. C.
77. *οὐ ποτιμιτὴς* Reg. E.
78. *ὁμοίᾳ* Reg. E. — *γυρίεται* Reg. F.
80. *μὴ ἐπίπλησσε* Reg. D. *μὴ πίπλησε* Reg. E.
81. *κάλοισιν* Reg. E.
83. *προτίθει* Reg. C.
84. *ἀπαλλάξαι* Reg. E. teste Faehs.
85. *ψευδομύμως—δαιμόναις* Reg. E.
86. *ἔδεῖ* Reg. E.
87. *ἐκκυλισθήσῃς* Reg. D. *ἐκυλισθήσῃ* Reg. E. — *τέχνης* Regg. C. D. F. N.
88. *διὸς — καταχύπεροι* Reg. E.
89. *ποντάμον* Reg. C.
90. *ἀνίριθμον* Reg. C. — *τε* abest Reg. N.
92. *ἴδεσμ' οἷα* Reg. C. — *θεὸς* abest Reg. D.
93. *ἀνίαισι* Gud.
94. *διακνεόμενος* Reg. E.
95. *ἀεθλεύσω* Regg. C. D. E.
98 *φεῦ φεῦ* cum varia lectione *αἶ αἶ* Reg. O. — *ἐπερχόμοι* Reg. E.
101. *καί τι τί* Reg. C.
103. *πεπραμένην* Reg. E.
105. *ἀδήρητον* Reg. D.
111. *πᾶσι* Reg. E. teste Faehs. — *πέφηνε* Regg. C. E. F. N. *πέφυκε* Reg. E. teste Faehs.
112. *τοιᾶσδε* Reg. E. teste Faehs.
113. *ὑπέθριος* Reg. C. — *πασσαλευμένος* Regg. E. teste Faehs. et N. *πασσαλευσμένος* Reg. F.
115. *ἀφεγγὺς* Reg. E.
119. *θεῶν* (ον) Reg. C.
121. *ἀμπεχθείας* Reg. E.
122. *εἰσιχνεῦσι* Reg. D. *εἰσιχνεύουσι* Reg. F.
123. *φιλότητα τῶν βροτῶν* Regg. E. F.
126. *ῥυπαῖς* Reg. D. *ὑπαῖς* Reg. E.
133. *διῇξ* Reg. E.
134. *αν μυχὸν* Reg. C. *ἄντρων μυχὸν* Reg. D. — *τὴν* Regg. D. E. teste Faehs. — *θερμερῶπιν* Reg. E. teste Faehs.
138. *εἰλησσομένου* Reg. E.
140. *ἐσίδεσθεμ'* Reg. C. *ἐσίδεσθε μ'* Reg. E. *εἰσίδεσθέ μ'* Reg. E. teste Faehs.
141. *προσπαρτὸς* Reg. E.
144. *λεύσω* Reg. E.
146. *εἰσιδεῦσι* Reg. D. *εἰσιδεῦσιν* (η) Reg. E. *εἰσιδοῦσαι* Reg. N.
147. *πέτρα* Reg. D. — *προσαναινόμενον* Reg. E.
148. *ταῖς ἀδαμαντοδέτοισι* Regg. C. E. *ταῖς ἀδαμαντοδέτοις* Regg. D. et E teste Faehs.
150. *νεοχμαῖς* Reg. D.

151. λώρια Reg. E.
152. γῆν ερθέν Reg. E.
153. νεκροδέμονος Reg. E.
155. μήποτε Regg. C. E.
157. κίνυγμα Regg. C. E. N.
158. ἐπίχαρμα Reg. D.
162. αἰεὶ ἐπικότως Reg. C. ἐ ἰα-τος Reg. N.
163. ἄγνανπνον Reg. E. ἄγναπτον Reg. N.
164. δάμνεται Regg. D. E.
166. ἔλοι Reg. E. — ἀρχάν τις Reg. D.
168. γυιοπαίδαις Reg. C. γυο-πέδαις Reg. E.
170. τὸν νέον Reg. E.
172. καὶ οὔτι Reg. E.
173. ἐπαοιδαῖσι Reg. E. teste Faehs. — στεῤῥεάς Reg. C. στερὰς Reg. D.
176. τίνη Reg. E.
177. μαστίξειος Reg. N.
182. δέδοια Reg. C.
183. ὄπα Reg. C. ὄποι Reg. E. teste Faehs.
184. ἐσοιδεῖν Reg. E. — κέαρ δ' Reg. F.
185. κρόννου Reg. C.
186. θρασύς τε καὶ Reg. E. teste Faehs.
189. ῥεχθῇ Reg. F. ῥαχθη Reg. N.
190. στορέσει Reg. C.
191. ἀριθμὸν Regg. C. D. E. F. N. et O. cum var. lect. ἀρ-θμόν.
195. αἰτίζεται Reg. E.
197. ἄλγινα Reg. E. — ἐστὶ Regg. C. E.
198. ἄλγος τὸ var. lect. in Reg. O.
202. ἀνάσσῃ Regg. D. E. F. — τ' οὔπαλιν Reg. E.
203. ἄρξειε Regg. C. D. E.
204. ἐντεῦθ' cum var. lect. ἐν-ταῦθ' Reg. O. — ἄριστα Reg. C. τἄριστα cum var. lect. τὰ λῷστα Reg. O. — πειθεῖν Regg. D. N.
207. κρατεροῖς Reg. D.
211. προὐθεσπίκει Reg. D.
213. χρὴ ἢ Regg. N. O. — δό-λῳ τε Regg. E. N. O. — δὲ abest Regg. C. D. — ὑπερέ-χοντας Regg. D. E. F. N. O.
214. ἐμοὶ Reg. E.
216. κράτιστον Reg. D. — δ' ἐ-μοὶ Reg. D. δή με Reg. E. δὲ με Reg. E. teste Faehs. — τάδε var. lect. pro τότε Reg. O.
219. ἐμὰς Reg. C. — μελαμβα-φῆς
θὺς Reg. C. μελαμβαθὴς Reg. D. μελεμβαφὴς Regg. E. F.
221. συμμάχοις Reg. D.
222. τύρανος Reg. N.
223. τιμαῖς var. lect. in Reg. O.
226. ἐρωτᾶτ' ἔμ' Reg. E. teste Faehs.
227. μοι cum var. lect. με Reg. E.
229. καθίζετ' Regg. C. N. κα-θίτ' Reg. E. — δαίμοσι Regg. C. D.
232. οὐδένα Reg. E. οὐδὲν var. lect. in Reg. O.
233. ἔχριζεν Reg. E. — φυτεῦ-σαι Regg. C. D. E. F. et var. lect. in O.
234. ἀντέβαινεν Reg. E.
235. δὲ τόλμην Reg. D. δὲ τόλ-μης Gud. Regg. C. N. δ' ὁ

τόλμης Reg. E. — ἐξερυσάμην Regg. E. F.
237. πημονῇσι Reg. D.
238. οἰκτραῖσι Reg. D.
241. ἐρύθμισμαι Reg. N.
245. ἠλγήθην Reg. E. ἠλγύνθην Reg. F. ἀλγύνθην cum var. lect. ἠλγύνθην Reg. O.
246. φίλοισιν Regg. D. N.
247. μή πω τὶ Reg. E. teste Faehs.
248. προσδέρκεσθαι Reg. D.
250. ἑαυτοῖς—κατῴκισαν Reg. E.
251. τοῖς τ' Reg. E.
253. φλογωπόν γ' ἔχουσιν Reg. D.
256. τε abest Reg. E. teste Faehs.
258. ἐκείνω Regg. E. F.
259. δόξη Reg. C.
262. ἄλλου Reg. O.
267. ἀῤῥήγων Reg. E.
268. τοι Regg. E. F. N. τι abest Reg. D.
269. πεδαρσίαις Reg. D.
270. ἐῤῥήμου Reg. E.
271. μὴ ὀδύρεσθ' Regg. D. E. μὸδύρεσθ' Reg. F. — ἀρχὴ Reg. E.
273. α' μάθοιτε Reg. C.
276. ἄλλο τ' ἄλλο Reg. N. ἄλλοτ' ἄλλο var. lect. in Reg. O.
279. κραιπνόσυτον Reg. E.
280. θῶκος Reg. E. θῶκον Reg. E. teste Faehs. — αἰθέρ' ἀγνὸν Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
281. πόῤῥον Reg. E. — ὀκρυέσση Reg. D.
282. τῆσδε Reg. E.
ου
284. κελευθω Reg. C.
285. προσέ Reg. E.
290. ἐγαναγκάζει Reg. E.
292. νέμοιμ' Reg. C. — εἰ σο Reg. D.
293. γνώση τάδ' Reg. C. — ἐτήτυμ' Regg. C. D. F. ἐτήτυμα Reg. E. — οὐ μάτην Reg. C.
294. σε χαριτογλωσσεῖν Regg. C. N. σοὶ χαρ. Regg. D. E. F.
296. ποτε φῄς cum var. lect. ποτ' ἐρεῖς Reg. O.
300. πετροῤῥεφῆ var. lect. in Reg. O.
301. αὐτόκτιστ' Reg. D. αὐτίτικ' Reg. E. — σιδηρομήτρα Reg. C.
304. τόδε Reg. D.
λῶστα
308. πλεῖστα Reg. C.
310. θεοῖσι Reg. E.
312. ἀπωτέρω var. lect. in Reg. O.
313. κλύει Reg. E.
314. παρόντων Reg. D. — μόχθον Reg. E.
317. ἴσσως Reg. N.
319. τἀπίχαρα Reg. E.
327. λαυροστόμει Regg. E. N.
328. περισσόφρων Regg. C. E.
329. προσγίνεται var. lect. in Reg. O.
330. οὔγε Reg. D.
332. μηδὲν Regg. C. E.
333. εὐπειθὴς Regg. D. E. N.
337. ὁμώμνον Reg. C.
339. δώσειν γε Reg. F. — ἐκλύσειν Reg. E. teste Faehsio.
341. αὐτὸς Reg. D.
343. ποιήσεις var. lect. in Reg. O.
345. γὰρ εἰ Regg. D. N. — οὕνεκ' οὐ Reg. D.
346. πλεῖστοι Reg. C. πλείστοις Reg. D. — πημονῆς Reg. D.

348. ὅς ἐς Reg. D.
350. ὤμοιαν Reg. D. — ἄρχθος Reg. D.
351. κιλίκων Reg. C. et O. cum var. lect. κιλικίων.
352. ἄρτρων Reg. C.
353. χειρουμένην Reg. E.
354. ὅς πᾶσιν Reg. E.
355. σμερανᾶισι γαμφηλῆσι Reg. C.
356. ἤστραπται Reg. D.
358. ἦθεν Reg. C.
363. παρόωρον Reg. C. παράωρον Regg. D. E. et var. lect. in O.
365. ἱπούμενος Reg. C. et var. lect. in O. — ῥίζησιν Reg. E.
367. ποτὲ abest Reg. E.
368. δάπτοντ' ἀγροὶ Reg. E.
369. γυίας Regg. D. E.
371. θερμῆς Reg. E. — ἀπλείστου Reg. F. — πυριπνόου var. lect. in Reg. O.
379. μαλθάσῃ Regg. D. N. et O. cum var. lect. μαλθήσῃ.
381. προμηθεῖσθαι Reg. C. προθυμεῖσθαι var. lect. in Reg. O. — δεῖ Reg. E.
382. μοὶ cum var. lect. με Reg. N.
383. κουφόνου Reg. E. κουφόννουν Reg. N.
385. φρονεῖν δοκεῖν Reg. E. teste Faehs.
386. δοκήσοι cum var. lect. δοκήσῃ Reg. O.
388. βάλοι Reg. D.
389. θακοῦντι Regg. C. D. κρατοῦντι var. lect. in O. — παγκραταῖς Reg. E.
394. οἶμαν Reg. E. teste Faehs.

οι
— ψαύει Regg. C. E. F. ψαύει cum var. lect. ψαίρει Reg. O.
395. πετρασκελῆς Reg. N.
396. σταθμοῖσιν Reg. E. teste Faehs.
399. ῥαδινὸν Reg. F. ῥαδινῶν cum var. lect. ῥαδινὸν Reg. O.
400. ἔντεγξα Reg. E.
402. τάδε τὰ κακὰ var. lect. in Reg. O.
404. θεοῖς τοῖς πάρος δεικνύει Reg. C. — αἰχμὴν Regg. D. N.
405. πρόπασαν Reg. E.
407. στένουσαν Reg. E. στένουσιν Reg. N.
408. ξυνόμαιμον Reg. D.
409. ἔποικοι Regg. D. E. ἁγνῆς Reg. D.
412. γκάμνουσι Reg. C.
416. τόπον cum var. lect. πόρον Reg. O.
417. ἔχουσι abest Reg. D.
418. ἀῤῥαβίας Regg. C. D. E. — ἄνθος Regg. D. E.
420. καυκασίου Reg. D. — νέμουσι var. lect. in Reg. O.
422. ὀξυπρῴροισι Reg. D.
ον
423. πρόσθεν σου ἄλλων cum var. lect. πρόσθεν ἄλλον Reg. O. ἄλλων Reg. E. teste Faehs.
426. ὑπείρογχον Reg. C.
428. ὑποστενάζει Regg. C. D. E.
430. ξυμπίπτων var. lect. in Reg. O.
431. μυχοὺς Reg. E.
432. ἀγνηῤῥύτων Reg. F.
433. πικρὸν Reg. C. et var. lect. in O.
434. μὴ τοι Reg. E. — μήδ'

Regg. C. D E. N. — ἀθυμίᾳ Reg. C.
436. ἐρῶ Reg. E. — προσηλούμενον Regg. C. D. F. N. προσειλούμενον cum var. lect. προσηλούμενον Reg. O.
438. ἢ ἐγὼ Regg. D. N. — πάντως Reg. C. παντελῆ var. lect. in Reg. O.
440. τ' ἀμβροτοῖς var. lect. in Reg. O.
442. εὔνους var. lect. in Reg. O. — ἐπιβόλους Regg. D. E.
447. βίον var. lect. in Reg. O.
450. ἔνναιον Reg. D.
453. ηὗρον — καρπίμους Reg. E.
454. γνώμας Reg. E.
455. ἀνατολὰς Regg. D. E.
456. δίσης Reg. C. (ει)
459. μονσομήτορος Reg. E. — ἐργάτην Regg. C. E. et var. lect. in O.
461. σκόμασι Reg. E.
467. ἐξεῦρον Reg. E.
468. αὐτὸς δ' οὐκ cum var. lect. αὐτὸς οὐκ Reg. O.
469. ἀπαλλαγμῶ Reg. E.
470. ἀπαλλαγεὶς var. lect. in Reg. O.
471. πλάνη Reg. D. πλανᾷ cum var. lect. πλάνᾳ Reg. O.
474. μοι Regg. D. E. F. N.
475. δόλους var. lect. in Reg. O.
478. οὐ ποτιστὸν Reg. C. et Reg. O. cum var. lect. οὐδὲ πιστόν.
480. ἐξείξας Reg. E.
481. αἵ — ἐξαμείβονται var. lect. in Reg. O.
484. κλιδόνας Reg. E.
488. εὐωνύμους Reg. D.
490. συναιδρίαι Reg. E.
494. κνήσσῃ κῶλα Reg. C.
495. ὀσφὴν Reg. C.
498. ταῦτα Reg. D.
500. σίδυρον Reg. N.
503. βραχὺ Reg. E. — μάθοις cum var. lect. μάθε Reg. N.
509. ταύτῃ ταυτῃ Reg. E.
511. θυίαις Reg. E.
515. ἄρα Ζεὺς Reg. E. teste Faehs.
516. ἐκφύγῃ Regg. C. D. F. ἐκφύγοιτο Reg. E.
518. οὖν om. Reg. E.
519. ξυνεπέχεις Reg. D.
523. βίας Regg. C. E. et var. lect. in O.
524. μηδαμῶς Reg. D.
525. γνώμη Reg. N.
528. ποτνισσομένα Reg. N.
531. αὖτοιμι λόγος Reg. E.
532. μοὶ δ' Reg. E. — ἐμμένοι Regg. C. E. N. ἐμμένῃ Reg. D. ἐμμένει Reg. F.
535. τείνει Reg. E.
538. δερκομένα Reg. C.
539. διακναιόμενος Reg. C. διακνεόμενον Reg. E.
542. ἰδία γὰρ μη Reg. E.
545. ἀλκή Reg. C.
547. ὀλιγοδρανείαν Reg. C. ὀλιγοδρανίαν Reg. E.
548. ἢ Reg. E.
555. ἐκεῖν ὅτε τ' Reg. D. ἐκεῖν' ὅτετ' Regg. E. N. — λουθρὰ Reg. C. λουτρὰ Reg. N. λουτράκας Reg. E.
557. ἰότατι Reg. N. — ὁμηπάτριον ἔθνος Reg. E.
558. ἄγαγες εἰς ἡσιόναν Reg. N.
559. πιθὸν Reg. E.

560. λεύσειν Regg. N. et E. teste Faehs.
561. χαλινοῖσιν Reg. D. — πετρίνοισιν ὀρείοις Regg. D. F. πετρίνοισι τοῖς ὀρείοις Reg. E.
563. πονᾶς Reg. C. ποινῆς Reg. E. ποιναῖς Reg. E. teste Faehs. — ἑλίκει Reg. E.
565. ἃ ἃ ἓ ἓ Reg. N. et O. cum var. lect. ἔα ἔα.
567. εἴδωλον γὰρ Reg. C.
568. εἰςιδοῦσα var. lect. in Reg. O.
569. δόλιον Reg. E. θολερὸν var. lect. in Reg. O.
570. καθανόντα Reg. E.
572. περῶ Reg. E. πτερῶν Reg. C. et O. cum var. lect. περῶν.
573. πλανᾶται Reg. E.
577. πὸ πᾶ πὸ ποῖ πῆ Reg. C. ποῖ, ποῖ, ποποῖ, ποῖ Reg. D. — τηλέπλακτοι Reg. N.
580. ποιμοναῖοι Reg. C.
582. τήρεις Reg. E.
587. πολύπλακτοι Reg. E. πολύπλανοι var. lect. in Reg. O.
590. ἠλύεις (ος) Reg. C. — φθέγματα Reg. C. φθέγματα τᾶςδε cum var. lect. φθέγμα et πρόςφθεγμα Reg. O.
595. ἀπεύεις Reg. E.
598. προςφωνεῖς var. lect. in Reg. O.
599. τε Reg. F.
601. κέντροις Reg. E. teste Faehs.
602. σκηρτημάτων Reg. E. — νήστησιν Regg. C. et E. teste Faehs.
606. ὅ μ' Reg. N.
607. ἄλλα μοὶ Reg. E. teste Faehs.
609. τὶ μὴ (μοι) χρὴ Reg. C. τί μοι (οὐ) χρὴ Regg. D. F. τί μὴ χρὴ cum var. lect. τί μοι οὐ χρὴ Reg. O.
611. φράζε τε Reg. F. φράζε δυςπλάνῳ var. lect. in Reg. O.
612. ὅ Reg. E.
613. ἐπλέκον Reg. E. — ἀλ' Reg. C.
614. φίλον Regg. D. N.
615. βροτοῖσι Reg. E.
616. ὠφήλημα Reg. C. — θνητοῖσι Reg. E. teste Faehsio.
617. τλήμων Reg. E. teste Faehs.
618. ὦ (ἁρμοῖ) μοι Regg. C. D. ἅρμοι var. lect. in Reg. O.
620. μὲν Reg. E. — πᾶν γὰρ ἐκπύθοιο cum var. lect. πᾶν γὰρ ἂν πίθοιο et πάντα γὰρ πύθοιο Reg. O.
622. τὸ διὸς Reg. C.
624. ὄρκεσα Reg. C. ἀρκῶ σε cum var. lect. ἀρκῶ σοι Reg. O.
627. σοι abest Reg. C.
628. μήτι κρύψῃς με Gud.
629. τοῦδε abest Reg. E.
630. μὴ (οὐ) γεγωνίσκειν Reg. O. γενώσκειν Reg. E.
635. ἱστωρήσωμεν Reg. E.
639. τε abest Reg. C.
640. ὥςτ' ἀποκλαῖσαι Regg. D. F. et O. cum var. lect. ὡς ἀποκλ. — ω κἀποκλαῦσαι Reg. E. — ἀποδύραθαι Reg. D.
641. ὅποι Reg. N. — μέλλοι Reg. C. — ὔσεσθαι var. lect. in Reg. O.
643. μι χρὴ Reg. E.

644. σαφῆ Reg. E. — τὸ πᾶν Reg. E. teste Faehsio.
645. αἰσχύνομαι var. lect. in Reg. O.
649. εἰς Reg. E. teste Faehs.
650. κούρῃ Reg. D.
653. πρὸ σοῦ — συναιρέθῃ Reg. E. ξυνάρασθαι var. lect. in Reg. O.
654. μὴ ἀπολατίσῃς Reg. N.
659. ὥς τε Reg. E.
663. πράσσειν Reg. C.
664. ἀγγέλλοντες Reg. D. ἀναγγέλοντες Reg. E.
665. δυςκρίτους Reg. C.
670. θέλει Reg. E. — πυραπὸν Reg. D.
673. ἐξήλασε Reg. E.
674. ἐπανάγκαζε Reg. E.
680. τε abest Reg. N.
683. ἀπροδόκητος Reg. C.
685. γῆς πρὸς γῆν Regg. C. N. γῆς πρὸς γῆς Reg. E.
687. πόνον Reg. E. teste Faehs. — σῆμαν Reg. C.
688. λόγοις Regg. D. F.
690. ἄπεσχε Reg. E.
691. ηὐχοῦν Reg. C. ηὐχόμην ξύννους var. lect. in Reg. O.
694. καί δείματ' Regg. D. F.
695. ψύχει Reg. C.
696. ἐςιδοῦσα Regg. E. N.
699. εἴς τ' ἂν cum var. lect. ἕς τ' ἂν Reg. O.
700. νοσῖσι γάρ Reg. N.
702. κρείαν τ' Reg. N.
704. τὸν ἀφ' Regg. C. D. E.
706. πλῆναι Reg. E.
708. βάλλ' Reg. E. μάθ' cum var. lect. βάλ' Reg. N.
709. ἐνθένδε Reg. D. ἐνθάδε var. lect. in Reg. O. — ἀνατολὰς Regg. C. D E. et var. lect. in O.
710. γυίας Regg. D. E.
711. ἀφίξῃ Reg. E. — σκύθης Reg. D.
715. χρίπτουσα Reg. E. — ἐκπέρα cum var. lect. ἐκπερᾶν Reg. O.
716. σιδηρωτέκτονες Reg. E.
717. σε abest Regg. D. E.
718. φρόςπλαστοι Reg. E.
719. ἵξῃ cum var. lect. ἥξει Reg. O.
721. καυκάσιον Reg. D. — μόλις Reg. C.
723. κρόταφον Reg. E.
726. ἵξῃ var. lect. ap. Turn. — στυγάνορα Regg. C. D.
727. κατοικοῦσιν Reg. E.
728. σαμυδησία Reg. C.
729. ἐχθοδόξενος Reg. C. — μετρυιά Reg. E.
730. ὁδηγήσωσι Reg. E.
731. $\overset{\text{ης}}{\text{λίμναις}}$ Reg. C.
732. $\overset{\text{ως}}{\text{θρασύσπλαγχνον}}$ Reg. O.
733. λιποῦσ' αὐλῶν Reg. N. — μαλωτικὸν Reg. D.
734. ἐςαεὶ Reg. E.
736. κέκληται Reg. E. — λιπᾶσα Reg. C. — δ' abest Reg. D.
737. ἡμῖν Reg. C.
739. βιαίως Reg. E.
740. ἐπέριψε Reg. E.
741. κυκροῦ Reg. D.
742. γὰρ καὶ νῦν Reg. E.
747. τοι Reg. E. τι abest Reg. C.
748. γε abest Reg. D. — ἀτείρας cum var. lect. ἀτηρᾶς Reg. O.

750. ἔριψ' Reg. D.
752. ἀπηλάγην Regg. D. E.
754. δυςπετῶν — φέρεις Reg. E.
755. πεπρωμένην Reg. E.
757. μοι abest Reg. E.
760. ἥδοι'· ἂν Viteb., de quo me certiorem fecit Hermannus in litteris ad me datis. ἡδοίμην ἂν Reg. D.
762. μαθεῖν σοι Reg. C.
763. τυράννου var. lect. in Reg. O.
765. βλάβη σοι Reg. D.
768. ὅντινα — αὐδᾶσαι Reg. E.
771. οὐδὲν — τις ἀποστροφὴ Reg. E.
772. πλὴν Reg. E. — λυθεὶς var. lect. in Reg. O.
773. ὁ λύσσων ἐστὶν Reg. C.
774. ἐγγόνων cum var. lect. ἐκγόνων Reg. C.
776. γέναν Reg. E. — ἄλαισι Reg. C.
780. δυοῖν Regg. D. et E. teste Faehs. — σοι Reg. E. teste Faehs.
781. ποίοις Reg. E.
τ' ἐμὲ
783. ἐκλύσοντά με Reg. C. ἐκλύσοντά με Gud.
784. τήνδ' ἐμὴν cum var. lect. ἐμοὶ Reg. D.
785. ἀτιμάσεις Reg. D. — λόγον Reg. E. teste Faehs.
786. γέγονε Reg. E. — λυπὴν Reg. D. — βλάβην var. lect. in Reg. O.
787. γὰρ νῦν Reg. E.
790. πολύδινον cum var. lect. πολύδονον Reg. O.
791. μνήμοσι δέλτοισι Reg. E.
792. ἠπείρου Reg. N.
793. ἀνατολὰς Regg. E. N.
795. κισθήκης Regg. C. D. σκυθίνης Reg. E. κισθίνης cum var. lect. κισθήνης Reg. O.
796. νέουσι Reg. E.
797. ὄμματ' Reg. E. — ἐκτεταμέναι Reg. C.
798. τὰς — προςκέρδεται Reg. E.
799. νύκτορος Reg. E.
801. δρακοντόμαλοι Regg. D. E.
802. βροτὸς Reg. D.
803. τὀιοῦτον Regg. D. E.
805. ὀξυστομόμους Reg. D.
806. μονῶπα Reg. D.
807. ἱπποθάμονα Reg. E.
809. τηλουργὸν Reg. C.
812. ἔρφα Reg. E. — ἐξίης var. lect. in Reg. O.
813. ὀρέων Reg. C.
815. τρίγωνα Regg. D. N. — ἐστ' Reg. D.
817. κτῆσαι Reg. E.
818. σοὶ abest Reg. E.
821. μέντοι Regg. D. N.
824. αἰθούμεθα Reg. C. αἰτούμεθα Reg. D. — δὴ Reg. E.
828. μύθον Reg. E.
831. μολουσσὰ Reg. C. μόλωσσα Reg. E.
832. αἰπύνωτον δ' Reg. N.
836. προςηγορήθης cum var. lect. προςηγορεύθης Reg. O.
837. ἔσεσθαι. τῶν δὲ Reg. D. ἔσεσθαι τῶνδε Reg. E. — προσαίνεις, ἔτι Reg. D. προσαίνει σέ τι Reg. E. προςσαίνει σ' ἔτι Reg. N.
840. παλιμπλάκτοισι Reg. D. — χειμάζει Reg. E.
842. κεκλήσεται C. D. E. F.

843. *μνήματα* Reg. E. — Post hunc versum in Reg. N. legitur *Ἰόνιος ἀπὸ σοῦ μνημόνευμα τῆς σῆς πλάνης.*
846. *τῆδ' ἐς* Reg. N.
856. *ἐφέψεται* var. lect. in Reg. O.
859. *λελοιμμένοι* Reg. C.
861. *φθόνων* Reg. E. — *δὲ δέξεται θεὸς* Reg. E. teste Faehs.
862. *δεδέξεται* Reg. O.
863. *νυκτιφορήτῳ* var. lect. in Reg. O. — *θάρσει* Reg. D.
865. *ἄῤῥητον* var. lect. in Reg. O.
866. *τοιάσδ'* Reg. D. — *ἐς* Reg. D. et O. cum var. lect. *ἐπ'.*
867. *ἥμερος* Reg. C.
868. *ἐπαμβληθήσεται* var. lect. in Reg. O.
869. *γνωμᾶν* Reg. C. *γνώμαιν* Reg. D. — *θατέραν* Reg. C. — *βουληθήσεται* Regg. D. N.
873. *φύσεως* Reg. E. — *ἐκ τῶνδε* cum var. lect. *ἐκ τῆσδε* Reg. O.
877. *ταῦτα δὴ* cum var. lect. *δεῖ* Reg. O.
879. *ἰὼ ἰώ, ἔλε, ἔλε, λε λεῦ* Reg. E.
880. *φρενοβλαβεῖς* Reg. E.
881. *θάλπουσιν* Reg. E. teste Faehs.
882. *ἄπειρος* Regg. E. F.
883. *καρδία* Reg. E. — *φρένα φόβῳ* Reg. D.
884. *τροχιδινεῖται* Reg. N.
885. *λύσης* Reg. C.
886. *πνεύματι μάργῳ* abest Reg. D.
888. *στυγμῆς* Reg. E.
890. *ἐβάσταζε* Reg. E.
893. *πλούτων* Reg. E.
895. *ἀρεστεῦσαι* Reg. E.
896. *μ'* abest Reg. D.
897. *Διὸς λεχέων* Reg. E. teste Faehs.
898. *με πέλουσαν* Reg. E.
899. *ἐν γαμέτᾳ* Regg. C. D. E.
900. *ἀτεργάνορα* Reg. E.
901. *γάμο* Reg. E. — *δαπανωμέναν* Reg. C. *δυπανομένην* Reg. D.
902. *δυςσπλάγχνοις* cum var. lect. *ἀσπλάγχνοις* Reg. O. — *ἐλατείσησι* Reg. E.
903. *ὁ* abest Reg. E.
904. *οὐδὲ διάνομὴ δὲ* Reg. E.
905. *ἄφικτον* Reg. E. — *προσδέρκοι* Reg. C. — *προσδέρκει* Regg. D. F. *προσδράμοι* Reg. E.
906. *εἰς ἄποραν* Reg. E. — *πορισμὸς* Reg. E.
908. *ὅπου* Reg. E.
909. *αὐθάδη φρονῶν* Reg. C. et var. lect. in O.
912. *πατρός τ'* Reg. E.
916. *πλὴν ἐγὼ* var. lect. in Reg. O.
918. *καθίσθω* Reg. E.
919. *πυρίπνουν* Reg. D. *πυρὶ πνε* Reg. E. *πυριπνοῦν* Reg. E. teste Faehs.
920. *ἀρκέσῃ* cum var. lect. *ἐξαρκέσῃ* Reg. D. — *μὴ ουν* Reg. E.
921. *εἰς πτωματ'* Reg. C. — *ἀναχητὰ* Reg. E.
924. *κρείσσων — φλέγα* Reg. E.
928. *κακῶν* var. lect. in Reg. O.
930. *ταῦτα* Reg. C.
932. *τινὰ Διὸς* var. lect. in Reg. O. *Διός τινα* Reg. E. teste Faehsio.

933. γ' abest Reg. E.
934. ἐκρίπτεις Reg. D.
936. τοῦτ' cum var. lect. τοῦδε Reg. D. — ἄλγιον Reg. C.
939. θώπευε Reg. D.
940. μέλλει Reg. C.
944. ῥάννον Reg. C.
946. ὑπέρπικρως Reg. C.
947. τὸν ἡμέροις cum var. lect. τὸν ἐφημέροις Reg. O.
949. σ' οὔτινας Reg. D.
950. ἐκβληθῆν Reg. E. ἐκβληθῇ Reg. E. teste Faehs.
951. ἀνικτηρίως Reg. E.
953. προβάλῃς Regg. C. E.
954. Ζεὺς γὰρ τοιούτοις var. lect. in Reg.
955. σέμνοστος Reg. D.
960. τρίτον τόνδε τὸν νῦν κοιρανοῦντ' Reg. D.
961. αἴσχιστον δὲ Regg. D. N.
963. πολλοῦ δὲ var. lect. in Reg. O.
965. ἱστορεῖς Reg. D.
μι
967. κατώρουσας Reg. C. καθώρουσας Reg. D. καθώρμησας Reg. E. κατώρουσας Reg. F.
971. φῆναι Regg. C. D. N.
973. πράγμασι Reg. C. πήμασι var. lect. in Reg. O.
976. τοι Reg. C. — συμφορᾶς ἐπαιτιᾶς Reg. D.
977. ἐχθραίνω Reg. D.
978. κακοῦσιν ἐκδίκως Reg. C.
981. πράσσεις Reg. E.
985. οὐκ ἂν in fine versus Reg. C. — ὅθ' Reg. E.
986. ἐρεῖν γὰρ Reg. D.
987. ὠφείλων Reg. E. — ἂν τίνοιμ' ἂν Regg. D. N.

989. καὶ ξι Reg. E.
990. τί μου cum var. lect. ἐμοῦ
εἶ
τι πεύσεσθαι Reg. D.
991. οὐδὲν Reg. D.
994. ῥεπτέσθω Reg. E.
995. ἐκβροντήμασι var. lect. in Reg. O.
996. κυμάτω Reg. E.
997. γάμψει Reg. C. γνάψει Reg.
σσ
D. — φράζειν Reg. D. φράσσειν Reg. E.
ὦπαῖ
1000. ὦ παι Reg. C. — καὶ abest Reg. C.
1001. μάνταιε Reg. D.
1002. καλῶς Reg. C. et var. lect. in O.
1003. παραγορῶν Reg. C. — μι Reg. C.
1004. μήπωθ' Reg. N.
1005. ληθύνους Reg. C.
1006. μέγαν Reg. E.
1007. γυναικομίκοις — χειρῶν Reg. D. — ὑπτοιάσμασι Reg. E.
1008. μὲ τῶν Regg. D. E. — παρόντος Reg. E. πάντως Gud.
1009. ἔοικας Reg. E. — λέγειν Reg. O
1010. μαιθάσῃ Reg. E. μαλθάσῃ Reg. D.
1012. βιάζει Reg. E.
1013. ἀτὰρ δὲ cum var. lect. αὐτὰρ Reg. O. — σφοδρίνῃ Reg. E.
1014. αὐθάδεια Regg. D. N. — γὰρ abest in Reg. D.
1015. οὐθενὸς Regg. D. N.
1016. ἐὰν καὶ τοῖς Reg. C. — ἂν εἰ μὴ — πείθῃ cum var. lect. πεισθῇς Reg. O.

1021. ἀγάλη Reg. E.
1022. ἐκτελευτήσεις χρόνον Reg. E.
1023. ἄψορον Reg. C. — δ' ἥξεις λεῖς Reg. E. ἥξεις εἰς Reg. D.

ως
1024. λαβρος Reg. N. λαβρὸς cum var. lect. λαῦρος Reg. O.
1028. τοῦ σοῦ δὲ var. lect. in Reg. O. — μή τοι Reg. E. μηδὲ var. lect. in O.
1031. τ' abest Regg. D. N.
1033. ὁ abest Reg. E.
1034. ψευδογορεῖν Reg. D.
1042. εἰδότι μοι var. lect. in Reg. O.
1043. παρασχεῖν Reg. C.
1047. βροτῇ Reg. C. βροντῆς Reg. E. teste Faehs.
1049. αὐταῖσι Reg. C.
1050. τραχὺ Reg. E.

ν
1051. συγχώσεις ἐμὲ Reg. O.
1053. ἅδην Reg. D.
1054. ἀνάγκη στεραῖς δίκαις Reg. E.
1057. βουλουματ' ἔπει Reg. E.
1059. εἰ τάδ' εὐτυχῇ Regg. C. D. E. F. εἰ τάδ' εὐτυχεῖ cum

τὰ
var. lect. εἰ τοῦδ' εὐτυχεῖ Reg. O.
1060. γε pro γ' αἱ Regg. C. N.

ει
1066. πείσῃς Reg. D.
1067. λητὸν var. lect. in Reg. O.
1068. πῶ Reg. E.
1069. θέλω Reg. E.
1071. ἔστιν Reg. C.
1072. μέλλον Reg. E.
1073. ἄτ' ἐγὼ Regg. C. E. F. N.
1074. θηραθῆσαι Reg. E.
1076. ὡς Ζεὺ Reg. C. ὁ Ζεὺς Reg. E.
1078. ἡμᾶς var. lect. in Reg. O. — γὰρ οὐκ cum var. lect. γὰρ καὶ οὐκ Reg. O.
1079. οὐκ Reg. C. — κρυφίως Reg. F.
1081. ἐμπλεμπλεχθήσεσθ' Reg. E. — ἀνίας Reg. D.
1082. κοὺ var. lect. in Reg. O.
1083. σαλεύεται Reg. D.
1084. βραχεῖα Reg. E.
1085. βροτῆς Reg. D. — δ' abest Reg. D.
1086. ὡς ἄπειροι Reg. C. — κόνην Reg. E.
1087. ἐλίσσουσι Regg. C. D. N. — ἐλεισσουσι Reg. E. — δὲ Reg. D.
1088. κατ' ἄλληλα Reg. E. teste Faehs.
1089. ἀντιδεικνύμην Reg. E. ἀντιδεικνύμενα Reg. F.
1091. ῥιπῇ ἡ Reg. C.
1093. πάντων θεμι Reg. E.
1094. ἐλίσσων Regg. C. D. ἐλίσσων Reg. E.
1095. ἄδικα var. lect. in Reg. O.

IN SEPTEM ADV. THEBAS.

2. πράος Reg. E.
3. νομῶν Regg. C. E. — ὕμνοι Reg. E.
4. θεοῦ var. lect. in Reg. P.

οι
5. τύχη Reg. C. — αὖ Reg. E.
6. Ἐτεοκλῆς Reg. N. — πόλιν Reg. C.
7. φοίμοις Reg. E.

8. ἀλεξιτήριοις Regg. E. N.
12. βλάστιμον Regg. C. E. N. O. — πολὴν cum var. lect. παλὶν et πολὺ Reg. O.
13. ὥς τις Reg. E. ὥςτε Reg. O. ex correctione.
14. τε τ' Reg. E.
20. γένησθε Reg. E.
21. τὸ σὸν δ' Reg. E.
23. πόλεως Reg. P.
28. λέγειν Reg. C.
29. νυκτιγορεῖσθαι Reg. E.
30. τόλας cum var. lect. πύλας Reg. E.
32. πληροῦνται Reg. E.
36. καμπτῆρας Reg. E.
39. ἐτέεκλες Reg. E.
45. ἄρην τ' Reg. C. ἄῤῥην τ' Reg. E. — φιλέματον Reg. E.
46. ὡρκομότησαν Reg. O. — πόλεις Reg. C. — κατασφαγὰς cum var. lect. κατασκαφὰς Reg. O.
47. κάδμει Reg. C.
48. γῆν abest Reg. E. — φυράσσειν Regg. C. N.
49. μνημνεῖα Reg. E.
50. ἅρμα τ' ἀδράστου χεροῖν var. lect. in Reg. O. χεροῖν Reg. C.
53. ἄῤῥην Reg. N.
56. πύλαισι Reg. C. — ἄγη Reg. E.
57. ἔκριτους Reg. E.
58. ἐξόδοις Reg. C.
64. χερσαῖον Reg. E. χερσαίου var. lect. in Reg. O.
65. τόνδε Reg. C. — ὅςτις (ὥς) Reg. N. ὥς τις var. lect. in Reg. O.
66. ἡμερόσκοτον Reg. C.
67. σαφηνεία Reg. C.
68. σὺ τὰ Reg. E.
71. μοὶ τὴν Reg. E.
78. θρεῦμα Reg. E. θρεῦμαι var. lect. in Reg. O. — μεγάλα τ' ἄχη Reg. F. et var. lect. in Reg. O.
80. πολὺς δ' ὧδε et πολὺς δ' ὄχὶ var. lect. in Reg. O.
82. σαφὴς δ' Reg. C.
83. ἐλαδάμνας Reg. C.
84. τε ὠτὶ χρίμπτεται Taur. τε ὦσι (σ) ὠτὶ χρίμπτεται Reg. C. τε ὠτὶ cum var. lect. τι pro τε Reg. O. τε χρίπτεται Reg. E.
85. ὀῤῥοκτύπου Taur. ὀροτύπου Reg. P.
86. ἰὼ ter Reg. O. ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ, ἰὼ θεαὶ Taur. Reg. C.
87. ὀρώμενον Reg. C. ὀῤῥόμενον Taur. Regg. E. et O. cum var. lect. ὀρώμενον. — ἀλλεύσατε Reg. E.
89. εὐτρεπὴς Taur. Regg. F. P.
90. λεύσεται Reg. C.
91. θεαινᾶν Reg. C. θεαινῶν Reg. E. utrumque pro varia lectione in Reg. O.
94. βρετέων δ' Reg. C. βρωτέων δ' Reg. E.
96. ἀκούτ' Reg. C.
99. πάτταγος Regg. E. et O. cum var. lect. πάταγος δ' οὐδενός. — πάταγος οὐχ Reg. C.
100. παλαίχθον Reg. N.
101. τὰν (αν) τε Reg. C. τὰν τεὰν γῆν Reg. F. τὰν τεὰν sine γᾶν Reg. P.

102. τὴν πόλιν Reg. C.
103. ἄμποτ' εὐφιλίταν Reg. N.
104. πολιαῦχοι Reg. C. πολινσοῦχοι Reg. E. πολιάοχοι Reg. P.
105. ἴθ' ἴτε Reg. C. et var. lect. in Taur.
106. ἴδε Reg. C. — ἱκέσσιον Taur.
107. δουλοσύνας Reg. C.
108. πόλιν Reg. N.
δογμολόφων
109. δοχμόλοχων Taur.
110. ὀῤῥώμενον Reg. C. ὀῤῥομένων cum var. lect. ὀῤῥόμενον Reg. O.
112. δαίω Reg. E.
113. δὲ Reg. P.
114. ὀρκίων Regg. C. E.
115. διὰ δέ τοι Reg. P. var. lect. in Taur. et Reg. O.
116. κιννύρονται Taur. — φόβον Taur. Regg. C. E.
118. δορυσσοσσάγεις Reg. O. — πύλαος Reg. E. — εὐδόμαις Reg. C.
121. ῥυσίπτολις Reg. N.
123. ποσιδῶν Reg. N.
126. κήδεσε Reg. E. κήδευσαι Taur.
129. θυγατρὸς ante γεγόναμεν Reg. F. — θεοκλήτοις Reg. F.
130. πελαζόμεθα Reg. P.
131. λύκι' Reg. N.
132. ἀτνᾶς Taur.
133. λατογένεια Taur. Reg. P.
134. ἐντυκάζου var. lect. in Reg. O.
138. ἔλαβον Reg. E. — χνόαν var. lect. in Reg. O.
140. ἐπισημαίνεται var. lect. in Reg. O.
141. καὶ πόλις ἄμμιν Taur. τί πτόλις ἄμμι Reg. P. — πάσχειν Reg. E.
142. ποῖ τέλος Taur.
144. ἄπολον Reg. C.
146. πολεμόκρατον Reg. E.
147. μάχεσι Reg. C.
150. παναλεῖς Reg. E. παναρκεῖς var. lect. in Reg. O.
154. ἑτεροφόνῳ Reg. N. ἑτεροφρώνῳ Reg. C. ἑτεροφρόνῳ var. lect. in Reg. O.
159. δεῖξασθ' Reg. E. — φιλοπόλιδες Reg. P.
160. μέλλεσθ' Taur. — ἱερῶν Reg. E.
162. πόλεων Reg. E.
163. μνηστῆρες cum var. lect. μνήστορες Reg. O.
164. ἐρωτῶν Reg. E.
166. θράσος Reg. C.
167. πολισούχων Reg. C.
169. ἐν εὐεστῇ φίλα Taur. ἐν εὐετῇ var. lect. in Reg. O.
170. γυναικίω Reg. E. — φίλα Reg. E. φίλῳ γένει Reg. C. φύλῳ var. lect. in Reg. O.
172. πλεῖον Reg. E.
173. τὰς Taur.
διεῤ-
174. διεῤῥοθήσαιτ' Reg. E. διεῤῥοθήσατ'
ρεθίσατ' Taur.
176. ἑαυτῶν var. lect. in Reg. O.
177. τοιαῦτ' ἐν Reg. E. τοιαῦτ' ἂν Reg. N.
178. ἀκούσηται Reg. E.
179. χ' ὅτι τῶν μεταιχμίων Taur.
181. δ' οἰτὶ δήμον Reg. E. — οὐ
οὔτι μὴ Reg. O.

182. μύλλει Reg. N.
184. ἤκουσας, οὐκ Reg. C. — κοφῆ Reg. E.
185. εἰςακούσασα Reg. N.
186. ὄττοβον, ὄττοφον Reg. C. ὄττοβον, ὄττοβον Regg. E. F. ὄττοβον Reg. P.
187. ἔκλαξαν Reg. C.
190. ναύτας ἄρα μὴ πρῶραν Reg. P. ἄρ εἰς Reg. C. ἄρα μ' εἰς Reg. E. ἄρα μὴ εἰς Reg. N.
191. πρήμνοθεν (η) Reg. E. πρύμνοθεν Reg. C.
192. ἐν κύματι Reg. P.
194. φόβῳ abest Taur.
195. νιφομενας Reg. C. — ὑλοάς Reg. E.
200. θεοὺς τοὺς τῆς Taur. — ἐκλιπειν Reg. E.
201. λείποι Taur. Reg. P.
203. ἀστυδρομένην Reg. C.
205. δειλῶς Taur.
206. τῆςδ' Reg. E.
210. κ' ἀχαλεπῆς Reg. N. — ὀμματατων Reg. E.
211. κνημναμέναν Reg. E.
212. τάδε σφάγια var. lect. in Reg. O.
213. ἔδειν Reg. C.
215. νεμόμεθ' Regg. C. E. — ἀδάμαντον Reg. P. var. lect. in Reg. O.
216. ὄχλων Reg. E.
218. οὗτοι Reg. P.
219. ἀλλ' ὦ Reg. C.
220. εὔκηλος Regg. E. et O. cum var. lect. ἔκηλος.
221. ἄεμα Reg. E. ἄμμιγα Reg. P.
222. κρόπολιν Reg. E.
223. πίμιον Reg. C.
224. τετραμμένους var. lect. in (ω) Reg. O. τετραμμένους Reg. C.
225. πύθοισθε Reg. E.
226. φθόνῳ Reg. N.
227. φρυμαγμάτων var. lect. in Reg. O.
228. ἄκουσ' ἄγαν Reg. C.
229. γῆθεν cum var. lect. δῆθεν Reg. O.
232. σιγᾶ var. lect. in Reg. O. — πόλιν Reg. C.
234. φορὸν Reg. E.
236. δουλοῖς ἐμὲ Regg. C. E. καί σε κἀμὲ κἀμὲ καὶ πόλιν Reg. P.
239. πόλιν Reg. E.
242. εἰ δοίη Reg. P.
248. συμμάχοις Reg. E.
249. κάμακουσας' Reg. E. εὐμάτων Reg. C.
250. παιάνισον Regg. C. E.
255. διροκ.. ίμενοῦ Reg. E.
256. ξεντυχόντων Reg. E.
258. θεοῖσιν abest Taur.
260. δορύπληχθ' Reg. C. δουρίπληκτα Reg. F. δυρίπληχθ' Reg. N. — ἀγνοῖς νόμοις Reg. E.
261. τοι ταῦτ' Reg. E. — ἐπεύχομαι Reg. C.
262. καὶ ἀγρίοις Reg. C.
264. εὐδόμω Reg. C.
266. ἑπτὰ τείχους var. lect. in Reg. O — μολεῖν Reg. E.
270. μέριμνας Reg. E.
272. τῶν Reg. E.

273. δράκονθ' ὥστι Reg. N. — τέκνων δ' Reg. E.

274. ὑπερδέδοικα Reg. C.

276. πελιὰς Reg. N. πάντρομος πελεία Reg. P.

283. διογενὲς Reg. E.

286. ἀμείψασθε Reg. E.

288. βαθύχθονα Reg. C.

290. εὐτραφέστατον Reg. P.

291. ὅδων Reg. E. — ἴησιν var. lect. in Reg. O.

301. στάθοιτε Reg. F.

302. λυταῖς Reg. E.

303. ὧδ' ὠγυγίαν Reg. P. et var. lect. in O.

308. τὰς δέ κεν ἠχρειωμένας var. lect. in Reg. O. — ἄγεσθε Reg. E.

309. ἒ ἒ Reg. P.

311. περιερηγμένων Reg. C. περιῤῥηγνυμένων Reg. P. περιρηγνυμένων Regg. E. et O. cum var. lect. περὶ ἐρηγμένων.

313. ὀλυμμένας Reg. C.

315. ἀρτιδρόποις var. lect. in Reg. O. — αὐμοδρόπων Reg. E. ὠμοτρόπων var. lect. in Reg. O.

320 et 21. desunt in Reg. P.

321. ἒ quater Reg. E. αἲ αἲ Taur. — πράσσεις Reg. E. πάσχει
πράσσει Reg. C.

323. καὶ abest Reg. E. — πυρφορεῖς Reg. E.

324. δὲ abest Reg. O. — κρίνεται var. lect. in Reg. O. αἰνέται ἄταν Rég. E.

325. ἐπιπνεῖ cum var. lect. πιτνεῖ Reg. O.

328. πρὸ τί πτόλιν Taur. — ὀρκάνη cum var. lect. σαγήνη Reg. O.

329. δορὺ Reg. E. — κλίνεται Reg. P.

330. βληχαὶ Reg. C.

331. τῶνδ' Reg. E.

332. ἀντιστραφεῖς Reg. E.

333. διαδρομῶν Taur.

334. συμβαλεῖ Reg. E. ξυμβλεῖ Reg. F. ξυμβάλλει ex correct. cum var. lect. ξυμβαλεῖ Reg. O.

336. ξύνομον Reg. C.

337. λελημμένοι Regg. C. E.

340. ἀγύνει Reg. E.

342. φυργᾶς Reg. E.

343. οὐτιδανοῖσιν Reg. N.

345. δμωΐδεσι δὲ καινοπημόνεσι νέαις τλημόνεσιν Reg. O.

349. ὁμιλεῖν var. lect. in Reg. O.

352. φέρειν Taur.

353. νόας Reg. E.

354. καὶ νῦν var. lect. in Reg. O. — οἶδί Reg. E.

356. σπουδῇ τε — οὐ καταρτίζει cum gl. εὐθετεῖ et var. lect. οὐκ ἀπαρτίζει ἤγουν ἄρτιον ποιεῖ Taur.

357. ἰδὼν var. lect. in Reg. O.

358. εἴληχε cum var. lect. εἴληφε Reg. O.

359. πύλαις Reg. E. — κρατίων Reg. P.

364. σοφις Reg. E.

365. σαίειν Reg. C.

367. κρόνους Reg. E.

369. ἔχειν δ' ὑπέφρον Reg. C.
370. φλέγονδ' Reg. E.
372. ἄστρον Reg. P.
376. βοῇ Reg. P. — ὁρμαίνων ων μένει Reg. C. ὁρμείνων μένει Reg. E. ὁρμαίνων μένει Reg. F.
380. τὰ abest Reg. E.
382. ὑπ' Reg. E.
384. ἡ ἄνοια Regg. C. E. N. et Taur. cum var. lect. ἄνοιαν. κἄνοια Reg. P.
388. τήνδ' ὕβριν Reg. P. — μαντεύεται Reg. E.
389. κενὸν Reg. E.
391. μαλ' εὐ abest Reg. E.
397. ὁδαίμων Reg. E. ὁμαιμων οδαίμων Reg. C.
399. ἐμὸν var. lect. in Reg. O. ἀμὸν μὲν Taur.
400. δικαίως προμ. ὄρν. πόλεως Taur.
401. αἱματοφόρους Reg. E. αἱμηφόρους Taur.
403. ὀλλομένων Taur. ὀλλυμένων var. lect. in Reg. O.
405. καμππανεὺς Reg. E. — ἠλέκτραισιν Reg. E. ἠλέκτρησι Reg. N.
407. ὁ abest Reg. E. — κατ' abest Reg. E.
409. θοῦ Reg. C.
410. τῆς Reg. E.
411. ἐμποδὼν cum var. lect. ἐκποδὼν Reg. O.
415. χειρῶν Reg. E.
416. φρονεῖ Reg. E.
418. κομπάσαντα Reg. P. — τρέσεις Reg. E.
422. παρασκευασμένος Reg. C.
428. θάλπεσι τοῦ Reg. N.
432. τ' abest Reg. E.
436. πρίν γ' ἐμὸν Taur.
438. ἐκλαπάξαι abest Reg. E.
446. μυκτηροκόπαν Reg. E.
448. ὁπλήτης κλήμακος ἀμβάσεις Reg. E.
449. πύργων ἐμπέρσαι Reg. C. ἐκπρῆσαι var. lect. in Reg. O.
450. οὕτως Reg. E.
451. ἐκβάλῃ Regg. C. E. F. P.
454. δέ τῳ Taur. Reg. O.
455. καὶ δὴ πεμπτ' οὐ Reg. C. καὶ δὴ πέμπτ' οὐ κόμπον Reg. E. — χεροῖν Reg. N.
459. θὰν Reg. E.
460. δύο ἄνδρε Reg. C. δύο ἄνδρεε Reg. N. δύ' ἄνδραν Reg. E. — καὶ τὸ Reg. C.
461. ἐλθὼν — πάλιν var. lect. in Reg. O.
462. ἄλλον var. lect. in Reg. O. — μηδὲν Reg. C. — λίαν pro λέγων var. lect. in Reg. O.
463. τάδε Regg. C. N. — εὐτυχεῖν σε Reg. N.
465. βάζουσιν Reg. N.
466. μαινομαίνῃ Reg. C.
468. πύλας ἄλλος χείτονας Reg. E.
469. σὺν Reg. P.
470. πόνος var. lect. in Reg. O.
471. πολὺν bis Reg. E.
473. σημαντουργὸς Regg. E. N. — γ' ἄρ Reg. E.
476. αἰόλα Reg. E.
477. πληκτάναι Reg. C. — κύτος Taur.

478. προσηδάφηστα Reg. N.
479. ἐπηλάλαζεν var. lect. in Reg. O. — ἄρει Regg. C. E. ἄρην cum var. lect. ἄρει Reg. O.
ἀλκὴν
480. βακχὰν Reg. E. — ἀρχὴν Reg. C.
481. αὖ Taur.
483. πρῶτα Regg. C. E. N. — ἐγχίπολις var. lect. in Reg. O.
484. γείτων πυλαῖσιν ἁ. ἐχθραίρουσ' Reg. P.
488. χρεὶ Reg. C.
489. οὐδ' Taur.
490. ἐρῆς Reg. E. — εὔλογος Reg. C.
495. φέρων Reg. P. et var. lect. in Reg. O. φλέγον cum gl. καίον Taur.
496. κᾆπω Taur. — οἶδε Reg. P.
498. τὸν Reg. C.
500. γε-καρτερώτατος Reg. E.
502. γένοιτο Reg. P.
503. δορὸς pro διὸς var. lect. in Reg. O.
505. βροτοῖς γε καὶ Reg. C. βροτοῖσί τε καὶ Taur. Reg. P.
506. ἀροβίοισι Reg. E.
508. γένοιτ' ἂν Taur.
509. βορέαις Taur. Reg. C. βοῤῥίαις Reg. N.
θ
512. σέβον Reg. E. — δ' ὑπέρτερον Reg. P.
517. ἀντέλουσα Regg. C. N.
519. καὶ γοργὸν δ' Reg. E.
520. ἀκόμαστός γ' Reg. E. ἀκόλαστός τ' Reg. N.
521. χαλκηράτῳ Reg. P.
523. προσμεμηχανημένην cum var. lect. προσμεμηχανευομένην Reg. O.
529. ὁ παρθενοπαῖος Reg. F.
531. δεῖν' ἃ μὴ Reg. P. et var. lect. in Reg. O.
535. τόνδ' Reg. E.
538. ὀάσει Reg. C. — ἁρμάτων ἄνευ var. lect. in Reg. O.
539. ἔξω var. lect. in Reg. O.
542. μέμψηται Reg. E.
543. πικροῦ var. lect. in Reg. O. — καρτησμοῦ Reg. C. κρυτησμοῦ Reg. N.
544. θελόντων ἂν ἀλ. Taur. ἂν ἀναλευθήσαιμ' Reg. E.
548. εἴθε γὰρ θεοὶ Reg. E. εἴθ' οἱ θεοὶ Taur.
550. σωφρονέστερον Reg. E. σωφρονέστερον Regg. C. O.
ατον
551. ἀλκὴν δ' ἄρ. Taur.
553. πολλὰ abest Reg. E.
554. ταακτορα Reg. E.
556. πρόσπορον var. lect. in Reg. O. — φόνον Reg. E.
557. κακῶν δ' Taur.
560. τελευτὴν-ἐνδατούμενον Reg. E.
561. τοὖπος Taur.
566. μητρὸς δὲ Reg. O.
567. πατρός τε Reg. C. et var. lect. in Reg. O. — γυῖα Reg. E.
570. πολεμία Reg. C. — ἐπὶ χθονὸς Taur. et var. lect. in Reg. O.
572. ἔχων var. lect. in Reg. O.
574. γὰρ abest Reg. E.
575. αὔλακα Taur.

581. ὁμιλίκας Reg. E.
582. κάκλον Reg. E.
584. πλεῖον Regg. C. E.
586. θεοπύστω Reg. C. θεομίσω Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
587. ξὺν πολίταις Taur.
589. ἐνδίκως cum var. lect. ἐκδίκως Reg. O.
590. παγκοίνως var. lect. in Reg. O.
592. εὐσεβὴς ἀγαθὸς Reg. P. — εὐγενὴς var. lect. in Reg. O.
593. πρόφης Reg. C.
594. βίᾳ φρενῶν Taur.

α

595. πύλιν Taur. Reg. E. πόλιν Reg. C. — μολεῖν cum var. lect. ἑλεῖν Taur.
596. συγκαθελκύσεται Reg. N.
598. ἄθυμος Taur. Reg. E. — λήμματος Taur.

αι

600. ἔστι Taur. ἐστὶ Reg. N.
604. ἡβῶντα et φύσει var. lect. in Reg. O.
607. δὲ abest Reg. E.
608. δικαίους Reg. E.
610. πρὸς omittunt Reg. P. et var. lect. in Reg. O.
612. ὁ ζεὺς Taur. — κράνοι Reg. C. κονοῖ var. lect. in Reg. O.
613. εὔδομον Reg. C.
615. οἷα et οἷος var. lect. in Reg. O. — γ' omittunt Taur. Reg. C. et var. lect. in Reg. O.
616. καπιγνρωθεὶς var. lect. in Reg. O.
617. ἐπεξιακχήσας Taur.
619. θ' ὡς ἀνδρ. Taur.
621. γενεθλίους θεοὺς Taur.
624. καινοπηγαῖς Reg. E. καινοπληγὲς Reg. P. — εὔκυκλον Regg. P. et O. cum var. lect. εὔθετον.
625. προςμεμηχανημένον Taur.
626. τευχιστὴν Reg. C. τεύχη Reg. E.
630. τ' abest Reg. E.
632. δοκεῖ cum var. lect. δοκεῖς Reg. O.
635. θεομενὲς Reg. E. — καὶ abest Reg. E.
636. ἐμὸν Reg. N.
643. φρενὶ var. lect. in Reg. O.
647. πω abest Reg. E.
653. ξενοῦσα var. lect. in Reg. O.
657. ἐχθροῖς-τάχως Reg. E. — ἐχθρῷ ξυστήσομαι Taur.
660. ὁρμὴν var. lect. in Reg. O.
663. ὁμαίνειν Reg. E. — αὐτοκτόνως Taur.

γῆρας

664. πέρας Reg. C. πέρας Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
666. τεθνηκότι cum var. lect. τεθνηκόσι Reg. O.
668. τί μέμονας Reg. P. τί μέμηνας Taur. — τέκος cum var. lect. τέκνον Reg. O. — μή τις σὲ Taur. Reg. P.
669. ἄτη Reg. C.
674. ἐποτρύνει Reg. P.
677. τελεῖ Taur. var. lect. in Reg. O.
680. μὴ ἐποτρύνου Reg. C. — δειλὸς var. lect. in Reg. O.
682. οὔτ' ἂν Taur.
683. δέχονται Reg. C.
685. οὐ θαυμάζεται Taur.
687. παρέστηκεν Reg. C.

688. χρόνια var. lect. in Reg. O.
691. ἐξέζεσαν Regg. C. E.
694. καίπερ μὴ Reg. P. — στέργων νόμους var. lect. in Reg. O.
695. ἄννσις Taur. Reg. E. ἄννσις Regg. C. F. ἄνν τις Reg. P. — οὐδὲ Taur. — μακρὰ Reg. N. var. lect. in Reg. O.
696. μὴ ῎θῃς Reg. E. μέλθῃς Reg. N. — ἐφ' abest Reg. N.
699. τ' ἔπος Reg. E. τοὖπος Taur.
702. ὀλεσίοικον. οὐ θεοῖς ὁμοίαν θεὸν Taur.
703. ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε Taur. Reg. C. ἅ γὰρ νύκτωρ παρακελεύσατο καὶ γέγονε Reg. E.
706. ὑπερθύμους Reg. F.
708. παιδοδέλετωρ Reg. C. — ἐριννὺς var. lect. in Reg. O. — ἄδ' Reg. E. ἥδ' Reg. F. — ἠτρύνει Taur.
709. κλήροις Taur. Regg. C. P.
710. χάλιβος Reg. C.
714. ὁπόσην Regg. C. F. ὅποσα καὶ φημένοισι Reg. E.
716. αὐτοὶ κτάνωσιν Taur. Reg. E.
719. φόνιον Taur. var. lect. in Reg. O.
720. καθαρμὸν Taur. Reg. P.
723. συμμιγεῖς Regg. C. P.
726. μενεῖ Reg. P. a prima manu.
732. καρτηθεὶς var. lect. in Reg. O. — ἀβουλίᾳ Reg. P. ἀβουλίας Taur.
733. μόνον Reg. C.
735. μὴ πρὸς Reg. N. — ἀγνὰ Reg. E.
736. ἐκτράφῃ cum var. lect. ἐτράφῃ Reg. O.
740. συνάγαγε cum var. lect. σύναγε Reg. O.
741. πιτνὸν Taur. πιτνῶν cum var. lect. πιτνοῖ et πίπτον Reg. O.
742. τροχαλὸν var. lect. in Reg. O.
744. ἀλκᾶ Taur.
745. πύργου var. lect. in Reg. O. — εὔνει Reg. E. ἄρει var. lect. in Reg. O.
750. τελλόμεν' Reg. N. τελούμεν' Taur. τελόμεν' cum var. lect. παλλόμενα, πελόμενα, τελλόμενα Reg. O.

α

751. πρόπρυμνον Reg. C. — τε Reg. N.
752. ἀλφηστάων Reg. E. ἀλφιστῶν cum var. lect. ἀλφοιτῶν Taur.
754. τοσόνγ' var. lect. in Reg. O.
757. τόντ' Reg. E.
760. δ' ἄρ' ἔμφρων var. lect. in Reg. O.
761. γένετο Taur.
763. καρδία Reg. E.
766. κρείσσω τέκνων Reg. E. κρεισσοτέκνων κρεισσῶ τέκνων Reg. C. κρεισσόνων τέκνων Reg. F. κρείσσων τέκνων Taur. — τ' ἐπ' Taur.
767. τέκνοις τ' Taur.
768. ἀφῆκεν ἑ. τροφᾶς var. lect. in Reg. O. — ἐπικότους Taur.

769. πικρονόμους var. lect. in Reg. O.

770. σφαι Reg. C. — σφε δὴ σιδαρονόμω διαχειρία Taur.

771. πετὲ κτήματα Reg. E.

775. δόλιον Reg. E.

776. ὀβρίμων Taur.

777. κλυδονίου Reg. E.

779. στέργει Regg. C. E. et var. lect. in Reg. O. — πύλαις Taur. — φερεγγύους var. lect. in Reg. O.

780. ἐφρεξάμεθα μονομάχαισι Reg. E.

782. εὐδόμας-εὐδομαγέτας Reg. C.

783. ἄπολλον Reg. E.

784. δυςβουλείας Reg. E.

785. πρᾶγμα Reg. P. var. lect. in Reg. O. — νεότοκον var. lect. in Reg. O. — πλέον Reg. E. et var. lect. in Reg. O.

786. βασιλεῖς Reg. F. et var. lect. in Reg. O. — ὁμοσπόροιν var. lect. in Reg. O.

792. βαρέα μὲν, ἀλλ' ὅμως Reg. F. var. lect. in Reg. O.

793. ἀνήρηντ' var. lect. in Reg. O.

794. κοίνως Reg. C.

796. δακρύσεσθαι Reg. E. δακρύσασθαι Taur.

797. πόλις μὲν εὖ πράσσουσα Taur.

800. ἐν τάφῳ Reg. F. ἐν ταφῇ abest Reg. E.

803. πέπτωκεν Taur. — γᾶν cum var. lect. γαῖ' Reg. O.

804. καὶ abest Reg. E. — πολισσοῦχον Reg. C.

805. δὴ abest Taur.

808. σωτηρίᾳ Taur.

810. πολεμάρχας Reg. E.

816. μου Taur. Regg. C. E. F. et var. lect. in Reg. O. — τι abest Taur. — περιπίπτει Reg. F. περιπνεῖ Taur. — κρόν Reg. E.

817. μὲ τύμβῳ Reg. E.

818. ὡς omittunt Taur. Regg. C. E. P.

819. δυςφόρους μόρους Reg. C. μ δυςφόρους Regg. N. O. δυςφόρως Reg. P.

822. ἀπεῖπεν Reg. P.

823. πρόθεν Reg. C. πατρῷα Reg. F. — In hoc versu desinit cod. Taur.

825. πόλιν Reg. C.

826. καὶ abest Regg. E. P.

828. ἦλε-ἀλακτὰ Reg. E.

831. διδυμανόρεα Reg. P.

832. αὐτόφονον Reg. E.

o

836. γόων Reg. C. - κακούργων var. lect. in Reg. O.

837. κρατεῖ Reg. C. κράτει Reg. E.

839. τὴν Reg. C.

841. τὴν Reg. C.

843. οἶκουσ' Reg. E.

844. ἀντιγόνην Reg. C. — θ' ἥδ' var. lect. in Reg. O. — ἱεμήνη Reg. E.

845. ἀδελφῶν Reg. C. var. lect. in Reg. O.

846. ἐκ abest Reg. N.

848. φήμη Reg. E.

850. ἴσχειν Reg. E.

851. *ἐχρὸν* Reg. E. — *πιμέλπειν* Reg. E. *ἐπιμάπτειν* var. lect. in Reg. O.

854. *κλεώ* Reg. E.

856. *ἰὼ* semel Reg. F.

857. *φίλων τ'* Reg. E.

861. *δόμων* abest Reg. E.

863. *ἐῤῥιψίτοιχοι* Reg. P.

865. *διήλαχθε* Reg. C. — *σὺν* abest Reg. N. — *σιδήρω* Reg. C.

868. *κατεύγματα* abest Regg. C. E. P.

869. *ἐπέκρανεν* Reg. P.

871. *ὠμοσπλάγχνων* var. lect. in Reg. O. — *ὁμοσπλ.* et seqq. alteri hemichorio tribuuntur in Regg N P

877. *δώμασι* Regg. F. P.

882. *πολιστόνος* Reg. E. *πόλιν τε ὑπ' ἀνδρῶν στόνος* Reg. F.

883. *στέργουσι* Reg. E.

884. *φίλανδρος* Reg. E.

885. *τέανα* Reg. C.

892. *οὐ καμεμφία* Reg. P.

894. *σιδηρόπληκτοι* Reg. C. — *ἔχουσιν* Reg. P. — Post v. 903. positus est in Reg. E.

895. *σιδηρόπληκτοι* Reg. C. — *δὲ αὐτοὺς* Reg. E.

898. *ἀχὴ εἰς* Reg. C. *ἀχήεις* var. lect. in Reg. O.

901. *φιλεγαθὴς* Reg. E.

902. *δάκρυ χέων δ'' ἐκ* var. lect. in Reg. O.

904. *δὲ* abest Reg. E.

905. *πάρα* Reg. C. var. lect. in Reg. O. — *δ'* abest in Reg. E.

906. *πολίτες* Reg. E.

907. *τ' ἐς* Reg. C. — *στίχας* abest Reg. E.

908. *δαΐοι* Reg. E. *δαΐ* cum var. lect. *δαΐδι* Reg. O.

909. *ἡ τεκοῦσα* Reg. C.

910. *πρόπαρθεν* Reg. E.

911. *κέκληται* Reg. C.

913. *τοιοίσδ'* Reg. F. — *ὧδέ τ'* Reg. N.

914. *ἐτελεύτησε* Reg. E.

916. *δὴ καὶ δῆτα* Reg. O. — *πανωλέθριοι* Reg. E. et var. lect. in Reg. O.

921. *ζῶν* Reg. E.

922. *εἶσ'* Regg. E. N.

925. *θηκτοὶ* Reg. E.

926. *δατητὴς* Reg. C. — *ἄρης ἄρης* Reg. E.

932. *θανθήσαντες* Reg. E.

933. *πόνοισί τε δόμοι* Reg. P. *δόμους* Reg. E. — *τελευταίᾳ* var. lect. in Reg. O.

934. *αἴδ'* abest Reg. F.

937. *ἅπαντας* Reg. E.

941. *ἔκτανες* Reg. C.

945. *μελεοπαθὴς* Reg. E.

948. *προσκείσεται* Reg. E.

952. *ἰὼ* semel Regg. E. P. — *πανδάκροτε* Reg. N. *πανδάκρυτε* Regg. P. et O. cum var. lect. *πολυδάκρυτε.*

954. *φίλου τ'* Reg. C. — *τεφθίσου* Reg. E.

956. *διπλὰ — πάρεστι — διπλὰ* Reg. N.

958. *γόων* cum var. lect. *ἀχέων* Reg. F. — *ἔγγυθι* var. lect. in Reg. O.

960. βαρυοδότειρα Reg. C.
964. ἐκφυγὰς Reg. C.
965. ἵκιθ' Reg. E.
968. καὶ δὶ Reg. E.
970. τάλαινα καὶ ἔπαθον Reg. F. τάλαινα καὶ πάθον Reg. E. τάλαινα καὶ παθὸν cum var. lect. τάλανα πάθη et τάλανα καὶ πάθον Reg. O.
971. δύστονο καὶ Reg. C.
972. τριπάντων Reg. P.
975. ἰὼ abest Regg. E. P.
978. νιν var. lect. in Reg. O. — ἦσθα Reg. E.
983. abest Reg. F.
984. ἰὼ semel Reg. E. — ἐφ' ἡμῖν ἐξημένος Reg. E. ὁ ἐφ' ἡμὶν ἐξημμένος Reg. F. absunt haec Reg. C.
986. σώμασιν Reg. P.
988 ἰὼ semel Regg. C. P. et var. lect. in Reg. O. — τὸ πρόσω Regg. E. F. P. et var. lect. in Reg. O.
989. δυστάνων Reg. P.
990. πημάτων ἄναξ omissis reliquis Reg. C. — ἐτέοκλες Reg. F.
991. ἰὼ ἰὼ Reg. F.
992. ἰὼ ἰὼ Reg. F. — ἐν ἄτᾳ abest Reg. E.
993. ἰὼ semel Regg. E. O. — ποῦ

ποῖ Reg. O.
994. τιμιωτάτων Reg. E.
996. ἀπαγγειλαι Reg. E.
1000. στυγῶν Reg. P. γύγων Reg. C. στυγῶν cum var. lect. εἴργων Reg. O. — εἶλε πόλεως Reg. P.
1003. ἐπίσταται Reg. E. τᾶδ' ἐντέταλται var. lect. in Reg. O.
1006. ἀναστῆρα Reg. E.
1008. τὸ τοῦ δ' Reg. O. — κεκλήσεται Reg. P.
1012. τὰ φέρτ' Reg. E.
1015. ἐκ φθορᾶς et ἐκφορὰν var. lect. in Reg. O.
1016. δὲ abest Reg. E.
1017. δὲ abest Reg. E.
1020. δ' abest Reg. E.
1024. κακῶν Reg. F.
1026. τούτῳ Regg. E. P.
1028. ταφῶν γὰρ αὐτῶν Reg. C.
1033. τάδε Regg. E. et O. cum var. lect. τόδε.
1037. οὐ μὴ τιμήσῃς Reg. E.
1040. ἀντημείβου Reg. C.
1044. ἀλλ' abest Reg. E. — ἦσθ' Reg. E.
1049. μήσομαι Reg. E.
1050. πῶς bis Reg. O. — μήποτε Reg. C. et var. lect. in Reg. O. — κλαύσειν cum var. lect. κλαίειν Reg. N. κλαίειν Reg. O. cum var. lect. κλάειν.
1051. σε abest Reg. E., deinde in fine versus πολιτῶν δεῖμα.
1054. πενθετήρων Reg. C. πενθητηρίων Reg. E.
1057. τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο Reg. P. τίς οὖν ἂν τὰ πείθοιτο Reg. F. τίς ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο Reg. C. τίς ἂν οὖν ταῦτα πείθοιτο Reg. E.
1059. πολυνείκης Reg. E.
1060. ἡμεῖς γὰρ Reg. E.
1061. πόμπιμοι Reg. C. προ-

πομπεῖ et πόμπιμοι var. lect. in Reg. O.
1062. ἄλγος Reg. N.
1064. ὥςπερ καὶ πόλις Reg. P.
1065. καί τε Reg. E.
1068. μὴ ἀνατραπῆναι Regg. C. E. — ἀλοδαπῶ Reg. E. ἀλλοδαπῷ Reg. F.

Variae lectiones in Supplices ex Faehsii Reg. P. (Reg. L.)

5. Συρίαν.
8. ἀλλ' αὐτογένητον φυλαξάνορος cum var. lect. φυξάνορος.
14. κυμβαλέον.
15. κεάσαι.
16. οἰστροδόμου.
27. δέξαι θ'.
40. deest.
47. δ' ἐγέννασε.
51. μιασαμένα.
57. οἶκτον οἰκτὸν.
70. δειμαίνουσ' ἀφίλους — φυγάς.
80. εἴθ' εἴη.
99. ὁμὸν γάμον τὸ θάλλος.
100. φρεσὶν.
132. πρευμενεῖς κτίσειεν.
195. μετωπωσωφρόνων.
196. προςώπων.
202. φυλάξομαι
212. εἰδώς.
245. ἑρμοῦ ῥάβδον.
252. στρυμὼν τοῦ.
319. ἀνοτήσας.
339. κοινὸς ἦν.
387. ὑποχέριος.
388. κράτεσσιν.
404. ὠνωμένων.
423. μήτι τ' ἀΐσταν ἱκέτιν κατιδεῖν cum var. lect. μήτι τλαίης.
439. ἄτην γε μείζω.
466. ἐςέβηκα.
477. ἄλλων.
500. τί θράσος.
551. εἰςικνουμένου.
569. κραίνων
αις
584. κυρήσας.
585. ἐνδικωτέροισιν.
598. ἑνός περ.
613. πλατῦναι.
αις
655. τῶς πόλις.
656. μέγα σεβόντων.
666. δῆμον ἔξω παίζων.
669. ὄλβιος.
670. πᾶσα νεολέα.
ξ
707. θηεω.
713. θαρσεῖ τε χρόνῳ τοι κυρίῳ σὺν ἡμέρᾳ.
740. οὐδὲν ἐπαΐοντες.
763. ἀμπετάσας δὲ.
771. τῷδε χριμφθῆναι sine χεροῖν.
788. τέκνω.
833. ἀτίταν ἄπολιν.
834. ἴδοι.
844. βάτεαι βαθυμητροκακακαθῶν.
850. εὐρυχωρείαις.
860. ὅρον.
872. μαῖ μαῖ.
873. ὥς με τί ποτ' ἐν δαμοσαχ...

884. ἐπεὶ οὐ κακοῦ ἔξω.
921. κέκραται.
965. δορυκάνημέρῳ.
966. χώρας.
1005. πρὸς χοὰς.
1007. θαλερὸν.
1021. δὲ φίλαι.
1022. πόθος.
1024. πειθοῖ.
1032. ἐστι.
1034. ἐστι.

Variae lectiones in Eumenidas ex Faehsii Reg. P. (Reg. L.)

18. χρόνοις.
30. μεστῶν pro με τῶν.
46. θαυμαστὸν λέχος.
65. πρέπων ad marg.
109. ταῦτα πάντα.
111. ἀρκυσμάτων.
123. ἐξεκράαναν.
132. κατισχαινουσα.
136. εἰδώμεθ'.
149. ὄνειρος.
151. μεσολαβεῖ κέντρῳ deest.
153. πάρεστι μαστίκτορος deest.
155. κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον deest.
157. περὶ πόδα περὶ κάρα deest.
158. προσδρακεῖν αἱμάτων deest.
163. παρὰ νόμον θεῶν βρέτεα.
166. κάμοί γε πικρὸς.
179. κακοῦται.
192. τοσοῦτον.
204. ἀρκέσω.
208. μόρσιμοι.
209. ὅρκους τι μείζων.
221. ἄγειν.
227. δὲ abest.
229. προςτετριμμένην (ον above).
254. τὸ διερὸν πέδον.
259. τείνεις.
260. δ' ἐκεῖ τις ἄλλος.
302. θ' ἰδοίμεθ' εἶναι.
308. θανοῦσιν.
312. ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν.
318. παραφοραὶ φρενοδαῆς.
331. συνδάτωρ.
339. τὶθασὸς.
342. μαυροῦμεν ἐφ' αἵματος.
361. τε τλήμονες.
363. ἀτίεται.
365. λάμπαι.
369. θέσμῶν.
384. τῆςδ' ὁμιλίαν.
413. κἀξίαν τ' ἐ παξίων.
418. ἐμῆς.
431. μὲν abest.
436. ἔφθιθ' οὗτος.
438. ἀγρεύμασιν.
453. ἄμορφον.
475. τοκεῦσιν μεταῦθις.
512. μηδέ νιν τὴν δίκην κέρδος.
513. λὰξ πατήσῃς cum var. lect. ἀτίσῃς.
530. δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοέργῳ.
543. καὶ τόνδ'.
556. ὀρθὸν cum var. lect. ἐν μέρει.
563. βουλεύμασιν.
569. νῦν - - - σθι.
631. βλάψει.
677. ἐξαιτεῖν.

738. παρμένουσι.
757. στενάξω; τί ῥέξω.
764. ὁ θήσας.
768. στενάγματα pro var. lect.
οι
808. δόλω bis.
ω
817. στόλον.
823. ἐμοῖσιν ἀστοῖσιν ἱδρύσῃ κάρῃ.
826. ἔστι.
850. ἀμοίρου χθονὸς.

855. εὐσθένειν.
900. φλοιγμὸς δ'.
905. διπλοῖς.
912. διαπράσσουσιν.
952. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις.
960. πρόπομπον.
966. μέτοικοι.
986. βάτ' ἐν δόμῳ.
989. ὠγυγίοισιν.
991. τύχαι — πανδαμί.

INDEX GRAECUS.

INDEX LATINUS.